

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سپاس خدای را که پروردگار جهانیان،

۲ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بخشنده مهربان،

۳ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فرمانروای روز جزاست.

۴ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

تنها ترا می‌پرستیم و تنها از تو یاری می‌جوییم.

۵ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

ما را به راه راست هدایت فرما،

۶ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

راه کسانی که نعمتشان داده‌ای، نه غضب شدگان و گمراهان.

۷ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الف. لام. میم.

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

بی تردید این کتاب راهنمای پرهیزگاران است،

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ

آنان که به غیب ایمان دارند و نماز را برپا می‌دارند و از
آنچه روزیشان داده‌ایم انفاق می‌کنند.

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ
وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

آنها به آنچه بر تو و پیامبران پیشین نازل شده است ایمان
داشته و به آخرت یقین دارند.

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

آنها از هدایت پروردگارشان برخوردارند و خود رستگارانند

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَرِهِمْ غِشْوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَرَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

بر حذر داشتن و نداشتن برای کافران یکسان است و آنان ایمان نخواهند آورد.

خداوند دلها و گوشهایشان را مهر نهاده و بر دیدگانشان پرده افکنده و عذاب بزرگی در انتظار آنهاست.

گروهی از مردم در حال بی‌ایمانی می‌گویند به خدا و روز قیامت ایمان داریم.

می‌خواهند خدا و مؤمنان را فریب دهند و حال آن که نمی‌دانند که جز خودشان را فریب نمی‌دهند.

آنان دل بیمارند و خداوند بیماریشان را می‌افزاید و به کیفر دروغهایی که می‌گویند عذاب دردناکی در انتظارشان است.

چون به آنها گفته شود: در زمین فساد نکنید، پاسخ می‌دهند: ما اصلاح‌گریم.

آگاه باشید که اینان مفسدند و خودشان نمی‌دانند.

هنگامی که به آنها گفته شود: چون مردمان ایمان بیاورید، می‌گویند: آیا ما هم مانند کم‌خردان ایمان بیاوریم؟ بدانید که آنها کم‌خردند و نمی‌دانند.

به هنگام برخورد با مؤمنان می‌گویند: ما ایمان آورده‌ایم، و زمانی که با پیشوایان خود خلوت می‌کنند می‌گویند: با شما بییم، ما فقط آنها را استهزاء می‌کنیم.

خداوند آنها را استهزاء می‌کند و بر طغیان نگاهشان می‌دارد تا حیران و سرگردان شوند.

اینان کسانی هستند که به جای هدایت خریدار گمراهی شدند و در این معامله سودی نبردند و هدایت نیافتند.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ

۱۸ صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

۱۹ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ
أَصْبِعَهُمْ فِيَءِاذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

۲۰ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيهِ
وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۲۱ يَأَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

۲۲ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا
تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۲۳ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ
مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۲۴ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

مثل آنها مثل کسانی است که آتشی افروختند و چون
اطرافشان را روشن کرد، خداوند روشنایی از آنان باز گرفت
و در تاریکی رهانشان ساخت و چیزی را نمی‌دیدند.

آنان کر و لال و کورند و از گمراهی باز نمی‌گردند،

یا چون گرفتاران در بارانی سخت که در شب تاریک با رعد و
برق از آسمان فرود آید و آنها از ترس مرگ انگشت در
گوش گذارند تا صدای صاعقه را نشنوند، خداوند به کافران
احاطه دارد.

نزدیک باشد روشنایی خیره کننده برق دیدگان‌شان را
برباید، در هر لحظه‌ای که برق می‌جهد و راه را برای آنان
روشن می‌سازد، پیش می‌روند و هنگامی که خاموش
می‌شود، باز می‌ایستند و اگر خدا می‌خواست گوش آنها را
کر و دیدگان‌شان را کور می‌کرد، که خداوند بر هر چیز قادر
است.

ای مردم پروردگارتان را که شما و پیشینیان را آفرید
عبادت کنید تا پرهیزگار شوید.

اوست که زمین را برایتان بگستراند و آسمان را بر فرازتان
برافراشت و از آسمان آبی فرو فرستاد که به سبب آن
میوه‌های گوناگون برویانید تا روزی شما باشد، بنا بر این
برای خدا شریکه‌ایی قرار ندهید در صورتی که می‌دانید
خدا بی‌نظیر است.

اگر شما به چیزی که ما بر بنده خود نازل کردیم شک دارید
و راست می‌گویید یک سوره مانند آن بیاورید و گواهان خود
را- غیر از خدا- بر این کار دعوت کنید.

اگر این کار را نکردید- که هرگز نمی‌توانید- از آتشی
بترسید که آتش افروز آن مردم و سنگها هستند و برای
کافران آماده شده است.

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا
قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَبِهًا وَلَهُمْ
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۲۵
بقره
۲۸۶

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا
فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ
كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

۲۶
حزب
۲

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

۲۷

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۸

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَىٰ
السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۲۹

به مؤمنان نیکوکار بشارت ده که آنان را باغهایی است که
نهرها در آن جاری است و چون از میوه‌های آن روزیشان
شود می‌گویند: این مانند میوه‌ای است که پیش از این از
آن برخوردار بودیم و میوه‌های آن همه یکسان است و آنان
را همسرانی پاک و پاکیزه است و جاودانه در آن خواهند
بود.

خداوند را از این شرم نیست که به پشه یا بالاتر از آن مثل
بزند، چرا که مؤمنان می‌دانند آن حقیقتی است از طرف
پروردگارشان، اما کافران می‌گویند: مقصود خدا از این مثل
چیست؟ بدین سان بسیاری را گمراه و بسیاری را هدایت
می‌کند و فقط فاسقان هستند که به این صورت گمراهشان
می‌کند.

آنان که پس از پیمان بستن با خدا، پیمان شکنی می‌کنند و
پیوندهایی را که خدا دستور برقراریشان را داده است قطع
می‌کنند و در زمین به فساد می‌پردازند، زیانکارانند.

چگونه خدا را انکار می‌کنید و حال آن که شما را روحی نبود
و زنده‌تان کرد و پس از آن میراند و بار دیگر زنده‌تان
می‌کند و سرانجام به سوی او باز خواهید گشت.

او خدایی است که همه موجودات روی زمین را برای شما
آفرید و بعد به خلق آسمان پرداخت و به صورت هفت
آسمان کاملش کرد، او به هر چیز داناست.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وَعَلَّمَ ءَادَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِهٰذَا مَا عَلَّمْتَنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

قَالَ يٰٓءَادَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ ۖ فَلَمَّآ أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِءَادَمَ فَسَجَدُوا ۖ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَآَنَ مِنَ الْكٰفِرِينَ

وَقُلْنَا يٰٓءَادَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِينَ

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ

فَتَلَقَّى ءَادَمُ مِنْ رَّبِّهٖٓ ۖ كَلِمَتٍ مِّنْ قِتَابٍ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

آن گاه که پروردگارت به فرشتگان فرمود: من در روی زمین جانشینی می‌گمارم. فرشتگان گفتند: «آیا در زمین کسی را می‌گماری که در آن فساد و خونریزی کند؟ در حالی که ما به ستایش تو تسبیح گوئیم و تقدیس می‌کنیم.» خداوند فرمود: «من چیزی را می‌دانم که شما نمی‌دانید.»

آن گاه تمام اسمها را به آدم آموخت، سپس آنها را بر فرشتگان عرضه داشت و فرمود: «اگر راست می‌گویید اسامی اینها را به من بگویید.»

فرشتگان گفتند: «تو منزهی، ما چیزی جز آنچه به ما آموختی نمی‌دانیم، تو دانای فرزانه‌ای.»

خداوند فرمود: «ای آدم فرشتگان را به اسامی اینها آگاه کن.» چون آدم فرشتگان را بدان آگاه ساخت، خداوند فرمود: «نگفتم من نادیده‌های آسمانها و زمین و آنچه را که آشکار و نهان می‌دارید می‌دانم.»

هنگامی که به فرشتگان گفتم بر آدم سجده کنید همگی سجده کردند جز شیطان که سرباز زد و تکبر ورزید و از کافران شد.

گفتیم: ای آدم با همسرت در بهشت سکنی گزین و هر چه خواستید از میوه و غذاهای آن تناول کنید، ولی به این درخت نزدیک نشوید که در حق خود ستم خواهید کرد.

آن گاه شیطان آن دو را به لغزش کشاند و از جایی که بودند خارج ساخت. به آنها گفتیم همگی فرود آیید در حالی که عده‌ای از شما دشمن دیگری خواهید بود و زمین برای شما تا زمانتان برآید قرارگاه و مایه برخورداری است.

آن گاه آدم از پروردگار خود کلماتی فرا گرفت و خدا از او درگذشت، او توبه پذیر مهربان است.

قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّيَ فَارْهَبُونِ

وَعَامِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّيَ فَاتَّقُونَ

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَقَّوْا رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

گفتیم همگی از بهشت فرود آیید، پس چون از جانب من هدایتی برای شما آمد، آنان که از هدایت من پیروی کنند هرگز بیمناک و اندوهگین نخواهند شد.

کافران و تکذیب کنندگان آیات ما از دوزخیانند و جاودانه در آن خواهند بود.

ای بنی اسرائیل نعمتهایی را که به شما عطا کردم به یاد آورید و به پیمانی که با من بسته‌اید وفا کنید تا من نیز به پیمان با شما وفا کنم و فقط از من بترسید.

و به آنچه نازل کردم و کتاب شما را تصدیق می‌کند، ایمان بیاورید و اولین کافر به آن نباشید و آیات مرا به بهایی ناچیز نفروشید و فقط از قهر من بترسید.

حق را با باطل نیامیزید و حقیقتی را که می‌دانید کتمان نکنید.

نماز را برپا دارید، زکات را بدهید و با نمازگزاران نماز بخوانید.

چگونه مردم را به نیکی دعوت می‌کنید ولی خودتان را از یاد می‌برید؟ در صورتی که خودتان کتاب (آسمانی) را می‌خوانید، آیا فکر نمی‌کنید؟

از صبر و نماز کمک بخواهید که این کار جز برای فروتنان، گران است.

آنهايي که يقين دارند، پروردگارشان را ملاقات می‌کنند و به سوی او باز می‌گردند.

ای بنی اسرائیل! نعمتهایی را که به شما عطا کردم و شما را بر جهانیان برتری دادم به یاد آورید.

و از آن روز که هیچ کس به جای دیگری مجازات نمی‌شود بترسید، که نه شفاعت از کسی پذیرفته می‌شود و نه غرامت قبول خواهد شد و نه مددی در میان است.

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُم سُوًّءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ

۵۰

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۱

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

۵۲

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۳

وَإِذْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

۵۴

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَتَقَوَّمُ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۵۵

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۶

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۷

وَوَهَبْنَا لَكُمْ أَلْغَمًا وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَوىَ ۖ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

هنگامی که فرعونیان به شدیدترین وجهی آزارتان می‌دادند و پسران شما را می‌کشتند و زناشتان را (برای کنیزی) زنده نگه می‌داشتند، از ظلم آنها نجاتتان دادیم که در این برای شما از سوی پروردگارتان آزمایش بزرگی بود.

شاهد بودید که دریا را برایتان شکافتیم و نجاتتان دادیم و فرعونیان را غرق کردیم.

در آن هنگام که با موسی چهل شب وعده گذاشتیم، پس از آن، شما بر خودتان ستم کردید و گوساله را پرستیدید.

سپس از شما درگذشتیم تا سپاسگزار باشید.

در آن هنگام کتاب و فرقان را به موسی عطا کردیم که هدایت شوید.

و زمانی که موسی به قومش گفت: ای قوم من! شما با پرستش گوساله به خودتان ستم کردید، اینک به درگاه پروردگارتان توبه کنید و یکدیگر را بکشید، این کار در پیشگاه خدا برای شما بهتر است. بعد خداوند توبه شما را پذیرفت، زیرا توبه پذیر مهربان است.

هنگامی که گفتید: «ای موسی تا خدا را آشکار نبینیم هرگز به تو ایمان نمی‌آوریم» دیدید که صاعقه بر شما فرود آمد.

و پس از مرگ زنده‌تان کردیم که سپاسگزار باشید.

ابر را سایبان شما قرار دادیم و برایتان ترنجبین و مرغ بریان فرو فرستادیم. از نعمتهای پاکیزه‌ای که به شما روزی کردیم بخورید. آنها بر ما ستم نکردند بلکه به خودشان ظلم کردند.

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرَ لَكُمْ
خَطَايَكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى
الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعَثُّوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ
بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

آن گاه گفتیم: «به این شهر درآیید و هر چه خواستید از
نعمتهای آن به فراوانی بخورید و با خضوع و خشوع از در
وارد شوید و بگویید: گناهان ما را فرو ریز، تا از خطای شما
درگذریم و پاداش بیشتری به نیکوکاران دهیم.»

اما ستمگران سخنی را که به آنان گفته شده بود، تغییر
دادند و ما هم در برابر نافرمانی ستمکاران عذابی از آسمان
فرستادیم.

هنگامی که موسی برای قوم خود آب طلبید به او گفتیم: «با
عصایت بر آن سنگ بزن.»، ناگاه دوازده چشمه آب از سنگ
جوشید و هر گروه آبشخور خود را شناخت. از روزهای الهی
بخورید و بیاشامید و فساد را بر زمین نگسترانید.

و هنگامی که گفتید: «ای موسی! هرگز بر یک نوع غذا اکتفاء
نمی‌کنیم، از پروردگارت بخواه آنچه از زمین می‌روید- از
سبزیجات، خیار، سیر، عدس و پیاز- برای ما برویاند».
موسی گفت: «آیا پست‌تر را با خوبتر عوض می‌کنید؟ به
شهری درآیید که هر چه خواسته‌اید در آنجا هست.» ذلت و
بیچارگی بر آنها اصابت کرد و خشم خدا را بر خود هموار
کردند، زیرا به آیات الهی کفر می‌ورزیدند و پیامبران را به
ناحق می‌کشتند و نافرمانی و تجاوز می‌کردند.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِئِينَ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَآذِكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ

پاداش ایمان آوردگان، یهودیان، نصاری، صابئان و آنان که به خدا و روز قیامت ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، نزد پروردگارشان محفوظ است، نه ترسی دارند و نه اندوهی.

هنگامی که از شما پیمان گرفتیم و کوه طور را بالای سرتان فرا داشتیم. آنچه را به شما دادیم به جد بگیرید و آنچه در آن هست از یاد نبرید، باشد که پرهیزگار شوید.

بعد از آن روگردانید. اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود از زیانکاران بودید.

به طور مسلم شناختید عده‌ای از خودتان را که در روز شنبه تجاوز کردند. آنان را گفتیم: «بوزینه‌های طرد شده باشید.»

ما این کار را برای مردم آن زمان و آیندگان درس عبرت و برای پرهیزگاران پند و اندرز قرار دادیم.

هنگامی که موسی به قومش گفت: «خداوند به شما دستور داده‌است که گاوی را بکشید.» گفتند: «آیا ما را مسخره می‌کنی؟» گفت: «از این که از نادانان باشم به خدا پناه می‌برم.»

گفتند: «از پروردگارت بخواه برای ما روشن کند این گاو چگونه باید باشد؟» موسی گفت: «خداوند می‌فرماید: گاوی که نه پیر از کار افتاده باشد، نه جوان—حالتی بین آن دو. اکنون آنچه به شما دستور داده شده انجام دهید.»

آنها گفتند: «از پروردگارت بخواه که رنگ گاو را برای ما روشن کند.» موسی گفت: «خداوند می‌فرماید: گاو زرد یک دست که رنگش بینندگان را مسرور می‌کند.»

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ

باز گفتند: «از پروردگارت بخواه چگونگی گاو را برای ما روشن کند، زیرا هنوز برای ما مشتبه است و به راستی اگر خدا بخواهد ما هدایت می‌شویم.»

۷۱

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْكَنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

موسی گفت: «خداوند می‌فرماید: گاو رام و شخم زن نباشد و کشته را آب ندهد، و بی‌عیب و یک رنگ باشد.» گفتند: «اکنون حقیقت حال را روشن ساختی» آن گاه گاو را سر بریدند، هر چند چیزی نمانده بود که آن کار را انجام ندهند.

۷۲
۱۰۹

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

وقتی یک نفر را کشتید و درباره آن به کشمکش پرداختید، خداوند آنچه را پنهان کرده بودید آشکار کرد.

۷۳

فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

آن گاه گفتیم قسمتی از گاو را به مقتول بزنید، خداوند این گونه مردگان را زنده می‌کند و آیات خود را به شما نشان می‌دهد باشد که دریابید.

۷۴

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّن بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِن مِّنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن مِّنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

بعد از این کار دل‌های شما مانند سنگ سخت شد بلکه از آنهم سخت‌تر، چرا که از بعضی سنگ‌ها نهرها جاری می‌شود، برخی از آنها شکاف برمی‌دارد و آب از آن بیرون می‌آید و پاره‌ای نیز از خوف خدا فرو می‌ریزد. خداوند از کرده‌هایتان غافل نیست.

۷۵
حزب
۵

أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

آیا انتظار دارید به شما ایمان بیاورند؟ در صورتی که عده‌ای از آنها کلام خدا را می‌شنیدند و پس از درک آگاهانه آن را تحریف می‌کردند.

۷۶

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بِبَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُم بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

هنگام برخورد با مؤمنان می‌گویند: «ما نیز ایمان آوردیم» ولی در خلوت با یکدیگر می‌گویند: «چرا گفته‌های خدا را برای مسلمانان بازگو می‌کنید تا در پیشگاه خدا به آن سخنان بر شما حجت آورند. آیا نمی‌اندیشید؟»

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

۷۸

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

۷۹

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

۸۰

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

۸۱

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۸۲

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۸۳
۱۱۲

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

مگر آنها نمی‌دانند خداوند از هر چه پنهان و آشکار می‌دارند خبر دارد؟

عده‌ای از آنها بی‌سوادانی هستند که کتاب خدا را جز خیالات و آرزوها نمی‌دانند و تنها به پندارهای خود دل بسته‌اند.

وای بر آنها که با دست خود می‌نویسند و می‌گویند: این نوشته از جانب خداست تا آن را به بهای ناچیزی بفروشند. وای بر آنها با چیزی که نوشتند و وای بر آنها با چیزی که به دست می‌آورند.

و گفتند: هرگز جز چند روزی آتش به ما نمی‌رسد. بگو آیا پیمانی از خدا گرفته‌اید؟ خداوند هرگز از پیمان‌ش عدول نمی‌کند، یا چیزی را که نمی‌دانید به خدا نسبت می‌دهید؟

آری زشتکاری که آثار کار زشتش سراسر وجودش را بگیرد از دوزخیان است و جاودانه در دوزخ خواهد ماند.

جایگاه مؤمنان نیکوکار بهشت است و جاودانه در آن خواهند ماند.

هنگامی که از بنی اسرائیل پیمان گرفتیم که جز خدا را نپرستید و به پدر و مادر، نزدیکان، یتیمان و بینوایان نیکی کنید و به مردم نیک بگویید، نماز را برپا دارید و زکات بدهید، ولی جز عده اندکی از شما، همگی سرپیچی کردید و روی گردانیدید.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ
أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

و هنگامی که از شما پیمان گرفتیم که خون یکدیگر را
نریزید و یکدیگر را از خانه و کاشانه خود نرانید، شما
پذیرفتید و بر آن گواه بودید.

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
مِّنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن
يَأْتَوْكُمْ أَسْرَىٰ تَفْلُدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ
أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ
مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ

این شما هستید که یکدیگر را می‌کشید و گروهی را از خانه
و کاشانه‌شان آواره می‌کنید و بر گناه و تجاوز پشتیبان
یکدیگرید و چنانچه عده‌ای از آنها به صورت اسیر نزد شما
آیند (برای آزادیشان) فدیہ می‌طلبید. در حالی که بیرون
کردن آنها بر شما حرام شده بود، آیا به قسمتی از کتاب
(الهی) ایمان می‌آورید و به بخشی از آن کافر می‌شوید؟
کیفر کسی که این کار را انجام دهد جز خواری در زندگی
دنیا چه خواهد بود؟ و در قیامت به سخت‌ترین عذاب گرفتار
خواهد شد، و خداوند از اعمال شما غافل نیست.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

اینان همان کسانی که آخرت را به زندگی دنیا فروختند و
در عذابشان تخفیفی داده نمی‌شود و کسی آنها را یاری
نخواهد کرد.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
فَلَمَّا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِّقَهَا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

ما به موسی کتاب دادیم و پس از او رسولانی فرستادیم و
به عیسی پسر مریم معجزات روشنی دادیم و او را به
جبرئیل تأیید کردیم، مگر نبود که هر گاه پیامبری بر خلاف
هوای نفس شما آمد در برابرش تکبر کردید و عده‌ای از آنها
را دروغگو خواندید و جمعی را به قتل رساندید؟

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا
يُؤْمِنُونَ

گفتند: «دل‌های ما در پرده غفلت است.» بلکه خدا آنها را به
سبب کفرشان از رحمت خود دور کرد و کمی ایمان
می‌آورند.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا
مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا
عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ بَغْيًا
أَن يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا
بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنزَلَ
عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن
بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا
ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي
قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

چون کتابی از طرف خدا برایشان آمد که کتاب خودشان را
تصدیق می‌کرد، با این که از پیش به ظهور او بر کافران
امید پیروزی داشتند، هنگامی که آمد و او را شناختند
انکارش کردند، پس لعنت خدا بر کافران باد.

بد معامله‌ای با خودشان کردند که از روی حسد به نازل
کرده‌های خدا کافر شدند، که چرا خداوند از فضل خود بر
هر کس از بندگانش که بخواهد وحی نازل می‌کند، پس به
خشمی از پی خشم دیگر گرفتار شدند و این برای کافران
عذابی خوار کننده است.

چون به آنها گفته شود آنچه را خدا نازل کرده ایمان
بیاورید، می‌گویند: «ما به چیزی ایمان می‌آوریم که بر خود ما
نازل شده باشد» و به غیر آن کافر می‌شوند، در صورتی که
آنچه نازل شده حق است و کتابی را که بر آنها نازل شده
تصدیق می‌کند. بگو اگر به آنچه بر شما نازل شده ایمان
داشتید پس چرا قبل از این پیامبران خدا را می‌کشتید؟

مسلمای موسی معجزاتی برایتان آورد و بعد از آن شما
پرستیدن گوساله را برگزیدید و ستمکار شدید.

و چون از شما پیمان گرفتیم و کوه طور را بر فرازتان فرا
داشتیم: آنچه را که به شما دادیم به جد بگیرد و درست
بشنوید. گفتند: «شنیدیم ولی نافرمانی کردیم.» دلهای به
کفر آلوده آنها فریفته گوساله شد. بگو: «اگر مؤمنید ایمان
شما چه فرمان بدی به شما می‌دهد.»

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوَةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّزٍهُ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

بگو اگر راست می‌گویید که خداوند سرای آخرت را فقط به شما اختصاص داده و نه دیگران پس خواستار مرگ باشید.»

ولی آنها به سبب اعمال زشتی که مرتکب شده‌اند هرگز آرزوی مرگ نخواهند کرد و خدا ستمکاران را می‌شناسد.

آنها را از همه مردم- حتی مشرکان- حریص‌تر به زندگی می‌بینی هر یک از آنان دوست دارد هزار سال عمر کند، در صورتی که این عمر طولانی نیز او را از عذاب الهی نرهند، خداوند از کردار آنها آگاه است.

به آن کسی که دشمن جبرئیل باشد بگو او به فرمان خدا قرآن را بر قلب تو فرود آورد- قرآنی که کتابهای آسمانی پیشین را تصدیق می‌کند و هادی و بشارت دهنده مؤمنان است-

هر کس خدا و فرشتگان و پیامبران و جبرئیل و میکائیل را دشمن دارد، خدا نیز دشمن این کافران است.

مسلمانا آیات واضی را بر تو نازل کردیم و جز افراد فاسق کسی آنها را انکار نمی‌کند.

چرا بعد از هر پیمان بستن گروهی از آنها پیمان شکنی کردند؟ آری بیشتر آنها ایمان نمی‌آورند.

و هر گاه فرستاده‌ای از جانب خدا به سراغشان آمد که کتابشان را تصدیق می‌کرد، گروهی از اهل کتاب بدان سان که گویی از آن خبر ندارند، کتاب خدا را پشت سر افکندند

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ وَمَا كَفَرَ
 سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَرْوَتَ ۚ
 وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
 تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
 وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
 اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۲۰
 بقره
 ۱۰۲
 ۲۸۶

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ

۱۰۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا
 وَاسْمَعُوا ۚ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۰۴
 ۱۴۶

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۱۰۵

و از افسونی پیروی کردند که دیوهای عصر سلیمان بر مردم
 می‌خواندند. سلیمان کافر نبود بلکه دیوها که به مردم جادو
 می‌آموختند کافر بودند و آنچه را که به هاروت و ماروت-
 آن دو فرشته بابلی- نازل شده بود به کسی تعلیم
 نمی‌دادند مگر این که می‌گفتند ما وسیله آزمایشیم، مبادا
 که کافر شوی. مردم از آن دو جادوهایی می‌آموختند که بین
 زن و شوهر جدایی می‌انداختند، ولی جز به فرمان خدا، به
 کسی زیان نمی‌رساندند. آنها چیزهایی را می‌آموختند که
 برای‌شان ضرر داشت نه فایده و مسلماً دریافتند هر کس
 خریدار آن باشد در آخرت سودی نخواهد برد، کاش
 می‌دانستند آنچه خود را بدان فروختند بسیار بد است.

اگر ایمان می‌آوردند و پرهیزگار می‌شدند پاداش خدا
 برای‌شان بهتر بود، کاش می‌دانستند.

ای مؤمنان نگویید «راعنا» (ما را مراعات کن، ولی به زبان
 عبری معنای موهن داشت) بلکه بگویید «انظرنّا» (ما را در
 نظر داشته باش) و بشنوید، که برای کافران عذاب دردناکی
 است.

کافران اهل کتاب و مشرکان دوست ندارند خیر و برکتی از
 طرف پروردگار بر شما نازل شود، در حالی که خداوند هر
 کس را که بخواهد مشمول رحمت خود می‌گرداند، فضل خدا
 بی‌کران است.

مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هیچ آیه‌ای را منسوخ یا متروک نمی‌کنیم مگر آن که بهتر از آن یا مانند آن را بیاوریم، مگر نمی‌دانی که خداوند بر همه چیز قادر است.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

مگر نمی‌دانی که حکومت آسمانها و زمین از آن خداست؟ و جز خدا برای شما یار و یاور نیست.

أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَن يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

آیا شما نیز می‌خواهید از پیامبران همان سؤالی را بکنید که در زمان گذشته از موسی شد، کسی که کفر را با ایمان عوض کند از راه مستقیم گمراه شده است.

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِم مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا ۚ حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بسیاری از اهل کتاب به سبب حسادت که در دل‌هایشان هست، دوست دارند شما را که ایمان آورده‌اید به کفر بازگردانند با این که حق برای‌شان کاملاً روشن شده است، از آنها درگذرید و ببخشیدشان تا خدا فرمان خود را نازل کند، خداوند بر همه چیز قادر است.

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

نماز را برپا دارید و زکات بدهید و هر خیری را که از پیش روانه کرده‌اید، نزد خدا خواهید یافت، خداوند به تمام اعمال شما آگاه است.

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ ۚ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

آنها گفتند: هرگز کسی وارد بهشت نخواهد شد مگر این که یهودی یا نصرانی باشد، این آرزوی آنهاست. بگو: اگر راست می‌گویید دلیل خود را عرضه کنید.

بَلَىٰ ۚ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ ۖ عِندَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آری پاداش کسی که نیکوکار و در برابر خدا تسلیم باشد نزد پروردگارش محفوظ است، آنها نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ التَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
التَّصْرَىٰ لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ^ق
كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا
خَافِينَ^ع لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ^ع إِنَّ
اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا^ق سُبْحَنَهُ^ص بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ^ص كُلُّ لَّهُ قَنِيتُونَ

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ص وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا^ق آيَةٌ
كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَّهَتْ^ق قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا^ص وَلَا تُسْأَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

یهودیان گفتند: ترسایان بر حق نیستند و ترسایان نیز
گفتند: یهودیان بر حق نیستند و حال آن که هر دو گروه
کتاب آسمانی را می‌خوانند، نادانان نیز همین گونه سخن
می‌گفتند، خداوند در روز قیامت درباره اختلافشان داوری
خواهد کرد.

ستمکارتر از کسانی که از بردن نام خدا در مساجد جلوگیری
می‌کنند و سعی در ویرانی آنها دارند کیست؟ چنین گروهی
جز با ترس و وحشت به مساجد وارد نمی‌شوند، بهره آنها در
این دنیا رسوایی و در آخرت عذاب بزرگی است.

خاور و باختر از آن خداست، به هر طرف رو کنید رو به سوی
خدا دارید که او گشایشگری داناست.

گفتند خدا فرزندی برگزیده است- او منزه است- بلکه
آنچه در آسمانها و زمین است، از آن اوست و همه در برابر
او فرمانبردارند.

نو آفرین آسمانها و زمین است و چون آفرینش چیزی را
اراده کند، می‌گوید «باش» و بی‌درنگ موجود می‌شود.

ناآگاهان گفتند: چرا خدا با ما سخن نمی‌گوید و یا معجزه‌ای
برای ما نمی‌آورد؟ پیشینیان نیز همین گونه سخن می‌گفتند،
دلهایشان شبیه یکدیگر است، ولی ما آیات را برای اهل
یقین بیان کرده‌ایم.

ما تو را به حق برای نوید دادن و بر حذر داشتن فرستادیم
و تو مسئول دوزخیان نیستی.

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۚ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

یهودیان و ترسایان هرگز از تو راضی نخواهند شد مگر این که از آیین‌شان پیروی کنی. بگو هدایت، هدایت الهی است و اگر از هوی و هوسهای آنها پیروی کنی، بعد از آن که آگاه شدی دیگر از جانب خدا یار و یآوری نخواهی داشت.

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ ۖ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

آنان که کتابشان داده‌ایم و آن را چنان که باید و شاید می‌خوانند، به آن ایمان می‌آورند و کسانی که آن را انکار کنند، زیانکارند.

يَبْنَیٰٓ اِسْرَٔیْلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاِنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ

ای بنی اسرائیل! نعمتی را که به شما عطا کردم و بر جهانیان برتریتان دادم به یاد آورید.

وَاتَّقُوا یَوْمًا لَا تَجْزِی نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

از روزی بترسید که هیچ کس به جای دیگری مجازات نشود و هیچ گونه عوضی پذیرفته نگردد و شفاعت را سودی نیست و کسی را یآوری نباشد.

وَإِذْ أَتٰنَا اِبْرٰهٖمَ رَبُّهُ بِكَلِمٰتٍ فَاتَمَمْنٰ ۖ قَالَ اِنِّیْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ۖ قَالَ وَمِنْ ذُرِّیَّتِیْ ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِی الظَّالِمِیْنَ

هنگامی که پروردگار ابراهیم او را به چند صورت بیازمود و او از عهده آنها برآمد، فرمود: من تو را پیشوای مردم قرار دادم، ابراهیم گفت: از فرزندانم نیز قرار بده. خداوند فرمود: پیمان من به ستمکاران نمی‌رسد.

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّی ۖ وَعَهْدَنَا اِلَیْ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیْلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِیْ لِلطَّٰیِفِیْنَ وَالْعٰكِفِیْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ

چون کعبه را محل اجتماع و مرکز امن مردم قرار دادیم، مقام ابراهیم را جایگاه نماز قرار دهید، به ابراهیم و اسماعیل سپردیم که خانه مرا برای طواف کنندگان و معتکفان و راکعان و ساجدان پاکیزه دارید.

وَإِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اَجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَارْزُقْ اَهْلَهُۥ مِن الثَّمَرٰتِ ۖ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْآخِرِ ۖ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَاُْمَتِّعُهُۥ قَلِیْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهُۥٓ اِلَیْ عَذَابِ النَّارِ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِیْرُ

هنگامی که ابراهیم گفت: پروردگارا! این شهر را محل امن قرار بده و ساکنانش را که به خدا و روز قیامت ایمان دارند از میوه‌ها روزی ده. خدا فرمود: به هر کس کافر شود بهره کمی خواهم داد و در آخرت به عقوبت آتش ناچارش کنم که سرانجام بدی است.

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

هنگامی که ابراهیم و اسماعیل پایه‌های خانه کعبه را بالا می‌بردند:— پروردگارا! از ما بپذیر که تو شنوای دانایی.

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

پروردگارا! ما را تسلیم خویش قرار بده و فرزندان ما را فرمانبردار خویش گردان و آداب عبادت‌مان را به ما بیاموز و توبه ما را بپذیر زیرا تو توبه پذیر مهربانی.

رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

پروردگارا! در میان آنها پیامبری از خودشان برانگیز تا آیات تو را برای‌شان بخواند و کتاب و حکمت به آنها بیاموزد و پاکشان دارد زیرا تو توانمند فرزانه‌ای.

وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

چه کسی جز نادانان از آیین ابراهیم روی می‌گرداند؟ در این جهان او برگزیده ماست و در آخرت از شایستگان است.

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

هنگامی که پروردگار به او فرمود: تسلیم باش. گفت: به پروردگار جهانیان تسلیم شدم.

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

ابراهیم و یعقوب فرزندان خود را بدان سفارش کردند:— ای فرزندان من، خداوند برای شما این کیش را برگزید و تا گاه مرگ تسلیم باشید.

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

آیا هنگامی که مرگ یعقوب فرا رسید، حضور داشتید که به فرزندان خود گفت: پس از من چه چیزی را می‌پرستید؟ آنها گفتند: خدای تو و خدای نیاکانت ابراهیم و اسماعیل و اسحاق را به یکتایی می‌پرستیم و در برابر او تسلیم هستیم.

تِلْكَ أُمَمٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنها امتی بودند که درگذشتند و اعمالشان از آن خودشان است و اعمال شما از آن خودتان، از شما نمی‌پرسند آنها چه کرده‌اند.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

گفتند: به آیین یهود و نصاری درآیید تا هدایت شوید. بگو که آیین یکتاپرستی ابراهیم را پیروی می‌کنیم و او هرگز از مشرکین نبود.

۱۳۶

قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

بگویید: ما به خدا ایمان داریم و به آنچه بر ما نازل شده و آنچه بر ابراهیم، اسحاق، یعقوب و نوادگان نازل گردیده و نیز آنچه به موسی و عیسی و بر پیامبران دیگر از طرف پروردگارشان داده شده ایمان آورده‌ایم و بین هیچ یک از پیامبران فرق نمی‌گذاریم و تسلیم امر خدا هستیم.

۱۳۷

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ ۖ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

اگر آنها ایمان بیاورند مانند آنچه شما ایمان آورده‌اید، هدایت یافته‌اند و اگر سرپیچی کنند از حق جدا افتاده‌اند و خدا شر آنها را از شما دفع می‌کند و او شنوای بیناست.

۱۳۸

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ

این رنگ خداست و چه رنگی بهتر از رنگ خداست؟ و ما پرستندگان او هستیم.

۱۳۹

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

بگو: آیا درباره خدا با ما جدل می‌کنید در حالی که او پروردگار ما و شماسست، اعمال ما از آن ما و اعمال شما از آن شماسست و ما با اخلاص به او ایمان داریم.

۱۴۰

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ ۚ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

یا می‌گویید: ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب و نوادگان، یهودی یا نصرانی بودند. بگو: شما بهتر می‌دانید یا خدا؟ ستمکارتر از کسی که گواهی خدا را نزد خود پنهان کند کیست؟ خداوند از اعمال شما غافل نیست.

۱۴۱

تِلْكَ أُمَمٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنها امتی بودند که درگذشتند و آنچه کرده‌اند برای خودشان است و آنچه شما کرده‌اید برای خودتان است و شما مسئول اعمال آنها نخواهید بود.

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمْ الَّتِي
كَانُوا عَلَيْهَا قُلٌ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ
يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً
تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا
كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ غَمَّا
يَعْمَلُونَ

وَلَيْنِ أَتَيْتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا
قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ
بَعْضٍ وَلَيْنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

کم خردان خواهند گفت: چه باعث شد که مسلمانان از قبله
خود روی بگردانند. بگو: شرق و غرب از آن خداست، هر
کس را بخواهد به راه راست هدایت می‌کند.

بدین سان شما را امتی میانه‌رو قرار دادیم تا بر مردم گواه
باشید و پیامبر نیز بر شما گواه باشد، و ما قبله‌ای را که به
سوی شما بودی بگردانیدیم تا افرادی که از رسول خدا پیروی
می‌کنند از کسانی که از آن روی می‌گردانند مشخص کنیم،
اگر چه تغییر قبله جز بر کسانی که خداوند هدایتشان کرده
است دشوار بود. خداوند ایمان شما را تباه نمی‌کند، زیرا
خداوند نسبت به مردم مهربان بخشایشگر است.

ما توجه تو را به سوی آسمانها می‌بینیم، پس قبله‌ای را که
می‌پسندی به تو عطا می‌کنیم، روی خود را به جانب مسجد
الحرام بگردان و هر کجا باشید روی به جانب آن بگردانید.
اهل کتاب به خوبی می‌دانند که این تغییر قبله به راستی از
جانب پروردگارشان است و خدا از کردارشان غافل نیست.

هر دلیلی که برای اهل کتاب بیاوری قبله تو را پیروی
نمی‌کنند و تو نیز از قبله آنها پیروی نخواهی کرد، آنان تابع
قبله یکدیگر نیستند و اگر بعد از این آگاهی، از
خواسته‌های آنها پیروی کنی بی‌گمان از ستمگران خواهی
بود.

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُۥ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ^ط
وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

کسانی که کتابشان داده‌ایم او را مانند پسرانشان می‌شناسند، ولی گروهی از آنها آگاهانه حق را کتمان می‌کنند.

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

این فرمان حقی است از جانب پروردگارت، بنا بر این از تردید کنندگان مباش.

وَلِكُلِّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيَهَا^ط فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا
تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

هر گروه جهتی دارد که بدان روی می‌آورد. در کارهای خیر بر یکدیگر سبقت بگیرید و هر کجا باشید خداوند همه شما را گرد می‌آورد، زیرا او بر هر کاری تواناست.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ^ط
وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ^ط وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

از هر کجا خارج شدی روی خود را به جانب مسجد الحرام بگردان، این حق است و از طرف پروردگار تو. خداوند از آنچه می‌کنید غافل نیست.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۥ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا
تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تُمَنِّعِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ

از هر جا بیرون رفتی روی خود را به جانب مسجد الحرام کن و هر کجا بودید رویتان را به سوی آن کنید تا مردم جز ستمگران حجتی بر شما نداشته باشند. از آنها ترسید، تنها از من بترسید تا نعمتم را بر شما تمام کنم، باشد که هدایت شوید.

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا
وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا
لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

چنان که رسولی از میان خودتان بر شما فرستادیم تا آیات ما را بر شما بخواند و شما را از آلودگی منزّه دارد و کتاب و فرز انگی به شما بیاموزد و آنچه را نمی‌دانستید یادتان دهد.

فَاذْكُرُونِيۥ أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِيۥ وَلَا تَكْفُرُونِ

پس به یاد من باشید تا به یاد شما باشم و مرا سپاس بگویید و ناسپاسی نکنید.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ
مَعَ الصَّابِرِينَ

ای مؤمنان از صبر و نماز کمک بگیرید که خدا با شکیبایان است.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ
وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

۱۵۵

وَلَتَبْلُغَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

۱۵۶

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

۱۵۷

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ

۱۵۸
حزب
۱۰

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ
اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ وَمَن تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

۱۵۹

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن
بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ
وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

۱۶۰

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ
وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۱۶۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ
اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

۱۶۲

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

۱۶۳

وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

به کسانی که در راه خدا کشته می‌شوند مرده نگویید، بلکه
آنها زنده‌اند ولی شما در نمی‌یابید.

مسلمانا همه شما را به چیزی از ترس، گرسنگی، کاهش
اموال و نفوس و محصولات آزمایش می‌کنیم، و شکیبایان را
بشارت ده.

آنان که چون مصیبتی به ایشان رسد گویند ما از آن خداییم
و به سوی او باز می‌گردیم.

درود و رحمت پروردگار بر آن گروه باد که ره یافتگانند.

صفا و مروه از شعائر خداست بنا بر این هر کس حج خانه
کعبه کند یا عمره به جا آورد مانعی ندارد که آن دو را طواف
کند. هر کس کردار نیکی انجام دهد مسلما خدا شکر پذیری
دانااست.

کسانی که دلائل و هدایتی را که نازل کردیم و در کتاب بر
مردم عرضه داشتیم کتمان کنند مورد لعن خدا و لعن
کنندگان واقع می‌شوند،

مگر آنها که توبه کردند و به راه آمدند و حق را به زبان
آوردند. توبه آنها را می‌پذیرم که توبه پذیر مهربان منم.

لعنت خدا و فرشتگان و مردمان بر کافرانی که بر کفر
بمیرند.

آنها جاودانه در آتش دوزخ‌اند، نه در عذابشان تخفیف داده
می‌شود و نه مهلتی خواهند داشت.

معبود شما یگانه خدایی است که بخشنده مهربان است و
غیر از او خدایی نیست.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَتْ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

در آفرینش آسمانها و زمین، و گردش شب و روز، و کشتیهایی که در دریا به نفع مردم در حرکتند، و آبی که خداوند از آسمان فرو فرستد تا زمین موات را بدان زنده سازد و انواع جنبندگان را در آن بپراکند و در تغییر مسیر بادها و ابرهای سر به راه در میان زمین و آسمان عبرتی است برای آنان که می‌اندیشند.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ
كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعَذَابِ

هستند مردمانی که معبودانی غیر از خدا برای خود برمی‌گزینند و آنها را همچون خدا دوست می‌دارند، اما کسانی که به خدا ایمان دارند خدا را بیشتر دوست دارند، اگر چه ستمکاران به هنگام دیدار عذاب دریابند که همه قدرتها از آن خداست و عذاب خدا بسیار سخت باشد.

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

در حال پدید آمدن عذاب، رهبران از پیروان بیزاری جویند و پیوندها گسسته شود،

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا
مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

پیروان خواهند گفت کاش بار دیگر به دنیا برمی‌گشتیم و از پیشوایان گمراه بیزاری می‌جستیم- همانطور که آنها از ما بیزاری می‌جستند- خداوند بدین گونه اعمالشان را همچون مایه حسرت پیش چشمانشان می‌آورد و هرگز از آتش رهایی نخواهند داشت.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

ای مردم از آنچه در زمین منزه و حلال است بخورید و به دنبال شیطان نروید، زیرا او برای شما دشمنی آشکار است.

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ

او شما را فقط به پلیدی و زشتکاری می‌خواند و وادارتان می‌کند چیزهایی را به خدا نسبت دهید که خودتان نمی‌دانید.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَٰوْكَ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

۱۷۱

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكْمٌ عُمْى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

۱۷۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

۱۷۳

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ ۚ لِغَيْرِ اللَّهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۷۴

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ۚ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۵

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۖ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

۱۷۶

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ۖ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

چون به آنها گفته شود: از نازل کرده‌های خدا پیروی کنید پاسخ دهند: نه! آنچه را پیروی می‌کنیم که نیاکانمان را بر آن یافتیم، اگر چه نیاکانشان چیزی نمی‌فهمیدند و هدایت نشده بودند.

داستان کافران همچون مثل حیوانی است که چون آن را بخوانند جز صدایی نمی‌شنود، اینان کر و لال و کورند و در نمی‌یابند.

ای مؤمنان از نعمتهای پاکیزه‌ای که روزیتان کرده‌ایم، بخورید و اگر خدا را می‌پرستید شکرش را به جا آورید.

خداوند فقط مردار، خون، گوشت خوک و چیزهایی را که جز به نام خدا کشته شود حرام کرده است، اما بر درمانده‌ای که مفرط و متجاوز نباشد گناهی نیست که خداوند آمرزنده مهربان است.

آنان که کتاب نازل شده خدا را پنهان می‌کنند و آن را به بهای کمی می‌فروشند، جز آتش به شکمهایشان فرو نمی‌برند و خداوند را در قیامت با آنها سخنی نیست و پاکشان نمی‌سازد و آنان را عذابی دردناک است.

آنهايي که گمراهي را با هدايت و عذاب را به جای آموزش مبادله کردند، چگونه صبر و طاقت آتش جهنم را دارند.

زیرا خدا کتاب را به حق نازل کرد و اختلاف کنندگان در کتاب در مخالفتی دور از حقتند.

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

۲۰
بقره
۱۷۷
۲۸۶/
حزب
۱۱
۲۳ ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ۖ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ ۖ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ ۖ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ۗ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۖ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۸

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

۱۷۹

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

۱۸۰

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱۸۱

نیکی آن نیست که روی به سوی مشرق و مغرب کنید، بلکه نیکویی از آن کس است که به خدا و روز رستاخیز، فرشتگان، کتاب و پیامبران ایمان آورد و مال خود را با علاقه‌ای که به آن دارد به خویشاوندان، یتیمان، تهی‌دستان، در ره‌ماندگان، نیازخواهان و بردگان ببخشد و نماز را برپا دارد و زکات بدهد و چون پیمان بدهد به عهد خود وفا کند و در سختیها و بیماریها و به گاه کارزار شکیبا باشد، اینان راستگویان و پرهیزگارانند.

ای مؤمنان! حکم قصاص درباره کشتگان برای شما مقرر شده: آزاد در برابر آزاد، برده در برابر برده و زن در برابر زن، اگر کسی از جانب برادر خود عفو شود باید با رعایت عرف از پی ادای خونبها رود و آن را به نیکی به خونخواه بدهد، این آسانگیری و بخشایشی است از پروردگار شما و کسی که بعد از آن تجاوز کند عذاب دردناکی خواهد داشت.

ای خردمندان شما را در قصاص زندگی است. تا پرهیزگار شوید.

بر شما مقرر شد که چون مرگ یکی از شما فرا رسد، اگر مالی به جای گذارد برای پدر و مادر و نزدیکان عادلانه وصیت کند که شایسته پرهیزگاران است.

گناه تغییر وصیت پس از شنیدن فقط بر تغییر دهندگان است و مسلما خدا شنوای داناست.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوَصِّ جَنْفًا أَوْ إِيْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا
إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ
مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ
أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْتُكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

هر کس بترسد که از وصیت کننده‌ای خطا یا ناروایی سر
بزند، و میانشان سازش دهد، مرتکب گناهی نشده است،
خداوند آمرزنده مهربان است.

ای مؤمنان، بر شما روزه مقرر شد، همان گونه که بر
پیشینیان هم واجب شده بود، باشد که پرهیزگار شوید.

هر کس از شما که روزهایی چند بیمار یا مسافر بود به همان
تعداد از روزهای دیگر روزه بدارد، و کسانی که توانایی
انجام آن را ندارند فدیهاش این است که باید تهیدستی را
غذا دهند و کسی که کار خیری را پذیرا شود برای او بهتر
است و اگر بدانید، روزه داشتن برای شما بهتر است.

ماه رمضان ماهی است که قرآن، رهنمود مردمان و
نشانه‌های هدایت و متمایز کننده حق از باطل، در آن نازل
شده است. آن کس که ماه رمضان را دریابد باید روزه
بگیرد و آن که بیمار و یا در سفر بود روزهای دیگری را به
جای آن روزه بدارد تا شماره‌های روزه کامل شود، خداوند
آسانی را برای شما می‌خواهد نه دشواری را. خدا را به
سبب هدایتان به عظمت یاد کنید، باشد که او را سپاس
دارید.

آن گاه که بندگانم درباره من از تو پرسند:-- من نزدیکم و
هر که مرا بخواند دعایش را اجابت می‌کنم. آنها باید دعوت
مرا بپذیرند و به من ایمان بیاورند تا راهشان را بیابند.

أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا ۚ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

۲۰
بقره
۱۸۷
/۲۸۶

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۸۸

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۸۹
حزب
۱۲
۲۵۹

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

۱۹۰

آمیزش جنسی با همسرانتان در شب روزه‌داری رواست، آنها ماهیه آرامش شما هستند و شما ماهیه راحتی آنها. خداوند واقف به بی‌صداقتی شما بود، پس توبه شما را پذیرفت و از شما درگذشت، اکنون با آنها آمیزش کنید و آنچه را که خدا برایتان مقرر داشته است انجام دهید، و بخورید و بیاشامید تا روشنی روز از تاریکی شب برایتان مشخص شود. سپس روزه را تا شب به پایان برید و چون در مساجد اعتکاف کردید با زنان آمیزش نکنید، این مزرهای الهی است به آن نزدیک نشوید، خداوند بدینگونه آیات خود را بر مردمان روشن می‌کند که پرهیزگار شوند.

شما که آگاهی دارید، اموال یکدیگر را در میان خود به ناحق نخورید و کار را به داوران نکنانید تا از این طریق قسمتی از اموال مردم را به ناروا بخورید.

درباره ماه نو از تو می‌پرسند، بگو نشانگر اوقات برای مردم و حج است، نیکی آن نیست که از پشت به خانه‌ها وارد شوید، بلکه نیکی تقوا پیشه کردن و از در به خانه وارد شدن است، و از خدا بترسید تا رستگار شوید.

در راه خدا با کسانی نبرد کنید که با شما می‌جنگند، ولی تعدی نکنید که خدا تجاوزکنندگان را دوست نمی‌دارد.

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ
أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ ۖ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ
فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَقَتِّلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ۖ فَإِنْ
أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ ۚ فَمَنْ
أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى
عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

وَاتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ ۖ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۚ
فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّنْ رَّأْسِهِ ۖ فَفِدْيَةٌ
مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۚ تِلْكَ عَشْرَةٌ
كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

هر کجا پیدایشان کردید بکشید و از آنجایی که شما را
بیرون کردند بیرونشان کنید که شرک از کشتن بدتر است،
و نزدیک مسجد الحرام با آنها پیکار نکنید مگر آنان با شما
بجنگند، اگر با شما جنگ کردند آنها را بکشید که کیفر
کافران این است

و اگر دست برداشتند خداوند آمرزنده مهربان است.

و با آنها پیکار کنید تا شرک باقی نماند و دین، مخصوص خدا
شود، ولی اگر دست برداشتند بدانید که ستم جز بر
ستمکاران روا نیست.

ماه حرام در برابر ماه حرام و شکستن حرمتها را قصاص
است، هر کس به شما تجاوز کرد بر او همانسان تعدی کنید،
و بترسید از خدا و بدانید که او با پرهیزگاران است.

در راه خدا انفاق کنید و خود را با دست خویش به هلاکت
نیفکنید و نیکی کنید که خداوند نیکوکاران را دوست دارد.

حج و عمره را برای خدا به جای آورید، اگر بازتان داشتند،
هر چه میسر است قربانی کنید و تا آن قربانی به قربانگاه
نرسیده موی سر را تتراشید، و اگر کسی از شما بیمار بود و
یا آزاری به سر داشت (که ناچار از سر تراشیدن شود) باید
کفاره‌ای بدهد- اعم از روزه گرفتن یا صدقه دادن و یا
گوسفند ذبح کردن- و چون امان حاصل شد هر کس از
عمره تمتع به حج باز آید هر چه میسر شود قربانی کند و هر
کس قربانی نیابد سه روز در ایام حج و هفت روز پس از
بازگشت روزه بدارد، تا ده روز کامل شود و این حکم برای
کسی است که خاندانش مقیم مسجد الحرام نباشد. از خدا
بترسید و بدانید که مجازات خدا سخت است.

الْحُجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ
يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

حج در ماههای معینی است، هر کس در آن ماهها خود را ملزم به انجام این فریضه کرد، در اثنای حج از آمیزش با زنان و فسق و جدال خودداری کند و خدا از کار خیری که انجام دهید آگاه است، زاد و توشه تهیه کنید که بهترین توشه پرهیزگاری است. ای خردمندان از من بترسید.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۖ
وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّن قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ

بر شما گناهی نیست که از فضل پروردگارتان (تجارت در حج) برخوردار شوید، چون از عرفات بازگشتید در مشعر الحرام خدا را یاد کنید و به یادش داشته باشید چنان که هدایتتان کرد- اگر چه پیش از آن از گمراهان بودید.

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

آن گاه که مردم از آنجا بازگشتند، شما نیز بازگردید و از خدا طلب آمرزش کنید که آمرزنده مهربان است.

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۚ فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا ءَاتِنَا
فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ

چون مناسک خود را انجام دادید، خدا را به یاد آورید، هم چنان که پدرانتان را به یاد می‌آورید، حتی افزوتر از آن. بعضی از مردم که می‌گویند پروردگارا در این دنیا به ما نیکی عطا کن، در آخرت بهره‌ای ندارند.

وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

عده‌ای دیگر می‌گویند: پروردگارا به ما در دنیا نیکی عطا فرما و در آخرت نیز نیکی مرحمت کن و ما را از عذاب آتش بر کنار مدار.

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۖ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

آنها بهره‌ای از اعمال خود دارند و خداوند زود شمار است.

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

خدا را در ایام معینی به یاد آورید و کسانی که در دو روز
شتابان یا با درنگ اعمال را انجام دهند، چنانچه با تقوا
باشند گناهی بر آنها نیست. از خدا بترسید و بدانید که به
پیشگاهش محشور خواهید شد.

۲۰۴

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ
اللَّهِ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ

گفتار برخی از مردم درباره زندگی دنیا تو را به شگفت
می‌آورد و خدا را بر آنچه در دل دارند گواه می‌گیرند، حال
آن که سرسخت‌ترین دشمنان است.

۲۰۵

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

و چون از پیش تو برود مدام می‌کوشد تا بر زمین فساد کند
و کشت و نسل را تباه سازد. خداوند فساد را دوست
نمی‌دارد.

۲۰۶

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ ۖ جَهَنَّمُ
وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

و چون به او گفته شود از خدا بترس، غرور او را به گناه
و ادارد، دوزخ برای او کافی است و چه بد جایگاهی است.

۲۰۷

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ أُتْبَعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ
رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ

بعضی از مردم در طلب خشنودی خدا جان خود را
می‌فروشند و خدا نسبت به بندگان مهربان است.

۲۰۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

ای مؤمنان همگی در صلح و آشتی درآیید و از گامهای
شیطان پیروی نکنید که او دشمن آشکار شماست.

۲۰۹

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

اگر پس از این دلیلهای واضح که برایتان آمد، باز دچار
لغزش شدید، بدانید که خدا توانمندی فرزانه است.

۲۱۰

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلَائِكَةُ وَفُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

آیا انتظار دارند که خدا با فرشتگان در سایه‌بانی از ابر
سراغشان بیاید و کار یکسره شود؟ همه امور به خدا باز
می‌گردد.

سَلْ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمْ ءَاتَيْنَهُم مِّنْ ءَايَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

از بنی اسرائیل بپرس چه نشانه‌های واضحی به آنها دادیم. هر کس نعمتی را که خدا به او داده دگرگون سازد، بی‌تردید عقوبت خدا سخت است.

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

کافرانی که زندگی دنیایی در نظرشان آراسته شده است، مؤمنان را مسخره می‌کنند و پرهیزگاران در قیامت از آنها بالاترند. خداوند هر که را بخواهد بدون حساب روزی می‌دهد.

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

مردم امتی یگانه بودند، خدا پیامبران را نوید بخش و هشدار دهنده برانگیخت و به همراهشان کتابی را که به حق دعوت می‌کند فرو فرستاد تا در میان مردم داور موارد اختلافشان باشد. تنها کسانی که کتاب و نشانه‌های واضح به آنها داده شده بود از روی حسد با یکدیگر در آن اختلاف کردند. خداوند به فرمان خود مؤمنان را به حقیقت چیزی که مورد اختلافشان بود رهبری کرد. خدا هر که را بخواهد به راه راست هدایت می‌کند.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ۖ مَسْتَهْمُ الْبَاسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ ۗ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

آیا پنداشتید که به بهشت داخل می‌شوید، بی آن که چون پیشینیان به سختی تنگدستی و رنجوری گرفتار شوید. شاید و مشکلات آن چنان امت‌های پیشین را احاطه می‌کرد که پیامبر و مؤمنان ملتزمش گفتند: پس یاری خدا چه هنگام است؟ بدانید یاری خدا نزدیک است.

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۖ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

از تو می‌پرسند چه چیز انفاق کنند، بگو: آنچه از مال خود انفاق می‌کنید برای پدر و مادر، خویشاوندان، یتیمان، تهیدستان و در راه ماندگان باشد و خدا بر هر کار خیرتان واقف است.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ
تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا
وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ
كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ
الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ
إِنْ أَسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ
كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ
وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ
مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

جهاد در راه خدا با همه ناگواریش برایتان مقرر شد و چه
بسا چیزی را ناخوش بدانید ولی برایتان خوب باشد، و چه
بسا چیزی را خوش داشته باشید ولی برایتان بد باشد. خدا
میداند و شما نمیدانید.

از تو درباره جنگ در ماه حرام می‌پرسند، بگو: جنگ امر
گرانی است ولی باز داشتن از راه خدا، کفر ورزیدن به او و
هتک حرمت مسجد الحرام و بیرون راندن ساکنان آن در
نزد خدا گرانتر از آن است و فتنه شرک از کشتار هم
بزرگتر است. پیوسته با شما می‌جنگند تا مگر بتوانند از
دین خود بازتان دارند ولی هر کس از شما که از دین خود
برگردد و کافر بمیرد، کردارش در دنیا و آخرت بر باد است
و چنین کسانی جاودانه در دوزخند.

مؤمنان و مهاجرانی که در راه خدا به جهاد برخاستند، به
رحمت خدا امیدوارند و خدا آمرزنده مهربان است.

درباره شراب و قمار از تو می‌پرسند، بگو در هر دو گناه
بزرگی است و سودهایی هم برای مردم دارد اما گناهشان
بیش از سودشان است، و نیز از تو می‌پرسند چه چیز انفاق
کنند، بگو از ما زاد نیاز خود. خداوند این چنین آیات را برای
شما بیان می‌کند تا در کار دنیا و آخرت بیندیشید.

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي مَنَعَتْ قُلَّ إِصْلَاحٍ
لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

درباره یتیمان از تو می‌پرسند، بگو اصلاح کارشان بهتر است
و اگر معاشرشان شوید برادران شما هستند و خدا مفسد را
از مصلح باز شناسد و اگر می‌خواست، بر شما سخت
می‌گرفت، که او پیروزمند فرزانه است.

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ
مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ
يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ
أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

با زنان مشرک ازدواج نکنید تا ایمان بیاورند، کنیز مؤمن از
زن مشرک بهتر است، اگر چه شیفته‌تان کرده باشد. زنان
خود را به ازدواج مردان مشرک در نیاورید تا ایمان آورند،
بنده مؤمن از مرد مشرک بهتر است اگر چه شیفته‌تان کرده
باشد. آنها به آتش دعوتان می‌کنند و خدا به بهشت و
آمرزش. خداوند آیاتش را بر مردم عرضه می‌دارد تا به خود
آیند.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ
فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ
وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

درباره حیض از تو می‌پرسند، بگو: رنجی است و در قاعدگی
از زنان کناره بگیرید و تا پاک نشده‌اند به آنها نزدیک
نشوید، چون پاک شدند آن سان که خدا به شما فرمان داده
است با آنان بیامیزید، خداوند توبه کنندگان و پاکیزگان را
دوست دارد.

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا
لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلَقَوهُ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ

زنانتان کشتزار شمايند، چنان که خواهید به کشتزار خود
درآييد و برای خود پيش انديشی کنید و از خدا بترسيد و
بدانيد او را ملاقات خواهید کرد و مؤمنان را بشارت ده.

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْصَةً لِّإِيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

خدا را دستاویز سوگندهایتان قرار ندهید که از نیکی و
پرهیزگاری و اصلاح بین مردم خودداری کنید که خداوند
شنوای داناست.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

خداوند به سبب سوگندهای بیهوده بازخواستتان نخواهد کرد ولی برای آنچه در دل دارید مؤاخذه خواهید شد، خداوند آمرزنده بردبار است.

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

کسانی که به ترک مباشرت با زنان خود سوگند یاد کنند باید چهار ماه انتظار بکشند، چنانچه بازگردند خداوند آمرزنده مهربان است.

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

اگر تصمیم به جدایی گرفتند، خداوند شنوای داناست.

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

زنان مطلقه باید به مدت سه پاکی پی در پی در انتظار بمانند. اگر به خدا و روز رستاخیز ایمان دارند روا نیست آنچه را خدا در رحمهایشان آفریده است کتمان کنند، در این مدت اگر شوهرانشان خواستار سازش باشند به رجوع سزاوارترند و برای زنان برابر وظایفی که بر عهده دارند حقوق شایسته‌ای قرار داده شده است و مردان بر آنها برتری دارند و خداوند پیروزمند فرزانه است.

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

طلاق دو بار است و از آن پس یا به شایستگی نگاهداشتن یا به نیکی رها کردن و بر شما روا نیست که آنچه را به آنها داده‌اید باز بگیرید مگر آن که هر دو را از ترس ناتوانی از برپاداشتن حدود الهی در میان باشد و اگر از رعایت نشدن حدود الهی بترسند مانعی ندارد که زن فدیة بدهد. این حدود خداست و از آن تجاوز نکنید، هر کس از حدود خدا تجاوز کند ستمگر است.

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

اگر باز هم زن را طلاق داد، دیگر بر او حلال نیست تا این که با شوهری دیگر ازدواج کند و اگر او زن را طلاق داد، گناهی نیست که دوباره به همسری یکدیگر درآیند، مشروط بر این که یقین داشته باشند که حدود و مقررات الهی را عمل می‌کنند، این است حدود الهی که برای آگاهان گفته می‌شود.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا عَآئِلَتِ
اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۲۲
بقره
۲۳۱
/۲۸۶

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ
يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ۚ ذَلِكَ
يُوعِظُ بِهِ ۚ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
ذَلِكَ أَرْكَى لَكُمْ وَأَظْهَرٌ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۲۳۲
۳۱

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ
يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ
بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ ۚ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ ۚ فَإِنْ
أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِمَا ۚ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲۳۳
حزب
۱۵

چون زنان را طلاق دادید و زمان عدّه آنها به سرآمد یا به شایستگی نگاهشان دارید و یا به طرز پسندیده‌ای رهایشان کنید و هرگز به منظور زیان رسانیدن و تعدی کردن نگاهشان ندارید و کسی که چنین کند به خویشتن ستم کرده است. آیات خدا را به استهزاء نگیرید و به خاطر بیاورید نعمت خدا را بر خود و کتاب و حکمتی را که بر شما نازل کرده است و شما را با آن پند می‌دهد. از خدا بترسید و بدانید که او بر همه چیز واقف است.

آن گاه که زنان را طلاق دادید و عدّه‌شان سرآمد، اگر در میان آنها تراضی پسندیده برقرار شود، مانع ازدواج با همسرانشان نشوید. این حکم پند دهنده کسی است که به خدا و روز رستاخیز ایمان داشته باشد. خدا می‌داند این دستور برای شما پاکیزه‌تر است و شما نمی‌دانید.

مادران، فرزندان خود را دو سال تمام شیر دهند، این حکم برای کسی است که بخواهد دوران شیرخوارگی را کامل گرداند و نیز خوراک و پوشاک مادر به طور متعارف به عهده پدر فرزند است. هیچ کس بیش از توانش وظیفه ندارد، نه مادر به خاطر فرزندش زیان ببند نه پدر، و بر وارث او نیز چنین است. اگر آن دو با رضایت و مشورت یکدیگر بخواهند کودک را از شیر بگیرند، گناهی بر آنان نیست، اگر اراده کردید که برای فرزندان خود دایه بگیرید به شرطی رواست که حق دایه را به طور شایسته‌ای بدهید و از خدا بترسید و بدانید که خدا به آنچه می‌کنید آگاه است.

وَالَّذِينَ يُتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

کسانی که از شما می‌میرند و همسرانشان باقی می‌مانند باید چهار ماه و ده روز عده نگه‌دارند و چون این مدت به پایان رسید، بر شما ایرادی نیست که به شیوه‌ای شایسته به اراده خود گذران کنند و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است.

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكَنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

بر شما گناهی نیست که به کنایه از آن زنان خواستگاری کنید یا بدون به زبان آوردن، نیت ازدواج را در دل پنهان دارید و آنچه را بعدا به زبان خواهید آورد فقط خدا بداند، و به طور نهانی با آنها قرار زناشویی نگذارید مگر این که به طرز پسندیده‌ای اظهار دارید و تا انقضای عده اقدام به عقد نکاح نکنید و بدانید که خدا از نیت درونی شما آگاه است، از خدا بترسید و بدانید که او آمرزنده بردبار است.

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ
تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ ۚ وَعَلَى
الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

اگر زنان را قبل از آمیزش جنسی و تعیین مهر طلاق دهید، گناهی بر شما نیست، ثروتمند به اندازه وسعش و تنگدست نیز در خور تواناییش آنها را برخوردار سازد که این نیکوکاران را شایسته است.

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ
فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي
بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۚ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

اگر زنان را قبل از آمیزش جنسی طلاق دهید، در صورتی که برای آنها مهری تعیین کرده‌اید نصف آن را بپردازید، مگر این که آن زن یا کسی که اجازه پیمان زناشویی به دست اوست آن را ببخشد، اگر شما گذشت کنید به پرهیزگاری نزدیکتر است و گذشت و نیکوکاری را فراموش نکنید که خداوند ناظر است به آنچه انجام می‌دهید.

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

نمازها و نماز میانی را پاس دارید و فروتنانه برای خدا به پاخیزید.

۲۳۹

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

و اگر بیمناک بودید پیاده یا سواره به جا آورید و چون بیاسودید خدا را به یاد آورید آن سان که بر شما بیاموخت چیزهایی را که نمی‌دانستید.

۲۴۰

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَّعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

کسانی از شما که می‌میرند و همسرانی به جا می‌گذارند، باید وصیت کنند که هزینه یک سال آنها را بپردازند و از خانه اخراجشان نکنند، ولی اگر خودشان بیرون روند نسبت به آنچه درباره خود مطابق عرف انجام دهند بر شما گناهی نیست و خداوند توانمندی فرزانه است.

۲۴۱

وَالْمُطَلَّقَاتِ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

برای زنان مطلقه هدیه‌ای مناسب به عهده پرهیزگاران است.

۲۴۲

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

خداوند بدین سان آیات خود را باز می‌گوید تا بیندیشید.

۲۴۳

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

آیا آن جمعیت چند هزار نفری را ندیدی که از ترس مرگ از خانه‌های خود فرار کردند، خدا به آنها گفت بمیرید و سپس آنها را زنده کرد، خداوند نسبت به بندگانش احسان می‌کند ولی بیشتر مردم شاکر نیستند.

حزب
۱۶
۲۳۳

۲۴۴

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

در راه خدا پیکار کنید و بدانید که خداوند شنوای داناست.

۲۴۵

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَأُضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

کیست که خدا را وام دهد- وامی نیکو- تا خدا برایش دو چندان و چندین برابر کند، خداست که تنگنا و همچنین گشایش به وجود می‌آورد، همه به سوی او باز می‌گردید.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أُبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

۲۰
بقره
۲۴۶
/۲۸۶

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَأَتَىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ أُصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

۲۴۷

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَعَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۲۴۸

آیا آن گروه از بنی اسرائیل را ندیدی که بعد از موسی به پیامبرشان گفتند: «فرماندهی برای ما انتخاب کن تا در راه خدا پیکار کنیم.» گفت: «مبادا اگر برای شما جنگ مقرر شود، پیکار نکنید؟» گفتند: «چرا در راه خدا جنگ نکنیم در حالی که از دیارمان و فرزندانمان رانده شده‌ایم.» چون فرمان جنگ صادر شد جز عده کمی همه سرپیچی کردند، خداوند به ستمگران واقف است.

پیامبرشان به آنها گفت: «خداوند طالوت را برای زمامداری شما برانگیخته است.» گفتند: «چطور او بر ما حکومت داشته باشد و حال این که ما از او به زمامداری شایسته‌تریم و ثروت چندان هم ندارد.» گفت: «خداوند او را بر شما برگزیده و به دانش و توان او بیفزوده است.» خداوند ملک خویش را به هر کس بخواهد می‌بخشد، خداوند گشایشگری داناست.

پیامبرشان به آنها گفت: «نشانه فرمانروایی او آن است که تابوتی برایتان می‌آید که فرشتگان حملش می‌کنند، در آن تابوت از سوی پروردگارتان آرامش و همچنین یادگارهایی از خاندان موسی و هارون است، در آن نشانه‌ای برای شماست اگر ایمان داشته باشید.»

۲۰
بقره
۲۴۹
/۲۸۶
۳۴ ر

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ
فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
إِلَّا مَنْ أَغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُّلْقُوا
اللَّهِ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

۲۵۰

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
وَتَبَّتْ أَقْدَامُنَا وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

۲۵۱

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ
النَّاسَ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

۲۵۲

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ

هنگامی که طالوت سپاهیان خود را بیرون برد، گفت: «خداوند شما را به رودخانه‌ای آزمایش می‌کند، هر کس که از آب آن بنوشد از من نیست و هر کس از آن ننوشد یا فقط کفی بنوشد از من است.» همگی جز معدودی از آن آب نوشیدند، و هنگامی که او و مؤمنانی که همراهش بودند از رود گذشتند، گفتند: «امروز ما تاب رویارویی با جالوت و لشکریانش را نداریم.» آنهایی که یقین داشتند خدا را ملاقات خواهند کرد گفتند: «بسا گروهی اندک که به خواست خدا بر گروهی بسیار چیره شدند که خداوند با پاداران است.»

چون در برابر جالوت و سپاهش قرار گرفتند، گفتند: «پروردگارا! به ما تاب و توان ببخش و گامهای ما را استوار گردان و بر کافران پیروزمان بدار.»

پس به خواست خدا آنان را درهم شکستند و داوود جالوت را کشت و خدا فرمانروایی و فرزاندگی را به او عطا فرمود و آنچه می‌خواست به او تعلیم داد، و اگر خدا مردمی را به دست مردمی دیگر پس نراند زمین تباه گردد، ولی خداوند بر جهانیان دهش دارد.

این است آیات الهی که به حق بر تو می‌خوانیم و بی‌تردید تو از فرستادگانی.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ^ص
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَعَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ^ق وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا^ق الَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ^ج وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
أَقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ^ق وَالْكَافِرُونَ هُمُ
الظَّالِمُونَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ^ج لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ^ج
لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ^ق مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ^ع يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ^ص وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ^ع إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ^ص وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ^ص قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ^ج فَمَن يَكْفُرْ
بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا
انْفِصَامَ لَهَا^ق وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ما برخی از این فرستادگان را بر بعضی دیگر برتری دادیم-
در میان آنها کسی بود که خدا با او سخن گفت و بعضی را
درجاتی برتر داد- به عیسی پسر مریم معجزه‌ها دادیم و او
را به روح القدس یاری کردیم، و اگر خدا می‌خواست کسانی
که بعد از آنها بودند با وجود دلایل واضعی که برای‌شان
آمده بود با یکدیگر نبرد نمی‌کردند ولی آنان اختلاف کردند،
بعضی ایمان آوردند و برخی کافر شدند، و اگر خدا
می‌خواست با هم پیکار نمی‌کردند ولی خداوند آنچه را اراده
کند انجام می‌دهد.

ای مؤمنان از آنچه به شما روزی داده‌ایم انفاق کنید، پیش
از آن که روزی فرا رسد که نه خرید و فروشی در آن است
و نه دوستی و نه شفاعت، و کافران ستمکارند.

خدا یگناست و جز او معبودی نیست، زنده پاینده است، نه
غنودگی دارد و نه خوابش در می‌ریاید، آنچه در آسمانها و
زمین است از آن اوست، کیست که در پیشگاهش جز به
فرمان او شفاعت کند، از حال و آینده‌شان با خبر است و جز
به مقداری که بخواهد کسی از دانش او آگاه نمی‌شود،
حکومت او آسمانها و زمین را در بر گرفته است و نگاهداری
آنها برایش دشوار نیست، او بلند پایه‌ای بزرگوار است.

اکراهی در دین نیست، که آشکار کننده راه از بیراهه
است، کسی که طاغوت را منکر شود و به خدا ایمان آورد، به
دستاویز محکمی چنگ زده است که گسستن در آن نیست و
خداوند شنوای داناست.

اللَّهُ وَلِىُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَائُهُمُ الظَّالِمُونَ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ
إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ ءَاتَاهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّىَ الَّذِى يُحْيِى وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا
أَحْيِى وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِى بِالشَّمْسِ مِنَ
الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِى كَفَرَ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

أَوْ كَالَّذِى مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى
يُحْيِى هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ
بَلْ لَبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ
يَتَسَنَّهْ ۖ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ ۖ وَانْظُرْ
إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۖ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

خدا یاور مؤمنان است و آنها را از تاریکی به روشنایی
می‌برد ولی طاغوت یاور کافران است و آنها را از روشنایی به
تاریکی می‌برد. آنان جاودانه در آتشند.

آیا کسی را که خدا به او فرمانروایی داده بود ندیدی که با
ابراهیم درباره پروردگارش مجاجه می‌کرد؟ آن گاه که
ابراهیم گفت: «پروردگار من است که زنده می‌کند و
می‌میراند.» او گفت: «من نیز زنده می‌کنم و می‌میرانم.»
ابراهیم گفت: «خداوند خورشید را از مشرق برمی‌آورد تو
از مغرب برآر.» مرد کافر مبهوت ماند. خداوند ستمگران را
هدایت نمی‌کند.

یا مانند آن کس که بر ویرانکده‌ای گذر کرد و گفت: خدا
چگونه اینان را پس از مرگشان زنده می‌کند. خداوند او را
میراند و پس از صد سال زنده‌اش کرد و به او فرمود:
«چند وقت درنگ داشتی؟» گفت: «روزی یا پاره‌ای از روز.»
فرمود: «نه! یکصد سال درنگ داشتی، به خوردنی و
نوشیدنی خود بنگر که تغییری نکرده است، به الاغت نگاه
کن! تو را عبرتی برای مردم قرار دهیم، به استخوانها بنگر
چگونه پیوندشان می‌دهیم و با گوشت می‌پوشانیم.» همین
که برای او روشن شد، گفت: «می‌دانم که خدا بر هر چیز
تواناست.»

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَظْمِنَ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ابراهیم گفت: «پروردگار! به من نشان بده چگونه مردگان را زنده می‌کنی؟» فرمود: «مگر ایمان نیاورده‌ای؟» گفت: «چرا، ولی می‌خواهم آسوده خاطر شوم.» فرمود: «چهار پرنده را بگیر و آنها را پاره پاره کن و هر قسمت را بر کوهی بگذار. پس آن گاه آنها را بخوان، شتابان نزد تو خواهند آمد، بدان خداوند توانمندی فرزانه است.»

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

مثل کسانی که اموال خود را در راه خدا انفاق می‌کنند، همچون دانه‌ای است که هفت خوشه برویاند و در هر خوشه یکصد دانه باشد. خداوند آن را برای هر کس که بخواهد چند برابر می‌کند، خداوند گشایشگری داناست.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبَعُونَ مِمَّا انْفَقَوْا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آنان که اموال خود را در راه خدا انفاق می‌کنند و انفاقشان با منت و یا آزاری همراه نیست، برای آنها نزد پروردگارشان پاداشی است، نه ترسی بر آنهاست و نه اندوهناک می‌شوند.

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

زبان خوش و مدارا، از صدقه‌ای که آزاری در پی داشته باشد بهتر است، خداوند بی‌نیاز بردبار است.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای مؤمنان! بخششهای خود را با منت و آزار باطل نکنید، مثل کسی که مال خود را برای خودنمایی انفاق می‌کند و به خدا و روز قیامت ایمان ندارد. مثل او مثل تخته سنگی است که بر آن خاکی باشد و بر آن بارانی تند ببارد و جز سنگ سخت به جا نگذارد. آنان از کاری که کرده‌اند سودی نمی‌برند و خدا کافران را هدایت نمی‌کند.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ آتِبْعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ
أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

مثل کسانی که اموال خود را برای خشنودی خدا و آرامش
درونی خود انفاق می‌کنند، مانند باغی است به زمینی بارور
که بارانی تند بر آن ببارد، و میوه‌اش دو چندان شود که اگر
باران تند نیز نبارد، ثم بارانی هم کافی است، خداوند به
آنچه انجام می‌دهید بیناست.

أَيُّودُ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ
الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَأَحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ

آیا کسی از شما می‌خواهد باغی از درختان خرما و انگور
داشته باشد که جویها در آن جاری باشد و هر گونه میوه‌ای
در آن باشد و پیریش فرا رسد و فرزندی ناتوان داشته
باشد، آن گاه آتشبادی بوزد و آن را بسوزاند. خداوند این
چنین آیات خود را آشکار می‌کند تا به خود آیید.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ
تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَن تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

ای مؤمنان از بهینه آنچه گرد آورده‌اید و آنچه برایتان از
زمین رویانده‌ایم انفاق کنید و پلید آن را که خودتان جز به
اکراه نمی‌پذیرید برای انفاق در نظر نگیرید و بدانید که خدا
بی‌نیاز ستوده است.

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ ۗ وَاللَّهُ
يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

شیطان وعده تهیدستی به شما می‌دهد و به زشتیها و
می‌دارد، ولی خداوند به آمرزش و فرونی نویدتان می‌دهد
که خداوند گشایشگری داناست.

يُوتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ
خَيْرًا كَثِيرًا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

هر که را بخواهد فرزاندگی دهد و آن کس که فرزاندگی یابد
نکوئی بسیار یافته است و جز خردمندان پند نگیرند.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ^ط
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

خداوند بر انفاق و نذر کرده‌هایتان آگاه است و ستمکاران را یآوری نیست.

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ^ط وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ^ج وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ
سَيِّئَاتِكُمْ^ط وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

اگر آشکارا صدقه دهید نیکوست و اگر در نهان به تهیدستان دهید برایتان بهتر است و بخشی از گناهاتتان را می‌زداید و خداوند به کردارتان آگاه است.

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ^ط وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ^ج وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ
اللَّهِ^ج وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

مسئولیت هدایت آنها بر تو نیست، خداوند هر که را خواهد هدایت می‌کند و انفاق کردن از اموال به سود خودتان است و جز برای رضای خدا انفاق نکنید و جزای هر مالی که ببخشید به شما باز می‌گردد و ستمی بر شما نخواهد رفت.

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا^ط وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ^ع عَلِيمٌ

صدقه از آن نیازمندیانی است که در راه خدا از کار مانده‌اند و از رفتن ناتوانند، ناآشنایان بی‌نیازشان می‌پندارند، ولی آنها را به رخسار می‌شناسی که هرگز با اصرار از مردم درخواست نمی‌کنند و هر مالی که ببخشید خداوند از آن آگاه است.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آنان که شب و روز اموال خود را پنهان و آشکار انفاق می‌کنند پاداششان نزد پروردگارشان است، نه بیمناک می‌شوند و نه اندوهناک.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
كَفَّارٍ أَثِيمٍ

۲۷۶

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

۲۷۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

۲۷۸

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ
فَلََكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

۲۷۹

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۲۸۰

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا
كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۲۸۱

رباخواران برنمی‌خیزند مگر چونان کسی که وسوسه شیطان
او را دیوانه کرده باشد، این به کیفر آن است که گفتند
«داد و ستد مانند ریاست.» خدا داد و ستد را حلال و ربا را
حرام کرده است. اگر کسی هشدار الهی را دریابد و
خودداری کند سودهای فراهم آمده در گذشته از آن اوست
و کارش با خداست، و آنان که تکرار کنند از دوزخیانند و در
آن جاودان بمانند.

خداوند ربا را ناجیز می‌گرداند و صدقات را فزونی
می‌بخشد، و هیچ ناسپاس گنهکاری را دوست نمی‌دارد.

ایمان آوردگانی که کارهای شایسته کرده‌اند و نماز
خوانده‌اند و زکات داده‌اند، نزد پروردگارشان پاداشی
دارند، نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهناک شوند.

ای مؤمنان از خدا بترسید و اگر ایمان دارید، باقی مانده‌های
ربا را واگذارید.

اگر نکردید بدانید که به جنگ خدا و رسولش برخاسته‌اید.
اگر توبه کنید اصل سرمایه از آن شما خواهد بود، نه
ستمکاره باشید و نه ستمکش.

تنگدست را باید مهلت داد تا گشاده دست شود و اگر بر او
بخشید پسندیده‌تر است- اگر بدانید.

از روزی که به سوی خدا باز می‌گردید بترسید که به هر
کس جزای آنچه کرده است داده می‌شود و به آنها ستم
نخواهد شد.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْب الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلٍ ۚ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا ۚ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۚ وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ ۚ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَيعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۲:
بقره
۲۸۲
/۲۸۶
۴۵ر

ای مؤمنان هنگامی که وام مدت داری به یکدیگر می‌دهید آن را بنویسید و نویسنده باید دادگرا نه در میان شما بنویسد. نویسنده نباید در نوشتن از آنچه خدا به او آموخته است خودداری کند و مدیون باید املا کند و از خدا بترسد و چیزی را فرو نگذارد و اگر مدیون سفيه یا صغير بود یا املا کردن نمی‌دانست، باید سرپرست او با رعایت عدالت املا کند و دو شاهد مرد به شهادت بگیرد و اگر دو مرد نبود، یک مرد و دو زن از کسانی که مورد رضایت و اطمینان است انتخاب کنید تا اگر یکی فراموش کرد، دیگری به یادش آورد و هنگامی که شهود را دعوت کنند خودداری آنها جایز نیست و از نوشتن وام کوچک یا بزرگ مدت دار دلگیر نباید شد که در پیشگاه خدا این به عدالت نزدیکتر و برای شهادت سر راست‌تر و برای جلوگیری از شبهه و شک بهتر است. مگر این که بده بستان نقدي باشد که میان شما دست به دست شود. در این صورت بر شما گناهی نیست که آن را ننویسید، هنگامی که بده بستان می‌کنید در آن گواه بگیرید و نباید به نویسنده و گواه زبانی برسد که اگر چنین کنید از فرمان پروردگار عدول کرده‌اید. از خدا بترسید، خدا به شما آموزش می‌دهد و بر هر چیز داناست.

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَنْ مَّقْبُوضَةً فَإِنْ
أَمِنْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ
اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ عِشْمٌ
قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

عَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ
عَمَّنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا
وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا
رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ
لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

اگر در سفر بودید و نویسنده‌ای نیافتید باید گرویی بگیرید
و اگر به یکدیگر اطمینان داشته باشید باید کسی که امین
واقع شده است امانت را باز دهد و از خدا- پروردگار-ش-
بترسد، و شهادت را کتمان نکنید، هر کس آن را کتمان کند،
به دل گناهکار است و خدا بدانچه می‌کنید داناست.

آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست و اگر مکنونات
خویش را آشکار یا پنهان کنید خداوند آن را در حسابتان
منظور می‌کند و هر کس را بخواهد می‌بخشد و هر که را
بخواهد مجازات می‌کند و خدا بر هر چیز تواناست.

پیامبر به نازل شده‌های از جانب پروردگارش ایمان آورده و
مؤمنان نیز همگی به خدا و فرشتگان و کتابها و
فرستادگانش ایمان آورده‌اند.- ما در میان پیامبران او فرق
نمی‌گذاریم. گفتند: شنیدیم و گردن نهادیم. پروردگارا،
آمزش تو را خواستاریم و بازگشت به سوی توست.

خدا هیچ کس را جز به اندازه توانش فرمان ندهد. هر آنچه
نیکی انجام دهد برای خود انجام داده است و نیز آنچه بدی
انجام داد به زیان خود کرده است.- پروردگارا! اگر غفلتی
رفت، یا خطا کردیم ما را مؤاخذه مکن. پروردگارا! تکلیف
سنگینی بر ما قرار مده آن چنان که بر پیشینیان قرار
دادی. پروردگارا! آنچه را که طاقت تحمل آن را نداریم بر ما
مقرر مدار و آثار گناه را از ما بشوی و ما را ببخش و در
رحمت خود قرار ده، تو ولی‌نعمت مایی، پس ما را بر گروه
کافران پیروز بگردان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

۱
۴۲

الف. لام. میم.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

۲

معبودی جز خداوند زنده پاینده نیست.

نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

۳

این کتاب را به راستی بر تو نازل کرد که موافق و مؤید چیزی است که در اختیار دارند، و پیش از آن تورات و انجیل را برای هدایت مردم فرو فرستاد و نیز فرقان را نازل کرد.

مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

۴

انکار کنندگان آیات الهی را عذابی است دردناک و خداوند توانمندی انتقام‌گر است.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

۵

در زمین و آسمان چیزی بر خدا پوشیده نیست.

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۶

اوست که شما را همانگونه که خواستش بود در رحم نقشبندی کرد و غیر از او معبودی توانمند فرزانه نیست.

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ
فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا
يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا
بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

۷

اوست که این کتاب را بر تو نازل کرد که بخشی از آن آیه‌هایی است روشن که اساس کتابند و بخشی از آن مبهم است، آنان که درونشان میل به باطل دارد مبهم را پیروی می‌کنند و برایش تأویل می‌تراشند تا فتنه‌انگیزی کنند و حال آن که جز خدا کسی تأویل آن را نمی‌داند و راسخان در علم می‌گویند که ما به آن ایمان آوردیم، همه آن از جانب پروردگار ماست و جز خردمندان یادآور نمی‌شوند.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

۸

پروردگارا، بعد از آن که ما را هدایت کردی دل‌هایمان را منحرف نگردان و رحمت خود را بر ما ارزانی دار که تو بخشنده‌ای.

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
الْمِيعَادَ

۹

پروردگارا، تو مردم را در روزی که تردیدی در آن نیست گرد می‌آوری، به راستی که خدا خلف وعده نمی‌کند.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

۱۱

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۱۲

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ

۱۳

قَدْ كَانَ لَكُمْ ءَايَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الَّتِيئَا فِئَةٌ تَقْتُلُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلِيهِمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ وَاللَّهُ
يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

۱۴

زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ

قُلْ أُوْنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

اموال و فرزندان کافران آنان را از عذاب خدا باز ندارد و
آنها آتشگیره دوزخند.

به شیوه فرعونیان و پیشینیانشان آیات ما را تکذیب کردند،
خداوند آنها را به کیفر گناهانشان رساند و خدا سخت کیفر
دهنده است.

کافران را بگو: «بزودی مغلوب و به دوزخ محشور خواهید
شد که بد جایگاهی است.»

در رویارویی دو دسته برایتان عبرتی بود:— دسته‌ای در راه
خدا نبرد می‌کردند و دسته دیگر کافر بودند، مؤمنان به
چشم خود کافران را دو برابر خویش می‌دیدند، خدا هر که
را بخواهد با یاری خویش تأیید می‌کند و در این دیده‌وران
را پندی است.

هوس پرستی، از جمله دوست داشتن زنان، پسران،
انبانهای انباشته از زر و سیم، اسبان داغ خورده، چارپایان و
کشتزار در نظر مردم زینت یافته است. اینها دستمایه
زندگی این جهانند و سرانجام نیک نزد خداست.

بگو: آیا شما را از چیزی آگاه کنم که از آنها بهتر است؟ برای
آنان که پرهیزگاری پیشه کنند در نزد پروردگارشان باغهایی
است که در آن جویها روان است و همسرانی پاک، همچنین
خشنودی خدا، و جاودانه در آن بمانند، و خدا به بندگان
بیناست.

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا عَامِنَا فَاعْفُ عَنَّا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

۱۷

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْفَنِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

۱۸

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ
قَابِئًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۱۹

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۲۰

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا
فَقَدْ أَهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ

۲۱
۳۴۴

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّكَ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۲۲

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ

کسانی که می‌گویند: «پروردگارا ما ایمان آورده‌ایم. گناهان ما را ببخش و از عذاب دوزخ حفظمان کن.»

صابران، راستگویان، مطیعان، انفاق کنندگان و آمرزش خواهان سحرگاهانند.

خداوند گواهی داده است که معبودی جز او قائم به دادگری نیست و فرشتگان و عالمان نیز گواهند. معبودی نیست جز خدای توانمند فرزانه.

دین نزد خدا اسلام است و اهل کتاب پس از پی بردن به حقانیت آن از روی حسد با یکدیگر اختلاف کردند. خداوند به زودی به حساب کسی که آیاتش را انکار کند خواهد رسید.

اگر با تو از در مجادله درآمدند، بگو: من و پیروانم تسلیم شدگان در برابر خداییم و به اهل کتاب و امیان بگو: آیا تسلیم شده‌اید؟ اگر تسلیم شده‌اند هدایت یافته‌اند و اگر سرپیچی کردند بر تو تبلیغ است و بس و خداوند به حال بندگان بیناست.

کفر ورزان به آیات خدا که پیامبران را به ناروا می‌کشند و آمران به عدالت را به قتل می‌رسانند، به عذابی دردناک نوید ده.

آنان کسانی هستند که کردارشان در دنیا و آخرت تباه شده است و یآوری ندارند.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى
كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ
مُّعْرِضُونَ

۲۴

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ
وَّغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۲۵

فَكَيْفَ إِذَا جُمِعَتْ لَهُمْ لَيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّتْ كُلُّ نَفْسٍ
مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۲۶

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ
الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۲۷

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ

۲۸

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا
مِنْهُمْ تُقَنَّهُ وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

۲۹

قُلْ إِن تُخْشَوْا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

مگر آنان را که بهره‌ای از کتاب به آنها داده شده ندیدی که
چون به کتاب خدا دعوت شدند که میان آنها داوری کند،
گروهی از آنها روی برتافتند و دوری کردند.

این بدان سبب بود که می‌گفتند: «آتش جز چند روزی به ما
نمی‌رسد.» و این دروغ، آنها را در دینشان مغرور کرده بود.

پس چگونه خواهد بود حالشان آن گاه که در آن روز محتوم
جمعشان آوریم تا جزای اعمال هر کس به تمامی داده شود،
و ستمی در میان نباشد.

بگو بار خدایا! فرمانروایی تورااست و آن را به هر که
بخواهی می‌دهی و از هر که خواستی می‌ستانی و هر که را
بخواهی عزت می‌دهی و هر که را بخواهی خوار می‌داری.
همه نیکیها به دست توست که بر هر چیز توانایی.

شب را به روز و روز را به شب داخل می‌کنی، زنده را از
مرده برمی‌آوری و مرده را از زنده و هر که را بخواهی بدون
حساب روزی می‌دهی.

مؤمنان را نشاید که کافران را به جای مؤمنان دوست گیرند،
آن که چنین کند با خدایش کاری نیست، مگر آن که از آنان
تقیه کنی، خدا شما را از خودش بیم می‌دهد که بازگشت
به سوی اوست.

بگو: خداوند به آنچه در دل دارید واقف است چه پنهانش
کنید چه آشکار، و نیز به آنچه در آسمانها و زمین باشد آگاه
است که او قادر بر هر چیز است.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ ءَادَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُمُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا قَالَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

در آن روز که هر کس کردار نیک و بد خود را حاضر یابد، آرزو کند که کاش بین او و عمل بدش فاصله‌ای بعید در میان بود. خداوند بنده نواز شما را از خودش بیم می‌دهد.

بگو: «اگر دوستدار خدایید از من پیروی کنید تا خدا دوستانان بدارد و گناهاتتان را ببامرزد که خدا آمرزنده مهربان است.»

بگو: از خدا و فرستاده‌اش اطاعت کنید، که اگر روی برتابید خدا کافران را دوست ندارد.

خدا آدم، نوح، خاندان ابراهیم و عمران را بر جهانیان برگزید.

دودمانی که برخی از آنها از نسل بعضی دگرند، و خداوند شنوای داناست.

آن گاه همسر عمران گفت: پروردگارا بی‌هیچ قید و شرطی موجودی را که در شکم دارم نذر تو کردم، آن را از من بپذیر که تو شنوای دانایی.

پس آن گاه که بارش را بر زمین نهاد گفت: «پروردگارا! مرا دختری آمد.» خداوند بدانچه او زاد آگاه‌تر بود. پسر چون دختر نیست. «من او را مریم نامیدم و او و فرزندانش را از شیطان رجیم در پناه تو قرار دادم.»

پروردگار به نیکوترین وجه او را پذیرا شد و چون گیاهی نیکویش پروراند و زکریا را به سرپرستی او برگماشت. هر گاه که زکریا وارد محرابش می‌شد و خاصه غذایی نزد او می‌یافت، می‌گفت: «ای مریم! این از کجا برایت آمده است؟» مریم می‌گفت: «این از ناحیه خداست.» خداوند هر کس را بخواهد بدون حساب روزی می‌دهد.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي ءَايَةً ۖ قَالَ ءَايَتُكَ إِلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمَزًا ۖ وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

يَمْرُؤُا أَقْنَتِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

ذَٰلِكَ مِنْ أُنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

۳۹

۴۰

۴۱

۴۲

۴۶ر

۴۳

۴۴

۴۵

در آنجا زکریا پروردگارش را خواند و گفت: «پروردگارا! از جانب خویش مرا فرزندی صالح عطا فرما که تو شنوای دعایی.»

هنگامی که او در محراب به نماز ایستاده بود، فرشتگان ندایش دادند: خداوند به یحیی نویدت می‌دهد که پذیرنده کلمه خدا و بزرگواری خویشتن دار و پیامبری از صالحان است.

گفت: «پروردگارا! مرا که به پیری رسیده‌ام و همسرم ناز است چگونه تواند پسری باشد؟» فرمود: «این گونه خداوند آنچه را بخواهد انجام می‌دهد.»

گفت: «پروردگارا! برایم نشانه‌ای قرار بده.» فرمود: «نشان تو این باشد که سه روز با مردم جز به اشاره سخن نگویی و پروردگارت را فراوان یاد کن و به شامگاه و پگاه او را تسبیح گوی.»

فرشتگان گفتند: ای مریم خداوند تو را برگزید و منزه کرد و بر زنان جهان برتری داد.

ای مریم! «پروردگارت را فرمانبر و به او سجده کن و با نمازگزاران نماز بخوان.»

این از اخبار غیبی است که به تو وحی می‌کنیم. آن دم که قرعه زدند تا کدامشان مریم را سرپرست باشد و آن گاه که با هم به کشمکش برخاستند با آنها نبود.

فرشتگان گفتند: «ای مریم! خدا به کلمه خود بشارتت می‌دهد. نام او مسیح، عیسی پسر مریم است و در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان باشد.

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ

و با مردم در گهواره، و در میانسالی (از وحی) سخن خواهد گفت و از شایستگان است.»

گفت: «پروردگارا! چگونه برای من فرزندی خواهد بود در حالی که آدمیزاده‌ای با من تماس نگرفته است؟» گفت: «خداوند آنچه را اراده کند اینگونه می‌آفریند و چون خواستش بر چیزی قرار گیرد می‌فرماید: بشو، بی‌درنگ موجود می‌شود.»

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

۴۷

و او را کتاب، فرزانی، تورات و انجیل می‌آموزد.

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ

۴۸

و به رسالت به سوی بنی اسرائیل می‌فرستد که: «من معجزه‌ای از پروردگارتان آورده‌ام، از گل چیزی شبیه پرنده می‌سازم و در آن می‌دمم، به خواست خدا پرنده می‌شود، کور مادر زاد و پیس را بهبود می‌بخشم و به خواست خدا مردگان را زنده می‌کنم و از آنچه می‌خورید و در خانه‌هایتان ذخیره می‌کنید خبر می‌دهم. اگر ایمان دارید در این برایتان نشانه‌ای است.

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن
رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ
فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا
تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ

۴۹

تورات حاضر را می‌پذیرم و بعضی چیزهایی را که برایتان حرام بوده است حلال می‌کنم و نشانه‌هایی از طرف پروردگارتان برای شما آورده‌ام. از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ
أَلَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَطِيعُوا

۵۰

به راستی که خداوند پروردگار من و شماست، او را بپرستید که راه راست این است.»

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

۵۱

عیسی چون کفر ورزی آنها را دریافت، گفت: «یاور من در راه خدا کیست؟ حواریون گفتند: «ما یاوران خداییم و به او ایمان آورده‌ایم و گواه باش که فرمانبردار شده‌ایم.

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى
اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

۵۲
حزب ۲۳

رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

۵۴

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكِرِينَ

۵۵

۴۷ ر

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ارْفُضْ عَنْكَ إِلَٰهَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ هَٰؤُلَاءِ أَعْدَاؤُكَ وَأَعْدَاؤِي ۚ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يَسْمَعُونَ فِيهَا نِقَمًا وَلَا صَلَاةً ۚ هَٰؤُلَاءِ لَكُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

۵۶

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ

۵۷

وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

۵۸

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

۵۹

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ ۖ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ ۖ كُنْ فَيَكُونُ

۶۰

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ

۶۱

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

پروردگارا! بدانچه نازل کرده‌ای ایمان آوردیم و پیرو فرستاده‌ات شدیم، پس ما را در زمره گواهان بنویس.»

آنان مکر کردند و خدا هم مکر کرد که خدا بهترین مکر کنندگان است.

آن گاه خداوند فرمود: «ای عیسی! من تو را می‌میرانم و به سوی خویش برمی‌گشم و از کافران مبرايت می‌دارم و کسانی را که از تو پیروی کردند تا قیامت بر کافران برتری می‌بخشم که بازگشتن به سوی من است، آن گاه در میاتنان در آنچه اختلاف می‌کردید داوری می‌کنم.

آنان را که کافر شدند در دنیا و آخرت به عذابی سخت مجازات خواهیم کرد و یابوری برای‌شان نیست.

اما پاداش کسانی را که ایمان آوردند و کردار نیک کردند، به تمامی خواهد داد، خدا ستمکاران را دوست ندارد.»

اینها که بر تو می‌خوانیم از آیات و مواظ حکیمانه است.

به راستی مثل عیسی نزد خدا همچون مثل آدم است که او را از خاک آفرید و به او فرمود: «موجود شو»، بی‌درنگ موجود شد.

این سخن حق و از جانب پروردگار توست و تردیدی به خود راه مده.

هر کس پس از این آگاهی که بر تو رسید درباره عیسی با تو مجادله کند، بگو: «بیایید فرزندان و زنان و خودمان را به مباحله بخوانیم و نفرین خدا را بر دروغگویان قرار دهیم.»

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ

لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۶۳

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ

۶۴

۴۸ر

قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ

۶۵

يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتْ
الَّتُورَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۶۶

هَٰأَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَاجَّجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

۶۷

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا
مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۶۸

إِنَّ أَوَّلَى الْآلِاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

۶۹

وَدَّتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

۷۰

يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ

این داستان حقیقت است و جز خدا هیچ معبودی نیست و او
توانمند فرزانه است.

اگر روی بگردانند، به راستی خدا از سیاهکاران آگاه است.

بگو: «ای اهل کتاب به سخنی روی آورید که میان ما و شما
یکسان است. این که جز خدا را نپرستیم و چیزی را شریک
او قرار ندهیم و برخی از ما برخی دیگر را غیر از خداوند
یکتا به خدایی نگیرد.» اگر روی گردانند، بگویید: گواه
باشید که ما فرمانبرداریم.

ای اهل کتاب چرا درباره ابراهیم که تورات و انجیل بعد از
او نازل شده است مجادله می‌کنید، چرا نمی‌اندیشید.

شما همان کسانی هستید که درباره چیزی هم که به آن
وقوف داشتید به مجادله برخاستید، پس چرا درباره چیزی
که نمی‌دانید مجادله می‌کنید؟ خدا می‌داند و شما نمی‌دانید.

ابراهیم نه یهودی بود و نه نصرانی بلکه خداجویی فرمانبر
بود و از مشرکان نبود.

نزدیکترین مردم به ابراهیم پیروانش و این پیامبر و
مؤمنان هستند، و خداوند یاور مؤمنان است.

گروهی از اهل کتاب خوش دارند شما را گمراه کنند. اما
نمی‌دانند که جز خودشان را گمراه نمی‌کنند.

ای اهل کتاب چرا آیات خدا را که بر آن گواه هستید انکار
می‌کنید؟

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ای اهل کتاب چرا حق را که دریافته‌اید به باطل
می‌پوشانید و آگاهانه نهانش می‌دارید؟

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى
الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفِّرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ

گروهی از اهل کتاب گفتند: «در آغاز روز به آنچه بر مؤمنان
نازل شده است ایمان بیاورید و در پایان روز آن را انکار
کنید، شاید آنها از اعتقاد خویش بازگردند.

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ
اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ
رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و جز پیروان دین خود را باور نکنید. بگو هدایت، هدایت
الهی است (و باور نکنید که) آنچه به شما داده شده است
به دیگری نیز داده شود یا در پیشگاه پروردگارتان با شما
احتجاج کنند. بگو: دهش خداراست، به هر که بخواهد آن را
عطا کند که او گشایشگری داناست.

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

هر که را بخواهد به رحمت خود اختصاص می‌دهد، خداوند
دارای دهشی بزرگ است.»

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنُ إِذَا تَأَمَّنْهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَّنُ إِذَا تَأَمَّنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ
عَلَيْهِ قَائِمًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّاتِ
سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

در میان اهل کتاب کسی را می‌توان یافت که اگر مالی
هنگفت به او بسپاری به تو باز می‌گرداند و کسی نیز
هست که اگر دیناری به او بسپاری به تو باز نمی‌گرداند،
مگر بر او سخت گیری، زیرا می‌گویند: ما در برابر امیان
مسئول نیستیم و آنها دانسته بر خدا دروغ می‌بندند.

بَلَىٰ مَن أَوفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

آری هر کس به پیمان خود وفا کند و پرهیزگار باشد، خدا
پرهیزگاران را دوست دارد.

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا
يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

کسانی که پیمان الهی و سوگندهای خود را به بهای اندکی
بفروشد بهره‌ای در آخرت نخواهند داشت و خداوند با آنان
سخن نمی‌گوید و در قیامت به آنها نظر نخواهد داشت و
پاکشان نمی‌دارد و آنها را نیز عذابی دردناک است.

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَدْرُسُونَ

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ
إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ
الشَّاهِدِينَ

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

در میان آنها کسانی هستند که به هنگام خواندن کتاب چنان
زبان می‌گردانند که گمان کنید از کتاب است که می‌خوانند
در صورتی که از کتاب نیست و می‌گویند از نزد خدا آمده
است و حال آن که از جانب خدا نیست، آنان دانسته بر خدا
دروغ می‌بندند.

هیچ کس را شایسته نباشد که خداوند کتاب و داوری و
نبوت به او بدهد و آن گاه به مردم بگوید به جای خدا مرا
عبادت کنید. بلکه باید بگوید- همانطور که کتاب را
می‌آموزید و خود نیز می‌خوانید مردمی الهی باشید.

و به شما فرمان ندهد که فرشتگان و پیامبران را خدایان
قرار دهید. آیا پس از مسلمان شدن شما را به کفر دعوت
می‌کند؟

چون خدا از پیامبران پیمان گرفت که پس از آن که کتاب و
فرزانی به شما دادم و آن گاه پیامبری آمد که موافق و
مؤید کتاب شما بود به او ایمان آورید و یاریش کنید.
(سپس) فرمود: «آیا اقرار دارید و پیمان مرا پذیرفتید؟»
گفتند: «اقرار داریم.» فرمود: «گواه باشید من هم با شما
گواهم.

کسانی که بعد از این برتابند نافرمانند.»

آیا آنها غیر آیین خدا می‌خواهند. حال آن که آسمانیان و
زمینیان خواه و ناخواه در برابر او تسلیم هستند و به سوی
او باز می‌گردند.

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

۸۵

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

۸۶

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ
الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ

۸۷

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ

۸۸

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

۸۹

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

۹۰

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ
تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ

۹۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ
أَحَدِهِمْ مِّلٌّ أَلَّا تَرْضَىٰ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَىٰ بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ

بگو: «به خدا ایمان آوردیم و نیز به آنچه بر ما و ابراهیم،
اسماعیل، اسحاق، یعقوب و نوادگان او نازل گردیده است و
نیز آنچه از جانب پروردگار به موسی و عیسی و پیامبران
دیگر داده شده است، ما در میان آنها فرقی نمی‌گذاریم و
در برابر او تسلیم هستیم.

کسی که غیر از اسلام آئینی برگزیند از او پذیرفته نخواهد
شد و در آخرت از زیانکاران است.»

چگونه خدا هدایت کند گروهی را که نخست ایمان آوردند و
به حقانیت رسول گواهی دادند و پس از دیدن دلایل
روشن کافر شدند، که خدا ستمکاران را هدایت نخواهد
کرد.

کیفر آنها این است که لعنت خدا و فرشتگان و مردم همگی
بر آنها باشد.

آنان جاودانه در آن بمانند، نه در عذابشان تخفیف داده
شود و نه به آنها مهلت می‌دهند.

مگر کسانی که توبه و کارهای شایسته کنند، زیرا خداوند
آمرزنده مهربان است.

کسانی که پس از ایمان آوردن کافر شدند و به کفرشان
افزودند، هرگز توبه آنان پذیرفته نمی‌شود و آنان
گمراهانند.

کافر شدگانی که در کفر بمیرند اگر به گنجایش زمین طلا
فدیه بدهند پذیرفته نخواهد شد و آنها را مجازاتی دردناک
باشد و یآوری ندارند.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا ۚ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبِعُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ

رسیدن به نیکی میسر تان نشود مگر از آنچه دوست دارید انفاق کنید، خدا از آنچه انفاق می‌کنید آگاه است.

تمام طعامها بر بنی اسرائیل حلال بود مگر آنچه اسرائیل (یعقوب) قبل از نزول تورات بر خود حرام کرده بود. بگو: «اگر راست می‌گویید تورات را بیاورید و بخوانید.»

کسانی که بعد از این بر خدا دروغ ببندند ستمگرند.

بگو: «خدا راست گفت و بنا بر این از آیین ابراهیم حقرا پیروی کنید که مشرک نبود.»

اولین خانه‌ای که برای مردم مقرر شد همان است که در مکه قرار دارد و مبارک و مایه هدایت جهانیان باشد.

و در آن آیات روشن و مقام ابراهیم است، هر کس به آن درآید در امان باشد، حج این خانه برای خدا بر کسی واجب است که توانایی رفتن به سوی آن را دارد. و هر کس کفر بورزد بداند که خدا از همه جهانیان بی‌نیاز است.

بگو: «ای اهل کتاب چرا به آیات خدا کفر می‌ورزید، خداوند بر آنچه می‌کنید گواه است.»

بگو: «ای اهل کتاب چرا کسانی را که ایمان آورده‌اند از راه خدا باز می‌دارید و گمراهشان می‌خواهید در حالی که شما گواه هستید، خداوند از آنچه انجام می‌دهید غافل نیست.»

ای مؤمنان! اگر گروهی از اهل کتاب را اطاعت کنید از ایمانی که آورده‌اید به کفر باز تان می‌گردانند.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ
وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ فُلُوبِكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ
النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ أُسَوِّدَتْ
وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۖ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ

چگونه کافر می‌شوید در حالی که آیات خدا بر شما خوانده
می‌شود و رسولش در بین شماست، هر کس به خدا تمسک
جوید به راه راست هدایت شده است.

ای مؤمنان! چنان که سزاوار است از خدا بترسید و جز در
مسلمانی نمیرید.

همگی به ریسمان خدا چنگ بزنید و پراکنده نشوید و نعمت
خدا را بر خودتان به یاد آورید که چگونه دشمن یکدیگر
بودید و دلهایتان را به همدیگر مهربان کرد و به لطف او
برادر شدید. حال آن که بر لب پرتگاهی از آتش بودید و
خداوند شما را نجات داد، خداوند بدین سان آیاتش را
برایتان بیان می‌کند تا هدایت شوید.

باید از میان شما گروهی باشند که به سوی نیکی بخوانند و
امر به معروف و نهی از منکر کنند و آنها همان رستگارانند.

مانند کسانی نباشید که متفرق شدند و بعد از آمدن آیات
روشن اختلاف کردند، برای آنها عذاب بزرگی است.

روزی که چهره‌هایی سفید و چهره‌هایی سیاه می‌شود. به
سیاه رویان: «آیا بعد از ایمان آوردن کافر شدید؟ پس در
برابر آن کفر ورزیدن عذاب را بپشید.»

اما رو سفیدان در رحمت الهی جاودانند.

اینها آیات خداست که به حق بر تو می‌خوانیم و خداوند بر
جهانیان ستم روا نمی‌دارد.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

۱۱۰
۵۳ر

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ

۱۱۱

لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذًى ۖ وَإِنْ يُقْتِلُوكُمْ يُولُوكُمْ أَلَدَبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ

۱۱۲

ضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةَ أَيُّنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلِ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

۱۱۳
حزب ۲۶

لَيْسُوا سَوَاءً ۚ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ ءَايَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

۱۱۴

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ

۱۱۵

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست و کارها به سوی او باز می‌گردد.

شما بهترین امتی هستید که در میان مردم پدیدار شده‌اید، امر به معروف و نهی از منکر می‌کنید و به خدا ایمان دارید و اگر اهل کتاب ایمان بیاورند برای‌شان بهتر است، برخی از آنان ایمان دارند ولی بیشترشان فاسقند.

هرگز به شما زیان نمی‌رسانند مگر اندک آزاری و اگر با شما بجنگند، به شما پشت کنند و نصرت نیابند.

هر کجا باشند محکوم به ذلت و خواریند، مگر در امان خدا و در امان مردم باشند، یا به خشم خدا گرفتار آیند و مهر بیچارگی بر آنها زده شده است، زیرا به آیات خدا کافر شدند و پیامبران را به ناحق کشتند، چون نافرمان و متجاوز بودند.

اهل کتاب یکسان نیستند گروهی در دل شب برخاسته آیات خدا را می‌خوانند و به سجده می‌روند.

به خدا و روز جزا ایمان دارند و امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند و به انجام کارهای خیر می‌شتابند. این گروه از شایستگانند.

و هر کار نیکی که انجام دهند پوشیده نخواهد ماند، زیرا خدا به پرهیزگاران واقف است.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

بسیاری اموال و فرزندان نمی‌تواند کافران را از عذاب خدا
برهاند و آنها از دوزخیانند و جاودانه در آن خواهند ماند.

۱۱۷

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتُهُ ۚ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِن أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

آنچه در این جهان انفاق می‌کنند چونان سردبادی سخت
است که به کشتزار قومی ستمکار برسد و نابودش سازد،
خداوند ستمی بر آنها روا نداشته بلکه آنان به خود ستم
می‌کنند.

۱۱۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا
يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ
أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ

ای مؤمنان محرم اسراری از غیر خود برنگزینید، آنها از هیچ
شر و فسادى درباره شما کوتاهی نمی‌کنند، آنها خواستار رنج
و زحمت شما هستند، این دشمنی از گفتارشان پیداست و
آنچه در دل پنهان دارند از آن بیشتر است و ما آیات را بر
شما بیان کردیم اگر بیندیشید.

۱۱۹

هَٰئَنتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ۚ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا
عَلَيْكُمْ أَلْسِنَتَهُم مِّنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ ۚ إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

آگاه باشید شما کسانی هستید که آنها را دوست می‌دارید،
اما آنها شما را دوست نمی‌دارند، شما به همه کتابها ایمان
آورده‌اید و هنگامی که به شما برخورد می‌کنند می‌گویند
ایمان آورده‌ایم، اما چون تنها می‌شوند از شدت خشم نسبت
به شما، سرانگشت به دندان می‌گزند. بگو: «از خشم
بمیرید خدا از دلهایتان آگاه است.»

۱۲۰

إِن تَمَسَّسْكُمُ حَسَنَةٌ تَّسُوْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمُ سَيِّئَةٌ
يَفْرَحُوا بِهَا ۚ وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

اگر خیری به شما برسد آنان را بد آید و اگر حادثه ناگواری
برایتان پیش آید، شادمان می‌شوند، اگر استقامت و
پرهیزگاری پیشه کنید مکرشان به هیچ وجه به شما ضرر
نمی‌رساند، خداوند به آنچه انجام می‌دهند احاطه دارد.

۱۲۱
۵۴

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ لِلْقِتَالِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

چون بامدادان از خانواده‌ات برای صف آرایی مؤمنان به
جهت جنگ بیرون رفتی خداوند شنوای داناست.

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُهُمَا ^طوَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۲۳

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَانْتُمْ أَذِلَّةٌ ^طفَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۱۲۴

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ ^طأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ

۱۲۵

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمِدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ ^طأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ

۱۲۶

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ ^طوَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۱۲۷

لَيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَآئِبِينَ

۱۲۸

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ

۱۲۹

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۳۰
۵۵ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ مِزَاجًا ^طوَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۳۱

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

۱۳۲

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

آن گاه دو طایفه از شما خواستند سستی کنند، حال آن که خداوند یاورشان بود، مؤمنان باید بر خدا توکل کنند.

خدا شما را در جنگ بدر یاری کرد در حالی که ناتوان بودید، از خدا بترسید باشد که شکر نعمت او را به جا آورید.

آن گاه که به مؤمنان گفتی: «آیا کافی نیست که پروردگار شما را با فرستادن سه هزار فرشته یاری کند؟»

آری اگر استقامت و تقوا پیشه کنید در اثنایی که دشمن به سراغ شما بیاید خداوند شما را با پنج هزار فرشته نشان دار یاری خواهد کرد.

خداوند این کار را جز برای بشارت و اطمینان خاطر شما نکرد و پیروزی تنها از جانب خداوند توانمند فرزانه است.

تا گروهی از کافران را هلاک یا خوار و زیون سازد و مایوس و ناامید بازگردند.

کار به دست تو نیست، خدا یا می‌بخشد یا عذابشان می‌کند که آنها ستمکارند.

آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست، هر که را بخواهد می‌بخشد و هر که را بخواهد عذاب می‌کند، او آمرزنده مهربان است.

ای مؤمنان ربا را چند برابر نخورید و از خدا بترسید تا رستگار شوید.

و از آتشی که کافران را مهیا شده است بترسید.

خدا و پیامبر را اطاعت کنید که مشمول رحمت شوید.

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

برای آمرزش پروردگارتان و رسیدن به بهشتی که به
وسعت آسمانها و زمین است و برای پرهیزگاران آماده شده
است، بر یکدیگر پیشی بگیرید.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ
وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۳۴

خداوند نیکوکارانی را که در توانگری و تنگدستی انفاق
میکنند و خشم خود را فرو می‌خورند و از خطای مردم
می‌گذرند دوست دارد.

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ
فَاسْتَعَفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

۱۳۵

و کسانی که چون مرتکب عمل زشتی شوند یا به خود ستم
کنند خدا را به یاد آورند و برای گناهانشان طلب آمرزش
کنند- و جز خدا کیست گناهان را ببخشد- و آگاهانه بر گناه
اصرار نورزند.

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتُ تَجْرَىٰ مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ

۱۳۶

پاداش آنها آمرزش پروردگار و باغهایی است که در آن
جویباران جاری است و در آن جاودانند، چه خوبست پاداش
نیکوکاران.

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

۱۳۷

پیش از شما ستنهایی بود و گذشت. در روی زمین بگردید و
ببینید که سرانجام تکذیب کنندگان چگونه بود.

هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

۱۳۸

این بیانی است برای مردم و برای پرهیزگاران هدایت و
پندی است.

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۱۳۹

سست و غمگین نشوید، چرا که اگر ایمان داشته باشید،
برترید.

إِن يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ
الْآيَاتُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

۱۴۰

اگر آسیبی به شما وارد آمد به گروه مقابلتان نیز آسیبی
چون آن وارد شده است، و ما روزگار را در میان مردم
می‌گردانیم تا خداوند مؤمنان را معلوم بدارد و از میاتنان
گواهیانی بگیرد، خداوند ستمکاران را دوست ندارد.

وَلِيْمَحِصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ

تا مؤمنان را پاکیزه گرداند و کافران را نابود سازد.

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ
جَاهَدُوْا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ

۱۴۲

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ
رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ

۱۴۳

وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهٖ الرُّسُلُ اَفَاِيْن
مَاتَ اَوْ قُتِلَ اَنْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَبِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰٓى
عَقْبِهٖ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْئًا ۚ وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ

۱۴۴
۵۶ ر

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ كِتٰبًا مُّوَجَّلًا ۚ
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ ۚ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ
نُؤْتِهٖ ۚ مِنْهَا ۚ وَسَنَجْزِي الشّٰكِرِيْنَ

۱۴۵

وَكَايْنِ مِّنْ نَّبِيٍّ قُتِلَ مَعَهُ رِبِّيُّوْنَ كَثِيْرٌ فَمَا وَهَنُوْا لِمَا
اَصَابَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا وَمَا اسْتَكَانُوْا ۚ وَاللّٰهُ
يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ

۱۴۶

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا
وَاسْرَافْنَا فِيْ اَمْرِنَا وَثَبَّتْ اَقْدَامَنَا وَاَنْصَرْنَا عَلٰٓى الْقَوْمِ
الْكٰفِرِيْنَ

۱۴۷

فَاَتٰهُمْ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ ۚ وَاللّٰهُ
يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ

۱۴۸

آیا تصورتان این بود که بی‌آن که خداوند مجاهدان و
صابران شما را معلوم گرداند وارد بهشت خواهید شد؟

شما پیش از رو به رو شدن با مرگ آرزویش را می‌کردید،
اینک آن را با چشم خود دیدید و خیره در آن نگاه کردید.

محمد فقط فرستاده خداست و پیش از او فرستادگان
دیگری نیز بوده‌اند که درگذشتند، آیا اگر بمیرد و یا کشته
شود شما به آیین گذشته برمی‌گردید؟ و هر کس که به
گذشته بازگردد زیانی به خدا نمی‌رساند و به زودی خدا
شاكران را پاداش خواهد داد.

هیچ کس جز به فرمان خدا نمی‌میرد، سرنوشتی است
زماندار، هر کس پاداش دنیا را بخواهد بهره‌ای از آن به او
خواهیم داد و هر کس پاداش آخرت را بخواهد به او نیز
می‌دهیم و به زودی شاكران را پاداش خواهیم داد.

و چه بسیار پیامبرانی که خدا دوستان بسیاری به همراه
آنان جنگ کردند، آنها در برابر آنچه در راه خدا به آنها
می‌رسید سست نشدند و زبونی نکردند، و خداوند صابران
را دوست دارد.

سخنشان جز این نبود که پروردگارا! گناهان ما را ببخش و
از زیاده روی‌هایمان در کارها درگذر و ما را ثابت قدم بدار
و بر گروه کافران پیروز گردان.

بنا بر این خداوند پاداش این دنیا و پاداش نیک آخرت به
آنها عطا فرمود، زیرا نیکوکاران را دوست می‌دارد.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ
عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

۱۵۰

بَلِ اللّٰهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّصِيرِينَ

۱۵۱

سَأُلْقَىٰ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللّٰهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ ۖ سُلْطٰنًا ۖ وَمَأْوَهُمُ النَّارُ ۖ وَبِئْسَ مَثْوٰى
الظَّالِمِينَ

۱۵۲

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهُ ۖ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ
إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا
أَرْسَلَكُمْ مَّا تُحِبُّونَ ۖ مِّنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ
يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۖ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا
عَنْكُمْ ۖ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

۱۵۳
حزب ۲۸

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلَوْنَهَا عَلَىٰ أَحَدٍ ۚ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي
أُخْرَىٰكُمْ فَأَتْبَبَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا
فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۖ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

ای مؤمنان اگر از کافران فرمان برید، شما را به آیین
پیشین باز می‌گردانند و سرانجام زیان خواهید کرد.

حال آن که خدا سرپرست شماست و او بهترین یاوران
است.

به زودی در دل کافران ترس خواهیم انداخت زیرا بدون
حجتی از سوی خدا چیزهایی را شریک او قرار دادند و
جایگاه آنها جهنم است که برای ستمگران بد جایگاهی است.

خدا به وعده خویش با شما وفا کرد، آن گاه که به اذن او
دشمن را می‌کشتید تا وقتی که آنچه را خوش داشتید به
شما نشان داد، آن گاه سستی کردید و به کشمکش
پرداختید و نافرمانی کردید؛ بعضی از شما خواستار دنیا
شدید و عده‌ای خواستار آخرت، سپس خداوند شما را از
آنان منصرف ساخت تا آزمایشتان کند، سپس شما را بخشید
زیرا نسبت به مؤمنان بخشنده است.

هنگامی که از میدان نبرد (رو به هزیمت گذاشته بودید و)
به بالا می‌رفتید و به کسی توجه نمی‌کردید، پیامبر از پشت
سر شما را صدا می‌زد، آن گاه بود که اندوه در پی اندوه به
شما روی آورد. اکنون بر آنچه از دست داده‌اید و آنچه بر
شما رفته است اندوهناک نباشید، خداوند از کردارتان آگاه
است.

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً مِّنكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُل لَّو كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۳۰:
آل عمران
۱۵۴
/۲۰۰

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

۱۵۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَّوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۱۵۶
۵۸ر

وَلَمَّا قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

۱۵۷

آن گاه پس از اندوه، آرامشی بر شما فرستاد، این آرامش خلسه مانند، جمعی از شما را فرا گرفت و دیگران در فکر جان خویش بودند، آنها درباره خدا گمانهای نادرستی همچون گمانهای دوران جاهلیت داشتند و می‌گفتند: «آیا کار به دست ما می‌افتد؟» بگو: «همه کارها به دست خداست.» آنان در دل خود اموری را پنهان می‌دارند و آن را بر تو آشکار نمی‌کنند، می‌گویند: «اگر اختیاری داشتیم در اینجا کشته نمی‌شدیم.» بگو: «اگر در خانه‌هایتان هم بودید آنهایی که سرنوشتشان کشته شدن بود به قتلگاه خود می‌رفتند، و خداوند آنچه را در سینه پنهان دارید می‌آرماید و آنچه را در دل دارید پاک می‌گرداند و خداوند از راز دلها با خبر است.»

از میان شما آنان که در روز برخورد دو گروه بر یکدیگر پشت کردند به اغوای شیطان بود که بر اثر پاره‌ای از گناهی که مرتکب شده بودند گرفتار چنین لغزشی شدند و خدا آنان را بخشید، که او آمرزنده بردبار است.

ای مؤمنان شما مانند کافران نباشید که در زمان مسافرت برادرانشان یا به هنگام شرکت در جنگ می‌گفتند: «اگر آنها نزد ما بودند نمی‌مردند و یا کشته نمی‌شدند» تا خدا این پندار را چون حسرتی بر دلشان بگذارد. خدا زنده می‌کند و می‌یراند و به کردارتان آگاه است.

اگر در راه خدا کشته شوید یا بمیرید آمرزش و رحمت خدا از تمام اندوخته‌ها بهتر است.

وَلَيْنَ مُتَمِّمٌ أَوْ قَتَلْتُمْ لِإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ
الْقَلْبِ لَآنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذَلْكُمْ فَمَن
ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُم مِّن بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَن يَغُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهْ
جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ
أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

أَوَلَمْآ أَصَبْتُكُمْ مُّصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَلَنَّا
هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

چنانچه بمیرید، یا کشته شوید به سوی خدا باز می‌گردید.

از پرتو رحمت الهی با آنها نرم و مهربان شدی و اگر خشن و
سنگدل بودی از اطراف تو پراکنده می‌شدند بنا بر این آنها
را ببخش و برای‌شان آموزش بخواه و در کارها با ایشان
مشورت کن، اما هنگامی که تصمیمت را گرفتی بر خدا توکل
کن، زیرا خدا توکل کنندگان را دوست دارد.

اگر خدا شما را یاری کند هیچ کس بر شما پیروز نخواهد
شد و اگر دست از یاری شما بردارد کیست که بعد از او
شما را یاری کند، و مؤمنان فقط باید بر خدا توکل کنند.

هیچ پیامبری را نسزد که خیانت کند و هر آن کس که خیانت
ورزد در روز قیامت آن را با خود (وبال) آورد، و به هر کس
همان داده شود که به دست آورده است و بر کسی ستم
نخواهد شد.

آیا کسی که جویای رضای خدا باشد مانند کسی است که
خشم خدا را برانگیزد؟ او را جهنم جایگاه باشد و پایان
کارش بسیار بد است.

آنها در پیشگاه خدا درجاتی دارند و خداوند به آنچه انجام
می‌دهند بیناست.

خداوند بر مؤمنان منت نهاد که در میانشان پیامبری از
خودشان برانگیخت که آیاتش را بر آنها بخواند و پاکشان
دارد و کتاب و فرزاندگی به آنها بیاموزد، اگر چه پیش از آن
در گمراهی آشکار بودند.

چرا وقتی آسیبی به شما رسید که خود دو برابر آن به
دشمن وارد کرده بودید، گفتید: این آسیب از کجا به ما
رسید؟ بگو: «از ناحیه خودتان بود. خداوند بر هر چیزی
قادر است.»

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَيَاذَنْ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ
الْمُؤْمِنِينَ

۱۶۷

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَوْ أَدْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ
لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا
لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

۱۶۸

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ
فَادْرَعُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۱۶۹

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

۱۷۰

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

۱۷۱
حزب ۲۹

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

۱۷۲
۵۹ر

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ

۱۷۳

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

آنچه در روز برخورد دو گروه به شما رسید به فرمان خدا
بود تا مؤمنان

و نفاق افکنان شناخته شوند. چون به آنها گفته شد: «بیایید
در راه خدا نبرد کنید یا به دفاع بپردازید.» گفتند: «اگر
جنگ آزموده بودیم از شما پیروی می‌کردیم.» در آن روز
آنها به کفر نزدیکتر بودند تا به ایمان، به زبان چیزی
می‌گفتند که در دلشان نبود. خدا به آنچه پوشیده می‌دارند
دانااست.

به کسانی که خود از جهاد باز ایستادند و درباره یاران خود
گفتند: «اگر از ما تبعیت می‌کردند کشته نمی‌شدند،» بگو:
«اگر راست می‌گویید مرگ را از خود برانید.»

هرگز گمان مبر که کشته شدگان در راه خدا مردگانند بلکه
زنده‌اند و در پیشگاه پروردگارشان روزی می‌خورند.

شادمانند به آنچه خدا از فضلش به آنان عطا فرموده و
مسرورند برای کسانی که هنوز به آنان نپیوسته‌اند که بیم
و اندوهی برای‌شان نیست

آنان به نعمت و فضل خدا شادمانند، که خداوند پاداش
مؤمنان را از بین نمی‌برد.

آنان که پس از رسیدن جراحات بسیار هم چنان دعوت خدا
و پیامبر را اجابت کردند، نیکوکاران و پرهیزگاران‌شان را
پاداش بزرگی است.

کسانی که مردم به آنها گفتند که مردم برای نبرد با شما
گرد آمده‌اند، از آنها بترسید، ایمانشان زیادتر شد و گفتند:
«خدا ما را بسنده و بهترین حامی است.»

فَأَنْقَلِبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ

۱۷۵

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُونِ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۱۷۶

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوْا
اللَّهَ شَيْئًا ۚ يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ ۖ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۷۷

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوْا اللَّهَ شَيْئًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۸

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمِلِّي لَهُمْ خَيْرٌ لَّا أَنْفُسِهِمْ ۚ
إِنَّمَا نُمِلِّي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۱۷۹

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ
الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى
الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ ۖ فَآمِنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

۱۸۰

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

آنان به نعمت و فضل خدا بازگشتند، و هیچ آسیبی به آنها
نرسید و پیرو رضای خدا شدند که خداوند بخشنده بزرگی
است.

آن فقط شیطان است که پیروان خود را می‌ترساند. پس از
آنها ترسید و اگر ایمان دارید تنها از من بترسید.

کسانی که در کفر بر یکدیگر پیشی می‌گیرند محزون
نکنند، چرا که هرگز زبانی به خدا نمی‌رسانند، خداوند
می‌خواهد آنها را در آخرت بی‌بهره گرداند و برای‌شان عذاب
بزرگی است.

آنان که کفر را به بهای ایمان خریدند هیچ زبانی به خدا
نمی‌رسانند و عذاب دردناکی برای آنهاست.

کافران هرگز تصور نکنند اگر مهلتشان می‌دهیم به سود
آنهاست، به آنها مهلت می‌دهیم که بر گناهانشان بیفزایند و
عذاب خوار کننده‌ای برای آنهاست.

چنین نیست که خدا مؤمنان را مانند حال کنونی شما به خود
واگذارد، مگر آن که پلید را از پاک جدا کند و ممکن نیست
شما را از اسرار نهان آگاه سازد ولی از میان رسولان خود
هر کس را بخواهد برمی‌گزیند، پس به خدا و رسولان او
ایمان بیاورید و اگر ایمان آوردید و تقوا پیشه کردید
پاداش بزرگی دارید.

کسانی که در آنچه خدا از فضلش به آنها داده است، بخل
می‌ورزند، هرگز گمان نکنند این کار برای‌شان خیر است
بلکه شر است، به زودی در روز رستاخیز آنچه در
بخشیدنش بخل ورزیده‌اند همچون طوقی به گردنشان
خواهند آویخت. میراث آسمانها و زمین از آن خداست و به
کرده‌هایتان آگاه است.

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

۱۸۲

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

۱۸۳

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۱۸۴

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

۱۸۵

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

۱۸۶
حزب ۳۰

لَسْبَلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِن عَزْمِ الْأُمُورِ

خداوند سخن آنان را که گفتند خدا فقیر است و ما بی‌نیازیم شنید. گفتار آنها و به ناحق کشتن پیامبران را خواهیم نوشت و گوییم عذاب سوزان را بچشید.

این به خاطر اعمالی است که پیشاپیش انجام دادید. خداوند هرگز بر بندگان ستم نمی‌کند.

به آنان که گفتند: «خدا از ما پیمان گرفته که به هیچ پیامبری ایمان نیاوریم مگر این که برایمان قربانی بیاورد که آتش آن را بخورد.» بگو: «پیش از من پیامبرانی با معجزه‌ها و آنچه گفتید به سویتان آمدند. اگر راست می‌گویید پس چرا آنان را کشتید؟»

اگر تو را تکذیب کنند رسولان پیش از تو را هم که با معجزه‌ها و زبورها و کتابهای روشنگر آمده بودند تکذیب کرده‌اند.

همگان چشنده مرگند و شما در روز رستاخیز پاداشتان را به تمامی خواهید گرفت. آنان که از آتش در امان ماندند و به بهشت وارد شدند بی‌گمان رستگارند و زندگی دنیا چیزی جز مایه فریب نیست.

بی‌تردید با اموال و جانتان آزمایش می‌شوید و از زبان اهل کتاب و مشرکان آزار فراوان خواهید شنید، و اگر صبر کنید و پرهیزگاری ورزید، کاری سترگ است.

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ

۱۸۸

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۸۹

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱۹۰
۶۱ر

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

۱۹۱

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

۱۹۲

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

۱۹۳

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

۱۹۴

رَبَّنَا وَعَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

خداوند از اهل کتاب پیمان گرفت که آن را برای مردم بیان کنند و کتمان نکنند، اما آنها پیمان را وانهادند و به بهای کمی فروختند، چه بد معامله‌ای کردند.

گمان مبر آنان که از کردارشان شادمان می‌شوند و دوست دارند برای کارهایی که نکرده‌اند ستایش شوند، از عذاب رهایی دارند، برای آنها عذاب دردناکی است.

حکومت آسمانها و زمین از آن خداست و او بر همه چیز تواناست.

مسلمان در آفرینش آسمانها و زمین و رفت و آمد شب و روز عبرتی است برای خردمندان.

آنان که ایستاده و نشسته و به پهلو خفته خدا را یاد کنند و در آفرینش آسمانها و زمین می‌اندیشند:– پروردگارا! این جهان را بیهوده نیافریده‌ای، تو منزهی، ما را از عذاب آتش نگهدار.

پروردگارا! هر کس را به آتش افکنی خوار و رسوایش ساخته‌ای و ستمگران یآوری ندارند.

پروردگارا! ما ندای منادی توحید را شنیدیم که دعوت می‌کرد: «به پروردگارتان ایمان بیاورید!» و ما ایمان آوردیم. پروردگارا! گناهان ما را ببخش و ما را با نیکان بمیران.

پروردگارا! آنچه را از طریق پیامبران به ما وعده فرمودی به ما مرحمت فرما و ما را در روز رستاخیز رسوا نکن، زیرا تو هیچ گاه از وعده خود تخلف نمی‌کنی.

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِي بِبَعْضِكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقَتِلُوا
لَا كُفْرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْثَوَابِ

۱۹۶

لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ

کر و فرّ کافران در شهرها تو را نفریبند.

۱۹۷

مَتَّعَ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

این متاع ناچیزی است و جایگاه آخرینشان دوزخ است که بد
جایگاهی باشد.

۱۹۸

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ

ولی آنان را که از پروردگارشان می‌ترسند باغهایی است که
در آن جویباران روان است و جاودانه در آن خواهند ماند و
این پذیرایی خداست و آنچه نزد خداست برای نیکان بهتر
است.

۱۹۹

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ

عده‌ای از اهل کتاب به خدا و آنچه بر شما و بر خودشان
نازل شده است ایمان دارند و در برابر خدا فروتن هستند
و آیات خدا را به بهای ناچیز نمی‌فروشند، پاداش آنها نزد
پروردگارشان است. و خدا زود شمار است.

۲۰۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ای مؤمنان شکیبایی کنید، در برابر دشمنان ثبات ورزید،
مهیای جهاد باشید، و از خدا بترسید باشد که رستگار شوید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَتَقُومُ رَبُّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ۖ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

۱
حزب
۳۱
۶۲ ر

وَعَاثُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۖ وَلَا
تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

۲

وَأِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعَ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا
تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا
تَعُولُوا

۳

وَعَاثُوا النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ
مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا

۴

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا
وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

۵

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ
رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا
أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا
فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا
عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

۶

ای مردم بترسید از پروردگاری که شما را از یک تن آفرید و همسرش را از او پدید آورد، و از آن دو، مردان و زنان بسیاری را به وجود آورد. از خدایی بترسید که به نام او از یکدیگر تقاضا می‌کنید و حرمت پیوند خویشان را نیز رعایت کنید، زیرا خداوند مراقب شماست.

اموال یتیمان را به آنها بدهید و دارایی‌های نکوهیده خود را با پاک آنها عوض نکنید و اموال آنها را با اموال خود نیامیزید و صرف نکنید، چرا که گناه بزرگی است.

اگر از این ترس داشتید که درباره یتیمان عدالت را رعایت نکنید، با زانی ازدواج کنید که دلخواهتان باشند، دو، سه و چهار، و اگر خوف بی‌عدالتی دارید تنها به یک همسر اکتفا کنید یا از زانی بهره‌مند شوید که آنها را مالک شده‌اید، این کار به ترک ستمکاری نزدیکتر است.

کابین زنان را به رضای خاطر بدهید و اگر زنان به طیب خاطر چیزی از آن را به شما بخشیدند بگیرید که حلال و گواراست.

اموالی را که خدا وسیله قوام زندگی قرار داده است به دست سفیهان ندهید و روزی آنها را از آن مال بدهید و لباس بر آنها بیوشانید و با آنان به نیکی سخن بگویید.

یتیمان را بیازمایید تا هنگامی که به حد همسر گزینی برسند، اگر رشد آنها را دریافتید اموالشان را در اختیارشان بگذارید و از بیم آن که مبادا کبیر شوند اموالشان را با شتاب اسراف نکنید. بی‌نیاز باید خوشتنداری کند و نیازمند به طور متعارف ارتزاق. به هنگام تسلیم اموال یتیمان گواه بگیرید و خداوند برای محاسبه کافی است.

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ
نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ
نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ
فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَفًا خَافُوا
عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي
بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ ۖ فَإِنْ
كَانَ نِسَاءً فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ وَإِنْ كَانَتْ
وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ
مِمَّا تَرَكَ ۖ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ
أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ ۚ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۖ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا
تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا ۖ فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

مردان را از آنچه پدر و مادر و خویشاوندان به جای
گذاشته‌اند سهمی است و زنان را نیز از آنچه پدر و مادر و
خویشاوندان گذاشته‌اند نصیبی باشد، خواه کم یا زیاد، این
سهمی است مقرر.

چون خویشاوندان و یتیمان و مستمندان به هنگام تقسیم
(ارث) حاضر شوند بهره‌ای به آنها بدهید و با آنان به نیکی
سخن بگویید.

آنان که نگران فرزندان ناتوانی باشند که از خود به جا
می‌گذارند باید از خدا بترسند و سخنی عادلانه و درست
بگویند.

کسانی که اموال یتیمان را به ستم می‌خورند در حقیقت
آتشی را می‌بلعند و به زودی به آتش سوزانی در آیند.

خداوند شما را درباره فرزندانتان سفارش می‌کند که سهم
پسر دو برابر دختر است و اگر دختران بیش از دو تن
باشند، دو سوم میراث از آنهاست و اگر یک دختر بود نصف
برای اوست. چنانچه میت فرزندی داشته باشد سهم هر یک
از پدر و مادر یک ششم ما ترک است و اگر فرزندی نداشت
تنها پدر و مادر از او ارث می‌برند، در این صورت برای مادر
متوفی یک سوم است و اگر متوفی برادرانی داشت سهم
مادر بعد از وصیتی که میت کرده است یا ادای دیون یک
ششم است. شما نمی‌دانید که کدامیک از پدران یا
پسران به حال شما سودمندتر است. این فریضه خداوند
دانای فرزانه است.

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ
يُوصِينَ بَهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِّنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِ تَوْصُونَ بَهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ
كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا
السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوصَى بَهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ
اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا
خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

سهم شما از ما ترک زناتان اگر فرزندی نداشته باشند
نصف است و اگر فرزندی داشتند یک چهارم ما ترک از آن
شماست، پس از وصیتی که کرده‌اند یا ادای دیون. زنان را
از شما یک چهارم میراث است، اگر فرزندی نداشته باشید
و چنانچه فرزند داشته باشید یک هشتم است، پس از
وصیتی که کرده‌اید یا ادای دیون.
اگر مردی یا زنی که پدر و فرزندی نداشته باشد بمیرد و
وارث او یک برادر یا خواهر بود سهم هر کدام یک ششم
است و اگر بیش از یک نفر باشند آنها شریک یک سوم
هستند، پس از وصیتی که کرده‌اند یا ادای دیون، به شرطی
که وصیت به حال ورثه زیان آور نباشد، این سفارش
خداوند دانای بردبار است.

این است حدود الهی و هر کس از خدا و پیامبرش اطاعت
کند به باغهایی واردش کند که همواره جویباران در آن
جاری است و جاودانه در آن خواهند ماند. این کامیابی
بزرگی است.

هر کس فرمان خدا و پیامبرش را گردن نهد و پا از حدود
حق فراتر گذارد، او را به آتشی دراندازد که جاودانه در آن
بماند و برایش عذابی خوار کننده است.

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى
يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

زنانی را که مرتکب زنا شده‌اند، چهار شاهد مسلمان بر آنها
بطلبید، اگر گواهی دادند آنها را در خانه محبوس کنید تا
مرگشان فرا رسد یا خدا راهی بر آنها بگشاید.

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَازُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا

آن دو را که مرتکب عمل زشت شده‌اند بیازارید. اگر توبه
کردند و به کار پسندیده روی آوردند از آنها درگذرید زیرا
خداوند توبه پذیر مهربان است.

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ
يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

توبه از آن کسانی است که به نادانی مرتکب کار زشت
می‌شوند و زود باز می‌گردند. خداوند توبه چنین کسان را
می‌پذیرد که او دانای فرزانه است.

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ
أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِسْلَامَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ
كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

توبه کسانی که مرتکب کارهای زشت می‌شوند و به هنگام
مرگ می‌گویند: «توبه کردیم» و نیز توبه کسانی که کافر
بمیرند پذیرفته نخواهد شد و عذاب دردناکی را برای‌شان
آماده کرده‌ایم.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا
وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

ای مؤمنان برای شما حلال نیست که زنان را بر خلاف
میلشان به ارث ببرید، آنها را تحت فشار قرار ندهید که
قسمتی از آنچه را به آنها داده‌اید، پس بگیرید مگر این که
آشکارا کار ناشایسته انجام دهند. با آنها نیکرفتاری کنید. و
اگر از آنها کراهتی داشتید (بدانید که) چه بسا از چیزی
کراهت داشته باشید، ولی خداوند در آن نیکی فراوان قرار
داده باشد.

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتَبْدَالَ زَوْجَ مَكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ إِحْدَهُنَّ
قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بِهْتِنَا وَإِنَّمَا
مُؤْمِنًا

وَكَيفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ
مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ
وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ
وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضْعَةِ
وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَّائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ
نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

اگر خواستید زن دیگری به جای همسر خود اختیار کنید و
مال فراوانی به او داده‌اید چیزی از او نگیرید، آیا برای باز
پس گرفتن آن به تهمت متوسل می‌شوید؟ این گناه آشکاری
است.

چگونه آن را باز پس می‌گیرید در حالی که با یکدیگر
آمیزش داشتید و زنان از شما پیمان محکمی گرفته‌اند.

با زنانی که پدران شما با آنها ازدواج کرده‌اند زناشویی
نکنید، مگر آن که پیش از این انجام گرفته است که این
کاری زشت و نکوهیده و شیوه ناپسندی است.

مادران، دختران، خواهران، عمه‌ها، خاله‌ها، دختران برادر،
دختران خواهر، مادران رضاعی، خواهران رضاعی، مادران
همسر و دختران همسران که در کنار شما پرورش یافته‌اند
و از همسرانی باشند که با آنها آمیزش داشته‌اید بر شما
حرام شده است- و چنانچه با آن همسران آمیزش جنسی
نداشته‌اید مانعی ندارد- و نیز همسران پسرانی که از
نسل شما هستند بر شما حرام است، و دو خواهر در یک
زمان نباید همسران باشد، مگر آنچه در گذشته واقع شده
که خدا آمرزنده مهربان است.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَلِكَ أَن تَبْتَغُوا
بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
مِنْهُنَّ فَعَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَن يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن فَتَيَاتِكُمُ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ
فَأَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مَتَّخِذَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا
أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ
وَأَن تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

زنان شوهردار- جز آنهایی را که مالک شده‌اید- بر شما
حرام شده است، اینها احکامی است که خدا بر شما مقرر
داشته و غیر از اینها بر شما حلال است که با اموال خود
آنان را خواستار نکاح شوید، نه زنا. پس از آن که از زنان
بهره بردید واجب است که مهرشان را بدهید و شما را بعد
از تعیین مهری که با یکدیگر توافق کرده‌اید گناهی نیست
که خدا دانای فرزانه است.

کسانی که توانایی ازدواج با زنان پاکدامن با ایمان را ندارند
با کنیزان با ایمانی که مالک شده‌اید ازدواج کنند که خدا به
ایماتان واقف است. همه از جنس یکدیگرید، پس کنیزان
را با اجازه صاحبانشان به ازدواج خود درآورید و کابین آنان
را به خودشان بدهید، مشروط بر این که پاکدامن باشند، نه
زناکار و نه آنان که در نهان دوست گیرند، و اگر شوهر
کردند و مرتکب عمل زشتی شدند، نصف کیفر زنان آزاد را
خواهند داشت، این حکم درباره کسی از شماست که بترسد
به گناه درافتد، اگر صبر کنید برایتان بهتر است و خدا
آمرزنده مهربان است.

خدا می‌خواهد برای شما بیان کند و به راه و رسم
پیشینیاتان راهنمایی کند و توبه شما را بپذیرد، خداوند
دانای فرزانه است.

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا
تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ
نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ
وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلَّذِينَ
عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ فَعَاثُوهُمْ نَصِيبُهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا

خدا خواهان بخشش گناه شماست، اما کسانی که پیرو
شهواتند خواستار انحراف شما هستند.

خدا می‌خواهد کار را بر شما سبک کند، زیرا انسان ضعیف
آفریده شده است.

ای مؤمنان اموال یکدیگر را به باطل نخورید مگر معامله‌ای
به تراضی در بین باشد و یکدیگر را نکشید که خداوند به
شما مهربان است.

هر کس آن را از روی تجاوز و ستم انجام دهد به زودی او
را در آتش خواهیم افکند و این کار بر خدا آسان است.

اگر از گناهان کبیره‌ای که از آن نهی شده‌اید اجتناب کنید
از گناهان دیگرتان می‌گذریم و شما را به جایگاه خوبی وارد
می‌کنیم.

آرزومند برتریها نباشید که خدا به بعضی از شما بر بعضی
دیگر داده است، برای مردان بهره‌ای است از آنچه به دست
آورده‌اند و برای زنان نیز نصیبی، و از فضل خدا مسألت
کنید که او به همه چیز داناست.

ما برای هر کس ارث برانی قرار دادیم که از ما ترک پدر و
مادر و نزدیکان خود ارث ببرند و نیز کسانی که با آنها پیمان
بسته‌اید نصیبشان را بدهید، البته خداوند بر هر چیز
شاهد است.

۴۰
نساء
۳۴
۱۷۶/
۶۷ر

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى
بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالصَّالِحَاتُ قَنَتَتْ
حَفِظَتْ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۗ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ
فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ ۖ فَإِنْ
أَطَعَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
كَبِيرًا

۳۵

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا
مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا خَبِيرًا

۳۶
حزب
۳۴

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا
وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا

۳۷

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا
ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

مردان از جهت برتریهایی که خداوند به بعضی نسبت به
بعض دیگر داده است و نظر به انفاقهایی که از اموالشان
میکنند، کار اندیش زنان هستند، پس زنان شایسته،
فرمانبردارند و در غیبت مردان، حافظ حقوق همسران
باشند به آنچه خدا به حفظ آن امر کرده است و زانی را که
از نافرمانیشان بیمناکید ابتدا نصیحتشان کنید (اگر مطیع
نشدند) از همبستری با آنان اجتناب کنید، پس آنها را تنبیه
کنید، آن گاه اگر از شما اطاعت کردند به آنها تعدی نکنید
که خدا بلند مرتبه و عظیم الشأن است.

و اگر از ناسازگاری میان آنها بیم داشتید داوری از کسان
مرد و داوری از کسان زن انتخاب کنید، اگر این دو قصد
اصلاح داشته باشند خداوند آنها را به توافق خواهد رساند،
زیرا خدا دانای آگاه است.

خدا را بپرستید و چیزی را شریک او قرار ندهید و با پدر و
مادر، خویشاوندان، یتیمان، مستمندان، همسایه خویش،
همسایه بیگانه، دوست موافق، ره ماندگان و بردگانی که
مالکشانید، نیکی کنید زیرا خدا متکبران فخر فروش را
دوست ندارد.

برای کسانی که بخل می‌ورزند و مردم را نیز به بخل
می‌خوانند و آنچه را که خداوند از کرم خود به آنها عطا کرده
است کتمان می‌کنند و نیز برای کافران عذاب خوار کننده‌ای
مهیّا کرده‌ایم.

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا
بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ وَ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَأَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضْعِفْهَا
وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ
هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ
الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ
تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ
تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ
مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِطِ أَوْ لَمْ تُسِئُوا بِالنِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ۖ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ
الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ

کسانی که اموال خود را برای خودنمایی انفاق می‌کنند و به
خدا و روز قیامت ایمان ندارند و کسی که شیطان همدم او
باشد، بد همدمی دارد.

اگر به خدا و روز قیامت ایمان می‌آوردند و از آنچه خدا
رویشان کرده است انفاق می‌کردند، برای‌شان چه زیان
داشت؟ خداوند بر آنها آگاه است.

خداوند به اندازه ذره‌ای ستم نمی‌کند و اگر کار نیکی باشد
آن را می‌افزاید و از جانب خود پاداش بزرگی عنایت می‌کند.

در آن روز که از هر امتی گواهی آوریم و تو را گواه آنها
قرار دهیم چگونه باشد.

در آن روز کافران و آنان که به مخالفت با پیامبر برخاستند،
آرزو کنند که ای کاش با خاک زمین یکسان بودند و قادر
نبودند چیزی از خدا پنهان کنند.

ای مؤمنان در حال مستی به گرد نماز نگردید، تا زمانی که
بدانید چه می‌گویید، و نیز در حال جنابت تا وقتی که غسل
کنید مگر این که رهگذر باشید و اگر بیمار یا مسافر بودید
و یا قضای حاجت کردید و یا با زنان آمیزش جنسی داشتید
و آب نیافتید با خاک پاک تیمم کنید: (به این ترتیب که)
چهره و دستها را با آن مسح کنید، خداوند آمرزنده بخشنده
است.

آنان را که بهره‌ای از کتاب داده شده ندیدی گمراهی را به
جان می‌خرند و می‌خواهند شما نیز گمراه شوید.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا

خداوند به دشمنان شما داناتر است. دوستی خدا شما را کافی و یاری او بسنده است.

مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِالسِّنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

۴۶

بعضی از یهود کلام را دگرگون می‌کنند و می‌گویند: شنیدیم و سرپیچی کردیم، بشنو که ناشنوا باشی و «راعنا» [– به عربی: ما را مراعات کن. ولی به عبری معنای موهن داشت زبان بگردانند و به دین طعنه زنند. اگر می‌گفتند: شنیدیم و اطاعت کردیم، بشنو و «انظرنا» [ما را مهلت بده، یا در کار ما نظر کن برای‌شان بهتر بود. خداوند آنها را به سبب کفرشان از رحمت خود بی‌نصیب گردانده است، بنا بر این جز عده کمی ایمان نمی‌آورند.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُونَ بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

۴۷

ای کسانی که به شما کتاب داده شده است، به آنچه نازل کردیم و موافق و مؤید چیزی است که نزد شماست، ایمان بیاورید، پیش از آن که چهره‌ها را محو کنیم و به پشت سر بگردانیم، یا آنها را از رحمت خود برانیم همانطور که اصحاب شنبه را راندیم و فرمان خدا انجام شدنی است.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

۴۸

خداوند فقط شرک را نمی‌بخشد و غیر از شرک هر کس را که بخواهد می‌بخشد. هر کس برای خدا شریک قائل شود گناه بزرگی مرتکب شده است.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

۴۹

آن کسانی که خود را پاک جلوه می‌دهند، نمی‌بینی؟ حال آن که خداست که هر کس را بخواهد پاک می‌گرداند و کمترین ستمی به آنها نمی‌شود.

انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا

۵۰

بنگر چگونه بر خدا دروغ می‌بندند و همین بس که گناه آشکاری باشد.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا

۵۱
۶۹

آیا کسانی را که بهره‌ای از کتاب دارند، ندیدی چگونه به جبت و طاغوت گرویدند و مشرکان را گفتند راه شما به صواب نزدیکتر از طریقه اهل ایمان است.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
نَصِيرًا

۵۳

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا

۵۴

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ فَقَدْ
آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا
عَظِيمًا

۵۵

فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ بِهِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ
سَعِيرًا

۵۶

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا
نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

۵۷

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ
مُّطَهَّرٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا

۵۸
حزب
۳۵

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا
حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا
يُعْظُكُمْ بِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

۵۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۚ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ ۚ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

آنان کسانی‌ند که خداوند از رحمت خود دورشان کرد و کسی
را که خدا از رحمت خود دور کند یآوری برایش نخواهی
یافت.

آیا آنان که از بذل پوسته هسته خرما به مردم دریغ ورزند
از ملک بهره‌ای دارند؟

یا به آنان که خدا از کرمش بهره‌مندشان کرده است حسد
می‌ورزند، حق این است که ما به خاندان ابراهیم کتاب و
حکمت عطا کردیم و ملک عظیمی در اختیارشان نهادیم.

جمعی از آنها به او ایمان آوردند و جمعی روی گرداندند،
آتش افروخته جهنم آنان را پسندیده است.

منکران آیاتمان را به زودی به دوزخ وارد می‌کنیم و هر چه
پوستشان بسوزد، پوست دیگری به جایش برویایم تا
عذاب را بچشند، خداوند توانمند فرزانه است.

مؤمنان نیکو کردار را به زودی به باغهایی که جویها در آن
جاری است وارد می‌کنیم و همیشه در آن خواهند ماند و
همسرانی پاکیزه برای آنها خواهد بود. و آنان را در سایه
پایدار- رحمت خود- درآوریم.

خداوند به شما فرمان می‌دهد که امانتها را به صاحبانشان
باز پس دهید و به گاه داوری میان مردم با رعایت عدالت
داوری کنید، خداوند اندرزهای خوبی به شما می‌دهد و او
شنوای بیناست.

ای مؤمنان! خدا و پیامبر را اطاعت کنید و از اولو الامر
فرمان برید و چون در امری اختلاف کردید اگر به خدا و روز
بازپسین ایمان دارید آن را به خدا و پیامبر ارجاع کنید که
این برای شما بهتر و خوش فرجام‌تر است.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ
أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۚ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا
بَعِيدًا

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ
الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا

فَكَيفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ
جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ
ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ
لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

آیا نبینی کسانی را که گمان می‌کنند به آنچه بر تو و
پیشینیان نازل شده ایمان آورده‌اند که می‌خواهند طاغوت
را داور قرار دهند با این که به آنها گفته شده: از طاغوت
تبری کنید، شیطان به سختی در صدد گمراه کردنشان است.

و چون به آنها گفته شود: به آنچه خدا نازل کرده و به پیامبر
روی آورید، منافقانی را خواهی دید که از قبول دعوت تو
اعراض می‌کنند.

پس چگونه هنگامی که به مکافات عمل خود گرفتار مصیبتی
شوند به سراغ تو بیایند و به خدا سوگند یاد کنند که منظور
ما جز نیکی و توافق نبوده است.

آنان کسانی هستند که خدا می‌داند چه در دل دارند، از آنها
رو بگردان و اندریشان بده و با بیانی رسا وضعشان را به
آنها گوشزد کن.

ما هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر به این منظور که به امر
خدا فرمانش برند و اگر آنها هنگامی که به خود ستم کردند
نزد تو می‌آمدند و از خدا طلب آمرزش می‌کردند و پیامبر
هم برای‌شان طلب آمرزش می‌کرد، خدا را توبه پذیر مهربان
می‌یافتند.

چنین نیست، به پروردگارت سوگند که آنها ایمان نمی‌آورند
مگر آن که در اختلافات خویش تو را به داوری بخوانند و از
قضاوت تو دلگیر نشوند و کاملاً تسلیم باشند.

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ ثَبَاتًا

اگر بر آنها حکم می‌کردیم که یکدیگر را بکشید یا از خانه و کاشانه‌تان بیرون روید، جز عده کمی از آنها اطاعت نمی‌کردند و اگر اندرزهایی را که به آنها داده می‌شد رعایت می‌کردند، برای آنها بهتر و استوارتر بود.

وَإِذَا لَأَتَيْنَهُمْ مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا

در این صورت از جانب خود پاداش بزرگی به آنها می‌دادیم.

وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

و به راه راست هدایتشان می‌کردیم.

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا

آنان که خدا و پیامبرش را اطاعت کنند، همنشین پیامبران، صدیقان، شهدا و شایستگانند که خداوند به آنها نعمت عنایت فرموده و چه نیکو رفیقانی هستند،

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلِمًا

این موهبت الهی است و دانایی خدا کافی است.

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا

ای مؤمنان سلاح بگیرید و گروه گروه یا همگی به سوی دشمن روی آورید.

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطِئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا

در میان شما افرادی هستند که سستی می‌کنند، اگر حادثه ناگواری بر شما وارد آید، بگویند: خدا به من رحمت آورد که همراهشان نبودم.

وَلَيْنُ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

اگر بهره‌ای از جانب خدا به شما برسد—چنان که گویی هرگز مودتی میانتان نبوده است— بگوید: ای کاش با آنها بودم و به کامیابی بزرگی نائل می‌شدم.

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

آنان که زندگی دنیا را به آخرت ترجیح دادند باید در راه خدا پیکار کنند و آن کس که در راه خدا پیکار کند چه کشته شود چه به پیروزی برسد، به زودی او را پاداش عظیمی خواهیم داد.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا

الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

أَيُّنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِندِكَ قُلْ كُلُّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

چرا در راه خدا پیکار نمی‌کنید؟ در صورتی که جمعی از مردان و زنان و کودکان ستم‌دیده می‌گویند: «خدایا ما را از این دیار ستمکار بیرون ببر و از جانب خود یار و مددکاری برای ما قرار بده.»

مؤمنان در راه خدا پیکار می‌کنند و کافران در راه شیطان. پس شما با یاران شیطان پیکار کنید که مکر و حيله شیطان ضعیف است.

آیا ندیدی کسانی را که به آنها گفته شد: «دست از پیکار بردارید و نماز را بر پا کنید و زکات بدهید.» که چون فرمان جهاد به آنها داده شد گروهی از آنان، بیشتر از آن که باید از خدا بترسند از مردم ترسیدند و گفتند: «پروردگارا! چرا جهاد را بر ما مقرر داشتی؟ چرا کمی آن را به تأخیر نینداختی؟» بگو: «متاع دنیا ناچیز است و آخرت برای پرهیزگاران بهتر است و به قدر نخک هسته خرمایی بر شما ستم نخواهد شد.

هر کجا باشید مرگ گریبانگیرتان خواهد شد. اگر چه در باروهای مستحکم باشید.» اگر خیری به آنها برسد می‌گویند: «از جانب خداست.» و اگر شری برسد می‌گویند: «از ناحیه توسست.» بگو: «همه از ناحیه خداست.» چرا این قوم حاضر نیستند حقایق را درک کنند.

هر خیری که به تو رسد از جانب خداست و هر شری از خودت صادر شده است و ما تو را به رسالت به سوی مردم فرستادیم و گواهی خدا کافی است.

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

هر کس پیامبر را اطاعت کند خدا را اطاعت کرده است و هر کس که سرباز زند، تو را نگاهبان او نفرستاده ایم.

می‌گویند: فرمانبرداریم، و چون از نزد تو بیرون روند گروهی از آنان- شبانه- اندیشه‌هایی جز آنچه می‌گویی می‌سگالند، خدا اندیشه‌شان را ثبت می‌کند، پس، از آنها روی بگردان و بر خدا توکل کن زیرا اگر او مدافع تو باشد کافی است.

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

آیا به قرآن نمی‌اندیشند که اگر از ناحیه غیر خدا بود اختلاف بسیاری در آن می‌یافتند.

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانُ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا

هنگامی که خبری امید بخش یا بیم آور به آنها برسد آن را شایع کنند و اگر آن را به پیامبر و پیشوایان ارجاع می‌کردند از حقیقت امر آگاه می‌شدند و اگر فضل و رحمت خدا نبود جز معدودی همگی از شیطان پیروی می‌کردید.

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

در راه خدا پیکار کن که جز بر خودت مکلف نیستی و مؤمنان را تشویق و تشجیع کن، امید است خداوند مانع قدرت کافران شود که قدرت او بیشتر است و عقوبتش شدیدتر.

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضْ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَن يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا

هر کس در کار نیکی میانجی شود نصیبی هم برای خودش خواهد بود و کسی که در کار بدی میانجی شود سهمی از آن خواهد داشت و خداوند بر هر چیز مراقب است.

مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا

چون شما را درودی گویند پاسخی بهتر و یا همانند آن بدهید. خدا حساب همه چیز را خواهد داشت.

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكْسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُقْتَلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

سَتَجِدُونَ عَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

خدایی که جز او معبودی نیست و به طور قطع شما را در روز قیامت- که شکی در آن نیست- گرد آورد، کیست که از خدا راستگوتر باشد.

چرا درباره منافقان که خداوند آنها را به کیفر اعمالشان باز گردانید دو گروه شده‌اید، آیا می‌خواهید کسی را که خدا گمراه کرده است هدایت کنید؟ هرگز راهی برای کسی که خدا او را گمراه کرده است نخواهی یافت.

آرزوی آنها این است که شما هم مانند آنها کافر شوید تا با هم در یک سطح قرار بگیرید، پس آنها را دوست نگیرید مگر این که در راه خدا مهاجرت کنند و اگر مخالفت کردند هر کجا آنها را یافتید بگیرید و بکشید و از میان آنها یار و یآوری اختیار نکنید،

مگر آنهایی را که به هم پیمانان شما پیوندند یا نزد شما آیند و از پیکار با شما یا پیکار با قومشان دلتنگ باشند، اگر رأی خدا بر این قرار می‌گرفت که آنها را بر شما مسلط کند، با شما می‌جنگیدند، اگر از شما کناره گرفتند و با شما نجنگیدند و پیشنهاد صلح دادند خدا برای شما راهی علیه آنها قرار نداده است.

و به زودی گروه دیگری را خواهید یافت که می‌خواهند از شما و قوم خود در امان باشند و هر گاه راه فتنه‌گری و شرک بر آنها باز شود به کفر باز می‌گردند و اگر از شما کناره نرفتند و تسلیم نشدند و دست از شما برنداشتند، هر کجا آنها را یافتید بگیرید و بکشید، ما شما را بر این گروه کاملاً مسلط کرده‌ایم.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا
 خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ
 يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
 فَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
 فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
 حَكِيمًا

نساء:
 ۹۲
 ۱۷۶/
 ۷۴ر

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا
 وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

۹۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا
 تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ
 مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
 تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

۹۴

هیچ مؤمنی مجاز نیست که مؤمن دیگر را به قتل برساند
 مگر به اشتباه و خطا. اگر کسی به خطا مؤمنی را کشت باید
 برده مؤمنی را آزاد کند و خونبایی به خانواده مقتول بدهد
 مگر آن که آنها ببخشند و اگر از دشمنان با ایمان شما بود
 فقط برده مؤمنی را باید آزاد کند و اگر مقتول از قومی باشد
 که میان شما و آنها پیمانی برقرار است باید خونبای او را به
 خانواده او بدهد و برده مؤمنی نیز آزاد کند و اگر یافت
 نشد دو ماه متوالی روزه بگیرد، این توبه‌ای است از جانب
 خدا و او دانای فرزانه است.

هر کس مؤمنی را به عمد بکشد کیفرش دوزخ است و
 جاودانه در آن بماند که خداوند او را غضب و لعن کرده
 است و عذاب عظیمی برایش مهیا ساخته است.

ای مؤمنان آن گاه که در راه خدا (به عزم جهاد) رهسپار
 شدید، بررسی کنید و به کسی که اظهار سلام کرد نگوید
 مؤمن نیستی تا از سرمایه ناپایدار دنیا غنیمتی به دست
 آورید، زیرا غنیمتهای بسیار نزد خداست، شما نیز پیش از
 این چنین بودید و خداوند بر شما منت نهاد بنا بر این
 بررسی کنید که خدا به کردارتان آگاه است.

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا
وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمُتَلَبِّكَةَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ
كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ
أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا

فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَن يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا
غَفُورًا

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا
وَسِعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ خِفَتُمْ أَنْ يُفْتِنَكُمْ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا

مؤمنانی که بدون داشتن رنج و آسیبی، از جهاد امتناع
ورزند با مجاهدانی که با مال و جان در راه خدا کوشش کنند
برابر نخواهند بود. خداوند کسانی را که با مال و جانشان به
جهاد روند بر آنان که بر جای بمانند درجاتی برتر عطا فرموده
و همه آنها را وعده نیکو داده است و مجاهدان را بر خانه
نشینان به پاداشی بزرگ برتری بخشیده است.

این درجات و آمرزش و رحمت از جانب خداست که او
آمرزنده مهربان است.

فرشتگان به هنگام قبض روح آنان که بر خود ستم روا
داشته‌اند بپرسند: «چگونه بودید؟» پاسخ دهند: «ما در
زمین زار و زبون بودیم.» گویند: «مگر زمین خدا پهناور
نبود که مهاجرت کنید؟» جایگاه آنان دوزخ و سرانجامشان
نامیمون است.

مگر آن دسته از مردان و زنان و کودکانی که به راستی
درمانده و ناتوان بودند و چاره‌ای نمی‌دانستند و راه نجاتی
نمی‌یافتند.

امید است خداوند آنها را مورد عفو قرار دهد، خداوند
بخشاینده آمرزنده است.

کسی که در راه خدا مهاجرت کند مفر و گشایشی در زمین
بیابد و هر کس برای خدا و پیامبرش از خانه و کاشانه‌اش
بیرون رود و در آن احوال مرگش فرا رسد پاداش او بر
خداست و خداوند آمرزنده مهربان است.

به گاه سفر چنانچه از گزند کافران بترسید، گناهی بر شما
نیست که نمازتان را کوتاه کنید، زیرا کافران آشکارا دشمن
شمایند.

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَافِيَةً مِنْهُمْ
مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ ۖ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ
وَرَائِكُمْ وَلَتَأْتِ طَافِيَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يَصْلُوا فَلْيَصْلُوا مَعَكَ
وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ
تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ
مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّنْ
مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

۴۰
نساء
۱۰۲
۱۷۶

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعودًا وَعَلَىٰ
جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ
كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا

۱۰۳

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۚ إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ
يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

۱۰۴

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا
أَرْنَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا

۱۰۵
۷۷ج

چون در میان آنها بودی و بر آنان (به امامت) نماز برپا کردی
باید گروهی از آنها سلاح بگیرند و با تو به نماز بایستند و
چون سجده نماز به جا آوردند این سپاه عقب بروند و دسته
دیگر که نماز نخوانده‌اند بیایند و با تو نماز بخوانند، و
احتیاط کنند و سلاح خویش بگیرند، زیرا کافران خوش
دارند که از وسائل و سلاحتان غافل شوید تا غافلگیرتان
کنند. اگر بیمار بودید و یا باران آزارتان می‌داد مانعی ندارد
که سلاح بر زمین گذارید ولی وسائل دفاعی را با خود
بردارید، خداوند عذاب خوار کننده‌ای برای کافران آماده
کرده است.

و چون نماز را به پایان بردید، خدا را ایستاده و نشسته و
به پهلو خفته یاد کنید و چون آرامش یافتید نماز را تمام
کنید که نماز در وقفهای معین بر مؤمنان واجب شده است.

در تعقیب آن گروه اهمال نکنید، اگر شما رنج می‌برید آنها
نیز مانند شما رنج می‌کشند با این تفاوت که شما به لطف
خدا امید دارید و آنها ندارند، خداوند دانای فرزانه است.

ما این کتاب را به حق بر تو نازل کردیم تا بدان سان که
خداوند به تو آموخته است در میان مردم داوری کنی و
طرفدار خیانتکاران مباش،

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

از خدا طلب آمرزش کن که او آمرزنده مهربان است.

۱۰۷

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا

از کسانی که به خود خیانت می‌کنند دفاع مکن، زیرا خدا
خیانت پیشگان گنهکار را دوست ندارد.

۱۰۸

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ
إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطًا

آنان زشتکاریهای خود را از مردم پنهان می‌دارند اما از خدا
پنهان نمی‌دارند، شبانگاه که در اندیشه سخنانی ناپسند
هستند، خدا با آنهاست و به اعمالشان واقف است.

۱۰۹

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ
يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ
وَكِيلًا

گیرم شما در زندگی دنیا از آنها دفاع کردید ولی کیست که
در روز قیامت در برابر خداوند از آنها دفاع کند و یا چه
کسی وکیل و حامی آنها خواهد بود؟

۱۱۰

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

آن که مرتکب کار ناپسندی شود و یا به خویشتن ستم کند
و سپس از خدا آمرزش بطلبد او را آمرزنده مهربان خواهد
یافت.

۱۱۱

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهِ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

هر کس مرتکب گناهی شود تنها به خودش زیان رسانده
است. خدا دانای فرزانه است.

۱۱۲

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدْ
احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

هر کس مرتکب خطا یا گناهی شود آن گاه بی‌گناهی را بدان
متهم کند، بار تهمت و گناه آشکاری را به گردن گرفته است.

۱۱۳
۷۸ر

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ
وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

اگر فضل و رحمت خدا شامل حالت نبود گروهی از آنها قصد
داشتند گمراهت کنند، اما جز خودشان را گمراه نکنند و
هیچ زبانی به تو نرسانند و خداوند کتاب و حکمت را بر تو
نازل کرد و آنچه را نمی‌دانستی به تو آموخت و کرم خدا
نسبت به تو بزرگ است.

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

در بسیاری از نجوایشان خیری نیست، مگر کسی که به صدقه دادن یا کار نیک و یا اصلاح میان مردم فرمان دهد، و هر کس برای خشنودی خدا چنین کند به زودی پاداش بزرگی به او خواهیم داد.

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

کسی که بعد از روشن شدن راه حق با رسول خدا به مخالفت برخیزد و راهی غیر از راه مؤمنان برگزیند، به همان راه به خود رهایش کنیم و به دوزخ درافکنیم که بد جایگاهی است.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

خداوند شرک به خود را نمی‌آمرزد و جز آن هر که را بخواهد می‌آمرزد، هر کس شریکی برای خدا قائل شود بی‌تردید در گمراهی بی‌پایانی افتاده است.

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا

آنها جز خدا چیزهایی را می‌خوانند که نام انثا دارند و یا فقط شیطان سرکش را که خداوند او را از رحمتش بی‌نصیب کرده است می‌خوانند.

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تُخِذْنَ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

او گفت: «من بهره‌ای لازم از بندگان را برمی‌گزینم.

وَلَا ضِلَّيْنَهُمْ وَلَا مَنِّينَهُمْ وَلَا مُرْتَنَّهُمْ فَلَيَبْتَکُنَّ ءَاذَانُ الْأَنْعَمِ وَلَا مُرْتَنَّهُمْ فَلَيَغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا

و آنان را گمراه می‌کنم و به دیار آرزوها می‌کشانشان تا گوش چارپایان را بشکافند و وادارشان می‌کنم تا خلقت خدا را دگرگون کنند.» هر کس به جای خدا شیطان را دوست بگیرد، آشکارا زیان کرده است.

يَعْدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

شیطان به آنها وعده می‌دهد و به آرزوها سرگرمشان می‌دارد و وعده‌اش برای آنها جز فریب و نیرنگ نخواهد بود.

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

مکانشان جهنم است و راه گریزی از آن نخواهند یافت.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ مُّحِيطًا

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۚ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ
عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْثِقُنَّ
مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

مؤمنان نیکوکار را به درون باغهایی می‌آوریم که جویباران
در آن جاری است و جاودانه در آن بمانند. وعده خدا حق
است و راستگوتر از او کیست؟

نه به آرزوهای شماست و نه به خواسته‌های اهل کتاب، هر
کس عمل بدی انجام دهد به کیفر آن خواهد رسید و جز
خدا یار و یابری نخواهد یافت.

نیکوکار با ایمان، چه مرد باشد چه زن، وارد بهشت می‌شود
و کمترین آزاری نخواهد دید.

چه آیینی بهتر از دین کسی است که خود را تسلیم خدا کند
و نیکوکار باشد و پیرو دین پاک ابراهیم شود؟ خداوند
ابراهیم را به دوستی خود برگزیده است.

آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست و او بر هر
چیزی احاطه دارد.

درباره زنان از تو فتوا می‌خواهند، بگو خدا و آیات قرآن که
بر شما خوانده می‌شود درباره آنها و زنان یتیم که حقشان را
نمی‌دهید و می‌خواهید به نکاح خود درآورید و نیز کودکان
صغیر و ناتوان به شما فتوا می‌دهد که با یتیمان به عدالت
رفتار کنید که خدا از کردار نیکتان آگاه است.

وَأِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

۴:
نساء،
۱۲۸
/۱۷۶

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوا كَالْمُطَلَّقَاتِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

۱۲۹

وَأِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا

۱۳۰

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا

۱۳۱

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

۱۳۲

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا

۱۳۳

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

۱۳۴

اگر زنی از ناسازگاری یا اعراض شوهرش بیم داشته باشد مانعی ندارد با هم سازش کنند و سازش بهتر است- اگر چه مردم بخل می‌ورزند- و اگر نیکی کنید و پرهیزگاری پیشه سازید خداوند از کردارتان آگاه است.

هر چه بکوشید هرگز نمی‌توانید در میان زنان به عدالت رفتار کنید. پس به کلی اعراض نکنید که او را بلا تکلیف واگذارید و اگر راه اصلاح و پرهیزگاری پیش گیرید خدا آمرزنده مهربان است.

اگر از یکدیگر جدا شوند خدا طرفین را از رحمت خود بی‌نیاز کند و خدا گشایشگری فرزانه است.

آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست. ما به شما و کسانی که پیش از شما دارای کتاب بودند سفارش کردیم که «از خدا بترسید»، اگر کفر هم بورزید، (بدانید) آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست و او بی‌نیاز و شایسته ستایش است.

آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست و همو کارسازی را پسندیده است.

ای مردم خدا قادر است که اگر بخواهد شما را از میان ببرد و دیگران را بیاورد.

هر کس خواستار پاداش دنیوی است بداند که پاداش دنیا و آخرت نزد خداست و او شنوای بیناست.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ
وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا
أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ أَن تَعْدِلُوا
وَإِن تَلَوْا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

ای مؤمنان در عدالت کوشا باشید، برای خدا شهادت دهید
اگر چه به زیان شما یا پدر و مادر و یا خویشاوندانتان- چه
توانگر، چه فقیر- باشد، خداوند از آنها سزاوارتر است.
پس، از هوای نفس پیروی نکنید که از حق منحرف می‌شوید
و اگر زبان بگردانید و از حق اعراض کنید، خداوند به آنچه
انجام می‌دهید آگاه است.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَالْكِتَابِ
الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۖ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ ۚ
وَمَن يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

ای مؤمنان به خدا و پیامبرش و کتابی که بر او نازل کرده و
کتابی که پیشتر فرستاده است، ایمان بیاورید و هر کس به
خدا، فرشتگان، کتابها و فرستادگانش و روز بازپسین کافر
شود، در گمراهی بی‌سرانجامی افتاده است.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ
أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
سَبِيلًا

کسانی که ایمان آوردند، سپس کافر شدند و دوباره ایمان
آوردند و بار دیگر کافر شدند و بر کفر خود افزودند،
خداوند هرگز آنان را نمی‌آمرزد و هدایتشان نخواهد کرد.

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

به منافقان بشارت ده که عذابی دردناک در انتظارشان
است.

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ
أَيَّبَتُّغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا

آنان که کافران را به جای مؤمنان به دوستی برمی‌گزینند،
آیا عزتی را نزد آنها سراغ می‌گیرند، با این که همه عزتها
خاص خداست.

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَن إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَتِ اللَّهِ
يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَعْدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا
فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

در قرآن بر شما نازل شده که چون شنیدید آیات خدا را
منکر می‌شوند و مسخره می‌کنند، با آنها ننشینید تا به سخن
دیگری بپردازند، و گر نه شما هم مانند آنها هستید، خدا
همه منافقان و کافران را در دوزخ جمع می‌کند.

الَّذِينَ يَتَرْبُّونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ وَلَن يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا

مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ ۚ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَبَسَ ۖ لَن تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَتُرِيدُونَ أَن تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَن تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

آنان که همواره مراقب شما هستند، اگر پیروزی نصیبتان شد گویند: «مگر ما با شما نبودیم؟» و اگر پیروزی نصیب کافران شد گویند: «مگر ما شما را تشویق به مبارزه و تسلیم نشدن در برابر مؤمنان نمی‌کردیم؟» خداوند در روز قیامت داور شما و آنها خواهد بود و هرگز برای کافران راهی قرار نداده است که به زیان مؤمنان باشد.

منافقان به خدا نیرنگ می‌زنند در حالی که او آنها را فریب می‌دهد. چون به نماز برخیزند با بی‌میلی می‌ایستند، در چشم مردم خودنمایی می‌کنند و جز اندکی خدا را یاد نمی‌کنند.

در میان آنها دو دلهایی هستند که نه تمایل به اینها دارند و نه به آنها، و هر کس را خدا گمراه کند راهی برایش نخواهی یافت.

ای مؤمنان! کافران را به جای مؤمنان دوستان خود قرار ندهید، آیا می‌خواهید خدا را علیه خود دلیل آشکاری پدید آورید؟

منافقان در پایین‌ترین طبقات دوزخ قرار می‌گیرند و هرگز یآوری برای آنها نخواهی یافت،

مگر آنان که توبه کنند و کارهای شایسته انجام دهند و به خدا توسل جویند و دین خود را برای خدا خالص گردانند که از جمله مؤمنان خواهند بود و خداوند به زودی مؤمنان را پاداش بزرگی خواهد داد.

اگر سپاسگزار و مؤمن باشید، چرا خدا شما را عذاب کند؟ خدا شکر پذیر داناست.

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ وَكَانَ
اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

خدا بانگ برداشتن به سخنان ناروا را دوست ندارد مگر از
جانب آن کس که ستم دیده باشد، خداوند شنوای داناست.

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تُعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَفُوًّا قَدِيرًا

اگر خوبیها را آشکار یا پنهان کنید یا از بدیها درگذرید،
خداوند بخشاینده تواناست.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا
بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

انکار کنندگان خدا و پیامبران او که می‌خواهند میان آنها
جدایی بیندازند، گویند: بعضی را می‌پذیریم و بعضی را
نمی‌پذیریم، و خواست آنها این است که در این میانه راهی
برگزینند،

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُّهِينًا

آنها در حقیقت کافرند و برای کافران عذاب خوار کننده‌ای
مهیّا کرده‌ایم.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجُورُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

خداوند پاداش کسانی را که به او و رسولان او ایمان
آورده‌اند و میان آنها جدایی نمی‌اندازند خواهد داد، که او
آمرزنده مهربان است.

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنِزَلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ
فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَعَاتَيْنَا مُوسَىٰ
سُلْطَانًا مُّبِينًا

اهل کتاب از تو می‌خواهند از آسمان برای آنها کتابی نازل
کنی، آنها از موسی بزرگتر از این را خواستند و گفتند: «خدا
را آشکارا به ما نشان بده» و به کیفر ستمکاریشان صاعقه
آنها را فرو گرفت، بعد از آن معجزاتی که برای‌شان آمد،
گوساله‌ای را برگزیدند، و ما آنها را بخشودیم و به موسی
حجت آشکار بخشیدیم.

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا

و به سبب پیمان‌شان کوه طور را بر فرازشان برافراشتیم و
به آنها گفتیم: از دروازه با خضوع داخل شوید ... و نیز
گفتیم: در روز شنبه تخطی نکنید ... و پیمان محکمی از آنها
گرفتیم.

فَمَا نَقْضِهِمْ مِّيثَقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

۱۵۶

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا

۱۵۷

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ
وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أَخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا
اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا

۱۵۸

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

۱۵۹

وَإِنَّ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا

۱۶۰

فَظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ
لَهُمْ وَبَصَدْتَهُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

۱۶۱

وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّوْا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

۱۶۲

لَٰكِن الرِّسْخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا
أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ
وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ
سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

بعد به سبب پیمان شکنی و انکار آیات الهی و به ناحق
کشتن پیامبران و نیز گفتن این که دل‌های ما در پرده غفلت
است، خدا بر دل‌های آنان مهر زده است و جز عده کمی ایمان
نمی‌آورند.

و نیز به سبب کفر و تهمت بزرگی که بر مریم زدند.

و گفتن این که ما مسیح عیسی پسر مریم پیامبر خدا را
کشتیم در حالی که نه او را کشتند و نه به دار آویختند،
بلکه امر بر آنها مشتبه شد و آنان که در قتل او اختلاف
کردند و از آن در تردید بودند، به آن یقین نداشتند، تنها
از گمان پیروی کردند به طور یقین او را نکشته بودند،

بلکه خدا او را به نزد خود بالا برد و او توانای فرزانه است.

کسی از اهل کتاب نیست مگر این که قبل از مرگ به او
ایمان خواهد آورد و روز قیامت بر آنها گواه خواهد بود.

به کیفر ستم یهودیان و ممانعت بسیارشان از راه خدا،
چیزهای پاکیزه‌ای را که بر آنها حلال بود حرام کردیم.

و نیز به کیفر رباخواری در حالی که از آن نهی شده بودند و
خوردن اموال مردم به باطل، عذاب دردناکی برای کافران
آنها مهیا ساختیم.

ولی استواران در دانش و مؤمنانی را که به آنچه بر تو و
پیش از تو نازل شده است ایمان آورده‌اند و نماز گزاران و
زکات دهندگان و مؤمنان به خدا و روز قیامت را پاداش
عظیمی خواهیم داد.

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَعَاتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا

۱۶۴

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ
نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

۱۶۵

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ
حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

۱۶۶

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ وَبِعِلْمِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

۱۶۷

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا

۱۶۸

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا
لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

۱۶۹

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا

۱۷۰

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

ما به تو وحی کردیم همانگونه که به نوح و پیامبران بعد از
او وحی کردیم و نیز به ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب و
نوادگان، عیسی، ایوب، یونس، هارون و سلیمان وحی
فرستادیم و به داوود زبور را دادیم.

و پیامبرانی که پیش از این سرگذشت آنها را بر تو بیان
داشتیم و پیامبرانی که سرگذشتشان را نگفتیم و خدا با
موسی سخن گفت.

پیامبرانی که بشارت دهنده و هشدار دهنده بودند تا مردم
را بعد از آمدن پیامبران بر خدا حجتی نباشد و خداوند
توانای فرزانه است.

خداوند به آنچه بر تو نازل کرده گواه است که آن را به علم
خود نازل کرده است و فرشتگان نیز گواهی می‌دهند، گرچه
گواهی خدا کافی است.

آنان که کافر شدند و راه خدا را بستند سخت به گمراهی
گرفتار شده‌اند.

خداوند هرگز کسانی را که کافر شده‌اند و ستم کرده‌اند
نخواهد بخشید و آنها را به راهی هدایت نخواهد کرد،

جز راه دوزخ که تا ابد در آن خواهند ماند و این کار بر خدا
آسان است.

ای مردم پیامبری به حق از جانب پروردگارتان برای شما
آمد، چنانچه به او ایمان آوردید برای شما خوب است و اگر
کافر شوید (بدانید که) آنچه در آسمانها و زمین است از آن
خداست و او دانای فرزانه است.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ
وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

۴۴
نساء
۱۷۱
/۱۷۶

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

۱۷۲
۸۵ر

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِّن فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا
وَلَا نَصِيرًا

۱۷۳

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا

۱۷۴

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي
رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا

۱۷۵

ای اهل کتاب در دین خود غلو نکنید و درباره خدا سخنی
غیر از حق نگویند، مسیح عیسی پسر مریم فرستاده خدا و
کلمه اوست که به مریم القا شد و روحی از او بود، بنا بر این
به خدا و پیامبران او ایمان بیاورید و نگوئید سه چیزند،
خیر شما در این است که از تثلیث باز آبیید، خداوند تنها
معبود یگانه است و از این که فرزندی داشته باشد منزّه
است، آنچه در آسمانها و زمین است از آن اوست و
کارسازی خداوند کافی است.

مسیح هرگز ابا نداشت که بنده خدا باشد و فرشتگان مقرب
نیز ابایی ندارند. خدا کسانی را که از بندگی او سرباز زنند
و سرکشی کنند در پیشگاه خویش محشور خواهد کرد.

اما پاداش مؤمنان و صالحان را به طور کامل خواهد داد و از
فضل و بخشش خود بر آن خواهد افزود، اما کسانی را که ابا
داشتند و سرکشی کردند، به عذاب دردناکی دچار خواهد
کرد و برای خود جز خدا یابوری نخواهند یافت.

ای مردم حجتی از طرف پروردگارتان برای شما آمد و نوری
آشکار به سویتان فرستادیم.

اما همه آنهایی را که به خدا ایمان آورند و به او متوسل
شوند به زودی به عرصه رحمت و فضل خویش وارد خواهد
کرد و در راهی راست به سوی خود هدایتشان می‌کند.

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ أُمِرُوا هَلَكَ
لَيْسَ لَهُمْ وَلَدٌ وَلَهُمْ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا
تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حِظِّ
الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ

۵. مائده المآیة: سفره غذا مدنی ۱۲۰ آیه ۲۲ صفحه

از تو فتوا می‌خواهند، بگو: «خداوند درباره کلاله فتوا می‌دهد: اگر مردی که فرزندی ندارد بمیرد و یک خواهر داشته باشد، نصف اموالی که به جا گذاشته برای اوست و او نیز تمام مال خواهر را به ارث می‌برد، در صورتی که فرزند نداشته باشد و چنانچه دو خواهرش باقی بمانند دو سوم ما ترک را می‌برند و اگر چند برادر و خواهر با هم باشند برای هر مرد دو برابر زن خواهد بود، خدا (احکام خویش را) برای شما بیان می‌کند تا گمراه نشوید و او به هر چیز داناست.

ای مؤمنان به قراردادهای وفا کنید، چارپایان- جز آنچه گفته شود- برای شما حلال است. در حال احرام شکار را حلال ندانید، خداوند هر چه بخواهد حکم کند.

ای مؤمنان حرمت شعار الهی، ماه حرام، قربانی نشاندار و بی‌نشان و قاصدان خانه خدا را که طالب خشنودی و فضل پروردگار هستند، نگاه دارید. و چون از احرام به در آمدید شکار کنید و دشمنی گروهی که شما را از مسجد الحرام باز داشتند، به تجاوز و بی‌عدالتی و ادارتان نکند و به نیکی و پرهیزگاری یاور یکدیگر باشید، نه در گناه و تجاوز. از خدا بترسید که عقوبتش بسیار سخت است.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعِيرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ
لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ
وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ
تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَيسُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ
مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الْطَيِّبَاتُ وَمَا
عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ
فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الْطَيِّبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابِ
حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابِ مِنْ
قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَفِحِينَ
وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ
عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ

مردار، خون، گوشت خوک و آنچه با نام غیر خدا ذبح شود،
خفه شده، با ضربه مرده، سقوط کرده، به ضرب شاخ مرده،
باقیمانده صید درندگان- جز آن را که تذکیه کنید- و آنچه
برای بتها ذبح شده و آنچه را با قرعه (تیرهای قمار)
نصیبتان شود، همه بر شما حرام شده و روی آوردن به آنها
سرپیچی از فرمان الهی است. کافران امروز از آیین شما
مأیوس شدند بنا بر این از آنها ترسید و از من بیم داشته
باشید، امروز دین شما را کامل و نعمت خود را بر شما تمام
کردم و اسلام را دین شما برگزیدم. اما هر کس از گرسنگی
درمانده شود، و مایل به گناه نباشد، خدا آمرزنده مهربان
است.

از تو می‌پرسند چه چیز برای‌شان حلال شده است. بگو:
«پاکیزه‌ها، حاصل صید حیوانات شکاری که مطابق با تعلیم
خدا تعلیم یافته‌اند برای شما حلال است و آنچه را برایتان
می‌گیرند بخورید و نام خدا را بر آن بخوانید و از خدا
بترسید که او زود شمار است.»

امروز پاکیزه‌ها و خوراک اهل کتاب بر شما حلال و خوراک
شما نیز بر آنها حلال است، و همچنین زنان پاکدامن با ایمان
و زنان پاکدامن اهل کتاب برای شما حلال است، در صورتی
که کابین آنها را بدهید- از راه پاکدامنی، نه زناکاری و
رفیق گرفتن پنهانی نامشروع. کسی که ایمان را انکار کند
عملش باطل و در آخرت از زیانکاران خواهد بود.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ
كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ
عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
وَعَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵:
مانده
۶
۱۳۰/
۸۷ر

وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ
إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

۷

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

۸

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

۹

ای مؤمنان آن گاه که برای نماز قیام می‌کنید صورت و دستهایتان را تا آرنج بشویید و سر و پاها را تا دو قوزک مسح کنید و اگر جنب بودید خود را بشویید و اگر مسافر یا بیمار هستید یا قضای حاجت کرده‌اید یا با زنان در آمیخته‌اید و آب نیافته‌اید با خاک پاک تیمم کنید و به صورت و دستهایتان بکشید، خدا نمی‌خواهد مشقتی برای شما ایجاد کند، بلکه می‌خواهد شما را پاکیزه بدارد که شکرش را به جا آورید تا نعمتش را بر شما تمام کند.

نعمت خدا و پیمان مؤکد او را که با شما بسته است، بدان هنگام که گفتید «شنیدیم و اطاعت کردیم» به یاد آورید و از خدا بترسید که او از درون سینه‌ها آگاه است.

ای مؤمنان برای خدا قیام کنید و به عدالت شهادت دهید، و دشمنی با گروهی شما را وادار به ترک عدالت نکند. عدالت پیشه کنید که به پرهیزگاری نزدیکتر است و از خدا بترسید که از کردارتان آگاه است.

خداوند به مؤمنان صالح وعده آمرزش و اجر عظیمی داده است.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

کافران و تکذیب کنندگان آیات ما از دوزخیانند.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۱

ای مؤمنان نعمتی را که خدا به شما ارزانی داشته است به یاد آورید، آن گاه که جمعی قصد کردند بر شما دست یابند و خدا دست آنها را کوتاه کرد. از خدا بترسید و مؤمنان تنها بر خدا توکل کنند.

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۖ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱۲
حزب
۴۴
۸۸

خداوند از بنی اسرائیل پیمان گرفت. از آنها دوازده سرپرست برانگیختیم. خداوند فرمود: «اگر نماز برپا دارید و زکات بدهید و به رسولان من ایمان بیاورید و آنها را یاری کنید و خدا را وامی نیکو دهید من با شما هستم و گناهاتان را می‌زدایم و به درون باغهایی می‌آورمتان که جویباران در آن روان است، اما هر کس بعد از این کافر شود از راه راست منحرف شده است.»

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۚ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۳

به سزای پیمان شکنی از رحمت خود دور و دلهایشان را سخت کردیم، آنان به تحریف کلمات پرداختند و بخشی از پندهایی را که داده شده بود از یاد بردند و پیوسته به خیانتی که مرتکب شده‌اند پی می‌بری و عده کمی از آنها چنین نیستند. از آنان درگذر که خدا نیکوکاران را دوست می‌دارد.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا
مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

از داعیان نصرانیت پیمان گرفتیم ولی آنها نیز قسمتی از
اندرزها را از یاد بردند و ما نیز تا روز قیامت میان آنها
عداوت و دشمنی انداختیم، خداوند به زودی آنها را از
کردارشان آگاه خواهد ساخت.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ
جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

ای اهل کتاب پیامبر ما نزد شما آمد تا حقایق بسیاری را که
از کتاب پنهان کرده‌اید بیان کند، و از بسیاری درگذرد. از
جانب خدا نور و کتاب روشنگری به سوی شما آمد.

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمُ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

خداوند بدان، طالبان و پیروان خشنودیش را به راههای
سلامت هدایت می‌کند و از ظلمت به سوی نور می‌برد و آنها
را به راه راست رهبری خواهد کرد.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ
مَرْيَمَ وَأُمُّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

بی‌تردید کسانی که گفتند «خدا همان مسیح پسر مریم
است» کافر شدند، بگو: «اگر خدا اراده کند مسیح پسر
مریم و مادرش و همه کسانی را که در روی زمین هستند
هلاک کند چه کسی می‌تواند مانع آن شود؟» فرمانروایی
آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست از آن خداست، هر چه
بخواهد می‌آفریند و بر هر چیز قادر است.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّوهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۵۰
مانده
۱۸
/۱۲۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱۹

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ أذكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَعَاقَبَكُمْ مَا لَمْ يَأْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ

۲۰
۸۹

يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

۲۱

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ

۲۲

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ اللَّهَ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِتَّكُمُ غَلِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۲۳

یهود و نصارا گفتند: «ما فرزندان خدا و دوستان او هستیم.» بگو: «پس چرا شما را به کیفر گناهاتتان عذاب می‌کند؟» آری، شما بشر و از آفریدگان او هستید، هر که را بخواهد می‌بخشد و هر کس را بخواهد کیفر می‌دهد، برای اوست حکومت آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست و بازگشت به سوی او باشد.

ای اهل کتاب! فرستاده ما به دوران فترت پیامبران به سوی شما آمد، تا حقایق را برایتان بیان کند که نگویید بشارت دهنده و هشدار دهنده‌ای برای ما نیامد. اینک بشارت دهنده و هشدار دهنده نزد شماست و خداوند بر هر چیزی قادر است.

موسی به قوم خود گفت: «ای قوم من، نعمت خدا را به یاد آورید، آن گاه که پیامبرانی به میان شما فرستاد و شما را فرمانروا کرد و چیزهایی به شما بخشید که به هیچ یک از جهانیان نداده بود.

ای قوم من! به سرزمین مقدسی که خدا برایتان مقرر داشته گام بگذارید و به عقب باز نگردید که زیانکار خواهید شد.»

گفتند: «ای موسی ما به آنجا که در آن قومی ستمگرند قدم نمی‌گذاریم مگر آن که آنها خارج شوند. اگر آنها بیرون بروند ما وارد خواهیم شد.»

دو تن از مردان خدا ترسی که خدا به آنها نعمت ارزانی داشته بود گفتند: «از این دروازه بر آنها درآیید و چون به شهر وارد شدید پیروز خواهید شد، اگر ایمان دارید به خدا توکل کنید.»

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

۲۵

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

۲۶

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

۲۷
حزب
۴۵
۹۰

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۖ قَالَ إِنَّمَا
يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

۲۸

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ
لَأَقْتُلَنَّكَ ۖ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

۲۹

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

۳۰

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ
الْخَاسِرِينَ

۳۱

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي
سَوْءَةَ أَخِيهِ ۖ قَالَ يُوزِلْتَنِي الْعَجْرُتُ أَنَّ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوْءَةَ أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ

گفتند: «ای موسی تا زمانی که آنها هستند ما هرگز به آنجا
وارد نخواهیم شد، تو و پروردگارت بروید و جنگ کنید ما
همین جا نشسته‌ایم.»

گفت: «پروردگارا! من فقط صاحب اختیار خویش و برادرم
هستم، میان من و این گروه نابکار جدایی بینداز.»

فرمود: «این سرزمین تا چهل سال بر آنها حرام شد و
پیوسته در زمین سرگردان باشند، پس بر این گروه نافرمان
غمگین مباش.

داستان دو پسر آدم را طبق واقع برای آنها بخوان.» آن گاه
که دو قربانی را عرضه کردند. از یکیشان پذیرفته شد و از
دیگری پذیرفته نشد. او گفت: «البته تو را می‌کشم.» گفت:
«خدا فقط از پرهیزگاران می‌پذیرد.

اگر برای کشتن من دست دراز کنی من برای کشتن تو
دست دراز نمی‌کنم، چون از پروردگار جهانیان می‌ترسم.

می‌خواهم که با گناه من و گناه خودت بازگردی تا از دوزخیان
شوی.» این است پاداش ستمکاران.

هوای نفس کشتن برادر را برایش آسان کرد و او را کشت
و زیانکاره شد.

خداوند کلاغی را به کاوش زمین فرستاد تا به او نشان دهد
چگونه جسد برادرش را بیوشاند، او گفت: «وای بر من! آن
قدر درمانده‌ام که به اندازه این کلاغ هم نیستم که بتوانم
جسد برادرم را مستور کنم.» سرانجام پشیمان شد.

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا
بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ
لَمُسْرِفُونَ

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ
فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

به همین جهت بر بنی اسرائیل مقرر داشتیم که هر کس
انسانی را- جز به قصاص و یا فسادی که در زمین کرده
است- بکشد چنان است که همه مردم را کشته باشد و هر
کس انسانی را از مرگ نجات دهد گویی مردمان را حیات
بخشیده است و رسولان ما با دلایل روشن برای آنها آمدند،
اما بسیاری از آنها در روی زمین از حد خویش تجاوز کردند.

کیفر کسانی که با خدا و پیامبرش می‌جنگند و در زمین به
فساد می‌کوشند این است که کشته یا به دار آویخته شوند
یا دست و پایشان در جهت مخالف قطع شود و یا از سرزمین
خود تبعید شوند، این رسوایی آنها در دنیاست و در آخرت
نیز عذابشان بزرگ است.

مگر کسانی که قبل از گرفتار آمدن توبه کنند، بدانید که
خدا آمرزنده مهربان است.

ای مؤمنان از خدا بترسید و به او تقرب جوید و در راهش
جهاد کنید شاید رستگار شوید.

اگر هر آنچه روی زمین هست و همانندش از آن کافران
باشد و همه را برای نجات از عذاب روز قیامت فدیة بدهند،
از آنان پذیرفته نخواهد شد و عذاب دردناکی خواهند
داشت.

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنَكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

میخواهند از دوزخ بگریزند ولی راه گریزی نباشد و عذابشان پایدار است.

دست مرد و زن دزد را به کیفر عملی که مرتکب شده‌اند به عقوبت الهی قطع کنید که او نیرومند فرزانه است.

هر کس بعد از ارتکاب ستم توبه کند و به صلاح باز آید خداوند توبه‌اش را می‌پذیرد زیرا خدا آمرزنده مهربان است.

مگر ندانسته‌ای که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست؟ هر کس را بخواهد عذاب می‌کند و هر کس را بخواهد می‌بخشد و او بر هر چیزی قادر است.

ای پیامبر شتابندگان به کفر غمگینت نکنند که به زبان اظهار ایمان می‌کنند و در دل ایمان ندارند و اینان بعضی از یهودند که گوش سپردگان به دروغند تا برای گروهی که نزد تو نیامده‌اند جاسوسی کنند. آنها سخنان خدا را دگرگون می‌کنند و می‌گویند: «اگر چنین بیاورد» بپذیرید و جز در این صورت از او دوری کنید. نمی‌توانی کسانی را که خداوند از سر قهر به عذاب گرفتار کند، رهایی بخشی، آنها کسانی هستند که خدا پاکی دل‌هایشان را نخواست است و برای آنان در دنیا خوارگی و در آخرت عذابی عظیم باشد.

سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَآحْكُم
بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ^٥ وَإِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ
شَيْئًا^٦ وَإِنْ حَكَمْتَ فَآحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ

۵:
مانده
۴۲
/۱۲۰

وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ
يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

۴۳

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ
الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا
أَسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا
النَّاسَ وَأَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

۴۴
۹۲

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ^۷ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ^۸ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

۴۵

آنان گوش سپردگان دروغند و خوردگان حرام، اگر نزد تو
آمدند در میان آنها داوری کن یا آنها را به حال خود واگذار و
اگر از آنها روی گرداندی زیبایی به تو نمی‌رسانند و اگر
خواستی میان آنها داوری کنی به عدالت قضاوت کن که خدا
عادلان را دوست دارد.

آنها چگونه تو را به داوری می‌طلبند در حالی که تورات را در
اختیار دارند و حکم خدا در آن است. سپس از حکم تو روی
می‌گردانند و اینان مؤمن نیستند.

تورات را نازل کردیم که در آن هدایت و نور است،
پیامبرانی که تسلیم فرمان خدا بودند طبق آن برای یهودیان
حکم می‌کردند، همچنین خدا پرستان و دانشمندان که
نگهبان کتاب خدا بودند و بر آن گواهی دادند، بنا بر این از
مردم تترسید و از من بیم داشته باشید و آیات مرا به بهای
ناچیز نفروشید و هر کس به احکامی که خدا نازل کرده
است حکم نکند کافر است.

در تورات برای بنی اسرائیل مقرر داشتیم که جان در برابر
جان، چشم در برابر چشم، بینی در برابر بینی، گوش در
برابر گوش و دندان در برابر دندان و هر زخمی را قصاصی
است و هر کس از آن درگذرد کفاره گناهان اوست و هر
کس به احکامی که خدا نازل کرده است حکم نکند ستمگر
است.

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۖ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

۵۰
مانده
۴۶
/۱۲۰

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

۴۷

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

۴۸

وَأَن اُحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

۴۹

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

۵۰

از پی آن رسولان عیسی پسر مریم را آوردیم که پذیرفته بود توراتی را که در اختیار داشت و انجیل را که در آن هدایت و نور بود به او دادیم که تورات پیشین را تصدیق می‌کرد و هدایت و پندی بود برای پرهیزگاران.

اهل انجیل باید به آنچه خدا در آن نازل کرده است حکم کنند و آنان که مطابق با احکامی که خدا نازل کرده است حکم نکنند، نافرمانند.

این قرآن را به حق بر تو نازل کردیم و این در حالی است که کتابهای پیشین را که در برابر آن قرار دارد تصدیق می‌کند و شاهد و نگاهبان آنهاست، بنا بر این به آنچه خدا نازل کرده است در میان آنها حکم کن و از هوی و هوسشان آیین و طریقه روشنی قرار دادیم و اگر خدا می‌خواست همه شما را به صورت یک امت درمی‌آورد، ولی خواست در آنچه به شما داده است امتحانتان کند، پس در نیکیها بر یکدیگر پیشی گیرید که بازگشت همه به سوی اوست و از آنچه در آن اختلاف دارید آگاهتان می‌کند.

میان آنها مطابق با نازل کرده‌های خدا حکم کن و پیرو هوی و هوسشان مباش و از آنها دوری گزین که مبدا از پاره‌ای احکام که خدا بر تو نازل کرده است منحرفت کنند و اگر آنها روی بگردانند بدان که خدا می‌خواهد به کیفر پاره‌ای از گناهان مجازاتشان کند و بسیاری از مردم نافرمانند.

آیا حکم جاهلیت را می‌خواهند؟ برای گروهی که به یقین رسیده‌اند چه کسی بهتر از خدا حکم می‌کند.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَآءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهْم مِّنكُم فَإِنَّهُٗ مِنْهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ
نَحْشَىٰ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا
خَاسِرِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنكُم عَن دِينِهِ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ
عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ
لَآئِمٍ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

وَمَن يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْغَالِبُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُوءًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ
أَوْلِيَآءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مُّؤْمِنِينَ

۵۲

۵۳

۵۴

۵۵

۵۶

۵۷
۹۴ ر

ای مؤمنان! یهود و نصارا را به دوستی برنگزینید که آنها
دوستان یکدیگرند و کسانی که از شما با آنها دوست شوند
از آنها هستند، خداوند ستمکاران را هدایت نمی‌کند.

دل بیماران را خواهی دید که به آنها رو می‌آورند و
می‌گویند: «می‌ترسیم آسیبی به ما برسد.» شاید خدا فتحي
پیش آورد یا امری که از مکنونات دل خویش سخت پشیمان
شوند.

مؤمنان می‌گویند: «راستی اینها همان کسانی هستند که به
خدا سوگندهای سخت یاد کردند که با شما هستیم.» کردار
آنها ضایع شد و در زمره زیانکاران درآمدند.

ای مؤمنان، هر کس از شما از دین خود برگردد، خداوند به
زودی قومی را بیاورد که آنها را دوست دارد و آنها نیز او را
دوست دارند، در برابر مؤمنان فروتن و در برابر کافران،
گرددن فراز هستند، در راه خدا جهاد کنند و از نکوهش هیچ
نکوهشگری نهراسند، این فضل خداست که به هر کس
بخواهد عطا کند، خدا گشایشگری داناست.

فقط خدا و رسولش و مؤمنانی که نماز را برپا می‌دارند و در
رکوع زکات می‌دهند یار و یاور شما هستند.

دوستانداران خدا و رسول و مؤمنانی که انصار خدایند پیروز
هستند.

ای مؤمنان، اگر ایمان دارید از خدا بترسید و از میان اهل
کتاب و مشرکان کسانی را دوست نگیرید که آیین شما را به
تمسخر گرفته و بازیچه پنداشته‌اند.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوءًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

۵۹

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ

۶۰

قُلْ هَلْ أَنْبِئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

۶۱

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ؕ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

۶۲

وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۶۳

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنِ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

۶۴

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

و چون به نماز ندا دهید به تمسخر و بازیچه‌اش می‌گیرند، زیرا مردمی بی‌خردند.

بگو: «ای اهل کتاب چرا بر ما خرده می‌گیرید؟ مگر جز این است که ما به خدا و آنچه بر ما نازل شده و آنچه پیش از این نازل شده است ایمان آورده‌ایم، و حال آن که بیشتر شما نافرمان هستید؟»

بگو: «آیا شما را خبر بدهم از کسانی که نزد خدا کیفرشان بدتر از این است: آنان که خدا از رحمت خود دورشان کرده و بر آنها خشم گرفته و بعضی از آنها را بوزینه و خوک گردانیده و بت پرستیده‌اند، گمراه‌ترین و بد جایگاه‌ترین هستند.»

چون نزد شما بیایند، اظهار کنند که «ایمان آورده‌ایم» حال آن که به کفر درآمده‌اند و با کفر نیز به در می‌روند و خداوند به نهانشان آگاه‌تر است.

بسیاری از آنها را می‌بینی که به گناه و ستم و حرام‌خواری شتاب دارند و چه ناپسند فعلی را مرتکب شده‌اند.

چرا خداشناسان و عالمان از گفتار گناه آلود و حرام‌خواری بازشان نمی‌دارند؟ چه زشت کاری انجام می‌دادند.

یهودیان گفتند: «دست خدا بسته است.» دستشان بسته باد که به کیفر این گفتار لعن شدند. چرا که دستان او گشاده باشد و هر گونه بخواهد می‌بخشد و این آیات که از طرف پروردگارت بر تو نازل شده بر طغیان و کفر بسیاری از آنها می‌افزاید و ما در میان آنها تا روز قیامت دشمنی و کینه توزی افکندیم و هر زمان آتش جنگی افروختند خداوند آن را خاموش کرد، آنان به گسترش فساد در روی زمین می‌کوشند و خداوند مفسدان را دوست ندارد.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

اگر اهل کتاب ایمان بیاورند و تقوا پیش گیرند گناهانشان را خواهیم زدود و به باغهای پر نعمت واردشان خواهیم کرد.

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ
رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ
مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

اگر تورات و انجیل و نازل شده‌های پروردگارش را به کار بندند، از فراز و فرود روزی بخورند. لکن برخی از آنها رو به اعتدال دارند و بیشترشان رو به بدکرداری.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ
فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای پیامبر چیزی را که از طرف پروردگارت بر تو نازل شده ابلاغ کن که اگر این کار را نکنی رسالت او را انجام نداده‌ای. خدا در برابر مردم تو را حفظ می‌کند و کافران را هدایت نمی‌کند.

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

بگو: «ای اهل کتاب شما بهره‌ای از حق ندارید مگر آن که- احکام- تورات و انجیل و آنچه را که از طرف پروردگارتان نازل شده است به کار بندید.» آنچه از جانب پروردگار بر تو نازل شده است طغیان و ناسپاسی آنها را می‌افزاید و در این صورت بر ناسپاسان غمگین مباش.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ
ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ایمان آوردگان و همچنین یهود و نصارا و صابئان اگر به خدا و روز قیامت ایمان بیاورند و عمل صالح انجام دهند نه بیمی بر آنهاست و نه غمگین خواهند شد.

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا كُلَّمَا
جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا
يَقْتُلُونَ

از بنی اسرائیل پیمان گرفتیم و رسولانی به سراغ آنها فرستادیم، هر گاه پیامبری بر خلاف میل درونی آنها می‌آمد، گروهی را تکذیب می‌کردند و گروهی را می‌کشتند.

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

و پنداشتند که آزمایش و عقابی در کار نیست لذا کور و کر شدند. آن گاه خداوند توبه آنها را پذیرفت و بار دیگر بسیاری از آنها کور و کر شدند، و خداوند به کردارشان بیناست.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

آنان که گفتند خدا «همان مسیح پسر مریم است» کافر شدند، و مسیح گفت: «ای بنی اسرائیل خدا را که پروردگار من و شماست عبادت کنید، خدا بهشت را بر کسی که شریکی برایش قائل شود حرام کرده است و جایگاهش دوزخ است و ستمکاران را یآوری نباشد.»

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

به یقین آنان که قائل بودند خدا سومین (اقنوم) ثلاثه است کافر شدند، زیرا معبودی جز خدای یگانه نیست. اگر از آنچه می‌گویند دست برندارند عذاب دردناکی به آنان برسد.

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

چرا توبه نمی‌کنند و به سوی خدا باز نمی‌گردند و از او طلب آمرزش نمی‌کنند که خدا آمرزنده مهربان است.

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي يُؤْفَكُونَ

مسیح پسر مریم فرستاده‌ای بیش نیست که پیش از او نیز فرستادگان دیگری بودند، و مادرش زنی راستگو بود، و هر دو غذا می‌خوردند. ببین چگونه آیات را برای آنها آشکار می‌سازیم باز هم بنگر چگونه منحرف می‌شوند.

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بگو: آیا چیزی را به جای خدا می‌پرستید که دارای سود و زبانی برای شما نیست و خدا شنوای داناست.

قُلْ يَٰأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُواْ فِى دِينِكُمْ غَيْرَ ٱلْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُواْ أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّواْ مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّواْ كَثِيرًا وَضَلُّواْ عَنْ سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ

لَعَنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْ بَنَىٰ إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْاْ وَكَانُواْ يَعْتَدُونَ

كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُواْ يَفْعَلُونَ

تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِى ٱلْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

وَلَوْ كَانُواْ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلنَّبِىِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَلَسِقُونَ

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱلْيَهُودَ وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُواْ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱلَّذِينَ قَالُواْ إِنَّا نَصْرِيْكَ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرَهْبَانًا وَٱنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

بگو: «ای اهل کتاب به ناحق در دین خود راه اغراق پیش نگیرید و از هوسهای گروهی که پیش از این گمراه شده‌اند و دیگران را گمراه کرده‌اند و از راه راست منحرف شده‌اند پیروی نکنید.»

کافران بنی اسرائیل به زبان داوود و عیسی پسر مریم، نفرین شدند که گناهکار و متجاوز بودند.

آنها از کار زشت خود دست برنمی‌داشتند و چه کار زشتی انجام می‌دادند.

بسیاری از آنها را می‌بینی که دوستدار کافرانند و چه اعمال بدی را پیشاپیش برای خویش فرستادند که خدا بر آنها خشم بیاورد و در عذاب ابدی بمانند.

اگر به خدا و پیامبر و آنچه بر او نازل شده است ایمان داشتند، کافران را به دوستی برنمی‌گزیدند ولی اکثر آنها نافرمانند.

به یقین یهود و مشرکان را دشمن‌ترین مردم نسبت به مؤمنان خواهی یافت و نزدیکترین دوست نسبت به مؤمنان آنها را خواهی یافت که گویند ما نصارا هستیم. زیرا بعضی از آنها کشیشان و تارکان دنیا هستند و آنها سروری نمی‌جویند.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

۸۴

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

۸۵

فَأَثَبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

۸۶

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

۸۷
۹۷ ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

۸۸

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِء مُؤْمِنُونَ

۸۹

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ ۖ فَكَفَرْتُمْ ۖ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كَفَرَةٌ ۚ أَيْمَانُكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

چون آیاتی را که بر پیامبر نازل کردیم بشنوند به خاطر حقیقتی که در می‌یابد دیدگانشان از اشک پر می‌شود و می‌گویند: «پروردگارا! ایمان آوردیم، ما را در زمره گواهان بنویس.»

چرا به خدا و آنچه از حق به ما رسیده است ایمان نیاوردیم در حالی که آرزو داریم خدا ما را در شمار شایستگان درآورد».

خداوند به سبب این سخن پاداشی نیکو به آنها عطا کرد: باغهایی که جویباران در آن جاری است و تا ابد در آن خواهند ماند، این است جزای نیکوکاران.

و کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند از دوزخیان خواهند بود.

ای مؤمنان چیزهای پاکیزه‌ای را که خدا بر شما حلال کرده بر خود حرام نکنید و از حد درنگزید زیرا خدا متجاوزان را دوست ندارد.

و از هر چیز حلال و پاکیزه‌ای که خدا به شما روزی داده است بخورید و از خداوندی که به او ایمان دارید بترسید.

خداوند شما را به سبب سوگندهای لغو مؤاخذه نمی‌کند ولی برای قسمهایی که به عمد یاد کرده‌اید مؤاخذه خواهد کرد، کفار آن اطعام ده مسکین است از غذای متوسطی که به خانواده خود می‌خورانید، یا پوشانیدن آنها و یا آزاد کردن یک برده، کسی که هیچ یک از آنها را نیابد، باید سه روز روزه بگیرد، این کفار سوگندهای شماسست، آن گاه که سوگند یاد کرده‌اید، سوگندهایتان را نشکنید، این چنین خداوند آیات خود را برای شما بیان می‌کند تا شکرش را به جای آورید.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ

ای مؤمنان! شراب، قمار، بت و تیرهای قرعه، پلید و عمل
شیطان است، از آن دوری کنید تا رستگار شوید.

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي
الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

شیطان می‌خواهد با شراب و قمار در میان شما عداوت و
کینه ایجاد کند و شما را از یاد خدا و نماز باز دارد، آیا
خودداری خواهید کرد؟

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

خدا و رسول را اطاعت کنید و بترسید و اگر روی گردانید،
بدانید که بر پیامبر ما جز ابلاغ آشکار چیز دیگری نیست.

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا
طَعَمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا
وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

بر آنان که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند،
گناهی در آنچه خورده‌اند نیست- به شرطی که پرهیزگار و
با ایمان باشند و کارهای شایسته کنند. دگر بار پرهیزگاری
کنند و ایمان بیاورند و بار دیگر تقوا پیشه کنند و نیکی
پیش گیرند که خدا نیکوکاران را دوست دارد.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوَنَكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ
بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ای مؤمنان خدا شما را به مقداری از شکار که دست و
نیزه‌های شما به آن می‌رسد آزمایش می‌کند تا معلوم بدارد
چه کسی در باطن از او می‌ترسد و هر کس بعد از آن تجاوز
کند عذاب دردناکی در پیش خواهد داشت.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَن
قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةٌ
طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهٖ
عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

ای مؤمنان در حال احرام شکار را نکشید، هر کس به عمد
آن را بکشد باید کفاره‌ای همانند آن از چارپایان بدهد، به
شرطی که دو عادل برابر بودن آن را گواهی دهند و قربانی
را به کعبه رساند یا اطعام مساکین کند یا معادل آن روزه
بگیرد تا کیفر عمل خود را بچشد، خداوند آنچه را در
گذشته کرده‌اید بخشیده است و هر کس بدان باز گردد از
او انتقام خواهد گرفت که او نیرومند انتقام گیر است.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْغِيَّارِ
وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

صید از دریا و خوردن آن بر شما حلال شد تا شما و
مسافران از آن بهره‌مند شوید ولی تا موقعی که در احرام
هستید شکار صحرا برایتان حرام است و از خداوندی که به
پیشگاه او محشور می‌شوید بترسید.

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَدَّ ذَلِكْ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

خداوند کعبه بیت الحرام، ماه حرام و قربانی نشاندار و
بی‌نشان را وسیله سامان بخشیدن کار مردم قرار داد تا
بدانید که خدا آنچه در آسمانها و زمین است می‌داند و بر
هر چیز داناست.

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بدانید که کیفر او سخت باشد و نیز آمرزنده مهربان است.

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ

وظیفه پیامبر جز ابلاغ رسالت نیست و خداوند آشکار و نهان
شما را می‌داند.

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

بگو: «ناپاک و پاک یکسان نیست.» اگر چه کثرت ناپاکها تو
را به شگفتی بیندازد، ای خردمندان از خدا بترسید تا
رستگار شوید.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَ لَكُمْ
تَسْؤُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ تُبَدَ
لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

ای مؤمنان از چیزهایی نپرسید که اگر بر شما آشکار شود
غمگیتان می‌کند و اگر پرسش آن را به هنگام نزول قرآن
واگذارید قرآن برای شما بیان می‌کند، خداوند از آنچه بود
درگذشت و او آمرزنده بردبار است.

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ

قبل از شما گروهی شبیه آن را پرسیدند و بدان کافر
شدند.

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ
وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

خداوند برای بحیره، سائبه، وصیله و حام حکمی نکرده است
ولی کافران بر خدا دروغ می‌بندند و بیشترشان در نمی‌یابند.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عِبَادَةً أُولَٰئِكَ كَانُوا عَابَادُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ
ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ
مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ
مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسُبُونَهُمَا مِّنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا
نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْآثِمِينَ

فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا أَسْتَحَقَّ إِثْمًا فَآخِرَانِ يُقِيمَانِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَايْنِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا أَعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا
لَمِنَ الظَّالِمِينَ

ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ
أَيْمَنُ بَعْدَ أَيْمَنِهِمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

۱۰۵

۱۰۶

۱۰۷

۱۰۸

چون به آنها گفته شود به آنچه خدا فرو فرستاده است و به
پیامبر رو آورید گویند: آنچه نیاکانمان را معتقد به آن
یافته‌ایم برایمان کافی است. و لو آن که نیاکانشان چیزی
نمی‌دانستند و هدایت نشده بودند.

ای مؤمنان مراقب خود باشید، اگر هدایت شدید کسی که
گمراه شود به شما زبانی نمی‌رساند، بازگشت همه شما به
سوی خداست و شما را از کردارتان آگاه می‌سازد.

ای مؤمنان آن گاه که مرگ یکی از شما فرا رسد به هنگام
وصیت از میان خود دو شاهد عادل گواه بگیرید و هر گاه در
سفر مرگتان فرا رسید دو شاهد از غیر خود بطلبید و اگر به
آنها اطمینان ندارید تا بعد از نماز آن دو شاهد را نگاه
دارید تا سوگند یاد کنند که ما حاضر نیستیم حق را با چیزی
معامله کنیم اگر چه خویشانمان باشند و گواهی‌مان را برای
خدا کتمان نخواهیم کرد که در این صورت از گناهکاران
خواهیم بود.

اگر معلوم شد که آن دو مرتکب گناهی شده‌اند دو شاهد
شایسته دیگر جای آنها را خواهند گرفت که سوگند یاد
کنند: «شهادت ما راست‌تر از شهادت گواهان قبلی است و
ما مرتکب تجاوز نشده‌ایم و اگر چنین کنیم از ستمکاران
باشیم.»

این روش بر صورت حقیقی ادای شهادت نزدیکتر است و یا
از این که بترسند که مبادا سوگندهایشان رد شود. از خدا
بترسید و گوش فرا دارید که او فاسقان را هدایت نمی‌کند.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَذْكَرُ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى
وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي
فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ
وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي
إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرُسُولِي قَالُوا
ءَامَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ
صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ

روزی که خدا پیامبران را گرد آورد، بپرسد چگونه دعوت
شما را اجابت کردند؟ گویند: ما را علمی نیست، تو خود
دانای رازهای نهانی.

آن گاه خدا به عیسی پسر مریم فرمود: «نعمتی را که به تو
و مادرت عطا کردیم به یاد آور، زمانی که تو را به جبرئیل
یاری کردم، در گهواره و در بزرگی با مردم سخن گفتمی و
هنگامی که کتاب و حکمت، تورات و انجیل بر تو آموختم و در آن
هنگامی که به اجازه من از گل پرنده‌ای ساختی و در آن
دمیدی و به اجازه من پرنده‌ای شد و کور مادر زاد و مبتلا به
بیماری پیری را به اذن من شفا دادی و مردگان را به اجازه
من از گور بیرون آوردی و هنگامی که بنی اسرائیل را از
آسیب رسانیدن به تو بازداشتیم آن گاه که دلایل روشن
برای آنها آوردی» کافران گفتند: «این جز جادوی آشکار
نیست.»

آن گاه که به حواریون وحی فرستادم که به من و فرستاده‌ام
ایمان بیاورید، گفتند: «ایمان آوردیم و گواه باش که ما
تسلیم شده‌ایم.»

حواریون گفتند: «ای عیسی پسر مریم آیا پروردگار تو
می‌تواند سفره‌ای از آسمان نازل کند؟» گفت: «اگر ایمان
دارید از خدا بپرهیزید»

گفتند: «می‌خواهیم از آن که تو می‌آوری بخوریم تا دل‌هایمان
آرام گیرد و بدانیم به ما راست گفته‌ای و بر آن گواه
باشیم.»

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِّنكَ ۖ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۖ فَمَن يَكْفُرْ بَعْدُ مِنكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ۚ إِن كُنتَ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ ۚ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنتَ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

عیسی پسر مریم گفت: «پروردگارا! برای ما سفره‌ای از آسمان بفرست که برای حاضران و آیندگان ما عیدی باشد و نشانه‌ای از تو، به ما روزی ده که تو بهترین روزی دهنده‌ای.»

خداوند فرمود: «من آن را بر شما نازل می‌کنم ولی هر کس از شما بعد از آن کافر شود، او را چنان عذابی می‌کنم که هیچ یک از جهانیان را نکرده باشم!»

آن گاه که خدا فرمود: «ای عیسی پسر مریم آیا تو به مردم گفتی که به جای خدا من و مادرم را به خدایی اختیار کنید؟» گفت: «تو منزه‌ی، من حق ندارم چیزی را که شایسته‌ام نیست بگویم، اگر چنین سخنی را گفته باشم تو می‌دانی، تو از آنچه در ضمیر من می‌گذرد آگاهی و من از آنچه در ذات توست بی‌خبرم، تو همه اسرار نهان را می‌دانی.

من چیزی جز آنچه مرا مأمور به آن کردی به آنها نگفتم، به آنها گفتم: خداوندی را بپرستید که پروردگار من و شماست و تا زمانی که میان آنها بودم مراقب و گواهشان بودم و چون مرا از میانشان برگرفتی خودت مراقب آنها بودی که بر هر چیز گواهی.

اگر آنها را عذاب کنی بندگان تو هستند و اگر آنها را ببخشی، تو نیرومند فرزانه‌ای.»

خداوند فرمود: «امروز روزی است که راستی راستگویان سودشان می‌دهد باغهایی از آن آنهاست که در آن جویباران جاری است و جاودانه در آن خواهند بود.» خداوند از آنها خشنود است و آنها از خدا خشنودند و این رستگاری بزرگ است.

فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست از آن خداست و او بر هر چیز قادر است.

۱
۱۰۲۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ۖ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

۲

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ۖ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى
عِنْدَهُ ۖ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

۳

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ
وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

۴

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ ءَايَةٍ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ

۵

فَقَدْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَأُ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۶

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي
الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخِرِينَ

۷

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

۸

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ
ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ

سپاس خداوندی را که آسمانها و زمین را بیافرید. و
تاریکیها و روشنایی را پدید آورد و باز کافران به او شرک
می‌آورند.

او کسی است که شما را از گل بیافرید و مهلتی را برایتان
مقرر داشت که مدتش بر او آشکار است و با این همه باز
شک می‌کنید.

او خداوند آسمانها و زمین است و نهان و آشکارتان را
می‌داند و از کردار شما آگاه است.

نشانی از نشانه‌های پروردگارشان برای‌شان نیامد جز آن که
از آن روی گردانیدند.

آن گاه که حق به سراغشان آمد انکارش کردند، پس به
زودی خبر چیزهایی که به مسخره گرفتند، برای‌شان خواهد
آمد.

مگر ندیدند که پیش از آنها چه بسیار مردم را هلاک
کردیم؟ اقوامی که در زمین به آنها قدرت داده بودیم—
قدرتی که به شما ندادیم: بارانی پی‌گیر از آسمان بر آنها
بارانیدیم و رودها برای‌شان جاری ساختیم و آن گاه به کیفر
گناہانی که مرتکب شدند نابودشان کردیم و پس از آنها
گروهی دیگر را پدید آوردیم.

اگر نوشته‌ای بر کاغذ برایت بفرستیم که با دست خود آن را
لمس کنند، کافران باز هم خواهند گفت: «این جز جادویی
آشکار نیست.»

گفتند: «چرا فرشته‌ای بر او نازل نشده است؟» اگر
فرشته‌ای فرستاده بودیم، کار به پایان می‌رسید و به آنها
دیگر مهلتی داده نمی‌شد.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ

۱۰

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

۱۱
۱۰۳

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

۱۲

قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۱۳
حزب
۵۲

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۱۴

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۱۵

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

۱۶

مَنْ يُصِرْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

۱۷

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱۸

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

اگر فرشته‌ای را مقرر می‌داشتیم، بی‌تردید او را به هیأت مردان درمی‌آوردیم که باز برای آنها جای شبهه باقی می‌ماند.

پیامبران پیش از تو را نیز مسخره کردند و سرانجام آن مسخره‌ها دامانشان را گرفت.

بگو: «در زمین گردش کنید تا ببینید که سرانجام تکذیب کنندگان چگونه بوده است.»

بگو: «آنچه در آسمانها و زمین است از آن کیست؟» بگو: از آن خداست که رحمت را بر خود مقرر داشته است و شما را در روز قیامت که شک و تردیدی در آن نیست گرد بیاورد و کسانی که در زیان خود می‌کوشند، ایمان نمی‌آورند.

هر آنچه در شب و روز آرام گیرد، او راست که او شنوای داناست.

بگو: «آیا غیر خدا را یار و یاور گیرم؟ اوست که آفریننده آسمانها و زمین است و خود غذا می‌دهد و از غذا بی‌نیاز است.» بگو: «من مأمورم نخستین کسی باشم که اسلام آورد.» و از مشرکان نباش.

بگو: «اگر پروردگارم را نافرمانی کنم از عذاب آن روز بزرگ می‌ترسم.»

هر کس از عذاب آن روز در امان باشد مورد رحمتش قرار گرفته است و این پیروزی آشکاری باشد.

اگر خدا بخواهد زبانی به تو برساند جز خودش کسی را یارای دفع آن نیست و اگر بخواهد نصیبی به تو برساند بر هر چیز قادر است.

او بر بندگان مسلط و فرزانه‌ای آگاه است.

قُلْ أَىُّ شَىْءٍ أَكْبَرُ شَهَدَةً ۖ قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ ۚ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ ءَالِهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَإِنِّى بَرِئٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ ۚ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ۚ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنْتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَلِلَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ

أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ ءَايَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ ۚ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

بگو: «کدامین گواهی بزرگتر است.» بگو: «خدا میان من و شما گواه است که این قرآن بر من وحی شده تا از طریق آن به شما و تمام کسانی که به آنها می‌رسد هشدار دهم. آیا واقعا گواهی می‌دهید که معبودهای دیگری جز خدا هست؟» بگو: «من گواهی نمی‌دهم، بگو خدای یگانه فقط اوست و من از آنچه با او شریک قرار داده‌اید بیزارم.»

کسانی که به آنها کتاب داده‌ایم به خوبی او را می‌شناسند– همانگونه که فرزندان خود را می‌شناسند، آنان که در زبان خود می‌کوشند ایمان نمی‌آورند.

ستمکارتر از کسی که بر خدا دروغ ببندد و یا آیاتش را تکذیب کند کیست؟ به راستی ستمکاران رستگار نخواهند شد.

در آن روز که همگان را گرد بیاوریم به مشرکان می‌گوییم: «معبودهایی که آنها را شریک خدا می‌پنداشتید کجا هستند؟»

آنها جز این عذری نخواهند داشت که بگویند: «به آفریدگاران خدا سوگند که ما مشرک نبودیم.»

بنگر چگونه به خود دروغ گفتند و دروغی که ساخته بودند نابود شد.

عده‌ای از آنها به تو گوش می‌دهند و ما بر دل‌هایشان پرده افکنده‌ایم تا آن را درنیابند و گوش‌هایشان را سنگین کردیم و اگر هر معجزه‌ای ببینند ایمان نمی‌آورند تا این که نزد تو آیند و مجادله کنند و کافران گویند: «این جز افسانه‌های گذشتگان نیست.»

آنها مردم را از پیامبر باز می‌دارند و خود نیز از او دوری می‌جویند و غافلند که جز خودشان را هلاک نمی‌کنند.

اگر لحظه‌ای را بنگری که آنها را در برابر آتش نگهداشته‌اند که می‌گویند: «ای کاش باز می‌گشتیم و آیات پروردگاران را تکذیب نمی‌کردیم و مؤمن بودیم.»

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

۲۹

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

۳۰

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

۳۱
۱۰۵۹

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتَنَّا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

۳۲

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۳۳

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

۳۴

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَائِ الْمُرْسَلِينَ

۳۵

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أُسْطِطِعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

آری آنچه که پیش از این بر آنها مستور بود اینک آشکار شده و اگر هم بازگردانده شوند، به آنچه از آن نهی شده‌اند باز می‌گردند، اینان دروغگو هستند.

گفتند: «جز زندگی این دنیا چیزی نیست و ما هرگز زنده نخواهیم شد.»

اگر آنها را وقتی در پیشگاه پروردگارشان ایستاده‌اند ببینی که خطاب رسد: «آیا این حق نیست؟» بگویند: «قسم به خدا که آری.» خطاب می‌آید: «اینک به کیفر انکارتان عذاب را بچشید.»

آنان که لقای پروردگار را انکار کردند بی‌تردید زیان دیدند، هنگامی که ناگهان قیامت در رسد بگویند: «افسوس که کوتاهی کردیم.» آنها گناهان خود را بر دوش می‌کشند و چه بد باری را حمل می‌کنند.

چرا نمی‌اندیشید که زندگی دنیا جز بازیچه و سرگرمی نیست و سرای آخرت پرهیزگاران را بهتر است.

می‌دانیم که گفته‌های کافران غمگینت می‌کند. اما آنها تو را تکذیب نمی‌کنند بلکه ستمکارانی هستند که آیات الهی را انکار می‌کنند.

پیامبران پیش از تو تکذیب شدند و در برابر تکذیب صبوری پیشه کردند و آزار دیدند تا یاری ما به آنها رسید، هیچ چیز نمی‌تواند کلام خدا را تغییر دهد. بی‌تردید اخبار پیامبران به تو رسیده است.

اگر اعراض آنها بر تو گران آمد، چنانچه بتوانی سوراخی در زمین پیدا کن یا نردبانی به آسمان برکش و نشانه‌ای برای آنها بیاور، اما اگر خدا بخواهد آنها را بر هدایت خود گرد می‌آورد پس هرگز از نادانان مباش.

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

۳۷

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۳۸

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُم مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

۳۹

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَن يَشَاءِ اللَّهُ يَضِلُّهُ وَمَن يَشَاءُ يَجْعَلُهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۴۰

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنِ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

۴۱

بَلْ إِلَٰهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ

۴۲

۱۰۶۲

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ

۴۳

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۴۴

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

تنها کسانی دعوت تو را اجابت می‌کنند که گوش شنوا دارند، خدا مردگان را برمی‌انگیزاند، سپس به سوی او بازگردانده می‌شوند.

گفتند: «چرا معجزه‌ای از طرف پروردگارش بر او نازل نشده است؟» بگو: «خدا قادر است معجزه‌ای نازل کند ولی بیشتر آنها نمی‌دانند.»

هیچ جنبنده‌ای در زمین نیست و هیچ پرنده‌ای با دو بال خود پرواز نمی‌کند مگر این که امتهایی مانند شما هستند، ما در این کتاب هیچ چیز را فرو گذار نکردیم. سپس به سوی پروردگارشان محشور خواهند شد.

تکذیب کنندگان آیات ما کر و لالهایی هستند در تاریکی. خداوند هر که را بخواهد از هدایت خود محروم می‌کند و هر کس را اراده کند به راه راست می‌آورد.

بگو: «اگر راست می‌گویید آیا به این اندیشیده‌اید که چنانچه عذاب خدا بیاید و یا رستاخیز برپا شود جز خدا چه کسی را می‌خوانید؟

تنها او را می‌خوانید و اگر اراده کند مشکلی را که برای آن او را می‌خواندید برطرف می‌سازد و آنچه را شریک او پندارید فراموش خواهید کرد.»

ما فرستادگانی برای امتهای پیش از تو روانه کردیم و آنها را به رنج و سختیها گرفتار ساختیم تا زاری کنند.

چرا هنگامی که عذاب ما به آنها رسید زاری نکردند؟ بلکه دلهایشان سخت شد و شیطان کردار آنها را در نظرشان آراست؟

چون اندرزها را فراموش کردند درهای همه چیز را به روی آنها گشودیم تا چون به آنچه یافته بودند شاد شوند، ناگهان آنها را فرو گرفتیم و در این هنگام بود که همه مایوس شدند.

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و ریشه ستمکاران قطع شد، سپاس خدایی را که پروردگار جهانیان است.

۴۶

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْأَيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

بگو: «اگر خدا گوش و چشم شما را بگیرد و بر دلهایتان مهر بزند کدام معبود جز خدا می‌تواند آنها را به شما بازگرداند؟» بین چگونه آیات را به شیوه‌های گوناگون روشن می‌کنیم، باز روی می‌گردانند.

۴۷

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ

بگو: «اگر عذاب خدا ناگهان و آشکارا به سراغ شما بیاید چه خواهید کرد، آیا جز ستمکاران هلاک خواهند شد؟»

۴۸

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ط فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ما پیامبران را جز برای بشارت و هشدار نفرستادیم. آنان که ایمان آوردند و نیکوکاری پیشه کردند نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند.

۴۹

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

به تکذیب کنندگان آیات ما به کیفر نافرمانیشان عذاب خواهد رسید.

۵۰

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ط إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

بگو: «نمی‌گویم گنجهای خدا نزد من است و غیب نمی‌دانم و به شما نمی‌گویم فرشته هستم، جز از چیزی که به من وحی می‌شود پیروی نمی‌کنم،» بگو: «آیا کور و بینا برابرند؟ چرا فکر نمی‌کنید.»

۵۱
۱۰۷۲

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

کسانی را که می‌ترسند در پیشگاه پروردگارشان گرد آیند به این کتاب هشدار ده، جز او فریادرس و شفיעی نیست، که پرهیزگاری پیشه کنند.

۵۲

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ط مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

کسانی را که صبح و شام پروردگارشان را می‌خوانند و خشنودی او را می‌خواهند از خود دور مکن، نه حساب آنها بر عهده توست و نه حساب تو بر عهده آنها. اگر آنها را طرد کنی از ستمکاران خواهی بود.

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

بدینگونه آنها را به یکدیگر آزمودیم تا بگویند: «اینها هستند که خدا از میان ما به آنها نعمت داد.» آیا خدا شکرکنندگان را بهتر نمی‌شناسد.

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

هر وقت ایمان آوردگان به آیات ما نزد تو آمدند به آنها بگو: «درود بر شما، پروردگارتان رحمت را بر خود فرض کرده، هر کس به جهالت مرتکب کار زشتی شود و بعد توبه و نیکوکاری کند البته خداوند بخشنده مهربان است.»

وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ

اینچنین آیات را توضیح می‌دهیم تا راه گناهکاران آشکار شود.

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

بگو: «من از پرستیدن چیزهایی که شما به غیر خدا می‌خوانید نهی شده‌ام.» بگو: «من از هوسهای شما پیروی نمی‌کنم اگر چنین کنم گمراه شده‌ام و از هدایت یافتگان نخواهم بود.»

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَفْصِلُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ

بگو: «من دلیل روشنی از پروردگارم دارم و شما آن را تکذیب کرده‌اید، چیزی که بدان شتاب دارید نزد من نیست، حکم و فرمان تنها از آن خداست. حق را بیان می‌کند و او بهترین داوران است.»

قُلْ لَوْ أَنَّنِ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

بگو: «اگر چیزی که بدان شتاب دارید نزد من بود، کارم با شما به پایان رسیده بود و خدا ستمکاران را بهتر می‌شناسد.»

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

کلیدهای غیب نزد اوست و جز او کسی به آن واقف نیست، آنچه را در خشکی و دریاست می‌داند، هیچ برگ بی‌آگاهی او نمی‌افتد و هیچ دانه‌ای در نهانگاه زمین نمی‌ماند و هیچ تر و خشکی نیست جز این که در کتاب مبین مسطور است.

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۖ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ
الْحَسِبِينَ

قُلْ مَنْ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ
بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۖ أَنْظِرْ كَيْفَ نُصْرِفُ الْأَيَّاتِ لَعَلَّهُمْ
يَفْقَهُونَ

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي عَايَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا
تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

اوست که در شب شما را قبض روح می‌کند و کردار روزتان را می‌داند. شما را در روز برمی‌انگیزاند تا موعد سرآید و پس آن گاه که به سوبش باز خواهید گشت شما را به کردارتان آگاه می‌کند.

او بر بندگان‌ش مسلط است و مراقبانی بر شما می‌فرستد، تا زمانی که یکی از شما را مرگ فرا رسد، فرستادگان ما جان‌ش را بگیرند و کوتاهی نخواهند کرد.

آن گاه به سوی خدا که مولای حقیقی آنهاست باز می‌گردند، بدانید داوری مخصوص اوست و او زود شمارترین حساب‌رسان است.

بگو: «چه کسی شما را از خطرات خشکی و دریا می‌رهاند؟ آن گاه که او را به زاری و نهانی می‌خوانید که اگر ما را نجات دهد از شکرگزاران خواهیم بود.»

بگو: «خدا شما را از آنها و هر مشکلی می‌رهاند، باز هم شرک می‌آورید.»

بگو: «خدا قادر است که از بالا و یا از زیر پایتان عذابی بر شما بفرستد یا شما را به اختلاف و پراکندگی درافکند و عذاب گروهی را به گروه دیگر بچشاند.» بنگر چگونه آیات را گوناگون بیان می‌کنیم تا دریابند.

قوم تو قرآن را انکار کردند در صورتی که حق است. بگو: «من نگهبان شما نیستم.

هر خبر را وقت وقوعی است و به زودی خواهید دانست.»

و چون کسانی را دیدی که آیات ما را به مسخره می‌گیرند، روی بگردان تا سخن دیگری ساز کنند و اگر شیطان باعث شد فراموش کنی پس از یادآوری با گروه ستمگران من‌شین.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَلَكِنَّ
ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

چیزی از حساب آنها به عهده پرهیزگاران نیست ولی برای
یادآوری است که پرهیزگاری پیشه کنند.

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتْهُمْ أَلْحْيُوتُ الدُّنْيَا
وَذَكَّرَ بِهِ ۚ أَن تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۚ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۖ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

۷۰

بگو: «آیا غیر از خدا چیزی را بخوانیم که سود و زبانی به
حال ما ندارد و بعد از هدایت شدن از جانب خدا به گذشته
بازگردیم تا همچون کسی باشیم که بر اثر وسوسه‌های
شیاطین راه را گم کرده و سرگردان مانده است، در حالی که
یاران او به هدایت دعوتش می‌کنند که به سوی ما بیا.»
بگو: «فقط راهنمایی خداوند هدایت است و ماوریم که
تسلیم پروردگار جهانیان باشیم.»

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ
أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي
الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أُنْتِنَا ۚ قُلْ
إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَأَمْرًا لِّنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

۷۱
۱۱۵

نماز را برپا دارید و از خدا بپرهیزید که در پیشگاهش
محشور می‌شوید.

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

۷۲

اوست که آسمانها و زمین را به حق بیافرید و روزی که
بگوید باش، موجود می‌شود، گفتار او حق است و روزی که
در صور دمیده شود فرمانروایی از آن اوست که دانای نهان
و آشکار و فرزانه‌ای آگاه است.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ
كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

۷۳

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازَرَ اتَّخِذْ أُصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي
أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۷۵

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ
مِنَ الْمُوقِنِينَ

۷۶

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ

۷۷

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ
يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

۷۸

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا
أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

۷۹

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۸۰

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا
أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

۸۱

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

آن گاه که ابراهیم به پدرش آزر گفت: «آیا بتها را به
خدایی برگزیده‌ای؟ من تو و قومت را به وضوح در گمراهی
می‌بینم.»

اینچنین ملکوت آسمانها و زمین را به ابراهیم نشان دادیم
تا از اهل یقین گردد.

هنگامی که شب بر او تاریک شد، ستاره را مشاهده کرد و
گفت: «این پروردگار من است.» و چون غروب کرد گفت:
«غروب کنندگان را دوست ندارم.»

آن گاه که سرزدن ماه را دید گفت: «این پروردگار من
است» و چون غروب کرد گفت: «اگر پروردگارم مرا
راهنمایی نکند در گمراهی خواهم بود.»

و چون خورشید را تابان دید، گفت: «این پروردگار من
است، این بزرگتر است،» اما وقتی غروب کرد گفت: «ای
قوم من! من از آنچه شریک خدا قرار می‌دهید بیزارم.

من به اخلاص روی به سوی کسی آوردم که آسمانها و زمین
را آفریده است و مشرک نیستم.»

وقتی قومش با او به جدل پرداختند، گفت: «چرا درباره خدا
با من جدل می‌کنید در حالی که هدایت‌م کرده است؟ من از
آنچه شریک او قرار می‌دهید نمی‌ترسم، مگر پروردگارم
چیزی را بخواهد که دانش او همه چیز را دربرگرفته است،
چرا پند نمی‌گیرید؟

چرا از چیزی که شریک او پنداشته‌اید بترسم در صورتی که
شما چیزهایی را که هیچ دلیلی درباره آن برایتان نازل
نکرده است شریک او قرار داده‌اید و نمی‌ترسید». اگر
می‌دانید: کدامیک از این دو گروه به ایمنی سزاوارتر است؟

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّن نَّشَأٍ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

وَوَهَبْنَا لَهُ ۖ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ ۚ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۚ كُلٌّ مِّنَ الصَّٰلِحِينَ

وَإِسْمَاعِيلَ ۚ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

وَمِنَ ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ ۖ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَن يَشَاءُ ۚ مِّنْ عِبَادِهِ ۚ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ ۖ فَبِهْدَانِهِمْ أَقْتَدِ ۖ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ

آنان که ایمان آورده‌اند و ایمان خود را به شرک نیالوده‌اند، ایمنی خاص آنهاست و آنان هدایت شدگانند.

این است دلیل‌های ما که به ابراهیم در برابر قومش دادیم، درجات هر کس را بخواهیم بالا می‌بریم، پروردگارت فرزانه داناست.

اسحاق و یعقوب را به او بخشیدیم و همه را هدایت کردیم و نوح را پیش از این هدایت کرده بودیم و از نسل او نیز داوود، سلیمان، ایوب، یوسف، موسی و هارون را، اینچنین نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.

و زکریا، یحیی، عیسی و الیاس نیز همه از صالحان بودند.

و اسماعیل، یسع، یونس و لوط که هر یک را بر جهانیان برتری دادیم.

از پدران، فرزندان و برادران آنها افرادی را برگزیدیم و به راه راست هدایت کردیم.

این هدایت خداست و هر بنده‌ای را بخواهد راهنمایی کند و اگر شرک آورند اعمالشان نابود شود.

آنها کسانی هستند که کتاب و فرمان و نبوت به آنان دادیم و اگر نسبت به آن کفر ورزند گروهی را بر آنها می‌گماریم که انکارش نکنند.

آنها کسانی هستند که خداوند هدایتشان کرده است، پس از هدایت آنها پیروی کن. بگو: «من در برابر این رسالت پاداشی از شما نمی‌خواهم. این رسالت چیزی جز هشدار برای جهانیان نیست.»

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۚ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۖ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا ءَابَاؤُكُمْ ۖ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ ۚ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ ءَايَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۖ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۚ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

آنها که گفتند: «خدا بر هیچ بشری چیزی نازل نکرده است.» چنان که باید خدا را نشناختند. بگو: «کتابی را که موسی برای روشنایی و هدایت مردم آورده، چه کسی نازل کرده است که آن را به صورت نوشته‌هایی بر کاغذ درآورید قسمتی را آشکار و بسیاری را پنهان می‌کنید و نکاتی به شما تعلیم داده شده که نه شما می‌دانستید و نه نیاکاتان از آن با خبر بودند. بگو: «خدا...» آن گاه آنها را با سخنان باطل خویش رها کن تا مشغول باشند.

و این کتاب مبارک را که تصدیق کننده کتب پیشین است نازل کردیم تا اهالی مکه و اطراف آن را هشدار دهی و کسانی که به آخرت ایمان دارند به آن نیز ایمان می‌آورند و مراقب نمازهای خود هستند.

کیست ستمکارتر از کسی که به خدا دروغ ببندد و یا بگوید به من وحی شده است در حالی که نشده باشد و کسی که بگوید من هم چیزی مانند آنچه خدا نازل کرده نازل می‌کنم و اگر ستمکاران را در سكرات مرگ ببینی که فرشتگان دستها را گشوده و به آنان می‌گویند: «جانی را که در تن دارید تسلیم کنید، امروز عذاب خفت باری در برابر دروغهایی که به خدا بستید و به آیات خدا تکبر ورزیدید خواهید دید.»

یگه و تنها به همان صورت که در نخست خلقتان کرده بودیم نزد ما آمدید و آنچه را به شما ارزانی داشتیم پشت سر گذاشتید و شفیعی را که در شفاعت خود شریک می‌پنداشتید با شما نمی‌بینیم، پیوندهای شما گسست و تکیه‌گاه خیالی از دسترس شما دور شده است.

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالْتَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ

خداوند شکافنده دانه و هسته است، زنده را از مرده پدید می‌آورد و مرده را از زنده، این است خدای شما، پس به کجا بازتان می‌گردانند؟

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا ۚ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

او شکافنده صبح است که شب را برای آرامش، و خورشید و ماه را به نظمی معین مقرر داشت. این اندازه گیری خداوند توانمند داناست.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

اوست که ستارگان را برای شما آفرید تا در تاریکیهای خشکی و ورطه دریا در پرتو آنها راه خود بیابید و آیات را برای دانایان بیان داشتیم.

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ ۚ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

اوست که شما را از یک تن آفرید سپس شما را قرارگاه و امانتگاهی است، ما آیاتمان را برای آنان که درمی‌یابند شرح دادیم.

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ
شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ
النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ ۚ انْظُرُوا إِلَىٰ
ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ

اوست که آب را از آسمان نازل کرد تا هر گونه گیاه بدان رویانندیم و از آن گیاهان ساقه و شاخه‌های سبز برآوریم و از آن دانه‌های متراکم بیرون آوریم و از شکوفه درخت خرما خوشه‌هایی نزدیک به یکدیگر بیرون آوریم و باغهایی از انگور، زیتون و انار شبیه و بی‌شباهت، و چون میوه داد به رسیدنش بنگرید که در آن برای اهل ایمان عبرت‌هاست.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۖ وَخَرَفُوا لَهُۥٓ بَنِينَ
وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَنَهُۥٓ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ

آنان برای خدا شریک‌هایی از جن قرار دادند در صورتی که جن را هم خدا آفریده است. و از روی نادانی برای خدا پسران و دخترانی به تصور آوردند، خداوند منزّه و برتر است از آنچه وصف می‌کنند.

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ اَنۡىٰ يَكُوۡنُ لَهُۥٓ وَلَدٌ وَلَمۡ تَكُنۡ
لَّهٗۤ وَصِيۡةٌ ۚ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيۡمٌ

او پدید آورنده آسمانها و زمین است، چگونه ممکن است فرزندی داشته باشد در حالی که همسری ندارد و همه چیز را آفریده و به هر امری واقف است.

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ
وَمَن عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْأَيَّاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِّن رَّبِّكَ ۚ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۚ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۚ وَمَا
أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۚ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدُوًّا
بَغِيْرٍ عِلْمٍ ۚ كَذَٰلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ ۚ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
مَرْجِعُهُمْ ۚ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ
بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْأَيَّاتُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ ۚ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

این خدا پروردگار شماست، هیچ معبودی جز او نیست، او
آفریننده همه چیز است، پس او را بپرستید که وکیل همه
موجودات است.

چشمها او را در نمی‌یابد اما او دیدگان را در می‌یابد، او
نادیده داناست.

براستی مایه بینش از جانب پروردگار برای شما فراهم آمد،
پس کسی که ببیند سود برده است و هر که کوردل باشد،
زیان خواهد برد و من نگهدارنده شما نیستم.

بدین سان آیات را به صورتهای گوناگون بیان می‌کنیم،
بگذار بگویند تو درس گرفته‌ای، ما آن را برای دانایان بیان
می‌کنیم.

آنچه را از طرف پروردگارت وحی می‌شود پیروی کن که
معبودی جز او نیست و از مشرکان روی بگردان.

اگر خدا می‌خواست مشرک نمی‌شدند، ما تو را نگهبان آنها
قرار ندادیم و عهده‌دار امورشان نیستی.

به آنها که غیر خدا را می‌خوانند دشنام ندهید مبادا آنها نیز
از روی دشمنی و جهالت خدا را دشنام دهند، بدینگونه
کردار هر گروه را بیاراستیم، آن گاه بازگشت آنها به سوی
پروردگارشان است و او آنها را از کردارشان با خبر می‌کند.

سوگندهای سختی به خدا یاد کردند که اگر معجزه‌ای
برای‌شان بیاید به آن ایمان می‌آورند. بگو: «معجزه‌ها از
جانب خداست» و شما نمی‌دانید که آنها پس از آمدن
معجزات هم ایمان نمی‌آورند.

همانگونه که از اوّل ایمان نیاوردند، این بار دلها و
دیدگان‌شان را دگرگون می‌کنیم و آنان را سرگردان و در
طغیان رها می‌سازیم.

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبَلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ

اگر فرشتگان را بر آنها فرو فرستیم و مردگان با آنها سخن بگویند و همه چیز را در برابرشان گرد آوریم هرگز ایمان نخواهند آورد، مگر خدا بخواهد. ولی بیشتر آنها نادانند.

چنین دشمنانی از شیاطین جن و انس را در برابر هر پیامبری قرار دادیم که سخنان فریبنده بی‌پایه به دیگران القاء می‌کردند و اگر پروردگارت می‌خواست چنین نمی‌کردند. پس آنها را با دروغهایشان واگذار

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

تا قلوب کسانی که به آخرت ایمان ندارند به آن متمایل شود که آنچه می‌خواهند انجام دهند.

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْعَدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ

آیا غیر خدا را به داوری بطلبیم؟ و اوست که به تفصیل کتاب را برایتان فرستاد و کسانی که به آنها کتاب داده‌ایم می‌دانند این کتاب از طرف پروردگارشان به حق نازل شده است، بنا بر این هرگز از دو دلدان مباش.

أَفَعَيِّرَ اللَّهُ أَبْتَغَىٰ حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

کلام پروردگار از روی راستی و عدالت به انجام رسید، هیچ کس قادر به تغییر آن نیست، او شنوای داناست.

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

اگر اکثر مردم این سرزمین را اطاعت کنی از راه خدا گمراهت می‌کنند، آنها فقط از گمان پیروی می‌کنند و دروغ سازانی بیش نیستند.

وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

پروردگار تو از راه گم کردگان طریقتش و نیز از هدایت یافتگان آگاه‌تر است.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

اگر به آیات او ایمان دارید از آنچه نام خدا بر آن رفته است بخورید.

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ
فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ
كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بَغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُعْتَدِينَ

وَذَرُوا ظَهَرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ
سَيَجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ
وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أُولِيَائِهِمْ لِيُجْدِلُوكُمْ وَإِنْ
أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا
كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا
وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ
الَّذِينَ أَجْرُمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا
يَمْكُرُونَ

چرا از چیزهایی که نام خدا بر آن برده شده نمی‌خورید؟
حال آن که حرام شده‌ها را برایتان بیان کرده است. مگر
این که ناچار باشید. بسیاری مردمی که به خاطر هوی و
هوس و یا بی‌دانشی گمراه می‌کنند و پروردگار تجاوزکاران
را بهتر می‌شناسد.

هر گناه آشکار و پنهان را رها کنید که گناهکاران به زودی
کیفرشان را خواهند دید.

از آنچه نام خدا بر آن برده نشده است نخورید که این کار
گناه است. شیطانها در خفا به دوستان خود می‌رسانند که با
شما مجادله کنند و اگر از آنها اطاعت کنید مشرک خواهید
بود.

آیا آن دل مرده‌ای که زنده‌اش کردیم و نوری برایش مقرر
داشتیم که با آن در میان مردم به رفتار آید، مانند کسی
است که در تاریکیها به سر می‌برد و راه خروجی ندارد؟
کردار کافران بدینگونه آراسته شده است.

بدین سان در هر آبادی گناهکاران بزرگی را واداشتیم تا در
آن نیرنگ کنند ولی نمی‌دانند که جز با خودشان مکر
نمی‌ورزند.

چون نشانه‌ای برایشان بیاید می‌گویند ما ایمان نمی‌آوریم
مگر آنچه به رسولان خدا داده شده است به ما هم داده
شود، خداوند بهتر می‌داند که رسالت خویش را کجا قرار
دهد و دیر نخواهد بود که گناهکاران در پیشگاه خدا خوار
شوند و مکرشان را عذاب سختی است.

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۖ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۖ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنِّ قَدْ أَسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ ۖ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا ۚ قَالَ النَّارُ مَثْوٍ لَكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

وَكَذَلِكَ نُؤَلِِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

يَمْعَشَرُ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا ۖ وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

ذَٰلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

خداوند خواستار هدایت هر کس که باشد دلش را بر اسلام می‌گشاید و آن کس را که گمراه بخواند دلش را چنان می‌فشارد که گویی به آسمان پر می‌کشد، خداوند این چنین پلیدی را بر افرادی که ایمان نمی‌آورند قرار می‌دهد.

این راه مستقیم پروردگار توست، ما آیات خود را برای کسانی که پند می‌گیرند بیان کردیم.

آنها را نزد پروردگار سرای آرامش است و خدا به پاداش کردارشان دوستدار آنان خواهد بود.

روزی که خداوند همگان را گرد آورد: «ای گروه جن شما آدمیان بسیاری را گمراه کردید.» دوستان آنها از آدمیان بگویند: «پروردگارا! ما از یکدیگر بهره‌مند شدیم و به آن مدتی که برای ما معین کرده بودی رسیدیم.» فرمود: «آتش جایگاه شماست و تا ابد در آن خواهید ماند، مگر آنچه خدا بخواهد، بی‌تردید پروردگار تو فرزانه داناست.»

این چنین بعضی از ستمگران را به کیفر کردارشان به بعضی دیگر وا می‌گذاریم.

«ای گروه جن و انس آیا رسولانی از نوع خودتان به سویتان نیامدند که آیات ما را برایتان بخوانند و شما را به دیدار این روزتان هشدار دهند؟» گویند: «به زبان خود گواهی دهیم.» زندگی دنیا آنها را فریب داد و به زیان خویش گواهی دادند که کافر بودند.

چنین است که پروردگارت هر دیاری را که مردمش بی‌خبر باشند به ستم هلاک نخواهد کرد.

وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

برای هر گروه در برابر اعمالشان درجاتی است و پروردگار تو از کردارشان غافل نیست.

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ ءَاخِرِينَ

و پروردگارت بی‌نیاز مهربان است. اگر بخواهد شما را می‌برد و به دنبالتان هر که را بخواهد جانشین می‌کند، همانطور که شما را از نسل گروهی دیگر به وجود آورد.

إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

آنچه به شما وعده شده است خواهد آمد و نمی‌توانید از آن فرار کنید.

قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

بگو: ای قوم من! به قدر توانایتان بکوشید، من نیز می‌کوشم، اما به زودی خواهید دانست که سرانجام برای که خواهد بود، و ستمکاران رستگار نمی‌شوند.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

در آنچه از زراعت و چارپایان حاصل کرده بودند بهره‌ای برای خدا قرار دادند و به گمان خود گفتند این برای خداست و این برای اصنام. آنچه برای بت‌هایشان بود به خدا نمی‌رسید ولی آنچه از آن خدا بود به بت‌ها می‌رسید، چه بد حکم می‌کنند.

وَكَذَٰلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمُ شُرَكَائُهُمْ لِيَرُدُّوهُمْ وَلِيلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

این چنین شریکانشان کشتن فرزندان را در نظر بسیاری از مشرکان بیاراستند تا هلاکشان کنند و آیین آنها را مشتبه سازند، اگر خدا می‌خواست این کار را نمی‌کردند بنا بر این آنها را با تهمت‌هایشان تنها بگذارید.

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمُ وَحَرْتُ حِجْرًا لَا يَطْعُمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ
بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَمُ حَرَمَتٌ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهَا أَفْتِرَاءٌ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

طبق پندار خویش گفتند: «این چارپایان و کشتزارها برای همه ممنوع است مگر کسانی که ما بخواهیم.» سواری بعضی از چارپایان بر آنها حرام بود و چارپایانی را بدون ذکر نام خدا ذبح می‌کردند و چون به خدا دروغ می‌بستند به زودی کیفر افتراهایشان را خواهد داد.

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ
عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ
وَصَفَهُمْ إِنَّهُوَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

گفتند: «آنچه در شکم این چارپایان وجود دارد مخصوص مردان ماست و بر همسرانمان حرام خواهد بود.» اگر مرده باشد همگی در آن شریکند و به زودی خدا کیفر این توصیف آنها را خواهد داد که او فرزانه‌ای داناست.

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا
مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ أَفْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ

آنان که فرزندان خود را به نادانی کشتند و آنچه را خدا روزیشان کرده بود بر خود حرام شمردند و بر خدا تهمت زدند ضرر کردند، به راستی اینان گمراه ماندند و هدایت نشدند.

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ
وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرَّمَانَ
مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَعَاتُوا
حَقَّهُ وَيَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

اوست خدایی که باغهایی داربست‌دار و بی‌داربست، درختان خرما و کشتزار با میوه‌های گوناگون، زیتون و انار شبیه و بی‌شباهت به وجود آورد و آن گاه که میوه‌اش رسید از آن بخورید و زکات آن را به هنگام برداشت بدهید و اسراف نکنید که خدا مسرفان را دوست ندارد.

وَمِنَ الْأَنْعَمِ حُمُولَةٌ وَفَرَّشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوتَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

و نیز از چارپایانی که بار می‌کشند یا توان حمل بار ندارند، از آنچه خدا به شما روزی داده است بخورید و پیرو گامهای شیطان نشوید که او دشمن آشکار شماست.

ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ قُلْ
ءَالَّذِكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

هشت عدد از چهارگونه، میش و بز. بگو: «آیا نرها حرام
شده یا ماده‌ها یا آنچه در رحم ماده‌ها وجود دارد؟ اگر
راست می‌گویید از روی علم به من خبر دهید.

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَالَّذِكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ
الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ
شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

از شتر یک زوج و از گاو یک زوج، بگو کدامیک را حرام کرده
است، نرها یا ماده‌ها و یا آنچه در رحم ماده‌ها وجود دارد؟
مگر آن گاه که خدا چنین حکمی را توصیه کرد بر آن ناظر
بودید؟ بنا بر این ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ
می‌بندد کیست که مردم را از بی‌دانشی گمراه کند، خداوند
هرگز ستمکاران را هدایت نمی‌کند.

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُوَ إِلَّا
أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ
رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ
وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

بگو: «در میان آنچه بر من وحی شده چیزی را که خوردن آن
بر خورنده‌ای حرام باشد نمی‌یابم مگر این که مردار باشد یا
خونی که بیرون ریخته یا گوشت خوک که پلید است یا
حیوانی که در کشتنش نافرمانی شده و جز با ذکر نام خدا
ذبح شود، مگر برای درماندگان آنهم در صورتی که از روی
ستم و تجاوز نباشد و به اندازه ضرورت بخورند.» که
پروردگارت آمرزنده مهربان است.

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوْ
الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ

هر حیوان ناخن دار و پیه گوسفند و گاو را بر یهودیان حرام
کردیم مگر پیه که بر پشت اینها قرار دارد و یا در لابه‌لای
روده‌ها یا به استخوانها چسبیده است، این کیفر آنهاست به
خاطر ستمی که می‌کردند و ما راست گوییم.

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

اگر تو را تکذیب کنند بگو: «پروردگارتان دارای رحمتی
بی‌انتهاست و عذابش از مجرمان دفع نخواهد شد.»

به زودی مشرکان می‌گویند: «اگر خدا می‌خواست ما و
نیاکانمان مشرک نمی‌شدیم و چیزی را حرام نمی‌کردیم.»
کسانی که پیش از آنها بودند نیز همین دروغها را می‌گفتند
و سرانجام کیفر ما را چشیدند بگو. «اگر دلیل قاطعی دارید
به ما نشان دهید. شما فقط از پندارهای بی‌اساس پیروی
می‌کنید و جز به گزافه و دروغ نمی‌گویید.»

بگو: «دلیل رسا خاص خداست و اگر می‌خواست پیش از
این هدایتتان کرده بود.»

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

بگو: «گواهان خود را بیاورید تا شهادت دهند که آیا خدا
اینها را حرام کرده است.» اگر آنها گواهی دهند تو با آنها
شهادت نده و از هوی و هوس کسانی که آیات ما را تکذیب
کردند و یا آنان که به آخرت ایمان ندارند و برای خدا
شریک قائلند پیروی نکن.

قُلْ هَلَمْ شُهَدَاءُكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا
فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

بگو: «بیاوید تا چیزهایی را برایتان بگویم که پروردگار بر
شما حرام کرده است: چیزی را شریک خدا قرار ندهید، به
پدر و مادر نیکی کنید، فرزندان خود را از بیم فقر نکشید،
ما شما و آنها را روزی خواهیم داد و گرد کارهای زشت، چه
پنهان چه آشکار، نگردید و کسی را که خدا کشتنش را حرام
کرده است جز به حق نکشید.» این است آنچه خداوند شما
را به آن سفارش کرده است تا بیندیشید.

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ
إِمْلَقَ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَدِّكُمْ بِهِ ۖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَالُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

به مال یتیم جز به نحو احسن نزدیک نشوید تا به سن بلوغ برسد و حق پیمانه و وزن را به عدالت ادا کنید، ما هیچ کس را جز به اندازه توانش تکلیف نمی‌کنیم. هر گاه سخن گویند عدالت را رعایت کنید، حتی اگر در مورد نزدیکان بوده باشد، این چیزی است که خدا شما را به آن سفارش می‌کند تا متذکر شوید.

این راه راست من است، از آن پیروی کنید و به راههای مختلف نروید که شما را از راه حق دور می‌کند این چیزی است که خداوند به آن سفارشتان کرده است تا پرهیزگار شوید.

به موسی کتاب دادیم تا نعمت خود را بر نیکوکاران تمام کنیم. و همه چیز را بیان کردیم و آن را مایه هدایت و رحمت قرار دادیم، شاید به لقای پروردگارشان ایمان بیاورند.

این کتابی است پربرکت که ما نازل کردیم، از آن پیروی کنید و پرهیزگار باشید تا مشمول رحمتش واقع شوید.

که نگوید: «کتاب آسمانی بر دو طایفه پیش از ما نازل شده بود و ما از خواندن و آموختن آنها بی‌خبر بودیم.»

یا بگوید: «اگر کتاب بر ما نازل می‌شد بهتر از آنها هدایت می‌شدیم.» مسلماً دلایل و هدایت و رحمت از جانب پروردگارتان برای شما آمد، پس چه کسی ستمکارتر از کسانی است که آیات خدا را تکذیب کردند و از آن روی گرداندند، به زودی کسانی را که از آیات ما روی بگرداندند به عذابی سخت کیفر خواهیم داد.

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَن أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَن ءَايَتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ اانتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

آیا انتظاری جز آن دارند که فرشتگان یا خدا و یا برخی از آیات او به سراغشان بیایند، لکن ایمان آوردن افرادی که قبلاً ایمان نیاورده‌اند در روزی که آیات پروردگار بیاید سودی به حال آنها نخواهد داشت. بگو: «منتظر باشید، ما هم در انتظاریم.»

إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَّسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

تو را با آنان که آیین خود را فرقه- فرقه کردند و در آن به دسته‌جات مختلف تقسیم شدند، هیچ کاری نباشد، سر و کارشان با خداست، آن گاه آنها را از کردارشان آگاه خواهد کرد.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

هر کس کار نیکی انجام دهد ده برابر پاداش خواهد گرفت و هر کس که کار بدی انجام دهد بیش از کار بدش کیفر نخواهد داشت و بر آنها ستمی نخواهد رفت.

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو: «پروردگارم مرا به راه راست هدایت کرده است، دینی پابرجا و استوار، دین پاک ابراهیم که از مشرکان نبود.»

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بگو: «نماز، مناسک حج، زندگی و مرگم از آن خداوندی است که پروردگار جهانیان است،

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

شریکی ندارد و به این مأمور شده‌ام و من از نخستین تسلیم شدگانم.»

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

بگو: «آیا پروردگاری غیر از خدا بجویم؟ او پروردگار همه چیز است، هیچ کس جز برای خود کاری انجام نمی‌دهد و هیچ گناهکاری بار گناه دیگری را به دوش نمی‌گیرد و سرانجام بازگشت شما به سوی پروردگارتان است و شما را از آنچه اختلاف دارید با خبر خواهد کرد.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا ءَاتَاكُمُ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

اوست که شما را در زمین جانشین قرار داد و بعضی را نسبت به دیگران مرتبه بالاتر بخشید تا شما را به آنچه مقرر کرده است بیازماید، مسلماً پروردگار تو زود کیفر می‌دهد و آمرزنده مهربان است.»

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	الف. لام. میم. صاد.	حزب ۶۱ ر ۱۲۲
۲	كُتِبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ ۚ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ	کتابی بر تو نازل شده است، دل به آن قوی دار تا هشدار دهی که برای مؤمنان تذکاری باشد.	
۳	اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ ۚ أُولَٰئِكَ قَلِيلًا ۚ مَا تَذَكَّرُونَ	چیزی را پیروی کنید که از جانب پروردگارتان به شما نازل شده است و جز او از اولیای دیگر پیروی نکنید، اما کمتر پند می‌گیرید.	
۴	وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ	چه بسیار اهل شهرها که نابودشان کردیم و عذاب ما به هنگام شب یا در خواب نیمروز به سراغشان آمد.	
۵	فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ	وقتی عذاب ما به آنها رسید سخنی نداشتند جز این که بگویند: ما ستمکار بودیم.	
۶	فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ	به طور قطع از کسانی که پیامبران را به سویشان فرستادیم و نیز از پیامبران سؤال خواهیم کرد.	
۷	فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ	و کردارشان را آگاهانه برای‌شان بیان می‌کنیم زیرا ما هرگز غایب نبوده‌ایم.	
۸	وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۖ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	سنجش اعمال در آن روز حق است، آنان که کفه ترازویشان سنگین است رستگاراند،	
۹	وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۖ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ ۖ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ	و آنان که کفه ترازویشان سبک است کسانی هستند که با ستم به آیات ما به خود زیان رساندند.	
۱۰	وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً قَلِيلًا ۚ مَا تَشْكُرُونَ	ما در زمین اقتدارتان دادیم و وسائل معاش شما را در آن قرار دادیم لیکن سپاسگزاری شما اندک است.	
۱۱	وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَكِ	شما را آفریدیم، آن گاه شکل دادیم، سپس به فرشتگان گفتیم بر آدم سجده کنید، همه سجده کردند جز ابلیس که از سجده کنندگان نبود.	ر ۱۲۳
	السَّجِدِينَ		

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۚ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

قَالَ فَأَهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۚ لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

وَيَعَادِمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

فَدَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ

فرمود: «چون تو را فرمان دادم چه چیز مانع سجده کردنت شد؟» گفت: «من از او برترم، مرا از آتش آفریده‌ای و او را از خاک.»

فرمود: «از آن مقام فرو شو! حقّ تو نیست که در آن مقام تکبر کنی، بیرون رو که فرومایه‌ای.»

گفت: «مرا تا روز برانگیخته شدن مهلت ده.»

فرمود: «مهلت یافتی.»

گفت: «حال که ناامیدم کردی من نیز در راه مستقیم تو به کمین آنها می‌نشینم،

آن گاه از پیش و پس و از راست و چپ بر آنها می‌تازم و بیشترشان را ناسپاس خواهی یافت.»

فرمود: «از آن مقام با ننگ و خفت دور شو، جهنم را از تو و پیروانت پر خواهم کرد.»

«ای آدم! تو و همسرت در بهشت مأوا گزینید و هر چه خواستید بخورید اما گرد این درخت نگردید که زیان خواهید دید.»

شیطان آن دو را وسوسه کرد تا شرمگاه مستورشان را ظاهر سازد و گفت: «پروردگار به این سبب شما را از آن درخت نهی کرد که فرشته می‌شوید و جاودانه خواهید شد»

و برای‌شان سوگند یاد کرد که «من خیر خواه شمایم.»

بدین ترتیب آنها را فریب داد. وقتی از آن درخت تناول کردند شرمگاهشان آشکار شد و بر آن شدند که از برگهای بهشت بر خود بپوشانند، پروردگار ندا داد: «مگر شما را از آن درخت منع نکردم و نگفتم که شیطان دشمن آشکار شماست؟»

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ

۲۴

قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ

۲۵

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

۲۶
۱۲۴ر

يَبْنِيٰ ءَادَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُورِي سَوَآتِكُمْ
وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَةِ اللَّهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

۲۷

يَبْنِيٰ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم
مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَاتِهِمَا إِنَّهُ
يَرَبُّكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

۲۸

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا
بَهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

۲۹

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

۳۰

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

گفتند: «پروردگار! به خود ستم کردیم و اگر ما را نیامرزی
و بر ما رحمت نیاوری زیانکار خواهیم بود.»

فرمود: «فرود آبیید که با یکدیگر دشمن خواهید شد و
مدتی زمین قرارگاه شماسست و امکان بهره‌گیری از آن را
خواهید داشت.»

فرمود: «در آن زیست می‌کنید و در آن می‌میرید و از آن
بیرون‌تان آورند.»

ای فرزندان آدم لباسی برای شما فرو فرستادم که برایتان
زینت است و شرمگاهتان را می‌پوشاند و لباس تقوا بهتر
است. این از آیات خداست شاید به خود آیند.

ای فرزندان آدم! شیطان شما را نفریبد چنان که لباس پدر
و مادران را از تنشان برکند تا شرمگاهشان را در نظرشان
آشکار کرد و از بهشت بیرون کرد. چرا که او و گروهش از
جایی که آنها را نمی‌بینید شما را می‌بینند، ما شیطانها را
دوستان کسانی قرار دادیم که ایمان نمی‌آورند.»

چون کار زشتی انجام دهند، گویند: «نیاکانمان را چنین
یافته‌ایم، و خدا ما را بدان فرمان داده است.» بگو: «خدا
به زشتکاری فرمان نمی‌دهد. چرا چیزی را که نمی‌دانید به
خدا نسبت می‌دهید.»

بگو: «پروردگار من به عدالت فرمان داده و نیز به این که
هنگام هر نماز رو به جانب او گردانید و با اخلاص او را
بخوانید، همانطور که در آغاز شما را آفرید به سویش باز
می‌گردید.»

گروهی را هدایت کرد و جمعی نیز در گمراهی ثابت ماندند،
زیرا آنها به جای خدا شیاطین را به دوستی برگزیدند و
می‌پندارند که هدایت یافته‌اند.»

يَبْنِيْ عَادَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا
وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِي اُخْرِجَ لِعِبَادِهٖۤهٗ وَالطَّيِّبَتِۙ مِنْ
الرِّزْقِۙ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَّوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نَفْصَلُ الْآٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ

قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالۡاِثْمَ وَالۡبَغْيَ بِغَيْرِ اِحۡقَاقٍ وَّ اَنۡ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنۡزَلْ
بِهٖۤهٗ سُلۡطٰنًا وَّ اَنۡ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

وَلِكُلِّ اُمَّةٍۭ اَجَلٌۭ ۖ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسۡتَاۡخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا
يَسۡتَقۡدِمُوْنَ

يَبْنِيْ عَادَمَ اِمَّا ئَتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنۡكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيۡكُمْ
ءَاٰیٰتِيۙ فَمَنۡ اَتَقٰى وَاَصۡلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَیۡهِمْ وَّلَا هُمْ
يَحۡزَنُوْنَ

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآٰیٰتِنَا وَاسۡتَكۡبَرُوْا عَنْهَاۙ اُولٰٓئِكَ اَصۡحٰبُ
النَّارِ ۖ هُمْ فِيۡهَا خٰلِدُوْنَ

فَمَنۡ اَظۡلَمُ مِمَّنِ افۡتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًاۙ اَوْ كَذَّبَ بِآٰیٰتِهٖۚ
اُولٰٓئِكَ يَنۡاَلُهُمْ نَصِيۡبُهُمۡ مِّنَ الْكِتٰبِ ۖ حَتّٰىۤ اِذَا جَآءَتْهُمۡ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوۡنَهُمۡ قَالُوْا اَیۡنَ مَا كُنۡتُمْ تَدَّعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ ۖ
قَالُوْا ضَلُّوۡا عَنَّا وَشَهِدُوۡا عَلٰى اَنۡفُسِهِمۡ اَنَّهُمۡ كَانُوۡا كٰفِرِيۡنَ

ای فرزندان آدم! به هنگام عبادت لباسهای شایسته به خود
برگیرید و نیز بخورید و بیاشامید ولی اسراف نکنید که
خداوند اسرافکاران را دوست نمی‌دارد.

بگو: «چه کسی جامه‌هایی را که خدا برای بندگانش پدید
آورده و روزیهای پاکیزه را حرام کرده است؟» بگو: «این
چیزها در زندگی دنیا برای کسانی است که ایمان آوردند و
در روز قیامت نیز خاص آنهاست.» این چنین آیات را برای
دانیان بیان می‌کنیم.

بگو: «خداوند کارهای زشت را حرام کرده است چه آشکار
باشد چه پنهان؛ و گناه و سرکشی بناحق و این که چیزی را
که دلیلی برایش نیامده است شریک او قرار دهید و چیزی
را به خدا نسبت دهید که نمی‌دانید.

هر امتی را روزگار معینی است و چون اجلشان فرا رسد نه
لحظه‌ای تأخیر خواهند داشت و نه تعجیل.»

ای فرزندان آدم! هر گاه از خودتان رسولانی به میان شما
بیایند که آیات مرا برایتان بازگو کنند، پرهیزگاران و
شایسته کرداران را نه ترسی باشد و نه غمناک شوند.

تکذیب کنندگان آیات ما که در برابر آن کبر می‌ورزند، اهل
دوزخند و جاودانه در آن ماندگار باشند،

ستمکارتر از آنان که بر خدا دروغ می‌بندند و یا آیاتش را
تکذیب می‌کنند کیست؟ آنها نصیب خود را از مقدر شده‌ها
می‌برند و وقتی فرستادگان ما برای گرفتن جانشان بیایند به
آنها می‌گویند: «کجایند معبودهایی که غیر از خدا
می‌خواندید؟» گویند: «آنها نابود شدند» و بر خود گواهی
دهند که کافر بوده‌اند.

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا آدَرَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَعَاتِبِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحْ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فرماید: «شما نیز به گروه جن و انسی که پیش از شما به دوزخ وارد شدند بپیوندید.» هر گروهی که وارد شوند گروه دیگر را لعن کنند تا همگی با ذلت در آن قرار گیرند، متأخران درباره متقدمان گویند: پروردگارا! اینها بودند که ما را همراه کردند پس کیفر آنها را از عذاب آتش دو برابر کن.» فرماید: «عذاب همه دو چندان است ولی شما نمی‌دانید.»

پیشوایان به پیروان گویند: «شما مزیتی بر ما ندارید، اینک عذاب را در برابر کردارتان بچشید.»

درهای آسمان به روی تکذیب کنندگان آیات ما و کبرورزان گشوده نمی‌شود و به بهشت در نمی‌آیند مگر این که شتر از سوراخ سوزن درآید، این چنین گناهکاران را کیفر می‌دهیم.

آنها را در دوزخ بسترهایی است که پوشش آتشین دارد، این چنین ستمکاران را کیفر خواهیم داد.

مؤمنان و شایسته کرداران از بهشتیانند و جاودانه در آن خواهند ماند و ما کسی را بیش از توانش تکلیف نمی‌کنیم

و کینه را از دل‌هایشان می‌زداییم آن گاه که جویباران از زیر پایشان جریان دارد، گویند: «سپاس خداوندی را که ما را بدینجا راهبر شد و اگر رهنمونمان نشده بود هدایت نمی‌یافتیم، فرستادگان پروردگار ما به حق آمدند.» آن گاه آنها را ندا در دهند که این بهشت را به پاداش کردارتان به شما داده‌اند.

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا
وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا
نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَمْ
يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا
مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنُ أَفِيضُوا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى
الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتُهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
فَالْيَوْمَ نَنسَلُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا
بِآيَاتِنَا يَحْجِدُونَ

بهشتیان به دوزخیان ندا کنند که درست بود آنچه پروردگار
به ما وعده داد، آیا وعده‌های پروردگار به شما نیز درست
بود؟ گویند: «آری!» و آن گاه ندا دهنده‌ای در میان آنها ندا
دهد «لعنت خدا بر ستمکاران،

به بازدارندگان راه خدا و خواستاران راه کج که به آخرت
کافرنند.»

در میانشان حایلی است و بر بلندیا مردانی هستند که همه
را از سیمایشان می‌شناسند و بهشتیان را ندا دهند: «درود
بر شما!» اینان با آن که آرزویش را دارند ولی هنوز بدان
در نیامده‌اند،

و چون چشمشان به دوزخیان افتد بگویند: «پروردگارا ما را
در شمار ستمگران قرار نده.»

و بر بلندی ایستادگان مردانی را که از سیمایشان
می‌شناسند ندا دهند و گویند: «مال اندوزی و کبر به حالتان
سودمند نبود،

آیا اینها همان کسانی هستند که سوگند یاد می‌کردید که
رحمت خدا هرگز شامل حالشان نخواهد شد؟ بدون بیم و
اندوه به بهشت داخل شوید.»

دوزخیان به بهشتیان ندا دهند که اندکی آب یا از آنچه خدا
به شما روزی داده ما را بهره‌مند کنید. گویند: «خداوند اینها
را بر کافران حرام کرده است.»

ما نیز امروز آنان را که آیین خود را بازیچه پنداشتند و
زندگی دنیا فریبشان داد، فراموش می‌کنیم همانطور که آنها
دیدار چنین روزی را از یاد بردند و آیات ما را منکر شدند.

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

۵۳

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ
نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ
شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۵۴
۱۲۸

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ
الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

۵۵

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

۵۶

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا
وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ

۵۷

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا
أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ
فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

ما کتابی برایشان آوردیم و با آگاهی آن را بیان کردیم که
برای مؤمنان هدایت و رحمت است.

آیا انتظار سرانجام اعمال را دارند؟ روزی که نتیجه آن
معلوم شود، کسانی که پیشاپیش آن را فراموش کرده‌اند
گویند: «فرستادگان پروردگار ما به حق آمدند، آیا شفیعی
داریم که شفاعتمان کنند یا بازگردیم و اعمالی غیر از آنچه
می‌کردیم انجام دهیم؟» آنها به خود زیان رسانند و
دروغهایی که می‌ساختند همه نابود شد.

پروردگار شما خدایی است که آسمانها و زمین را در شش
روز آفرید، آن گاه به عرش پرداخت. روز را به شب
می‌پوشاند که شبان در پی آن می‌رود، خورشید و ماه و
ستارگان را آفرید که به فرمانش هستند. آگاه باشید که
آفرینش به فرمان اوست- خدا پروردگار جهانیان ثابت و
پایدار در خیر است.

پروردگارتان را به زاری و در نهان بخوانید زیرا او متجاوزان
را دوست ندارد

و بعد از اصلاح زمین در آن فساد نکنید و خدا را با بیم و
امید بخوانید، زیرا رحمت خدا به نیکوکاران نزدیک است.

اوست که پیشاپیش بادها را به بشارت رحمتش می‌فرستد
تا ابرهای گران بار را جابه‌جا کنند. ما آن را به سرزمینی
موات می‌فرستیم و از آن آب را فرود آوریم و با آن انواع
میوه‌ها را برویانیم، اینگونه مردگان را زنده می‌کنیم تا شما
پند گیرید.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتُهُۥ بِإِذْنِ رَبِّهٖ ۖ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرِجُ إِلَّا نَكِدًا ۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهٖ فَقَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالَ الْأَمَلُ مِنْ قَوْمِهٖ ۖ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قَالَ يَقَوْمُ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُۥ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ

قَالَ الْأَمَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ ۖ إِنَّا لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَتَظُنُّكَ مِنَ الْكَٰذِبِينَ

قَالَ يَقَوْمُ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

زمین پاک گیاهش به فرمان پروردگارش می‌روید و زمین ناپاک جز اندک و بی‌فایده بیرون نمی‌آورد، اینگونه آیات را برای سپاسگزاران گوناگون بیان می‌کنیم.

نوح را به جانب قومش فرستادیم. او گفت: «ای قوم من، خدا را عبادت کنید که جز او معبودی برایتان نیست. من بر شما از عذاب روز بزرگ می‌ترسم.»

بزرگان قومش گفتند: «ما تو را در گمراهی آشکار می‌بینیم.»

گفت: «ای قوم من! من در گمراهی نیستم، بلکه فرستاده پروردگار جهانیانم.

که پیامهای پروردگارم را به شما می‌رسانم و به شما اندرز می‌دهم و از خدا چیزهایی می‌دانم که شما نمی‌دانید.

چرا تعجب کرده‌اید که مردی از میان شما با تذکری از جانب پروردگار برای هشدارتان برسد؟ پرهیزگاری پیشه کنید تا مشمول رحمت شوید.»

سرانجام تکذیبش کردند، ما هم او و کسانی را که همراهش در کشتی بودند نجات دادیم و تکذیب کنندگان آیاتمان را غرق کردیم، زیرا قومی کوردل بودند.

بر قوم عاد، برادرشان هود را فرستادیم، گفت: «ای قوم من! خدا را عبادت کنید که شما را جز او معبودی نیست. چرا پرهیز نمی‌کنید؟»

بزرگان کافر قومش گفتند: «به نظر ما تو سفیهی و بی‌تردید دروغ‌گویی.»

گفت: «ای قوم من! من سفیه نیستم بلکه فرستاده پروردگار جهانیان هستم،

أَبْلَغُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

۶۹

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۖ فَأَذْكُرُوا ءَالَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۷۰

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

۷۱

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

۷۲

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

۷۳
۱۳۱

وَالِإِثْمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةٌ فَذَرْوَهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ

پیامهای پروردگار را به شما می‌رسانم و خیرخواه امین شما هستم.

چرا تعجب می‌کنید که مردی از میان خودتان با تذکری از جانب پروردگار آمده است که هشدارتان دهد، زمانی را به یاد آورید که جانشین قوم نوح قرارتان داد و جثه‌های نیرومندی نصیبتان کرد، پس نعمتهای خدا را به یاد داشته باشید شاید رستگار شوید.»

گفتند: «آیا به سراغ ما آمده‌ای تا تنها خدا را عبادت کنیم و آنچه را نیاکانمان می‌پرستیدند واگذاریم؟ حالا که چنین است اگر راست می‌گویی آنچه را به ما وعده می‌دهی بیاور.»

گفت: «عذاب و غضب پروردگار شما را فرا گرفته است، آیا با من در مورد نامهایی مجادله می‌کنید که شما و نیاکانتان برگزیده‌اید، در حالی که خداوند هیچ برهانی درباره آن نازل نکرده است، حالا که چنین است منتظر باشید من هم با شما انتظار می‌کشم.»

سرانجام او و همراهانش را به رحمت خود نجات دادیم و ریشه کسانی را که آیات ما را تکذیب کردند و ایمان نیاوردند برکنندیم.

به سوی ثمود، برادرشان صالح را فرستادیم که گفت: «ای قوم من! خدا را بپرستید که شما را جز او معبودی نیست، دلیل روشنی از طرف پروردگار برایتان آمد، این ماده شتر خدا برای شما معجزه‌ای است، رهایش کنید که در زمین بچرد و آسیبی به آن نرسانید که عذاب دردناکی گریبانتان را خواهد گرفت.

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَاتَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

به یاد آورید که شما را جانشین قوم عاد قرار داد و در زمین مستقر ساخت که در دشتهای آن قصرها بنا کردید و در کوهها خانههایی تراشیدید، پس نعمتهای خدا را به یاد آرید و در زمین فساد نکنید.»

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوْا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

بزرگان قومش به مستضعفان مؤمن گفتند: «آیا شما یقین دارید که صالح از طرف پروردگار فرستاده شده است؟» گفتند: «به پیامی که او آورده است ایمان داریم.»

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

متکبران گفتند: «ما منکر چیزی هستیم که شما به آن ایمان آورده اید.»

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ آتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

آن گاه ماده شتر را پی کردند و از فرمان خدا سرباز زدند و گفتند: «ای صالح اگر از رسولان خدایی آنچه را به ما وعده می‌دهی بیاور.»

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمٍ

آن گاه زلزله‌ای ایشان را فرا گرفت و در خانه‌های خود از پا درآمدند.

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ

سپس از آنها روی گردانید و گفت: «ای قوم من! من پیام پروردگارم را رساندم و پندتان دادم ولی شما نصیحت کنندگان را دوست ندارید.»

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

و لوط را فرستادیم. آن گاه به قومش گفت: «آیا مرتکب کار زشتی می‌شوید که پیش از شما هیچ یک از جهانیان نکرده است؟»

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

آیا به جای زنان با مردان شهوت می‌رانید؟ شما قومی تجاوز کار هستید.»

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ^ط إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

۸۳

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمْرَأَتَهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

۸۴

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا^ط فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

۸۵
۱۳۲

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ^ط قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ^ط فَأَوْفُوا^ط الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا^ط النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا^ط ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۸۶

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ^ط وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا^ط وَأَذْكُرُوا^ط إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُكُمْ^ط وَأَنْظِرُوا^ط كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

۸۷

وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِى أُرْسِلْتُ بِهِ^ط وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا^ط وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

پاسخ قومش جز این نبود که گفتند: «اینان را از بلادتان برانید، اینها مردمی هستند که خود را پاک می‌شمارند.»

ما او و خاندانش را نجات دادیم- جز همسرش که از بازماندگان بود-

و بارانی بر آنها بباراندیم پس بنگر که سرانجام گناهکاران چگونه بود.

برادرشان شعیب را به سوی مدین فرستادیم، گفت: «ای قوم من! خدا را بپرستید که شما را جز او معبودی نیست، دلیل روشنی از پروردگار برای شما آمد. پس پیمانه و ترازو را کامل بدهید و به مردم کم ندهید و پس از اصلاح شدن زمین در آن فساد نکنید، اگر ایمان دارید این برای شما بهتر است.

بر هر معبری به کمین ننشینید که با تهدید مؤمنان را از راه خدا بازدارید و آنها را به کج راهه بیندازید. به یاد آورید زمانی را که اندک بودید و خدا زیادتان کرد، ببینید عاقبت مفسدان چگونه بود.

اگر گروهی از شما به پیام من ایمان آورند و گروهی نیاورند صبر کنید تا خدا میان ما داوری کند که او بهترین داوران است.»

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يَشْعِبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي
مِلَّتِنَا قَالَ أُولَٰؤُ كُنَّا كَرِهِينَ

۸۹

قَدْ أَفْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ
نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا
أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

۹۰

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَبَعْتُمْ شُعَيْبًا
إِنَّا لَنَكُونَنَّ إِذَا لَخَسِرُونَ

۹۱

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ

۹۲

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

۹۳

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمُ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي
وَنَصَحْتُ لَكُمُ فَكَيْفَ ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ

۹۴

۱۳۳

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ

۹۵

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
ءَابَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

بزرگان سرکش قوم او گفتند: «ای شعیب یا به آیین ما بازگردید یا تو و همراهان مؤمنت را از دیارمان بیرون خواهیم کرد.»

گفت: «حتی اگر از آن کراحت داشته باشیم؟ اگر به آیین شما که خدا ما را از آن نجات داد بازگردیم به خدا دروغ بسته‌ایم، پس سزاوار نیست به آن بازگردیم مگر خدا بخواهد که دانش او بر هر چیز رساست و ما بر خدا توکل کردیم، پروردگارا میان ما و قوممان راهی به حق بگشا که تو بهترین داورانی.»

بزرگان کافر قومش گفتند: «اگر از شعیب پیروی کنید زیانکار خواهید بود.»

آن گاه زلزله‌ای سخت آنها را فرا گرفت و در خانه‌های خود از پا درآمدند.

آنان که شعیب را به دروغگویی نسبت دادند گویی هرگز آنجا نبوده‌اند و آنان که شعیب را تکذیب کردند خود زیانکار شدند.

آن گاه از آنها روی گرداند و گفت: «ای قوم من! پیامهای پروردگارم را به شما رساندم و پندتان دادم، چگونه بر مردمی کافر افسوس بخورم.»

به هیچ دیاری پیامبری نفرستادیم مگر آن که ساکنانش را به رنجها و سختیها گرفتار ساختیم تا زاری کنند.

آن گاه خوشی را به جای ناخوشی آوردیم تا افزون شدند و گفتند: رنج و راحت به نیاکان ما نیز می‌رسید. ناگهان آنها را که غافل بودند از پا درآوردیم.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَهُم بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَّتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ
نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا ۖ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ ۖ
كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۖ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ
لَفَاسِقِينَ

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ
فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وَقَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

اگر ساکنان تمام بلاد ایمان می‌آوردند و تقوا پیشه می‌کردند
درهای برکات آسمان و زمین را بر آنها می‌گشودیم لکن
تکذیب کردند ما هم آنها را به کیفر کردارشان فرو گرفتیم.

آیا اهل بلاد، در امان هستند از این که شبانه و در خواب
عذاب ما بر آنها نازل شود؟

آیا اهل این بلاد در امان هستند از این که به هنگام روز و
وقتی که سرگرم هستند عذاب ما به سراغشان بیاید؟

آیا از مکر خدا در امانند، در حالی که جز زیانکاران از مکر
خدا غافل نیستند.

آیا بر آنان که زمین را از پیشینیان به ارث برده‌اند روشن
نشد که اگر بخواهیم آنها را به خاطر گناهانشان هلاک
خواهیم کرد و بر دلهایشان مهر می‌زنیم تا نشنوند.

این سرزمین‌هایی است که اخبار آن را برایت می‌گوییم که
بی‌تردید پیامبرانشان معجزاتی برای آنها آوردند و آنها به
چیزی که قبلا تکذیبش کرده بودند، ایمان نیاوردند. خداوند
این چنین بر دل کافران مهر می‌نهد.

اکثر آنها را بر پیمان خود ثابت نیافتیم و به راستی بیشتر
آنها را نافرمان یافتیم.

بعد از ایشان موسی را با آیاتی به سوی فرعون و اشراف
قومش فرستادیم و آنها نیز بر آن آیات ستم کردند، بین
عاقبت تبهکاران چگونه بود.

موسی گفت: «ای فرعون! من فرستاده پروردگار جهانیان
هستم.

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظَرِينَ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ
الْغَالِبِينَ

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقِيَ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ
وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ

شایسته است که جز حق درباره خدا چیزی نگویم، من
معجزه‌ای از پروردگار برای شما آورده‌ام، بنی اسرائیل را با
من بفرست.»

گفت: «اگر راست می‌گویی و معجزه‌ای آورده‌ای، آن را
بیاور.»

آن گاه چوبدست خود را انداخت که ناگاه به صورت اثردهایی
آشکار درآمد.

و دستش را بیرون آورد که در مقابل بینندگان می‌درخشید.

بزرگان قوم فرعون گفتند: «به راستی این جادوگری ماهر
است.

می‌خواهد شما را از سرزمین‌تان بیرون کند، چه نظر
دارید؟»

گفتند: او و برادرش را نگاهدار و فراخوانها را به شهرها
بفرست،

تا ساحران دانا را به حضورت بیاورند.

ساحران نزد فرعون آمدند و گفتند: «اگر پیروز شدیم
پاداشی برای ما خواهد بود؟»

گفت: «آری! شما از مقربان ما خواهید بود.»

گفتند: «ای موسی نخست تو می‌افکنی یا ما بیفکنیم؟»

گفت: «شما بیفکنید.» چون افکندند چشم مردم را افسون
کردند و آنها را ترساندند و جادوی عظیمی آوردند.

به موسی وحی کردیم عصایت را بیفکن. بناگاه آنچه را
برساخته بودند بلعید.

حق به اثبات رسید و کرده‌هایشان باطل شد

و همانجا مغلوب شدند و به خواری برگشتند.

جادوگران به سجده افتادند.

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

و گفتند: «ما به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم.

۱۲۲

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

– پروردگار موسی و هارون.»

۱۲۳

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِۦ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَّرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

فرعون گفت: «پیش از آن که به شما اجازه داده باشم به او ایمان آوردید؟ حتما در این شهر توطئه کرده‌اید تا مردمش را بیرون کنید. به زودی خواهید دانست.

۱۲۴

لَأَقْطِعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأَضْلِبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

دستها و پاهایتان را به خلاف یکدیگر خواهم برید و همه شما را به دار خواهم زد.»

۱۲۵

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

گفتند: «به پیشگاه پروردگارمان بازمی‌گردیم.

۱۲۶

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا ۚ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ

تنها اعتراض تو نسبت به ما این است که چون آیات پروردگارمان بر ما آشکار شد ایمان آورده‌ایم. بار خدایا ما را شکیبایی ده و مسلمان بمیران.»

۱۲۷
۱۳۶

وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَ ۚ قَالَ سَنَقْتِل أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

اشراف قوم فرعون گفتند: «آیا موسی و قومش را رها می‌کنی که در زمین فساد کنند؟ تو و معبودهایت را به حال خود گذارند؟» گفت: «در آینده‌ای نزدیک پسرانشان را می‌کشیم و زنانشان را زنده نگه‌میداریم؛ ما بر آنها چیره‌ایم.»

۱۲۸

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا ۖ إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

موسی به قومش گفت: «از خدا یاری بجوئید و شکیبا باشید که زمین از آن خداست، آن را به هر کس بخواهد وامیگذارد و آینده از آن پرهیزگاران است.»

۱۲۹

قَالُوا أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِن بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

گفتند: «پیش از آن که به سوی ما بیایی در آزار بودیم و پس از آمدنت هم آزار می‌بینیم.» گفت: «امید است پروردگارتان دشمنانتان را هلاک کند و شما را در روی زمین جانشین آنها گرداند تا ببیند چگونه عمل می‌کنید.»

۱۳۰
۱۳۷

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

پیروان فرعون را به قحط سالی و کمبود محصول گرفتار کردیم تا پند گیرید.

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحُسْنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُٗٓ إِلَّا إِنَّمَا ظَنُّهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

زمانی که نیکی به آنها رسید، گفتند: «این از خود ماست.» و اگر رنج به آنها می‌رسید فال بد به موسی و کسان او می‌زدند. آگاه باش که طالع نیک و بد آنها نزد خداست لکن اکثر آنها نمی‌دانند.

۱۳۲

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ ءَايَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

گفتند: «هر معجزه‌ای بیاوری که ما را جادو کنی به تو ایمان نمی‌آوریم.»

۱۳۳

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَ ءَايَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

آن گاه طوفان، ملخ، شپش، قورباغه و خون را که هر کدام به تنهایی معجزه‌ای بود بر آنها فرستادیم، باز سرکشی کردند که مردمی مجرم بودند.

۱۳۴

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمُوسَىٰ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِيُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً كَمَا كُنَّا نَعْبُدُكَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

و چون عذاب بر آنها واقع می‌شد، می‌گفتند: «ای موسی به عهده‌ی که با پروردگارت داری از او بخواه، که اگر این عذاب را از ما برطرف کنی قطعاً به تو ایمان می‌آوریم و بنی اسرائیل را با تو می‌فرستیم.»

۱۳۵

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُشُونَ

پس از مدتی که مقرر شده بود عذاب را از آنها برطرف کردیم پیمانشان را شکستند.

۱۳۶

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

سرانجام از آنها انتقام گرفتیم و آنها را در دریا غرق کردیم زیرا آیات ما را تکذیب کردند و از آن غافل بودند.

۱۳۷

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ ۖ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

شرق و غرب زمین پربركت را به آن طایفه مستضعف واگذار کردیم و وعده نیک پروردگارت بر بنی اسرائیل به سبب شکیبایی آنها تحقق یافت و آنچه فرعونیان ساختند و آنچه را برافراشتند در هم کوبیدیم.

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ
إِلَٰهَةٌ قَالِ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

بنی اسرائیل را از دریا گذراندیم، سپس بر قومی گذشتند
که بت می‌پرستیدند، گفتند: «ای موسی، معبودی مانند
معبودهای اینان برای ما درست کن.» گفت: «واقعاً شما
مردم نادانی هستید.»

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَبَرِّئُونَ مِمَّا هُمْ فِيهِ وَبِطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

عاقبت اینها نابود شدنی و کردارشان باطل است.

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

گفت: «آیا معبود دیگری غیر از خدا برایتان پیدا کنم؟ همو
که شما را بر جهانیان برتری داد.

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ
الْعَذَابِ يُقْتِلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ

آن زمان را به یاد آورید که فرعونیان به سختی شکنجه و
عذابتان می‌دادند، پسرانتان را می‌کشتند و زنانتان را زنده
نگه می‌داشتند، ما نجاتتان دادیم و از جانب پروردگار این
برای شما آزمایش بزرگی بود.»

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنَةٍ مِّقَاتُ
رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُفْنِي فِي
قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

سی شب با موسی وعده گذاردیم و با ده شب دیگر آن را
کامل کردیم. آن گاه که چهل شب وقت مقرر پروردگارش به
پایان رسید، موسی به برادرش هارون گفت: «در میان قوم
من جانشینم باش و به اصلاح امور پرداز و از روش
مفسدان پیروی نکن.»

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ
إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرْنِي وَلَكِنِ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ
مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ
دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ
إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

هنگامی که موسی به میعاد ما آمد و پروردگارش با او به
سخن درآمد، عرض کرد: «پروردگارا! خودت را به من نشان
بده تا تو را بینیم.» فرمود: «هرگز مرا نخواهی دید ولی به
کوه نگاه کن، اگر در جایش قرار گرفت تو نیز مرا خواهی
دید.» هنگامی که پروردگار بر کوه تجلی کرد، آن را متلاشی
ساخت و موسی بیهوش بیفتاد، هنگامی که به هوش آمد
گفت: «تو منزهی، به درگاهت توبه کردم و از نخستین
گروندگانم.»

قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي أُصْطَفِيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

فرمود: «ای موسی! با پیامها و با سخن گفتنم تو را برگزیدم.
آنچه را به تو داده‌ام بگیر و سپاسگزار باش.

انواع اندرزها را در الواح نوشتیم و همه چیز را بیان
کردیم، آن را به جد بگیر و به قومت بگو که نیکوترش را
عمل کنند و به زودی سرای فاسقان را به شما نشان خواهم
داد.

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا
لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

کسانی را که به ناحق در روی زمین تکبر می‌ورزند به زودی
از آیات خود باز می‌داریم چرا که هر آیه‌ای ببینند به آن
ایمان نمی‌آورند و چنانچه راه هدایت را ببینند آن را در
پیش نمی‌گیرند و اگر راه ضلالت را ببینند آن را
برمی‌گزینند، زیرا آیات ما را دروغ شمردند و از آن غافل
بودند.

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ
الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ
سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

اعمال کسانی که آیات ما و دیدار آخرت را انکار کنند نابود
خواهد شد، آیا جز در برابر آنچه عمل کرده‌اند پاداشی
خواهند دید؟»

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ
يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

قوم موسی در غیاب او از زیور آلاتشان گوساله پیکری
ساختند که صدای گوساله داشت. مگر نمی‌دیدند که با آنها
سخن نمی‌گوید و به راهی هدایتشان نمی‌کند؟ لکن آن را
برگزیدند و ستمکار بودند.

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِن حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا
لَّهُ خُوَارٌّ أَلَمٌ يَّرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا
اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ

چون پشیمان شدند و دریافتند که گمراه شده‌اند، گفتند:
«اگر پروردگاران رحمت نیاورد و ما را نیامرزد به یقین
زیانکار خواهیم بود.»

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَّمْ
يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسَفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ۖ أَعْجَلْتُمُ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنُ أُمِّ إِيَّانَ الْقَوْمَ اسْتَضَعْفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و چون موسی خشمگین و اندوهناک نزد قومش بازگشت، گفت: «در غیاب من جانشینان بدی برایم بودید، چرا در امر پروردگارتان شتاب کردید؟» سپس الواح را انداخت و سر برادرش را گرفت و به سوی خود کشید و او گفت: «پسر مادرم. این قوم مرا در تنگنا قرار دادند و نزدیک بود مرا بکشند. کاری نکن که دشمنان شماتتم کنند و مرا با گروه ستمکاران وانگذار.»

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

گفت: «پروردگارا! من و برادرم را ببخش و ما را به رحمت خود واصل کن که تو مهربانترین مهربانان هستی.»

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

به زودی خشم پروردگار و ذلت زندگی دنیا نصیب کسانی خواهد شد که گوساله را برگزیدند؛ این چنین کیفر دروغ‌پردازان را می‌دهیم.

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَعَٰمَنُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

آنان که پس از ارتکاب کارهای بد توبه کنند و ایمان آورند، پروردگارت آمرزنده مهربان است.

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأُلُوحَ ۖ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

چون خشم موسی فرو نشست الواح را برگرفت، در نوشته‌های آن هدایت و رحمت برای کسانی بود که از پروردگار می‌ترسیدند.

وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّيَّ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۖ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

سپس موسی هفتاد تن از مردان قومش را برای میعاد ما برگزید و چون لرزه‌ای آنها را فرا گرفت، گفت: «پروردگارا! اگر می‌خواستی پیش از این آنها و مرا هلاک کرده بودی، آیا به خاطر کردار نادانها ما را هلاک می‌کنی؟ این جز آزمایش تو چیزی نیست، هر که را بخواهی گمراه و هر که را بخواهی هدایت می‌کنی، تو یاور مایی، ما را ببامرز و بر ما رحم کن که تو بهترین آمرزندگان،

وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدَّنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِيَ أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ^ط وَرَحْمَتِي وَسَّعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ^ط أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ط لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ^ط فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ^ط وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

و در دنیا و آخرت برای ما نیکی مقرر دار که ما به سوی تو باز گشته‌ایم.» فرمود: عذابم را به هر کس که بخواهم می‌رسانم و رحمتم فراگیر است و آن را برای پرهیزگاران و زکات دهندگان و ایمان آوردگان به آیاتم خواهم نوشت.

آنان که از این رسول پیروی می‌کنند، پیامبر امی که صفاتش در تورات و انجیلی که در اختیار دارند آمده است، که آنان را به کار خوب فرمان می‌دهد و از زشتی‌ها بازشان می‌دارد و پاکیزه‌ها را برای‌شان حلال و پلیدیها را حرام می‌شمرد و بارهای سنگین و تکالیف شاق را از دوش آنها برمی‌دارد، آنان که به او ایمان آوردند و حرمتش را رعایت کردند و از نوری که بر او نازل شده است پیروی کردند، همان رستگارانند.

بگو: «ای مردم! من پیام آور خدا که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست به سوی شما هستم. معبودی جز او نیست، زنده می‌کند و می‌میراند، پس به پروردگار و فرستاده‌اش پیامبر درس نخوانده‌ای که به خدا و کلمات او گرویده ایمان بیاورید و از او پیروی کنید تا شاید هدایت شوید.»

گروهی از قوم موسی هستند که به حق رهنمون می‌شوند و در پرتو آن عدالت می‌کنند.

وَقَطَّعْنَاهُمْ أَثْنَتَيْ عَشَرَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۖ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ ۚ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ^ط
فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ أَثْنَتَا عَشَرَ عَيْنًا^ط قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ ۖ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ ۖ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
وَالسَّلْوَىٰ^ط كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۚ وَمَا ظَلَمُونَا
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

۷۰
اعراف
۱۶۰
/۲۵۶

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
وَقُولُوا حِطَّةٌ ۖ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ ۚ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

۱۶۱

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

۱۶۲

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ
فِي السَّبْتِ ۖ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا
يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ ۚ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

۱۶۳
۱۴۲

آنان را به دوازده طایفه تقسیم کردیم که هر یک امتی باشند. چون قوم موسی از او آب خواستند، وحی کردیم که عصایت را بر آن سنگ بزن. ناگاه دوازده چشمه از آن روان شد و هر گروه آبشخور خود را بشناخت و ابر را سایبانشان کردیم و ترنجبین و مرغ بریان برای شان فرستادیم، آنچه از پاکیزه ها روزیتان کردیم بخورید. آنها بر ما ستم نمی کردند بلکه به خودشان ستم می کردند.

و به آنها گفته شد در این وادی ساکن شوید و از هر چه خواستید بهره مند شوید، و بگویید: گناهان ما را بریز و با فروتنی از در وارد شوید تا از گناهانتان درگذریم و به نیکوکاران پاداش افزوتری خواهیم داد.

اما ما هم بر کسانی که ستم کردند و گفتار را بر خلاف آنچه به آنها گفته شده بود مقلوب کردند، به کیفر ستمی که روا داشتند بلای آسمانی نازل کردیم.

از آنها درباره قریه ای که نزدیک دریا بود سؤال کن، هنگامی که روز شنبه تخطی می کردند. چون ماهیان آنها در روز شنبه آشکار می آمدند و روی آب ظاهر می شدند و غیر شنبه نمی آمدند، بدینگونه آنها را به چیزی که نافرمانی می کردند آزمایش کردیم.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ
مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعَذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ

۱۶۵

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِۦٓ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوٓءِ
وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍۭ بَٔيسٍۭ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

۱۶۶

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهَوُّ عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

۱۶۷

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَن
يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۶۸

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ
ذَٰلِكَ وَبَلَّوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

۱۶۹

فَخَلَفَ مِنْ بَٔعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ
مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لَّا
يَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالْدَّارُ الْآخِرَةُ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۱۷۰

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ
أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

گروهی از آنها گفتند: «چرا جمعی را اندرز می‌دهید که خداوند هلاک و یا به عذاب شدیدی گرفتارشان خواهد کرد.» گفتند: «عذرخواهی به پیشگاه پروردگار شماس، شاید تقوا پیشه کنند.»

وقتی پندهایی را که به آنها داده شد از یاد بردند، نهی کنندگان از بدی را نجات دادیم و ستمکاران را به کیفر نافرمانی به سخت‌ترین عذابها گرفتار کردیم.

و چون از ترک مناهی سرباز زدند به آنها گفتیم: «به صورت بوزینه‌های مطرود درآیید.»

هنگامی که پروردگارت اعلام کرد تا روز قیامت کسی را بر آنها بگمارد که به طور مداوم آنها را در عذاب سختی قرار دهد، پروردگارت زود کیفر کننده و آمرزنده مهربان است.

آنها را در زمین به صورت گروه‌هایی بپراکندیم، گروهی صالح و گروهی ناصالحند و آنها را به نیکبها و بدبها آزمودیم شاید بازگردند.

پس از آنها بازماندگانشان که وارث کتاب شدند متاع این دنیا را برگزیدند و گفتند: «به زودی آمرزیده خواهیم شد» اما چنانچه به آنها متاع مشابه دیگری برسد آن را خواهند گرفت. آیا در کتاب خدا از آنها پیمان نگرفته‌اند که درباره خدا جز حق نگویند و حال آن که بارها آن را خوانده و آموخته‌اند، و سرای آخرت برای کسانی که تقوا پیشه کنند بهتر است، آیا نمی‌اندیشید؟

به راستی ما پاداش درستکارانی را که بر کتاب خدا توسل جویند و نماز را برپا دارند ضایع نخواهیم کرد.

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غْفِلِينَ

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرَكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

کوه را همچون سایبانی بر فرازشان بداشتیم که پنداشتند بر آنها فرو خواهد آمد؛ آنچه را به شما داده‌ایم به جد بگیرید و تعالیمش را به یاد داشته باشید تا پرهیزگار شوید.

پروردگار تو از پشت فرزندان آدم نسلها را بیرون آورد و آنها را بر خویشتن گواه ساخت. - «آیا من پروردگار شما نیستم؟» گفتند: «آری، گواهی می‌دهیم، تا در روز قیامت نگوئید ما از این غافل بودیم

و یا نگوئید پیش از ما نیاکانمان مشرک بودند و ما هم فرزندانی بودیم بعد از آنها، آیا ما را به کردار باطل گرایان هلاک خواهی کرد.»

آیات را چنین بیان می‌کنیم تا بازگردند.

سرگذشت کسی را که آیات خود را به او دادیم ولی از آن جدا شد و شیطان به او دست یافت و از گمراهان شد برای آنها بخوان.

اگر می‌خواستیم او را با آن آیات بالا می‌بردیم اما او به پستی گرایید و از هوای خویش پیروی کرد و مثل او چنان سگی است که اگر به سویش حمله کنی زبان از دهان بیرون می‌آورد و اگر آن را به حال خود واگذاری باز هم زبانش را از دهان بیرون می‌آورد. این داستان کسانی است که آیات ما را تکذیب کردند این داستانها را بر آنها بازگو کن، تا بیندیشند.

چه بد مثلی دارند گروهی که آیات ما را دروغ شمردند. آنها به خودشان ستم کردند.

هر کس را خدا راهنما باشد هدایت یافته است و آنان را که گمراه سازد زیانکارانند.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَآلَ الْاَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّنْ جَنَّةٍ إِن هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْةٌ يَّسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

بی‌تردید گروه بسیاری از جن و انس را برای دوزخ آفریده‌ایم، آنها دل‌هایی دارند بی‌ادراک و چشمانی که با آن نمی‌بینند و گوش‌هایی که با آن نمی‌شنوند، آنان مانند چارپایانند حتی گمراه‌تر؛ آنان همان غافلانند.

نیکوترین نامها از آن خداست او را بدان نامها بخوانید، کسانی را که به تحریف نامهای خدا برخیزند رها کنید، بزودی کیفر کردارشان را خواهند دید.

از میان آنان که آفریده‌ایم، گروهی راهنمای حق می‌شوند و به راستی اجرای عدالت می‌کنند.

کسانی که آیات ما را دروغ شمردند به تدریج از راهی که نمی‌دانند گرفتارشان خواهیم کرد.

و به آنها مهلت می‌دهم زیرا تدبیر من متین است.

مگر فکر نکردند که همنشینشان آثاری از جنون ندارد، او فقط هشدار دهنده آشکار است.

آیا در ملکوت آسمانها و زمین و آنچه خدا آفریده است ننگریستند. شاید پایان زندگیشان نزدیک شده باشد، بعد از قرآن کدام سخن را باور می‌کنند.

کسی که خدا گمراهش کند راهنمایی ندارد و آنان را در گمراهی رها می‌کند تا سرگردان بمانند.

درباره قیامت از تو می‌پرسند که در چه وقت واقع می‌شود؟ بگو: «واقعهای بس عظیم در آسمانها و زمین است و فقط پروردگار می‌داند و جز او کسی وقتش را نمی‌داند و به طور ناگهان می‌آید،» چنان از تو می‌پرسند که گویی از وقوع آن خبر داری، بگو: «علم آن نزد خداست، ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.»

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ
كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ
السُّوءُ إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ
بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ ءَاتَيْتَنَا صَالِحًا
لَّنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

فَلَمَّا ءَاتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا ءَاتَاهُمَا
فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ
أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ
أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ قُلِ ادْعُوا
شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ

بگو: «من مالک سود و زیان خود نیستم مگر آنچه را خدا
بخواهد و اگر غیب می‌دانستم سود بسیاری برای خود
فراهم می‌ساختم و هیچ زبانی به من نمی‌رسید، من فقط
هشدار دهنده و بشارت دهنده مؤمنان هستم.»

اوست که شما را از یک تن واحد آفرید و همسر آن آن یک
تن را نیز از جنس خودش پدید آورد تا به او آرام گیرد و
چون او را در بر گرفت سبکبار شد و با آن بار چندی زیست
تا گرانبار شد. آن گاه هر دو، خدایی را که پروردگارشان بود
خواندند که اگر فرزند تندرستی به ما عطا کنی شکر را به
جای خواهیم آورد.

چون خدا به آنها فرزندی تندرست عطا کرد برای او
شریکهایی از میان آنچه به آنها داده بود قرار دادند،
خداوند از آنچه شریک او قرار می‌دهند برتر است.

چرا چیزهایی را شریک می‌گیرند که قادر به خلق کردن
نیستند و خودشان مخلوقند،

نه می‌توانند آنها را یاری کنند و نه خودشان را یاری
می‌دهند

و اگر آنها را به هدایت دعوت کنید از شما پیروی نمی‌کنند،
برای شما یکسان است که آنها را دعوت کنید و یا خاموش
باشید.

غیر خدا هر کس را که می‌خوانند بندگانی همچون شما
هستند، اگر راست می‌گویید آنها را بخوانید تا شما را اجابت
کنند.

آیا پا دارند که با آن راه بروند یا دستهایی که با آن چیزی را
بگیرند، یا چشمانی که با آن ببینند، یا گوشهایی که با آن
بشنوند؟ بگو: «شریکانتان را بخوانید، چاره‌اندیشی کنید و
مرا مهلت ندهید.»

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

۱۹۷

أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

۱۹۸

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا ۚ وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ

إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

۱۹۹

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

۲۰۰

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ

سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۲۰۱

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٍ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا

فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

۲۰۲

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

۲۰۳

يُوحَىٰ إِلَىٰ مِنْ رَبِّيٰ هَذَا بَصَائِرُ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

۲۰۴

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ

۲۰۵

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِّنَ

الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ

۲۰۶

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ ۖ

وَيُسَبِّحُونَهُ ۚ وَلَهُ ۥ يَسْجُدُونَ ﴿١﴾

یاور من خدایی است که این کتاب را نازل کرد و او کارساز شایستگان است.

آتهایی را که شما می‌خوانید غیر از خدا نمی‌توانند یا©ن کنند و نه می‌توانند خودشان را یاری دهند.

اگر آنها را به هدایت خوانی نمی‌شنوند و مشاهده می‌کنی که نگاهت می‌کنند اما نمی‌بینند.

گذشت را پیشه کن و به نیکی فرمان ده و از نادانان روی بگردان

و اگر شیطان وسوسه‌ات کرد به خدا پناه ببر زیرا او شنوای داناست.

پرهیزگاران وقتی گرفتار وسوسه‌های شیطانی شوند خدا را یاد می‌کنند و بصیرت می‌یابند.

و برادرانشان در گمراهی آنان می‌کوشند و کوتاهی نمی‌کنند.

چون آیه‌ای برای‌شان نیاوری گویند: «چرا نیاوردی؟» بگو: «من فقط از چیزی پیروی می‌کنم که از پروردگارم وحی می‌شود.» این گونه بینشها از طرف پروردگار مایه هدایت و رحمت مؤمنان است.

چون قرآن خوانده شود گوش کنید و ساکت باشید شاید مشمول رحمت او واقع شوید.

پروردگارت را پیش خود با تضرع و خوف نه با صدای بلند در صبح و شب یاد کن و غافل نباش.

آنان که در پیشگاه پروردگار تو هستند از عبادتش تکبر نمی‌ورزند و او را تسبیح می‌گویند و برایش سجده می‌کنند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

درباره انفال (غنایم) از تو می‌پرسند، بگو: «انفال از آن خدا و پیامبر است.» از خدا بپرهیزید و میانه خودتان را اصلاح کنید و اگر ایمان دارید به خدا و پیامبرش گردن گذارید.

مؤمنان کسانی هستند که هر وقت نام خدا برده شود، دلهایشان بترسد و چون آیاتش بر آنها خوانده شود ایمانشان فزونی یابد و به پروردگارشان توکل کنند.

آنها که نماز را برپا می‌دارند و از آنچه روزی‌شان داده‌ایم انفاق می‌کنند،

مؤمنان حقیقی آنان هستند که نزد پروردگارشان درجاتی عالی و آمرزش و روزی فراوان دارند.

وقتی پروردگار تو را به حق از خانه‌ات بیرون آورد، گروهی از مؤمنان خوش نداشتند.

بعد از آن که حقیقت آشکار می‌شد درباره حق با تو جدل می‌کردند، گویی می‌نگرند که آنها را به جانب مرگ می‌برند.

خدا یکی از آن دو طایفه را به شما وعده داد که نصیبتان می‌شود و شما مایل به طایفه‌ای بودید که قدرت و سلاح نداشتند، خدا می‌خواست با سخنان خویش حق را پایدار کند و ریشه کافران را از بن برکند،

تا حق ثابت شود و باطل زوال پذیرد، اگر چه گناهکاران را خوش نیاید.

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ

۱۰

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا
النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

۱۱
۱۴۷

إِذْ يُغَشِّيكُمُ اللَّعَاسُ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِجْزَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

۱۲

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
ءَامَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ

۱۳

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۱۴

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ

۱۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا
تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ

۱۶

وَمَنْ يُؤْلِهِم يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَى
فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ

هنگامی که از پروردگار یاری خواستید و او پذیرفت: «من با
هزار فرشته‌ای که پیاپی فرود می‌آیند یا©ن می‌کنم.»

خداوند این یاری را فقط به خاطر اطمینان قلب شما بشارت
داد و گر نه پیروزی جز از طرف خدا نیست. خداوند نیرومند
فرزانه است.

آن گاه که برای آرامش، خوابی سبک از جانب خدا به شما
عارض شد و از آسمان آبی برایتان فرستاد تا پاکتان کند و
پلیدی شیطان را از شما دور سازد و دلهای شما را محکم
بدارد و گامهایتان را با آنان استوار کند.

آن گاه که پروردگار به فرشتگان وحی کرد: «من با شما
هستم، مؤمنان را به پایداری وادارید. به زودی در دل
کافران هراس می‌افکنیم تا گردنهایشان را بزنید و
انگشتانشان را قطع کنید.»

زیرا آنها با خدا و رسولش مخالفت کرده‌اند و هر کس با خدا
و رسولش مخالفت کند- کیفر خدا بسیار سخت است.

شما این را بچشید و برای کافران عذاب آتش است.

ای مؤمنان هنگام روبرو شدن با انبوه کافران به آنها پشت
نکنید.

در آن روز هر کس جز برای حمله دوباره یا ملحق شدن به
گروه دیگر به آنها پشت کند، به خشم خدا روی آورده است
و جایش در دوزخ باشد که بد جایگاهی است.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيبِیَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا إِنَّ
اللَّهَ سَمِیعٌ عَلِیمٌ

ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَدِیْدِ الْكَافِرِينَ

۱۸

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِیَ عَنْكُم فِئَتُكُم شَيْئًا
وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

۱۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ
وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ

۲۰
۱۴۸ج

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

۲۱

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

۲۲
حزب
۷۲

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ^ط وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

۲۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا يُحْيِيكُمْ^ط وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ^ه
وَأَنَّهُ رَإِیْهِ تُخْشَرُونَ

۲۴

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً^ط
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِیدُ الْعِقَابِ

۲۵

شما آنها را نکشتید بلکه خدا کشت، به گاه پرتاب تو نبودی
که پرتاب می‌کردی بلکه خدا می‌انداخت تا مؤمنان را به
واقعۀ خوشی بیازماید– خداوند شنوای داناست.

خداوند چنین مکر کافران را سست می‌کند.

اگر خواهان پیروزی هستید به آن رسیدید و اگر خودداری
کنید برایتان بهتر است و اگر بازگردید ما هم باز خواهیم
گشت، گروه شما هر چند زیاد باشد بی‌نیازتان نخواهد کرد–
خداوند با مؤمنان است.

ای مؤمنان، خدا و رسولش را اطاعت کنید در حالی که
می‌شنوید از او رو نگردانید.

مانند کسانی نباشید که می‌گفتند شنیدیم ولی نمی‌شنیدند.

بدترین جنبندگان در نزد خدا کر و لالهایی هستند که
نمی‌اندیشند.

اگر خدا خیری در آنها سراغ داشت شنوایشان می‌کرد و اگر
هم شنوایشان کرده بود باز روی می‌گرداندند و اعراض
می‌کردند.

ای مؤمنان هنگامی که خدا و پیامبر شما را به چیزی که
حیات می‌بخشد بخوانند اجابت کنید و بدانید خدا میان
انسان و قلب او حایل می‌شود، و در پیشگاه او محشور
خواهید شد.

از فتنه‌ای بپرهیزید که تنها به ستمکاران شما نمی‌رسد– و
بدانید که عذاب خدا بسیار سخت است.

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَأَعْلَمُوا أَنَّ مَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا
وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكِرِينَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا
مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ
عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ
وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

به خاطر بیاورید زمانی را که در روی زمین اندک و ناتوان بودید و می‌ترسیدید که مبادا مردم شما را بربایند ولی او شما را پناه داد و به نصر خویش یاری کرد و از روزیهای پاکیزه بهره‌مند ساخت تا شاید شکرگزار باشید.

ای مؤمنان به خدا و پیامبر خیانت نکنید و در امانتهای خود دانسته خیانت روا ندارید.

و بدانید اموال و فرزندانمان مایه آرمایشند و پاداش بزرگ نزد خداست.

ای مؤمنان اگر از خدا بترسید وسیله‌ای برای جدایی حق از باطل برایتان قرار می‌دهد و گناهاتان را می‌پوشاند و شما را می‌بخشد که فضل و بخشش خدا عظیم است.

آن گاه که کافران بد سگالی می‌کردند که تو را به زندان بیندازند یا بکشند و یا بیرون کنند، آنان مکر ورزیدند و خدا هم مکر ورزید و خدا بهترین مکر اندیشان است.

چون آیات ما بر آنها خوانده شود، گویند «شنیدیم، اگر ما هم بخواهیم مانند آن را خواهیم گفت، اینها جز افسانه‌های پیشینیان نیست».

و گفتند: «پروردگارا! اگر این پیام حق از جانب توست از آسمان سنگی بر ما بباران یا عذاب دردناکی بر ما بفرست.»

تا تو در میان آنها هستی خداوند آنها را عذاب نخواهد کرد و نیز ما دام که استغفار می‌کنند خداوند عذابشان نمی‌کند.

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ۚ إِنْ أُولِيَاؤُهُ إِلَّا الَّتِقُونَ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ
عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ
يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعَمَ
التَّصِيرُ

چرا خدا آنهایی را که مردم را از مسجد الحرام باز می‌دارند
عذاب نکند، آنها که متولیانش نیستند، اولیاء مسجد فقط
پرهیزگارانند ولی بیشتر آنها نمی‌دانند.

نمازشان در آن خانه جز سوت کشیدن و کف زدن چیزی
نباشد، پس به کیفر کفرتان عذاب را بپشید.

کافران اموال خود را برای بازداشتن مردم از راه خدا صرف
می‌کنند، این اموال را خرج خواهند کرد ولی برای آنها مایه
حسرت خواهد شد و بعد شکست می‌خورند و کافران به
دوزخ درمی‌آیند،

تا خداوند پلید را از پاک جدا گرداند و پلیدان را به هم
ملحق کند و مجموعاً به دوزخ درآورد- اینها همان
زیانکارانند.

به کافران بگو اگر از مخالفت دست بردارند گذشته‌هایشان
بخشیده خواهد شد و اگر بازگردند روش پیشینیان درباره
آنها اجرا می‌شود.

با آنها پیکار کنید تا فتنه شرک پایان پذیرد و تمام دین از
آن خدا باشد و چنانچه خودداری کردند خدا به کردارشان
بیناست

و اگر سرباز زدند بدانید که خدا سرپرست شماست، او
نیکوترین سرپرست و بهترین یاور است.

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ
ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ
الْجَمْعَانِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَأَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَدِ وَلَكِنَّ
لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْنَةٍ
وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيْنَةٍ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ أَرْنَاهُمْ كَثِيرًا
لَّفَشِلْتُمْ وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَىٰ
اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

اگر به خدا و آنچه بر بنده خود در روز جدایی حق از باطل،
روز برخورد دو گروه، نازل کردیم ایمان آورده‌اید، بدانید از
هر چیزی که به غنیمت گرفتید یک پنجم آن برای خدا،
پیامبر، خویشان، یتیمان، فقیران و در راه ماندگان است،
خداوند بر هر چیز قادر است.

هنگامی که شما به کناره نزدیکتر بودید و آنها در کرانه
دورتر بودند و کاروان پایین‌تر از شما قرار داشت، اگر با
یکدیگر وعده داشتید، در انجام آن اختلاف می‌کردید ولی
خدا اراده کرد که آنچه را واقع شده است اجرا سازد تا
هلاک شدن کسان از روی دلیل باشد و زنده ماندنشان هم
از روی دلیل— خدا شنوای داناست.

خداوند در رؤیا عده آنها را کمتر به تو نشان داد و اگر زیاد
نشان می‌داد بی‌تردید سست می‌شدید و کارتان به اختلاف
می‌کشید، ولی خدا به سلامت نگاهتان داشت— خداوند از
اسرار دلها آگاه است.

آن گاه که با هم روبرو شدید آنها را به چشم شما کم نشان
داد و شما را به چشم آنها کم جلوه داد تا آنچه را مقرر
داشته انجام دهد و بازگشت همه امور به سوی خداست.

ای مؤمنان هنگامی که با گروهی (از دشمن) روبرو شدید
پایدار باشید و خدا را بسیار یاد کنید تا رستگار شوید.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ^ط وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

وَإِذْ زَيْنَ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ^ط الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ^ط فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ^ط دِينَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ^ط إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

خدا و پیامبرش را اطاعت کنید و نزاع نکنید که ناتوان شوید و مهابت و قدرتتان از میان برود، شکبیا باشید که خدا یاور صابران است.

مانند کسانی نباشید که با سرکشی و خودنمایی از دیار خود بیرون رفتند و از راه خدا منع می‌کردند و خداوند به کردارشان احاطه دارد.

چون شیطان اعمال آنها را در نظرشان بیاراست، گفت: «امروز هیچ کس بر شما پیروز نخواهد شد و من شما را پناه خواهم داد.» ولی وقتی دو گروه رو در رو شدند به عقب بازگشت و گفت: «من از شما بیزارم. من چیزی را می‌بینم که شما نمی‌بینید، من از خدا می‌ترسم که عذاب او بسیار سخت است.»

آن گاه منافقان و آنان که در دلشان مرضی بود گفتند: «دین ایشان مغرورشان کرده است.» هر کس بر خدا توکل کند (بداند) خداوند نیرومند فرزانه است.

اگر کفار را به هنگام قبض روح شدن ببینی که فرشتگان به روی و پشت آنها می‌زنند که «عذاب سوزنده را بچشید.

این نتیجه کرداری است که پیش از این فرستاده‌اید و خداوند هرگز به بندگان ستم روا نمی‌دارد.»

همانند شیوه فرعونیان و اسلافشان که آیات خدا را انکار کردند- و خدا آنها را به کیفر گناهانشان فرو گرفت- مسلما خداوند نیرومند و کیفرش بسیار سخت است،

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

زیرا خدا نعمتی را که به قومی داده است تغییر نمی‌دهد مگر آنچه را در ضمیرشان است تغییر دهد— مسلماً خداوند شنوای داناست.

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاۡنُودٍ ظَالِمٍ

اینان به شیوه فرعونیان و اسلافشان آیات پروردگار را دروغ شمردند، ما هم به کیفر گناهانشان آنها را هلاک کردیم، فرعونیان را غرق کردیم زیرا آنها ستمکار بودند.

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

بدترین جنبندگان نزد خدا کسانی هستند که کافر شدند و ایمان نمی‌آورند.

ٱلَّذِينَ عٰهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

کسانی که با آنها پیمان بستى و هر بار پیمان خود را شکستند، پرهیزگار نیستند.

فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِى ٱلْحَرْبِ فَشَرِدْ بِهِم مِّنْ خَلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ

اگر دیدی که به جنگ تو آمده‌اند چنان به آنها حمله ببر تا پیروانشان نیز پراکنده شوند، شاید به خود آیند.

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَٱنْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَآءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْخَآئِنِينَ

اگر از خیانت قومی ترس داشتی منصفانه (فسخ عهد خود را) به آنها اعلام کن زیرا خداوند خائنان را دوست ندارد.

وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ سَبَقُوا۟ ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ

کافران نپندارند که رها شده‌اند، آنها هرگز ما را عاجز نخواهند کرد.

وَٱعِدُّوا لَهُم مَّا أَسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِّبَاطِ ٱلْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ ۚ عَدُوَّ ٱللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِّنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ ٱللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا۟ مِن شَيْءٍ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

تمام امکانات خود را از نیرو گرفته تا اسبان ورزیده آماده کنید تا به وسیله آن دشمن خود و خدایتان و همچنین گروه دیگری غیر از اینها را که نمی‌شناسید و خدا آنها را می‌شناسد بترسانید و هر چه در راه خدا خرج کنید به شما باز می‌گرداند و به شما ستم نخواهد شد.

وَإِنْ جَنَحُوا۟ لِلسَّلْمِ فَٱجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ ٱللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ

اگر به صلح مایل شدند تو نیز از در صلح وارد شو و بر خدا توکل کن که او شنوای داناست.

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ
بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ

وَأَلَفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا
أَلَفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

أَلَكُنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُوَ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ
تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

و اگر بخواهند فریبت بدهند خدا برای تو کافی است،
اوست که با نصرت خود و یاری مؤمنان تو را تأیید کرد

و در دل مؤمنان الفت انداخت، که اگر تمام آنچه را که در
روی زمین است خرج می‌کردی تا در دل آنها الفت بیندازی
از عهده برنمی‌آمدی. ولی خدا در میان آنها الفت به وجود
آورد- او پیروزمندی فرزانه است.

ای پیامبر! خدا و مؤمنانی که از تو پیروی می‌کنند برایت
کافی است.

ای پیامبر! مؤمنان را به جنگ تشویق کن، اگر بیست نفر از
شما مقاوم باشند بر دویست نفر پیروز می‌شوند و صد نفر
از شما بر هزار نفر از کافران پیروز خواهند شد زیرا آنها
مردمی نادانند.

اما اکنون خداوند می‌داند که ضعفی در شما وجود دارد، و
کار را بر شما آسان گرفت: اگر از شما صد نفر مقاوم باشند
بر دویست نفر پیروز می‌شوند و اگر هزار نفر باشند به
فرمان خدا بر دو هزار نفر پیروز خواهند شد، و خداوند با
صابران است.

سزاوار نیست هیچ پیامبری اسیرانی داشته باشد تا در
زمین کشتار بسیار کند، شما متاع دنیا را می‌خواهید ولی
خدا خواستار سرای دیگر است و او پیروزمندی فرزانه
است.

اگر حکم خدا پیش از این نیامده بود در آنچه گرفتید عذاب
بزرگی به شما می‌رسید،

از غنیمتی که گرفتید، بخورید که حلال و پاکیزه است- از
خدا بپرهیزید، او آمرزنده مهربان است.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ
اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۷۱

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ
مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۷۲

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَدَتِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۷۳

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ
فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

۷۴

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

۷۵

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ ۚ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي
كِتَابِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ای پیامبر! به اسیرانی که در اختیار دارید بگو: «اگر خدا
خیری در دلتان باز یابد بهتر از آنچه از شما گرفته شده به
شما خواهد داد و شما را بیامزد که خدا آمرزنده مهربان
است.»

اگر بخواهند به تو خیانت کنند، پیش از این نیز به خدا
خیانت کردند و خدا تو را بر آنها برتری داده است زیرا که
او دانای فرزانه است.

آنان که ایمان آوردند و مهاجرت کردند و با مال و جان در
راه خدا جهاد کردند و آنان که پناه دادند و یاریشان کردند
دوستدار یکدیگرند و در برابر آنان که ایمان آوردند و
مهاجرت نکرده‌اند تعهدی ندارند تا هجرت کنند و اگر در
دین از شما یاری خواستند بر شماست که آنها را یاری کنید،
جز بر ضد گروهی که با شما پیمان بسته‌اند- خداوند به
کردارتان بیناست.

کافران دوستدار یکدیگرند- اگر به آنچه گفته شد عمل
نکنید فتنه و فساد عظیمی در زمین برپا خواهد شد.

آنان که ایمان آوردند و مهاجرت کردند و در راه خدا به جهاد
برخاستند و آنان که پناه دادند و یاری کردند، مؤمنان
حقیقی هستند و برای‌شان آمرزش و روزی خوبی است.

کسانی که بعد از آنها ایمان آوردند و هجرت کردند و به
همراه شما به جهاد رفتند از شما هستند و به حکم کتاب
خدا خویشاوندان نسبت به یکدیگر سزاوارترند- خداوند
بر همه چیز داناست.

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ

وَأَذِّنْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

فَإِذَا أُنْسِلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

این بیزاری خدا و پیامبرش از مشرکانی است که با آنان پیمان بسته‌اید.

چهار ماه آزادانه در زمین بگردید و بدانید که بر قدرت خدا چیره نخواهید شد و او کافران را خوار می‌کند.

در روز حج اکبر خدا و رسولش به مردم اعلام می‌کنند که از مشرکان بیزارند. اگر توبه کنید به سود شماست و اگر سر باز زنید بدانید که نمی‌توانید بر قدرت خدا چیره شوید. و کافران را به عذابی دردناک بشارت ده،

مگر مشرکانی را که با آنها پیمان بستید و آنها از چیزی فروگذار نکردند و با هیچ کس در برابر شما همدست نشدند. پیمان خویش را با آنها به آخر برسانید، زیرا خداوند پرهیزگاران را دوست دارد.

چون ماههای حرام پایان یافت هر کجا مشرکان را یافتید بکشید و بر سر راهشان به کمین بنشینید و دستگیرشان کنید و به زندان بيفکنید، اگر توبه کردند و نماز را برپا داشتند و زکات دادند آنها را رها سازید، زیرا خداوند آمرزنده مهربان است.

اگر مشرکی از تو پناه خواست پناهش بده تا کلام خدا را بشنود و پس از آن او را به محل امنش برسان زیرا آنها مردمی نادانند.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَمُوا
لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

چگونه مشرکان را با خدا و رسولش پیمانی خواهد بود جز آنان که در مسجد الحرام با آنها پیمان بستید؛ تا زمانی که بر پیمانشان وفادار ماندند شما نیز پایدار باشید- خداوند پرهیزگاران را دوست دارد.

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا
ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
فَلْسِقُونَ

۸

چگونه پیمانی باشد، حال آن که اگر بر شما پیروز شوند نه خویشاوندی را رعایت می‌کنند و نه پیمان را، با زبان خشنودتان می‌کنند ولی در دل ابا دارند و بیشترشان نافرمانند.

أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۹

آیات خدا را به بهای اندکی فروختند و مردم را از راه او بازداشتند و کار ناشایستی انجام می‌دهند،

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ

۱۰

در مورد هیچ مؤمنی، خویشاوندی و پیمان را رعایت نمی‌کنند و مردمی تجاوز کارند.

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي
الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۱۱

اگر توبه کنند و نماز بر پا دارند و زکات بدهند برادران دینی شما هستند، ما آیات خود را برای دانندگان بیان می‌کنیم،

وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ
فَقَتَلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

۱۲

و اگر بعد از پیمان سوگند خود را شکستند و آیین شما را مورد طعن قرار دادند، با پیشوایان کفر پیکار کنید زیرا آنها به عهدشان وفا نکردند- باشد که از کردار خود دست بردارند.

أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ
وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ
كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۱۳

چرا با پیمان شکنانی که می‌خواستند پیامبر را اخراج کنند نمی‌جنگید، در صورتی که آنها آغاز کردند، مگر از آنها می‌ترسید؟ اگر ایمان دارید سزاوارتر است که از خدا بترسید.

قَتَلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا
الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى
أَنْفُسِهِم بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ
خَالِدُونَ

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ
يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ
اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

با آنها پیکار کنید تا خدا با دست شما عذابشان کند و
خوارشان گرداند و شما را بر آنها پیروزی دهد و دل مؤمنان
را شفا بخشد

و خشم دلهایشان را بزداید و خداوند توبه هر کس را که
بخواهد می‌پذیرد و او دانای فرزانه است.

آیا گمان کردید که رها می‌شوید در حالی که هنوز آنان که از
شما جهاد کرده‌اند و غیر از خدا و رسولش و مؤمنان را
همراز نگرفته‌اند مشخص نشده‌اند، خداوند به کردارتان
واقف است.

سزاوار نیست مشرکان مساجد خدا را آباد کنند در حالی که
به کفر خویش معترفند. اعمال آنها نابود شده و در آتش
دوزخ جاودانند.

مساجد را فقط کسی آباد می‌کند که به خدا و روز قیامت
ایمان آورد و نماز را برپا دارد و زکات بدهد و از کسی جز
خدا تترسد- امید است آنها هدایت یابند.

آیا آب رساندن به حاجیان و آباد کردن مسجد الحرام را با
عمل کسی که به خدا و روز قیامت ایمان آورده است و در
راه خدا جهاد می‌کند، برابر می‌گیرید، نه، آنها نزد خدا
مساوی نیستند و خدا ستمکاران را هدایت نمی‌کند.

مقام کسانی که ایمان آوردند و تن به هجرت دادند و با مال
و جان در راه خدا به جهاد برخاستند نزد خدا برتر است و
آنها همان رستگارانند.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ

۲۲

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

۲۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

۲۴

قُلْ إِن كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

۲۵
۱۵۹

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ

۲۶

ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

پروردگار، آنها را به رحمت و خشنودی خود و به باغهای پر نعمت جاودانه نوید می‌دهد.

و همواره در آن جاودانند زیرا پاداش بزرگ نزد خداست.

ای مؤمنان اگر پدران و برادران شما کفر را بر ایمان ترجیح دادند آنها را به دوستی نگیرید و هر کس با آنها دوستی کند ستمگر است.

بگو: «اگر پدر، فرزند، برادر، همسر، خویشان و اموالی که به دست آورده‌اید و تجارتی که از کسادیش می‌ترسید و خانه‌های دلخواه در نظر شما از خدا و پیامبرش و جهاد در راه او محبوبتر است، منتظر باشید تا خدا فرمان خویش نازل کند» و خداوند نافرمانان را هدایت نخواهد کرد.

خداوند در مواضع بسیاری شما را یاری کرد همچنین در روز حنین که به کثرت خود خشنود شدید ولی سودی به حالتان نداشت و زمین با همه فراخی بر شما تنگ آمد و پشت به میدان، رو به هزیمت نهادید

آن گاه خدا آرامش خود را بر رسولش و بر مؤمنان نازل کرد و سپاهییان فرستاد که آنها را نمی‌دیدید و کافران را عذاب کرد- این است کیفر کافران.

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

خداوند بعد از آن توبه هر کس را بخواهد می‌پذیرد و او آمرزنده مهربان است.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ إِنْ شَاءَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ای مؤمنان! مشرکان ناپاکند، بعد از امسال نباید به مسجد الحرام نزدیک شوند و اگر از فقر می‌ترسید، چنانچه خدا بخواهد از فضل خود بی‌نیازتان می‌کند و او دانای فرزانه است.

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

با کسانی که به خدا و روز قیامت ایمان نمی‌آورند و محرمات خدا و رسولش را حرام نمی‌دانند و با اهل کتاب که پذیرای آیین حق نیستند پیکار کنید تا زمانی که با ذلت و خواری به دست خویش جزیه بدهند.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ ۖ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ۖ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ ۖ يُضْلِهِمُ اللَّهُ ۖ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ قَتَلْتَهُمُ اللَّهُ ۖ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

یهود گفتند: «عزیر» پسر خداست و مسیحیان گفتند: «مسیح» پسر خداست. این سخن که بر زبان آنها می‌گذرد تقلید گفتار کافران پیشین است، خدا آنها را بکشد که چگونه دروغ می‌گویند.

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا ۖ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

آنان احبار و راهبان و همچنین مسیح پسر مریم را معبودهایی در برابر خدا قرار دادند در حالی که جز به عبادت یک خدا که معبودی جز او نیست دستور نداشتند— پاک و منزّه است از آنچه شریک او قرار دهند.

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ
يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لِيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا
كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ
يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ
كَأَفَّةً كَمَا يَقْتُلُونَكُمْ كَأَفَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

آنها با دهان قصد خاموش کردن نور خدا را دارند، ولی خدا
نمی‌گذارد و نورش را کامل می‌کند؛ اگر چه کافران کراهت
داشته باشند.

اوست که رسول خود را برای هدایت و آیین حق فرستاد تا
بر همه آیینها پیروزش کند؛ حتی اگر مشرکان کراهت
داشته باشند.

ای مؤمنان بسیاری از احبار و راهبان اموال مردم را به باطل
می‌خورند و بازدارنده طریق خدا هستند. آنان که به جای
انفاق کردن در راه خدا طلا و نقره را می‌اندوزند به عذاب
دردناک بشارتشان ده.

روزی بیاید که آن را در آتش دوزخ بگدازند و بدان پیشانی
و پهلوی و پشتشان را داغ نهند- این همان گنجی است که
اندوختید؛ از اندوخته‌هایتان بچشید.

از آن روزی که خداوند آسمانها و زمین را آفرید در کتاب
خدا تعداد ماهها را دوازده ماه قرار داده است که چهار ماه
آن حرام است، این قانون است و پایدار. در آن ماهها بر
خود ستم نکنید. و دسته جمعی با مشرکان پیکار کنید
همانطور که دسته جمعی با شما پیکار می‌کنند و بدانید که
خدا یار پرهیزگاران است.

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِّئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتِلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا أَتْنِينَ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَالْكَلِمَةُ اللَّهُ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

تأخیر و جابجایی ماههای حرام در حکم افزودن بر کفر است که کافران به آن گمراه می‌شوند. کسانی که یک سال آن را حلال و سال دیگر را حرام می‌شمارند تا مطابق تعداد ماههایی شود که خدا حرام کرده است، و از این راه حرام خدا را حلال می‌کنند. اعمال زشت آنها در نظرشان آراسته شده است- خداوند کافران را هدایت نمی‌کند.

ای مؤمنان! چرا هنگامی که به شما گفته شود به منظور جهاد در راه خدا کوچ کنید سنگین می‌شوید و بر زمین می‌چسبید، آیا به جای آخرت به زندگی دنیا راضی شده‌اید. حال آن که متاع زندگی دنیا در برابر آخرت بسیار ناچیز است.

اگر کوچ نکنید شما را به عذاب دردناکی مجازات می‌کند و قوم دیگری را به جای شما قرار می‌دهد و هیچ زبانی به او نمی‌رسانید. خداوند بر هر کاری تواناست.

اگر او را یاری نکردید خداوند یاریش کرد، آن گاه که کافران او را بیرون کردند نفر دوم از دو نفری که در غار بود به همراه خود گفت: «تترس خدا با ماست.» خداوند آرامش خود را بر او فرستاد و با لشکریان غیبی یاریش کرد و کلام کافران را فروتر قرار داد و کلام خدا را بالاتر، و خداوند نیرومند فرزانه است.

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سبکبار و گرانبار کوچ کنید و با مال و جان در راه خدا جهاد کنید و بدانید که این به خیر شماست.

۴۲

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السُّجَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

اگر بهره‌ای آنی و سفری آسان در پیش بود از تو پیروی می‌کردند ولی راه بر آنها دور است و به زودی سوگند یاد می‌کنند که اگر توانایی داشتیم همراه شما می‌آمدیم- خود را هلاک می‌کنند- خدا می‌داند که آنها دروغگو هستند.

۴۳
۱۶۲

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ

خدا تو را ببخشد، چرا که قبل از آن که راستگویان بر تو آشکار شوند و دروغگویان را بشناسی به آنها اجازه دادی.

۴۴

لَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

کسانی که به خدا و روز قیامت ایمان دارند برای جهاد با مال و جان از تو اجازه نمی‌خواهند و خداوند نسبت به پرهیزگاران آگاه است.

۴۵

إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ

فقط کسانی از تو اجازه می‌گیرند که به خدا و روز قیامت ایمان ندارند و دل‌هایشان گرفتار شک است و تردید حیرانشان کرده است.

۴۶
حزب
۷۸

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ

آنها اگر می‌خواستند خارج شوند، وسیله‌اش را هم فراهم می‌کردند، ولی خدا از حرکت آنها کراهت داشت لذا آنها را باز داشت و گفته شد که با نشستگان بنشینید.

۴۷

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا وُضْعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

اگر همراه شما بیرون می‌آمدند جز فساد و فریب بر شما نمی‌افزودند و به سرعت برایتان فتنه‌انگیزی می‌کردند، در میان شما افرادی هستند که برای آنها جاسوسی می‌کنند- خداوند از ستمکاران آگاه است.

لَقَدْ أَتَبَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَافِرُونَ

آنها پیش از این هم با فتنه جویی کارها را برای تو دگرگون کردند تا وقتی حق فرا رسید و فرمان خدا آشکار شد، حال آن که از آن کراحت داشتند.

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أُنْذِنَ لِي وَلَا تَفْتِنِي ۚ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۚ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

یکی از آنها می‌گوید به من اجازه بده و مرا به فتنه نینداز. آگاه باش که آنها به فتنه درافتاده‌اند و دوزخ فراگیر کافران است.

إِنْ تُصِْبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِنْ تُصِْبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

اگر به تو نیکی برسد ناخوش دارند و اگر به مصیبتی گرفتار آیی می‌گویند: «ما پیشاپیش تصمیم خود را گرفته‌ایم.» و شادمانه روی می‌گردانند.

قُلْ لَّنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

بگو: «هرگز حادثه‌ای برای ما رخ نمی‌دهد مگر آن که خدا مقرر کرده باشد، او مولای ماست و مؤمنان باید بر خدا توکل کنند.»

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ ۚ أَوْ بِأَيْدِينَا ۚ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ

بگو: «آیا برای ما جز یکی از دو نیکی را توقع دارید؟ ولی ما انتظار داریم، یا از طرف خدا عذابی به شما برسد و یا به دست ما، اکنون که چنین است شما انتظار بکشید و ما هم انتظار می‌کشیم.»

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يَتَقَبَّلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ

بگو: «چه از روی میل انفاق کنید یا به اکراه، هرگز از شما پذیرفته نخواهد شد زیرا شما مردمی فاسقید.»

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَّلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَافِرُونَ

جز کافر شدن به خدا و رسولش هیچ چیز مانع قبول نفقات آنها نشد و جز در حال کسالت نماز را به جا نمی‌آورند و جز با کراحت انفاق نمی‌کنند.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ
قَوْمٌ يَفْرُقُونَ

لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مُدْخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ
يَجْمَحُونَ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا
وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ

إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا
وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ
لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

اموال و اولاد آنها شگفت زدهات نکند، خدا می‌خواهد به
این وسیله در زندگی دنیا آنها را عذاب کند و در حال کفر
بمیرند.

به خدا سوگند یاد می‌کنند که «از شما هستیم.» در صورتی
که نیستند، آنها مردمی ترسو هستند.

اگر پناهگاه یا غار و یا نهانگاهی بیابند با شتاب به سوی آن
می‌گریزند.

بعضی از آنها در تقسیم کردن صدقات از تو ایراد می‌گیرند
و اگر نصیبی از آن ببرند راضی می‌شوند و اگر عطیه‌ای
نیابند خشمگین خواهند شد.

اگر به آنچه خدا و رسولش به آنها داده است راضی باشند،
و بگویند: «خدا برای ما کافی است، به زودی خدا و رسولش
از فضل خود به ما عطا فرماید- ما فقط مشتاق خدا
هستیم.»

مصرف صدقات برای نیازمندان، مستمندان، متصدیان
وصول آن، دلجویی شدگان، آزاد کردن بردگان، بدهکاران،
انفاق در راه خدا و به راه ماندگان واجب شده است-
خداوند دانای فرزانه است.

بعضی از آنها پیامبر را آزار می‌دهند و می‌گویند خوش باور
است، بگو: «شنونده سخن خیرتان است.» او به خدا ایمان
دارد و مؤمنان را تصدیق می‌کند و برای ایمان آوردگان
رحمت است، و برای آنان که رسول خدا را آزار می‌دهند
عذاب دردناکی مهیاست.

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ

برای شما به خدا سوگند یاد می‌کنند تا خشنودتان کنند، اگر ایمان داشتند سزاوارتر این بود که خدا و رسولش را خشنود کنند.

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

مگر نمی‌دانند آتش دوزخ برای کسی است که با خدا و رسولش مخالفت کند، او جاودانه در آن خواهد ماند و این در حقیقت ذلت بزرگی است.

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزَّؤْا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ

منافقان می‌ترسند که مبادا آیه‌ای علیه‌شان نازل شود و از اسرار درونشان خبر دهد، بگو: «مسخره کنید، زیرا آنچه را که از آن بیم دارید خدا فاش می‌کند.»

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَعَايِنَتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ

اگر از آنها بپرسی می‌گویند: «ما حرف می‌زدیم و شوخی می‌کردیم.» بگو: «آیا خدا و آیات و رسول او را مسخره می‌کردید؟»

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبُ طَائِفَةً بَأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

عذر نیاورید، شما پس از ایمان آوردن کافر شده‌اید. اگر عده‌ای را ببخشیم عده دیگر را عذاب خواهیم کرد زیرا آنها مجرم بوده‌اند.

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

مردان و زنان منافق از یک گروهند، به کارهای زشت فرمان می‌دهند و از نیکیها باز می‌دارند و دست (به انفاق) نمی‌کشایند. آنها خدا را یاد بردند و خدا هم آنها را فراموش کرد- منافقان همان فاسقانند.

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَّ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

خداوند به مردان و زنان منافق و کفار آتش دوزخ را وعده داده است و جاودانه در آن خواهند ماند، همان برای‌شان کافی است. لعنت خدا بر آنهاست و عذابی همیشگی دارند.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثَرُوا مَالًا
وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا
اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي
خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

مانند پیشینیان که از شما نیرومندتر بودند و اموال و
فرزندانشان زیادتر بود به سهم خود بهره بردند و شما نیز
از سهم خویش برخوردار شدید همانگونه که پیشینیان شما
بهره بردند، شما در اندیشه و سخنان باطل فرو رفتید
همانگونه که آنها هم فرو رفتند. اعمال آنها در دنیا و آخرت
از میان رفت. آن گروه از زیانکارانند.

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ

آیا خبر پیشینیانی چون قوم نوح، عاد، ثمود و قوم ابراهیم و
اصحاب مدین (قوم شعیب) و شهرهای زیر و رو شده (قوم
لوط) به آنها نرسید که پیامبرشان با دلایل روشن به سوی
آنها آمدند، خداوند به آنان ستم نکرد، بلکه آنها به خویشتن
ستم کردند.

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرُسُلَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

مردان و زنان با ایمان دوستان یکدیگرند، امر به معروف و
نهی از منکر می‌کنند و نماز برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و
خدا و رسولش را اطاعت می‌کنند- خداوند به زودی آنها را
مورد رحمت خود قرار می‌دهد، مسلماً خدا نیرومند فرزانه
است.

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

خداوند به مردان و زنان با ایمان باغهایی را وعده داده است
که جویباران در آن جاری است و جاودانه در آن خواهند
ماند و نیز مسکنهای پاکیزه در باغهای جاوید، ولی خشنودی
خدا برتر باشد، این است کامیابی بزرگ.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

ای پیامبر! با کافران و منافقان جهاد کن و بر آنان سخت بگیر
که جایشان دوزخ باشد و چه عاقبت بدی است.

۷۴

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا
بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ
يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

به خدا سوگند یاد می‌کنند که کلمه کفر را نگفته‌اند، ولی
گفته‌اند و پس از اسلام آوردن به کفر باز گشته‌اند، و قصد
کاری کرده‌اند که به آن دست نیافته‌اند، فقط به این سبب
عیبجویی می‌کنند که خدا توسط رسولش آنها را از فضل خود
بی‌نیاز کرد، اگر توبه کنندگان برای‌شان بهتر است و اگر
روی بگردانند خداوند در دنیا و آخرت با عذاب دردناکی
کیفرشان می‌دهد و در روی زمین بی‌دوست و یاور خواهند
بود.

۷۵
حزب
۸۰

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَيْنَ عَاتِنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ

در میان آنها بودند کسانی که با خدا چنین عهد کردند: «اگر
خدا از فضل خود نصیبی به ما بدهد بی‌تردید زکات خواهیم
داد و از نیکوکاران خواهیم شد.»

۷۶

فَلَمَّا آتَاهُم مِّن فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

و چون از فضل خود مالی نصیبشان کرد بخل ورزیدند و
سرپیچی کردند و روی گردانیدند،

۷۷

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ
مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

و از آن پس تا روزی که با خدا ملاقات کنند به کفر پیمان
شکنی و دروغگویی نفاق در دلشان برقرار است.

۷۸

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ

مگر نمی‌دانستند که خدا اسرار و سخنان در گوشی آنها را
می‌داند- خداوند دانای اسرار است.

۷۹

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ
مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

آنان که به مؤمنان صدقه دهنده راغب و نیز مؤمنانی که به
اندازه توانشان صدقه می‌دهند ایراد می‌گیرند و مسخره
می‌کنند، خداوند آنها را مسخره می‌کند و برای‌شان عذاب
دردناکی است.

أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

فَلْيُضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَعِذْنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَانُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعِذْنَاكَ أُولَؤُلَ الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ

می‌خواهی برای‌شان استغفار کن یا می‌خواهی استغفار مکن حتی اگر هفتاد بار هم برای‌شان استغفار کنی، خدا آنها را نخواهد آمرزید، زیرا خدا و رسولش را انکار کردند، خداوند فاسقان را هدایت نمی‌کند.

واپس ماندگان از خانه‌نشینی خود و مخالفت با رسول خدا خوشحال شدند و اکراه داشتند که با مال و جان در راه خدا جهاد کنند و گفتند که در این گرما بیرون نروید؛ به آنها بگو اگر بدانند آتش دوزخ از این هم گرم‌تر است.

آنها باید کمتر بخندند و بیشتر گریه کنند که این جزای اعمالشان است.

هر وقت خدا تو را به سوی گروهی از آنها روانه کرد و آنها از تو اجازه خروج خواستند بگو: «هرگز همراه من خروج نخواهید کرد و به اتفاق من با دشمن نخواهید جنگید، چون شما بودید که بار اول به کناره‌گیری راضی شدید، پس با پس ماندگان بمانید.»

بر مرده هیچ یک از آنها نماز نخوان و کنار قبرشان نمان، چون به خدا و رسولش کافر شدند و در حال تبهکاری مردند.

از مال و اولادشان حیرت نکن، خواست خدا این است که به این طریق در دنیا عذابشان کند و در کفر بمیرند.

هنگامی که سوره‌ای نازل شود که به خدا ایمان آورید و همراه رسولش به جهاد برخیزید، ثروتمندان آنها از تو رخصت می‌طلبند و به تو می‌گویند: «بگذار با خانه نشینان بمانیم.»

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَعِذُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

بر دل‌های کسانی که راضی بودند با معاف شدگان بمانند، مهر زده شده و نمی‌فهمند.

ولی پیامبر و اصحاب مؤمنش که با مال و جان خود جهاد کردند، نیکبها از آن آنهاست و آنان همان رستگارانند.

خداوند برای آنها باغهایی مهیا کرده است که جویباران در آن جاری است و جاودانه در آن خواهند ماند و این رستگاری عظیمی است.

عده‌ای از عربهای بادیه نشین برای عذر آوردن نزد تو آمدند تا معاف شوند و آنان که به خدا و رسولش دروغ گفته بودند نیز خانه نشین شدند، به زودی به کافران آنها عذاب دردناکی برسد.

بر ناتوانان و بیماران و آنان که وسع مالی ندارند، اگر خیرخواه خدا و رسولش باشند گناهی نیست- بر نیکوکاران ایرادی نباشد و خدا آمرزنده مهربان است.

هم چنان نسبت به آنان که آماده جهاد شدند و نزد تو آمدند که مرکوبشان دهی و تو گفתי مرکبی ندارم که شما را بر آن سوار کنم، آنها با چشمان پراشک بازگشتند، چرا که چیزی برای انفاق نیافتند.

راه مؤاخذه تنها بر کسانی باز است که در عین بی‌نیازی از تو رخصت ماندن می‌خواهند و بدان خشنودند که با خانه نشینان بمانند. خدا بر دل‌هایشان مهر نهاده است و چنین است که آنها نمی‌دانند.

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ
تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

وقتی به سوی آنها بازگردید از شما پوزش خواهند، بگو:
«عذر خواهی نکنید که هرگز عذرتان را نمی‌پذیریم، خدا ما
را از حقیقت احوال شما آگاه کرده است و به زودی خدا و
رسولش کردار شما را خواهند دید.» وقتی به سوی خدای
دانای آشکار و نهان بازتان گردانند، شما را از کردارتان آگاه
می‌کند.

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لَكُمْ إِذَا أُنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ
فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ

چون به آنها رجوع کنید برایتان سوگند یاد می‌کنند که از
آنها چشم‌پوشی کنید، از آنها روی بگردانید که مردمی
پلیدند و به کیفر کردارشان جایگاه آنها دوزخ است.

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

برایتان سوگند یاد می‌کنند تا از آنها راضی شوید، اگر شما
هم از آنها راضی شوید بی‌تردید خدا از فاسقان راضی
نخواهد شد.

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

کفر و نفاق عربهای بادیه‌نشین شدیدتر است و به غفلت از
حدودی که خدا بر رسولش نازل کرده است، سزاوارترند-
خداوند دانای فرزانه است.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ
الدَّوَابِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

بعضی از عربهای بادیه‌نشین آنچه را خرج می‌کنند غرامت به
حساب می‌آورند و متوقع هستند که حوادث ناگواری برای
شما رخ بدهد، حوادث ناگوار بر خودشان باد، خداوند شنوای
دانا است.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا
يُنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۚ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
سَيَدْخِلُهمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بخشی دیگر از عربهای بادیه‌نشین به خدا و قیامت ایمان دارند و
آنچه را خرج می‌کنند سبب تقرب به خدا و دعای پیامبر
می‌دانند. بدانید که همان باعث تقربشان خواهد بود و
خداوند به زودی آنها را به رحمت خود واصل خواهد کرد
زیرا خداوند آمرزنده مهربان است.

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ
الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ

وَعَاخِرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَعَاخِرَ
سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ
عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ
الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ

وَعَاخِرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

خداوند از پیشگامان گروه اول مهاجران و انصار و کسانی که
به خوبی از آنها پیروی کردند راضی است و آنها نیز از خدا
خشنودند و برایشان باغهایی آماده کرده است که جویباران
در آن جاری است و جاودانه در آن خواهند ماند- این
رستگاری عظیم است.

برخی از بادیه نشینانی که پیرامون شما هستند منافقند و
برخی از اهل مدینه نیز به سختی پای‌بند نفاقند که آنها را
نمی‌شناسی ولی ما آنها را می‌شناسیم و به زودی دوباره
عذابشان خواهیم کرد و بعد به جانب عذاب بزرگی برده
می‌شوند.

عده دیگری نیز هستند که به گناه خود اعتراف کردند و
کارهای شایسته و ناشایسته را به هم در آمیختند که امید
است خدا توبه آنها را بپذیرد، زیرا که او آمرزنده مهربان
است.

از اموالشان تصدق و کفاره بگیر تا به آن وسیله تزکیه و
پاکشان کنی و برایشان دعا کن زیرا دعای تو موجب آرامش
آنهاست و خداوند شنوای داناست.

مگر نمی‌دانند که فقط خدا توبه بندگان را می‌پذیرد و
صدقات را می‌گیرد و او توبه پذیر مهربان است.

بگو: «عمل کنید که خدا و رسولش و مؤمنان ناظر اعمال شما
خواهند بود و به زودی به سوی کسی باز می‌گردید که دانای
پنهان و آشکار است و شما را از کردارتان خبر می‌دهد.

کار گروهی دیگر موقوف به مشیت خداست یا عذابشان
می‌کند و یا توبه آنها را می‌پذیرد و او دانای فرزانه است.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ

۹:
توبه
۱۰۷
/۱۲۹

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ
أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ
يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ

۱۰۸

أَفَمَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ
مَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ
جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

۱۰۹

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ
قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۱۱۰

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمْ
الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا
عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِعَهْدِهِ مِنْ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ
وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۱۱۱
حزب
۸۲
۱۶۹

آنان که برای زیان رسانیدن و کفر و تفرقه اندازی بین
مؤمنان مسجدی ساختند تا کمینگاهی باشد برای مبارزه
کنندگان با خدا و رسولش، سوگند یاد می‌کنند که جز نیکی
نظری نداشتند، خدا شاهد است که دروغ می‌گویند

هرگز در آن مسجد قدم مگذار. مسجدی که از اول بر پایه
تقوا بنا شده باشد سزاوار است در آن قیام کنی. در آنجا
مردانی هستند که دوست دارند پاکیزه باشند زیرا خدا
پاکیزگان را دوست دارد.

آیا کسی که اساس و بنیان را بر پرهیزگاری و خشنودی خدا
نهاده باشد بهتر است یا کسی که بنایی را بر حاشیه پرتگاه
سستی بنا نهاده است که ناگاه در آتش دوزخ فرو ریزد-
خداوند ستمکاران را هدایت نمی‌کند.

بنایی که آنها نهاده‌اند پیوسته در درونشان مایه شک و
تردید است تا وقتی که دلشان پاره پاره شود- خداوند
دانای فرزانه است.

خداوند در مقابل بهشت جان و مال مؤمنان را خرید که در
راه خدا جهاد کنند، بکشند و کشته شوند، این وعده‌ای
حتمی است که خدا در تورات و انجیل و قرآن به عهده
گرفته، وفادارتر از خدا به پیمان خویش کیست؟ اکنون
بشارت باد بر شما به داد و ستدی که با خدا کرده‌اید- این
است رستگاری بزرگ.

التَّائِبُونَ الْعَبِدُونَ الْحَمِيدُونَ السَّابِقُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

آنان توابان، عابدان، سپاسگزاران، روزه‌داران، راکعان، ساجدان، فرمان دهنندگان به نیکی و باز دارندگان از زشتی و حافظان حدود خدایند، مؤمنان را بشارت ده.

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ
كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ

شایسته نیست پیامبر و مؤمنان برای مشرکان پس از آن که روشن شد دوزخی هستند، حتی اگر از نزدیکانشان باشند، طلب آمرزش کنند.

وَمَا كَانَ أَسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا
إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

استغفار ابراهیم برای پدرش فقط به موجب وعده‌ای است که به او داده بود و چون برایش روشن شد که او دشمن خداست از او بی‌زاری جست، زیرا ابراهیم خدا ترس و بردبار بود.

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ
مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

هرگز اتفاق نیفتاده است که خداوند قومی را پس از هدایت گمراه کند مگر آن که موارد پرهیز را برای‌شان بیان کند زیرا خداوند بر هر چیز داناست.

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست، زنده می‌کند و می‌میراند و جز خدا سرور و یاورى ندارید.

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

رحمت خدا شامل حال پیامبر و مهاجران و انصار شد که در زمان سختی از او پیروی کردند، پس از آن که چیزی نمانده بود که دلهای گروهی از آنها از حق منحرف شود، سپس توبه آنها را پذیرفت، زیرا نسبت به آنها بخشاینده مهربان است.

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۹:
توبه
۱۱۸
/۱۲۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

۱۱۹
۱۷۰ر

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَن
يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ
نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مُخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ
وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

۱۲۰

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا
إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۲۱

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ
مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا
رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

۱۲۲
حزب
۸۳

و نیز آن سه نفر که (از جهاد) تخلف ورزیدند تا وقتی که
زمین با همه فراخی بر آنها تنگ شد و از خود به تنگ آمدند
و دریافتند که از خدا جز به او نمی‌توان پناه برد، آن گاه خدا
توبه آنها را پذیرفت تا باز آیند که او توبه پذیر مهربان
است.

ای مؤمنان از خدا بترسید و با راستگويان باشید.

سزاوار نیست که اهل مدینه و بادیه نشینان اطراف آن از
رسول خدا تخلف کنند و برای جان خود از حفظ جان او چشم
بپوشند. چرا که در راه خدا هیچ تشنگی و گرسنگی به آنها
نرسد و گامی برندارند که موجب خشم کافران شود و یا
دستبردی به دشمنان زنند مگر عمل صالحی برای‌شان
نوشته شود، زیرا خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع
نمی‌کند.

هیچ مال کم یا زیادی را انفاق نمی‌کنند و هیچ راهی را
نمی‌پیمایند مگر این که به حسابشان نوشته شود زیرا
خداوند پاداشی بهتر از کردارشان به آنها می‌دهد.

مؤمنان نباید همه با هم سفر کنند، چرا از هر گروه دسته‌ای
سفر نکنند تا در کار دین دانش بیاموزند و چون بازگشتند
قوم خود را هشدار دهند شاید آنها بترسند.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

ای مؤمنان با کافرانی که به شما نزدیکترند پیکار کنید و باید در شما خشوتی احساس کنند و بدانید خداوند با پرهیزگاران است.

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هَذِهِ ءِيمَنًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَنًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ

چون سوره‌ای نازل شود یکی از آنها می‌گوید: «این سوره ایمان چه کسی را افزایش داد؟» حال آن که ایمان مؤمنان را افزود و بسیار شادمانند.

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ
وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

اما بر پلیدی پلیدان دل بیمار افزود و در حال کفر مردند.

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا
يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ

مگر نمی‌بینند که در سال یک یا دو بار آزمایش می‌شوند؟ باز توبه نمی‌کنند و متذکر نمی‌شوند.

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَا
مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

و چون سوره‌ای نازل می‌شود بعضی از آنها به یکدیگر می‌نگرند: «آیا کسی شما را می‌بیند؟» سپس برمی‌گردند، خداوند دل‌های آنها را برگرداند که قومی نادان هستند.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

رسولی از میان خودتان به نزد شما آمد که بی‌تردید رنج‌های شما بر او گران می‌آید و به هدایتتان اصرار دارد و بر مؤمنان رؤوف و مهربان است.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

اگر رو بگردانند بگو: «خداوند برای من کافی است و معبودی جز او نیست، بر او توکل کردم و اوست پروردگار عرش عظیم.»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

الف. لام. را. این است آیات کتاب محکم.

أَكَاَنَّ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ
النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ

آیا موجب شگفتی مردم است که به یکی از خودشان وحی کرده‌ایم که «مردم را هشدار ده و بشارت دهنده مؤمنان باش که پاداش آنها نزد پروردگار حتمی است.» کافران گفتند: «این مرد آشکارا جادوگر است.»

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا
مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ

پروردگار شما خداوندی است که آسمانها و زمین را در شش روز آفرید، سپس به عرش پرداخت. اوست که تدبیر امور می‌کند. جز به اذن او شفيعی نخواهد بود. این خدا، پروردگار شماست، پس عبادتش کنید، آیا متذکر نمی‌شوید؟

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْفُرُونَ

بازگشت همه شما به سوی او خواهد بود و وعده خدا حق است. او آفرینش را آغاز کرد و نیز بازش می‌گرداند تا مؤمنان صالح را به عدالت پاداش دهد و کافران را به کیفر کفر و زیدنششان نوشیدنی سوزان و عذاب دردناکی است.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا
بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

اوست که خورشید را روشنی بخش و ماه را نورانی آفرید و برایش منازل مقرر کرد تا عدد سالها و حساب را دریابید. خداوند این را جز به حق نیافرید و آیات را برای آنان که می‌فهمند بیان می‌کند.

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ

بی‌تردید در آمد و شد شب و روز و در مخلوقات خدا در آسمانها و زمین برای پرهیزگاران نشانه‌هایی است.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَاتِنَا غَافِلُونَ

جایگاه کسانی که امیدوار به دیدار ما نیستند و به زندگی
دنیا دل بسته و خشنودند و از آیات ما غافلند

۸

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ أَلَنَارٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

به سبب کردارشان در آتش است

۹

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

پروردگار مؤمنان صالح را به جزای ایمانشان به باغهای
پر نعمتی هدایت می‌کند که جویباران در آن جاری است.

۱۰

دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ
دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

دعایشان در آن «خداوندا تو منزهی» باشد و درودشان
«سلام» و پایان دعایشان «ستایش مر خدای را که پروردگار
جهانیان است.»

۱۱
حزب
۸۴
۱۷۳

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِآخِرِ لَقْضَىٰ
إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ

اگر خدا هم مثل مردم که در تصاحب خوبیها عجلوند، در
عذابشان تعجیل کند، مرگشان فرا می‌رسد لکن کسانی را
که به دیدار ما امید ندارند رها می‌کنیم تا در طغیان خود
سرگردان بمانند.

۱۲

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا
فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ
كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

چون زبانی به آدمی برسد، در هر حالت که باشد- به پهلو
خفته یا نشسته و یا ایستاده- ما را به دعا می‌خواند، اما
وقتی رنج او را برطرف کردیم چنان می‌رود که گویی هرگز
برای دفع مشکل خود ما را نخوانده بود، بدین گونه کردار
مصرفان در نظرشان زینت داده شده است.

۱۳

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ

امتهای پیش از شما را در حال ستمکاری هلاک کردیم و این
در شرایطی بود که پیامبران آنها با دلایل روشن به سویشان
آمدند ولی آنها ایمان نیاوردند، بدین گونه ستمکاران را
کیفر می‌دهیم.

۱۴

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ

پس از آن شما را در روی زمین جانشین آنها قرار دادیم تا
دریابیم که چگونه عمل می‌کنید.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتُتَىٰ بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِي ۚ إِنَّ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۖ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

چون آیات واضح ما بر آنان خوانده شود ناامیدان به دیدار ما خواهند گفت: «قرآنی غیر از این بیآور و یا آن را دگرگون کن.» بگو: «من حق ندارم آن را از پیش خود تغییر بدهم، از هیچ چیز پیروی نمی‌کنم مگر آنچه بر من وحی می‌شود. اگر پروردگار را نافرمانی کنم از عذاب روز بزرگ می‌ترسم.»

بگو: «اگر خدا می‌خواست من نه این آیات را بر شما می‌خواندم و نه از آن آگاهتان می‌کردم. پیش از نزول قرآن عمری را در میان شما زیسته‌ام. چرا نمی‌اندیشید؟»

ستمکارتر از کسی که بر خدا دروغ می‌بندد و آیات او را تکذیب می‌کند کیست؟ بی‌تردید گناهکاران رستگار نخواهند شد.

غیر از خدا چیزهایی را می‌پرستند که نه زبانی به آنها می‌رساند و نه سودی برای‌شان دارد. می‌گویند: «اینها شفیعان ما نزد خدا هستند.» بگو: «آیا خدا را از چیزهایی که در آسمانها و زمین از وجودشان بی‌خبر است آگاه می‌کنید؟ او منز و برتر از چیزی است که شریک او قرار می‌دهید.»

مردم جز امت واحدی نبودند، آن گاه اختلاف کردند و اگر فرمان پیشین پروردگارت نبود، در مایه اختلاف میان آنها داوری شده بود.

می‌گویند: «چرا معجزه‌ای از پروردگار بر او نازل نشده است؟» بگو: «غیب از آن خداست، شما در انتظار باشید که من هم با شما در انتظارم.»

وَإِذَا أَدْقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ
مَكْرٌ فِي عَايَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ
مَا تَمْكُرُونَ

چون مردم را پس از زبانی که به آنها رسید رحمتی
بچشانیم، در آیات ما نیرنگ خواهند کرد. بگو: «در نیرنگ
زدن خداوند سریعتر است.» بی‌تردید رسولان ما
نیرنگ‌هایتان را می‌نویسند.

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي
الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ
عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ
بِهِمْ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

اوست که شما را در خشکی و دریا به حرکت می‌آورد، تا آن
گاه که در کشتی قرار گیرید و باد ملایمی به حرکتشان آورد،
شادمان می‌شوند، ناگاه باد شدیدی می‌وزد و امواج از هر
سو به آنها هجوم می‌آورد و در آن لحظه که یقین می‌کنند راه
گریزی ندارند، خدا را از روی اخلاص می‌خوانند که «اگر ما
را نجات دهی سپاسگزار خواهیم بود.»

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا
النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ
إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

اما وقتی نجاتشان داد باز به ناحق در زمین ستم می‌کنند.
ای مردم سرکشی و ستمکاران به زیان خودتان است، متاع
چند روزه دنیاست، سپس بازگشتتان به سوی ماست و شما
را به کردارتان آگاه خواهیم کرد.

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ
بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا
أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَيَّنَّتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
عَلَيْهَا أَتَتْهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن
لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

زندگی دنیا چون آبی است که از آسمان فروفرستیم تا بر
اثر آن گیاهان گوناگونی که آدمیان و چارپایان تغذیه کنند از
زمین بروید، چون زمین پیرایه خود بگرفت و آراسته شد،
زمینیان پندارند که خود بر آن چیره‌اند، ناگاه فرمان ما در
شب یا روزی فرا رسد و آن چنان کشته را درو کنیم که
گویى روز پیش نبوده است، اینگونه آیات را برای مردمی که
می‌اندیشند بیان می‌کنیم.

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ

خداوند به سرای سلامت دعوت می‌کند و هر که را بخواهد
به راه راست هدایت می‌کند.

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ ۖ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ

هُنَالِكَ تَبْلُغُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۖ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۖ وَصَلَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۖ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۖ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱
۱۷۵

۳۲

۳۳

نیکوکاران را پاداش نیکویی است– با زیادتی– و تیرگی و خواری رخسارشان را نپوشاند. آنها بهشتی هستند و جاودانه در آن خواهند ماند.

اما بدکرداران به قدر اعمالی که انجام داده‌اند کیفر بد ببینند و ذلت و خواری بر رخسارشان دیده شود، هیچ چیزی نتواند آنها را در مقابل خدا حفظ کند. رخسارشان چنان باشد که گویی با پاره‌ای از شب تاریک پوشانده شده است، آنها اهل آتشند و جاودانه در آن خواهند ماند.

روزی که همگان را گردآوریم، به مشرکان گوییم: «شما و معبودهایتان در جایتان بمانید.» آن گاه آنها را از یکدیگر جدا خواهیم کرد، معبودهای آنها خواهند گفت: «شما ما را عبادت نمی‌کردید.

همین بس که خدا گواه باشد که ما از عبادت شما بی‌خبر بودیم.»

در آن هنگام هر کس به حاصل اعمال گذشته خویش آگاه می‌شود و همگی را به سوی خدا– مولا و سرور حقیقیشان– باز می‌گردانند، و آن چیزهایی که به دروغ شریک خدا قرار داده بودند گم و نابود می‌شوند.

بگو: «چه کسی شما را از آسمان و زمین روزی می‌دهد و یا چه کسی شنوایی و بینایی می‌بخشد و چه کسی زنده را از مرده و مرده را از زنده برمی‌آورد و چه کسی مدبّر امور است؟» بی‌درنگ خواهند گفت: «خدا.» بگو: «پس چرا پروا نمی‌کنید؟

راستی وقتی چنین خدایی پروردگار شماست، پس گمراهی بعد از حق چیست؟ پس چرا روی می‌گردانید؟»

فرمان پروردگار بر فاسقان بدینگونه ثابت شده است که ایمان نمی‌آورند.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَبْدُوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ
اللَّهُ يَبْدُوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۖ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

۳۵

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ
يَهْدِي لِلْحَقِّ ۖ أَفَمَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَن يُتَّبَعَ أَمَّن لَا
يَهْدِي إِلَّا أَن يُهْدَىٰ ۖ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

۳۶

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

۳۷

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْءَانُ أَن يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِن
تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

۳۸

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا مَنِ
اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۳۹

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ ۚ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ

۴۰

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ

۴۱

۱۷۶ر

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ
مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بِرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

۴۲

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا
لَا يَعْقِلُونَ

بگو: «آیا معبودهای شما آفریننده و بازگرداننده خلق
هستند؟» بگو: «خدای یگانه، مخلوقات را به وجود آورد و
بعد باز می‌گرداند، پس چرا سرگشته‌اید؟»

بگو: «آیا از معبودهای شما کسی هست که به راه حق
هدایت کند؟» بگو: «خدا به سوی حق هدایت می‌کند، آیا آن
که به حق هدایت می‌کند برای پیروی سزاوارتر است یا
کسی که هدایت نمی‌کند مگر خود هدایت شود؟ پس شما را
چه شده که اینگونه قضاوت می‌کنید؟»

بیشتر آنها جز از گمان پیروی نمی‌کنند، بی‌تردید پندار و
گمان کسی را از حق بی‌نیاز نمی‌کند– خداوند به کردارشان
آگاه است.

سزاوار نیست این قرآن به دروغ به موجودی غیر خدا
نسبت داده شود، بلکه تأیید کننده کتابهایی است که پیش
از آن آمده و بیان آن کتاب است و بدون شک از جانب
پروردگار جهانیان است.

یا می‌گویند: «به دروغ آن را به خدا نسبت می‌دهد.» بگو:
«اگر راست می‌گویید غیر از خدا هر کس را می‌توانید
بخوانید و یک سوره همانند آن بیاورید.»

لکن آنها چیزی را تکذیب کردند که به آن وقوف ندارند و
هنوز حقیقتش را دریافته‌اند. پیشینیان آنها نیز بدینگونه
تکذیب کردند، پس بنگر سرانجام ستمکاران چگونه بوده
است.

پاره‌ای به آن ایمان می‌آورند و برخی نیز نمی‌آورند و
پروردگار تو به مفسدان آگاه‌تر است.

اگر تو را تکذیب کردند، بگو: «عمل من برای خودم و عمل
شما برای خودتان. شما از کردار من بیزارید و من از کردار
شما.»

و گروهی از آنها به تو گوش فرا می‌دهند. آیا می‌توانی
کراهیی را که نمی‌فهمند شنوا کنی؟

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

وَأَمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۚ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّكُمُ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ

أَنْتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ عَامِنْتُمْ بِهِ ۚ عَالَيْنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ ۚ تَسْتَعْجِلُونَ

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُوَ لَحَقُّ ۖ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

گروهی از آنها به تو می‌نگرند، آیا می‌توانی نابینایان را که نمی‌بینند هدایت کنی؟

خداوند ذره‌ای به مردم ستم نمی‌کند ولی مردم به خود ستم می‌کنند.

روزی که آنها را محشور می‌کنند گویی جز ساعتی از روز که یکدیگر را بشناسند درنگ نکرده‌اند. منکران لقای خدا زیان کردند و هدایت نشدند.

چه پاره‌ای از آنچه را که به آنها وعده داده‌ایم به تو نشان دهیم، چه تو را قبض روح کنیم، دوباره بازگشتشان به سوی ماست و خداوند بر کردارشان گواه است.

هر امتی رسولی دارد و چون رسولشان آمد میان آنها به عدالت داوری شود و به آنها ستم نخواهد شد.

می‌گویند: «اگر راست می‌گویید این وعده چه وقت است؟»

بگو: «من صاحب اختیار سود و زیان خویش نیستم، جز چیزی که خدا بخواهد.» برای هر امتی پایانی است، هنگامی که پایان عمرشان فرا رسد، ساعتی تأخیر یا تعجیل نخواهند داشت.

بگو: «چه بسا عذاب خدا شبانگاه یا در روز فرا رسد، گناهکاران چه چیزی را به شتاب می‌طلبند؟»

آیا هنگامی که واقع شد به آن ایمان می‌آورید؟ و حال آن که با شتاب آن را می‌طلبیدید.

به ستمکاران گفته شود: «عذاب ابدی را بپشید. آیا جز در برابر اعمالتان کیفر می‌بینید؟»

از تو خبر می‌گیرند که آیا آن حقیقت دارد؟ بگو: «آری به پروردگارم سوگند که آن حق است و شما نمی‌توانید از آن فرار کنید.»

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۖ
وَأَسْرُوا التَّدَامَةَ لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هُوَ يُحْيِي ۖ وَيُمِيتُ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ
لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ ۖ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ
حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَاللهُ أَذِنَ لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ إِنَّ
اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ
مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ وَمَا
يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

اگر تمام چیزهای روی زمین در اختیار ستمکار باشد، همه را
برای نجات خودش بدهد و با مشاهده عذاب پشیمانی خود
را کتمان کند، در میان آنها به عدالت داوری شود و به آنان
ستم نخواهد شد.

آگاه باشید که آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست،
آگاه باشید که وعده خدا حق است ولی بیشتر آنها
نمی‌دانند.

اوست که زنده می‌کند و می‌یراند و بازگشت همه به سوی
اوست.

ای مردم! از جانب پروردگار برای شما پندی آمد که درمان
همه دردهایی است که در دلهاست و هدایت و رحمتی برای
مؤمنان است.

بگو: «به فضل و رحمت خدا خوشحال شوند که از همه
اندوخته‌هایشان بهتر است.»

بگو: «آیا رزقی را که خدا برای شما حواله کرده است
دیدهاید که بخشی از آن را حرام و بخشی را حلال
کرده‌اید؟» بگو: «آیا خدا اجازه داده است یا شما بر او دروغ
می‌بندید؟»

گمان آنان که بر خدا دروغ می‌بندند، درباره روز قیامت
چیست؟ خداوند بر مردم کریم است ولی بیشتر آنها شاکر
نیستند.

به کاری دست نمی‌زنی و قرآن نمی‌خوانی و عملی انجام
نمی‌دهی مگر آن که در زمان اقدام بر شما ناظر باشیم و
هموزن ذره‌ای در زمین و آسمان از پروردگارت پنهان
نمی‌ماند- و هیچ چیز کوچکتر یا بزرگتر از آن نیست- مگر
این که در کتاب مبین باشد.

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آگاه باش که دوستان خدا نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند.

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

برای مؤمنان پرهیزگار در زندگی دنیا و آخرت

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

خبری مسرت بخش است، سخنان خدا تغییر ناپذیر است و آن رستگاری بزرگی است.

وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

سخن آنها محزونت نکند که عزت از آن خداست و او شنوای داناست.

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

آگاه باشید که آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست و آنان که چیزی را شریک او قرار می‌دهند جز از پندار پیروی نمی‌کنند و جز دروغ نمی‌گویند.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

اوست که شب را برایتان مقرر داشت تا در آن آرام بگیرید و روز را روشن پدید آورد که در آن نشانه‌هایی است برای گروهی که می‌شنوند.

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

گفتند: «خدا فرزندی خود برگزیده است.» او منزّه و بی‌نیاز است، آنچه در آسمانها و زمین است از آن اوست، شما دلیلی برای این ادعا ندارید، چرا هر چیزی را که نمی‌دانید به خدا نسبت می‌دهید؟

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

بگو: «کسانی که به خدا دروغ می‌بندند رستگار نمی‌شوند.»

مَتَّعُ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

آنها بهره‌ای از دنیا دارند و پس از آن بازگشتشان به جانب ماست و عذاب سختی به کیفر کفر ورزیدنشان به آنها می‌چشایم.

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كَبَرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ

فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ ۚ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ ۖ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا وَتَكُونُ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ

داستان نوح را برای آنها بخوان، چون به قوم خود گفت: «ای قوم من! اگر اقامت من در میان شما و یادآوریهای من به آیات خدا بر شما گران آمده است، من بر خدا توکل کردم، شما نیز فکر خود و همت معبودهایتان را جمع کنید و بدون پرده پوشی درباره‌ام قضاوت کنید و مهلتی به من ندهید.

اگر روی بگردانید، من از شما طالب مزدی نیستم، اجر من تنها بر خداست و مأمور شده‌ام که از تسلیم شدگان باشم.»

پس از آن که تکذیبش کردند ما او و همراهانش را در کشتی نجات دادیم و آنها را جایگزین گردانیدیم و آنان را که به تکذیب آیات ما برخاستند غرق کردیم، بنگر سرانجام بیم داده شدگان چگونه بود.

بعد از او رسولانی را به سوی قومشان فرستادیم که آنها هم دلایل روشنی آوردند، آنها به آنچه پیش از آن تکذیبش کرده بودند، ایمان نیاوردند. اینچنین بر دلهای متجاوزین مهر زده‌ایم.

بعد از آنها موسی و هارون را با آیاتمان به سوی فرعون و اطرافیانش فرستادیم، اما آنها تکبر کردند که گروهی گناهکار بودند.

هنگامی که حق از جانب ما برای آنها آمد گفتند: «این جادویی آشکار است.»

موسی گفت: «آیا حق را که به سوی شما آمده است جادو می‌گویید؟ و حال آن که جادوگران رستگار نمی‌شوند.»

گفتند: «آیا آمده‌ای که ما را از آیین نیاکانمان بازداری تا بزرگی در زمین به شما تعلق بگیرد؟ ما به شما ایمان نمی‌آوریم.»

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

فرعون گفت: «جادوگران دانا را نزد من بیاورید.»

۸۰

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ

۸۱

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ

سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

۸۲

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

۸۳

۱۸۰۹

فَمَا ءَامَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن

فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ

وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

۸۴

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن

كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ

۸۵

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

۸۶

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

۸۷

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا

وَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

۸۸

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ

عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَأَشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا

الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

وقتی جادوگران آمدند، موسی به آنها گفت: «هر چه دارید بیندازید.»

وقتی انداختند، موسی گفت: «آنچه آوردید جادوست و بی‌تردید خدا آنها را باطل خواهد کرد، زیرا خداوند عمل مفسدان را به سامان نمی‌آورد

و خداوند با کلمات خود حق را پایدار می‌کند اگر چه گناهکاران نخواهند.»

از ترس فرعون و اطرافیانش هیچ کس به موسی ایمان نیاورد جز فرزندانی از قوم او که می‌ترسیدند مبادا آنها را بیازارد، فرعون در زمین جاه طلب و مسرف بود.

موسی گفت: «ای قوم من! اگر به خدا ایمان دارید و تسلیم او هستید به او توکل کنید.»

گفتند: «فقط بر خدا توکل داریم، پروردگارا ما را دستخوش فتنه قوم ستمکار قرار نده.

و به رحمت خود از شر کافران نجات بده.»

به موسی و برادرش وحی کردیم که برای قوم خود خانه‌هایی در سرزمین مصر انتخاب کنید و خانه‌هایتان را رو به روی هم قرار دهید و نماز را برپا دارید– و مؤمنان را بشارت بده.

موسی گفت: «پروردگارا تو فرعون و اشرافش را در زندگی این دنیا زینت آلات و مال و منال داده‌ای که بدین وسیله بندگان را گمراه کنند. پروردگارا! اموالشان را نابود و دلهایشان را سخت کن که اینها تا عذاب دردناک را نبینند ایمان نمی‌آورند.»

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ
بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

ءَالْتَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَفَكَ ءَايَةً وَإِنَّ
كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَاتِنَا لَغَافِلُونَ

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبَوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ
الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِءَايَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ
الْخَاسِرِينَ

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

فرمود: «دعای شما پذیرفته شد، استقامت کنید و از راه نادانها پیروی نکنید.»

بنی اسرائیل را از دریا گذراندیم و فرعون و سپاهیان‌ش به قصد ستم و تعدی در پی آنها رفتند، چون گاه غرق شدن‌ش فرا رسید گفت: «ایمان آوردم که به راستی معبودی جز کسی که بنی اسرائیل به او ایمان آورده‌اند نیست و من تسلیم او هستم.»

حالا؟ و پیش از این گردنکش بودی و از مفسدان به شمار می‌آمدی.

ولی امروز پیکر تو را به جایی بلند می‌افکنیم تا برای آیندگان عبرت باشی، چرا که بسیاری از مردم از آیات ما غافلند.

بنی اسرائیل را در قرارگاهی نیکو فرود آوردیم و از پاکیزه‌ها روزیشان کردیم و اختلاف نکردند مگر بعد از آن که علم به آنها داده شد، پروردگارت در روز قیامت در آنچه اختلاف کردند میان‌شان داوری خواهد کرد.

اگر در آنچه بر تو نازل کرده‌ایم تردید داری از کسانی که پیش از تو کتاب آسمانی را خوانده‌اند بپرس، به طور قطع حق از طرف پروردگار بر تو نازل شده است. در این باره تردید نکن.

و نیز از تکذیب کنندگان آیات خدا نباش که زیانکار خواهی شد.

کسانی که فرمان پروردگارت بر آنها محقق شد ایمان نمی‌آورند،

هر چند تمام آیات به آنها برسد، تا زمانی که عذاب دردناک را ببینند.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَّةٌ ءَامَنْتَ فَنَفَعَهَا إِيْمَنُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُم جَمِيعًا أَفَأَنْتَ
تُكْرِهَ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

قُلِ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ
وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ قُلِ
فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِ
الْمُؤْمِنِينَ

قُلِ يَٰأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ
الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
يَتَوَفَّاكُم ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۖ فَإِن
فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِّنَ الظَّالِمِينَ

۹۹

۱۰۰

۱۰۱

۱۰۲

۱۰۳

۱۰۴
۱۸۲۰

۱۰۵

۱۰۶

جز قوم یونس مردم هیچ بلادی ایمان نیاوردند که از ایمانشان متمتع شوند. زمانی که ایمان آوردند عذاب ذلت در زندگی دنیا را از آنها برطرف کردیم و تا مدتی معین آنها را بهره‌مند ساختیم.

اگر پروردگار تو می‌خواست تمام زمینیان ایمان می‌آوردند. آیا تو می‌خواهی مردم را مجبور کنی که ایمان بیاورند؟

هیچ کس را نرسد که جز به فرمان خدا ایمان آورد، خداوند پلیدی را برای آنان که نمی‌اندیشند قرار می‌دهد.

بگو: «بنگرید آنچه را که در آسمانها و زمین است.» ولی آیات و هشدارها به حال کسانی که ایمان نمی‌آورند سودی نبخشد.

آیا آنها مانند گذشتگان انتظار روزهای گذشته را می‌کشند، بگو: «شما انتظار بکشید من نیز با شما انتظار می‌کشم.»

آن گاه رسولان خود و مؤمنان را نجات می‌دهیم، آری بر ماست که مؤمنان را نجات دهیم.

بگو: «ای مردم اگر به دین من شک دارید، آگاهتان کنم که من کسانی را که شما غیر خدا می‌پرستید، نمی‌پرستم و تنها خداوندی را می‌پرستم که شما را می‌میراند و من مأمورم که از مؤمنان باشم.»

روی خود را به آیین توحید متوجه کن و از مشرکان نباش،

و غیر از خدا چیزی را نخوان که نه سودی به تو می‌رساند و نه زیانی و اگر چنین کنی از ستمکاران خواهی بود.

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَن ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَخُصَّكَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ كِتَبٌ أَحْكَمْتُ ءَايَتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۚ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ۚ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ ۚ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

اگر خدا زبانی به تو برساند جز او هیچ کس نمی‌تواند آن را برطرف کند و اگر اراده خیری برای تو کرد هیچ کس مانع فضل او نخواهد شد، آن را به هر کس بخواهد می‌دهد که او آمرزنده مهربان است.

بگو: «ای مردم! بی‌تردید حق از طرف پروردگار برای شما آمد، هر کس هدایت شد به سود خویش راه یافته است و هر کس گمراه شد به زیان خود گمراه شده است و من نگهبان شما نیستم.»

از آنچه بر تو وحی می‌شود پیروی کن و شکبیا باش تا این که خدا حکم کند، که او بهترین داوران است.

الف. لام. را. این کتابی است که آیاتش استوار و از جانب فرزانه‌ای آگاه بیان شده است.

که جز خدا را نپرستید، من از جانب او هشدار دهنده و بشارت دهنده‌ای برای شما هستم.

و نیز از پروردگار طلب آمرزش کنید و به درگاهش توبه آورید، تا در زمانی معین به شایسته‌ترین صورت بهره‌مندتان سازد و هر صاحب فضلی را به اندازه فضلش عطا کند و اگر روی بگردانید من بر شما از عذاب روز سترگ بیمناکم.

بازگشت شما به سوی خداست و او بر هر چیز قادر است.

آنان که سینه خم می‌کنند تا خود را از او پنهان دارند و در آن هنگام جامه‌های خویش به سر می‌کشند آگاه باشید خداوند آنچه را در دل پنهان یا آشکار دارند می‌داند، زیرا او از راز دلها با خبر است.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

۷

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَلَئِنْ
قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

۸

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا
يَحْبِسُهُ ۚ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۹
۱۸۴

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
لَيَكْفُرُ

۱۰

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۚ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ

۱۱

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

۱۲

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ
يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ
نَذِيرٌ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

هیچ جنبنده‌ای در زمین نباشد مگر این که روزیش با خدا
باشد، او موضع و مکانش را می‌داند و همه اینها در کتابی
روشن آمده است.

اوست که آسمانها و زمین را در شش روز بیافرید و عرش
او بر آب مستقر بود تا شما را بیازماید که عمل کدام یک از
شما بهتر است و اگر بگویی که پس از مرگ برانگیخته
خواهید شد، کافران خواهند گفت: «این جادوی آشکاری
است.»

اگر عذابشان را تا مدت محدودی به تأخیر اندازیم،
می‌گویند: «چه چیز مانع آن شده است.» آگاه باش! در روزی
که به سراغشان بیاید از آنان برگردانده خواهد شد و آنچه
را به مسخره می‌گرفتند، گریبانشان را خواهد گرفت.

اگر انسان را از رحمت خود برخوردار کنیم و سپس از او
بازگیریم بسیار ناامید و ناسپاس خواهد شد،

و چنانچه پس از رنج و سختی نعمتی به او برسانیم به
راستی با دلشادی و تفاخر تفاخرکنان خواهد گفت: «بدیها از
من دور شد»

مگر صابران صالح که برای آنها آمرزش و پاداش بزرگی
است.

مبادا از بیم آن که بگویند «چرا گنجی بر او نازل نمی‌شود و
یا فرشته‌ای همراه او نیامده است» بخشی از آنچه را که به
تو وحی شده فروگذاری و دل تنگ شوی، تو فقط هشدار
دهنده‌ای و خدا مراقب هر چیزی است.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَن لَّا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ
فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا
صَنَعُوا فِيهَا وَبَطِلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ
قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي
مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يُؤْمِنُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ
عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ أَلَّا شَهِدُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ
أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

یا می‌گویند: «این قرآن را از خود بافته و به خدا نسبت داده است.» بگو: «اگر راست می‌گویید شما هم ده سوره به هم بافته مانند آن بیاورید و غیر از خدا هر که را بخواهید می‌توانید به یاری بطلبید.

چنانچه دعوت شما را نپذیرفتند بدانید فقط به علم خدا نازل شده و معبودی جز او نیست، آیا تسلیم می‌شوید؟»

پاداش اعمال کسانی را که زندگی و زینت دنیا را می‌خواهند در این دنیا بدون کم و کاست به آنها خواهیم داد.

لکن آنها در آخرت جز آتش نخواهند داشت و دستاوردهایشان بر باد می‌رود و اعمالشان باطل است.

آیا کسی که با دلیلی روشن از جانب پروردگارش بیاید و به دنبال آن شاهی صحت آن را گواهی دهد و قبل از آن کتاب موسی که پیشوا و مایه رحمت بود بدان شهادت داد (با کسی که دلیلی ندارد برابر است) اینان بدان ایمان می‌آورند، و از گروه‌های مختلف هر کس قرآن را انکار کند می‌عاش آتش است. بنا بر این تردیدی نداشته باش که آن از جانب پروردگارت حق است ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند.

ستمکارتر از آن که به خدا نسبت دروغ دهد کیست؟ آنان به پروردگارشان عرضه شوند و شاهدان گویند: «اینان همان کسانی هستند که به پروردگار خویش دروغ بستند.» لعنت خدا بر ستمکاران باد.

آنان که بازدارندگان و کج نمایان راه خدایند و به آخرت کافرنند،

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِسُونَ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۖ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنَّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ ٱلْعِلْمِ

فَقَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ ۖ مَا نَرَكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَكَ أَتَّبَعَكَ إِلَّا ٱلَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بُادِيَ ٱلرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ ۚ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

قَالَ يَقُومُ أَرَعَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَٰتِلَنِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ ۖ فَعَمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنْزَلِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَاِرِهُونَ

آنان از حکم خدا نتوانند گریخت، و جز خدا سروری نیابند و عذابشان دو برابر خواهد شد زیرا نه گوش شنیدن حق را داشتند و نه چشم دیدن آن را.

آنان کسانی هستند که بر خود زیان وارد کردند و نسبت‌های دروغی که می‌دادند از نظرشان گم‌شد،

به ناچار در قیامت از همه زیانکارترند.

مؤمنان صالح که در برابر پروردگارشان فروتن و متواضعند، اهل بهشتند و در آن جاودان باشند.

مثل این دو گروه مانند «کر و کور» و «بینا و شنوا» است، آیا این دو یکسانند؟ پس چرا پند نمی‌گیرید؟

نوح را به سوی قومش فرستادیم:— «من برای شما هشدار دهنده آشکارم،

جز خدا را نپرستید که من برای شما از عذاب روز دردناک بیمناکم.»

اشراف کافر قومش گفتند: «به نظر نمی‌آید بشری غیر ما باشی و پیروانت را جز فرومایگان ساده لوح نمی‌بینیم. به نظر نمی‌آید که بر ما برتری داشته باشید، یقین داریم که دروغ‌گویید.»

گفت: «ای قوم من، چه بسا دلیل آشکاری از جانب پروردگارم داشته باشم، و از طرف او رحمتی به من عطا شده که بر شما مخفی مانده است، آیا اگر از آن رحمت تنفر داشته باشید می‌توانم شما را به پذیرش آن مجبور سازم؟

وَيَقَوْمٌ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقَوُا رَبِّهِمْ وَلَكَئِيَّ أَرْبُكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ

وَيَقَوْمٌ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا
أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ
يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ
الظَّالِمِينَ

قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَاكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَأَتَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ
اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۚ قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُو فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا
بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ

وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

وَأَصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوْحَيْنَا وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ

ای قوم من! من در برابر تبلیغ رسالت از شما پاداش
نمی‌خواهم، اجر من جز با خدا نیست. من ایمان آوردگان را
طرد نمی‌کنم، آنها پروردگارشان را ملاقات خواهند کرد، ولی
به نظر می‌آید که شما قومی نادان هستید.

ای قوم من! اگر طردشان کنم چه کسی مرا در برابر خدا
یاری خواهد کرد، آیا نمی‌اندیشید.

به شما نمی‌گویم گنجهای خدا نزد من است و نمی‌گویم غیب
می‌دانم و نمی‌گویم فرشته‌ام و نمی‌گویم آنها که در نظر شما
حقیر می‌آیند، خداوند به آنها خیری نخواهد داد، خداوند از
درونها آگاه‌تر است– در این صورت از ستمکاران خواهم
بود.»

گفتند: «ای نوح با ما جدل کردی و مجادله را از حد
گذراندی، اگر راست می‌گویی وعده‌ای را که به ما می‌دهی
بیاور.»

گفت: «اگر خدا بخواهد آن را می‌آورد و شما قادر به فرار
نخواهید بود.

اگر خدا بخواهد گمراهتان کند و من بخواهم اندرزان
بدهم نصیحت من فایده‌ای برای شما نخواهد داشت.
پروردگار شما اوست و به سوی او باز می‌گردید.»

یا می‌گویند: «به دروغ آن را به خدا بسته است!» بگو: «اگر
من آن را به خدا بسته باشم گناهش به عهده من است، ولی
من از گناهان شما بری هستم.

به نوح وحی شد که از قوم تو جز آنان که ایمان آورده‌اند
دیگر کسی ایمان نخواهد آورد، بنا بر این از کردارشان
غمگین نباش،

و کشتی را تحت نظارت و وحی ما بساز و ستمکاران را
شفاعت نکن که آنان غرق خواهند شد.»

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسِلُهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ أَبْنَاهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ

قَالَ سَآوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَْعَصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ

وَقِيلَ يٰنَارُ ضُ أَبْلَعِي مَاءَكَ وَيَسْمَاءُ أَقْلَعِي وَغِيضُ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ

آن گاه به ساختن کشتی مشغول شد، هر وقت دسته‌ای از اشراف قومش بر او می‌گذشتند مسخره‌اش می‌کردند؛ می‌گفت: چنانچه ما را مسخره کنید ما نیز به همین صورت شما را مسخره خواهیم کرد،

و به زودی خواهید فهمید عذاب خوارکننده به سراغ چه کسی خواهد آمد و عذاب دائمی بر چه کسی وارد می‌شود.

چون فرمان ما فرا رسید آب از تنور سرزد، گفتیم: «از هر جفتی از حیوانات دو فرد و نیز خاندانت را جز آنها که قبلا وعده هلاکشان داده شده است و همچنین مؤمنان را در آن برگیر.» اما جز معدودی به او ایمان نیاوردند.

گفت: «سوار شوید که حرکت و توقف آن با نام خداست. پروردگار من آمرزنده مهربان است.»

کشتی سرنشینانش را در امواجی همچون کوه‌ها می‌برد، نوح پسرش را که در کناری قرار داشت ندا داد: «پسرم! همراه ما سوار شو و با کافران نمان.»

گفت: «به کوهی پناه خواهم برد تا مرا از آب حفظ کند.» گفت: «امروز در برابر حکم خدا حفظ کننده‌ای نیست مگر کسی که خدا به او رحمت آورد.»— ناگاه— موجی میان آن دو حائل شد و او به غرق شدگان پیوست.

فرمان داده شد: ای زمین آب را فرو بر، و ای آسمان فرو بند. آب فرو نشست و فرمان به انجام رسید و کشتی بر جودی نشست و ندا آمد لعنت باد بر ستمکاران.

نوح پروردگارش را ندا کرد و گفت: «پروردگارا! پسرم از خاندان من است و وعده تو حق است و تو بهترین داورانی.»

قَالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ
فَلَا تَسْأَلِنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَِّّي أَعْظُكَ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَالَا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَسِرِينَ

قِيلَ يَنْوُحُ أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ
مِّمَّن مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ
إِلَهِ غَيْرُهُ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

يَقَوْمُ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي
فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وَيَقَوْمُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِينَ

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ
قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

فرمود: «ای نوح! او از خاندان تو نیست! عمل او ناصالح
است، بنا بر این چیزی را که از آن خبر نداری از من مغواه،
من به تو نصیحت می‌کنم که از جاهلان نباشی.»

گفت: «پروردگارا! پناه بر تو که نادانسته از تو چیزی
بخواهم، اگر مرا نبخشی و به من رحم نکنی از زیانکاران
خواهم بود.»

گفته شد: «ای نوح! به سلامت و برکاتی از جانب ما بر تو و
امتهای همراهت، فرود آی. و امتهایی نیز هستند که به
زودی آنها را بهره دهیم آن گاه از جانب ما عذاب دردناکی به
آنها خواهد رسید.

اینها از خبرهای غیب است که بر تو وحی می‌کنیم، نه تو و نه
قومت تا کنون آنها را نمی‌دانستید، بنا بر این صبر کن که
عاقبت از آن پرهیزگاران است.»

به سوی عادیان برادرشان هود را فرستادیم. گفت: «ای
قوم من! خدا را بپرستید که جز او معبودی نیست— شما
فقط افترا پیشه هستید.

ای قوم من! در برابر رسالتم از شما مزدی نمی‌خواهم،
پاداش من فقط به عهده کسی است که مرا آفریده است.
چرا نمی‌اندیشید؟

ای قوم من! از پروردگارتان طلب آموزش کنید و به درگاه او
توبه کنید تا از آسمان برایتان باران پی در پی فرو ریزد و
نیروی بر نیروی شما بیفزاید و گناهکارانه روی نگردانید.»

گفتند: «ای هود! معجزه‌ای برای ما نیاوردی و ما به گفتار تو
معبودهایمان را رها نمی‌کنیم و به تو ایمان نمی‌آوریم.

إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْتَرَلَكَ بَعْضُ ءَالِهَتِنَا بِسُوِّهِۦ قَالَ إِنِّیٓ أُشْهِدُ
ٱللَّهَ وَٱشْهَدُواْ ۖ إِنِّیۤ بَرِیٌۭٔ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

۵۵

مِنْ دُونِهِۦ فَكِيدُونِیۡ جَمِیْعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ

۵۶

إِنِّیۡ تَوَكَّلْتُ عَلَى ٱللَّهِ رَبِّیۡ وَرَبِّكُمْ مَّا مِنْ دَآبَّةٍ إِلَّا هُوَ
ءَاخِذٌۢ بِنَاصِیَتِهَا ۖ إِنَّ رَبِّیۡ عَلَى صِرَاطٍۭ مُّسْتَقِیْمٍۭ

۵۷

فَإِنْ تَوَلَّوْا۟ فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم مَّا أُرْسِلْتُ بِهِۦٓ إِلَیْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّیۡ قَوْمًا غَیْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُۥ شَیْئًا ۚ إِنَّ رَبِّیۡ
عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ حَفِیْظٌۭ

۵۸

وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّیْنَا هُودًا ۖ وَٱلَّذِیْنَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍۭ مِنَّا
وَنَجَّیْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍۭ غَلِیْظٍۭ

۵۹

وَتِلْكَ ءَادٌۭ جَٰدُوۥا۟ بَآیَتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا۟ رُسُلَهُۥ وَاتَّبَعُوا۟
أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍۭ عَنِیْدٍۭ

۶۰

وَأَتَّبِعُوا۟ فِی هَٰذِهِۦ ٱلدُّنْیَا لَعَنَۥهُۥ وَیَوْمَ ٱلْقِیَمَةِ ۖ ؕ أَلَاۤ اِنَّ ءَادًا
كَفَرُوا۟ رَبَّهُمْ ۖ أَلَاۤ بُعْدًا لِّءَادٍۭ قَوْمِ هُودٍۭ

۶۱
حزب
۹۲
/ ۱۸۸

وَإِلَیۡ ثَمُودَ أَخَاهُم صَٰلِحًا قَالَ یَقَوْمَۤ اُعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ
إِلَٰهٍۭ غَیْرُهُۥ ۖ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِیْهَا
فَاسْتَغْفِرُوهُۥ ثُمَّ تَوَبُّوۤا۟ إِلَیْهِۥ ۚ إِنَّ رَبِّیۡ قَرِیْبٌۢ مُّجِیْبٌۭ

۶۲

قَالُوا۟ یَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِیْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَا ۖ أَتَنْهَٰنَا أَنْ
نَعْبُدَ مَا یَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِی شَكٍّۭ مِّمَّا تَدْعُونَاۤ اِلَیْهِ
مُرِیْبٍۭ

ما چیزی جز این نداریم بگوییم که بعضی از خدایان ما به تو آسیب رسانده‌اند.» گفت: «من خدا را گواه می‌گیرم و شما نیز گواه باشید که من از آنچه مایه شرک شما در برابر خداست بیزارم.

هر ترفندی که می‌توانید به من بزنید و مرا مهلت ندهید.

من بر خدا که پروردگار من و شماست توکل کردم، هیچ جنبنده‌ای نیست مگر آن که او زمام اختیارش را گرفته است، پروردگار من بر راه راست است،

و اگر روی برتابید، رسالتی را که به عهده‌ام بود به شما ابلاغ کرده‌ام و خداوند مردم دیگری را جانشین شما خواهد کرد و شما آسیبی به او نخواهید رساند، پروردگار من حافظ همه چیز است.»

چون فرمان ما فرا رسید به رحمت خود هود و ایمان آوردگان به او را رهانیدیم و از عذاب شدید نجاتشان دادیم.

این عادیان بودند که آیات پروردگارشان را انکار کردند و از فرستادگان او سر برتافتند و به فرمان طاغیان دشمن حق، گردن نهادند،

و از پی آنها در این دنیا و روز قیامت لعنت به جای ماند، آگاه باشید که عادیان به پروردگارشان کافر شدند، قوم عاد، امت هود، از رحمت خدا دور باد.

برای ثمودیان برادرشان صالح را فرستادیم. گفت: «ای قوم من! خدا را بپرستید که جز او معبودی نیست، او شما را از زمین آفرید و آبادانیش را به شما واگذاشت. از او طلب آمرزش کنید و به درگاهش توبه آورید که پروردگار من نزدیک و اجابت‌گر است.»

گفتند: «ای صالح! پیش از این ما به تو امید داشتیم. چگونه ما را از پرستش آنچه نیاکانمان می‌پرستیدند باز می‌داری؟ ما نسبت به آنچه ما را بدان دعوت می‌کنی در شک و بدگمانیم.»

قَالَ يٰٓقَوْمِ اَرَايْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّىْ وَعَاتَلَنِىْ مِنْهُ رَحْمَةٌ فَمَنْ يَنْصُرُنِىْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهُۥ فَمَا تَزِيدُوْنِىْ غَيْرَ تَخْسِيْرٍ

وَيَقَوْمِ هٰذِهِۦ نَافَةٌ اللّٰهِ لَكُمْ ءَايَةٌ فَذُرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمْسُوْهَا بِسُوءٍ فَيَاْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ

فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِىْ دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ

فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صٰلِحًا وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيٍ يَّوْمٍۭئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِىُّ الْعَزِيْزُ

وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوْا فِىْ دِيْرِهِمْ جٰثِمِيْنَ

كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيْهَا اَلَا اِنَّ ثَمُوْدًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدٍ

وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيْمَ بِالْبَشْرِىْ قَالُوْا سَلٰمًا قَالِ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعَجَلٍ حٰنِيْدٍ

فَلَمَّا رَآَ اٰیٰدِيْهِمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِیْفَةً قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّا اُرْسَلْنَا اِلٰى قَوْمٍ لُّوْطٍ

وَاَمْرًا۟ۨهُۥۨ قَا۟یِمَةً۟ۨ فَضَحِكَتْ۟ۨ فَبَشَّرْنَا۟ۨهَا۟ۨ بِاِسْحٰقَ۟ۨ وَمِنْ وَّرَآءِ۟ۨ اِسْحٰقَ۟ۨ یَعْقُوْبَ۟ۨ

گفت: «ای قوم من! بگویید اگر من دلیل آشکاری از جانب پروردگارم داشته باشم که او رحمت خود را به من ارزانی داشته است و اگر به فرمانش گردن نگذارم چه کسی قادر است مرا در برابر خدا یاری کند؟ بنا بر این شما جز زیان بر من نخواهید افزود.»

«ای قوم من! این ماده شتر خداوند است و معجزه‌ای برای شما، بگذارید در زمین خدا بچرد و هیچ آزاری به آن نرسانید که به زودی عذابی شما را فرا گیرد.»

اما آنها ماده شتر را پی کردند. گفت: «سه روز در منازل خود بهره‌مند شوید، این وعده بی‌خلاف است.»

چون فرمان ما فرا رسید، صالح و مؤمنانی را که با او بودند به رحمت خود از رسوایی آن روز نجات دادیم، زیرا پروردگار تو نیرومند ارجمند است.

ستمکاران را بانگی مرگبار فرا گرفت و در خانه‌های خود به رو درافتادند.

چنان که گویی هرگز در آن دیار نبوده‌اند، بدانید که ثمودیان پروردگارشان را انکار کردند، بر ثمودیان لعنت باد.

فرستادگان ما برای ابراهیم بشارت آوردند و سلامش گفتند و سلامشان گفت و بی‌درنگ گوساله بریان پیش آورد.

همین که دید دست به آن نمی‌زنند ناپسندشان شمرد و در دل احساس ترس کرد. گفتند: «تترس ما بر قوم لوط فرستاده شده‌ایم.»

همسرش که ایستاده بود خندید. ما او را به اسحاق و پس از او به یعقوب وعده دادیم.

قَالَتْ يَوۡلَيَتَىْ ءَالِدٌ وَأَنَاْ عَجُوزٌ وَهَٰذَا بَعۡلِ شَيْخًا إِنۢنَّ هَٰذَا لَشَیْءٌ عَجِیۡبٌۭ

۷۳

قَالُواْ أَتَعْجَبِیۡنَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ ۖ رَحِمْتُ ٱللَّهَ وَبَرَكَتُهُۥ عَلَیۡكُمۡ أَهْلَ ٱلْبَیۡتِ إِنَّهُۥ حَمِیۡدٌۭ مَّجِیۡدٌۭ

۷۴

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَهِیۡمَ ٱلرُّوۡعُ وَجَآءَتُهُ ٱلْبُشْرَىٰ يُجَدِلُنَا فِی قَوْمٍ لُّوۡطٍۭ

۷۵

إِنۢنَّ إِبْرَهِیۡمَ لَحَلِیۡمٌۭ ءَاوَهُۥ مُنِیۡبٌۭ

۷۶

یَٰۤإِبْرَهِیۡمُ ٱعْرِضْ عَنۢ هَٰذَا إِنَّهُۥ قَدْ جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمۡ ءَاتِیهِمۡ عَذَابٌۭ غَیۡرَ مَرۡدُودٍۭ

۷۷

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِیۡءَ بِهِمۡ وَضَاقَ بِهِمۡ ذَرَعًا وَقَالَ هَٰذَا یَوۡمٌ عَصِیۡبٌۭ

۷۸

وَجَآءَهُۥ قَوْمُهُۥ یُهَرَّعُونَ ۖ إِلَیۡهِ وَمِنۢ قَبۡلُ كَانُواْ یَعۡمَلُونَ ٱلسَّیِّئَٰتِۭ قَالَ یَقۡوُمُ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِی هُنَّ أَطۡهَرُ لَكُمۡ ۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَلَا تُخۡزَوۡنَ فِی ضِیۡفِیۡ ۖ ٱلۡیَسَ مِنكُمۡ رَجُلٌۭ رَّشِیۡدٌۭ

۷۹

قَالُواْ لَقَدْ عَلِمۡتَ مَا لَنَا فِی بَنَاتِكَ مِنۢ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعۡلَمُ مَا نُرِیۡدُ

۸۰

قَالَ لَوۡ أَنۢ لِّی بِكُمۡ قُوَّةٌۭ أَوْ ءَاوِیۡٓ إِلَىٰ رُكۡنٍۭ شَدِیۡدٍۭ

۸۱

قَالُواْ یٰلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنَ یَصِلُوا۟ إِلَیۡكَ ۖ فَٱسۡرِ بِأَهۡلِكَ بِقِطۡعٍۭ مِّنَ ٱللَّیۡلِ وَلَا یَلۡتَفِتۡ مِنكُمۡ أَحَدٌۭ إِلَّا أُمۡرَأَتُكَ ۖ إِنَّهُۥ مُصِیۡبُهَا مَا أَصَابَهُمۡ ۖ إِنۢنَّ مَوۡعِدَهُمۡ ٱلصُّبۡحُ ۖ ٱلۡیَسَ ٱلصُّبۡحُ بِقَرِیۡبٍۭ

گفت: «وای بر من، چگونه من که پیر زنی هستم و شوهرم نیز پیر شده است می‌توانم فرزندی داشته باشم، به راستی چیز عجیبی است.»

گفتند: «آیا از کار خدا تعجب می‌کنی؟ رحمت و برکات خدا مشمول خانواده شماست زیرا او ستوده‌ای بزرگوار است.

چون وحشت از ابراهیم برطرف شد و بشارت به او رسید درباره قوم لوط با ما به بحث پرداخت

که ابراهیم بردبار و نرم دل و انابه‌گر بود.»

ای ابراهیم از این گفتار بگذر که فرمان پروردگارت صادر شده است و به طور مسلم عذاب بدون برگشت به آنان خواهد رسید.

چون فرستادگان ما نزد لوط آمدند از آمدنشان نگران شد و گفت این روز بسیار سختی است.

قوم لوط که از پیش زشتکاره بودند شتابان به سراغش آمدند. گفت: «ای قوم من! اینها دختران من هستند و برای شما پاکیزه‌ترند، از خدا بترسید و مرا نزد میهمانانم رسوا نکنید، آیا در میان شما مرد عاقلی وجود ندارد.

گفتند: می‌دانی که ما تمایلی به دختران تو نداریم و نیز می‌دانی ما چه می‌خواهیم.»

گفت: «کاش در برابر شما قدرتی داشتم و یا به تکیه‌گاه محکمی پناه می‌بردم.»

گفتند: «ای لوط! ما رسولان پروردگار تو هستیم، آنها هرگز به تو دست نمی‌یابند. پاسی از شب گذشته با خانواده‌ات حرکت کن، هیچ یک از شما روی نگرداند جز همسرت، زیرا آنچه به دیگران برسد به او هم خواهد رسید. وعده عذاب آنها صبح است، آیا صبح نزدیک نیست؟»

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيَّهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْنَؤُمْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَتَّقُوا الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُكُمْ
بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ

وَيَقَوْمِ أَوْفُوا الْمَكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِخَفِيضٍ

قَالُوا يَشْعِيبُ أَصْلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَؤُا إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُ عَلَى بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَكُمُ عَنْهُ
إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

چون فرمان ما فرا رسید آنجا را زیر و رو کردیم و سنگ و
گل متراکمی

که نزد پروردگارت نشاندار بود بر آنها فرو ریختیم، چنین
عذابی از ستمگران دور نیست.

به سوی قوم «مدین» برادرشان شعیب را فرستادیم، گفت:
«ای قوم من! خدا را بپرستید که جز او معبودی ندارید و
پیمانه و ترازو را کم ندهید. من خیر شما را می‌خواهم و بر
شما از عذاب روزی فراگیر بیمناکم.

ای قوم من! وزن و پیمانه را با عدالت باز دهید و اشیاء
مردم را کم ندهید و در روی زمین فساد نکنید.

اگر ایمان دارید آنچه خدا باقی گذاشته برایتان بهتر است و
من پاسدار شما نیستم.»

گفتند: «ای شعیب آیا به فرمان نماز توسل که باید
معبودهای نیاکانمان را رها کنیم و بنا به میل خودمان در
اموالمان تصرف نکنیم؟ حقا که تو مردی بردبار و رشیدی!»

گفت: «ای قوم من! اگر دیدید دلیلی از پروردگارم دارم و
رزق خوبی به من داده باشد، هرگز نمی‌خواهم خودم مرتکب
چیزی شوم که شما را از آن باز می‌دارم، من تا آنجا که
می‌توانم جز اصلاح نمی‌خواهم و از خدا توفیق می‌طلبم، به
او توکل دارم و به سوی او باز می‌گردم.

وَيَقَوْمٌ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ
بَبَعِيدٍ

۹۰

وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

۹۱

قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِينَا
ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ

۹۲

قَالَ يَقَوْمُ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ
وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

۹۳

وَيَقَوْمُ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُحْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي
مَعَكُمْ رَقِيبٌ

۹۴

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْيِنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ
جَاثِمِينَ

۹۵

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ

۹۶
۱۹۱

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

۹۷

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَاتَّبَعُوهُ أَمَرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ
بِرَشِيدٍ

ای قوم من! مخالفت با من سبب نشود که شما به همان
سرنوشتی که قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح گرفتار
شدند گرفتار شوید. قوم لوط از شما چندان دور نیست.

از پروردگار طلب آموزش کنید و به سوی او روی آورید که
پروردگار من مهربان و دوستدار است.»

گفتند: «ای شعیب! بسیاری از گفته‌هایت را نمی‌فهمیم و در
میان خود تو را ناتوان می‌بینیم و اگر به احترام قبیله‌ات
نبود، سنگسارت می‌کردیم و تو در برابر ما قدرتی نداری.»

گفت: «ای قوم من! آیا قبیله من نزد شما از خدا عزیزتر
است که فرمان او را پشت سر انداخته‌اید– پروردگار من
به کردارتان احاطه دارد.

ای قوم من! هر کاری از دستتان ساخته است انجام دهید
من نیز کار خودم را می‌کنم، به زودی خواهید دانست که
عذاب خوار کننده بر چه کسی فرود می‌آید و چه کسی دروغ
می‌گوید، شما انتظار بکشید و من نیز در انتظارم.»

چون فرمان ما فرا رسید شعیب و ایمان آوردگان به او را به
رحمت خود نجات دادیم و ستمکاران را صیحه‌ای فرا گرفت
و در دیارشان به رو درافتادند.

آن چنان که گویی هرگز در آن دیار نبوده‌اند؛ اهل «مدین»
همانند قوم ثمود از رحمت خدا دور باد.

ما موسی را با آیات خود و دلیلی آشکار به سوی فرعون و
اطرافیان‌ش فرستادیم.

اما آنها از فرمان فرعون پیروی کردند با این که فرمان
فرعون مایه رستگاری نبود،

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ

۹۹

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعَنَٰهُ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ

۱۰۰

ذَٰلِكَ مِنْ أَتْبَآءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ

۱۰۱

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهِتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ

۱۰۲

وكَذَٰلِكَ أَخَذُ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

۱۰۳

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

۱۰۴

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ

۱۰۵

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

۱۰۶

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

۱۰۷

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ

۱۰۸
حزب
۹۴

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُودٍ

او در روز قیامت پیشاپیش قوم خود است و آنها را وارد دوزخ می‌کند که چه بد جایگاهی است،

و در این دنیا و روز رستاخیز لعنتی بر خود خریدند و چه بد عطایی به آنها داده شود.

این اخبار آن شهرهایی است که برای تو می‌گوییم که بعضی برپا باشند و بعضی ویران شده است.

ما به آنها ستم نکردیم بلکه خود آنها به خویش ستم کردند و چون فرمان پروردگار بیامد غیر از خدا معبودهایی که می‌خواندند یاریشان ندادند و جز هلاکت چیزی عایدشان نکردند.

پروردگارت چنین سخت می‌گیرد آن گاه که از دیار ستمکاران حساب کشد، زیرا مؤاخذه او بسیار دردناک است،

و این عبرتی است برای کسی که از عذاب آخرت می‌ترسد– آن روزی است که مردم در آن گرد می‌آیند و روزی است که همه آن را خواهند دید،

و ما آن را جز تا زمان محدودی به تأخیر نمی‌اندازیم،

روزی بیاید که هیچ کس جز به اذن او سخن نگوید، بعضی از آنها تیره روز و گروهی سعادتمندند،

اما تیره روزان در آتشند و در آن ناله و فریاد کنند،

تا آسمان و زمین برپاست جاودانه در آن خواهند ماند مگر پروردگارت جز آن بخواهد– پروردگارت به هر چه اراده کند آن را انجام دهد،

و تا آسمان و زمین برپاست سعادتمندان جاودانه در بهشت خواهند ماند– مگر پروردگارت جز آن بخواهد– عطایی است بی‌انقطاع.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ ءَابَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ
مَنْقُوصٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِّنْهُ
مُريبٍ

وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوفَيْنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم
مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي الْتَهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ
يُذْهِبْنَ أَلْسِيَّاتٍ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ

از آنچه اینان می‌پرستند در شک مباش، آنها نمی‌پرستند جز
همانگونه که نیاکانشان می‌پرستیدند، ما نصیب آنان را
بی‌کم و کاست خواهیم داد.

به موسی کتاب دادیم، سپس در آن اختلاف کردند و اگر
فرمان پیشین پروردگارت نبود در میان آنها داوری می‌شد،
زیرا گرفتار شکی شدید هستند،

و پروردگار تو پاداش اعمال همه را بدون نقصان باز خواهد
داد، او از کردارشان آگاه است.

بنا بر این همانگونه که مأموری، با هر کس که همراه تو به
خدا روی آورد استقامت کن و طغیان نکنید زیرا خداوند به
کردارتان بیناست.

به ستمکاران تمایل نشان ندهید که آتش دوزخ به شما
خواهد رسید. در آن حال جز خدا دوستدار و یآوری
نخواهید داشت.

نماز را در آغاز و انجام روز و پاسی از شب برپا دار که
مسلمای نیکبها بدیها را می‌زدایند، این برای پند پذیران
تذکری است،

و شکیبایی پیشه کن که خداوند پاداش نیکوکاران را از
میان نخواهد برد.

چرا در امتهای پیش از شما- جز اندکی از نجات یافتگان-
خردمندانی نبودند که مانع فساد در زمین شوند؛ و آنان که
ستم پیشه کردند پیرو لذتهای خود شدند و گناهکار بودند،

چنین نیست که پروردگارت به ظلم آبادیهایی را که اهالی
آنها شایسته و نیکوکار باشند، ویران کند.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

وَكَلَّا تَقْصُ عَلَيكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنْثِيَتْ بِهِ ۚ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ۚ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ

اگر پروردگارت می‌خواست مردمان را یک امت قرار می‌داد ولی آنها مدام در تفرقه‌اند.

مگر کسانی که پروردگارت به آنها رحم کند و آنها را برای همین آفریده است و فرمان پروردگارت قطعی است که جهنم را از جن و انس پر خواهم کرد.

ما سرگذشت یکا یک پیامبران را برایت باز گفتیم تا دلت آرام گیرد و در آن حق و راستی برای تو بیاید و اندرز و تذکری برای مؤمنان باشد.

به کسانی که ایمان نمی‌آورند بگو: هر چه در توان دارید انجام دهید ما هم انجام خواهیم داد،

و منتظر باشید که ما هم در انتظاریم.

سرّ نهان آسمانها و زمین از آن خداست و همه امور به او باز می‌گردد، او را بپرست و بر او توکل کن که پروردگار از کردار شما غافل نیست.

الف. لام. را. اینها آیات کتاب مبین است.

که آن را به هیأت قرآنی عربی نازل کردیم تا بیندیشید.

نیکوترین سرگذشتها را که پیش از آن آگاهی نداشتی از طریق وحی این قرآن برایت بیان کردیم.

هنگامی که یوسف به پدرش گفت: «ای پدر! در خواب دیدم یازده ستاره و خورشید و ماه بر من سجدہ کردند.»

قَالَ يَبْنِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَنِ عَدُوٌّ مُبِينٌ

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٍ لِّلْسَائِلِينَ

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

قَالُوا يٰٓأَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُو لَنَصِحُونَ

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُو لَحَفِظُونَ

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ

قَالُوا لَئِن أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ

گفت: «ای پسرکم خوابت را به برادرانت بازگو نکن که با تو بد سگالی می‌کنند. زیرا شیطان دشمن آشکار انسان است.»

و پروردگارت اینگونه تو را بر می‌گزیند و تعبیر خواب می‌آموزد و نعمت خود را بر تو و خاندان یعقوب تمام می‌کند، همانطور که پیش از این بر اجدادت ابراهیم و اسحاق تمام کرد– پروردگار تو دانای فرزانه است.

بی‌تردید در داستان یوسف و برادرانش برای پرسندگان عبرت‌هاست.

هنگامی که گفتند: «یوسف و برادرش نزد پدرمان از ما محبوب‌ترند در صورتی که ما نیرومندتریم، تردیدی نیست که پدرمان در اشتباهی آشکار است.

یوسف را بکشید یا او را به سرزمین دوری بیفکنید تا توجه پدر فقط به سوی شما باشد و بعد از آن مردمی صالح شوید.»

یکی از آنها گفت: «یوسف را نکشید و اگر قصدی دارید او را به قعر چاهی بیندازید تا کاروانی او را برگیرد.»

گفتند: «ای پدر! چرا درباره یوسف به ما اطمینان نمی‌کنی در صورتی که ما خیرش را می‌خواهیم؟

فردا او را با ما بفرست تا گردش و بازی کند، ما مراقب او هستیم.»

گفت: «اگر او را ببرید غمگین می‌شوم و می‌ترسم شما غفلت کنید و گرگ او را بخورد.»

گفتند: «با این که ما گروه نیرومندی هستیم اگر گرگ او را بخورد به راستی که ما زیانکار خواهیم بود.»

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۱۶

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

شب‌انگاه گریان نزد پدر آمدند،

۱۷

قَالُوا يَتَابَنَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا
فَاكْغَلَهُ الذِّبْ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

و گفتند: «ای پدر! ما برای مسابقه رفتیم و یوسف را نزد
اثاثیه خود گذاشتیم و گرگ او را خورد، و هر چند ما راست
بگوییم تو باور نخواهی کرد.»

۱۸

وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ
أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ

پیراهن خون آلود دروغین او را آوردند، گفت: «هوای نفس
شما را به این کار وادار کرد، صبر زیباست و من بر آنچه
می‌گویند از خدا یاری می‌خواهم.»

۱۹

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَى
هَذَا غُلْمٌ وَآسَرُوهُ بِضْعَةٍ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

کاروانی فرا رسید و آب آورشان را فرستادند. او دلوش را
در چاه انداخت و گفت: «مژده باد، این پسرکی است.» او را
چون کالایی پنهان داشتند- خداوند به کردارشان آگاه
است،

۲۰

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ
الزَّاهِدِينَ

و او را با بی‌رغبتی به بهایی اندک- چند درهم- فروختند.

۲۱
۱۹۵

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ
عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ
فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

خریدار او که از مردم مصر بود به همسرش گفت: «مقدم
او را گرامی دار، شاید برای ما فایده داشته باشد و یا او را
به عنوان فرزند انتخاب کنیم.» اینچنین یوسف را متمکن
ساختیم تا تعبیر خواب را به او بیاموزیم و خداوند بر کار
خویش چیره است ولی اکثر مردم نمی‌دانند.

۲۲

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَآتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ

هنگامی که به مرحله بلوغ و کمال رسید فرزانی و دانش
به او دادیم، و اینچنین نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ ۖ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْت لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَعَا بُرْهَنَ رَبِّهِ ۚ كَذَلِكَ
لِئَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۚ إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا
الْمُخْلِصِينَ

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِن دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا
الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ
أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَن نَفْسِي ۚ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِن
كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِن قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

وَإِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِن دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

فَلَمَّا رَعَا قَمِيصَهُ قُدَّ مِن دُبُرٍ ۚ قَالَ إِنَّهُ مِن كَيْدِكُنَّ ۚ إِنَّ
كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَن هَذَا ۖ وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ ۖ إِنَّكِ كُنتِ
مِنَ الْخَاطِئِينَ

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتْلَهَا عَن
نَفْسِهِ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۚ إِنَّا لَنَرْنَهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

زنی که یوسف در خانه‌اش بود به هوای نفس او را به خود خواند و درها را بست و گفت: «در اختیار تو هستم.» گفت: «به خدا پناه می‌برم، او ولی‌نعمت من است و مرا منزلتی نیکو داده است.» ستمکاران رستگار نمی‌شوند.

آن زن آهنگ او کرد، اگر یوسف برهان پروردگارش را ندیده بود آهنگ وی می‌کرد، اینچنین بدی و فحشا را از او دور کردیم زیرا او از بندگان مخلص ماست.

هر دو به طرف در شتافتند و پیراهن یوسف از پشت پاره شد، در این هنگام شوهر زن را نزدیک دریافتند. زن گفت: «کیفر کسی که به خانواده تو نظر سوء داشته باشد جز زندان یا شکنجه دردناک چیست؟»

یوسف گفت: «او مرا به سوی خود خواند»، یکی از بستگان زن که حاضر بود شهادت داد: اگر پیراهن او از جلو پاره شده باشد زن راست می‌گوید و مرد دروغ‌گوست.

و اگر پیراهن از پشت دریده باشد زن دروغ می‌گوید و مرد راست‌گوست.

چون پیراهن را دید که از پشت پاره شده است، گفت: «این از مکر شما زنانست که مکر و حيله زنان بزرگ است.

ای یوسف از او درگذر و ای زن از گناه خود توبه کن که تو خطا کرده‌ای.»

زنان شهر گفتند: «همسر عزیز برای کامجویی با غلام خودش مراوده داشت و عشق این جوان در قلب او نفوذ کرده است، به راستی ما او را در گمراهی آشکار می‌بینیم.»

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكَعًا وَعَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

۳۲

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ

۳۳

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ

۳۴

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۳۵

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

۳۶
۱۹۷

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَنِیْ أُعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَنِیْ أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِیْ خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

۳۷

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِی رَبِّیْ إِنَّیْ تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

او که ملامت زنان را شنید به دنبال آنها فرستاد و پشتیها برای‌شان فراهم کرد و به دست هر کدام چاقویی داد و (به یوسف) گفت: «به مجلس درآ». زنان چون او را دیدند بزرگوارش یافتند و دستهای خود را بریدند و گفتند: «منزه است خدا، این بشر نیست، بلکه فرشته بزرگواری است.»

گفت: «این است همان کسی که به خاطر او مرا سرزنش کردید، آری برای کامجویی به خود خواندمش و او خودداری کرد، اگر به دلخواه من رفتار نکند باید زندانی شود و تن به خواری و ذلت بدهد.»

(یوسف) گفت: «پروردگارا! زندان از چیزی که این زنان از من توقع دارند برایم محبوب‌تر است و اگر مکر و نیرنگ آنها را از من نگردانی، شیفته آنها می‌شوم و از جاهلان خواهم بود.»

پروردگارش دعای او را اجابت کرد و مکرشان را از او بگردانید زیرا خداوند شنوای داناست.

بعد از دیدن آن نشانه‌ها تصمیم گرفتند تا مدتی او را زندانی کنند.

دو جوان همراه او به زندان درآمدند، یکی از آن دو گفت: «خواب دیدم که انگور (برای شراب) می‌فشارم.» دیگری گفت: «من در خواب دیدم که نان بر سر خود حمل می‌کنم و پرندگان از آن می‌خورند، ما را از تعبیر آن آگاه کن زیرا می‌بینیم که تو از نیکوکارانی.»

گفت: «من پیش از آمدن غذا و تناول آن شما را از تعبیر خوابتان آگاه می‌سازم، اینها از دانشی است که پروردگارم به من آموخته است زیرا من کیش مردمی را که به خدای یکتا ایمان ندارند و به آخرت کافرند رها کرده‌ام.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا
أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

يَصْلَحِي السَّجْنَ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَعِبَادُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا
لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

يَصْلَحِي السَّجْنَ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا
الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ فَضَى الْأَمْرُ
الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ
فَأَنسَلَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجَنِ بِضْعَ سِنِينَ

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ
عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ
أَقْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ

من از کیش نیاکانم ابراهیم، اسحاق و یعقوب پیروی کرده‌ام
سزاوار نیست که ما چیزی را شریک خدا قرار دهیم، این از
فضل خدا بر ما و بر همه مردم است ولی بیشتر مردم شکر
نمی‌گذارند.

ای رفقای زندان! آیا معبودهای متعدد بهتر است یا خداوند
یکتای قهار؟

غیر از خدا معبودهایی که می‌پرستید چیزی نیستند جز
نامهایی که خود و نیاکاتان به آنها داده‌اید، خداوند هیچ
حجتی درباره آنها نازل نکرده است، حکم تنها از آن
خداست، او فرمان داده است که جز او را نپرستید، این
است آیین استوار ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.

ای رفقای زندان! یکی از شما سرورش را شراب خواهد
نوشانید و دیگری به دار آویخته می‌شود و پرندگان از سر
او خواهند خورد، ماجرای که درباره آن از من نظر خواستید
چنین مقدر شده است.»

(یوسف) به آن کس که گمان رهایی داشت گفت: «مرا نزد
سرورت یاد کن.» ولی شیطان یادآوری را از خاطر او برد و
پس از آن چند سال در زندان باقی ماند

ملک گفت: «من در خواب هفت گاو فربه را دیدم که هفت
گاو لاغر آنها را می‌خوردند و هفت خوشه را سبز و
خوشه‌های دیگر را خشک می‌بینم، ای بزرگان اگر تعبیر
خواب می‌دانید درباره آن نظر دهید.»

قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَلَمِينَ

۴۵

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ

۴۶

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَتٍ لَّعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ

۴۷

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ

۴۸

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُخْصِنُونَ

۴۹

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ

۵۰
۱۹۹ ر

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

۵۱

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاودْتُنَّ يُوسُفَ عَن نَّفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْأَنْ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

۵۲

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ

گفتند: «اینها خوابهای پریشان است و ما تعبیر این خوابها را نمیدانیم.»

بعد از مدتی یکی از آن دو تن که نجات یافته بود او را به یاد آورد و گفت به سوی او روانه‌ام کنید تا شما را از تعبیر آن خبر دهم:

«ای یوسف راستگو درباره هفت گاو فربه که هفت گاو لاغر آنها را می‌خورند و هفت خوشه سبز و هفت خوشه خشکیده، نظرت را به ما بگو تا من نزد مردم بروم و آنها با خبر شوند.»

گفت: «هفت سال پی در پی زراعت کنید، حاصل کشتتان را جز اندکی که می‌خورید بقیه را با خوشه واگذارید.

آن گاه پس از آن هفت سال سخت می‌آید که آنچه را برای آن سالها ذخیره کرده‌اید می‌خورید جز اندکی که ذخیره خواهید کرد.

سپس سالی فرا می‌رسد که باران فراوان نصیب مردم می‌شود و در آن سال مردم عصاره می‌گیرند.»

ملک گفت: «او را نزد من آورید.» هنگامی که فرستاده نزد او رفت، گفت: «به سوی سرور خود باز گرد و از او بپرس ماجرای زنانی که دستهای خود را بریدند چه بود؟ مسلماً پروردگار من به نیرنگ آنها آگاه است.»

گفت: «از دعوت یوسف چه منظوری داشتید؟» گفتند: «پناه بر خدا ما هیچ ایرادی در کار او نیافتیم.» همسر عزیز گفت: «اکنون حق آشکار شد، من بودم که او را به سوی خود خواندم، و او راست می‌گوید.»

(یوسف گفت): «این سخن را بدان خاطر گفتم تا بداند که من در غیاب او خیانت نکردم و خداوند مکر خائنان را به سامان نمی‌رساند.

وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِيَّ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ؟ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي؟ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبَوُّا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

وَلَا جُرْ الْآخِرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا وَاكْنُوا يَتَّقُونَ

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُتُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ؟ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ

قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ

وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا أُنْقِلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسَلَ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ

من خود را تبرئه نمی‌کنم که نفس انسانی پیوسته به بدیها فرمان می‌دهد مگر آنچه را پروردگار رحم کند که پروردگار من آمرزنده مهربان است.»

ملک گفت: «او را نزد من آورید تا از خاصانم باشد.» هنگام صحبت با او گفت: «تو امروز نزد ما صاحب مقام و امین هستی.»

گفت: «مرا سرپرست خزائن این سرزمین قرار بده که نگهدارنده‌ای آگاهم.»

بدین سان به یوسف در آن سرزمین قدرت دادیم که هر گونه می‌خواست در آن منزل گزیند، ما رحمت خود را به هر کس بخواهیم عطا می‌کنیم و پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کنیم،

و پاداش آخرت برای مؤمنان پرهیزگار بهتر است.

برادران یوسف آمدند و بر او وارد شدند، او آنها را شناخت ولی آنها او را نشناختند،

چون بارهایشان را آماده کرد، گفت: «آن برادری را که از پدر با شما یکی است نزد من بیاورید، آیا نمی‌بینید که من پیمانه را تمام می‌دهم و بهترین میزبانم؟

اگر او را نزد من نیاورید نه پیمانه نزد من خواهید داشت و نه به من نزدیک شوید.»

گفتند: «ما با پدرش گفتگو خواهیم کرد و مسلما این کار را می‌کنیم.»

به کارگزاران خود گفت: «آنچه را به عنوان بها تأدیه کرده‌اند در بارهایشان بگذارید شاید هنگامی که به خانواده خود بازگشتند و آن را دریافتند، باز آیند.»

آنها هنگامی که نزد پدر بازگشتند، گفتند: «ای پدر! از گرفتن پیمانه منع شدیم بنا بر این برادرمان را با ما بفرست تا سهمی بگیریم و به راستی ما مراقب او خواهیم بود.»

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

۶۵

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتْعَهُمْ وَجَدُوا بِضَلْعَتِهِمْ رُدتَ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَٰأَبَانَا مَا نَبْغِي هَٰذِهِ بِضَلْعَتِنَا رُدتَ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ

۶۶

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

۶۷

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

۶۸

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَلَهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۶۹
۲۰۱۲

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

گفت: «آیا من همان طور درباره او از شما مطمئن باشم که نسبت به برادرش اطمینان داشتم؟ خدا بهترین حافظ و مهربانترین مهربانانست.»

هنگامی که کالای خود را گشودند و سرمایه خود را که مسترد شده بود باز یافتند، گفتند: «ای پدر! ما دیگر چه می‌خواهیم؟ این سرمایه ماست که به ما بازگردانده شده است. ما برای خانواده خود آذوقه می‌آوریم و برادرمان را حفظ می‌کنیم و یک بار شتر زیاده می‌گیریم، این پیمانه کمی است.»

گفت: «هرگز او را با شما نمی‌فرستم تا به نام خدا پیمان دهید که او را به من بازگردانید، مگر از قدرت شما خارج باشد.» هنگامی که تعهد و پیمان موثق به او دادند، گفت: «خداوند ناظر گفتار ماست.»

گفت: «پسران من! از یک در وارد نشوید بلکه از درهای مختلف داخل شوید، من قادر به برگرداندن حادثه‌ای که خدا برای شما مقدر کرده است نیستم، حکم تنها از آن خداست، بر او توکل کردم و متوکلان باید بر او توکل کنند.»

چون به همان صورت که پدرشان دستور داده بود داخل شدند، بر دور کردن حادثه مقدر شده از جانب خدا تأثیر نداشت، اما این حاجت درونی یعقوب بود که آن را اجرا کردند، چون او علمی داشت که ما به او آموخته بودیم ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.

هنگامی که بر یوسف وارد شدند برادرش را در کنار خود جای داد و گفت: «من برادر تو هستم، از کردار آنها محزون نباش.»

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا أَلْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ

قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُوَ إِن كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

قَالُوا جَزَاؤُهُوَ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُوَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَؕ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءٍ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُوَ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًاؕ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

قَالُوا يَأَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُوَ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُوَ إِنَّا نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

هنگامی که بارهای آنها را بست جام آبخوری را در میان بار برادرش قرار داد سپس جارچی صدا زد: «ای کاروانیان شما دزدید.»

به طرف آنها رو کردند و گفتند: «چه چیز گم کرده‌اید؟»

گفتند: «آبخوری پادشاه را گم کرده‌ایم و هر کس آن را بیاورد یک بار شتر به ضمانت من جایزه دارد.»

گفتند: «به خدا سوگند می‌دانید که ما در این سرزمین نیامده‌ایم تا فساد کنیم و ما دزد نیستیم.»

گفتند: «اگر دروغ گفته باشید کیفر دزد چیست؟»

گفتند: «در میان بار هر کس پیدا شود خودش کیفر آن خواهد بود، ما اینگونه ستمگران را کیفر می‌دهیم.»

آن گاه قبل از بررسی بار برادرش به بررسی بار دیگران پرداخت و سرانجام آن را از بار برادرش بیرون آورد. بدینگونه برای یوسف چاره‌اندیشی کردیم، او هرگز نمی‌توانست برادرش را مطابق آیین ملک بگیرد مگر آن که خدا بخواهد، ما درجات هر کس را بخواهیم بالا می‌بریم و بالاتر از هر دانایی، داناتری است.

گفتند: «اگر او مرتکب دزدی شده است برادرش نیز پیش از این دزدی کرده بود. یوسف به روی خود نیاورد و چیزی به آنها اظهار نکرد و گفت: «وضع شما بدتر است و خدا به آنچه می‌گویید آگاه‌تر است.»

گفتند: «ای عزیز او پدر پیر فرتوتی دارد. یکی از ما را به جای او نگهدار، می‌بینیم که نیکوکاری.»

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ وَإِنَّا إِذَا لَظَلِمُونَ

فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِىَ أَبِى أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لىَ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَبْأَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَنَاسِفَى عَلَى يُوسُفَ وَأَبِیَضَّتْ عَیْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

گفت: «پناه بر خدا که ما جز آن کس که متاع خود را نزد او یافته‌ایم دیگری را بگیریم، چون در آن صورت ستم کرده‌ایم.»

هنگامی که از او ناامید شدند به کناری رفتند و با هم به نجوی پرداختند. بزرگ آنها گفت: «مگر نمی‌دانید که پدرتان از شما پیمان خدایی گرفت و پیش از این نیز درباره یوسف کوتاهی کرده‌اید؟ من از این سرزمین دور نمی‌شوم تا پدرم به من اجازه دهد یا خدا فرمانش را درباره من صادر کند که او بهترین حکم‌کنندگان است.

شما نزد پدرتان بازگردید و بگویید ای پدر، پسر دزدی کرده است و ما جز به آنچه می‌دانستیم گواهی نمی‌دهیم و از غیب آگاه نیستیم.

از شهری که در آن بودیم و نیز از کاروانی که همراهش آمدیم پرس تا بدانی که ما راست می‌گوییم.»

گفت: «بلکه هوای نفس چیزی را بر شما بیاراست. پس صبری زیبنده باید، شاید خدا همه را به من بازگرداند زیرا او دانای فرزانه است.»

از آنها روی برگرداند و گفت: «افسوس بر فراق یوسف.» و چشمانش از اندوه سفید شد، و اندوه خود فرو خورد.

گفتند: «به خدا سوگند آن قدر به یاد یوسف هستی تا بیمار شوی یا بمیری.»

گفت: «شرح اندوه و پریشانی خود را فقط به خدا می‌گویم و چیزهایی از (لطف) خدا می‌دانم که شما نمی‌دانید.

يَبْنِيْ اَذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيْهِ وَلَا تَأْيَسُّوْا
مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ ۚ اِنَّهٗ لَا يَأْيِسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُوْنَ

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يٰٓأَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَاهْلُنَا الضُّرُّ
وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُّزَجَلَةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكِیْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۖ
اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِیُوسُفَ وَآخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُوْنَ

قَالُوْا اَءَنْتَ یُّوسُفُ ۖ قَالَ اَنَا یُّوسُفُ وَهٰذَا اَخِيْ ۖ قَدْ
مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۚ اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِیْعُ
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ

قَالَ لَا تَثْرِیْبَ عَلَیْكُمْ اَلْیَوْمَ ۖ یَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ
الرَّحِیْمِیْنَ

اَذْهَبُوْا بِقَمِیصِیْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰی وَجْهِ اَبِیْ یَٔتِ بِصِیْرًا
وَاُتُوْنِیْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِیْنَ

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِیْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّیْ لَاجِدُ رِیْحِ یُّوسُفَ ۖ لَوْلَا
اَنْ تُفَنِّدُوْنَ

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِیْ ضَلٰلِكَ اَلْقَدِیْمِ

ای پسران من! به جستجوی یوسف و برادرش بروید و از رحمت خدا ناامید نشوید که جز کافران کسی از رحمت خدا ناامید نمی‌شود.»

هنگامی که بر او وارد شدند گفتند: «ای عزیز! به ما و خاندان ما سختی رسیده و اینک کالای ناچیزی با خود آورده‌ایم، پیمانه ما را به طور کامل عطا کن و بر ما انفاق کن که خدا بخششگران را پاداش می‌دهد.»

گفت: «آیا می‌دانید از روی نادانی با یوسف و برادرش چه کردید؟»

گفتند: «راستی تو همان یوسفی؟» گفت: «من یوسفم و این برادر من است. خدا بر ما منت گذاشت، مسلما هر کس پرهیزگاری و شکیبایی کند خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند.»

گفتند: «به خدا سوگند که خداوند تو را بر ما برتری داد و حقا ما خطاکار بودیم.»

گفت: «دیگر امروز سرزنشتان نباید کرد خداوند شما را می‌بخشد و او مهربانترین مهربانانست.

پیراهن مرا ببرید و بر چهره پدرم بیندازید تا بینا شود و همه خانواده خود را نزد من بیاورید.»

هنگامی که کاروان حرکت کرد پدرشان گفت: «اگر نگویید که عقلم را از دست داده‌ام واقعا بوی یوسف را احساس می‌کنم.»

گفتند: «به خدا سوگند که باز هم در اشتباه دیرینه‌ات هستی.»

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۖ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ
أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ

قَالَ سَوْفَ أُسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُسُفَ عَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا
مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ

وَرَفَعَ أَبْوِيهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَأْبَتِ
هَذَا تَأْوِيلُ رُءُوسِي مِنْ قَبْلُ ۖ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ
أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ
مِنْ بَعْدِ ۚ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي
لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ
أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

اما هنگامی که قاصد آمد و پیراهن را بر چهره یعقوب انداخت ناگهان بینا شد و گفت: «به شما نگفتم چیزهایی از لطف خدا می‌دانم که شما نمی‌دانید؟»

گفتند: «ای پدر! برای گناهان ما طلب آمرزش کن که ما خطا کار بوده‌ایم.»

گفت: «به زودی برای شما از پروردگار طلب آمرزش می‌کنم که او آمرزنده مهربان است.»

هنگامی که بر یوسف وارد شدند او پدر و مادرش را در کنار گرفت و گفت همگی به مصر درآیید که به خواست خدا در امان خواهید بود.

پدر و مادر خود را بر تخت نشاند و همگی در برابرش به سجده افتادند و گفت: «ای پدر! این تعبیر خوابی است که قبلاً دیده بودم، خداوند آن را حقیقت بخشید و به من لطف کرد که مرا از زندان بیرون آورد و بعد از آن که شیطان میان من و برادرانم فتنه انگیزت، شما را از آن بیابان به اینجا آورد، مسلماً لطف پروردگارم بیکران است زیرا خداوند دانای فرزانه است.

پروردگارا! تو به من فرمانروایی عطا کردی و علم تعبیر خواب آموختی، پدید آورنده آسمان و زمین تویی و در دنیا و آخرت کارساز من خواهی بود، مرا مسلمان بمیران و به شایستگان ملحق فرما!»

این از اخبار غیب است که به تو وحی کردیم و هنگامی که رای زنی و بد سگالی می‌کردند تو نزد آنها نبودی.

و بیشتر مردم- و لو بسیار مشتاق باشی- ایمان نخواهند آورد.

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

وَكَايْنٍ مِّنْ ءَايَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

۱۰۵
۲۰۴ر

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُونَ

۱۰۶

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۱۰۷

قُلْ هَذِهِ سَبِيلُ أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ
اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۱۰۸

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِّنْ أَهْلِ
الْقُرَى ۚ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۚ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ

۱۰۹

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ
نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَّشَاءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ

۱۱۰

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ مَا كَانَ حَدِيثًا
يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

۱۱۱

و تو پاداشی از آنها مطالبه نمی‌کنی که آن جز پندی برای
جهانیان نیست.

چه بسیار نشانه‌هایی در آسمانها و زمین وجود دارد که آنها
از کنارش می‌گذرند و از آن روی می‌گردانند.

بیشتر آنها ایمان نمی‌آورند، مگر ایمانی آلوده به شرک.

آیا از این ایمن هستند که عذاب فراگیری از جانب خدا به
سراغ آنها بیاید یا رستخیز بی آن که خبردار شوند ناگهان
فرا رسد؟

بگو: «این راه من است. من و پیروانم با بصیرت کامل همه
را به سوی خدا دعوت می‌کنیم. خداوند منزّه است و من
مشرک نیستم.»

ما پیش از تو نفرستادیم مگر مردانی از اهل قریه‌ها را که
به آنها وحی می‌کردیم. آیا در روی زمین نمی‌گردند تا بنگرند
سرانجام، پیشینیان چگونه بود و سرای آخرت برای
پرهیزگاران بهتر است چرا فکر نمی‌کنید؟

هنگامی که رسولان مایوس و از انکار مردمان مطمئن شدند،
یاری ما شامل حالشان شد و هر کس را خواستیم نجات
دادیم و عذاب ما از قوم زیانکار باز نخواهد گشت.

در سرگذشت آنها برای خردمندان عبرتی است، اینها
داستان دروغین نبود بلکه تصدیق کتابی است که در برابر
آنهاست و شرح هر چیز با هدایت و رحمت برای گروهی
است که ایمان می‌آورند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

۱
۲۰۵۵

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ
تُوقِنُونَ

۲

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ
الْثَمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

۳

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ
وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضِلُ
بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ

۴

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَعْنَا لَفِي خَلْقٍ
جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلُلُ فِي
أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۵
حزب
۱۰۰

الف. لام. میم. را. این آیه‌های کتابی است که از جانب پروردگارت به حق بر تو نازل شده است ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند.

همان خداوندی که آسمانها را بدون ستونی که ببینید برافراشت و سپس به عرش پرداخت و خورشید و ماه را به اختیار آورد که حرکت هر کدام را مدت معینی باشد. تدبیر کارها را به عهده دارد و آیات را بیان می‌کند تا به دیدار پروردگارتان یقین حاصل کنید.

اوست که زمین را بگسترانید و در آن کوهها و جویباران قرار داد و انواع میوه‌ها را دو قسم پدید آورد، شب را به روز می‌پوشاند که این امور عبرتی است برای گروهی که می‌اندیشند.

و در روی زمین قطعاتی کنار هم و باغهایی از انگور و مزارع و نخلها که گاهی از یک بن می‌رویند و گاهی از چند بن، در صورتی که از یک آب سیراب می‌شوند و با اینحال ثمره بعضی را بر دیگری برتری دادیم در اینها برای خردمندان عبرت‌هاست.

اگر تعجب کنی از گفتار کسانی تعجب کن که می‌گویند: «آیا هنگامی که خاک شدیم، به خلقت جدیدی باز می‌گردیم؟» آنها کسانی هستند که به پروردگارشان کافر شده‌اند و برگردنشان زنجیرهایی است، آنان اهل جهنمند و جاودانه در آن خواهند ماند.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنْمَّا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَاٍلِ

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

آنها پیش از رحمت خواستار عذاب هستند با این که قبل از آنها بلاهای عبرت انگیز نازل شد و پروردگارت مردم را با آن که ستم کرده‌اند، می‌آمرزد ولی عذابش نیز بسیار سخت است.

کافران می‌گویند: «چرا پروردگار او معجزه‌ای برایش نفرستاده است؟» تو هشدار دهنده‌ای و هر قومی را رهبری است.

خداوند آنچه را که هر ماده‌ای بدان باردار می‌شود و آنچه را رحما کم یا افزون می‌کنند می‌داند و هر چیز نزد او مقدار معینی دارد.

او دانای نهان و آشکار و بزرگ و برتر است.

چه پنهان سخن گویند چه آشکار، و نیز مخفی شدگان در شب یا پیدایان در روز برای او یکسان است.

فرشتگان مدام از پیش رو و پشت سر به امر خدا آدمی را حفظ می‌کنند. به راستی که خداوند سرنوشت هیچ قومی را تغییر نخواهد داد مگر آنچه را در ضمیرشان است تغییر دهند و هر گاه خداوند بر بدی قومی اراده کند هیچ چیز مانع آن نخواهد شد و جز خدا سرپرستی نخواهند داشت.

اوست که برق را برای ترساندن، و امیدوار شدن، به شما می‌نماید و ابرهای گرانبار را ایجاد می‌کند.

رعد به سپاس او و فرشتگان از بیم خدا تسبیح می‌گویند و صاعقه‌ها را می‌فرستد و هر که را بخواهد گرفتار آن می‌کند و آنها درباره خدا با هم جدل می‌کنند و عقوبت او سخت است.

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُهُ خَلَقُوا عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

دعوت حق از آن اوست و کسانی که غیر خدا را می‌خوانند دعوتشان به اجابت نمی‌آید، مانند کسی که دستش را به سوی آب دراز کند تا آب به دهانش برساند، اما نتواند آب به دهان برساند، و دعای کافران جز در گمراهی نیست.

آنچه در آسمانها و زمین است، و خواه و ناخواه، به اتفاق سایه‌هایشان در بامداد و شبانگاهان برای خدا سجده می‌کنند.

بپرس: «پروردگار آسمانها و زمین کیست؟» بگو: خداست. بپرس: «آیا غیر خدا را برای خود برگزیده‌اید که مالک سود و زیان خود نیستند؟» بگو: «آیا نابینا و بینا برابرند، یا تاریکی و نور یکسان است؟» یا شریکانی برای خدا قرار داده‌اند که مانند آفریده‌های او آفریده‌اند و آفرینش بر آنها مشتبه شده است؟! بگو: «خداوند خالق همه چیز و یکتا و چیره است.

از آسمان آبی فرو فرستاد که در دره‌ها به اندازه هر یک سیلاب جاری شد و بر روی آن کفی برآورد، به همان صورت که برای فراهم آوردن زینت آلات یا وسایل زندگی چیزهایی را بر آتش ذوب می‌کنند ریمه‌هایی مانند کف به وجود می‌آید، اما کفها از بین می‌روند و آنچه به مردم سود می‌رساند در زمین می‌ماند.» خداوند اینگونه مثال می‌زند.

برای اجابت کنندگان دعوت پروردگار پاداش نیک است و آنان که اجابت نکرده‌اند اگر آنچه را که روی زمین است با همانند آن برای رهایی از عذاب بلاگردان بدهند حسابشان سخت و جایگاهشان دوزخ باشد که بد جایگاهی است.

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآَنَفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ

سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ عُقْبَى الدَّارِ

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ۗ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

آیا کسی که می‌داند آنچه از طرف پروردگارت بر تو نازل شده حق است مانند کسی است که نابیناست؟ تنها عاقلان پند می‌گیرند.

کسانی که به پیمان خدا وفا می‌کنند و پیمان شکن نیستند.

و آنان که پیوندهایی را که خدا به آن امر کرده است برقرار می‌دارند و از پروردگارشان می‌ترسند و از سختی حساب بیم دارند.

و آنان که به طلب خشنودی پروردگار صبر می‌کنند و نماز برپا می‌دارند و از آنچه نصیبشان کردیم در پنهان و آشکار انفاق می‌کنند و با نیکبها بدیها را از بین می‌برند، عاقبت صاحب سرای دیگرند.

بهشت‌های جاویدان که خود و پدران، همسران و فرزندان صالح آنها به آن داخل می‌شوند و فرشتگان از هر دری بر آنان وارد می‌شوند:

سلام بر شما به خاطر صبر کردنتان، عاقبت چه خوب جایگاهی نصیبتان شد.

و آنان که پس از پیمان بستن با خدا پیمان شکنی می‌کنند پیوندهایی را که خدا به استقرارشان فرمان داده است قطع می‌کنند و در زمین فساد به بار می‌آورند، در سرای دیگر گرفتار لعن و بدفرجامی می‌شوند.

خداوند روزی هر که را بخواهد وسعت می‌دهد و هر که را بخواهد در تنگنا قرار می‌دهد، لکن آنها به زندگی دنیا خوشدل شدند در حالی که زندگی دنیا در برابر آخرت متاع ناچیزی است.

کافران می‌گویند: «چرا از سوی پروردگارش معجزه‌ای بر او نازل نشده است؟» بگو: «خداوند هر که را بخواهد گمراه می‌کند و هر که را به سوی او باز گردد هدایت خواهد کرد».

آنان که ایمان آورده‌اند و دل‌هایشان به یاد خدا آرام می‌گیرد، آگاه باشید که یاد خدا آرام بخش دل‌هاست.

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَتَابٍ

برای مؤمنان صالح زندگی پاکیزه و عاقبت نیکو رقم خورده است.

۳۰

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٍ

اینگونه تو را به میان امتی فرستادیم که پیش از آنها امتهای دیگری بودند و در گذشتند تا آنچه را به تو وحی کردیم بر آنها بخوانی در حالی که به خدای رحمان کفر می‌ورزند. بگو: «او پروردگار من است و جز او معبودی نیست، بر او توکل کردم و بازگشتم به سوی اوست».

۳۱

وَلَوْ أَنَّ قُرْعَانَا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِئِسَ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

اگر قرآنی بود که کوه‌ها را به حرکت درآورد یا زمین را شکاف دهد یا مردگان را به سخن درآورد باز هم (ایمان نمی‌آورند) و همه امور در اختیار خداست. آیا مؤمنان نمی‌دانند که اگر خدا بخواهد همه مردم را هدایت می‌کند و کافران پیوسته به سبب اعمالشان سرکوب می‌شوند و یا به زودی مصیبتی بر سرای ایشان فرود می‌آید تا وعده خدا فرا رسد، خداوند خلف وعده نخواهد کرد.

۳۲
رعد
۲۰۹

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

پیامبران پیش از تو را نیز مسخره کردند و من کافران را مهلت دادم و بعد آنها را دچار عذاب کردم، پس عذاب من چگونه بود؟

۳۳

أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بَظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ

آیا کسی که بر همه اعمالشان ناظر است— همانند بتان است – و برای خدا شریکانی قرار داده‌اند؟ بگو: «آنها را نام ببرید. شاید می‌خواهید او را در روی زمین به چیزی آگاه کنید که از آن بی‌خبر است؟ یا از سخنی آشکار خبر دهید؟» حق این است که در نظر کافران مکرشان آراسته آمد و از راه راست باز ماندند و هر که را خدا گمراه کند راهنمایی ندارد.

۳۴

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ

در زندگی دنیا گرفتار عذابی شوند و عذاب آخرت سخت‌تر است و هیچ کس نمی‌تواند در برابر خدا آنان را نگهدارد.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ

۳۶

وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنْ
الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ
وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِدُ

۳۷

وَكَذَلِكَ أُنزِلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

۳۸
ر ۲۱۰

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ
كِتَابٌ

۳۹

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتْ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

۴۰

وَإِنْ مَا نُرِيَّتَكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

۴۱

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ
يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۴۲

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا
تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ

وصف بهشتی که به پرهیزگاران وعده شده است:– نهرها در آن جاری است و میوه‌ها و سایه‌اش دائمی است، این سرانجام پرهیزگاران است و عاقبت کافران آتش است.

آنان که کتابشان داده‌ایم، به آنچه بر تو نازل شده است خوشدلند و بعضی گروه‌ها قسمتی از آن را انکار می‌کنند. بگو: «من مأمورم که خدا را بپرستم و به او شرک نیاورم، فقط به سوی او دعوت می‌کنم و بازگشت من به سوی اوست.»

چنین بود که قرآن را به زبان عربی نازل کردیم و اگر بعد از آن که آگاه شدی از هوسهای آنها پیروی می‌کردی در برابر خدا هیچ کس تو را یاری و نگهداری نمی‌کرد،

پیش از تو رسولانی فرستادیم و همسران و فرزندان برای آنها قرار دادیم و جز به فرمان خدا هیچ رسولی نمی‌توانست معجزه‌ای بیاورد، هر مهلت و اجلی، مکتوب است.

خداوند آنچه را بخواهد محو یا اثبات می‌کند و کتاب اصلی (ام‌الکتاب) نزد اوست.

اگر مقداری از آنچه را که به آنها وعده داده‌ایم به تو نشان دهیم یا تو را بمیرانیم در هر حال ابلاغ به عهده تو و حساب به عهده ماست.

مگر نمی‌بینند که ما آهنگ این سرزمین می‌کنیم و پیرامونش را می‌کاهیم، تنها خداست که فرمان می‌دهد و هیچ کس بر رد حکمش قادر نیست و او زود شمار است.

کسانی که پیش از آنها بودند مکر ورزیدند، ولی تمام چاره‌گریها از آن خداست و کردار هر کس را می‌داند و دیر نخواهد بود که کافران سرانجام سرای دیگر را ببینند و بدانند که برای کیست.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

کافران می‌گویند: «تو پیامبر نیستی.» بگو: «کافی است که خدا و کسانی که علم کتاب دارند گواه باشند.»

۱۴. ابراهیم

إِبْرَاهِيمَ: ابراهیم

مکی

۵۲ آیه

۷ صفحه

۱
۲۱۱ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

الف. لام. را. این است کتابی که بر تو نازل کردیم تا به فرمان پروردگار مردم را از تاریکی به روشنایی و به راه خدای توانمند ستوده درآوری،

۲

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

خدایی که مالک آسمانها و زمین است. وای بر کافران از عذاب سخت.

۳

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

آنان که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح می‌دهند و از راه خدا باز می‌دارند و کجی و انحراف آن راه را می‌خواهند در گمراهی بعیدی هستند.

۴

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ ۚ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ما هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر آن که به زبان قومش برای آنها بیان کند، خداوند هر که را بخواهد گمراه و هر که را بخواهد هدایت می‌کند و او توانمند فرزانه است.

۵

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ

موسی را با معجزات خود فرستادیم که قومت را از تاریکی به روشنایی درآور و روزهای خدا را به یادشان آور که برای صابران شاکر نشانه‌هایی خواهد بود.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ^ط وَلَئِنْ
كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ
اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِء وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ط
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

هنگامی که موسی به قومش گفت: «نعمت خدا را بر خود به یاد آورید که چون آل فرعون به بدترین عذابها شکنجه‌تان می‌کردند و پسرانتان را می‌کشتند و زنانتان را زنده می‌گذاشتند، نجاتتان داد، و در این امر آزمایش بزرگی از جانب پروردگارتان بود.

و پروردگارتان اعلام کرد که اگر شاکر باشید افزونی به شما عطا خواهیم کرد و اگر کفران کنید مجازات من سخت است.»

موسی گفت: «اگر شما و تمام مردم روی زمین کافر شوید مسلماً خدا بی‌نیاز ستوده است.»

آیا خبر پیشینیان- قوم نوح، عاد، ثمود و آنان که بعد از آنها آمدند و جز خداوند از آنها خبر ندارد- به شما نرسید؟ پیامبرانشان برای آنها معجزه آوردند ولی آنها دست بر دهان بردند و گفتند: «ما به آنچه شما به آن مأمور هستید کافریم و نسبت به آنچه ما را به سوی آن می‌خوانید تردید داریم.»

پیامبرانشان گفتند: «مگر در وجود خدای آفریننده آسمانها و زمین شکی هست؟ او شما را می‌خواند تا گناهاتتان را بیامرزد و شما را تا وقت مقرر مهلت دهد.» گفتند: «شما بشری مانند ما هستید و می‌خواهید ما را از آنچه نیاکانمان می‌پرستیدند باز دارید؛ معجزه آشکاری برای ما بیاورید.»

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

پیامبران‌شان گفتند: «ما نیز بشری همانند شما هستیم ولی خدا بر هر یک از بندگان‌ش که بخواهد منت می‌گذارد و ما نمی‌توانیم معجزه‌ای جز به خواست خدا بیاوریم و مؤمنان فقط باید بر خدا توکل کنند.

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنْصِرَنَّ
عَلَىٰ مَا عَادَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

چرا بر خدا توکل نکنیم؟ با این که ما را به راه راست هدایت فرمود و بر ماست که در برابر آزارتان شکیبا باشیم و توکل کنندگان باید بر خدا توکل کنند.»

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ
لَتَعُوْدَنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ

کافران به پیامبران‌شان گفتند: «شما را از سرزمین خودمان بیرون خواهیم کرد مگر به آیین ما باز گردید.» در این شرایط بود که پروردگارشان به آنها وحی فرستاد که ستمگران را نابود خواهیم کرد.

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ
مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

و شما را بعد از آنها در زمین سکونت خواهیم داد، این از آن کسی است که از وقوف در پیشگاه من بترسد و از وعید عذاب من بیمناک باشد.

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

خواستاران پیروزی و سرکشان معاند ناامید و مأیوس شدند،

مِّنْ وَرَآيِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ

پشت سرش دوزخ است و به او چرک و خون نوشانده خواهد شد

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ ۖ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۚ وَمِنْ وَرَآيِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

که جرعه جرعه آن را خواهد نوشید و هرگز گوارای او نیست و از هر طرف مرگ به او روی می‌آورد، اما نمی‌میرد و عذاب سختی در پیش دارد.

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ أُشْتَدَّتْ بِهِ
الرَّيْحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۖ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ
ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

اعمال آنان که به پروردگارشان کافر شدند مانند خاکستری است که در برابر تندباد یک روز طوفانی به باد فنا رود و از کشش و کوششها هیچ اثری بر جای نماند و این گمراهی دور و درازی است.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَاشَأُ
يُذْهِبُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

۲۰

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

که این کار برای خدا دشوار نیست.

۲۱

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّعْنُونَ عَلَيْنَا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجَزَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ

همه آنها در پیشگاه خدا حاضر شوند در این هنگام ضعیفان
به مستکبران بگویند: «ما پیرو شما بودیم، آیا می‌توانید
عذاب خدا را از ما دفع کنید؟» خواهند گفت: «اگر خدا ما را
هدایت کرده بود، ما نیز شما را هدایت می‌کردیم چه بی‌تابی
کنیم چه شکیبایی، برای ما فرقی ندارد و گریزگاهی
نیست.»

۲۲
۲۱۴

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ
الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ
سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي
وَلُمُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ
إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

هنگامی که کار تمام شود شیطان بگوید: «خداوند به شما
وعده راست داد و من نیز به شما وعده‌ای دادم و تخلف
کردم، من بر شما سلطه‌ای نداشتم جز این که دعوتتان
کردم و شما پذیرفتید، بنا بر این مرا سرزنش نکنید، خود
را ملامت کنید، نه من فریادرس شما هستم و نه شما
فریادرس من، از این که شما از پیش مرا شریک خدا
ساختید، بیزارم، و برای ستمکاران عذاب سختی است.»

۲۳

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا
سَلَامٌ

مؤمنان صالح را به باغهایی درآورند که جویباران در آن
جاری است و جاودانه به اراده پروردگارشان در آن خواهند
ماند و تحیتشان در آن سلام است.

۲۴

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ

مگر ندیدی که خدا گفتار پاکیزه را به درخت پاکیزه‌ای شبیه
کرده است که ریشه آن ثابت و شاخه‌اش در آسمان است؟

تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

۲۶

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ
الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

۲۷

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

۲۸
حزب
۱۰۴
۲۱۵ر

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ
دَارَ الْبَوَارِ

۲۹

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ

۳۰

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ
مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ

۳۱

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ
وَلَا خِالٌ

۳۲

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الْفُلُكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

۳۳

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينَ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ

به اراده پروردگار هر زمان میوه می‌دهد، خداوند برای
مردم مثلها می‌زند تا پند گیرند.

و مثل سخن ناپاک همچون درخت ناپاکی است که از زمین
ریشه‌کن شده و قرار و ثباتی نداشته باشد.

خداوند مؤمنان را با گفتار ثابت در زندگی دنیا و آخرت
پایدار می‌دارد و ستمگران را گمراه می‌سازد و خداوند هر
چه بخواهد انجام می‌دهد.

مگر کسانی را که نعمت خدا را کفران کردند و قوم خود را
به نابودی کشاندند، ندیدی

که به دوزخ درآیند و چه بد جایگاهی است.

کسانی را که برای خدا همتا قرار می‌دهند و می‌خواهند از
راه او گمراه کنند بگو بهره گیرید اما سرانجام شما آتش
است.

به بندگان مؤمن من بگو نماز را برپا دارند و از آنچه
روزیشان داده‌ایم پنهان و آشکار انفاق کنند، پیش از آن که
روزی فرا رسد که در آن نه خرید و فروش است و نه
دوستی.

خداوندی که آسمانها و زمین را آفرید و از آسمان آبی فرو
فرستاد و با آن میوه‌ها را برای روزیتان برویاند و کشتی‌ها
را به اختیارتان آورد تا به فرمان او بر دریا حرکت کند و
رودها را برایتان مسخر گرداند.

و خورشید و ماه را که مدام تابان و در گردشند به تسخیر
شما درآورد و شب و روز را مسخرتان کرد،

وَعَاتِلْكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ ءَامِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۖ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۖ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ ۚ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۚ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلًا ۖ عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

و هر آنچه خواستید به شما ارزانی داشت و اگر بخواهید نعمتهای خدا را بشمارید هرگز قادر نخواهید بود؛ انسان ستمکار و ناسپاس است.

چون ابراهیم گفت: «پروردگارا! این شهر را مکان امن قرار بده و من و فرزندانم را از پرستش بتها دور نگهدار.

پروردگارا! اینها بسیاری از مردم را گمراه ساختند، حال هر کس از من پیروی کند از من است و هر کس نافرمانی کند تو آمرزنده مهربانی.

پروردگارا! من بعضی از فرزندانم را در بیابان بی‌آب و علفی که در کنار خانه گرامی توست سکنا دادم تا نماز را برپا دارند، تو دلهای مردم را مایل به آنها بگردان و از میوه‌ها روزیشان کن؛ شاید شکرَت را به جا آورند،

پروردگارا! پنهان و آشکار ما را می‌دانی.» و در زمین و آسمان چیزی بر خدا پنهان نیست.

سپاس از آن خدایی است که اسماعیل و اسحاق را در پیری به من عطا فرمود. مسلما پروردگار من شنونده دعاست.

پروردگارا! من و فرزندانم را برپا دارندگان نماز قرار بده. پروردگارا! دعای مرا بپذیر.

پروردگارا! من و پدر و مادرم و مؤمنان را در روزی که حساب برپا می‌شود بیامرز.

گمان مبر که خدا از کردار ستمکاران غافل است، کار آنها به روزی می‌افتد که چشمها در آن خیره و نگران می‌ماند.

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ
هَوَاءٌ

و شتابان سرها رو به بالا و چشمهاشان بی‌حرکت و دلهایشان
فرو ریخته و خالی شود.

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُحِبِّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ
أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ

مردم را از روزی بر حذر دار که عذاب به سراغشان می‌آید،
آن گاه ستمکاران می‌گویند: «پروردگارا! مدت کمی ما را
مهلت بده تا دعوتت را اجابت کنیم و پیرو پیامبران باشیم.»
مگر شما نبودید که قبلاً سوگند یاد کردید که زوالی برایتان
نیست.

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُم
كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ

و در مسکن کسانی که به خودشان ستم کردند ساکن شدید
و برایتان روشن شد که چگونه با آنها رفتار کردیم و مثلاً
برایتان زدیم.

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ
لَيَازُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ

آنها مکر خود را به کار بردند و نیرنگشان نزد خدا آشکار
است، هر چند کوه‌ها با مکرشان از جا کنده شود.

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخِيفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو
أَنْتِقَامٍ

گمان مبر که خدا با رسولانش خلف وعده کند، زیرا خداوند
توانمندی انتقام گیر است.

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ
الْوَحِيدِ الْقَهَّارِ

در آن روز که این زمین به زمین دیگر و آسمانها به گونه‌ای
دیگر تبدیل می‌شوند و آنها در پیشگاه خداوند یکتای قهار
حضور می‌یابند

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

گناهکاران را در غلها بسته می‌بینی.

سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ النَّارُ

لباسشان از قطران و صورتشان در شعله‌های آتش مستور
است

لَيَجْزِيَّ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ

تا خداوند هر کس را مطابق کردارش کیفر دهد، زیرا
خداوند زود شمار است.

هَذَا بَلَاغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ ۚ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ
وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

این پیامی برای مردم است تا بدان بیم یابند و بدانند که او
معبودی است یکتا تا خردمندان پند گیرند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْءَانٍ مُبِينٍ

الف. لام. را. این آیات کتاب و قرآن مبین است.

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

چه بسا کافران آرزو می‌کنند که کاش مسلمان بودند،

ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

بگذار آنها بخورند و خوشگذرانی کنند و آرزوها سرگرمشان دارد، به زودی خواهند فهمید.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ

ما هیچ دیاری را هلاک نکردیم مگر آن که مهلت و مجالی معلوم داشت.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ

هیچ امتی بر اجل خود پیشی نمی‌گیرد و از آن عقب نخواهد افتاد.

وَقَالُوا يَأْتِيهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ

گفتند: «ای کسی که قرآن بر تو نازل شده است بی‌تردید دیوانه‌ای.

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

اگر راست می‌گویی چرا فرشتگان را برای ما نمی‌آوری؟»

مَا نُنْزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ

ما فرشتگان را جز به حق نخواهیم فرستاد و هر گاه بفرستیم دیگر مهلتی در میان نخواهد بود.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

ما قرآن را نازل کردیم و خود از آن حفاظت می‌کنیم.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ

ما پیش از تو رسولان خود را به میان امتهای پیشین فرستادیم.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

و هیچ پیامبری به سویشان نیامد جز آن که مسخره‌اش کردند.

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

این چنین قرآن را در دل گنهکاران راه می‌دهیم.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

آنها به آن ایمان نمی‌آورند و روش پیشینیان نیز چنین بود.

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

اگر دری از آسمان به روی آنها می‌گشودیم که مرتب در آن عروج می‌کردند،

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَرُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ

باز هم می‌گفتند: ما را چشم بندی کرده‌اند! بلکه ما قومی سحر شده‌ایم.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُوَ بِرَزَقِينَ

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ

وَأَرْسَلْنَا الرِّيْحَ لَوَفِحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُوَ بِخَزَرِينَ

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِءُ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُومِ

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُوَ سَاجِدِينَ

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

ما در آسمان برجهایی قرار دادیم و آن را برای بینندگان بیاراستیم.

و از هر شیطان مطرودی محفوظ داشتیم،

مگر آن که دزدانه گوش کند که در آن صورت هم شهابی آشکار دنبالش کند.

ما زمین را بگسترديم و کوه‌های استواری در آن نهادیم و از هر گیاه مناسب در آن رویاندیم،

و انواع وسایل معاش برای شما و کسانی که شما روزیشان نمی‌دهید قرار دادیم،

و گنجینه‌های همه چیز نزد ماست ولی ما جز به اندازه معین فرو نمی‌فرستیم.

ما بادهای بارور کننده را فرستادیم و از آسمان آبی نازل کردیم و با آن سیرابتان ساختیم، در صورتی که شما توانایی نگهداری آن را ندارید.

ما زنده می‌کنیم و می‌میرانیم و وارث جهانیان هستیم.

ما گذشتگان و آیندگان شما را می‌شناسیم،

پروردگار تو همه را محشور می‌کند زیرا که او فرزانه داناست.

ما انسان را از گل خشکیده‌ای که حاصل لجن بویناکی بود، آفریدیم،

و جن را پیش از آن از آتش سوزان به وجود آوردیم،

آن گاه پروردگار به فرشتگان فرمود: «من آفریننده بشری هستم که از گل خشکیده لجن بویناکی حاصل است

و چون آن را درست کردم از روح خود در آن دمیدم، در برابر او سجده کنید.»

همه فرشتگان سجده کردند

جز شیطان که سرپیچی کرد که با سجده کنندگان باشد.

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ

۳۳

قَالَ لَمْ اَكُنْ لِلسُّجْدِ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُۥ مِنْ صَلٰصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُوْنٍ

۳۴

قَالَ فَاخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ

۳۵

وَإِنَّ عَلَیْكَ اَلَلْعَنَةَ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ

۳۶

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ

۳۷

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ

۳۸

اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ

۳۹

قَالَ رَبِّ بِمَاۤ اَغْوَيْتَنِیْ لَازِیْنَنَّ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَلَاۤ اُغْوِیَنَّهُمْ اَجْمَعِیْنَ

۴۰

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِیْنَ

۴۱

قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰی مُسْتَقِیْمٍ

۴۲

اِنَّ عِبَادِیْ لَیْسَ لَكَ عَلَیْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِیْنَ

۴۳

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِیْنَ

۴۴

لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِکُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ

۴۵
۲۲۱۹

اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِیْ جَنَّتٍ وَعُیُوْنٍ

۴۶

اَدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ؕ اٰمِیْنِیْنَ

۴۷

وَنَزَعْنَا مَا فِیْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غَلٍۭ اِخْوَانًا عَلٰی سُرُرٍ مُّتَقَبِلِیْنَ

۴۸

لَا یَمَسُّهُمْ فِیْهَا نَصَبٌۢ وَمَا هُمْ مِّنْهَا بِمُخْرَجِیْنَ

۴۹

نَبِیُّ عِبَادِیْ أَتٰی اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ

۵۰
حزب
۱۰۶

وَاَنَّ عَذَابِیْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِیْمُ

۵۱

وَنَبِّئُهُمْ عَنِ ضِیْفِ اِبْرٰهَیْمَ

فرمود: «ای ابلیس چرا چون دیگران سجده نمی‌کنی؟»

گفت: «هرگز برای بشری که از گل خشکیده لجن بویناکی آفریده‌ای سجده نخواهم کرد.»

فرمود: «از جایگاه خارج شو که مطرودی

و تا روز جزا از رحمت حق دور خواهی بود.»

گفت: «پروردگارا! تا روزی که برانگیخته شوند مرا مهلت ده.»

فرمود: «تو را تا روز معین مهلت دادیم.»

فرمود: «تو را تا روز معین مهلت دادیم.»

گفت: «پروردگارا! چون ناامیدم کردی زمین را در نظرشان می‌آرایم و همه آنها را گمراه خواهم کرد،

مگر بندگان پاک و بی‌آلایش را.»

فرمود: این راهی است مستقیم تا پیشگاه من،

بر بندگان من تسلط نخواهی یافت مگر گمراهانی که از تو پیروی می‌کنند.

میعادگاه همه آنها جهنم است.

که هفت در دارد و بر هر دری عده‌ای تقسیم شده‌اند،

پرهیزگاران در باغها و کنار چشمه‌ها هستند.

به سلامت و ایمنی به آن وارد شوید.

آنچه در دلهایشان کینه است برکنیم و برادرانه بر تختهایی روبروی یکدیگر قرار دارند،

خسته نمی‌شوند و از آن بیرونشان نرانند.

بندگانم را آگاه کن که من آمرزنده مهربانم

و کیفر من عذابی دردناک است.

و آنها را از میهمانان ابراهیم خبر ده.

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَمًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ

چون بر او وارد شدند و سلام کردند، گفت: «ما از شما می‌ترسیم.»

۵۳

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَليمٍ

گفتند: «تترس، ما تو را به پسری دانا بشارت می‌دهیم.»

۵۴

قَالَ أَبَشِّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تُبَشِّرُونَ

گفت: «با این که پیر شده‌ام آیا باز هم مرا بشارت می‌دهید، به چه چیز بشارت می‌دهید؟»

۵۵

قَالُوا بَشِّرْكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَٰئِطِينَ

گفتند: «بشارتی که به تو می‌دهیم حق است، ناامید نباش.»

۵۶

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ ۖ إِلَّا الضَّالُّونَ

گفت: «چه کسی جز گمراهان از رحمت پروردگارش ناامید می‌شود؟»

۵۷

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

گفت: «ای فرستادگان مقصود شما چیست؟»

۵۸

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

گفتند: «ما به سوی قوم گنهکار فرستاده شده‌ایم،

۵۹

إِلَّا عَالِ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّهُمْ أَجْمَعِينَ

جز خاندان لوط که ما همه آنها را نجات خواهیم داد،

۶۰

إِلَّا أَمْرَاتَهُ وَقَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ

مگر همسر او که مقدر داشتیم از واپس ماندگان باشد.»

۶۱

۲۲۲ر

فَلَمَّا جَاءَ عَالِ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ

هنگامی که فرستادگان به سراغ خاندان لوط آمدند.

۶۲

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ

گفت: «شما عده‌ای ناشناس هستید.»

۶۳

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ

گفتند: «ما همان چیزی را برایت آورده‌ایم که آنها باور ندارند.

۶۴

وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ

ما خبر درستی را برای تو آورده‌ایم و راست می‌گوییم.

۶۵

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَرَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ

بنا بر این پاسی از شب گذشته خانواده‌ات را همراه خود بردار و از اینجا ببر، خودت به دنبال آنها حرکت کن و کسی پشت سرش را نگاه نکند و به جایی که مأمور شده‌اید بروید.»

۶۶

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ

ما به او وحی کردیم که صبحگاهان همه آنها ریشه کن خواهند شد.

۶۷

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ

اهالی شهر شادی‌کنان آمدند.

۶۸

قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ

(لوط) گفت: «اینها میهمانان من هستند، آبروی مرا نبرید،

۶۹

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ

و از خدا بترسید و مرا شرمنده نکنید.»

۷۰

قَالُوا أَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَلَمِينَ

گفتند: «مگر تو را از مهمانی مردمان منع نکرده بودیم؟»

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

۷۲ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ

۷۳ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ

۷۴ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ

۷۵ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ

۷۶ وَإِنَّهَا لِبَسِيلٍ مُّقِيمٍ

۷۷ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

۷۸ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ

۷۹ فَاتَّقِمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ

۸۰ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ

۸۱ وَعَاتَيْنَهُمْ عَائِيَّتَنَا فكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

۸۲ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ

۸۳ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ

۸۴ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۸۵ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ ۖ فَاصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

۸۶ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

۸۷ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ

۸۸ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِٓ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ ۖ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ

۸۹ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ

۹۰ كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ

گفت: «اگر قصدی دارید اینها دختران من هستند.»

به جان تو سوگند که اینها در مستی خود سرگردانند،

سرانجام به هنگام طلوع آفتاب بانگ مرگبار آسمانی آنها را فرو گرفت

و بعد آن زیر و زیر کردیم و سنگهایی کلین بر آنها فرو ریختیم،

در این نشانه‌هایی برای هوشیاران است

و سرزمین آنها که همواره بر سر راه برقرار است

نشانه‌ای باشد برای مؤمنان.

اصحاب ایکه (بیشه) ستمکار بودند،

ما از آنها انتقام گرفتیم و شهرهای ویران شده این دو بر سر راه آشکار است.

اصحاب حجر رسولان را تکذیب کردند،

ما آیات خود را برای آنها فرستادیم ولی آنها از آن رویگردان بودند.

آنها با خاطری آسوده خانه‌هایی در دل کوه‌ها می‌تراشیدند،

اما بانگ مرگبار آسمانی صبحگاهان آنها را فرو گرفت

و آنچه به دست آورده بودند از عذاب الهی بازشان نداشت.

ما آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است جز به حق نیافریدیم و قیامت بی‌گمان فرا خواهد رسید و از آنها به نیکی مرفنظر کن.

پروردگار تو همان آفریننده داناست.

ما سوره حمد و قرآن عظیم را به تو دادیم،

هرگز چشم به نعمتهایی که به کافران داده‌ایم ندوز، و بر آنها غمگین نباشد و به مؤمنان مهربانی کن

و بگو من هشدار دهنده آشکارم.

همانگونه که بر قسمت کنندگان نازل کردیم.

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

۱۶. نحل

الْحَلُّ: زنبور عسل

مکی

۱۲۸ آیه

۱۵ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ

وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ

– همانها که قرآن را تقسیم کردند،

به پروردگارت سوگند که

از کردار همه خواهیم پرسید.

آنچه را مأموریت داری آشکارا ابلاغ کن و از مشرکان روی بگردان.

ما شر مسخره کنندگان را از تو دفع خواهیم کرد.

آنان که معبود دیگری با خدا قرار دادند به زودی خواهند فهمید.

ما می‌دانیم که از آنچه آنها می‌گویند دلتنگ می‌شوی.

پس به ستایش پروردگارت تسبیح گوی و سجده کن

و تا زمان مرگ پرستش کننده پروردگارت باش.

۱۵ صفحه	۱۲۸ آیه	مکی	الْحَلُّ: زنبور عسل	۱۶. نحل
---------	---------	-----	---------------------	---------

فرمان خدا رسیده است، بر آن شتاب نداشته باشید، خدای پاک برتر از هر چیزی است که آن را شریکش قرار دهند.

خدا فرشتگان حامل وحی را به فرمان خویش بر هر یک از بندگانش که بخواهد فرو می‌فرستد تا هشدار دهند که معبودی جز من نیست، پس از من بترسید.

آسمانها و زمین را به حق آفرید و از آنچه شریکش قرار می‌دهند برتر است.

انسان را از نطفه بیافرید و همو بود که به ناگاه آشکارا از در دشمنی درآمد.

بدینگونه چارپایان را برای انتفاع شما آفرید و در آن حرارت و منافی است و از گوشتشان می‌خورید:

درآمد و شد صبح و شام آنها برایتان زینت است

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّءُوفٌ رَّحِيمٌ

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ
شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَبَ وَمِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و بارهای گراتان را به شهری که جز به مشقت بسیار به آن
نمی‌رسید می‌برند، پروردگار شما رؤوف و مهربان است.

اسبان و استران و خران را برای آن آفریده است که
سوارشان شوید و زینتی برای شما باشد و چیزهایی را
می‌آفریند که نمی‌دانید.

خداست که راه راست را بنمایاند و بعضی از آن راهها
بیراهه است و اگر می‌خواست همه‌تان را هدایت می‌کرد.

همو آبی از آسمان فرو فرستاد که آشامیدتان از آن است
و نیز درختان و گیاهان که دامهایتان را به آن می‌چرانید
حاصل آن است.

خداوند زراعت و زیتون و نخل و انگور و هر نوع میوه‌ای را
با آن برایتان می‌رویاند. مسلما در آن نشانه‌ای است برای
کسانی که می‌اندیشند.

او شب و روز و خورشید و ماه را برای شما مسخر کرد و
ستارگان نیز به فرمان او مسخر هستند و بی‌تردید در اینها
برای اندیشمندان نشانه‌هایی است.

آنچه را که برای شما به رنگهای گوناگون در زمین بیافرید
نشانه‌ای است برای گروهی که پند می‌پذیرند.

اوست که دریا را به اختیارتان درآورد تا از آن گوشت تازه
خوراکتان شود و زینتی را برای آرایش خود استخراج کنید و
کشتیها را شکافنده دریا می‌بینید تا از فضل خدا روزی
بیابید و شکرش را به جا آورید.

وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرََا سُبُلًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَعَلَّمَتِ وَبِالتَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ
يُخْلَقُونَ

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ ۖ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ ۖ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُم
مُّنْكَرَةٌ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْتَكْبِرِينَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَا أَنزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ
يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ أَلا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُم مِّنَ الْقَوَاعِدِ
فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِن
حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

کوه‌های استواری در زمین بیفکند تا از لرزش آن بکاهد و
به شما آرامش ببخشد و نهرها و راههایی به وجود آورد تا
هدایت شوید،

و نیز ستارگان را علامتی برای راهیابی قرار داد.

آیا آن که می‌آفریند مانند کسی است که نمی‌آفریند؟ چرا
پند نمی‌گیرید؟

اگر خواستار شمارش نعمتهای خدا باشید هرگز از عهده شما
ساخته نیست– خداوند آمرزنده مهربان است.

خداوند آنچه را پنهان یا آشکار می‌دارید می‌داند،

جز خدا معبودهایی که خوانده می‌شوند، چیزی را
نمی‌آفرینند، و خودشان نیز مخلوقند،

مردگانی هستند غیر زنده و نمی‌دانند در چه زمانی
برانگیخته می‌شوند،

معبود شما معبودی است یگانه، اما دل‌های بی‌اعتقادان به
آخرت انکارکننده است و خودشان سرکشند.

بی‌تردید خدا به چیزهایی که نهان می‌دارند و یا آشکار
می‌کنند واقف است و سرکشان را دوست ندارد،

و چون به آنها گفته شود پروردگارتان چه نازل کرده است؟
می‌گویند: «افسانه‌های پیشینیان»،

تا در قیامت تمامی بار گناهان خود و نیز بخشی از گناهان
کسانی را که ندانسته گمراهشان می‌کردند بر دوش
می‌کشند. بدانید آنچه بر دوش می‌کشند بد است.

پیشینیان آنها مکر کردند و خدا بنیانشان را برکند، سقف بر
سرشان فرو ریخت و از جایی دور از انتظار عذاب به
سراغشان آمد.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِـ يَسْتَهْزِءُونَ

آن گاه در روز قیامت خوارشان خواهد کرد، و خواهد گفت: «شریکان من کجا هستند که درباره آنها با یکدیگر جدل می‌کردید.» دانشمندان گویند که امروز ذلت و خواری و عذاب از آن کافران است،

آنان که به خود ستم روا داشته‌اند در مقابل فرشتگانی که جانشان را می‌گیرند سر تسلیم فرود می‌آورند که ما کار بدی نمی‌کردیم، آری مسلما خدا به کردارتان آگاه است:

«اکنون از درهای جهنم که تا ابد در آن خواهید ماند به درون آیید، جایگاه سرکشان چه بد است.»

به پرهیزگاران گفته شود: «پروردگارتان چه نازل کرده است؟» گویند: «بهترین سخن را». برای نیکوکاران در این دنیا خیر است و سرای آخرت بهتر است، و سرای پرهیزگاران چه خوب است،

به باغهایی جاویدان درآیند که جویباران در آن جاری است و هر چه اراده کنند در آنجا موجود است. بدینگونه خداوند پرهیزگاران را پاداش خواهد داد.

فرشتگانی که جان پاکان را می‌ستانند می‌گویند: «درود بر شما. به خاطر کردارتان به بهشت وارد شوید.»

گویی جز این انتظار دارند که فرشتگان به سراغ آنها بیایند یا فرمان پروردگارت فرا رسد. پیشینیان آنها هم همین روش را داشتند. خداوند به آنان ستم نکرد بلکه خود به خویشان ستم کردند.

سرانجام کردار بدشان دامگیرشان شد و آنچه را مسخره می‌کردند بر آنها وارد شد.

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۱۶
نحل
۳۵
۱۲۸/
۲۲۸

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

۳۶

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

۳۷

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۳۸

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ

۳۹

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ وَكُنْ فَيَكُونُ

۴۰

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبُوَّنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۴۱
۲۲۹

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۴۲

مشرکان گفتند: «اگر خدا اراده می‌کرد، ما و نیاکانمان جز او چیزی را نمی‌پرستیدیم و بدون حکم او چیزی را حرام نمی‌کردیم.» پیشینیان آنها نیز بدینگونه رفتار کردند، آیا پیامبران وظیفه‌ای جز ابلاغ آشکار دارند؟

ما برای هر امتی رسولی فرستادیم که خدای یکتا را بپرستید و از طاغوت اجتناب کنید. خداوند گروهی از آنان را هدایت کرد و گروهی دیگر سزاوار گمراهی‌اند. در زمین سیر کنید و عاقبت تکذیب کنندگان را ببینید که چگونه بود.

هر اندازه بر هدایت آنها مشتاق باشی خداوند آنان را که گمراه کرده است هدایت نخواهد کرد و آنها یاورانی ندارند.

سوگند مؤکد یاد کردند که خداوند مردگان را هرگز برنمی‌انگیزاند، آری این وعده قطعی خداست ولی اکثر مردم نمی‌دانند.

برای این که موارد اختلاف آنها بیان شود و منکران بدانند که دروغگو بوده‌اند.

هر چه را اراده کنیم کافی است بگوییم «موجود باش» بی‌درنگ موجود می‌شود.

به ستم‌دیدگانی که به خاطر خدا تن به هجرت دادند در این دنیا جایگاه خوبی خواهیم داد، و اگر بدانند پاداش آخرت از آنها بزرگتر است.

و نیز آنان که صابرند و بر پروردگارشان توکل می‌کنند.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيَ إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۴۴

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

۴۵

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

۴۶

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

۴۷

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

۴۸

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالْشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ

۴۹

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

۵۰
سجده
مستحب

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿۱﴾

۵۱
حزب
۱۰۹
ره ۲۳

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

۵۲

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ

۵۳

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۚ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْءَرُونَ

۵۴

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

ما پیش از تو فرستادگانی نفرستادیم مگر مردانی را که همراه معجزات و کتابها به آنها وحی کردیم و اگر نمی‌دانید از اهل کتاب بپرسید.

ما قرآن را بر تو نازل کردیم تا آنچه را برای مردم فرو فرستاده‌ایم برای‌شان بیان کنی شاید بیندیشند.

آیا توطئه‌گران از این ایمن هستند که خدا همه را در زمین فرو برد و یا از جایی که نمی‌دانند عذابی به سراغشان بیاید،

یا به هنگام کرّ و فرّشان، گریبانشان را بگیرد تا گریختن نتوانند،

یا خرده خرده آنان را بکاهد؟ اما پروردگارتان رؤوف و مهربان است.

آیا آنها به مخلوقات خدا توجه نکرده‌اند که چگونه سایه‌هایشان از راست و چپ در کنارشان در حرکتند و با فروتنی برای خدا سجده می‌کنند.

جنبندگان زمین و فرشتگان آسمانها بدون تکبر برای خدا سجده می‌کنند.

آنها از پروردگارشان که حاکم بر آنهاست می‌ترسند و مأموریتشان را انجام می‌دهند.

خداوند فرمود: «قائل به دو معبود نباشید.» معبود یکتا فقط اوست. «فقط از من بترسید.»

آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست و همچنین دین ابدی از آن اوست، آیا از غیر خدا می‌ترسید؟

هر نعمتی دارید از جانب خداست و چون به بلایی گرفتار آیید او را می‌خوانید،

و هنگامی که آن را برطرف ساخت جمعی از شما در همان لحظه به پروردگارشان شرک می‌آورند.

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

۵۶

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۖ تَاللَّهِ
لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ

۵۷

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

۵۸

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

۵۹

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ
هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

۶۰

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۶۱
۲۳۱ر

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ
وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا
يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

۶۲

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ
لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ

۶۳

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ وَليَّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۶۴

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا
فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

تا سرانجام در آنچه به آنها داده‌ایم کفران کنند. اکنون بهره
برید که به زودی خواهید دانست.

آنها از سر نادانی برای بتانی که ادراک ندارند از روزیشان
سهمی را قرار می‌دهند. به خدا سوگند در برابر این دروغها
بازخواست خواهید شد.

برای خدا دخترانی قائل می‌شوند– که او منزّه است– ولی
برای خودشان آنچه را میل دارند.

هر گاه به یکی از آنها خبر دهند «دختری نصیبت شده
است.» چهره‌اش سیاه می‌شود و خشم خود را فرو می‌خورد،

و از خبر بدی که به او داده شده است، پنهان می‌شود. آیا
ننگ را بپذیرد و او را به خواری نگهدارد یا در خاک پنهانش
کند. آگاه باش که بد حکم می‌کنند.

اوصاف آنان که به آخرت ایمان ندارند زشت است اما خدا
عالیترین اوصاف را داراست زیرا او نیرومندی داناست.

اگر خدا به کیفر ستمگریهای مردم، آنها را مؤاخذه کند
جنبنده‌ای روی زمین باقی نخواهد ماند، ولی به آنها تا موعد
معین مهلت می‌دهد و چون اجلشان فرا رسد نه ساعتی
تأخیر می‌کنند و نه ساعتی تعجیل.

آنها چیزهایی را به خدا نسبت می‌دهند که خودشان از آن
کراهت دارند و با زبان به دروغ مدعی می‌شوند که نیکها از
آن ایشان است، ناگزیر دوزخ برای آنان خواهد بود، و آنها از
پیشگامان هستند.

به خدا سوگند که ما رسولانی به سوی امتهای پیش از تو
فرستادیم. اما شیطان اعمال آنها را در نظرشان جلوه داد و
امروز شیطان یار آنهاست و به عذاب دردناک گرفتار
خواهند بود.

ما این کتاب را بر تو نازل نکردیم مگر برای این که مورد
اختلاف را برای آنها بیان کنی و مایه هدایت و رحمت مؤمنان
باشد.

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ ۖ مِنْ
بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا
وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ
الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۚ يَخْرُجُ مِنْ
بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ ۚ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ ۚ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ
الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۖ فَمَا الَّذِينَ
فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ
سَوَاءٌ ۚ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً ۚ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ

خداوند آبی از آسمان فرو فرستاد و با آن زمین مرده را
زنده کرد که در آن عبرتی است برای شنوایان.

در وجود چارپایان برای شما عبرتی است، از درون شکم آنها
از میان سرگین و خون، شیر خالص و گوارا به نوشندگان
می‌نوشانیم.

از میوه درختان خرما و انگور مسکرات و روزی خوبی به
دست می‌آورید که در این عبرتی است برای خردمندان.

پروردگار تو به زنبور عسل الهام کرد که در کوه‌ها و درختان
و داربستهای چوبی منزل کن،

آن گاه از تمام میوه‌ها بخور و راه پروردگارت را آرام ببیما،
از شکمهایشان نوشیدنیهای رنگارنگ بیرون می‌آید و شفای
مردم در آن است که در این عبرتی است برای
اندیشمندان.

خدا شما را آفرید، سپس شما را می‌میراند، و بعضی از شما
به پیری و فرتوتی می‌رسد چنان که همه دانسته‌ها را از یاد
می‌برد- خداوند دانای تواناست.

خداوند رزق بعضی از شما را بر دیگری فزونی داد، اما آنان
که برتری یافته‌اند حاضر نیستند از روزی خود به
بردگان‌شان بدهند تا با هم برابر شوند، آیا آنها نعمت خدا را
انکار می‌کنند؟

خداوند برای شما همسرانی از جنس خودتان قرار داد و از
همسرانتان برای شما فرزندان و نوادگان به وجود آورد و از
چیزهای پاکیزه به شما روزی داد، چرا به باطل ایمان دارند و
به نعمت خدا کفر می‌ورزند؟

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

۷۴

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۷۵
حزب
۱۱۰

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَن
رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ
يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۷۶

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى
شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ
يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

۷۷
۲۳۴

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۷۸

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

۷۹

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ
إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آنها غیر از خدا چیزهایی را می‌پرستند که مالک روزی آنها از
آسمانها و زمین نیستند و توانایی این کار را ندارند.

برای خدا هم‌تا قائل نشوید زیرا خدا می‌داند و شما
نمی‌دانید،

خداوند برده زرخریدی را که از خود اراده‌ای ندارد به مثل
در مقابل شخصی که به نیکویی او را روزی داده‌ایم و در
نهان و آشکار از روزی خود انفاق می‌کند قرار می‌دهد که آیا
این دو با هم برابرند؟ سپاس خاص خداست ولی بیشترشان
نمی‌دانند.

خداوند دو نفر را مثال زده است که یکی از آن دو گنگ و
قادر بر کاری نیست و سربار صاحبش می‌باشد و هر کجا او
را بفرستد کار را به نیکویی انجام نمی‌دهد، آیا او با کسی
که به عدالت فرمان می‌دهد و در راه راست قدم برمی‌دارد
برابر است؟

نهان آسمانها و زمین از آن خداست و امر قیامت مانند چشم
بر هم زدن و یا از آنهم نزدیکتر است، زیرا خدا بر همه چیز
قادر است.

خداوند شما را از شکم مادرانتان بیرون آورد در حالی که
چیزی نمی‌دانستید و برای شما گوش و چشم و دل آفرید تا
شاکر باشید.

آیا پرندگان را نمی‌بینند که در جو آسمان مسخر فرمان
خداوند و جز او هیچ کس نگهدار آنها نیست؟ مسلما در این
نشانه‌هایی است برای گروهی که ایمان دارند.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِثْلًا إِلَى حِينٍ

۰۱۶
نحل
۸۵
/۱۲۸

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ

۸۱

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۸۲

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ

۸۳

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

۸۴
۲۳۵ر

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

۸۵

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ ۖ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ

۸۶

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۸۷

خداوند خانه‌هایتان را جای آرامش شما قرار داد و از پوست چارپایان خیمه‌هایی برای شما مقرر کرد تا در موقع استقرار و کوچ سبک و قابل انتقال باشد و از پشم و کرک و موی آنها اثاث زندگی و مایه تجارت قرار داد تا در حیات دنیوی از آن استفاده کنید.

خداوند در آفریده‌هایش سایه‌هایی پدید آورد و در کوه‌ها پناهگاهی. جامه‌هایی برایتان قرار داد که شما را از گرما حفظ کند و نیز جامه‌هایی که در موقع جنگ حافظ شماست، بدین ترتیب نعمتهایش را برای شما کامل می‌کند تا تسلیم اوامرش شوید.

اگر روی گرداندند وظیفه تو فقط ابلاغ آشکار است.

آنها نعمت خدا را می‌شناسند و سپس انکارش می‌کنند و بیشترشان ناسپاسند.

روزی که از هر امتی گواهی برانگیزانیم به کافران اجازه سخن گفتن داده نمی‌شود و مجال عذر خواهی ندارند.

و چون ستمکاران عذاب را مشاهده کنند، نه تخفیفی خواهد بود و نه مهلتی.

مشرکان چون معبودهایی را که شریک خدا قرار داده‌اند ببینند، می‌گویند پروردگارا اینها شریکانی هستند که ما به جای تو آنها را می‌خواندیم، در این هنگام معبودانشان پاسخ می‌دهند که شما دروغ می‌گویید.

در روز تسلیم در پیشگاه خدا دروغهایی که به او می‌بستند از نظرشان برود.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ

عذابی بر عذاب کافران بازدارنده از راه خدا به کیفر
فسادشان بیفزاییم.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا
بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

روزی که از هر امتی گواهی بر آنان برانگیزیم و تو را بر آنها
گواه آوریم. این کتاب را که بر تو نازل کردیم، بیانگر همه
چیز و هدایت و رحمت و بشارت برای مسلمانان است.

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

خداوند به عدل و احسان و بخشش به نزدیکان فرمان
می‌دهد و از فحشا و منکر و ستمگری منع می‌کند و شما را
پند می‌دهد تا متذکر شوید.

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ
تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا تَفْعَلُونَ

چون با خدا پیمان بستید به عهدتان وفا کنید و سوگندهایی
را که در آنها خدا را ضامن خود قرار داده‌اید نشکنید زیرا
خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِن بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا
تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ
أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۚ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَحْتَلِفُونَ

مانند زنی نباشید که رشته‌های تابیده خود را پس از تابیدن
محکم و اتابد که سوگندهای خود را دستاویز فریب سازید
به این خاطر که گروهی از گروهی دیگر بیشتر است، خدا
می‌خواهد شما را با این وسیله بیازماید و روز قیامت موارد
اختلاف را برای شما آشکار خواهد کرد.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَلِتَسَّعَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

اگر خدا می‌خواست همه شما را یک امت قرار می‌داد ولی
خدا هر که را بخواهد گمراه می‌کند و هر که را بخواهد به
راه راست می‌آورد و درباره همه اعمالتان از شما بازخواست
خواهد شد.

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا أَلْسُوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۹۵

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۹۶

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۹۷

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۹۸

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

۹۹

إِنَّهٗ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۱۰۰

إِنَّمَا سُلْطٰنُهٗ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهٗ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

۱۰۱
۲۳۷

وَإِذَا بَدَّلْنَا ءَايَةً مَّكَانَ ءَايَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۱۰۲

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

سوگندهای خود را دستاویز فریب قرار ندهید که گامهای ثابت متزلزل شود و به خاطر بازداشتن از راه خدا بدی آن را بجشید و به عذاب عظیمی گرفتار شوید.

پیمان خدا را به بهای اندک مبادله نکنید، اگر بفهمید آنچه نزد خداست برای شما بهتر است.

آنچه نزد شماست نابود خواهد شد و آنچه نزد خداست پایدار خواهد ماند. و صابران را نیکوتر از کردارشان پاداش خواهیم داد.

مؤمن شایسته کردار را چه مرد و چه زن، زندگی پاکیزه خواهیم داد و پاداشی بهتر از کردارش به او عطا خواهیم کرد.

هنگام خواندن قرآن از شر شیطان رانده شده به خدا پناه ببر،

زیرا او بر مؤمنان و متوکلان سلطه نخواهد داشت.

تسلط شیطان فقط بر کسانی است که دوستیش را اختیار کرده‌اند و آنان که به خدا شرک آورده‌اند.

اگر آیه‌ای را به جای آیه دیگر درآوریم- و خداوند به آنچه نازل می‌کند آگاه‌تر است. گویند: «تو تهمت زنی» اما بیشتر آنها نمی‌دانند.

بگو: «جبرئیل آن را به حق از جانب پروردگار نازل کرده است، تا مؤمنان را ثابت قدم گرداند و برای مسلمانان هدایت و بشارت باشد.»

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ

می‌دانیم آنها می‌گویند بشری او را آموزش می‌دهد، در حالی که زبان کسی که اینها را به او نسبت می‌دهند غیر عربی است ولی این به زبان عربی فصیح است.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

خداوند کسانی را که به آیاتش ایمان نمی‌آورند هدایت نخواهد کرد و عذاب دردناکی برای آنهاست.

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ

فقط کسانی دروغ می‌بافند که به آیات خدا ایمان ندارند و آنها دروغگویند.

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

کسی که بعد از ایمان آوردن به خدا کافر شود- جز در صورتی که مجبور شود و قلبش به ایمان آرام باشد- بلکه کسی که سینه خود را برای پذیرش کفر بگشاید خشم خدا بر اوست و عذاب عظیمی در انتظارش خواهد بود.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

این به خاطر آن است که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح دادند- خداوند کافران را هدایت نخواهد کرد.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

آنها کسانی هستند که خدا بر قلب و گوش و دیدگان‌شان مهر زده است و آنها بی‌خبران واقعی هستند،

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

به ناچار هم آنان در آخرت زیانکارانند.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

آن گاه پروردگار بر کسانی که بعد از عذاب کشیدن هجرت کردند و در جهاد مداومت نشان دادند آمرزنده مهربان است.

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَدِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ
مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا
رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا
اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
وَهُمْ ظَالِمُونَ

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ
لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ
وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

مَتَّعْ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَا
ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

روز قیامت هر کس به دفاع از خود برخیزد و پاداش عمل
هر کس به طور کامل به او داده شود و به آنها ظلم
نمی‌شود.

خداوند اهالی قریه‌ای را مثال آورد که آرام و آسوده خاطر
بودند و از هر مکانی روزی فراوان به آنها می‌رسید اما
نعمتهای خدا را کفران کردند و خداوند به کیفر اعمالشان
طعم گرسنگی و ترس را به آنها چشانید.

پیامبری از خود آنها به سراغشان آمد، اما تکذیبش کردند و
عذاب آنها را در حال ستمگری فرو گرفت.

از چیزهای حلال و پاکیزه‌ای که خدا روزیتان کرده است،
بخورید و اگر خدا را می‌پرستید شکر نعمت او را به جای
آورید.

خداوند تنها مردار، خون، گوشت خوک و آنچه را که جز به
نام خدا سر بریده‌اند بر شما حرام کرده است، اما کسی که
ناچار شود در صورتی که از حد نگذراند خداوند آمرزنده
مهربان است.

به صرف دروغی که زبانتان توصیف می‌کند نگویید این حلال
است و آن حرام، تا بر خدا دروغ بسته باشید، آنها که به
خدا دروغ می‌بندند، رستگار نخواهند شد

و در این دنیا بهره کمی نصیبشان می‌شود و عذاب دردناکی
در انتظار آنهاست.

چیزهایی را که قبلا به شرح آوردیم بر یهودیان حرام کردیم
و به آنها ستم روا نداشتیم، ولی آنها به خودشان ظلم
کردند.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ

شَاكِرًا لِنِعْمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَعَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۚ
وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ۖ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ
لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي
ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

پروردگارت نسبت به کسانی که به جهالت مرتکب عمل
زشتی شدند و بعد از آن توبه کردند و اعمال صالح انجام
دادند آمرزنده مهربان است.

به راستی ابراهیم پیشوایی فرمانبر خدا و حنیف بود و
هرگز شرک نیاورد.

او شاکر نعمتهای خدا بود، خداوند او را برگزید و به راه
راست هدایت کرد.

در دنیا او را نیکی عطا کردیم و در آخرت از شایستگان
است.

سپس به تو وحی کردیم که از آیین حنیف ابراهیم پیروی
کن که او از مشرکان نبود.

رعایت شنبه بر آنان که در آن اختلاف کردند مقرر شد و
بی‌تردید پروردگارت روز قیامت میان آنها داوری خواهد
کرد.

با فرزاندگی و اندرزی نیکو به راه پروردگارت بخوان و با
بهترین طریق با آنها مباحثه کن، پروردگار گمراهان و هدایت
شدگان طریقتش را بهتر می‌شناسد.

اگر خواستید مجازات کنید تنها به مقداری که مجازات
شده‌اید کیفر دهید و اگر شکیبایی پیشه کنید برای
شکیبایان بهتر است.

صبر کن که صبر تو جز به توفیق خدا نیست و به خاطر آنها
غمگین مشو و از نیرنگ آنان دلتنگ نباش.

زیرا خداوند با پرهیزگاران و نیکوکاران است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
جزء ۱۵۵
حزب
۱۱۳
۲۴۰ ر
منزل
۴

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ وَ مِنْ عَائِيتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

پاک و منزّه خدایی است که بنده خود را شبی از مسجد الحرام به مسجد اقصی- که پیرامونش را برکت داده ایم- برد تا آیات خود را به او بنمایانیم، او شنوای بیناست.

وَعَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا

۲

ما به موسی کتاب دادیم و آن را راهنمای بنی اسرائیل کردیم: جز من کارسازی برنگزینید.

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

۳

ای فرزندان کسانی که همراه نوح به کشتی بردیم، نوح بنده ای سپاسگزار بود

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلِتَعْلَنَ عُلوًّا كَبِيرًا

۴

در آن کتاب به بنی اسرائیل اعلام کردیم که دوباره در زمین فساد می‌کنید و برتری جویی عظیمی خواهید داشت.

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا

۵

چون وعده نخستین آن بیاید مردان بسیار نیرومند را بر شما برانگیزیم تا درون خانه‌ها را جستجو کنند و در این وعده تردیدی نیست،

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

۶

آن گاه شما را بر آنها چیره گردانیم و با اموال و فرزندان یار© کنیم و نفراتان را بسیار گردانیم.

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْا وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا

۷

اگر نیکی کنید به خود کرده‌اید و اگر بدی کردید باز به خود کرده‌اید و چون وعده دیگر فرا رسد اثر غم و اندوه در رخسارتان ظاهر شود، همانگونه به مسجد درآیند که در مرتبه اول وارد شدند و آنچه را زیر سلطه خود بیابند به سختی نابود گردانند.

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

۹

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

۱۰

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

۱۱
۲۴۱ ر

وَيَدْعُ الْإِنْسَنُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَنُ
عَجُولًا

۱۲

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا
آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا

۱۳

وَكُلَّ إِنْسَنٍ أَلَزَمْنَاهُ طَبِيرَهُ فِي غُنْفِهِ وَخُجِرْ لَهُ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا

۱۴

أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

۱۵

مِّنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ
نَبْعَثَ رَسُولًا

۱۶

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
فَحَقَّقَ عَلَيْهَا الْقَوْلَ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا

۱۷

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

امید است پروردگارتان به شما رحم کند و اگر برگردید ما
هم باز خواهیم گشت و جهنم را زندان کافران قرار
داده‌ایم.

این قرآن به درست‌ترین راهها راهنمایی می‌کند و به
مؤمنان نیکوکار بشارت می‌دهد که برای آنها پاداش بزرگی
است.

بی‌تردید برای کسانی که به قیامت ایمان ندارند عذاب
دردناکی را آماده کرده‌ایم.

انسان همانگونه که خواستار نیکیهاست بدیها را نیز طالب
است و انسان عجول است.

ما شب و روز را دو نشانه قرار دادیم. آن گاه که نشانه شب
را محو کردیم، نشانه روز را روشنی بخش درآوردیم تا به
طلب رزقی که پروردگار از فضلش مقرر داشته برخیزید و
شمارش سالها و حساب را بدانید و هر چیزی را به روشنی
بیان کردیم.

اعمال هر انسانی را به گردنش آویزیم و روز قیامت نامه‌ای
که آن را سرگشاده خواهد دید برای او بیرون آوریم:

– نامهات را بخوان که کافی است امروز حسابگر خود باشی.

هر کس هدایت یابد برای خود هدایت یافته است و آن
کس که گمراه شود به زیان خود گمراه شده است و هیچ
کس گناه دیگری را به دوش نگیرد و ما هرگز عذاب
نخواهیم کرد مگر آن که پیامبری بفرستیم.

چون نابودی دیاری را اراده کنیم به بزرگان و متنعمانش
فرمان دهیم، و چون به فسق و فساد برخاستند، آن گاه
عذاب بر آنها واجب گردد و ایشان را به کلی نابود گردانیم.

چه بسیار مردمی را که بعد از نوح هلاک کردیم و همین بس
که پروردگارت نسبت به گناهان بندگانش آگاه و بیناست.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا

كَلَّا تُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ
رَبِّكَ مُحْظُورًا

أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ
دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أُفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا

وَعَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ
تَبْذِيرًا

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِـٔ
كَفُورًا

هر کس دنیای زودگذر را بخواهد همان اندازه که اراده کنیم به او خواهیم داد، آن گاه دوزخ را بر او مقرر خواهیم کرد که نکوهیده و مردود در آتش سوزان آن درآید

و پاداش کوشش آن کس که طالب سرای آخرت باشد و سعی و کوشش خود را به کار برد و مؤمن باشد داده خواهد شد.

و هر یک از این دو گروه را به عطای پروردگارت کمک خواهیم داد و هرگز کسی از عطای پروردگارت محروم نخواهد بود.

بنگر چگونه بعضی را بر بعضی دیگر برتری دادیم و درجات آخرت و برتریهایش از اینهم بیشتر است.

معبود دیگری در برابر خدا قرار نده که نکوهیده و خوار خواهی شد.

پروردگارت مقرر داشته است که جز او را نپرستید و به پدر و مادر نیکی کنید، چنانچه یکی یا هر دوی آنها نزد تو به پیری رسیدند کلمه‌ای رنجش آور به آنها نگو و بر سرشان فریاد نزن و با اکرام با آنها سخن بگو،

و با آنها خاکساری و مهربانی کن و بگو: «پروردگارا همانگونه که آنها مرا در کودکی پرورش دادند تو نیز آنها را مشمول رحمت خود قرار بده.»

پروردگار شما از درون دلهایتان آگاه‌تر است، اگر صالح باشید او توبه‌کنندگان را می‌بخشد.

حق نزدیکان و مسکینان و در راه ماندگان را ادا کن و هرگز اسراف و تبذیر نکن،

زیرا مسرفان برادران شیطانند و شیطان به پروردگارش ناسپاس است.

وَمَا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا

۲۹

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا

۳۰

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

۳۱
۲۴۳ر

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا يَكُنْ نَرزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا

۳۲

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

۳۳

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

۳۴

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

۳۵

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

۳۶

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

۳۷

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

۳۸

كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

اگر به امید رحمت پروردگارت از آنها اعراض کردی با گفتاری نرم با آنها سخن بگو.

هرگز دستت را به گردن خود نبند و بیش از حد آن را مگشا که مورد سرزنش قرار گیری و از کار فرو مانی.

پروردگار تو روزی هر کس را بخواهد گشاده یا تنگ می‌دارد، او نسبت به بندگانش آگاه بیناست.

فرزندان خود را از ترس تنگدستی به قتل نرسانید، ما رازق آنها و شما هستیم و کشتن آنها گناه بزرگی است.

گرد زنا نگردید که کاری بسیار زشت و شیوه‌ای ناپسند است.

کسی را که خداوند قتل او را حرام شمرده جز به حق نکشید، برای ولیّ کسی که مظلوم کشته شود حق قصاص قرار دادیم، اما در خونخواهی زیاده‌روی نکنید، زیرا (مظلوم) مورد حمایت است.

به مال یتیم دست نبرید– جز در طریق صلاح– تا به حد بلوغ برسد. به پیمان خویش وفا کنید که از آن بازخواست خواهید شد.

در پیمانه کردن، پیمانه را کامل دهید و با ترازوی درست وزن کنید که این برای شما بهتر و عاقبتش نیکوتر است.

پیرو چیزی نباش که نمی‌دانی زیرا گوش و چشم و دل– همه– بازخواست خواهند شد.

در روی زمین با تکبر راه مرو که نمی‌توانی زمین را بشکافی و هرگز قامتت به بلندای کوه‌ها نمی‌رسد.

گناه همه اینها نزد پروردگارت شایسته نیست.

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ
ٱللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا

۴۰

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِٱلْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ ٱلْمَلَائِكَةِ إِنثَاً

إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

۴۱
۲۴۴۲

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
نُفُورًا

۴۲

قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي
ٱلْعَرْشِ سَبِيلًا

۴۳

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا

۴۴

تُسَبِّحُ لَهُ ٱلسَّمَوَاتُ ٱلسَّبْعُ وَٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن
شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِۦ وَلَٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ
إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

۴۵

وَإِذَا قَرَأْتَ ٱلْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِٱلْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا

۴۶

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي ٱلْقُرْءَانِ وَحْدَهُۥ وَلَوُاْ عَلَىٰ أَدْبَرَهِمْ
نُفُورًا

۴۷

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِۦٓ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ
نَجْوَىٰٓ إِذْ يَقُولُ ٱلظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا

۴۸

أَنظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ ٱلْأَمْثَالَ فَضَلُّواْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا

۴۹

وَقَالُواْ ءِذَا كُنَّا عِظَمًا وَرَفَتَاْ ءَأِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

این احکام از حکمتهایی است که پروردگارت به تو وحی کرد
و هرگز معبودی را با خدا قرار نده و گر نه نکوهیده و
مطرود به دوزخ درافتی.

آیا پروردگارتان پسران را مخصوص شما برگزید و فرشتگان
را به دختری خویش اختیار کرد؟ شما سخن بزرگی می‌گویید.

ما در این قرآن بیان کردیم تا متذکر شوند ولی جز به
نفرتشان نیفزود.

بگو: «چنان که می‌گویند اگر با او معبودانی بود سعی
می‌کردند راهی به سوی صاحب عرش پیدا کنند.»

او منزّه است و از آنچه درباره‌اش می‌گویند بسی برتر است.

آسمانهای هفتگانه و زمین و هر چه در آنهاست خدا را به
پاکی یاد می‌کنند، و هیچ موجودی نیست مگر آن که به
ستایش و تنزیه او مشغول است ولی شما تسبیح آنها را
درنمی‌یابید؛ او بردبار و آمرزنده است.

هنگامی که قرآن بخوانی میان تو و کسانی که به آخرت
ایمان نمی‌آورند پرده‌ای ضخیم قرار می‌دهیم

و بر دل‌هایشان پوششهایی کشیده‌ایم تا آن را نفهمند و
گوشه‌ایشان را سنگین کرده‌ایم، چرا که چون پروردگارت را
در قرآن به یگانگی یاد می‌کنی روی می‌گردانند و گریزان
می‌شوند.

ما می‌دانیم آنها به چه منظور به سخنانت گوش می‌دهند و
هنگامی که نجوی می‌کنند، ستمگران می‌گویند شما از مرد
جادو زده‌ای پیروی می‌کنید،

بنگر چگونه برای تو مثالها آوردند و بعد به ضلالت افتادند و
توان ره‌نایشان نیست.

گفتند: «چگونه وقتی که استخوان پوسیده‌ای شدیم دگر بار
با آفرینش تازه‌ای زنده خواهیم شد؟»

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

بگو: «سنگ باشید یا آهن،

۵۱

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا
قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ
وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا

۵۲

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ ۖ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا
قَلِيلًا

۵۳

۲۴۵ر

وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ
بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنسَنِ عَدُوًّا مُّبِينًا

۵۴

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ
يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا

۵۵

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا
بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَءَاتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا

۵۶

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ ۖ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ
الصُّبْرِ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

۵۷

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ
أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ
كَانَ مُحْذَرًا

۵۸

وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ
مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

یا مخلوقی سخت‌تر از آنچه خیال می‌کنید..» بی‌درنگ خواهند
گفت: «چه کسی ما را باز می‌گرداند؟» بگو: «کسی که اولین
بار شما را آفرید..» آن گاه در برابر تو سر می‌جنبانند و
می‌گویند: «چه زمان خواهد بود؟» بگو: «شاید نزدیک باشد.

روزی که شما را می‌خواند و شما هم با سپاس او را اجابت
می‌کنید و به گماتان جز مدت کوتاهی درنگ نکرده‌اید.»

به بندگانم بگو: «به نیکوترین وجه سخن بگویند، زیرا
شیطان میان آنها فتنه می‌کند، به راستی که شیطان دشمن
آشکار انسان است.»

پروردگارتان به حال شما آگاه‌تر است، اگر بخواهد بر شما
رحمت می‌آورد و اگر بخواهد عذابتان خواهد کرد و ما تو را
نفرستاده‌ایم که وکیل آنها باشی.

پروردگار تو به آنچه در آسمانها و زمین است آگاه‌تر است.
ما بعضی از پیامبران را بر بعضی دیگر برتری دادیم و به
داوود زبور را عطا کردیم.

بگو: «غیر از خدا هر که را که مدعی هستید بخوانید، آنها
نمی‌توانند مشکلی را از شما برطرف سازند یا تغییر دهند.»

آنهايي را که می‌خوانند، هر کدام که نزدیک‌ترند خود جویای
تقرب به پروردگارشان هستند، و به رحمت او امیدوارند و
از عذابش می‌ترسند، زیرا عذاب پروردگار غیر قابل امان
است.

پیش از روز قیامت همه آبادیها را نابود خواهیم کرد و یا به
عذاب سختی گرفتارشان می‌کنیم، این در کتاب خدا ثبت
است،

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَعَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا

۶۰

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّعْيَا
الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي
الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

۶۱
۲۴۶۹

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ
ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا

۶۲

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أُوْحِرْنَ إِلَيْ يَوْمٍ
الْقِيَمَةِ لَأُحْتَنِكََنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا

۶۳

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً
مَوْفُورًا

۶۴

وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ
بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدهُمْ وَمَا
يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

۶۵

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا

۶۶

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ إِنَّهُ وَكَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

هیچ چیز مانع ارسال معجزات ما نشد جز تکذیب پیشینیان.
به ثمودیان ماده شتر را دادیم که همه آن را دیدند، اما بر
آن ستم کردند. ما معجزات را جز برای بر حذر داشتن
نمی‌فرستیم.

به تو گفتیم که پروردگارت به مردم احاطه دارد و رویایی را
که به تو نشان دادیم و نیز «شجره ملعونه» در قرآن چیزی
جز برای آزمایش مردم نبود. و مردم را می‌ترسانیم اما جز
بر طغیانشان نمی‌افزاید.

چون به فرشتگان گفتیم بر آدم سجده کنید همگی سجده
کردند جز ابلیس که گفت: «آیا بر کسی سجده کنم که او را
از خاک آفریده‌ای.»

گفت: «خواهی دید اگر تا روز قیامت مرا مهلت دهی
فرزندان کسی که او را بر من برتری دادی جز عده کمی همه
را گمراه و ریشه کن خواهم کرد.»

فرمود: «برو، از میان آنها هر کس از تو پیروی کند جهنم
کیفر آنها و شماس که پاداشی بسزاست.

هر کدام از آنها را که توانستی با صداقت برانگیز و به یاری
سواران و پیادگان بر آنها بتاز و در اموال و فرزندانشان
شریک شو و به آنها وعده بده.» ولی شیطان جز فریب به
آنها وعده نمی‌دهد.

تو هرگز بر بندگان من سلطه‌ای نخواهی داشت و تنها
پروردگارت برای نگهبانی آنها کافی است.

پروردگارتان کسی است که کشتی را در دریا برای شما به
حرکت درمی‌آورد تا از فضلش بهره‌مند شوید، زیرا خدا
نسبت به شما مهربان است.

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ
فَلَمَّا نَجَّكُم إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا

۶۸

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

۶۹

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
قَاصِبًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

۷۰
حزب
۱۱۶

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

۷۱
۲۴۷۲

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْهَمٍّ مِّمَّنْ أُوتِيَ كِتَابَهُۥ بِيَمِينِهِۦ
فَأُولَٰئِكَ يَفْرَهُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

۷۲

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِۦ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ
سَبِيلًا

۷۳

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِينَا إِلَيْكَ لِيَتَفَتَّرُوا
عَلَيْنَا غَيْرَهُۥ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا

۷۴

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا

۷۵

إِذَا لَا ذُقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ
لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

هنگامی که در دریا گرفتار خطری شوید جز او همه را از یاد خواهید برد و چون شما را به خشکی برساند از او روی می‌گردانید، زیرا انسان ناسپاس است.

آیا از این که شما را در خشکی فرو برد یا تندبادی از سنگ ریزه بر شما بفرستد و در مقابلش پناهی نیابید در امان هستید؟

یا ایمن شده‌اید که بار دیگر شما را به دریا بازگرداند و به کیفر انکارتان تندباد کوبنده‌ای بر شما بفرستد و غرقتان کند و خونخواهی پیدا نکند.

ما فرزندان آدم را گرامی داشتیم و آنها را در بر و بحر (بر مرکب) سوار کردیم و از انواع روزیهای پاکیزه بهره‌مندشان ساختیم و بر بسیاری از مخلوقاتمان برتری بخشیدیم.

در آن روز که هر گروهی با پیشوایشان بخوانیم، آنان که نامه عملشان را به دست راست داده‌اند آن را می‌خوانند و کمترین ستمی به آنها نخواهد شد.

اما کوردلان این جهان در آخرت نیز نابینا و گمراه‌تر خواهند بود.

نزدیک بود از آنچه بر تو وحی کرده‌ایم منصرفت کنند تا غیر آن را به ما نسبت دهی، آن گاه تو را دوست خود بگیرند.

اگر تو را ثابت قدم نمی‌کردیم نزدیک بود اندک تمایلی به آنها پیدا کنی.

اگر چنین می‌شد هم در حیات و هم در ممات عذاب مضاعف به تو می‌چشاندیم و در برابر ما یآوری نمی‌یافتی.

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا

۷۷

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا

۷۸
۲۴۸۲

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

۷۹

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا

۸۰

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

۸۱

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

۸۲

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

۸۳

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَنِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا

۸۴

قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا

۸۵
۲۴۹۲

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

۸۶

وَلَيْنُ شِئْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا

چیزی نمانده بود تو را از این زمین بلغزانند تا از آن بیرون‌ت کنند، اگر چنین می‌شد بعد از تو جز مدت کمی باقی نمی‌ماندند.

این است روش پیامبرانی که پیش از تو فرستادیم و هرگز برای روش ما تغییر و دگرگونی نخواهی یافت.

نماز را از زوال آفتاب تا آغاز تاریکی شب بخوان و نماز صبح را برپا دار، زیرا در نماز صبح فرشتگان حاضر آیند.

مقداری از شب را برخیز و نماز بخوان که آن خاص توست، چه بسا پروردگارت تو را به مقامی پسندیده برانگیزد

و بگو: «پروردگارا! مرا صادقانه بیاور و صادقانه ببر و از جانب خود سلطه و یآوری برای من قرار بده.»

بگو: «حق آمد و باطل از میان رفت که باطل نابود شدنی است.»

از قرآن آنچه را شفا و رحمت مؤمنان است نازل کردیم و ستمکاران را جز زیان نمی‌افزاید.

آن گاه که انسان را نعمت بخشیم روی بگرداند و متکبرانه دوری گزیند و چون شری به او برسد ناامید شود.

بگو: «هر کس به روش خود عمل می‌کند، پروردگار شما کسانی را که راهنشان درست‌تر است بهتر می‌شناسد.»

درباره روح از تو می‌پرسند. بگو: «روح از امر پروردگار من است و جز اندکی از دانش به شما داده نشده است.»

اگر بخواهیم آنچه را به تو وحی کرده‌ایم از تو خواهیم برد آن گاه کسی را نخواهی یافت که در برابر ما از تو دفاع کند،

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا

۸۸

قُلْ لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْحِجُ عَلَيَّ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

۸۹

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

۹۰

وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

۹۱

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

۹۲

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا

۹۳

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِإِرْقِيَّكَ حَتَّى تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

۹۴
۲۵۰۲

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

۹۵

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

۹۶

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

مگر آن که پروردگارت رحمت آورد که فضل او بر تو فراوان است.

بگو اگر جن و انس گرد آیند که مانند این قرآن را بیاورند هرگز نتوانند نظیرش را بیاورند هر چند که یکدیگر را یاری دهند.

ما در این قرآن برای مردم همه گونه مثالی آوردیم، اما بیشتر مردم جز از روی ناسپاسی، انکار نکردند.

گفتند: «ما هرگز به تو ایمان نمی‌آوریم تا چشمه‌ای از زمین برای ما روان کنی،

یا نخلستان و تاکستانی در اختیار باشد و جویباران در میان آن جاری سازی،

یا آسمان را آن چنان که می‌اندیشی بر ما فرود آوری یا خدا و فرشتگان را در برابر ما حاضر کنی،

یا خانه‌ای پرنقش و نگار از سیم و زر داشته باشی یا به آسمان صعود کنی، ولی به آسمان رفتنت را باور نمی‌کنیم مگر کتابی بر ما نازل کنی که آن را بخوانیم.» بگو: «پروردگار من منزّه است، مگر من جز بشری پیام آور هستم؟»

تنها چیزی که مانع شد مردم بعد از آمدن هدایت ایمان بیاورند. این بود که گفتند: «آیا خداوند بشری را پیام آور فرستاده است؟»

بگو: «اگر در زمین فرشتگانی بودند که با اطمینان راه می‌رفتند ما هم فرشته‌ای را به رسالت از آسمان بر آنها می‌فرستادیم.»

بگو: «همین بس که خدا میان من و شما گواه است زیرا او نسبت به بندگان‌ش آگاهی داناست.»

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ
أُولِيَاءَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
عُمِيًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّاوَلَهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ
سَعِيرًا

۹۸

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا
عِظَمًا وَرُفَّتْنَا أَعِنَّا لَمُبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

۹۹
حزب
۱۱۷

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ
عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى
الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

۱۰۰

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا لَا مُسَكَّتُمْ
خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا

۱۰۱
ر۲۵۱

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَعَلَ بَنِي
إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ
مَسْحُورًا

۱۰۲

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا

۱۰۳

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ
جَمِيعًا

۱۰۴

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ
وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

هر که را خدا هادی باشد هدایت یافته واقعی است و هر
که را گمراه کند جز خدا سروری برایش نخواهی یافت و روز
قیامت آنها را به رو دراندازیم و نابینا و لال و کر
محشورشان خواهیم کرد و جایگاهشان دوزخ است که هر
گاه لهیب آن فرو نشیند شعله تازه‌ای بر آن می‌افزاییم.

این کیفر آنهاست زیرا به آیات ما کافر شدند و گفتند:
«چگونه وقتی که استخوان پوسیده‌ای شدیم دگر بار با
آفرینش تازه‌ای زنده خواهیم شد؟»

آیا نمی‌دانند که خدای خالق آسمانها و زمین قادر است مانند
آنها را خلق کند و مهلت غیر قابل تغییری برای‌شان قرار
دهد، اما ستمکاران جز از روی ناسپاسی انکار نکردند.

بگو: «اگر گنجهای رحمت پروردگارم از شما بود باز از بیم
فقر و تنگدستی آن را خرج نمی‌کردید زیرا انسان فرومایه و
بخیل است.»

موسی را نه معجزه آشکار عطا کردیم، از بنی اسرائیل بپرس
آن زمانی که نزدشان آمد و فرعون به او گفت: «ای موسی
گمان می‌کنم تو سحر شده‌ای.»

گفت: «تو که می‌دانی این آیات را جز پروردگار آسمانها و
زمین نفرستاده است. ای فرعون من گمان می‌کنم تو نابود
شوی.»

فرعون بر آن بود که همه آنها را از آن سرزمین بیرون کند
ولی ما او و همه همراهانش را غرق کردیم،

و بعد از آن به بنی اسرائیل گفتیم در این سرزمین ساکن
شوید و چون وعده سرای دیگر فرا رسید شما را دسته
جمعی خواهیم آورد.

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا

قُلْ ءَامِنُوا بِهِۦ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّا إِلَّاٰذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهِۦ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا

وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا۝

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٌ فِی الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ وَلِيٌّ مِّنَ الدُّلٰلِ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

۱۸ . كهف	الْكَهْفُ: غار	مکی	۱۱۰ آیه	۱۲ صفحه
----------	----------------	-----	---------	---------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهُۥ عِوَجًا

قَيِّمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا

مَّكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

ما قرآن را به حق نازل کردیم و به حق نازل شد و تو را جز برای بشارت و هشدار نفرستادیم.

قرآن را خرده خرده بر تو نازل کردیم تا با تانی و بی‌شتاب بر مردم بخوانی و به طور قطع ما آن را فرو فرستادیم.

بگو: «چه ایمان بیاورید چه نیاورید، برای آنان که پیش از این دانش آموخته‌اند، چون قرآن برای‌شان خوانده شود سجده‌کنان به رو درمی‌افتند.»

و می‌گویند: «منزه است پروردگار ما که وعده‌هایش انجام شدنی است.»

سجده‌کنان به رو درمی‌افتند و می‌گیرند و بر فروتنی‌شان می‌افزاید.

بگو: «چه او را «الله» بخوانید، چه «رحمان» هر کدام را که بخوانید برای او نامهای شایسته است، نمازت را نه بسیار بلند بخوان و نه چندان آهسته، حد واسط این دو را برگزین.»

و بگو: «سپاس خداوندی راست که نه فرزندی دارد و نه در ملک شریکی، هرگز به مذلت نیفتد که محتاج به یاری شود، پس او را به شایستگی بزرگ دار.»

ستایش از آن خدایی است که این کتاب استوار را بر بنده خود نازل کرد و هیچ گونه کژی و کاستی در آن ننهاد

تا از عذاب سخت خدا بترساند و مؤمنان صالح را به پاداش نیکویی بشارت دهد

که جاودانه در آن خواهند ماند

و کسانی را که گفتند: «خداوند فرزندی برگزیده است.» بیم دهد.

مَا لَهُمْ بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْۚ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا

فَلَعَلَّكَ بَخِيعُ نَفْسِكَ عَلَىٰ عَاثِرِهِمْۚ إِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ ءَايَتِنَا عَجَبًا

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا ءَاتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ ءَاذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِۦٓ إِلَٰهًا لَّقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا

هَٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِۦٓ ءِلَٰهَةً لَّوَلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

چرا که نه آنان خود به این سخن معرفتی دارند و نه نیاکانشان. بس بزرگ است گفتاری که از دهانشان خارج می‌شود و چیزی که می‌گویند جز دروغ نیست.

اگر ایمان نیاورند شاید از غمخواری بسیار بر آنها خود را هلاک کنی.

ما هر چه را که در زمین است زینت ساختیم تا بوسیله آن بیازماییم که کدامشان نیکو کردارترند

و به همین منظور نیز روی زمین را خشک و هموار گردانیدیم.

آیا گمان کردی که اصحاب کُهِف و رقیم از آیات شگفت انگیز ما بودند؟

چون آن جوانان به غار پناه بردند گفتند: «پروردگار! رحمت خود بر ما عطا فرما و راه رستگاری را به ما بنما»

ما سالهایی چند در غار به خواب بردیمشان،

سپس آنها را از خواب برانگیختیم تا معلوم کنیم کدام گروه مدت درنگ را بهتر حساب خواهند کرد.

ما داستان آنها را به راستی و درستی برایت بازگو می‌کنیم: آنها جوانانی بودند که به پروردگارشان ایمان داشتند و ما نیز بر هدایتشان افزودیم،

و ما به هنگامی که برخاستند دلشان را قوی کردیم، گفتند: «پروردگار ما خدای آسمانها و زمین است، جز او معبودی را نمی‌پرستیم که اگر جز این بگوییم سخنی ناصواب گفته‌ایم.»

این قوم ما که معبودهایی غیر خدا برگزیده‌اند، چرا دلیل واضحی بر این معبودان نمی‌آورند؟ ستمکارتر از آن که بر خدا دروغ ببندد کیست؟

وَإِذْ أَعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْرَأَ إِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ
مَرَفَقًا

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوُّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ
وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ
ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا

وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ
الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ
عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا

وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ
لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا
لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ
فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ
وَلَنْ تُولَّيَهُمْ أَبَدًا

و چون از آنها و از آنچه غیر از خدا می‌پرستیدند کناره
گرفتید به غار پناه برید تا پروردگارتان رحمت خویش بر
شما بگستراند و در مهمی که برایتان پیش آمد گشایشی
فراهم آورد.

و خورشید را به هنگام طلوع می‌بینی که از غار آنها به طرف
راست مایل شود و چون غروب کند به جانب چپ آنها بگردد
و آنها در محل وسیعی از غار قرار داشتند. این از آیات
خداست، هر که را خدا راهنما شود هدایت یافته است و
هر که را گمراه کند هرگز یاور و راهنمایی برایش نخواهی
یافت.

گمان می‌کنی بیدارند در حالی که خفته‌اند و به پهلوی راست
و چپ می‌گردانیمشان و سگ آنها بر دهانه غار دو دست
گشاده داشت که اگر سراغشان می‌رفت، برمی‌گشتی و
می‌گریختی و سخت می‌ترسیدی.

بدینگونه آنها را برانگیختیم تا از یکدیگر پرس و جو کنند.
یکی از آنها پرسید: «چه مدت درنگ کردید؟» گفتند: «یک
روز یا مقداری از روز.» گفتند: «خدا بهتر می‌داند مدت
درنگتان چقدر است، اکنون یک نفر را با این سکه به شهر
بفرستید تا ببیند کدامین غذا پاکیزه‌تر است، تا برای شما از
آن خوراک آورد، اما باید با ملایمت و مدارا رفتار کند و
کسی را به شما آگاه نسازد،

زیرا اگر آنها به شما دست یابند سنگسارتان کنند یا شما را
به آیین خودشان بازگردانند که در آن صورت هرگز رستگار
نخواهید شد.»

وَكَذَلِكَ أَغَثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا

این چنین مردم را بر آنها واقف کردیم تا بدانند وعده خدا راست است و در قیامت شکی نیست، آری درباره آنها با یکدیگر مناقشه کردند و گفتند: «بنایی بر روی آنها بسازید.»— پروردگارشان به آنها آگاه‌تر است. ولی آنها که سر رشته کارشان را در دست داشتند، گفتند: «عبادتگاهی بر درگاه آنها می‌سازیم.»

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا

عده‌ای می‌گویند: «سه نفر بودند که چهارمین آنها سگشان بود.» گروهی می‌گویند: «پنج نفر بودند که ششمین آنها سگشان بود.» همه اینها ندیده و نستجیده است و گروهی می‌گویند: «هفت نفر بودند و هشتمین آنها سگشان بود.» بگو: «پروردگار من به عده آنها واقف‌تر است و جز معدودی عده آنها را نمی‌دانند، بنا بر این چندان درباره آنها مجادله نکن و از هیچ کس درباره آنها مپرس.»

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا

هرگز نگو فردا چنین می‌کنم،

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا

مگر این که خدا بخواهد و چون از یاد بردی، پروردگارت را به یاد آور و بگو امیدوارم که پروردگارم مرا به راهی روشن‌تر از این هدایت کند.

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

آنها سیصد سال در آن غار ماندند و نه سال نیز بر آن افزودند.

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

بگو: «خداوند به مدت توقف آنها واقف‌تر است، غیب آسمانها و زمین از آن اوست، چه بینا و چه شنواست.» آنها جز او یآوری ندارند و هیچ کس در حکم او شریک نیست.

وَأْتِلْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

آنچه از کتاب پروردگارت بر تو وحی شده است بخوان، هیچ چیز کلمات او را دگرگون نمی‌کند و هرگز پناهی جز او نخواهی یافت.

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۖ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۖ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۚ وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ ۚ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَن أَحْسَنَ عَمَلًا

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا

وَأَضْرَبُ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِّنْ أَعْنَبٍ وَخَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا

كَلَّا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أَكْلَهَا وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْئًا ۚ وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا

با کسانی که صبح و شام پروردگارشان را می‌خوانند و رضای او را می‌طلبند، صبر پیشه کن و دیدگانت را به دنبال زینت دنیا از آنها نگردان و از آن که دلش را از یادمان غافل کرده‌ایم اطاعت نکن، که تابع هوای نفس شد و کارش به تباهی کشید.

بگو: «این حق است از سوی پروردگارتان، هر که خواست ایمان بیاورد و هر که خواست کافر شود.» ما برای ستمکاران آتشی آماده کردیم که سرآورده‌اش آنها را از هر طرف احاطه کرده است و اگر فریادرسی خواهند، آبی همچون فلز گداخته که صورته را بریان کند برای آنها می‌آورند، چه نوشیدنی بدی است و چه بد تکیه گاهی.

کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند (بدانند) که ما پاداش نیکوکاران را ضایع نخواهیم کرد.

بهشت جاودان از آن ایشان است و از فرو دست ایشان جویها جاری است. در آنجا به دستبندهای زرین آراسته شده‌اند و لباسهای سبز رنگ از حریر نازک و ضخیم در بر کنند و بر تختها تکیه زنند، چه پاداش خوب و چه تکیه‌گاه نیکویی.

برای آنها مثل آن دو مرد را بیان کن که به یکی از آنها دو باغ انگور دادیم و اطراف آن را با درختان خرما پوشاندیم و میان دو باغ را کشتزاری قرار دادیم،

هر دو باغ به ثمر نشسته بودند و کم و کاستی در میان نبود و میان آن دو نهر بزرگی روان کردیم،

صاحب باغ که دارایی بسیار داشت با دوستش به گفتگو پرداخت و گفت: «من از لحاظ ثروت بر تو برتری دارم و نفرا تم نیرومندترند.»

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۚ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا

۳۶

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنَهَا مُنْقَلَبًا

۳۷

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا

۳۸

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا

۳۹

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا

۴۰

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

۴۱

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَهَا غُورًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُوَ طَلَبًا

۴۲

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ ۚ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا

۴۳

وَلَمْ تَكُن لَّهُوَ فِتْنَةً يٰنَصْرُوْنَهُ ۚ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا

۴۴

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

۴۵
۲۵۷۲

وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِن السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

آن به خود ستم کرده به باغش گام نهاد و گفت: «گمان نمی‌کنم هرگز این باغ نابود شود

و باور نمی‌کنم قیامتی در کار باشد، اگر هم به سوی پروردگارم باز گردم، جایگاهی بهتر از اینجا خواهم یافت.»

در آن حال دوستش که با او گفتگو می‌کرد، گفت: «آیا بر آن کس که تو را از خاک و پس آن گاه از نطفه آفرید و بعد از آن به صورت مرد کاملی درآورد کافر شدی؟»

بلکه خدای یگانه پروردگار من است و هیچ کس را شریک او قرار نمی‌دهم.

چرا هنگامی که وارد باغت شدی نگفتی هیچ قدرتی جز قدرت خدا نیست و اراده اراده اوست؟ اگر می‌بینی که مال و فرزند من از تو کمتر است

شاید پروردگار من بهتر از باغ تو به من بدهد و بر باغ تو آتشی از آسمان بفرستد که زمین بی‌حاصلی شود،

یا آب آن چنان بخشد که نتوانی آن را پیدا کنی؛

و تمام میوه‌هایش نابود شد و به خاطر هزینه‌ای که در آن متحمل شده بود، دستهایش را بر هم می‌زد و در حالی که سراسر باغش بر پایه‌ها فرو ریخته بود می‌گفت: «کاش کسی را شریک پروردگارم قرار نمی‌دادم.»

در برابر خدا کسانی نداشت که او را یابوری کنند و خود یارا نداشت.

در چنین هنگامه‌ای ولایت حقیقی از آن خداست و بهترین پاداش و برترین سرانجام را داراست.

زندگی دنیا را برای آنها به آبی مثل بزن که از آسمان بباریم و با آن گیاهان به هم پیچیده از زمین بروید و ناگاه خشک شود و باد آنها را بپراکند، خداوند بر هر چیز تواناست.

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا

وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُبَوِّئُنَا مَالٍ هَذَا الْكِتَابُ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

مال و فرزندان زینت زندگی دنیاست و کردارهای نیک پایدار نزد پروردگارت بهتر و امیدوار کننده‌تر است.

روزی که کوه‌ها را به حرکت درآوریم و زمین را آشکار بینی، همه آنها را محشور کنیم و کسی را فرو گذار نخواهیم کرد،

و همه در یک صف بر پروردگارت عرضه شوند:-- آن گونه که در آغاز شما را آفریدیم نزد ما باز آمدید، لکن گمان می‌کردید ما موعدی برای شما قرار نخواهیم داد

آن گاه نامه اعمال عرضه شود و گنهکاران را خواهی دید که از آنچه در آن است می‌ترسند و می‌گویند: «وای بر ما! این نامه چیست که هیچ عمل کوچک و بزرگی را از قلم نینداخته است و آن را به حساب آورده است و همه اعمال خود را حاضر خواهند دید-- پروردگار تو به کسی ستم نخواهد کرد:

- چون به فرشتگان گفتیم بر آدم سجده کنید، همگی سجده کردند جز ابلیس که از جن بود و از فرمان پروردگارش سرپیچی کرد. آیا شیطان و فرزندانش را به جای من به دوستی برگزیدید در صورتی که دشمن شما هستند. ستمکاران چه جایگزین بدی را انتخاب کردند.

من آنها را در خلقت آسمانها و زمین و آفرینش خودشان حاضر نساختم و من همراه کنندگان را دستیار خود قرار نمی‌دهم.

در آن روز که (خدا) بگوید شریک‌هایی را که برای من تصور می‌کردید ندا دهید، آنها را بخوانند ولی آنها به صدایشان پاسخ ندهند، ما در میانشان هلاکت گاهی قرار داده‌ایم.

گنهکاران آتش را که ببینند یقین کنند که در آن خواهند افتاد و راه گریزی از آن نخواهند یافت.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

۵۵

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

۵۶

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا

۵۷

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا^ط وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

۵۸

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ^ط لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا

۵۹

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا

۶۰
۲۶۰۲

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا

۶۱

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا

ما در این قرآن هر گونه مثلی را برای مردم بیان کردیم ولی انسان بیش از هر چیز به جدل خیزد،

و چون هدایت به سراغشان آمد چیزی از ایمان آوردن و طلب آموزش از پروردگارشان جلوگیری نکرد جز این که شیوه گذشتگان برای‌شان پیش آید، یا عذاب را فرا روی خود دریابند.

پیامبران را جز برای بشارت و هشدار نمی‌فرستیم، اما کافران همواره جدل می‌کنند که به نیروی باطل، حق را از میان بردارند و آیات من و آنچه را که برای هشدار آمده است به مسخره گرفتند.

کیست ستمکارتر از کسی که آیات پروردگار را بر او بخوانند و از آن روی بگرداند و آنچه را خود مرتکب شده است از یاد ببرد؟ ما بر دلشان پرده افکنده‌ایم تا آیات ما را درنیابند و گوششان را سنگین کرده‌ایم که اگر به هدایتشان بخوانی هرگز هدایت نشوند.

پروردگار تو آمرزنده مهربان است، اگر می‌خواست آنها را به خاطر کردارشان بازخواست کند در عذابشان شتاب کرده بود ولی به آنها فرصتی داد که چون فرا رسد هرگز غیر او پناهی نخواهند یافت.

این شهرهایی است که چون ستم کردند آنها را نابود کردیم و برای هلاکتشان موعدی قرار دادیم.

آن گاه موسی به همراه خود گفت: «آن قدر می‌روم تا به مجمع البحرین برسم اگر چه سالهای دراز به راه خود ادامه دهم.»

آنها چون به محل تلاقی دو دریا رسیدند، ماهی خود را فراموش کردند و ماهی راه خویش را سرازیر به دریا پیش گرفت.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ ءَاتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ ءِثَارِهِمَا قَصَصًا

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَاتِيْنَهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَهُ مِنَ لَّدُنَّا عِلْمًا

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ۗ خُبْرًا

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۖ قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ ۖ قَالَ أَقْتَلْتَنَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكَرًا

هنگامی که از آنجا گذشتند به همراه خود گفت: «غذای ما را بیاور که به سختی از این سفر خسته شده‌ایم.»

گفت: «مگر متوجه نشدی هنگامی که در پناه آن صخره بودیم من ماهی را فراموش کردم. شیطان آن را از یادم برد و ماهی با شگفتی راه دریا را در پیش گرفت.»

گفت: «ما همانجا را می‌خواستیم.» آنها جستجوکنان از همان راه برگشتند

و بنده‌ای از بندگان ما را یافتند که مشمول رحمت خود قرارش داده بودیم و دانش بسیار به او آموخته بودیم.

موسی به او گفت: «آیا از تو پیروی کنم تا از آنچه به تو آموخته شده و مایه رشد و صلاح است به من بیاموزی.»

گفت: «تو هرگز نمی‌توانی با من همگامی کنی،

چگونه می‌توانی در برابر چیزی صبر کنی که از رموز آن آگاه نیستی؟»

گفت: «به خواست خدا مرا شکبیا خواهی یافت و در هیچ کاری با تو نافرمانی نخواهم کرد.»

گفت: «اگر می‌خواهی دنبال من بیایی نباید چیزی از من بپرسی تا خودم برای تو بگویم.»

آنها پا در راه نهادند و سرانجام سوار کشتی شدند. او کشتی را سوراخ کرد. گفت: «کشتی را سوراخ کردی که سرنشینان آن را غرق کنی؟ واقعا کار بدی کردی.»

گفت: «نگفتم هرگز نمی‌توانی با من همگامی کنی؟»

گفت: «به سبب این فراموشی مرا بازخواست نکن و برای این کار بر من سخت مگیر.»

باز به راه خود ادامه دادند تا به پسری برخورد کردند، او پسرک را کشت، (موسی) گفت: «آیا نفس بی‌گناهی را بی‌آن که مرتکب قتل نفس شده باشد می‌کشی؟ واقعا کار زشتی انجام دادی.»

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

۷۶

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ
مِنَ اللَّدْنِيِّ عُذْرًا

۷۷

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ
يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ ۖ
قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا

۷۸

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ
تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

۷۹

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرْدَتْ
أَنْ أَعْيِبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا

۸۰

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا
طُغْيَانًا وَكُفْرًا

۸۱

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا

۸۲

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ
كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ أَمْرِي ۚ ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

۸۳
۲۶۲

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُم مِّنْهُ
ذِكْرًا

گفت: «نگفتم هرگز نمی‌توانی با من همگامی کنی؟»

گفت: «اگر بعد از این چیزی از تو پرسیدم دیگر با من
همراه نشو زیرا از جانب من معذور خواهی بود.»

باز با هم به راه خود ادامه دادند تا به اهل قریه‌ای رسیدند
و از آنها غذا طلب کردند. اهل قریه از پذیرایی آنها
خودداری کردند، در آنجا دیواری یافتند که می‌خواست فرو
بریزد و آن را برپا داشت. گفت: «کاش در برابر این کار
مزدی مطالبه می‌کردی»

گفت: «اکنون زمان جدایی من و توست و تو را از حقیقت
چیزی که نتوانستی در برابرش صبر کنی آگاه می‌کنم.

آن کشتی از آن مستمندانی بود که در دریا کار می‌کردند،
خواستم آن را معیوب کنم، چون آن سوترها پادشاهی بود
که کشتیهای بی‌عیب را به غصب می‌گرفت،

اما آن پسر، پدر و مادرش باایمان بودند، ترسیدم که آن دو
را به طغیان و کفر وادارد.

خواستم که پروردگارشان به جای او فرزند پاکتر و
مهربان‌تری به آنها عطا کند.

اما دیوار از آن دو پسر یتیم از مردم این شهر بود که زیر
آن گنجی داشتند و پدر آنها مرد صالحی بود، پروردگارت
خواست که آنها به حد بلوغ برسند و گنجشان را بیرون
آورند، این رحمتی از پروردگارت بود، من به میل خود این
کار را نکردم، این حقیقت کاری بود که در برابر آن
نتوانستی صبر کنی.»

در باره ذو القرنین از تو می‌پرسند، بگو: «اینک داستان او
را برای شما بازگو خواهم کرد.»

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُۥ فِي الْأَرْضِ وَعَآتَيْنَهُۥ مِن كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

۸۵ فَاتَّبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ

وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَبْدَأُ الْقَرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِنَّمَا

أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِۦ فَيُعَذِّبُهُۥ

عَذَابًا نُّكَرًا

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُۥ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ ۖ وَسَنَقُولُ

لَهُۥ مِن أَمْرِنَا يُسْرًا

۸۹ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ

نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا

كَذَٰلِكَ ۖ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

۹۲ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا

يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

قَالُوا يَبْدَأُ الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي

الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُم

سَدًّا

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ

وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ

أَنْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُۥ نَقْبًا

ما او را در زمین قدرت و حکومت دادیم و همه امکانات را در اختیارش گذاشتیم،

او از این امکانات بهره برد

تا زمانی که به غروبگاه خورشید رسید و دریافت که خورشید در چشمه‌ای گل آلود فرو می‌رود و در آنجا قومی را یافت. گفتیم: «ای ذو القرنین! می‌خواهی مجازاتشان کن و یا با آنها نیکو رفتار باش.»

گفت: «ستمکار را مجازات خواهم کرد تا پس از آن به سوی پروردگارش باز گردد و خداوند او را مجازات سختی خواهد کرد.

اما کسی که ایمان بیاورد و عمل صالحی انجام دهد نیکوترین پاداش را خواهد داشت و ما فرمان آسانی به او خواهیم داد.»

باز هم راه را پی گرفت

تا به جایگاه طلوع خورشید رسید. خورشید را دید که بر قومی طلوع می‌کند که در برابر آفتاب ساتری برای آنها قرار نداده‌ایم،

چنین بود و ما از احوال او به خوبی آگاه بودیم.

باز هم راه را پی گرفت

تا به میان دو کوه رسید، در آنجا قومی را یافت که هیچ سخنی را نمی‌فهمیدند.

گفتند: «ای ذو القرنین در این سرزمین یاجوج و ماجوج فساد می‌کنند، آیا می‌خواهی خراجی بپردازیم که میان ما و آنها سدّی ایجاد کنی؟»

گفت: «چیزی که خدا در اختیار من قرار داده بهتر است، مرا با نیرو یاری کنید تا میان شما و آنها سد محکمی ایجاد کنم.

– قطعات آهن برای من بیاورید.» زمانی که میان دو کوه پر شد گفت: «در آتش بدمید.» قطعات آهن را که سرخ و گداخته کرد، گفت: «مس گداخته برای من بیاورید تا روی آن بریزم.»

چنین که شد نه توانستند از آن بالا روند و نه آن را سوراخ کنند.

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۖ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَّبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۖ وَكَانَ وَعْدُ رَّبِّي حَقًّا

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ ۖ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۖ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِّن دُونِ أَوْلِيَآءٍ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَزُلًا

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ ۖ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا ءَايَتِي وَرُسُلِي هُزُورًا

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَٰهُ وَاحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ ۖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا

گفت: «این از رحمت پروردگار من است اما هنگامی که وعده پروردگارم فرا رسد آن را در هم می‌کوبد و وعده پروردگار من راست است.»

در آن روز آنها را رها کردیم که درهم بلولند و چون در صور دمیده شود، همه را گرد خواهیم آورد.

در آن روز جهنم را به کافران عرضه کنیم.

همان کسانی که دیدگان‌شان از یاد من در حجاب بوده است و قدرت شنیدن نداشته‌اند.

آیا کافران گمان کردند می‌توانند بندگان مرا به جای من به خدایی بگیرند؟ ما جهنم را برای کافران آماده ساختیم تا منزلگاهشان باشد.

بگو: «آیا شما را از کردار کسانی که زیانکارترند آگاه سازم؟

آنان کسانی هستند که در راه زندگی دنیا سعیشان تباه شده است و با این حال می‌پندارند که کار خوبی انجام می‌دهند.

آنها به آیات پروردگارشان و دیدار او کافر شدند و از همین روی اعمالشان تباه گشت، لذا روز قیامت میزانی برای آنها برپا نخواهیم کرد.

به خاطر آن که کافر شدند و آیات و پیامبران مرا مسخره کردند کیفرشان جهنم است.

آنان که ایمان آوردند و اعمال شایسته‌ای انجام دادند باغهای فردوس منزلگاهشان است

که جاودانه در آن خواهند ماند و هرگز از آنجا آرزوی انتقال نمی‌کنند.»

بگو: «اگر دریا برای نوشتن کلمات پروردگار من مرکب شود، قبل از آن که کلمات پروردگارم تمام شود دریا به آخر برسد هر چند همانند آن به مدد آوریم.»

بگو: «من نیز بشری هستم مانند شما که به من وحی می‌رسد و معبود شما یگانه است، هر کس به ملاقات پروردگارش امیدوار باشد، باید عمل صالح انجام دهد و کسی را در عبادت پروردگارش شریک نکند.»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كَهَيْعَضَ

۱
۲۶۴۲

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ وَزَكَرِيَّا

۲

إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَنِدَاءً خَفِيًّا

۳

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ
أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

۴

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوْلَىٰ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ
لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

۵

يَرِثُنِي وَيَرِثْ مِنْ عَالِ يَعْقُوبَ ۖ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

۶

يَزَكِّرِيَا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ أَسمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ
قَبْلُ سَمِيًّا

۷

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ
بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

۸

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ تَكُ شَيْئًا

۹

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۖ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

۱۰

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا
بُكْرَةً وَعَشِيًّا

۱۱

کاف. ها. یا. عین. صاد.

بیان رحمت پروردگارت بر بنده‌اش زکریاست.

آن گاه که در خفا پروردگارش را خواند،

گفت: «پروردگارا! استخوانم سست شده و پیری بر سرم
غبار افشانده است و از دعای به درگاه تو ای خدای من،
محروم نبوده‌ام.

من پس از مرگ خویش، از وارثانم بیمناکم و همسر ناز
است، تو از لطف خود فرزندی به من عطا فرما

که وارث من و آل یعقوب باشد، پروردگارا! شایسته‌اش
گردان.»

«ای زکریا! ما تو را به پسری بشارت می‌دهیم که نامش
یحیی است و پیش از او کسی را همنام او نگردانده‌ایم.»

گفت: «پروردگارا! چگونه پسری توانم داشت حال آن که
همسر من ناز است و من نیز از پیری به نهایت ناتوانی
رسیده‌ام.»

گفت: «پروردگارت چنین فرموده است که این بر من آسان
است، چنان که پیش از این که چیزی نبودی تو را آفریدم.»

گفت: «پروردگارا! نشانه‌ای برای من بگذار.» فرمود: «نشانه
تو این باشد که سه شبانه روز قدرت نخواهی داشت با
مردم تکلم کنی.»

سپس از محراب خارج شد و به سوی قومش رفت و به آنها
اشاره کرد که صبح و شب خدا را تسبیح گویند

يٰحَيُّ خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۚ وَّءَاتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا

۱۳

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكُوَّةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا

۱۴

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا

۱۵

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

۱۶

۲۶۵۲

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذْ اُنْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

۱۷

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا ۚ فَأَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

۱۸

قَالَتْ اِنِّىۡ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

۱۹

قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكَ لِاَهْبَ لَكَ غُلَمًا زَكِيًّا

۲۰

قَالَتْ اُنِّىۡ يَكُوْنُ لِىْ غُلَمٌ وَلَمْ يَمَسِّنِىۡ بَشَرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا

۲۱

قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰٓىٔٓ وَلِنَجْعَلَہٗۤ اٰیَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةًۭ مِّنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضٰیًّا

۲۲

حزب
۱۲۳

فَحَمَلَتْہٗۤ فَانْتَبَذَتْ بِہٖۤ مَكَانًا قَصِيًّا

۲۳

فَاجَاۤءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلٰٓئِیْنِیۡ مِثُّ قَبْلِ هٰذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا

۲۴

فَنَادٰہَا مِنْ تَحْتِہَا اَلَا تَحْزَنِیْۤ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتٰکِ سَرِيًّا

۲۵

وَهٰۤىرِیۡ اِلَیْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَیْكَ رُطْبًا جَنِيًّا

– ای یحیی این کتاب را به جد بگیر. و در طفولیت او را فرزانی دادیم

و شفقت و پاکیزگی به او عطا کردیم، او پرهیزگار

و با پدر و مادرش نیکوکار بود و سرکش و نافرمان نبود،

سلام بر او، روزی که متولد شد و روزی که مرد و روزی که زنده برانگیخته شود.

در این کتاب مریم را یاد کن، آن دم که از خاندان خود کناره گرفت و در ناحیه شرقی استقرار یافت

و در مقابل آنان پرده‌ای آویخت. ما جبرئیل را نزد او فرستادیم، و چون آدمی عادى بر او ظاهر شد.

گفت: «من از تو به خدای رحمان پناه می‌برم اگر پرهیزگار باشی.»

گفت: «من فرستاده پروردگار تو هستم تا پسر پاکیزه‌ای به تو ببخشم.»

گفت: «چگونه ممکن است مرا پسری باشد در صورتی که تا کنون انسانی با من تماس نداشته است و زن بدکاره‌ای هم نیستم؟»

گفت پروردگارت فرمود: «این کار بر من آسان است، او را نشانه‌ای برای مردم و رحمتی از جانب خود قرار دادیم و این امری است انجام یافته»

سرانجام باردار شد و او را به جای دوری برد.

درد زاییدن او را به سوی تنه درخت خرمایی کشاند، گفت: «ای کاش پیش از این مرده و از یادها رفته بودم.»

ناگاه از پایین او ندا آمد: «غمگین مباش، پروردگارت از زیر پای تو جویی جارى ساخته است.

تنه درخت خرما را تکان بده تا خرماى تازه براى تو فرو ریزد،

فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۖ فَإِمَّا تَرِيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
فَقُولِيْ إِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۚ قَالُوا يَمْرِئٌ لَّكَدُ جِئْتَ شَيْئًا
فَرِيًّا

يَتَأَخَتِ هٰذِرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ أَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ
بَغِيًّا

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَمْهِدِ صَبِيًّا

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا
دُمْتُ حَيًّا

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۚ سُبْحٰنَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا
فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي
ضَلٰلٍ مُّبِينٍ

بخور و بنوش و دیدگان روشن دار و اگر آدمیزاده‌ای را دیدی بگو: من برای خدای رحمان روزه (سکوت) نذر کرده‌ام و امروز با هیچ بشری سخن نمی‌گویم.»

کودک را برداشت و نزد کسان خود آورد. گفتند: «ای مریم! به راستی چیزی شگفت‌انگیز آورده‌ای.

ای خواهر هارون! نه پدرت مرد بدی بود و نه مادرت بد کاره.»

مریم به کودک اشاره کرد. گفتند: «چگونه با کودک گهواره‌ای سخن بگوییم؟»

کودک گفت: «من بنده خدایم که به من کتاب داده و مرا پیامبر قرار داده است،

و هر کجا باشم مرا وجودی فرخنده ساخته و تا زنده‌ام به نماز و زکات سفارشم کرده است،

و نسبت به مادرم به نیکوکاری واداشته و سرکش و بدبخت قرار نداده است.

سلام بر من؛ روزی که متولد شدم و روزی که بمیرم و روزی که زنده برانگیخته شوم.»

این است عیسی پسر مریم؛ گفتار راستی که درباره آن تردید می‌کنند.

شایسته خدا نیست که فرزندی اتخاذ کند، او منزّه است. به هر کاری فرمان دهد می‌گوید «باش» و بی‌درنگ «می‌شود»

و خدای یکتا پروردگار من و شماست، او را بپرستید که راه راست این است.

طایفه‌ها با هم اختلاف کردند، وای بر کافران از مشاهده روز بزرگ.

روزی که نزد ما بیایند چقدر شنوا و بینایند ولی ستمکاران امروز آشکارا گمراهند.

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۴۰

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

۴۱
ر۲۶۶

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

۴۲

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

۴۳

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا

۴۴

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

۴۵

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

۴۶

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ ءَالِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا

۴۷

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا

۴۸

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا

۴۹

فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وهَبْنَا لَهُوَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا

۵۰

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُم لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

۵۱
ر۲۶۷

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا

پیش از آن که کار از کار بگذرد آنها را از روز قیامت بر حذر دار، آنها غافلند و ایمان نمی‌آورند.

ما وارث زمین و کسانی هستیم که بر آیند و همگی به سوی ما باز می‌گردند.

ابراهیم را در این کتاب یاد کن که او پیامبری راستگو بود.

هنگامی که به پدرش گفت: «ای پدر! چرا چیزی را پرستش می‌کنی که نه می‌شنود و نه می‌بیند و نیازهای تو را کفایت نمی‌کند؟

– ای پدر! دانشی نصیب من شده که نصیب تو نشده است. از من پیروی کن تا تو را به راه راست هدایت کنم.

– ای پدر! شیطان را پرستش نکن زیرا شیطان به خدای رحمان نافرمانی کرد.

– ای پدر! من از این بیم دارم که عذابی از جانب خدای رحمان به تو برسد و در نتیجه از دوستان شیطان باشی.»

گفت: «ای ابراهیم، آیا تو از معبودهای من روی می‌گردانی؟ اگر دست برنداری سنگسارت می‌کنم، برای مدتی دراز از من دور شو.»

گفت: «سلام بر تو! به زودی از پروردگارم برای تو طلب آمرزش خواهم کرد، چرا که او نسبت به من مهربان است

و از شما و آنچه غیر خدا می‌خوانید کناره می‌گیرم و پروردگارم را با این امید می‌خوانم که به خواندنش تیره روز نباشم.»

زمانی که از آنها و آنچه جز خدای یکتا می‌پرستیدند کناره گرفت، اسحاق و یعقوب را به او بخشیدیم و همه را پیامبری دادیم

و آنها را از رحمت خود بهره‌مند ساختیم و ذکر خیر بلند آوازه‌ای برای‌شان مقرر داشتیم.

در این کتاب موسی را یاد کن که او بی‌شائبه و فرستاده‌ای پیامبر بود

وَنَدَيْتَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

۵۳

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا

۵۴

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

۵۵

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا

۵۶

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

۵۷

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

۵۸

سجده
مستحب

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ ءَادَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝

۵۹

حزب
۱۲۴

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا

۶۰

إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا

۶۱

جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا

۶۲

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

۶۳

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

۶۴

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ۖ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ ۖ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

و ما او را از یمین «طور» فرا خواندیم و از نزدیک با او سخن گفتیم

و از رحمت خود برادرش هارون را نیز مقام نبوت عطا کردیم.

و در این کتاب اسماعیل را یاد کن که در وعده‌هایش راستگو و فرستاده‌ای پیامبر بود.

او همواره خاندان خود را به نماز و زکات دعوت می‌کرد و نزد پروردگارش پسندیده بود.

و در این کتاب ادريس را یاد کن که او نیز بسیار راستگو و پیامبر بود

و او را به مقام بلندی رساندیم.

آنها پیامبرانی بودند از نسل آدم که خداوند نعمتشان داده بود و همچنین از اولاد آنان که همراه نوح بر کشتی سوار کردیم و از فرزندان ابراهیم و اسرائیل نیز کسانی را که هدایت کردیم و برگزیدیم. زمانی که آیات خداوند رحمان بر آنان خوانده می‌شد، گریان به سجده درمی‌آمدند،

و از پی آنها جانشینانی آمدند که نماز را ترک کردند و پیرو شهوات نفس شدند، به زودی در گمراهی خواهند ماند،

مگر آنان که توبه کنند و ایمان آورند و نیکوکار باشند، در این صورت ستمی نخواهند دید و به بهشت وارد می‌شوند.

باغهایی جاودانی است که خدای رحمان از غیب بندگانش را به آن وعده داده است و وعده او فرا خواهد رسید.

در آنجا سخن یابوه‌ای نمی‌شنوند، گفتارشان سلام است و هر صبح و شب روزیشان آماده است.

این همان بهشتی است که به بندگان پرهیزگاران می‌دهیم.

(فرشتگان گویند): ما جز به امر پروردگار تو فرود نمی‌آییم. آنچه در پیش رو و پشت سر ما و ما بین این دو قرار دارد از آن اوست و پروردگار تو هرگز فراموشکار نیست.

رَّبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

وَيَقُولُ الْإِنْسَنُ أَإِذَا مَا مِئْتُ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ
جَهَنَّمَ جِثِيًّا

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلِيًّا

وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِعِيًّا

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا
رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتُ الصَّلِحَتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه را که میان آنهاست بپرست
و در راه عبادتش شکبیا باش، آیا مانندی برای او
می‌شناسی؟

انسان می‌گوید: «آیا پس از مرگ زنده خواهم شد؟»

آیا انسان به یاد نمی‌آورد که ما قبل از آن او را که هیچ نبود
آفریدیم.

به پروردگارت سوگند که همه آنها را با شیاطین محشور
خواهیم کرد، آن گاه که در پیرامون جهنم حاضرشان کردیم
همه را به زانو در می‌آوریم.

پس آن گاه از هر گروه سرکش ترینشان را در برابر خدای
بخشنده جدا خواهیم کرد.

ما کسانی را که به آتش دوزخ سزاوارترند بهتر می‌شناسیم

هیچ یک از شما نیست مگر آن که وارد جهنم شود و این
حکم حتمی پروردگار توست

و بعد کسانی را که تقوا پیشه کردند از آن نجات می‌دهیم و
ستمکاران را هم چنان به زانو درآمده، در آن رها می‌کنیم.

هنگام تلاوت آیات واضح ما، کافران به مؤمنان گویند:
«کدامیک از دو فرقه مقامش والاتر و منزلتش بهتر است؟»

قبل از آنها اقوام بسیاری را نابود کردیم که هم مال و
ثروتشان بر اینها رجحان داشت و هم ظاهرشان آراسته‌تر
بود.

بگو: «خداوند مهربان به گمراه شدگان مهلت دهد تا زمانی
که آنچه را وعده داده شده یا عذاب و یا قیامت را ببینند».
آن گاه به زودی خواهند دانست چه کسی جایش بدتر و
سپاهش ناتوان‌تر است.

خدا بر هدایت هدایت یافتگان می‌افزاید و آثاری که از
اعمال صالح باقی بماند در پیشگاه پروردگارت پاداش بهتر و
نتیجه خوبتر دارد.

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا

۷۸ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

۷۹ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا

۸۰ وَنَرِيهِ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا

۸۱ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

۸۲ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

۸۳ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا

۸۴ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا

۸۵ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا

۸۶ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا

۸۷ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

۸۸ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

۸۹ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

۹۰ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا

۹۱ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

۹۲ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

۹۳ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا ءَاتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

۹۴ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

۹۵ وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا

آیا کسی که آیات ما را انکار کرد و گفت: «اموال و فرزند بسیاری نصیبم شده است»،

از غیب اطلاع دارد یا از خدای مهربان پیمان گرفته است؟

چنین نیست، ما به زودی آنچه را می‌گویید خواهیم نوشت و عذاب را بر او مستمر خواهیم داشت.

چیزهایی را که می‌گویید از او می‌گیریم و تنها نزد ما می‌آید.

غیر از خدا معبودهایی برگزیدند که مایه عزتشان باشد؛

چنین نیست، بلکه به زودی منکر عبادتشان خواهند شد و مخالف آنها خواهند بود.

آیا ندیدی که ما شیطان‌ها را برای کافران فرستادیم تا شدیداً آنها را برانگیزند.

بنا بر این درباره آنها شتاب نکن، ما با دقت حسابشان را داریم.

روزی که پرهیزگاران را در پیشگاه خدای مهربان گرد آوریم

و بدکاران را تشنه به کام جهنم برانیم،

آنها را از شفاعت نصیبی نیست مگر کسی که با خدای رحمان پیمانی بسته باشد.

گفتند: «خدای رحمان فرزندی برگزیده است.»

سخن قبیحی گفتید.

نزدیک است آسمانها به سبب این سخن از هم متلاشی شود و زمین بشکافد و کوه‌ها به گرانی فرو ریزد،

زیرا برای خداوند رحمان فرزندی ادعا کرده‌اند.

فرزند گزیدن برای خدای رحمان سزاوار نیست.

تمام کسانی که در آسمانها و زمین هستند بنده اویند.

او همه را حساب کرده، شمارشی کامل.

همه آنها روز قیامت به تنهایی در پیشگاهش حاضر شوند.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِئُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنذِرَ بِهِ ۖ قَوْمًا لَّدَا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ نُحِشُ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طه

مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ لِتَشْقَىٰ

إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ

تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ
الْأَرِثِ

وَأَن تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَىٰ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
ءَاتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمُوسَىٰ

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

خداوند رحمان محبت ایمان آوردگان صالح را در دلها می‌افکند.

ما قرآن را به زبان تو آسان کردیم تا پرهیزگاران را بشارت دهنده و دشمنان سرسخت را هشدار دهنده باشی.

چه بسیار مردمی که پیش از آنها هلاکشان کردیم، آیا هیچ یک از آنها را احساس می‌کنی یا کمترین صدایی از آنان می‌شنوی؟!

طا. ها.

قرآن را بر تو نازل نکردیم که به مشقت افتی،

بلکه برای یادآوری کسانی است که می‌ترسند.

نزول آن از جانب کسی است که زمین و آسمانهای بلند را آفرید؛

خدای رحمانی که بر عرش استیلا یافت.

آسمانها و زمین و آنچه میان این دو و در اعماق زمین وجود دارد او راست.

اگر بلند سخن بگویی بدان که او بر نهان و نهاتر آگاه است.

خداوندی که جز او معبودی نباشد و او را نامهای نیک است.

آیا خبر موسی به تو رسیده است؟

آن گاه که آتشی را مشاهده کرد به خانواده خود گفت: «لختی درنگ کنید که من آتشی را دیدم، شاید شراره‌ای برای شما بیاورم یا در پرتو آن راهی بیابم.»

چون به آتش رسید، ندا داده شد: «ای موسی!

من پروردگار تو هستم، کفش از پا برگیر که اینک در وادی مقدس «طوی» هستی.

وَأَنَا أَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

من تو را برگزیدم، حال به آنچه بر تو وحی می‌شود گوش فرا ده.

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

یقین بدان من همان خدایی هستم که معبودی جز من نیست. مرا پرستش کن و با یاد من نماز برپا دار.

إِنَّ السَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

به یقین قیامت خواهد آمد و اراده‌ام بر این است که آن را مکتوم دارم تا هر کس در مقابل اعمال خود جزا ببیند.

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ

مبادا کسانی که به قیامت ایمان ندارند و از هوسهای خود پیروی کرده‌اند تو را از آن باز دارند که هلاک خواهی شد.

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمُوسَىٰ

ای موسی! در دست چه داری.»

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَسُّ بِهَا عَلَيَّ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَنَازِلُ أُخْرَىٰ

گفت: «این عصای من است که بر آن تکیه می‌کنم و با آن برای گوسفندانم برگ فرو می‌ریزم و نیازهای دیگر را با آن برطرف می‌کنم.»

قَالَ أَلْقِهَا يَمُوسَىٰ

فرمود: «ای موسی آن را بینداز.»

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ

تا آن را انداخت ناگهان مار عظیمی شد و به حرکت درآمد.

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ

فرمود: «آن را بگیر و ترس به زودی آن را به صورت اولش برمی‌گردانیم.

وَأَضْمُمُ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِثْلَ غَيْرِ سُوءِ ءَايَةِ أُخْرَىٰ

دست در بغل کن تا سفید و بی‌عیب بیرون آید و این معجزه دیگری است،

لِنُرِيكَ مِنْ ءَايَاتِنَا أَكْبَرَىٰ

تا آیات بزرگ خود را به تو نشان بدهیم.

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

به فرعون روی آور که طغیان کرده است.»

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي

گفت: «پروردگارا! سینه‌ام را بگشا،

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي

کارم را آسان بفرما

وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي

و گره از زبانم باز کن

يَفْقَهُوا قَوْلِي

تا سخنانم را بفهمند

وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي

و برادرم هارون را– از اعضای خاندانم– یاور من مقرر دار

هَارُونَ أَخِي

و برادرم هارون را– از اعضای خاندانم– یاور من مقرر دار

أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ

و به وسیله او به من پشت گرمی بده

وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي

و در مهمی که پیش رو دارم او را شریک من کن

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

تا بسیار ستایشت کنیم

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا

و فراوان به یادت باشیم.

إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا

زیرا همیشه از کار ما آگاه بوده‌ای.»

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ

فرمود: «ای موسی! هر چه خواستی به تو داده شد،

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ

و ما یک بار دیگر به تو نعمت بخشیدیم.

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ

پس از آن به مادرت وحی کردیم

أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ حُبَّةَ
مِّمِّي وَلِئُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي

۳۹

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَكَتَلْتَ نَفْسًا
فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ
مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَىٰ

۴۰

وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي

۴۱

أَذْهَبُ أَنتَ وَأَخُوكَ بِأَيَّتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي

۴۲

أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

۴۳

فَقُولَا لَهُ ۖ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ

۴۴

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَن يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَن يَطْعَىٰ

۴۵

قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ ۖ وَأَرَىٰ

۴۶

فَاتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا
تُعَذِّبْهُمْ ۚ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَىٰ

۴۷

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

۴۸

قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَمْوَسَىٰ

۴۹

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۖ ثُمَّ هَدَىٰ

۵۰

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ

۵۱

که او را در صندوقی بگذار و به دریا بینداز تا دریا آن را به
ساحل بیفکند و دشمن من و او صندوق را بگیرد و مهر خود
را در دلت افکندم تا زیر نظر من پرورش یابی.

آن گاه که خواهرت می‌رفت و می‌گفت: می‌خواهید خانواده‌ای
را برای نگهداری این نوزاد به شما نشان بدهم و در پی آن
تو را به مادرت باز گردانیدیم تا دیده‌اش به دیدارت روشن
شود و اندوهگین نماند. (بعدها) یک نفر را کشتی ولی ما از
گرفتاری نجات دادیم، و تو را بارها آزمودیم، پس از آن
سالها در میان مردم مدین به سر بردی ای موسی! اکنون که
مقدر شده به اینجا آمده‌ای.

من تو را برای خود پرورش داده‌ام،

تو و برادرت همراه با معجزات من بروید و در یاد من سستی
نکنید.

به فرعون روی آورید که طغیان کرده است،

لکن به مدارا با او سخن بگویید شاید به خود آید یا
بترسد.»

گفتند: «پروردگارا! از این می‌ترسیم که بر ما پیشدستی
کند یا سر به طغیان برآورد»

فرمود: «تترسید، من با شمایم، می‌شنوم و می‌بینم،

شما به سراغ او بروید و بگویید: ما فرستادگان پروردگار تو
هستیم، بنی اسرائیل را با ما بفرست و از شکنجه و
آزارشان دست بردار، ما از سوی پروردگار تو نشانه روشنی
برایت آوردیم، و درود بر آن که پیرو هدایت باشد.

بر ما وحی نازل شده است که عذاب در انتظار کسی است
که تکذیب کند و رو بگرداند.»

گفت: «ای موسی پروردگار شما کیست؟»

پاسخ داد: «پروردگار ما کسی است که نعمت وجود به همه
موجودات بخشیده سپس آنها را هدایت کرده است.»

گفت: «پیشینیان ما را حال چگونه بود؟»

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى

۵۳

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ
شَتَّى

۵۴

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

۵۵

حزب
۱۲۶
۲۷۲ر

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً
أُخْرَىٰ

۵۶

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ

۵۷

قَالَ أَجِئْتَنَا لِنُخْرِجَكَ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَىٰ

۵۸

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ ۚ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا
تُخْلِفُهُ ۖ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوَىٰ

۵۹

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخَشِّرَ النَّاسُ ضُحَىٰ

۶۰

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ

۶۱

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ

۶۲

فَتَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ

۶۳

قَالُوا إِنَّ هَٰذِهِ لَسَاحِرٌ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ
أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ

۶۴

فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ
اسْتَعْلَىٰ

پاسخ داد: «وقوف بر آنها در کتاب پروردگار من ثبت است، پروردگار من نه خطا می‌کند و نه از یاد می‌برد.

همان خدایی که زمین را گهواره شما قرار داد و راههایی در آن پدید آورد.» و از آسمان آبی فرستاد که با آن انواع گیاهان مختلف رویانندیم.

بخورید و چارپایاتان را بچرانید که در آن خردمندان را عبرتها باشد.

ما شما را از زمین آفریدیم و به آن باز می‌گردانیم و بار دیگر شما را از آن بیرون آوریم.

ما همه آیات خود را نشانش دادیم، اما او تکذیب کرد و سرباز زد.

گفت: «ای موسی آیا آمده‌ای که با جادو ما را از سرزمینمان بیرون کنی؟

ما هم جادویی مانند آن برای تو می‌آوریم، در زمینی هموار میعادگاهی میان ما و خودت تعیین کن که از آن تخلف نکنیم.»

گفت: «موعد شما روز عید باشد که مردم در نیمروز گرد آیند.»

فرعون روی گردانید و نیرنگ باخت و باز آمد.

موسی به آنها گفت: «وای بر شما! بر خدا دروغ نبندید که به عذابی نابودتان خواهد کرد و هر کس دروغ بست زینکار شد.»

آنها در میان خود رای زنی کردند و رازشان را پنهان داشتند.

گفتند: «به یقین این دو تن جادوگرند و می‌خواهند شما را با افسون از سرزمین خودتان بیرون کنند و آیین نیکوی شما را براندازند.

پس هر چاره و نیرنگی که دارید گرد آورید و در یک صف بیایید و اطمینان داشته باشید امروز کسی رستگار خواهد شد که برتریش را به اثبات رساند.»

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ

۶۶

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ

۶۷

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ

۶۸

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ

۶۹

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا^ط إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ

۷۰

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ

۷۱

قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ^ط فَلَأَقْطِعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ أَيْنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ

۷۲

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا^ط فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

۷۳

إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِئَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ^ط وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

۷۴

إِنَّهُ وَمَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

۷۵

وَمَنْ يَأْتِهِ^ط مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ^ط الْعُلَىٰ

۷۶

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا^ط وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ

گفتند: «ای موسی آیا تو اوّل می‌اندازی یا ما بیندازیم؟»

گفت: «شما اوّل بیندازید.» و ناگاه ریسمانها و عصاهایشان با تأثیر جادو چنان به نظرش آمد که گویی شتابانند.

موسی در دل خود احساس ترس کرد.

گفتیم: (تترس که بی‌تردید تو برتری.

آنچه در دست راست داری بینداز تا ساخته‌های آنها را ببلعد، در حقیقت ساخته‌های آنها افسون جادوگر است و جادوگر هر جا برود رستگار نخواهد شد.»

جادوگران به سجده افتادند و گفتند: «به پروردگار هارون و موسی ایمان آوردیم.»

گفت: «چرا قبل از آن که من به شما اجازه بدهم به او ایمان آوردید؟ تردید ندارم، او بزرگ شماست که جادو به شما آموخته است. اطمینان داشته باشید که دست و پای شما را به خلاف یکدیگر قطع می‌کنم و بر تنه درخت خرما شما را به دار می‌آویزم تا بدانید که عذاب کدامیک از ما سخت‌تر و پایدارتر است.»

گفتند: «سوگند بر آن که ما را آفریده است هرگز تو را بر این معجزات واضی که خودمان ناظر آن بوده‌ایم ترجیح نمی‌دهیم. هر حکمی که می‌خواهی بکن، تو فقط قادر به داوری در زندگی این دنیا هستی.

ما به پروردگار خود ایمان آورده‌ایم تا گناهان ما و آنچه را که از طریق جادو بر ما تحمیل کرده‌ای بیمارزد که خدا بهتر و پاینده‌تر است.»

هر کس با گناه به حضور پروردگارش برسد دوزخ جایگاه اوست که نه در آن می‌میرد و نه زنده می‌ماند

و هر کس با ایمان و عمل صالح در پیشگاهش حاضر شود دارای درجات عالی است.

– در باغهای جاویدان که جویباران در آن جاری است همواره خواهد بود، این است پاداش کسی که خود را پاک گرداند.

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ
طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ

۷۸

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِۦ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ اللَّيْمِ مَا غَشِيَهُمْ

۷۹

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُۥ وَمَا هَدَىٰ

۸۰

يَبْنِيٰ إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَم مِّنْ عَذَابِكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَوىٰ

۸۱

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَنْ يَحِلِّلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ

۸۲

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ

۸۳
حزب
۱۲۷

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَىٰ

۸۴

قَالَ هُمْ أَوْلَآءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

۸۵

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

۸۶

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِۦ غَضْبَنَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ
يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ
أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ
مَّوْعِدِي

۸۷

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِّنْ
زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

به موسی وحی کردیم که بندگان مرا شبانه بیرون ببر و
برای آنها در میان دریا راهی خشک پدید آور و نه از تعقیب
بیمی داشته باش و نه از غرق شدن.

فرعون با سپاهش سر در پی آنها نهاد و دریا به طور کامل
آنها را در خود پوشاند.

فرعون قومش را گمراه کرد، نه هدایت.

– ای بنی اسرائیل شما را از دشمن نجات بخشیدیم و در
جانب راست «طور» با شما قرار گذاشتیم و برایتان «من» و
«سلوی» فرستادیم.

از چیزهای پاکیزه‌ای که روزیتان کرده‌ایم بخورید ولی در آن
افراط نکنید که خشم من بر شما وارد می‌آید و غضب من بر
هر کس فرود آید هلاک خواهد شد.

من آمرزگار توبه کنندگانی هستم که ایمان بیاورند و عمل
شایسته انجام دهند و هدایت شوند.

– ای موسی چرا از قومت پیشی گرفتی؟

گفت: «پروردگارا آنها در پی من هستند و من به جانب تو
شتافتم تا از من خشنود شوی.»

فرمود: «ما از پی تو قومت را آزمودیم و سامری گمراهشان
کرد.»

موسی با تأسف و خشم نزد قومش بازگشت و گفت: «ای
قوم من! مگر پروردگار به شما وعده نیکو نداد؟ مگر مدت
جدایی من از شما به درازا کشید؟ یا خواستید غضب
پروردگار بر شما نازل شود که از وعده من تخلف کردید؟»

گفتند: ما به دلخواه خود از وعده تو تخلف نکرده‌ایم. لکن
مقداری از زینت آلات فرعونیان را که با خود داشتیم در
آتش انداختیم و سامری نیز بینداخت.

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُم
وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِیَ

۸۹

أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا
نَفْعًا

۹۰
۲۷۴ر

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِن قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ ^طوَإِنَّ
رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

۹۱

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ

۹۲

قَالَ يَهْرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا

۹۳

أَلَّا تَتَّبِعَنِ ^طأَفَعَصَيْتَ أَمْرِي

۹۴

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ^طإِنِّي خَشِيتُ أَن
تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

۹۵

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسْمِرِي

۹۶

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ
الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

۹۷

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَن تَقُولَ لَا مِسَاسَ ^طوَإِنَّ
لَكَ مَوْعِدًا لَّن تُخْلَفَهُ ^طوَأَنْظِرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا

۹۸

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

آن گاه تندیس گوساله‌ای که صدایش چون گوساله بود برای
آنها ساخت و گفتند: «این معبود شما و موسی است که او
آن را از یاد برده است.»

مگر نمی‌دیدند پاسخ آنها را نمی‌دهد و دارای هیچ گونه نفع
و ضرری برای آنها نیست؟!

هارون از پیش به آنها گفته بود: «ای قوم من! شما به این
وسیله مورد آزمایش قرار گرفتید. پروردگار شما خدای
رحمان است، از من پیروی کنید و فرمانبردار من باشید.»

گفتند: «ما چندان به عبادت او می‌پردازیم تا موسی نزد ما
بازگردد.»

گفت: «ای هارون! چه مانعی در کار بود که چون دیدی گمراه
شدند،

از من پیروی نکردی؟ چرا در برابر فرمان من عصیان
کردی؟»

گفت: «ای پسر مادرم! سر و ریش مرا نگیر، از آن ترسیدم
که بگویی میان بنی اسرائیل تفرقه انداختی و سفارش مرا
به کار نبستی.»

گفت: «ای سامری تو چرا این کار را کردی؟»

گفت: «من چیزی را دیدم که آنها ندیدند، من کفی از ردپای
رسول را گرفتم و آن را (در آن پیکر) انداختم و هوای
نفس این کار را بدینگونه در نظرم جلوه داد.»

گفت: «برو! تا زنده‌ای باید بگویی «به من نزدیک نشوید»،
به یقین هرگز از وعده‌ای که داری تخلف نخواهد شد،
معبودت را که پیوسته آن را عبادت می‌کردی بنگر که چگونه
آن را به آتش می‌کشم و بر دریا می‌افشانم.»

معبود شما تنها همان خدایی است که جز او معبودی نیست
و علم او بر همه چیز احاطه دارد.

كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا

۱۰۰

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا

۱۰۱

خَالِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا

۱۰۲

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا

۱۰۳

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا

۱۰۴

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا

۱۰۵
۲۷۵ر

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا

۱۰۶

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

۱۰۷

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا

۱۰۸

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

۱۰۹

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

۱۱۰

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۚ عِلْمًا

۱۱۱
حزب
۱۲۸

وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۚ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا

۱۱۲

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا

۱۱۳

وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا

اخبار گذشته را بدینگونه بر تو باز می‌گوییم، از جانب خود قرآن را به تو دادیم.

هر کس از آن روی بگرداند روز قیامت بار سنگینی را همیشه بر دوش خواهد کشید

و در روز رستاخیز این بار برای آنها گران است.

روزی که در صور دمیده شود و گنجهکاران را کبود چشم در آنجا گردآوریم،

آنها آهسته با یکدیگر می‌گویند که جز ده روز درنگ نکرده‌اید

ما به آنچه می‌گویند آگاه‌تریم، چون آن کس که راه پسندیده‌تری داشته است خواهد گفت شما جز یک روز درنگ نکرده‌اید.

از تو در باره کوه‌ها سؤال می‌کنند، بگو: «پروردگارم آنها را متلاشی خواهد کرد

و چنان صاف و هموارش می‌کند

که پستی و بلندی در آن نخواهی دید.»

در آن روز همه پیرو دعوت کننده می‌شوند و انحرافی در میان نیست و تمام صداها در برابر خدای رحمان خاشع شود و جز صدای آهسته نخواهی شنید.

در آن روز شفاعت هیچ کس سودی نبخشد جز آن کس که خدای رحمان به او اجازه دهد و گفتار او را بیسندد،

گذشته و آینده آنها را می‌داند ولی آنها به او وقوفی ندارند.

همه چهره‌ها در پیشگاه خداوند زنده پاینده خاضع است و آن که بار ستم بر دوش داشته باشد مأیوس و زیانکار است

و آن که نیکوکار و مؤمن است نباید از ستم و کاستی در حقش بترسد.

بدین گونه قرآنی عربی نازل کردیم و هشدارهای گوناگون در آن بیان داشتیم شاید به خود آیند یا برای آنها تذکری باشد.

فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا

۱۱۵

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ نُجِدْ لَهُ عَزْمًا

۱۱۶
رج ۲۷۶

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ

۱۱۷

فَقُلْنَا يٰۤأَدَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوُّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ

۱۱۸

إِنَّ لَكَ أَلًا تَجُوعُ فِيهَا وَلَا تَعْرِىٰ

۱۱۹

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ

۱۲۰

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يٰۤأَدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةٍ
الْحُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلَىٰ

۱۲۱

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ

۱۲۲

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ

۱۲۳

قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فِيمَا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا
يَشْقَىٰ

۱۲۴

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَىٰ

۱۲۵

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

پس بلند مرتبه است خداوندی که پادشاه ملک وجود است،
و پیش از این که وحی قرآن بر تو تمام شود به خواندنش
شتاب مکن و بگو: «پروردگارا بر علم من بیفزأ.»

پیش از این با آدم پیمان بستیم ولی فراموش کرد و او را
صاحب عزم راسخ نیافتیم.

چون به فرشتگان گفتیم بر آدم سجده کنید، همگی سجده
کردند جز شیطان که سرکشی کرد.

گفتیم: «ای آدم یقین داشته باش که این با تو و همسرت
دشمن است، مبادا شما را از بهشت بیرون کند که به رنج
افتی.

تو در آن نه گرسنه می‌شوی و نه برهنه می‌مانی

و نیز نه تشنه می‌شوی و نه گرمای آفتاب آزارت می‌دهد.»

اما شیطان او را وسوسه کرد و گفت: «ای آدم می‌خواهی تو
را به درخت جاودانگی و سلطنت بی‌زوال راهنمایی کنم؟»

آنها سرانجام از آن خوردند و شرمگاهشان آشکار شد و به
پوشاندن خود با برگهای بهشت پرداختند. آدم پروردگارش
را نافرمانی کرد و گمراه شد.

سپس پروردگارش او را برگزید و توبه‌اش را پذیرفت و
هدایتش کرد.

فرمود: «از آنجا فرود آبیید همگی با یکدیگر دشمن خواهید
بود، اگر از جانب من هدایتی بر شما برسد پیرو راه من
گمراه نمی‌شود و در رنج نخواهد افتاد.»

کسی که از یاد من غافل شود زندگانی تنگی خواهد داشت و
در روز قیامت او را نابینا به محشر می‌آوریم.

گوید: «پروردگارا! چرا نابینا محشورم کردی؟ من که بینا
بودم؟»

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ ءَايَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا ^طوَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى

۱۲۷

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِءَايَاتِ رَبِّهٖ ^ج
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

۱۲۸

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسْكِنِهِمْ ^جإِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى

۱۲۹
۲۷۷ر

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

۱۳۰

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ^طوَمِنْ ءَآنَآئِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ
النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

۱۳۱

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ^طوَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

۱۳۲

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ^طلَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا
نَّحْنُ نَرْزُقُكَ ^طوَالْعَقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ

۱۳۳

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهٖٓ ^جأَوْ لَمْ تأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي
الصُّحُفِ ^جالْأُولَىٰ

۱۳۴

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا
أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَاتِكَ ^جمِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ
وَنُخْزَىٰ

۱۳۵

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبُّصًا ^طفَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ
الصِّرَاطِ ^طالسَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ

فرمود: «به همان گونه که تو آیات ما را از یاد برده بودی امروز خود فراموش گشته‌ای.»

اینگونه کسی را که اسراف کند و به آیات پروردگارش ایمان نیاورد کیفر می‌دهیم که عذاب آخرت شدیدتر و پایدارتر است.

مگر پی نبردند که پیش از اینان چه نسلا را– که در مساکن آنان رفت و آمد دارند– هلاک کردیم که در این برای خردمندان عبرت‌هاست.

اگر فرمان پیشین پروردگارت و زمان مقرر نبود عذاب الهی بر آنها لزوم می‌یافت،

بنا بر این در برابر گفته‌هایشان شکبیا باش و پیش از طلوع و غروب آفتاب و نیز در ساعات شب و نیمروز ستایشگر و تسبیح‌گوی پروردگارت باش که خشنود شوی.

هرگز چشم به نعمتهای مادی که به گروه‌هایی از آنها داده‌ایم نداشته باش که اینها زینت زندگی دنیا و وسیله‌ای است برای آزمودن آنها؛ و روزی پروردگار تو بهتر و پایدارتر است.

خانواده‌ات را به نماز فرمان بده و بر انجام آن شکبیا باش. ما از تو روزی نمی‌خواهیم بلکه ما به تو روزی می‌دهیم. پرهیزگاری پرهیزگاران را سرانجام نیک است.

گفتند: «چرا از جانب پروردگارش معجزه‌ای برای ما نمی‌آورد؟» مگر آنها آیات روشن کتب پیشین را در نیافته‌اند؟

اگر قبل از آمدن او آنها را با عذابی هلاک می‌کردیم، می‌گفتند: «پروردگارا! چرا برای ما پیامبری نفرستادی تا پیش از آن که خوار و رسوا شویم از آیات تو پیروی کنیم.»

بگو: «همه منتظرند شما هم منتظر باشید، به زودی خواهید دانست که یاران راه راست کیانند و چه کسی هدایت یافته است.»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

۲

مَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرِ مِّن رَّبِّهِمْ فُحِّدَتْ إِلَّا أَسْتَمِعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

۳

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا التَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصِرُونَ

۴

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۵

بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلِمَ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بَيَّاتَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ

۶

مَا ءَامَنْتَ قَبْلَهُمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

۷

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الدِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۸

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ

۹

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

۱۰

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

مردم را روز حساب نزدیک شده است، لکن آنها غافل و روی گردانند.

هیچ اندرز تازه‌ای از جانب پروردگارشان نیامد مگر این که آن را شنیدند و به بازیچه گرفتند

و دلهایشان غافل بود. ستمکاران در نهان نجوی می‌کنند که مگر این جز بشری همسان شماست؟ با این که می‌بینید باز هم به جادو رو می‌آورید؟

گفت: «پروردگار من تمام سخنانی را که در آسمان و زمین گفته شود می‌داند و او شنوای داناست.»

همچنین گفتند: «خوابهایی آشفته است یا دروغی است که می‌بندد. جز این نیست که شاعر است و گرنه باید مانند پیامبران گذشته برای ما معجزه‌ای بیاورد.»

پیش از آنها دیارهای آبادی را که ایمان نیاوردند، نابود ساختیم آیا ایشان ایمان می‌آورند؟

پیش از تو جز مردانی را که به آنها وحی کردیم نفرستادیم. اگر نمی‌دانید از اهل کتاب بپرسید.

آنها را پیکره‌هایی نکردیم که به تغذیه نیازی نداشته باشند و جاوید هم نبودند.

به هر وعده‌ای که به آنها دادیم وفا کردیم، آنها و هر کس را که خواستیم نجات دادیم و مسرفان را هلاک کردیم.

کتابی را که در آن یاد شماست بر شما نازل کردیم، چرا نمی‌اندیشید؟

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
ءَاخَرِينَ

فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِيدِينَ

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لْعَيْنِ

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ آلًا تَحْذَنُهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَعَالِينَ

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ
وَلَكُمْ أَلْوِيلٌ مِمَّا تَصِفُونَ

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ ۚ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

أَمْ أُتَّخَذُوا عَالِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ

لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءَالِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ۖ فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ

أَمْ أَتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ عَالِهَةً ^ط قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ ^ط هَذَا ذِكْرُ
مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي ^ط بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ ^ط
فَهُمْ مُعْرِضُونَ

چه قراء بسیاری را به جرم ستمکاری در هم کوبیدیم و بعد از آن قوم دیگری را به وجود آوردیم.

به هنگام احساس عذاب ما ناگاه از دیارشان گریختند.

– فرار نکنید و به سوی نعمت‌ها و خانه‌های خود بازگردید تا بازخواست شوید.

گفتند: وای بر ما که ستمکار بودیم.

ندای پیگیر آنها همین بود تا همه را درویده و بی‌جان‌شان کردیم.

ما آسمان و زمین و آنچه را در میان آنهاست به بازیچه نیافریدیم،

اگر خواستار بازیچه بودیم باکی نبود، چنین می‌کردیم.

لکن ما حق را بر باطل فرود می‌آوریم که آن را نابود کند و باطل از بین رود. وای بر شما از آنچه توصیف می‌کنید.

هر کس در آسمانها و زمین است از آن خداست و آنان که در نزد او هستند از عبادتش سرپیچی نمی‌کنند و هرگز خسته نمی‌شوند،

شب و روز تسبیح او می‌گویند و سستی روا نمی‌دارند.

آیا معبودهایی که در زمین برگزیده‌اند، مردگان را زنده می‌کنند؟

اگر در آسمان و زمین معبودهایی جز خدا بود تباہ می‌شدند،
خدا ی پروردگار عرش منزہ است از آنچه وصف می‌کنند.

بازخواست قرار خواهند گرفت.

آیا آنها معبودهایی جز خدا برگزیده‌اند؟ بگو دلالتان را بیاورید، این است سخن کسانی که با من هستند و آنان که پیش از من بودند. اما بسیاری از آنها حقیقت را نمی‌دانند و از آن روی می‌گردانند،

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيْٓ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

۲۶

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُۥٓ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

۲۷

لَا يَسْبِقُونَهُۥ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ

۲۸

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشِيَّتِهٖ مُشْفِقُونَ

۲۹

حزب
۱۳۰

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِّنْ دُونِهٖ فَلِكَ نَجْرِيهِ جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِي ٱلظَّٰلِمِينَ

۳۰

ر
۲۸۰

أَوَلَمْ يَرَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ أَن ٱلسَّمٰوٰتِ ٱلْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ ٱلْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

۳۱

وَجَعَلْنَا فِي ٱلْأَرْضِ رَوَاسِئًّ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

۳۲

وَجَعَلْنَا ٱلسَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ ءَايٰتِهَا مُعْرِضُونَ

۳۳

وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱللَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

۳۴

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ ٱلْخُلْدَ ۖ أَفَإِن مِّتَّ فَهُمُ ٱلْخٰلِدُونَ

۳۵

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ۖ وَنَبْلُوكُم بِٱلشَّرِّ وَٱلْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

پیش از تو هیچ رسولی نفرستادیم جز آن که به او وحی کردیم که معبودی جز من نیست تنها مرا عبادت کنید.

گفتند: «خدای رحمان فرزندی برگزیده است.» خداوند منزّه است بلکه آنان بندگان گرامی او هستند،

در گفتار بر او پیشی نمی‌گیرند و به فرمان او کار می‌کنند.

او اعمال گذشته و آینده آنها را می‌داند و آنها جز برای کسی که خدا از او خشنود باشد شفاعت نمی‌کنند و از ترس او بیمناکند.

هر کدام از آنها بگویند من به جای خدا معبود هستم پاداش او جهنم است، اینگونه ستمگران را پاداش خواهیم داد.

مگر کافران ندیدند که آسمانها و زمین به هم پیوسته بودند و ما جدایشان کردیم؟ و هر چیز زنده‌ای را از آب پدید آوردیم، آیا ایمان نمی‌آورند؟

در زمین کوه‌های استوار قرار دادیم تا آنها را نلرزاند و نیز در آن راههای وسیع قرار دادیم تا طریق خویش بیابند،

و آسمان را سقفی محفوظ ساختیم ولی آنها از چنین نشانه‌هایی اعراض کرده‌اند.

اوست که شب و روز و خورشید و ماه را آفرید و هر یک در مداری شناورند.

– ما به هیچ انسانی قبل از تو زندگی جاوید ندادیم، چگونه اگر تو بمیری آنها زندگی جاوید دارند؟

هر کسی طعم مرگ را خواهد چشید و شما را به بد و نیک می‌آزماییم و سرانجام نزد ما باز می‌گردید.

وَإِذَا رَأٰكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا
الَّذِي يَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ كَافِرُونَ

۳۷

خُلِقَ الْإِنْسٰنُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ ءَايٰتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ

۳۸

وَيَقُولُونَ مَتٰى هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

۳۹

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونِ عَنْ وُجُوهِهِمْ
النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

۴۰

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ

۴۱

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا
مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۴۲
۲۸۱ ر

قُلْ مَن يَكْلُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ بَلْ هُمْ عَنْ
ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ

۴۳

أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّتًا يُصْحَبُونَ

۴۴

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا
يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغٰلِبُونَ

چون کافران تو را ببینند مسخرهات می‌کنند: «آیا این همان کسی است که خدایان شما را به بدی یاد می‌کند؟» و در همان حال خودشان ذکر خدای رحمان را انکار می‌کنند.

انسان شتابکار آفریده شده است ولی شتاب نکنید، به زودی آیات خود را به شما نشان خواهیم داد.

می‌گویند: «اگر راست می‌گویید این وعده کی فرا می‌رسد؟»

کافران زمانی که نتوانند آتش را از چهره و پشت خود برطرف کنند و یاری نشوند، دریابند.

آری ناگاه به سراغشان می‌آید و میهوتشان می‌کند، نه می‌توانند آن را برطرف سازند و نه مهلتی در کار است.

رسولان پیش از تو نیز مسخره شدند. سرانجام تمسخر مسخره‌کنندگان دامن خودشان را گرفت.

بگو: «چه کسی شما را در شب و روز از عذاب خدای رحمان حفظ می‌کند؟» بلکه آنان از یاد پروردگارشان روی می‌گردانند.

مگر معبودهایی که بتوانند در برابر ما مدافع آنها باشند دارند؟ آنها قادر نیستند خودشان را یاری کنند و از جانب ما نیز یاری نخواهند شد.

لکن ما آنها و نیاکانشان را بهره‌مند ساختیم تا عمرشان به درازا کشید، مگر نمی‌بینند چگونه این سرزمین را از هر سو می‌کاهیم، آیا باز هم پیروزند؟

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذِرُونَ

۴۶

وَلَيْنَ مَسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

۴۷

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ

۴۸

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءَ وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

۴۹

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

۵۰

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

۵۱
حزب
۱۳۱
۲۸۲ر

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ

۵۲

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

۵۳

قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

۵۴

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَعِبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۵۵

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ

۵۶

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ

۵۷

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَمَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

بگو: «من شما را به وحی هشدار می‌دهم ولی کران را چون هشدار دهند، نمی‌شنوند.»

اگر بویی از عذاب پروردگارت به آنها برسد خواهند گفت: «وای بر ما که ستمکار بوده‌ایم.»

در روز رستاخیز ترازوهای عدل می‌نهییم و به هیچ کس کمترین ستمی نمی‌شود و اگر عملی به مقدار سنگینی یک دانه خردل باشد آن را به حساب خواهیم آورد که حسابرسی ما کافی است.

به موسی و هارون کتابی دادیم که روشنی بخش و یادآور پرهیزگاران است.

آنان که از پروردگارشان در نهان بیم دارند، از قیامت هراسانند،

و این کتاب پر برکتی است که آن را نازل کرده‌ایم، آیا آن را انکار می‌کنید؟

ما پیش از این ابراهیم را رشد و رهشناسی عطا کردیم و به او آگاه بودیم.

هنگامی که به پدر و قومش گفت: «این تندیسهایی که بر آن اعتکاف می‌کنید چیست؟»

گفتند: «ما نیاکان خود را پرستشگر آنان یافتیم.»

گفت: «مسلم‌ا شما و نیاکانتان آشکارا گمراه بوده‌اید.»

گفتند: «آیا حق را به ما می‌گویی یا ما را به بازی گرفته‌ای؟»

گفت: «پروردگار شما همان آفریدگاری است که آسمانها و زمین را پدید آورده است و من بر آن گواهی می‌دهم.

به خدا سوگند در غیاب شما برای بت‌هایتان نقشه طرح خواهم کرد.»

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

۵۹ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ

۶۰ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ وَابْرَاهِيمُ

۶۱ قَالُوا فَأَتُوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

۶۲ قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا اِبْرَاهِيمُ

۶۳ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ

۶۴ فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ

۶۵ ثُمَّ نَكِسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ

۶۶ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ

۶۷ أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۶۸ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

۶۹ قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى اِبْرَاهِيمَ

۷۰ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

۷۱ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

۷۲ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

سرانجام جز بزرگترین بت همه را قطعه قطعه کرد تا به سراغ او بیایند.

گفتند: «کسی که با خدایان ما چنین کرد مسلما ستمکار است.»

گفتند: «شنیدیم جوانی به نام ابراهیم از آنها یاد می‌کرد..»

گفتند: «او را به حضور مردم بیاورید تا گواهی دهند.»

گفتند: «ای ابراهیم تو با خدایان ما چنین کرده‌ای؟»

گفت: «شاید بزرگ آنها این کار را کرده باشد. اگر سخن می‌گویند از خودشان بپرسید!»

آنها به خود آمدند و گفتند: «به یقین شما ستمکارید.»

آن گاه سر به زیر انداختند که «مسلما تو می‌دانی اینها سخن نمی‌گویند.»

گفت: «چرا غیر از خدا چیزی را می‌پرستید که سود و زیانی برای شما ندارد؟

از شما و از چیزهایی که غیر خدا می‌پرستید بیزارم، چرا نمی‌اندیشید؟»

گفتند: «کاری که از شما ساخته است این است که او را بسوزانید و یاری دهنده خدایان خود باشید.»

گفتیم: «ای آتش بر ابراهیم سرد و سلامت باش.»

آنها قصد نیرنگی به او داشتند و ما زیانکارشان کردیم.

او و لوط را به سرزمینی بردیم که در آن برای جهانیان برکت داده‌ایم.

اسحاق و فرزند زاده‌اش یعقوب را به او بخشیدیم و همه آنها را از شایستگان قرار دادیم،

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ

۷۴

وَلَوْ طَاغَتْ عَلَيْهِمُ أُمَّةٌ مِّنْ قَوْمٍ عَصَاوُنَا لَأَرْسَلْنَا بَنِي آدَمَ
فِيهَا لِيُظَاهَرُوا بِأَنَّهُمْ ظَالِمُونَ

۷۵

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِّنَ الصَّالِحِينَ

۷۶
۲۸۳۲

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

۷۷

وَنَصْرَنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ
سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

۷۸

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتِ فِيهِ
غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

۷۹

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ
دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ

۸۰

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِيُحْصِنَكُمْ مِّنْ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنتُمْ شَاكِرُونَ

۸۱

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ

و آنها را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما هدایت
می‌کردند. و انجام کارهای نیک و برپا داشتن نماز و ادای
زکات را به آنها وحی کردیم و آنها فقط مرا عبادت می‌کردند.

لوط را فرزاندی و دانش دادیم و از شهری که مردمانش
مرتکب عمل زشت می‌شدند نجاتش بخشیدیم زیرا آنها
مردمی بدکاره و فاسق بودند،

و او را که از شایستگان بود به رحمت خود در آوردیم.

و نوح را یاد کن که پیش از آن ما را خواند، ما دعایش را
اجابت کردیم و او و خاندانش را از اندوهی بزرگ رهانیدیم

و او را بر قومی که آیات ما را تکذیب می‌کردند یاری کردیم؛
آنها قوم بدی بودند و ما همه آنها را غرق کردیم.

در آن هنگام که داوود و سلیمان در باره کشتزاری که
گوسفندان قوم، شبانه در آن چریده بودند داوری
می‌کردند، ما شاهد قضاوت آنها بودیم،

قوه فهم آن را به سلیمان بخشیدیم و هر دو را فرزاندی و
دانش عطا کردیم و کوه‌ها و پرندگان تسبیح گوی را به
تسخیر داوود در آوردیم و ما آن را انجام دادیم

و زره ساختن را به او آموختیم تا شما را از گزند یکدیگر،
محفوظ دارد، آیا سپاس می‌دارید؟

تند باد را مطیع سلیمان کردیم که به فرمان او به سرزمینی
که برکتش دادیم بوزد، و ما از همه چیز آگاهیم

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ^ط وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ

و گروهی از دیوان برای او غواصی می‌کردند و یا به کار دیگری مشغول بودند و ما نگهدارشان بودیم.

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ^ط أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

هنگامی که ایوب پروردگارش را خواند که «رنج و بیماری به من روی آورده و تو مهربانترین مهربانانی»

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ^ط وَفَكَشَفْنَا مَا بِهِ^ط مِنْ ضُرٍّ^ط وَعَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ^ط وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً^ط مِّنْ عِنْدِنَا^ط وَذِكْرَى^ط لِلْعَبِيدِينَ

دعایش را اجابت کردیم و رنجهایش را برطرف ساختیم و خاندان و همانندشان را با آنها به او بازگردانیم تا از جانب ما نعمتی بر او و برای عبادت کنندگان پندی باشد.

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ^ط كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ

اسماعیل و ادریس و ذو الکفل همه از صابران بودند

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا^ط إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ

و ما آنها را به رحمت خود در آوردیم، زیرا از شایستگان بودند.

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا^ط فَظَنَّ^ط أَن لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ^ط فَنَادَى^ط فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ^ط سُبْحَانَكَ^ط إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

ذو النون را یاد کن وقتی که غضبناک رفت و چنین پنداشت که ما هرگز بر او تنگ نمی‌گیریم، و در آن تاریکی فریاد زد: «جز تو معبودی نیست، تو منزهی، من از ستمکاران بودم»

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ^ط وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ^ط وَكَذَلِكَ نُنْجِي^ط الْمُؤْمِنِينَ

دعای او را اجابت کردیم و از اندوه نجاتش دادیم و مؤمنان را به همین صورت نجات می‌دهیم.

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ^ط رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

وقتی زکریا پروردگارش را ندا داد که «پروردگارا! مرا تنها مگذار که تو بهترین وارثانی»

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ^ط وَوَهَبْنَا لَهُ^ط يَحْيَى^ط وَأَصْلَحْنَا لَهُ^ط زَوْجَهُ^ط وَإِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ^ط فِي الْخَيْرَاتِ^ط وَيَدْعُونَنَا^ط رَغَبًا^ط وَرَهَبًا^ط وَكَانُوا لَنَا^ط خَاشِعِينَ

دعای او را اجابت کردیم و یحیی را به او بخشیدیم و همسرش را برای او شایسته گردانیدیم، آنها در کارهای خیر پیشقدم بودند و با بیم و امید ما را می‌خواندند و در برابر ما فروتن بودند.

وَالَّتِي أَحْصَنْتَ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَهَا
وَأَبْنَاهَا ءَايَةً لِّلْعَالَمِينَ

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۖ كُلُّ إِلَيْنَا رَاغِبُونَ

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعْيِهِ ؕ وَإِنَّا لَهُ وَكِتُبُونَ

وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ
يَنْسِلُونَ

وَأَقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَتَوِيلُنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا
وَارِدُونَ

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ ءَالِهَةً مَّا وَرَدُوهَا ۖ وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

به یاد آور زنی را که شرمگاهش را محفوظ داشت و ما از روح خود در او دمیدیم و او و فرزندش را عبرتی برای جهانیان قرار دادیم.

بی‌تردید این آیین شما آیینی است یگانه و من پروردگار شما هستیم، مرا عبادت کنید.

در آیین خود فرقه فرقه شدند و همگی به سوی ما باز می‌گردند.

هر کس اعمال شایسته انجام دهد و مؤمن باشد کوشش او بی‌پاداش نخواهد ماند و ما برایش می‌نویسیم.

هر شهری را که هلاک کردیم، حرام است که آنان بازگردند،

تا وقتی که (سدّ) یاجوج و ماجوج گشوده شود و از بلندیها شتابان درآیند

و وعده حق نزدیک شود و دیدگان کافران خیره ماند که وای بر ما که غافل بودیم، بلکه ستمگر بوده‌ایم.

شما و آنچه غیر خدا می‌پرستید آتش افروزان جهنم هستید و همگی در آن وارد خواهید شد.

اگر اینها خدا بودند هرگز وارد آن نمی‌شدند، لکن همگی در آن جاودان می‌مانند.

آنها در آن ناله‌های دردناکی دارند و چیزی نمی‌شنوند.

آنان که وعده نیکوی ما بر آنها سبقت یافته باشد از آن دور خواهند بود.

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا ۖ وَهُمْ فِي مَا أُشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
خَالِدُونَ

۱۰۳

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا
يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

۱۰۴

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ
خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۖ وَعَدًا عَلَيْنَا ۗ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

۱۰۵

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

۱۰۶

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ

۱۰۷

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

۱۰۸

قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُهُ وَاحِدٌ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ

۱۰۹

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۖ وَإِنْ أُدْرِيَ أَقْرَبُ أَمْ
بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ

۱۱۰

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

۱۱۱

وَإِنْ أُدْرِيَ لَعَلَّهُ فَتَنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

۱۱۲

قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ ۚ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا
تَصِفُونَ

آنها صدای دوزخ را نمی‌شنوند و در جایی که به آرزوهای
خویش می‌رسند، همیشه متنعمند.

وحشت بزرگ آنها را اندوهگین نکند و فرشتگان به
استقبالشان آیند که: این همان روزی است که به شما وعده
می‌دادند.

روزی که آسمان را چون طوماری درهم پیچیم، همانگونه که
آفرینش را آغاز کردیم آن را باز گردانیم، این وعده‌ای
است که ما داده‌ایم و قطعاً به آن وفا خواهیم کرد.

بعد از تورات در «زبور» نوشتیم که بندگان صالح من
وارثان این سرزمین خواهند بود،

در این پیام روشنی است برای عبادت کنندگان.

تو را جز رحمتی برای جهانیان نفرستادیم.

بگو: «به من وحی می‌شود که تنها معبود شما خدایی است
یگانه، آیا تسلیم می‌شوید؟»

اگر سرباز زدند بگو: «من شما را یکسان آگاه کردم و
نمی‌دانم وعده‌ای که به شما داده شده است نزدیک است یا
دور؟

خدا گفتار آشکار و نهان شما را می‌داند

و نمی‌دانم شاید این برای شما آزمایشی باشد و بهره‌ای تا به
هنگام مرگ.»

گفت: «پروردگار! به حق داورى کن، پروردگار ما بخشاینده
و در برابر نسبت‌های ناروای شما یاریگر ماست.»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَرُؤْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمَرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

ای مردم از پروردگارتان بترسید که زلزله قیامت هنگامه بزرگی است.

روزی که آن را ببینید مادران شیر ده، کودکان شیرخوارشان را از یاد خواهند برد و زنان باردار بار خود را بر زمین گذارند و مردم را مست خواهی دید، حال آن که مست نیستند، ولی عذاب خدا شدید است.

گروهی از مردم ناآگاه در باره خدا به مجادله برمی‌خیزند و از شیطانهای سرکش پیروی می‌کنند.

بر شیطان مقرر شد که هر کس با او دوستی کند به گمراهی افکند و بر آتش سوزان رهنمونش شود.

ای مردم اگر از برانگیخته شدن شک دارید بدانید که ما شما را از خاک آفریدیم. پس آن گاه از نطفه و خون بسته و مضغه شکل یافته و شکل نیافته، تا (قدرت خود را) بر شما آشکار کنیم، و جنینهایی را که بخواهیم تا زمانی معین در رحم مادران نگه می‌داریم، آن گاه شما را به صورت طفلی برون آوریم تا به حد رشد و بلوغ برسید، در این میان بعضی از شما می‌میرند و بعضی آن قدر عمر می‌کنند که به اوج فرتوتی و پیری می‌رسند آن چنان که چیزی از آموخته‌های خود را به خاطر نخواهند داشت. زمین را خشک و مرده می‌بینی اما زمانی که باران را بر آن بفرستیم به حرکت می‌آید و رشد می‌کند و انواع گیاهان زیبا را برویاند.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَأَنَّ السَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَبْعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلِبِئْسَ الْعَشِيرُ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَن لَّنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ

این به خاطر آن است که بدانید خدا حق است و مردگان را زنده می‌کند و بر هر چیز تواناست.

و به راستی در رستاخیز شکی نیست و خداوند تمام کسانی را که در قبرها آرمیده‌اند زنده می‌کند.

گروهی از مردم بدون هیچ دانشی و راهنمایی و کتاب روشنگری در باره خدا به مجادله برمی‌خیزند.

آنها از سر تکبر مردم را از راه خدا گمراه می‌کنند که در دنیا برای‌شان رسوایی است و در آخرت عذاب آتش را به آنها می‌چشانیم.

این کیفر اعمالی است که پیش از این کرده‌ای و خداوند هرگز به بندگان‌ش ستم نخواهد کرد.

از مردم، کسی که خدا را حرفی عبادت می‌کند، اگر خیری به او رسد دلش آرام گیرد و اگر به مصیبتی گرفتار آید رو بگرداند، چنین کسی در دنیا و آخرت زیان کرده است و این زیان آشکاری است.

غیر از خدا کسی را می‌خواند که سود و زبانی نمی‌رساند، و این گمراهی بسیار عمیقی است.

کسی را می‌خواند که زیانش نزدیکتر از نفع اوست، چه بد یاوری و بد معاشری است.

خداوند مؤمنان صالح را به باغهایی درمی‌آورد که جویباران در آن جاری است. مسلما خدا قادر به انجام هر کاری است که اراده کند.

هر کس گمان کند خدا پیامبرش را در دنیا و آخرت بی‌یاور می‌گذارد، ریسمانی به سقف بیاویزد و پس آن گاه طناب را (به گردن اندازد و) ببرد تا ببیند که آیا این کار خشمش را فرو می‌نشاند.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى
وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي
الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ
وَمَن يُوْهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن تَارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ
الْحَمِيمُ

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ

وَلَهُمْ مَّقْلِعٌ مِّن حَدِيدٍ

كَلَّمَآ أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ
وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

اینگونه قرآن را با آیاتی روشن نازل کردیم و خدا هر کس
را که بخواهد هدایت می‌کند.

خداوند در روز رستاخیز میان مؤمنان و یهودیان و صابئان و
ترسایان و گبران و مشرکان داوری می‌کند، چرا که خدا بر
هر چیز گواه است.

آیا ندیدی که آنچه در آسمانها و زمین است و نیز خورشید و
ماه و ستارگان و کوه‌ها و درختان و جنبندگان و آدمیان
بسیاری بر خدا سجده می‌کنند و بسیاری نیز هستند که
فرمان عذاب در باره آنها حتمی است و هر که را خدا خوار
سازد کسی او را گرامی نخواهد داشت، خداوند قادر به
انجام هر کاری است که اراده کند.

این دو گروه در باره پروردگارشان به جدل و ستیز
پرداختند؛ جامه‌هایی از آتش به قامت کافران بریده شده
است و آب سوزان بر سرشان می‌ریزند.

پوست و اعضای درون شکمشان گداخته شود

و گرزهای آهنین برای‌شان مهیاست.

هر گاه بخواهند از شدت اندوه از دوزخ بگریزند، به آن
بازگردانده شوند: «بچشید عذاب سوزان را.»

خداوند کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته
کرده‌اند به باغهایی در می‌آورد که جویباران در آن جاری
است، در آنجا با دستبندهای زرین و مروارید آراسته شوند
و تن پوششان از حریر است.

و به گفتار پاکیزه و راه پسندیده راهنمایی شوند.

وَهُدُّوْا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُّوْا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

۲۵

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكْفُ فِيهِ وَالْبَادِ
وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

۲۶

۲۸۸۹

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا
وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

۲۷

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ
مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

۲۸

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَةٍ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا
الْبَائِسَ الْفَقِيرَ

۲۹

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُدُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ
الْعَتِيقِ

۳۰

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعِظْكُمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُوَ عِنْدَ رَبِّهِ
وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتَنَّىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

کسانی که کفر می‌ورزند و باز می‌دارند از راه خدا و مسجد
الحرام که آن را برای مردم یکسان قرار دادیم- مقیم و یا
وارد در آن- و کسی که بخواهد در آنجا بر اثر ستمکاری از
حق منحرف شود، از عذاب دردناک خود به او می‌چشانیم.

آن گاه که مکان خانه را برای ابراهیم معین کردیم: چیزی را
شریک من قرار نده و خانه مرا برای طواف کنندگان،
مقیمان، راکعان و ساجدان پاک گردان

و مردم را به حج فراخوان تا پیاده و سوار بر شتران لاغر از
راههای دور نزد تو بیایند

تا شاهد منافع خویش باشند و نام خدا را در روزهای معین
(به هنگام ذبح) بر آنچه از چارپایان روزیشان کرده‌ایم یاد
کنند، از گوشتشان بخورید و بینوایان فقیر را اطعام کنید.

آن گاه آلودگیها را از خود بزدایند و به نذر خود وفا کنند و
طواف کننده خانه عتیق باشند.

همچنین هر کس حرمت نهاده‌های خدا را ارج بگذارد، نزد
پروردگارش بهتر است و چارپایان برای شما حلالند مگر آنچه
دستور منعی بر شما خوانده شده است. پس، از بتهای پلید
و گفتار دروغ اجتناب کنید.

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِۦ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي
مَكَانٍ سَحِيقٍ

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعِيرَةَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ
الْعَتِيقِ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ
مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْهُكُمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ
الْمُخْبِتِينَ

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّٰدِرِينَ عَلَىٰ مَا
أَصَابَهُمْ وَالْمُقِمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ
فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا
لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ
مِنْكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدَيْنَاكُمْ ۖ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ
كُفُورٍ

خالصانه رو به خدا آرید و کسی را شریک او قرار ندهید و
هر کس به خدا شرک آورد گویی از آسمان سقوط کرده‌ای
است که پرندگان او را ربوده باشند و یا باد به دور دستها
پرتابش کرده باشد.

همچنین بزرگ داشتن شعائر الهی، به راستی از پرهیزگاری
دلهاست،

شما را تا زمان معین در آن بهره‌هاست سپس قربانگاه آن
خانه عتیق است.

برای هر امتی رسم قربانی قرار دادیم تا بر چارپایان زبان
بسته‌ای که روزیشان کرده‌ایم نام خدا را بخوانند. پس
معبود شما خدایی یگانه است، همه تسلیم او باشید و
فروتنان را بشارت ده.

آتهایی که چون یاد خدا رود، دلهاشان بیمناک شود و در
برابر مصائب شکیبا باشند و نماز برپا دارند و از آنچه
روزیشان کرده‌ایم انفاق کنند،

و شتران قربانی را برای شما از شعائر الهی قرار دادیم، شما
را در آن خیر و برکت است، نام خدا را در همان حال که به
پا ایستاده‌اند ببرید و هنگامی که پهلویشان (بر زمین) قرار
گرفت از گوشتشان بخورید و فقیران قانع و خواهنده را
اطعام کنید، ما اینگونه اینها را برای شما رام کردیم تا
سپاس دارید.

گوشت و خون آنها هرگز به خدا نمی‌رسد و لیکن چیزی که
به او می‌رسد پرهیزگاری شماست، اینگونه خدا آنها را به
تسخیر شما در آورد تا به شکرانه هدایت شدتتان بزرگش
بشمارید و نیکوکاران را بشارت ده،

خداوند از ایمان آوردگان دفاع می‌کند، خداوند هیچ
خیانتکار ناسپاس را دوست ندارد.

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

۴۰

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِنَتِ صَوَامِعُ وَبَيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

۴۱

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

۴۲

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ

۴۳

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ

۴۴

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

۴۵

فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ

۴۶

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَىٰ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَىٰ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

جنگجویان ستمدیده (در قتال) مجازند، زیرا خداوند قادر به یاری آنهاست

و آنهایی که به ناحق از خانه‌هایشان رانده شدند، چرا که گفتند خداوند پروردگار ماست؛ و اگر خدا بعضی از انسانها را به بعضی دیگر دفع نمی‌کرد دیرها و معابد و کنشتها و مساجدی که نام خدا در آنها بسیار برده می‌شود ویران می‌گردید و هر کس خدا را یاری کند خداوند یاریش می‌دهد زیرا خدا نیرومند مقتدر است.

آنها کسانی هستند که اگر در زمین به آنان قدرت بخشیدیم نماز بر پا می‌دارند و زکات می‌دهند و امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند و سرانجام کارها با خداست.

اگر تکذیب کردند، پیش از آنها قوم نوح، عاد، ثمود،

قوم ابراهیم، قوم لوط،

و اصحاب مدین نیز (پیامبران خود را) تکذیب کردند و موسی هم تکذیب شد اما به آن کافران مهلت دادم، پس آن گاه بازخواستشان کردم و مؤاخذه‌ام سخت دشوار بود.

چه بسیار قریه‌ها را که مردمانش ستم پیشه بودند نابود کردیم که واژگون شدند و چه چاههایی که وانهاده شد و چه قصرهای رفیع که بی‌صاحب ماند.

آیا آنها در زمین نگشتند که تا دل آگاه و هشیار شوند و گوششان شنوا گردد، زیرا نه چشمها، بلکه دلهایی که در سینه است نابینا می‌گردد.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

وَكَايِنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ أُمْلِيتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى
الْمَصِيرِ

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَتِهِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ ۚ
فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ

آنها به تعجیل از تو عذاب می‌طلبند، خدا هرگز از وعده خود
تخلف نمی‌کند و به راستی یک روز نزد پروردگارت به اندازه
یک هزار سال است که شما به حساب می‌آورید.

چه بسیار آبادیهایی که مهلت دادم و اهلش ستمگر بودند،
آن گاه آنها را گرفتم و بازگشت به سوی من است.

بگو: «ای مردم، من برای شما بیم دهنده آشکاری هستم.»

کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند از
رزق نیکو و آمرزش الهی برخوردارند،

و آنان که در رد و انکار آیات ما کوشیدند و می‌پنداشتند که
ما را به ستوه می‌آورند، از دوزخیانند.

ما پیش از تو رسول یا پیامبری نفرستادیم جز آن که وقتی
مشغول خواندن آیات شد گرفتار القانات شیطان گردید، اما
خداوند القانات شیطان را مرتفع کرد و آیات خود را
استحکام بخشید، خداوند دانایی فرزانه است.

تا القانات شیطان را آرمونی قرار دهد برای دل بیماران و
سنگدلان و به راستی ستمگران در عداوت و ناسازگاری از
حق بدورند،

و تا دانشمندان بدانند که قرآن به راستی از جانب
پروردگار توست و به آن ایمان بیاورند و دلهایشان نرم شود
و خداوند مؤمنان را به راه راست هدایت می‌کند

و کافران همیشه به آن شک دارند تا ناگهان قیامت فرا
رسد و یا عذاب روز بی‌پایان بر آنها فرود آید.

أَلَمْ لِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

۵۷

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۵۸
۲۹۲۲

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ

۵۹

لَيَدْخِلْنَهُمْ مُّدْخَلَ رِضْوَانِهِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

۶۰
حزب
۱۳۶

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ۖ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوءٌ غَفُورٌ

۶۱

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

۶۲

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

۶۳

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۚ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

۶۴

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

فرمانروایی آن روز مخصوص خداست و بین آنها داوری میکند، اما مؤمنان نیکوکار در باغهای پر نعمتی حضور دارند.

و برای کافران و تکذیب کنندگان آیات ما عذاب خوار کننده‌ای است.

خداوند کسانی را که در راه او تن به هجرت دادند و پس آن گاه کشته شدند یا مرگشان فرا رسید روزی نیکویی خواهد داد و او بهترین روزی دهندگان است،

بدون شک آنها را به جایی در آورد که در آن خشنود باشند و به راستی خداوند دانای بردبار است.

بدین خاطر هر کس به همان اندازه که ستم دیده است مجازات کند، آن گاه باز بر او ستم کنند، خدا او را یاری خواهد کرد، زیرا خدا بخشایشگر و آمرزنده است.

آن بدین خاطر است که خداوند شب را در روز و روز را در شب می‌آورد و خدا شنوای بیناست.

در حقیقت این است که خدا حق است و جز او هر چه خوانده شود باطل است و به راستی که خدا بلند مرتبه بزرگ است.

آیا ندیدی که خدا از آسمان آبی فرو فرستاد و زمین سبز و خرم شد، خداوند دقیق و آگاه است.

آنچه در آسمانها و زمین است از آن اوست و خدا بی‌نیاز پسندیده است.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ

وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْبِئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَٰلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

آیا ندیدی خداوند هر چه را که در زمین است مسخرتان کرد و به فرمان او کشتی در دریا روان است و او آسمان را نگه می‌دارد تا جز به فرمانش بر زمین فرو نیفتد، زیرا خدا به مردم رؤوف و مهربان است.

اوست که زنده‌تان کرد و پس آن گاه بمیراند و بار دیگر زنده می‌کند، به راستی که انسان ناسپاس است.

برای هر امتی عبادتی مقرر کردیم تا آن را انجام دهد، پس نباید در این امر با تو به نزاع برخیزند، به سوی پروردگارت دعوت کن که تو بر راه راست قرار داری

و اگر با تو از در جدل درآیند، بگو: «خداوند به کردارتان داناتر است.

خداوند در روز قیامت میان شما در موارد اختلافان داوری خواهد کرد.»

مگر نمی‌دانی خداوند داننده همه آن چیزهایی است که در آسمان و زمین است؟ به راستی که این در کتابی است و مسلما برای خدا آسان است.

آنها جز خدا چیزهایی را می‌پرستند که دلیلی برایش نیامده است و به آن آگاهی ندارند و ستمگران را یآوری نیست.

به هنگام تلاوت آیات روشن ما در چهره کافران چنان انکاری را مشاهده می‌کنی که نزدیک است به آنهایی که آیات ما را برای‌شان می‌خوانند، حمله‌ور شوند، بگو: «بدتر از این را به شما خبر بدهم؟ همان آتشی است که خدا به کافران وعده داده است و بد سرانجامی است.»

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَ إِنْ
يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُوبُ

۲۲:
حج
۷۳
۷۸
۲۹۴ ر

ای مردم به مثلی که زده شده است گوش فرا دهید: کسانی
که غیر از خدا می‌خوانیدشان هرگز قادر به خلق مگس هم
نیستند، اگر چه برای این کار متفق شوند و اگر مگس چیزی
از آنها بر باید قدرت پس گرفتنش را ندارند. آری طالب و
مطلوب ناتوانند.

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

۷۴

آنها خدا را آن گونه که باید نشناختند، زیرا خداوند
نیرومندی مقتدر است.

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ

۷۵

خداوند از فرشتگان و انسان رسولانی برمی‌گزیند، خداوند
شنوایی بیناست.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

۷۶

خدا آینده و گذشته آنها را می‌داند و بازگشت همه چیز به
سوی اوست.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعْبُدُوا رَبَّكُمْ
وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۷۷

سجده
مستحب

ای مؤمنان! راکع و ساجد پروردگارتان باشید و او را
بپرستید و کار نیک انجام دهید تا رستگار شوید،

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ
سَمَّكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ
شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

۷۸

و آن گونه که شایسته است در راهش جهاد کنید. او شما را
برگزید و در دین مشقت و تنگنایی برای شما قرار نداد، این
همان کیش پدرتان ابراهیم است، او پیش از این شما را
مسلمان نامید تا پیامبر گواهتان باشد و شما گواه بر مردم.
پس نماز را برپا دارید و زکات بدهید و به خدا توسل
جوئید که او مولی و سرپرست شماست— چه مولای خوب و
چه یاور شایسته‌ای.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	مؤمنان رستگار شدند:
جزء: ۱۸ حزب: ۱۳۷ آیه: ۲۹۵	قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ	
۲	الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ	آنان که در نمازشان فروتن
۳	وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ	و از کارهای بیهوده روی گردانند
۴	وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ	و زکات می‌پردازند
۵	وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِضُونَ	و آنان که شرمگاهشان را حفظ می‌کنند
۶	إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ	جز بر همسران و کنیزانشان که در این صورت قابل ملامت نیستند
۷	فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ	هر کس فراتر از این بخواهد تجاوز کار است.
۸	وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ	و رعایت‌کنندگان امانت و پیمان
۹	وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ	و حافظان نماز،
۱۰	أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ	آنان همان وارثانند
۱۱	الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	که بهشت را به ارث برند و در آن جاودان باشند.
۱۲	وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ	ما انسان را از گل خالص آفریدیم
۱۳	ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ	و او را به صورت نطفه‌ای در قرارگاهی استوار کردیم.
۱۴	ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا الْعِظَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا ءَاخِرَ فِتْبَارِكِ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ	پس نطفه را به علقه تبدیل کردیم و بعد علقه را به مضغه، آن گاه مضغه را استخوانها گردانیدیم، سپس بر استخوانها پرده گوشت کشیدیم و با آفرینشی دیگر به آن موجودیت بخشیدیم، بزرگا خدایی که نیکوترین آفرینندگان است.
۱۵	ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ	به طور یقین بعد از این خواهید مرد
۱۶	ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ	و روز قیامت باز برانگیخته می‌شوید،
۱۷	وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ	هفت آسمان را بر فرازتان قرار دادیم و از آفرینش غافل نبودیم،

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ۖ وَآنَا
عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهٖ لَقَدِرُونَ

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا
فَوَاكِهٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ
لِّلْأَكْلَيْنِ

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ

فَقَالَ الْمَلَأُو الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ
مَلَائِكَةً ۖ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فُتَرَبِّصُوا بِهِ ۚ حَتَّىٰ حِينٍ

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَوَحَيْنَا إِذَا جَاءَ
أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۖ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ

از آسمان به اندازه معین آب نازل کردیم و در زمین جایش
دادیم و قادر به از بین بردن آن هستیم،

نخلستانها و تاکستانها از آن برایتان پدید آوردیم و باغهایی
با میوه‌های بسیار که از آن تناول کنید

و از طور سینا درختی بیرون می‌آید که خورندگان را روغن و
خورش می‌دهد.

در چارپایان شما را عبرتی است؛ از درونشان سیرابتان
می‌کنیم و منافع فراوان برای شما در آنهاست؛ و از
گوشتشان می‌خورید

و بر آنها و بر کشتیها سوار می‌شوید.

نوح را به سوی قومش فرستادیم؛ به آنها گفت: «ای قوم
من! خدا را بپرستید که جز او معبودی ندارید، چرا پرهیز
نمی‌کنید؟»

اشراف قوم نوح که کافر بودند، گفتند: «این مردم نیز چون
شما انسانی است که طالب برتری بر شماست، اگر خدا
می‌خواست فرشتگانی را می‌فرستاد، ما هرگز چنین چیزی از
نیاکان خود نشنیده‌ایم.

او مرد دیوانه‌ای بیش نیست، باید مدتی با او مدارا کنید.»

گفت: «پروردگارا، مرا در مقابل تکذیب آنها یاری کن.»

به او وحی کردیم:— مطابق وحی و نظارت ما کشتی را بساز و
چون فرمان ما رسید و آب از تنور جوشید از هر نوع یک
جفت همراه ببر و نیز کسان خود را بر کشتی بنشان، به جز
کسانی که پیش از این حکمشان معلوم شده است. و در باره
ستمگران با من سخن مگو که همه آنان غرق خواهند شد.

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أُنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنْ أَلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

۲۹

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

۳۰

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

۳۱

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخِرِينَ

۳۲

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

۳۳
۲۹۷ر

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِِقَاءِ الْآخِرَةِ وَاتَّرفَنَّهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ

۳۴

وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

۳۵

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنَّكُمْ مُّخْرَجُونَ

۳۶
حزب
۱۳۸

هِيَهَاتَ هِيَهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ

۳۷

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

۳۸

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُوِ بِمُؤْمِنِينَ

۳۹

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

۴۰

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصْبِحَنَّ نَدِمِينَ

۴۱

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُرَاءً فَبَعَدَا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

۴۲

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءَاخِرِينَ

آن گاه که تو و همراهانت سوار کشتی شدید بگو: «سپاس خدایی راست که از قوم ستمگر نجاتمان داد.»

و نیز بگو: «پروردگارا، ما را به منزلگاهی فرخنده فرود آور که تو بهترین فرود آورندگانی.»

به راستی در این ماجرا نشانه‌هایی است و بدان که ما آزمایشندگانیم.

پس از آنها قوم دیگری را به وجود آوردیم

و از خودشان رسولی به میانشان فرستادیم که «خدا را بپرستید و برای شما جز او معبودی نیست، چرا پرهیز نمی‌کنید؟»

سران کفر پیشه قومش که منکر دیدار آخرت بودند و در زندگی دنیا متنعمشان کرده بودیم، گفتند: «این مرد نیز چون شما انسانی است، از همان چیزهایی می‌خورد که شما می‌خورید و از همان چیزهایی می‌نوشد که شما می‌نوشید.

و اگر از بشری چون خود اطاعت کنید مطمئن باشید که زیانکار خواهید شد،

مگر نه این که او به شما وعده می‌دهد که پس از مردن و خاک و استخوان شدن بار دیگر از گور خارج می‌شوید.

هیئات، هیئات از این وعده‌های دور و دراز.

غیر از زندگی دنیاوی‌مان چیزی نیست– بمیریم و زنده شویم– هرگز برانگیخته نخواهیم شد.

او مردی است که بر خدا دروغ می‌بندد و ما به او ایمان نمی‌آوریم.»

گفت: «پروردگارا! به آنچه مرا تکذیب کردند یاورم باش.»

فرمود: «به زودی پشیمان خواهند شد.»

سرانجام به حق، بانگی مرگبار آنان را فرو گرفت و چون خاشاکی قرارشان دادیم، ستمکار از رحمت خدا دور باد.

سپس اقوام دیگری را بعد از آنها پدید آوردیم.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عٰبِدُونَ

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥ ءَايَةً وَعَٰوَيْنَهُمَا إِلَىٰ رُبُوعِ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

يٰٓأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صٰلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

وَإِنَّ هٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

فَذَرَهُمْ فِيۢ غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦٓ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنٍ

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَل لَّا يَشْعُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِّنْ خَشِيَةِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ

اجل هیچ امتی مقدم و مؤخر نخواهد شد.

پس رسولان خود را یکی بعد از دیگری فرستادیم؛ هر زمان رسولی بر قومی آمد تکذیبش کردند ما هم آنها را پی در پی هلاک کردیم و به صورت افسانه درآوردیم، قومی که ایمان نمی‌آورد از رحمت خدا دور باد.

آن گاه موسی و برادرش هارون را با آیات خود و دلایل روشن

به سوی فرعون و پسران قومش فرستادیم، اما آنها که مردمی برتری جو بودند کبر ورزیدند

و گفتند: «ما به دو انسان مثل خودمان که قومشان فرمانبران ما هستند ایمان بیاوریم؟»

آنها هر دو را تکذیب کردند و سرانجام همگی هلاک شدند.

به موسی کتاب دادیم باشد که هدایت شوند.

پسر مریم و مادرش را آیتی قرار دادیم و آن دو را به مکانی بلند و هموار که آب جاری داشت جای دادیم.

ای رسولان از پاکیزه‌ها بخورید و کارهای شایسته انجام دهید که من به آنچه انجام می‌دهید آگاهم.

همه شما امت واحدی هستید و من پروردگار شما هستم، از من بترسید.

لکن کارشان به تفرقه کشید و هر فرقه‌ای به روش برگزیده‌اش دلخوش بود،

بگذار تا مدتی در جهل و غفلت بمانند.

گمان می‌کنند که آن مال و فرزند که به آنها می‌دهیم،

برای‌شان در خوبیها می‌شتابیم ولی آنها نمی‌فهمند.

کسانی که از خوف پروردگارشان بیمناکند

و آنها که به آیات پروردگارشان ایمان آوردند،

و آنان که به پروردگار خویش شرک نمی‌آورند

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا ءَاتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ

لَا تَجْعَرُوا أَلْيَوْمَ ۖ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصَرُونَ

قَدْ كَانَتْ ءَايَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰٓ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِۦ سَمِرًا تَهْجُرُونَ

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ ءَابَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُۥ مُنْكَرُونَ

أَمْ يَقُولُونَ بِهِۦ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّۚ بَلْ أَتَيْنَهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَّاجُ رَبِّكَ خَيْرٌۭ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ

و از آنچه به آنها داده شده بهره‌ای را می‌دهند و در دلهایشان بیم است، به راستی به سوی پروردگارشان باز می‌گردند.

آنها هستند که در کارهای خیر شتاب می‌کنند و بر دیگران پیشی می‌گیرند.

ما هیچ کس را جز به اندازه توانش تکلیف نمی‌کنیم. نزد ما کتابی است که به حق سخن می‌گوید؛ و بر آنان ستم نمی‌شود.

لکن دلهای آنها از این (کتاب) غافل است و جز این اعمالی دارند که پیوسته به آن مبادرت می‌کنند.

چون متنعمان آنها را گرفتار عذاب کنیم، ناله‌های دردناک سر می‌دهند:

– فریاد نکنید که امروز شما از ناحیه ما یاری نخواهید شد.

در گذشته آیات مرا برایتان می‌خواندند اما شما اعراض می‌کردید و به عقب باز می‌گشتید

و در آن حال در برابر آیات استکبار می‌ورزیدید و شبانه برای آن افسانه‌سرایی و ژاژخایی می‌کردید.

آیا به این گفتار نیندیشیدند، یا مگر چیزی برای آنها آمد که برای نیاکانشان نیامده بود،

یا رسولشان را نشناخته‌اند که باورش نمی‌کنند،

یا می‌گویند او جنون دارد؟ بسا که حق را برای‌شان آورده باشد و بیشتر آنها از حق کراهت دارند.

اگر حق از هوسهایشان پیروی کند آسمانها و زمین و ساکنان آن تباه شوند ولی ما برای آنها اندرز فرستادیم و آنها از پندشان رو گردانند،

یا مگر از آنها مطالبه مزدی کرده‌ای؟ در صورتی که مزد پروردگارت بهتر و او بهترین روزی‌دهندگان است.

به راستی آنها را به راه راست دعوت می‌کنی.

اما کسانی که به آخرت ایمان ندارند از راه راست منحرف شده‌اند

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِّنْ ضُرٍّ لَّلْجُؤِ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ

قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَعَآبَاؤُنَا هَٰذَا مِنْ قَبْلُ إِن هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ

و اگر به آنها رحم کنیم و بلایا را از آنان بگردانیم، در طغیان خود پافشاری می‌کنند و سرگردان می‌مانند.

به راستی آنان را گرفتار عذاب کردیم و باز در برابر پروردگار متواضع نشدند و به درگاهش زاری نکردند،

تا آن زمان که باب عذاب سخت را به رویشان گشودیم و یکباره به کلی ناامید شدند.

اوست که شما را گوش و چشم و دل داد، اما کمتر شکرش را به جا می‌آورید،

او آفریننده شما در زمین است و به سوی او برانگیخته می‌شوید.

او زنده می‌کند و می‌میراند و آمد و شد شب و روز به امر اوست چرا نمی‌اندیشید؟

آنها شبیه همان چیزی را گفتند که پیشینیانشان به زبان می‌آوردند.

گفتند: «آیا پس از آن که مردیم و خاک و استخوان شدیم باز هم زنده خواهیم شد؟

بی‌تردید این وعده پیش از این به ما و نیاکانمان نیز داده شده بود— این جز افسانه‌های پیشینیان نیست.»

بگو: «اگر می‌دانید زمین و ساکنان آن به چه کسی تعلق دارد؟»

پاسخ می‌دهند: «از آن خداست.» بگو: «پس چرا به خود نمی‌آیید؟»

بگو: پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش عظیم کیست؟»

خواهند گفت: «خداست.» بگو: «پس چرا نمی‌ترسید؟»

بگو: «اگر می‌دانید فرمانروایی همه موجودات در دست کیست که پناه می‌دهد و نیاز به پناه ندارد؟»

خواهند گفت: «از آن خداست.» بگو: «پس چرا سر در گمید»

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

مَا أَتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ

إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا

يَصِفُونَ

عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ

أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا

وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا

يَتَسَاءَلُونَ

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي

جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

آری حق را برای آنها فرستادیم، باز دروغ می‌گویند.

خدا هرگز فرزندی بر نگزیده است و معبود دیگری با او نیست و اگر چنین بود هر معبودی مخلوقات خودش را به یک سو می‌برد و بر یکدیگر برتری می‌جستند، خداوند از توصیفی که آنها می‌کنند منزّه است.

داننده پنهان و آشکار است و بالاتر از آن است که برایش شریک قائل شوند.

بگو: «پروردگارا! کاش چیزی را که به آنها وعده داده شده است به من نشان می‌دادی.

پروردگارا! مرا در زمره ستمکاران قرار مده.»

– ما قادریم آنچه را به آنها وعده داده‌ایم به تو نشان دهیم.

بدی را با بهی دفع کن ما به آنچه توصیف می‌کنند آگاه‌تریم.

بگو: «پروردگارا! من از وسوسه‌های شیاطین به تو پناه می‌آورم.

پروردگارا! از اینان که نزد من حضور می‌یابند به تو پناه می‌برم.»

زمانی که مرگ یکی از آنها فرا رسد گوید: «پروردگارا! مرا بازگردان،

شاید از اعمال صالح وانهاده چیزی را انجام دهم.»– هرگز، این سخن که می‌گوید لقلقه زبان است و پشت سرشان تا روزی که برانگیخته شوند حایلی است.

آن گاه که در صور دمیده شود، در آن روز نسبتی در میان نیست و از حال یکدیگر نپرسند.

کسانی که کفه ترازوی اعمالشان سنگین است رستگار‌اند،

و سبک میزانشا کسانی‌ند که به خود زیان رسانده‌اند و در جهنم جاودانند.

آتش چهره‌هایشان را می‌سوزاند و در دوزخ ترشروی‌انند.

أَلَمْ تَكُنْ عَآيَتِي تُنَالِي عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

۱۰۶

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

۱۰۷

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ

۱۰۸

قَالَ أَحْسِنُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ

۱۰۹

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَأَغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِمِينَ

۱۱۰

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ
تَضْحَكُونَ

۱۱۱

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ

۱۱۲

قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

۱۱۳

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِّينَ

۱۱۴

قَالَ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا^ط لَّوْ أَنْكُم كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۱۵

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تُرْجَعُونَ

۱۱۶

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ^ط لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْكَرِيمِ

۱۱۷

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا
حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

۱۱۸

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِمِينَ

– مگر آیات من بر شما خوانده نشد که آن را تکذیب کردید؟

گویند: «پروردگارا! شوربختیمان بر ما غلبه کرد و ما قوم گمراهی بودیم.

پروردگارا! از جهنم خلاصمان کن، اگر تکرار کردیم ستمکاریم.»

خطاب شود: «در آتش گم شوید و حرف نزنید.

آری، گروهی از بندگان من که می‌گفتند پروردگارا! ایمان آوردیم، ما را بیامرز و بر ما رحم کن که تو رحیم ترینی

و شما آنها را چنان مسخره کردید و چنان به آنها خندیدید که به کلی یاد مرا به خاطر شما نیاوردند.

من امروز آنها را به کیفر صبری که کرده‌اند پاداش دادم؛ آنها کامیاب هستند.»

فرمود: «چند سال در زمین درنگ داشتید؟»

گویند: «یک روز یا قسمتی از روز، از حسابگران بپرس.»

فرمود: «اگر در می‌یافتید زمان درنگتان بسیار اندک بود.»

آیا گمان کردید ما شما را به بازیچه خلق کردیم و به سوی ما باز نمی‌گردید؟

بلند مرتبه است خداوند یکتا، فرمانروای حق که معبودی جز پروردگار عرش کریم نیست

و آن کس که بدون دلیل معبودی را در کنار خدا بخواند، حساب او با پروردگار اوست، زیرا کافران رستگار نخواهند شد.

بگو: «پروردگارا! مرا ببخش و بر من رحم کن که تو رحیم ترینی.»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةً وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

وَالْخُمُسَةُ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

وَيَذَرُوهَا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

وَالْخُمُسَةُ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

سوره‌ای را با آیات روشن فرستادیم و (احکام) آن را واجب کردیم تا به خود آییند.

هر زن و مرد زناکار را صد تازیانه بزنید و اگر به خدا و روز جزا ایمان دارید، هرگز در دین خدا به آنان رأفت نکنید، و باید گروهی از مؤمنان شاهد مجازاتشان باشند.

مرد زناکار جز با زن زناکار یا مشرک ازدواج نمی‌کند و زن زناکار را جز مرد زناکار یا مشرک به ازدواج خود در نمی‌آورد و این کار بر مؤمنان حرام شده است.

کسانی را که زنان پاکدامن را متهم می‌کنند و نمی‌توانند چهار شاهد بیاورند، هشتاد تازیانه بزنید و هرگز شهادتشان را نپذیرید که آنها فاسقند

– مگر آنان که بعد از توبه اصلاح شوند که خدا آمرزنده مهربان است.

کسانی که به همسران خود نسبت زنا می‌دهند و جز خودشان گواهی ندارند باید هر یک چهار بار خدا را شاهد بگیرد که راست‌گوست

و در بار پنجم بگوید: «لعت خدا بر او باد اگر از دروغ‌گویان باشد»

زن به این ترتیب خواهد توانست عذاب را از خود باز دارد که چهار مرتبه خدا را شاهد بگیرد که مرد دروغ می‌گوید

و در بار پنجم بگوید: «اگر آن مرد راست می‌گوید خدا مرا به غضب خود گرفتار کند.»

اگر فضل و رحمت خدا نبود (کارتان دشوار بود) او توبه پذیر فرزانه است.

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ أُمْرٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ ۚ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَّحِيمٌ

کسانی که آن بهتان را زده‌اند گروهی از خود شما هستند. گمان نکنید زبانی به شما می‌رسد بلکه خیر شما در آن است هر کدام سهم گناهی را که مرتکب شده‌اند بر گردن دارند و عذاب آن کس که سهم بزرگتری دارد بزرگتر است.

چرا هنگام شنیدن آن، مردان و زنان با ایمان گمان خیر به خود نبردند و نگفتند این یک دروغ آشکار است؟

چرا چهار شاهد برای آن نیاوردند؟ و چون گواه نیاورده‌اند پس در پیشگاه خدا دروغگویند.

اگر فضل و رحمت خدا در دنیا و آخرت شامل حالتان نبود به سزای آنچه گفتید عذاب سختی به شما می‌رسید.

وقتی آن را به زبان می‌گردانید و (ناآگاهانه) بازگو می‌کردید، به آن یقین نداشتید و آن را سهل می‌پنداشتید، در صورتی که نزد خدا بسیار بزرگ است.

چرا وقتی آن را شنیدید نگفتید جایز نیست ما در این باره صحبت بکنیم، خداوند تو منزهی، این بهتان بزرگی است.

خداوند شما را اندرز می‌دهد که اگر ایمان دارید هرگز چنین کاری را تکرار نکنید.

خداوند آیات خود را بر شما بیان می‌کند و او دانای فرزانه است.

برای آنان که مایلند فحشاء در میان مؤمنان شیوع یابد در دنیا و آخرت عذاب دردناکی است خداوند می‌داند و شما نمی‌دانید.

اگر فضل و رحمت خدا شامل حالتان نبود (عذابی برایتان نازل می‌شد) ولی خداوند مهربان بخشنده است.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وَلَا يَأْتِلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَن يُؤْتُوا أُولِي
الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا
وَلِيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
الْمُبِينُ

الْحَبِثْتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْحَبِثُونَ لِلْخَبِثَاتِ ۖ وَالطَّيِّبَاتُ
لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا
يَقُولُونَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ
تَسْتَأْذِنُوا ۖ وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

ای مؤمنان از گامهای شیطان پیروی نکنید که شیطان
پیروانش را به کارهای زشت و ناپسند وا می‌دارد و اگر
فضل و رحمت خدا نبود هرگز کسی از شما پاک نمی‌ماند،
لکن خدا هر کس را بخواهد پاک می‌کند و خدا شنوای
داناست.

ثروتمندان مرفه نباید سوگند یاد کنند، که به نزدیکان و
مستمندان و مهاجران در راه خدا اتفاق نمی‌کنند. آنها باید
بخشند و ببخشیند. آیا دوست ندارید خداوند شما را
بخشد، خدا آمرزنده مهربان است.

متهم کنندگان زنان پاکدامن ناآگاه با ایمان در دنیا و آخرت
از رحمت حق محرومند و عذاب بزرگی برای آنهاست.

روزی که زبان و دست و پا علیه آنها در باره عملی که انجام
داده‌اند گواهی دهد،

خداوند جزای واقعی آنها را در آن روز خواهد داد و خواهند
دانست که خدا همان حقیقت آشکار است.

زنان ناپاک لایق مردان ناپاک هستند و مردان ناپاک نیز لایق
زنان ناپاک و زنان پاکدامن شایسته مردان پاکدامن و مردان
پاکدامن نیز شایسته زنان پاکدامن هستند، آنها از چیزهایی
که در باره‌شان می‌گویند منزهدن و آمرزش و روزی نیکو
دارند.

ای مؤمنان به خانه‌ای جز خانه‌های خودتان وارد نشوید تا
رخصت طلبید و بر ساکنان خانه سلام کنید، چنین کاری برای
شما بهتر است باشد که پند گیرید.

فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

اگر کسی را در آن نیافتید داخل نشوید تا به شما اجازه داده شود و اگر گفته شد برگردید برای شما پسندیده‌تر است که برگردید و خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

گاهی نیست که وارد خانه‌های غیر مسکونی بشوید که در آنجا چیزی دارید و خداوند آشکار و نهانتان را می‌داند.

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَرِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

به مردان با ایمان بگو چشم بپوشند و شرمگاهشان را حفظ کنند، این برای‌شان شایسته‌تر است، خداوند به کردارشان آگاه است.

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ
ءَابَائِهِنَّ أَوْ ءَبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَنُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ
أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَىٰ
اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

به زنان با ایمان بگو چشم بپوشند و شرمگاهشان را حفظ کنند و زینت خود را جز آن مقدار که ظاهر است آشکار نکنند و روسری‌های خود را بر گریبان بیفکنند و زینت خود را آشکار نسازند مگر نزد شوهران، پدران، پدر شوهرها، پسران، پسران همسر، برادران، پسران برادر، پسران خواهر، زنان مسلمان، بردگانشان، مردان خدمتکاری که رغبتی به زنان ندارند یا کودکانی که از شرمگاه زنان آگاهی ندارند. آنها نباید هنگام راه رفتن چنان پای بر زمین بکوبند که زینت پنهانیشان جلب توجه کند. ای مؤمنان همگی به سوی خدا بازگردید تا رستگار شوید.

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَأِمَّا بَكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

مردان و زنان بی‌همسر و نیز بردگان و کنیزان شایسته و درستکار را همسر دهید و اگر تنگدست باشند خداوند از فضل خود آنها را بی‌نیاز می‌کند. خداوند گشایش دهنده آگاه است.

وَلَيْسَتَعْفِیَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَءَاتُوهُمْ مِّنْ
مَّالِ اللَّهِ الَّذِي ءَاتَاكُمْ ۚ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى
الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَنْ
يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

آنان که امکان ازدواج ندارند باید عقیف باشند تا خداوند آنان را از فضل خود بی‌نیاز کند و بردگانی را که خواهان بازخریدن خویشند اگر خیر و صلاح آنها را احساس می‌کنید بپذیرید و چیزی از مالی که خدا به شما داده است به آنها ندهید و کنیزان خود را که می‌خواهند عقیف بمانند برای به دست آوردن مال دنیا به خودفروشی مجبور نکنید. هر کس آنان را به زنا مجبور کند، خداوند برای آنان که به اکراه وادار شده‌اند آمرزنده مهربان است.

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ ءَايَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

ما آیاتی روشن و مثلی از پیشینیان و اندرزی برای پرهیزگاران به سوی شما نازل کردیم.

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِ ۖ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ ۚ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۚ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا
غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى
نُورٍ ۚ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

خداوند نور آسمانها و زمین است، مثل نورش چراغدانی را می‌ماند با چراغ که آن چراغ در میان شیشه‌ای است و آن شیشه چنان ستاره درخشان، این چراغ با روغنی افروخته می‌شود که از درخت پربرکت زیتونی گرفته شده است که نه شرقی است و نه غربی و بدون تماس با آتش در حد شعله‌ور شدن است، نوری است افزون بر نور، خداوند هر کس را بخواهد به نور خود هدایت می‌کند و برای مردم مثالها می‌آورد، خداوند بر هر چیز آگاه است.

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَن تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ ۚ يُسَبِّحُ لَهُ
فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

آن نور در خانه‌هایی است که خداوند اجازه داده است که نامش در آنجا بلند شود و صبح و شام در آن برایش تسبیح گویند.

رَجَالٌ لَا تُلِهِمُ تِجْرَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ
وَالْأَبْصَارُ

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ
وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ
مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ
فَوَقَّعَتْهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

أَوْ كُظِّلَتْ فِي بَحْرِ لَيْجٍ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن
فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَتْ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن
نُّورٍ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالصَّيْرُ
صَفَّتْ كُلُّ قَدِّ عِلْمَ صَلَاتِهِ وَتَسْبِيحِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَفْعَلُونَ

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ
رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ
مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

مردانی که تجارت و داد و ستد از یاد خدا و برپا داشتن نماز
و ادای زکات غافلشان نمی‌کند، از روزی بپیمانند که دلها و
چشمها در آن بی‌تاب می‌شود.

خداوند آنها را بهتر از آنچه انجام داده‌اند پاداش می‌دهد و
از فضل خود بر پاداش آنها می‌افزاید و هر که را بخواهد
بدون حساب روزی می‌دهد.

اعمال کافران چونان سرابی است در بیابان که تشنه آن را
آب پندارد و چون به آن نزدیک شود چیزی نیابد و خدا را
نزد خویش یابد که جزای او را کامل بدهد و خدا زود شمار
است،

یا همچون ظلمت اندود دریای پهناور مواجی که موج بر موج
فرود می‌آید و بر فراز آن ابر تاریک روی ابر می‌گلتد و اگر
دست بیرون آرد دیدنش ممکن نیست و کسی را که خدا
نوری برایش مقرر نداشته است نوری نخواهد داشت.

مگر ندیدی هر که در آسمانها و زمین است و پرندگان
گسترده بال خدا را تسبیح می‌کنند و هر یک نماز و تسبیح
خود را می‌داند و خداوند به آنچه انجام می‌دهند داناست.

فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست و بازگشت به
سوی خداست.

مگر ندیدی که خداوند ابرها را می‌پراکند و به هم می‌آورد
و متراکم می‌کند و آن گاه می‌بینی قطرات باران را که از
میان ابر فرو می‌ریزد و از کوه‌های آسمان دانه‌های تگرگ
نازل می‌کند و با آن هر که را بخواهد زیان می‌رساند و از هر
که بخواهد این زیان را برطرف می‌کند، نزدیک است
درخشندگی برق آن حس بینایی را ببرد.

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَرِ

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ ۖ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِۦ

وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ

يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

لَقَدْ أَنزَلْنَا ءَايَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ

مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ

مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ

وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ

أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ

عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۥٓ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِۦ

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

الْمُفْلِحُونَ

وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

الْفَائِزُونَ

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا

تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

خداوند شب و روز را بر یکدیگر می‌گرداند و در این عبرتی است برای دیده‌وران.

خداوند همه جنبندگان را از آب آفرید، گروهی بر شکم می‌خزند و گروهی بر دو پا و گروهی بر چهار پا راه می‌روند. خداوند هر چه را بخواهد می‌آفریند، زیرا بر همه چیز قادر است.

ما آیات روشنگری نازل کردیم و خدا هر کس را بخواهد به راه راست هدایت می‌کند.

می‌گویند به خدا و رسولش ایمان آورده‌ایم و اطاعت می‌کنیم سپس گروهی هستند که روی می‌گردانند، آنها مؤمن نیستند.

هنگامی که به سوی خدا و رسولش خوانده شوند تا در میانشان داوری کند گروهی از آنها رویگردانند

و اگر حق با آنها باشد با فروتنی به سوی او می‌آیند.

آیا دلهاشان بیمار است؟ یا شک و تردید دارند؟ یا می‌ترسند که خدا و رسولش بر آنها ستم کند؟ اما خود اینها ستمگرند.

هنگامی که مؤمنان به سوی خدا و رسولش خوانده شوند، تا در میانشان داوری شود، تنها سخنی که گفتند این بود که «شنیدیم و اطاعت کردیم.» آنها همان رستگار‌اند.

کسی که خدا و رسولش را اطاعت کند و خدا ترس و پرهیزگار باشد رستگار است.

به آنها که به خدا سوگندهای سخت یاد کردند که اگر امر کنی روانه می‌شوند، بگو: سوگند یاد نکنید، اطاعت خالصانه بهتر است، خداوند به کردارتان آگاه است.

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

بگو: «خدا و رسول را اطاعت کنید.» اگر سرپیچی کردید، پیامبر مسئول اعمال خویش است و شما مسئول اعمال خودتان، اما اگر او را اطاعت کنید هدایت خواهید شد و پیامبر جز ابلاغ آشکار تکلیفی ندارد.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أُسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

۵۵

خداوند به کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، وعده داد که در روی زمین جانشینشان کند- هم چنان که اسلافشان را جانشین کرد- و دینی را که برای آنها پسندید استوار سازد و ترسشان را به آرامش بدل کند. مرا عبادت کنند و شریکی برایم قرار ندهند؛ و آنان که بعد از این کافر شوند، فاسقند.

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۵۶

نماز برپا دارید و زکات بدهید و به اطاعت رسول گردن نهید تا مورد رحمت قرار گیرید.

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ

۵۷

گمان مبر کافران در زمین ما را به ستوه آورند، جایگاهشان آتش است و چه بد جایگاهی است.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدُهَا طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۵۸
۳۰۸۲

ای مؤمنان، بردگان و کودکان شما که به حد بلوغ نرسیده‌اند در سه وقت باید از شما اجازه بگیرند: قبل از نماز صبح و در نیمروز که لباس از تن بیرون می‌آورید و بعد از نماز عشا، این سه وقت اوقات خصوصی شماست و بعد از این سه وقت بر شما و آنها گناهی نیست که گردتان بگردند، اینگونه خداوند آیات را برای شما بیان می‌کند، خداوند دانای فرزانه است.

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعِزُّوْا كَمَا
اسْتَعِزَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ
عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۖ
وَأَنْ يَسْتَغْفِنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى
الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا
فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكَاةٌ طَيِّبَةٌ
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

چون کودکان شما به حد بلوغ رسیدند باید اجازه بگیرند،
مانند افرادی که پیش از آنها بودند و اجازه می‌گرفتند.
خداوند این چنین آیاتش را برای شما بیان می‌کند و او
دانی فرزانه است.

زنان یائسه‌ای که امید به ازدواج ندارند در صورتی که
زینت نمی‌کنند گناهی بر آنها نیست که لباس خود را
واگذارند و اگر خود را بیوشانند بهتر است، خداوند شنوای
داناست.

بر نابینا و لنگ و بیمار حرجی نیست و نیز بر شما گناهی
نیست که در خانه‌های خود، و خانه‌های پدران، مادران،
برادران، خواهران، عمو، عمه، دایی، خاله و خانه‌ای که
کلیدش در اختیار شماست یا خانه دوستان غذا بخورید و
نیز بر شما گناهی نیست که همراه جمع آنها یا جداگانه غذا
بخورید و هنگامی که داخل خانه‌ای شدید بر خویشتن سلام
کنید که شادباشی است فرخنده و پاکیزه از سوی خدا،
اینگونه خدا آیات را برای شما بیان می‌کند، شاید
بیندیشید.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَإِذَا كَانُوا
مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا
أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأُذِنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرُ
لَهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۲۴
نور
۶۲
/۶۴
۳۰۹

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ ۚ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ

۶۳

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ ۖ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

۶۴

۸ صفحه

۷۷ آیه

مکی

الْفُرْقَان: فرقان

۲۵. فرقان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ۚ لِيَكُونَ لِلْعٰلَمِیْنَ
نَذِيرًا

۱
حزب
۱۴۴
۳۱۰

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِیْکٌ فِی الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ
تَقْدِيرًا

۲

مؤمنان واقعی کسانی هستند که به خدا و رسولش ایمان آورده‌اند و چون با او در کاری همگانی باشند بدون اجازه‌اش به جایی نمی‌روند، کسانی که از تو اجازه می‌گیرند به راستی به خدا و پیامبرش ایمان آورده‌اند، در این صورت هر گاه از تو برای پاره‌ای از کارهای مهمشان اجازه بخواهند به هر کدام که خواستی اجازه بده و برای‌شان طلب مغفرت کن، خدا بخشنده مهربان است.

آن طور که همدیگر را صدا می‌زنید پیامبر را صدا زنید خداوند می‌داند چه کسانی از شما پشت سر دیگران پنهان می‌شوند و یکی پس از دیگری فرار می‌کند، آنان که با فرمان او مخالفت می‌کنند باید بترسند که فتنه‌ای دام‌نشان را بگیرد یا عذاب دردناک به آنها برسد.

آگاه باشید که آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست، او احوال شما را می‌داند و روزی که به سوی او باز می‌گردند، همگان را از اعمالشان آگاه می‌سازد و خداوند به هر چیز آگاه است.

بزرگوار خدایی است که قرآن را بر بنده‌اش نازل کرد تا بیم دهنده جهانیان باشد.

آن که فرمانروایی آسمانها و زمین از اوست و فرزندی برنگزیده است و در فرمانروایی شریکی ندارد و همه چیز را آفریده و حد و اندازه هر چیز را معین فرموده است.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَوةً وَلَا نَشُورًا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْكَيْتَهُ وَأَعَانَهُ
عَلَيْهِ قَوْمٌ ؕ ءَاخِرُونَ ۖ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا

وَقَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَكُتِّبَتْهَا فَهِيَ تُمَلَّى عَلَيْهِ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمَشِي فِي
الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ وَنَذِيرًا

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا

أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَّكَ قُصُورًا

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

آنها جز خدا برای خود معبودهایی برگزیدند که قدرت
آفرینش ندارند و خودشان مخلوقند و در سود و زیان و نیز
مرگ و حیات و برانگیخته شدن کاری از دستشان ساخته
نیست.

کافران گفتند: «این کتاب دروغی است که از خود بافته
است و دیگران کمکش کرده‌اند.» به راستی سخنان باطل
و نسبتی ناحق است.

و نیز گفتند: «این همان افسانه‌های پیشینیان است که هر
صبح و شام بر او املا می‌شود و او آن را می‌نویسد.»

بگو: «این کتاب را کسی نازل کرده است که اسرار آسمانها
و زمین را می‌داند و آمرزنده مهربان است.»

گفتند: «این چه رسولی است که غذا می‌خورد و در بازارها
راه می‌رود؟ چرا فرشته‌ای همراه او فرود نیامده است که
مردم را بیم دهد

یا چرا گنجی نصیبش نشده، یا چرا باغی ندارد که از
میوه‌اش بخورد.» و ستمکاران گفتند: «شما از مردی سحر
شده پیروی می‌کنید.»

بین چگونه در این باب مثلها زدند و گمراه شدند که دیگر
قدرت پیدا کردن راهی ندارند.

بزرگوار خدایی که اگر اراده کند برای تو بهتر از این قرار
خواهد داد: باغهایی که در آن جویباران جاری است و برای
تو قصرها پدید آورد.

لکن آنها قیامت را تکذیب کردند و ما برای کسی که قیامت
را تکذیب کند آتش سوزانی مهیا کرده‌ایم

إِذَا رَأَتْهُمْ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيرًا

چون از دور آنها را ببیند جوش و خروشش را بشنوند

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا

و چون با غل و زنجیر در مکان تنگی انداخته شوند فریاد و اوپلا برکشند.

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا

امروز یک بار و اوپلا نمی‌گویید بلکه باید بسیار و اوپلا سردهید.

قُلْ أَذَلِكْ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا

بگو: «آیا این بهتر است یا بهشت جاویدی که به پرهیزگاران به عنوان پاداش و قرارگاهشان وعده داده‌اند.

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا

در آنجا هر چه بخواهند برای‌شان آماده است و جاودانه در آن خواهند ماند، این وعده‌ای است که پروردگارت بر عهده گرفته است.»

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ

روزی که آنها و معبودهایی را که غیر از خدا می‌پرستیدند، محشور می‌کند و می‌فرماید: «آیا شما بندگان مرا گمراه کردید، یا خودشان گمراه شدند؟»

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَعَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا

گویند: «تو منزهی، برای ما شایسته نبود که غیر از تو سروری برگزینیم.» ولی تو آنان و نیاکانشان را از نعمتها برخوردار کردی تا این که یاد تو را فراموش کردند و هلاک شدند.

فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا

مسلمانا گفته‌هایتان را تکذیب کردند. اکنون قدرت ندارید عذاب را دور سازید یا یاری دهید. هر کس از شما شرک ورزد عذاب شدیدی به او می‌چشانیم.

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۖ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا

ما پیش از تو هیچ رسولی را نفرستادیم مگر این که آنها هم غذا می‌خوردند و در بازارها راه می‌رفتند و ما بعضی از شما را وسیله آزمایش بعضی دیگر قرار داده‌ایم، آیا صبر می‌کنید- پروردگار تو بیناست.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ
أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدْ أُسْتَكْبِرُوا فِيْٓ أَنْفُسِهِمْ وَעَتَوْٓا عُنُوٓا كَبِيْرًا

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰٓى يَوْمَیْذٍ لِلْمُجْرِمِيْنَ وَيَقُولُوْنَ
حِجْرًا مَّحْجُوْرًا

وَقَدِمْنَآ اِلٰٓى مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَآءً مَّنْشُوْرًا

اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَیْذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَّ اَحْسَنُ مَقِيْلًا

وَيَوْمَ تَشْقٰٓى السَّمَآءُ بِالْغَمِّ وُنُزِلَ الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْزِيْلًا

اَلْمَلِكُ يَوْمَیْذٍ اَلْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلٰٓى الْكَافِرِيْنَ
عَسِيْرًا

وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلٰٓى يَدَيْهِ يَقُوْلُ يَلٰٓئِيْتَنِیْٓ اُتَّخَذْتُ مَعَ
الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا

یَوۡیَلۡتَی لَیۡتَنِیۡ لَمۡ اُتَّخِذْ فُلَانًا خَلِیۡلًا

لَقَدْ اَصْلٰنِیْ عَنِ الدِّکْرِ بَعْدَ اِذْ جَآءَنِیْؕ وَكَانَ الشَّیْطٰنُ
لِلْاِنْسٰنِ خَدُوْلًا

وَقَالَ الرَّسُوْلُ یٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِیْ اُتَّخَذُوْا هٰذَا الْقُرْءٰنَ
مَهْجُوْرًا

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِکُلِّ نَبِیٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِیْنَ وَکَفٰی بِرَبِّکَ
هَادِیًا وَنَصِیْرًا

وَقَالَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَیْهِ الْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً
كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهٖٓ فُوَادَکَؕ وَرَتَّلْنٰهُ تَرْتِیْلًا

آنان که امید به دیدار ما ندارند گفتند: «چرا فرشتگان بر ما نازل نمی‌شوند؟ و یا چرا پروردگاران را نمی‌بینیم؟» به راستی آنها خود را بزرگ پنداشتند و طغیان بزرگی کردند.

اما روز دیدن فرشتگان روز بشارت مجرمان نخواهد بود و به آنها گویند: «مژده بر شما حرام است.»

چون به اعمالی که انجام داده‌اند بپردازیم، آن را چون غباری پراکنده می‌کنیم.

در آن روز قرارگاه بهشتیان از همه بهتر و آسایششان نیکوتر است.

روزی که ابرهای آسمان شکافته شود و فرشتگان به سرعت فرود آیند.

به راستی فرمانروایی از آن خدای رحمان است و برای کافران روز دشواری خواهد بود،

روزی که ستمکار از حسرت دست به دندان می‌گزد و می‌گوید: «کاش راه رسول خدا را پیش گرفته بودم.

وای بر من! کاش فلانی را دوست نمی‌گرفتم.

او پس از آمدن قرآن مرا گمراه ساخت، شیطان انسان را به گاه نیاز همواره خوار و محروم می‌گذارد.»

پیامبر گفت: «پروردگار! قوم من از قرآن دوری جستند؟»

اینگونه برای هر پیامبری دشمنی از مجرمان پدید آوردیم. پروردگار تو برای راهنمایی و یاری کافی است.

کافران گفتند: «چرا قرآن یکباره بر او نازل نمی‌شود؟» بدین خاطر که قلب تو را نیرومند کنیم آن را تدریجا بر تو خواندیم.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا

۳۴

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا

۳۵
ر۳۱

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا

۳۶

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا

۳۷

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ ءَايَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

۳۸

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا

۳۹

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَلُ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا

۴۰

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوَءًا ۖ فَلَمَّا يَكُونُوا يَرُودُهَا بَلَّ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا

۴۱

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَخَذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

۴۲

إِن كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرُونِ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا

۴۳

أَرَعَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

هیچ مثلی برای تو نمی‌آورند مگر آن که حق را با بهترین بیان برای تو بیاوریم.

آنان که رو به دوزخ می‌روند بدترین محل را دارند و گمراه‌ترین افرادند.

به موسی کتاب دادیم و برادرش هارون را مددکار او قرار دادیم

و گفتیم به سوی قومی که آیات ما را تکذیب کردند، بروید. ما آنها را سخت هلاک کردیم.

چون قوم نوح رسولان را تکذیب کردند آنها را غرق کردیم و عبرت مردم قرار دادیم و عذاب دردناکی برای ستمکاران آماده ساختیم،

و نیز عاد و ثمود و اصحاب رسّ و اقوام بسیاری را که بین آنها بودند هلاک کردیم

و برای هر یک مثالها آوردیم و به کلی نابودشان ساختیم.

آنها بر قریه‌ای که باران بلا بر آن باریده بود گذشتند، مگر آن را ندیده بودند؟ لکن به حشر امیدی ندارند.

و هنگامی که تو را ببینند به مسخره‌ات می‌گیرند: «آیا این همان کسی است که خدا او را به رسالت فرستاده است؟

اگر نسبت به خدایانمان وفادار نمانده بودیم نزدیک بود گمراهمان کند.» اما با دیدن عذاب به زودی خواهند دانست چه کسی گمراه‌تر است.

آیا دیدی کسی را که هوای نفسش را به عنوان معبود برگزیده است؟ آیا می‌توانی حافظ و نگهبان او باشی؟

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالَّذِينَ نَعِمَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا

یا گمان می‌کنی اکثر آنها می‌شنوند یا می‌فهمند؟ آنها همچون چارپایانند بلکه گمراه‌تر.

آیا ندیدی که پروردگارت چگونه سایه را بگسترانید و اگر می‌خواست آن را ثابت قرار می‌داد. پس آن گاه آفتاب را دلیل آن کردیم

سپس آن را آهسته به سوی خود بردیم.

اوست که شب را پوشش شما و خواب را مایه آسایش و روز را برای کار و کوشش قرار داد.

اوست که بادها را به بشارت، پیشاپیش رحمتش فرستاد– و از آسمان آبی پاک نازل کردیم،

تا سرزمین مرده‌ای را به آن زنده بداریم و چارپایان و آدمیان بسیاری را که آفریده‌ایم سیراب کنیم.

و آن (آب و باران) را در میان ایشان گردش دادیم تا به خود آیند ولی بیشتر مردم انکار و ناسپاسی کردند.

اگر می‌خواستیم در هر قریه‌ای انذار دهنده‌ای می‌فرستادیم.

از کافران اطاعت مکن و به حکم خدا با ایشان به جهاد بزرگی پرداز.

اوست که دو دریا را به هم آمیخت– این گوارا و شیرین و آن شور و تلخ– و میان آن دو حایلی استوار قرار داد.

اوست که بشر را از آب آفرید و برای او نسب و سبب قرار داد، پروردگار تو تواناست.

آنها غیر از خدا چیزهایی را می‌پرستند که نه سودی به آنها می‌رساند و نه زبانی و کافران در برابر خدای خود پشتیبان یکدیگرند.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

۵۷

رَبِّهِ سَبِيلًا

۵۸

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ
بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا

۵۹

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ خَبِيرًا

۶۰

سجده
مستحب

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ
لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا۝

۶۱

۳۱۵ر

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا
وَقَمَرًا مُنِيرًا

۶۲

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنۢ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ
أَوْ أَرَادَ شُكُورًا

۶۳

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا
خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

۶۴

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا

۶۵

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ
عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

۶۶

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

۶۷

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ
قَوَامًا

ما تو را جز برای بشارت و بیم دادن نفرستادیم.

بگو: «من در برابر رسالت پاداشی از شما نمی‌خواهم پاداش من همین بس که هر کس بخواند راهش را به سوی پروردگارش برگزیند.»

توکل بر (خدای) زنده‌ای کن که هرگز نخواهد مرد و به ستایش او تسبیح گوی و همین بس که او به گناه بندگان‌ش آگاه است.

آن که آسمانها و زمین و آنچه را در میان آنهاست در شش روز آفرید، آن گاه خدای رحمان بر عرش استیلا یافت. در باره او از کسی بپرس که بر همه اسرار واقف است

و چون به آنها گفته شود برای خدای رحمان سجده کنید، گویند: «رحمان چیست؟ آیا به آنچه بر ما می‌گویی سجده کنیم.» و گریزشان بیشتر شد.

بزرگوار است خدایی که در آسمان برجهایی قرار داد و در میان آن چراغ و ماه نوربخشی پدید آورد.

اوست که شب و روز را در پی یکدیگر قرار داد— برای آن کس که بخواند متذکر شود یا شکر او به جای آورد.

بندگان خدای رحمان کسانی هستند که بدون تکبر بر زمین راه می‌روند و هنگامی که جاهلان آنها را مورد خطاب قرار دهند، با متانت سخن می‌گویند

و آنان که شب را برای پروردگارشان به سجده و قیام می‌گذرانند،

و آنان که می‌گویند پروردگارا، عذاب جهنم را از ما برطرف کن که عذاب دشواری است،

به راستی که آن بد جایگاه و بد اقامتگاهی است،

و آنان که به گاه هزینه اسراف نمی‌کنند و بخل نمی‌ورزند، بلکه به اعتدال رفتار می‌کنند.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا

يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِۦ مُهَانًا

إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۖ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

۶۹

۷۰

۷۱

۷۲

۷۳

۷۴

۷۵

۷۶

۷۷

آنان که معبود دیگری را با خدا نمی‌خوانند و کسی را که خدا خورش را حرام شمرده جز به حق نمی‌کشند و زنا نمی‌کنند و هر کس چنین کند مجازاتش را خواهد دید،

عذابش در روز قیامت دو برابر خواهد بود و با خواری در آن خواهد ماند

مگر کسی که توبه کند و ایمان آورد و عمل شایسته انجام دهد که در این صورت خداوند بدیهایشان را به نیکیها مبدل کند و خداوند آمرزنده مهربان است.

کسی که توبه کند و عمل شایسته انجام دهد به راستی به سوی خدا باز خواهد گشت

و آنان که به دروغ شهادت نمی‌دهند و هنگامی که با لغو و بیهودگی برخورد کنند بزرگوارانه از آن می‌گذرند،

و آنان که وقتی به آیات پروردگار اندرزشان دهند در برابر آن چون ناشنویان و نابینایان نباشند،

و به آنهایی که می‌گویند: «پروردگارا! از همسر و فرزندانمان چشمان ما را روشن فرما و ما را پیشوای پرهیزگاران قرار بده،

به پاداش صبری که کرده‌اند غرفه‌های بهشتی نصیبشان خواهد شد و در آنجا با درود و سلام مواجه خواهند شد

و جاودانه در آن بمانند. چه نیکو جایگاهی و چه قرارگاه خوبی.

بگو: «اگر دعای شما نباشد پروردگار من چه توجهی به شما کند؟ اما حال که تکذیب کرده‌اید، به زودی (کیفرش) گردن گیر و ملازمتان خواهد شد.»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسم

طا. سین. میم.

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

این آیات کتاب روشن است.

لَعَلَّكَ بَخِيعٌ نَفْسِكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

شاید می‌خواهی خود را هلاک کنی که چرا ایمان نمی‌آورند؟

إِنْ نَشَأْ نُنْزِلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ ءَايَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا

خَلْضِعِينَ

اگر بخواهیم از آسمان آیه‌ای بر آنها نازل می‌کنیم که در برابر آن گردن خم کنند.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ

مُعْرِضِينَ

هیچ تذکر تازه‌ای از طرف خدای رحمان به آنها داده نشد، جز این که از آن روی گرداندند

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَتْبَوُا مَا كَانُوا بِهِ ۚ يَسْتَهْزِءُونَ

و به طور یقین تکذیب کردند، اما به زودی اخبار آنچه مورد تمسخرشان قرار گرفته بود به آنها خواهد رسید.

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

كَرِيمٍ

آیا به زمین ننگریسته‌اند که انواع گیاهان نیکو را در آن رویاندیم،

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

مسلم‌ا در این عبرتی است ولی بیشتر آنها ایمان نمی‌آورند

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و به راستی پروردگار تو نیرومند مهربان است.

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنْ أَنتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

زمانی که پروردگارت به موسی ندا داد که به سوی قوم ستمکار برو،

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۖ أَلَا يَتَّقُونَ

– آیا قوم فرعون نمی‌ترسند.

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

گفت: «پروردگارا! می‌ترسم تکذیب کنند

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ

و دلتنگ شوم و زبانم باز نشود، پس هارون را پیام بفرست.

وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

آنها خونی به گردن من دارند و می‌ترسم مرا بکشند.»

قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ

فرمود: «چنین نیست. شما دو نفر با معجزات ما بروید، ما نیز با شما هستیم و گوش فرا می‌دهیم.

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

هر دو به جانب فرعون بروید و بگویید ما فرستاده پروردگار جهانیان هستیم،

أَنْ أُرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

که بنی اسرائیل را با ما بفرستی.»

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ

گفت: «آیا ما تو را در کودکی نزد خود پرورش ندادیم و سالها عمرت را میان ما نگذراندی؟

وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ

و کاری را که خواستی انجام دادی و حال ناسپاسی می‌کنی.»

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ ۚ أَلَا تَسْتَمِعُونَ

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

قَالَ لَئِنْ اتَّخَذَتِ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ

قَالَ فَأْتِ بِهِ ۖ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ ۚ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ

پاسخ داد: «من آن کار را از روی بی‌خبری مرتکب شدم

و چون از شما ترسیدم فرار کردم و بعد پروردگارم به من حکمت عطا فرمود و مرا از پیامبران قرار داد.

و این نعمتی است که بر من منت می‌گذاری که بنی اسرائیل را برده خود کرده‌ای؟»

فرعون گفت: «پروردگار جهانیان کیست؟»

پاسخ داد: «پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست اگر اهل یقین هستید.»

به اطرافیان‌ش گفت: «مگر نمی‌شنوید؟»

پاسخ داد: «پروردگار شما و نیاکانتان.»

گفت: «پیامبری که به سوی شما فرستاده شده است دیوانه‌ای بیش نیست.»

پاسخ داد: «پروردگار مشرق و مغرب و آنچه میان آنهاست اگر بیندیشید.»

گفت: «اگر غیر از من معبودی برگزینی تو را زندانی می‌کنم.»

پاسخ داد: «حتی اگر معجزه روشنی برایت بیاورم؟»

گفت: «اگر راست می‌گویی بیاور.»

در این هنگام عصا را انداخت، ناگاه به صورت اژدهایی درآمد

و دست خود را بیرون آورد که ناگاه در برابر بینندگان سفید و روشن شد.

به اطرافیان خود گفت: «به راستی این جادوگر دانایی است.

می‌خواهد شما را با سحر از سرزمیتان بیرون کند. نظرتان چیست؟»

گفتند: «او و برادرش را نگهدار و مأموران جمع آوری را به شهرها بفرست،

تا همه ساحران دانا را نزد تو آورند.»

سرانجام ساحران را در روز معین در وعده‌گاه گرد آوردند.

به مردم گفته شد آیا شما نیز جمع می‌شوید

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

۴۱

نَحْنُ الْغَالِبِينَ

۴۲

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

۴۳

قَالَ لَهُم مُّوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ

۴۴

فَالْقُوا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ

۴۵

فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

۴۶

فَالْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ

۴۷

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

۴۸

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

۴۹

قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي
عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

۵۰

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

۵۱

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَن كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ

۵۲
حزب
۱۴۸

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ

۵۳
ر ۳۱۹

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

۵۴

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ

۵۵

وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ

۵۶

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ

۵۷

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّن جَنَّتٍ وَعُيُونٍ

۵۸

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

۵۹

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بِنِي إِسْرَءِيلَ

۶۰

فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ

تا اگر ساحران پیروز شدند ما از آنها پیروی کنیم؟

و چون ساحران آمدند به فرعون گفتند: «اگر ما پیروز شدیم پاداشی خواهیم داشت؟»

گفت: «آری، در آن صورت از مقربان خواهید شد.»

موسی به آنها گفت: «هر چه را می‌خواهید بیندازید.»

آنها ریسمانها و عصاهای خود را انداختند و گفتند: «به عزت فرعون ما پیروزییم.»

آن گاه موسی عصایش را انداخت، ناگهان آنچه را به دروغ بر ساخته بودند بلعید.

ساحران به سجده افتادند

و گفتند: «ما به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم،

همان پروردگار موسی و هارون.»

(فرعون) گفت: «پیش از آن که به شما اجازه دهم به او ایمان آوردید؟ مسلما او بزرگتر شماست که سحر را به شما یاد داده است، اما به زودی خواهید دید، دست و پایتان را به عکس یکدیگر قطع می‌کنم و همه شما را به دار می‌آویزم.»

گفتند: «باکی نیست، ما نزد پروردگارمان باز می‌گردیم.

امیدوارم پروردگارمان خطاهای ما را ببخشد که ما از نخستین ایمان آوردگان هستیم.»

ما به موسی وحی کردیم: «بندگانم را شبانه خارج کن که تعقیبشان می‌کنند.»

فرعون مأمورانش را برای جمع آوری نیرو به شهرها فرستاد:

– که اینان گروهی اندکند

و ما را به خشم آورده‌اند

و ما همگی آماده پیکاریم

و آنها را از باغها و چشمه‌ها

و نیز از گنجها و مکانهای مجلل بیرون کردیم.

بدین سان بنی اسرائیل را وارث آنها کردیم،

صبحگاهان به تعقیبشان پرداختند.

فَلَمَّا تَرَأَّا الْجُمُعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ

۶۲ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

۶۳ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ^طفَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

۶۴ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ

۶۵ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَّعَهُ أَجْمَعِينَ

۶۶ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ

۶۷ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ^طوَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

۶۸ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۶۹ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ

۷۰ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ

۷۱ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا عَافِيَةً

۷۲ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ

۷۳ أَوْ يَنْفَعُونَكُمُ أَوْ يَضُرُّونَ

۷۴ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

۷۵ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

۷۶ أَنْتُمْ وَعِبَادُكُمْ الْأَقْدَمُونَ

۷۷ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ

۷۸ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

۷۹ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

۸۰ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

۸۱ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ

۸۲ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

۸۳ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا ^طوَالْحَقِّنِي ^طبِالصَّالِحِينَ

وقتی دو گروه با هم رو به رو شدند، یاران موسی گفتند: (به چنگال فرعونیان) گرفتار آمدیم.

گفت: «هرگز، پروردگارم با من است و به زودی هدایتم خواهد کرد.»

به موسی وحی کردیم که عصایت را به دریا بزن، دریا شکاف برداشت و هر بخشی همچون کوه عظیمی شد.

دیگران را نیز به دریا نزدیک ساختیم،

موسی و همراهانش را نجات دادیم

و بقیه را غرق کردیم.

در این امر نشانه‌ای است ولی بیشتر آنها ایمان نیاوردند

و پروردگار تو نیرومند مهربان است.

خبر ابراهیم را بر آنها بخوان.

هنگامی که به پدر و قومش گفت: چه چیز را می‌پرستید؟

پاسخ دادند: «بتها را می‌پرستیم و پیوسته بر عبادت آنها معتکفیم.»

گفت: «وقتی آنها را می‌خوانید صدایتان را می‌شنوند

و یا سود و زیانی برای شما دارند؟»

پاسخ دادند: «فقط نیاکان خود را دیده‌ایم که چنین می‌کردند.»

گفت: «آیا می‌دانید چه چیزی را عبادت می‌کنید

شما و نیاکانتان؟

همه آنها دشمن منند جز پروردگار جهانیان،

آن کس که مرا آفرید و هدایت کرد

و آن که غذایم می‌دهد و سیرابم می‌کند

و چون بیمار شدم شفایم می‌بخشد

و آن که مرا می‌میراند و زنده‌ام می‌کند

و آن که امیدوارم در روز جزا گناهانم را ببخشد.

پروردگار! به من علم و دانش مرحمت فرما و مرا به صالحان ملحق کن.

وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

در میان امتهای آینده نیکنامم گردان

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ

و مرا از وارثان بهشت پرنعمت قرار بده

وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ

و پدرم را بیامرز که او از گمراهان بود،

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ

و در روزی که مردم برانگیخته می‌شوند، شرمنده و رسوایم مکن.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ

روزی که مال و فرزند سودی ندارد،

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

مگر کسی که با قلب سلیم به پیشگاه خدا بیاید

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

و بهشت برای نیکوکاران نزدیک شود

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ

و دوزخ گمراهان را چهره نماید،

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

به آنها گفته شود: «کجا هستند معبودهایی که به جای خدا پرستششان می‌کردید؟

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُم أَوْ يَنْتَصِرُونَ

آیا شما را یاری می‌کنند یا باید کسی به یاری آنها بیاید؟»

فَكَذَّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ

در این هنگام گمراهان و معبودهایشان به رو در آن افکنده می‌شوند

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ

و نیز همه لشکریان ابلیس.

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

آنها در آنجا نیز مخاصمه خواهند کرد و خواهند گفت:

تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

«به خدا سوگند که ما در گمراهی آشکار بودیم.

إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

زیرا شما را با پروردگار جهانیان برابر می‌دانستیم.

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ

و کسی جز بدکاران ما را گمراه نکرد.

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ

اکنون نه شفاعت کننده‌ای داریم

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ

و نه دوست مهربانی.

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

اگر بار دیگر به دنیا باز گردیم، ایمان می‌آوریم.»

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

به راستی در این ماجرا عبرتی است ولی بیشترشان ایمان نیاوردند.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

مسلم‌ا پروردگار تو نیرومند مهربان است.

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ

قوم نوح رسولان را تکذیب کردند،

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

هنگامی که برادرشان نوح به آنها گفت: «آیا نمی‌پرهیزید،

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من برای شما رسول امینی هستم،

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

بنا بر این از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

من برای رسالتم از شما مزدی مطالبه نمی‌کنم؛ مزد من تنها با پروردگار جهانیان است.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

بنا بر این از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.»

قَالُوا أَنْوْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ

گفتند: «آیا ما به تو که گروهی فرومایه پیروت شده‌اند، ایمان بیاوریم؟»

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ

فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

فَأَنجَيْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ ۖ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمٍ وَبَنِينَ

وَجَنَّتِ وَعُيُونٍ

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ

گفت: «من نمی‌دانم آنها چه کارها کرده‌اند.

اگر می‌خواهید بدانید پاداش آنها جز به عهده پروردگار من نیست

و من هرگز مؤمنان را طرد نخواهم کرد.

من جز انذار کننده آشکاری نیستم.»

گفتند: «ای نوح اگر دست برنداری سنگباران خواهی شد.»

گفت: «پروردگار! قوم من، تکذیبم می‌کنند.

میان من و اینها داوری کن، من و مؤمنان همراهم را نجات بده.»

بدینسان او و کسانی را که همراهش به کشتی انباشته در آمدند نجات دادیم

و بقیه را غرق کردیم.

به راستی که در این ماجرا عبرتی است، اما بیشتر آنها ایمان نیاوردند

و به راستی پروردگار تو نیرومند مهربان است.

قوم عاد هم رسولان را تکذیب کردند.

چون برادرشان هود گفت: «آیا نمی‌ترسید؟

به راستی که من فرستاده امینی برای شما هستم.

از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.

من برای رسالتم مزدی از شما مطالبه نمی‌کنم، مزد من تنها با پروردگار جهانیان است.

چرا بر هر مکان مرتفعی نشانه‌ای از روی هوی و هوس می‌سازید

و قصرها و قلعه‌های زیبا و محکم بنا می‌کنید، گویی که تا ابد در آنها خواهید ماند

و چون کیفر دهید همچون جباران است.

از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.

از کسی بترسید که شما را به آنچه می‌دانید مدد رسانده است.

شما را به چارپایان و فرزندان کمک داده است

و نیز به باغها و چشمه‌ها.

من از عذاب روز بزرگ بر شما می‌ترسم.»

گفتند: «چه پند دهی یا ندهی برای ما یکسان است.

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ

این همان روش پیشینیان است

۱۳۸ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ

و ما هرگز مجازات نخواهیم شد.»

۱۳۹ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

به این صورت تکذیبش کردند و ما نیز نابودشان کردیم. به راستی که در این ماجرا عبرتی است ولی بیشتر آنان مؤمن نبودند

۱۴۰ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و مسلما پروردگار تو نیرومندی مهربان است.

۱۴۱ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ

قوم ثمود نیز رسولان را تکذیب کردند.

۱۴۲ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ صَلِّحْ أَلَا تَتَّقُونَ

چون برادرشان صالح به آنها گفت: «آیا پرهیز نمی‌کنید؟

۱۴۳ إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من برای شما فرستاده امینی هستم.

۱۴۴ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.

۱۴۵ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و من برای رسالتم از شما مزدی مطالبه نمی‌کنم، مزد من تنها با پروردگار جهانیان است.

۱۴۶ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَلْهَنَّا ءَامِنِينَ

آیا در نعمتهای اینجا امن و امان خواهید ماند؟

۱۴۷ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ

در این باغها و چشمه‌ها

۱۴۸ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ

و مزارع و نخلستانهایی که میوه شیرین و رسیده دارد

۱۴۹ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ

و از کوه‌ها ماهرانه خانه‌ها می‌تراشید

۱۵۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید

۱۵۱ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

و فرمان اسراف کاران را اطاعت نکنید،

۱۵۲ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

آنان که در زمین فساد می‌کنند و به اصلاح نمی‌پردازند.»

۱۵۳ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

گفتند: «تو سحر شده‌ای،

۱۵۴ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

تو نیز بشری مانند ما هستی، اگر راست می‌گویی معجزه‌ای بیاور؟»

۱۵۵ قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

گفت: «این یک ماده شتری است؛ روزی برای نوشیدن آن و روزی برای شما معین می‌شود.

۱۵۶ وَلَا تَمْسُوْهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ

آزاری به آن نرسانید که عذاب روز عظیم شما را گرفتار خواهد کرد.»

۱۵۷ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِمْينَ

سرانجام شتر را پی کردند و پس از آن پشیمان شدند.

۱۵۸ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

آن گاه عذاب آنها را فرا گرفت. به راستی که در این ماجرا عبرتی است ولی اکثر آنها ایمان نیاوردند،

۱۵۹ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

مسلما پروردگار شما نیرومندی مهربان است.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ

قوم لوط نیز رسولان را تکذیب کردند.

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ

چون برادرشان لوط به آنها گفت: «آیا نمی‌ترسید؟

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من رسول امینی برای شما هستم.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ

من برای رسالتم از شما مزدی مطالبه نمی‌کنم، مزد من تنها با
پروردگار جهانیان است،

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ

چرا در میان جهانیان شما به مردان رو می‌آورید؟

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ عَادُونَ

و همسرانی که خدا برای شما آفریده است رها می‌کنید؟
شما قوم متجاوزی هستید.»

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ

گفتند: «ای لوط اگر بس نکنی اخراجت می‌کنیم.»

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ

گفت: «من دشمن اعمال شما هستم.

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

پروردگارا! من و کسانم را از افعال اینها خلاص کن.»

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

او و خاندانش را نجات دادیم،

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ

جز پیر زنی که در میان آن گروه باقی ماند،

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ

دیگران را هلاک کردیم

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ

و بارانی شدید بر آنها فرو فرستادیم. باران قومی که
هشدار یافته بودند، چه بد بود.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

به راستی که در این ماجرا عبرتی است ولی بیشتر آنها
ایمان نیاوردند.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

مسلم! پروردگار شما نیرومندی مهربان است.

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ

یاران «ایکه» نیز رسولان را تکذیب کردند.

إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ

چون شعیب به آنها گفت: «چرا نمی‌ترسید؟

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من برای شما رسول امینی هستم.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید،

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ

من برای رسالتم از شما مزدی مطالبه نمی‌کنم، مزد من تنها با
پروردگار جهانیان است.

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

پیمان‌ه را تمام بدهید و کم فروشی نکنید

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ

و با ترازوی صحیح وزن کنید

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

و از حق مردم کم نگذارید و در زمین فساد نکنید.

وَأَتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَ الْأَوَّلِينَ

از کسی که شما و اقوام پیشین را آفرید بترسید.»

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

گفتند: «تو سحر شده‌ای.

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَذِبِينَ

تو نیز بشری مانند ما هستی و گمان ما این است که دروغ می‌گویی،

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

اگر راست می‌گویی، پاره‌ای از آسمان را بر سر ما بینداز.»

قَالَ رَبِّيَّ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

گفت: «پروردگار من بهتر می‌داند شما چه می‌کنید.»

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

سرانجام او را تکذیب کردند و عذاب روز سایه سار آنها را در خود گرفت که این عذاب روز بزرگی بود.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

در این ماجرا عبرتی است ولی بیشتر آنها ایمان نیاوردند

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و مسلما پروردگار تو نیرومندی مهربان است.

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

این قرآن از سوی پروردگار جهانیان نازل شده است

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

و روح الامین (جبرئیل) آن را به زبان عربی فصیح بر قلب تو نازل کرده است تا از انذار کنندگان باشی.

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ

و روح الامین (جبرئیل) آن را به زبان عربی فصیح بر قلب تو نازل کرده است تا از انذار کنندگان باشی.

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ

و روح الامین (جبرئیل) آن را به زبان عربی فصیح بر قلب تو نازل کرده است تا از انذار کنندگان باشی.

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ

به راستی وصف آن در کتب پیشینیان نیز آمده است،

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ

آیا همین نشانه کافی نیست که علمای بنی اسرائیل به خوبی از آن خبر دارند.

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

اگر آن را بر یکی از اعجمیان نازل می‌کردیم

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ

و برای‌شان می‌خواند به آن ایمان نمی‌آوردند.

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

بدین گونه قرآن را در دل گنهکاران وارد می‌کنیم.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

آنها قبل از دیدن عذاب دردناکی که

فِيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

از آن غافل بوده‌اند و ناگهان به آنها می‌رسید ایمان نمی‌آوردند.

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ

می‌گویند: «آیا مهلتی به ما داده خواهد شد؟

أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

چرا برای رسیدن به عذاب ما شتاب می‌کنند؟»

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

دیدید اگر چند سالی بهره‌مندشان ساختیم

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ

آن گاه عذابی که وعده داده شده است به آنها رسید،

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ

۲۰۸

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ

۲۰۹

ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ

۲۱۰

وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ

۲۱۱

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

۲۱۲

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ

۲۱۳

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ

۲۱۴

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

۲۱۵

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

۲۱۶

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

۲۱۷

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

۲۱۸

الَّذِي يَرْنٰكَ حِينَ تَقُومُ

۲۱۹

وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجِدِينَ

۲۲۰

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۲۲۱

هَلْ أَنْبِئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ

۲۲۲

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ

۲۲۳

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ

۲۲۴

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ

۲۲۵

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ

۲۲۶

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ

۲۲۷

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا

وَأَنْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ

مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

این بهره‌ای نیست که برای‌شان مفید و مدافع آنها واقع شود.

هیچ قریه‌ای را هلاک نکردیم مگر این که هشدار دهندگانی فرستادیم

تا پندی باشد، زیرا ما ستم نمی‌کنیم.

شیاطین هرگز این قرآن را نیاوردند

و سزاوار آنها نیست و چنین کاری نمی‌توانستند،

آنها از پنهانی گوش فرا دادن برکنارند.

هیچ معبودی را با خدا مخوان که از گروه عذاب شونده خواهی بود.

خویشاوندان نزديكت را هشدار بده

و بال بر سر مؤمنانی که از تو پیروی می‌کنند بگستر.

اگر فرمانت را گردن نهندند بگو: «من از کردار شما بیزارم.»

بر (خدای) نیرومند مهربان توکل کن،

همان کسی که برخاستنت را می‌بیند

و نیز گردیدنت را میان سجده کنندگان.

به راستی که او شنوای داناست.

آیا به شما خبر بدهم که شیاطین بر چه کسی نازل می‌شوند؟

بر دروغگویان گناهکار.

گوش فرا می‌دهند و اکثرشان دروغگو هستند.

شاعران پیشوای گمراهان هستند.

آیا نبینی که در هر وادی حیرانند؟

و چیزهایی می‌گویند که به آن عمل نمی‌کنند؟

مگر ایمان آوردگان و شایسته کاران و آنان که بسیار یاد خدا می‌کنند و تا مورد ستم قرار نگیرند انتقام نمی‌گیرند؟ به زودی ستمکاران خواهند دانست که بازگشتشان به کجاست.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ طسَ تِلْكَ ءَايَاتُ الْقُرْءَانِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ	حزب ۱۵۱ ۳۲۷ر
۲	هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ	
۳	الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ	
۴	إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ	
۵	أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ	
۶	وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْءَانَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ	
۷	إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِۦ إِنِّي ءَانَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ ءَاتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ	
۸	فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ	
۹	يَمُوسَىٰ إِنَّهُۥ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	
۱۰	وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ	
۱۱	إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ	
۱۲	وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۖ فِي تِسْعِ ءَايَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِۦ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَٰسِقِينَ	
۱۳	فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ ءَايَتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ	

طا. سین. این است آیات قرآن و کتاب روشنگر

که برای مؤمنان هدایت و بشارت است.

آنان که نماز برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و به آخرت یقین دارند.

اعمال آنانی را که به آخرت ایمان ندارند در نظرشان آراستیم و سرگشته مانده‌اند،

همانها هستند که عذاب دشواری برای‌شان رقم خورده است و در آخرت زیان‌کارترینند

و بی‌تردید این قرآن را از جانب فرزانه‌ای دانا دریافت می‌داری.

آن گاه که موسی به خانواده‌اش گفت: «آتشی را از دور می‌بینم؛ یا به زودی از آن به شما خبر می‌دهم و یا شراره‌ای آتش می‌آورم که با آن گرم شوید.»

چون به آتش رسید، ندا برخاست: «هر که درون و پیرامون آتش است مبارک باد، منزّه است خدایی که پروردگار جهانیان است.

ای موسی! من خدای نیرومند فرزانه هستم،

عصایت را بیفکن.» چون دید که همانند ماری می‌جنبد، گریزان شد و واپس ننگریست.– ای موسی، تترس! رسولان در پیشگاه من نمی‌ترسند

مگر کسی که ستم کند و از آن پس بدی را به نیکی بگرداند که من آمرزنده مهربان هستم.

دستت را در گریبان فرو کن که درخشان و نورانی و بری از عیب بیرون بیاید، این در زمره معجزات نه گانه است، با آن به سوی فرعون و قومش که مردمی نافرمانند برو.

آن گاه که آیات روشن ما به سراغشان آمد گفتند: «این جادویی آشکار است»

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ
الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۚ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ التَّمَلِّ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَأَيُّهَا التَّمَلُّ
أَدْخُلُوا مَسَكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَتِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ
الْغَائِبِينَ

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطَنٍ
مُّبِينٍ

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ۚ وَجِئْتُكَ
مِنْ سَبَأٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ

و در حالی که یقین داشتند از روی ستم و طغیان انکارش کردند، بنگر که عاقبت فساد کنندگان چگونه باشد.

– داوود و سلیمان را دانش آموختیم و گفتند: «سپاس خدایی را که ما را بر بسیاری از بندگان مؤمنش برتری داده است.»

– سلیمان که وارث داوود شد، گفت: «ای مردم! زبان پرندگان به ما آموخته شده است و همه چیز به ما عطا شده، بی‌تردید این برتری آشکاری است.»

– سپاهیان سلیمان از جن و انس و پرندگان مرتب و منظم گرد آمدند

چون به وادی مورچگان رسیدند، مورچه‌ای گفت: «ای مورچگان به لانه‌های خود فرو شوید تا سلیمان و سپاهیان‌ش ندانسته پایمالتان نکنند.»

سلیمان از گفته مور لبخند زد و گفت: «پروردگارا! مرا توفیق سپاس نعمتهایی که به من و پدر و مادرم عطا فرمودی عنایت فرما تا عمل صالحی که موجب رضای تو باشد انجام دهم و مرا به رحمت خود در زمره بندگان صالحت داخل گردان.»

او جویای پرنده شد و گفت: «چرا هدهد را نمی‌بینم! آیا غایب است؟

حتما به کیفر شدیدی عذابش خواهم داد و یا سر از تنش جدا خواهم کرد مگر دلیل روشنی برای من بیاورد.»

پس از لحظاتی کوتاه (هدهد آمد و) گفت: «من به چیزی وقوف یافته‌ام که تو بر آن آگاه نشده‌ای، از سرزمین سبا خبر موثقی برایت آورده‌ام.

إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۲۶﴾

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيَّتْ إِلَىٰ كِتَابٍ كَرِيمٍ

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَىٰ وَاتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ

قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

زنی را دیدم که فرمانروای آنهاست. اختیار همه چیز با او بود و تخت عظیمی داشت،

او و قومش را دیدم که به جای خدا آفتاب را می‌پرستند و شیطان اعمال آنها را در نظرشان آراسته و از راه راست منحرفشان کرده است و در راه هدایت نیستند.

چرا خدایی را سجده نمی‌کنند که مکنونات آسمانها و زمین را بیرون می‌آورد و آشکار و نهانتان را می‌داند؟

خداوندی که جز او معبودی نیست و پروردگار عرش عظیم است.»

گفت: «بررسی خواهیم کرد که راست می‌گویی یا دروغ؟

این نامه مرا ببر و بر آنها بیفکن و خودت دور شو و مراقب باش که چه می‌گویند.»

گفت: «ای بزرگان! نامه پر ارزشی نزد من انداخته شده است.

نامه‌ای از سلیمان است و در آن چنین نوشته شده است: به نام خداوند بخشنده مهربان.

در مدد استیلای بر من نباشید و تسلیم نزد من بیایید.»

گفت: «ای بزرگان! در این کار نظرتان را اعلام کنید، که هیچ کار مهمی را بدون حضور شما تصمیم نگرفته‌ام.»

گفتند: «ما نیروی کافی و جنگجویان با قدرتی داریم ولی اختیار با توست، تا چه دستور دهی.»

گفت: «پادشاهان چون به دیاری درآیند آن را ویران سازند و عزیزانش را ذلیل کنند، و رفتارشان چنین است.

من هدیه‌ای برای آنها می‌فرستم و منتظر می‌مانم تا ببینم فرستادگان چه خبر می‌آورند.»

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ ائْتِمِدُونَنِي بِمَالٍ فَمَا ءَاتَنِيَ ٱللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا ءَاتَكُمۡۚ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمۡ تَفَرَحُونَ

أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُم بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُم بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ

قَالَ يَأْتُيَهَا ٱلْمَلَكُ أَيْكُمۡ يَأْتِيَنِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ ٱلْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ ۖ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ

قَالَ ٱلَّذِي عِنْدَهُۥ عِلْمٌ مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَۚ فَلَمَّا رَءَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُۥ قَالَ هَٰذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ ۖ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَٰشْكُرْ لِنَفْسِهِۦۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرُ أَتَهْتَدِيۚ أَمْ تَكُونُ مِن ٱلَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ۖ وَأُوتِينَا ٱلْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ

وَصَدَّهَا مَا كَانَتِ تَعْبُدُ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَٰفِرِينَ

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي ٱلصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقِيهَا قَالِ إِنَّهُ صَرْحٌ مَُّرَدُّ مِّن قَوَارِيرٍ ۖ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَنِ ٱللَّهِ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ

چون به حضور سلیمان آمدند، سلیمان گفت: «آیا با مال و مکنت یاورم خواهید بود، در حالی که آنچه خداوند به من بخشیده است بهتر است از آنچه به شما داده است. گویا شما از هدیه خود خشنودید.

– به سویشان برگرد. به طور حتم با سپاهی به سوی آنها خواهیم آمد که قدرت مقابله با آن را نداشته باشند و آنها را با ذلت و خواری از آنجا بیرون می‌کنیم.»

گفت: «ای بزرگان چه کسی می‌تواند پیش از آمدن آنها تخت او را نزد من بیاورد؟»

دیوی از میان جنها گفت: «قبل از آن که از جا برخیزی آن را به پیشگاهت می‌آورم که هم قوی و هم امین هستم.»

آن کس که بهره‌ای از دانش کتاب داشت گفت: «من پیش از آن که چشم بر هم زنی آن را نزد تو خواهم آورد.» هنگامی که آن را نزد خود مستقر دید گفت: «این از فضل پروردگار من است تا مرا بیازماید که آیا شکرش را به جا می‌آورم یا کفران می‌کنم، نفع شکر برای شاکر است و هر کس ناسپاسی ورزد (بداند) پروردگارم بی‌نیاز و بخشنده است.»

گفت: «چنان کنید که تخت خودش را نشناسد تا ببینم آیا متوجه می‌شود یا نه.»

هنگامی که آمد از او سؤال شد: «آیا تخت تو همین طور است؟» پاسخ داد: «باید همین باشد. ما پیش از این هم می‌دانستیم و تسلیم بوده‌ایم.»

و او را از آنچه غیر از خدا می‌پرستید بازداشت، زیرا در زمره کافران بود.

به او گفته شد: «اینک به صحن قصر درآ.» چون آن را دید به گمان این که برکه است، پاهایش را برهنه کرد. (سلیمان) گفت: «این صحنی صاف از آبگینه است.» گفت: «پروردگار! من به خود ستم کردم و اینک با سلیمان در برابر پروردگار عالمیان تسلیم شدم.»

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ

۴۶

قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۴۷

قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ قَالَ طَيَّرَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ

۴۸

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

۴۹

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ

۵۰

وَمَكْرُؤٌ مَّكْرًا وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۵۱

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

۵۲

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۵۳

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

۵۴

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ۖ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

۵۵

أَيُنَبِّئُكُمُ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

به ثمودیان برادرشان صالح را فرستادیم که خدا را بپرستید، اما آنها دو گروه شدند و به مخاصمه پرداختند.

گفت: «ای قوم من! چرا پیش از نیکی در بدی شتاب دارید؟ چرا از خدا طلب مغفرت نمی‌کنید تا شاید مورد رحمت قرار گیرید؟»

گفتند: «تو و پیروانت را به فال بد گرفتیم.» گفت: «شگون شما نزد خداست. شما گروهی هستید که مورد آزمایش قرار گرفته‌اید.»

یک گروه نه نفره نامالح از آن شهر که در زمین فساد می‌کردند

گفتند: «هم قسم شوید که او و کسانش را شبانه از بین ببریم و به خوانخواه او بگوییم که ما از نابودی آنها خبر نداریم و ما راست می‌گوییم.»

– آنها نیرنگی به کار بردند و ما نیز بدون این که بفهمند کیفر نیرنگشان را دادیم.

بنگر عاقبت نیرنگشان چه شد؟ سرانجام آنها و قومشان را هلاک کردیم.

این خانه‌های آنهاست که به کیفر ظلمی که روا می‌داشتند خالی مانده است و در این کار برای دانایان عبرتی است.

و کسانی را که ایمان داشتند و پرهیزگار بودند نجات دادیم.

هنگامی که لوط به قومش گفت: «با چشم باز گرد کار قبیح می‌گردید؟

چرا به جای زنان از روی شهوت با مردان می‌آمیزید؟ آری شما مردم نادانی هستید.»

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

۵۷

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ

۵۸

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ

۵۹

ر۳۱

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ؕ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ

۶۰

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ؕ أَلَيْسَ اللَّهُ بِلَهُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ

۶۱

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ أَلَيْسَ اللَّهُ بِلَهُمْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۶۲

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ؕ أَلَيْسَ اللَّهُ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

۶۳

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ؕ أَلَيْسَ اللَّهُ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

تنها جواب قومش این بود که گفتند: «خاندان لوط را از دیارتان برانید؛ اینان ادعای پاکدامنی می‌کنند»

او و کسانش را نجات دادیم؛ جز همسرش که مقدر کردیم در میان باقی ماندگان بماند.

بارانی بر آنها بارانیدیم و باران بیم داده شدگان چه بد بود.

بگو: «سپاس خدای را و درود بر بندگان برگزیده‌اش، آیا خداوند بهتر است یا آنچه شریک او قرار می‌دهند؟

یا آن که آسمانها و زمین را آفرید و از آسمان برای شما آبی نازل کرد که با آن باغهای خرم رویاندیم که رویاندن درختانش کار شما نبود. آیا معبود دیگری همراه خداست؟» – لکن آنها گروهی هستند که شرک می‌آورند.

یا خدایی که زمین را به قرار آورد و در آن نهرها روان ساخت و کوههای پا بر جا برافراشت و میان دو دریا مانعی قرار داد، معبودی به همراه دارد؟ – آری بیشتر آنها نمی‌دانند.

یا آن که دعای درمانده‌ای را اجابت می‌کند و گرفتاریها را برطرف می‌سازد و شما را وارثان این زمین می‌کند، معبود دیگری است؟ چه اندک پند می‌گیرید.

– یا کسی که شما را در تاریکیهای صحرا و دریا هدایت می‌کند و آن که پیش از رحمت خود بادها را به مژده می‌فرستد، آیا معبودی با خداست؟ خداوند برتر از آن است که شریکی برایش قرار دهند،

أَمَّنْ يَبْدُوْا اَلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُۥ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ
وَالْاَرْضِۙ آٰءِلٰهُ مَعَ اللّٰهِۚ قُلْ هَاتُوْا بُرْهٰنَكُمْۚ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ

۶۵

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَۙ اِلَّا اللّٰهُۚ وَمَا
يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ

۶۶

بَلِ اَدْرٰكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَاۚ بَلْ هُمْ
مِّنْهَا عَمُوْنَ

۶۷
ر۳۳

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَعِذَا كُنَّا تُرَابًا وَّعَابَاۗؤُنَاۤ اِنَّا لَمُخْرَجُوْنَ

۶۸

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَّعَابَاۗؤُنَاۤ مِنْ قَبْلُۚ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسْطِیْرُ
الْاَوَّلِيْنَ

۶۹

قُلْ سِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ

۷۰

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ

۷۱

وَيَقُولُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُۙ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ

۷۲

قُلْ عَسٰی اَنْ يَّكُوْنَ رَدْفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِیْ
تَسْتَعْجِلُوْنَ

۷۳

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَشْكُرُوْنَ

۷۴

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ

۷۵

وَمَا مِنْ غَآیَبَةٍ فِی السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا فِی کِتٰبٍ مُّبِیْنٍ

۷۶

إِنَّ هٰذَا الْقُرْءَانَ یَقُصُّ عَلٰی بَنِی إِسْرَءِیْلَ أَكْثَرَ الَّذِیْ هُمْ
فِیْهِ یَخْتَلِفُوْنَ

یا کسی که آفرینش را آغاز کرد و سپس همه را باز می‌گرداند و آن که از آسمان و زمین شما را روزی می‌دهد، آیا معبود دیگری با خداست؟ بگو: «اگر راست می‌گویید دلیلتان را ارائه بدهید.»

بگو: «در زمین و آسمانها جز خدا هیچ کس از غیب آگاهی ندارد و نمی‌داند کی برانگیخته می‌شود.

مگر علم آنها در باره آخرت کامل باشد، لکن آنها از آن شک دارند و در باره آخرت نابینايند.»

کافران گفتند: «آیا هنگامی که ما و نیاکانمان خاک شدیم، باز از گور خارج می‌شویم؟

این وعده‌ای است که پیش از این به ما و نیاکانمان داده شده است، این غیر از افسانه‌های پیشینیان نیست.»

بگو: «در زمین سیر کنید تا عاقبت گنهکاران را ببینید که چگونه بود.»

برای آنها محزون نباش و از مکر آنها دلتنگ نشو.

می‌گویند: «اگر راست می‌گویید این وعده کی فرا می‌رسد؟»

بگو: «شاید پاره‌ای از چیزی که در وقوع آن شتاب دارید نزدیک شما باشد.»

پروردگار تو نسبت به مردم دارای فضل و رحمت است ولی اغلب شکرگزار نیستند،

پروردگار تو به آنچه در دل نهان دارند یا آشکار می‌کنند واقف است

و هیچ پنهانی در آسمانها و زمین نیست مگر آن که در کتاب روشنگری است.

این قرآن بیشتر چیزهایی را که بنی اسرائیل در باره آن اختلاف دارند بیان می‌کند

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

۷۸

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِۦ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

۷۹

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

۸۰

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

۸۱

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ ۖ إِنَّ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

۸۲
حزب
۱۵۴

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ

۸۳
رسم

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوجًا مِّمَّن يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

۸۴

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ إِذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۸۵

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ

۸۶

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

۸۷

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلُّ أَتَوِّهٍ دَاخِرِينَ

۸۸

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۚ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ ۖ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

و به راستی قرآن مایه هدایت و رحمت مؤمنان است.

مسلما پروردگار تو میان آنها داوری خواهد کرد که او نیرومندی داناست.

به خدا توکل کن که تو آشکارا بر حقی.

نمی‌توانی سخت را به گوش مردگان بشنوانی و هنگامی که کرها روی می‌گردانند نمی‌توانی به آنها سخن بشنوانی.

تو نمی‌توانی نابینایان راه گم کرده را هدایت کنی فقط می‌توانی سخت را به گوش مؤمنان به آیات ما و تسلیم شدگان به حق برسانی.

چون فرمان عذاب بر آنان فرود آید جنبنده‌ای از زمین برانگیزیم تا با آنها سخن گوید که مردم به آیات ما از روی یقین ایمان نمی‌آورند.

روزی که از میان امتها گروه‌های تکذیب کننده آیات خود را محشور می‌کنیم،

نگاهشان می‌داریم تا همه بیایند و خطاب برسد: «چرا آیات ما را که به آن عالم نبودید تکذیب کردید؟ شما چه کار می‌کردید.»

به سزای ستمی که کرده‌اند فرمان عذاب بر آنها واقع شود و آنها سخنی نمی‌گویند.

آیا ندیدید شب را مقرر کردیم تا در آن بیارامند و روز را روشنی بخشیدیم، در حقیقت در این امور نشانه‌هایی است برای گروهی که ایمان می‌آورند.

روزی که در صور دمیده شود، تمام کسانی که در آسمانها و زمین هستند به وحشت درآیند الا آنان که خدا بخواهد و همگی با ذلت و خواری در پیشگاه او بیایند.

کوه‌ها را بنگری و آنها را بی‌حرکت تصور کنی در صورتی که مانند ابر در حرکت هستند. این صنع خداوندی است که همه چیز را محکم ساخت، به راستی که او از کارهایی که انجام می‌دهید با خبر است.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ
عَامِنُونَ

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ
شَيْءٍ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ۚ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ
وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيَّرِكُمْ ۖ ءَايَتِهِ ۚ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

۲۸. قصص

القَصَص: داستان‌ها

مکی

۸۸ آیه

۱۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طسّم

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاٍ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّهُ
طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ
أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

هر کس کار نیکی انجام دهد، پاداشی بهتر از آن یابد و آنان
از وحشت آن روز در امان هستند،

و آنان که کار بد انجام داده‌اند به رو در آتش سرنگون
شوند، آیا جز بر وفق اعمالتان جزا خواهید داشت؟

فقط مأمورم که پروردگار این شهر را عبادت کنم، همان
کسی که این شهر را حرمت بخشید و همه چیز از آن اوست
و مأمورم که تسلیم او باشم

و این که قرآن را تلاوت کنم. هر کس هدایت شود به نفع
خود هدایت شده است و به آن که گمراه می‌شود بگو: «من
فقط هشدار دهنده هستم.»

بگو: «سپاس خدا را؛ به زودی آیاتش را به شما نشان
خواهد داد تا آن را بشناسید و پروردگارت از کردار شما
غافل نیست.»

طا. سین. میم.

این آیات کتاب روشنگر است.

داستان موسی و فرعون را به راستی برای گروه مؤمنان بر
تو می‌خوانیم.

فرعون در آن سرزمین برتری طلب بود و مردمش را گروه
گروه کرد و گروهی را با کشتن پسرانشان و باقی گذاشتن
زنانشان ضعیف و خوار داشت، او به راستی از مفسدان
بود.

می‌خواستیم بر ضعیفای این دیار منت گذاریم و پیشوایان و
وارثان زمین قرارشان دهیم،

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ

آنها را در آن زمین تمکن دهیم و بیم از آنها را به فرعون و هامان و لشکریانشان نشان دهیم.

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

به مادر موسی وحی کردیم که او را شیر بده، و چون بر جانش بیمناک شدی او را به دریا بینداز، نترس و اندوهگین مشو که ما او را به تو باز می‌گردانیم و در سلک پیامبران می‌آوریم.

فَالْتَقَطَهُ ءَالُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۖ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ

خاندان فرعون او را از آب گرفتند تا سرانجام دشمن و مایه اندوهشان شود، مسلما فرعون و هامان و لشکریانشان در اشتباه بودند.

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

همسر فرعون گفت: «او را نکشید، مایه روشنی دل و دیده من و توست، شاید به کارمان بیاید، یا او را به فرزندی خود برگزینیم.» آنها بیخبر بودند

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِعًا ۖ إِن كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْ لَا أَنْ رَّبَّنَا عَلَيَّ قَلْبُهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و قلب مادر موسی از تاب و توان تهی شد و اگر قلبش را با ایمان محکم نمی‌کردیم احتمال داشت آن راز را افشا کند.

وَقَالَتِ لِأُخْتِهِ ۖ قُصِّيه ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ ۖ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

مادر به خواهر موسی گفت: «در پی او برو.» او نیز از دور شاهد ماجرا بود، بدون آن که آنها متوجه شوند.

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ

ما پیشاپیش دایگی زنانی را که شیر می‌دادند بر او حرام کردیم، آن گاه خواهرش گفت: «آیا شما را به خانواده‌ای راهنمایی کنم که می‌توانند او را نگهداری کنند و خیرخواه او باشند.»

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ ۖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

بدین‌سان ما او را به مادرش بازگرداندیم تا چشمش روشن شود و غمگین نباشد و بداند وعده خدا حق است ولی بیشتر آنها نمی‌دانند.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا
رَجُلَيْنِ يَقْتِتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِۦ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِۦ
فَاسْتَغْنَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِۦ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِۦ فَوَكَرَهُ
مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ
عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ

فَاصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَافِيًا يَتَرَقَّبُ ۚ فَإِذَا الَّذِي اُسْتَنْصَرُهُ
بِالْأُمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۚ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيُّ مُبِينٌ

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَمُوسَىٰ
أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأُمْسِ ۖ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا
أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ
الْمُصْلِحِينَ

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ
يَأْتِمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ

فَخَرَجَ مِنْهَا خَافِيًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

چون نیرومند و برومند شد او را فرزاندگی و دانش دادیم، و اینگونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.

او در هنگام بی‌خبری مردم به شهر درآمد، در آنجا دو مرد را دید که با هم نزاع می‌کردند، یکی از آنها از پیروانش بود و دیگری از دشمنانش، آن که پیروش بود در برابر دشمن از او تقاضای کمک کرد، موسی مشتی (محکم) بر او وارد آورد و کارش را ساخت، و با خود گفت: «این از کارهای شیطانی بود که او آشکارا دشمن گمراه کننده‌ای است.»

(سپس) گفت: «پروردگارا! من به خود ستم کردم، مرا ببخش.» خداوند او را بخشید زیرا او آمرزنده مهربان است.

و نیز گفت: «پروردگارا! به شکرانه نعمتی که به من عطا کردی هرگز پشتیبان بدکاران نخواهم شد.»

در آن شهر هر لحظه با ترس انتظار حادثه‌ای را می‌کشید، ناگاه همان کسی که روز قبل خواستار یاریش شده بود، او را دید. فریاد برآورد و از او کمک خواست. موسی به او گفت: «تو آشکارا گمراهی.»

هنگامی که خواست با دشمن مشترکشان بیاویزد فریاد زد: «ای موسی می‌خواهی مرا بکشی همانطور که دیروز یکی را کشتی؟ تو فقط خیال ستمگری در دنیا داری و نمی‌خواهی مصلح باشی.»

مردی از دورترین نقطه شهر شتابان آمد و گفت: «ای موسی من خیرخواه تو هستم، بدان که بزرگان قوم برای کشتن تو به شور نشسته‌اند، بی‌درنگ اینجا را ترک کن.»

ترسان و نگران از شهر بیرون رفت، گفت: «پروردگارا! مرا از این گروه ستمگر نجات بده.»

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ

۲۳

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ
وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۖ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا
لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ

۲۴

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ
مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ

۲۵

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي
يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ
عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

۲۶

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأَبَتِ اسْتَعْجِرْهُ ۖ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَعَجَرْتَ
الْقَوِيُّ الْأَمِينُ

۲۷

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ
تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَاجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا
أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ

۲۸

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ۖ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ
عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

چون رو به مدین آورد، گفت: «امید است پروردگارم مرا به
راه راست هدایت کند.»

چون به آب مدین رسید، گروهی را دید که چارپایان خود را
آب می‌دهند. نزدیک آنها دو زن را در انتظار دید، به آنها
گفت: «شما چکار می‌کنید؟» پاسخ دادند: «ما آب نمی‌دهیم
تا چوپانها بروند، پدر ما پیر کهنسال است.»

بعد از آب دادن به آنها رو به سایه آورد و گفت:
«پروردگارا! هر خبری که نازل فرمایی نیازمند هستم.»

ناگاه یکی از آن دو با کمال حیا نزد او آمد و گفت: «به خاطر
آب دادن به ما پدرم از تو دعوت کرده است تا به تو پاداش
دهد.» موسی وقتی نزد او آمد و سرگذشت خود را برایش
بیان کرد، گفت: «تترس، از گروه ستمکاران نجات یافتی.»

یکی از دخترها گفت: «پدرجان! او را به خدمت بگیر، زیرا
بهترین نیرومند امینی است که می‌توانی اجیر کنی.»

(شعیب) گفت: «می‌خواهم یکی از دخترانم را به همسری تو
درآورم به شرطی که هشت سال برایم کار کنی و اگر آن را
به ده سال برسانی به اختیار خود کرده‌ای. من نمی‌خواهم به
تو سختگیری کنم. اگر خدا بخواهد شایستگی مرا خواهی
دید.»

گفت: «قرار بین من و تو این باشد که هر کدام از دو مدت
را انجام دادم بر من ستمی نشود و خدا بر آنچه می‌گوییم
گواه است.»

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
الْطُّورِ نَارًا ۖ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
عَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

۳۵

فَلَمَّا أَتَتْهَا نُودِيَ مِنَ شَاطِئِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ

۳۱

وَأَن أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا
وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَى أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ ۖ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ

۳۲

أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ فَذَنِكَ بُرْهَنَانِ مِنَ
رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ

۳۳

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ

۳۴

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا
يُصَدِّقُنِي ۖ إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ

۳۵

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا
يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا ۖ أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ ۖ الْغَالِبُونَ

هنگامی که موسی پیمان خود را به پایان رسانید و همراه خانواده‌اش حرکت کرد، از جانب طور آتشی دید. به خانواده‌اش گفت: «درنگ کنید که من آتشی دیدم، شاید برایتان خبری از آن یا شراره آتشی بیاورم تا گرم شوید.»

چون به آتش نزدیک شد ناگاه از میان درختی که بر کرانه راست آن وادی پر برکت بود ندا شد که: ای موسی! من همان خدایی هستم که پروردگار جهانیان است

عصایت را بینداز. و چون آن را دید که مانند ماری می‌جنبد، گریزان به عقب برگشت و پشت سرش را هم نگاه نکرد. — ای موسی! برگرد، ترسی نداشته باش، در امانی.

دست خود در گریبان فرو بر، تا سفید و بی‌عیب و نقص برآید. دستت را بر سینه‌ات بگذار تا وحشت و ترس از تو دور شود، این دو حجت از جانب پروردگار تو برای فرعون و اطرافیان اوست که آنها گروهی فاسقند.

گفت: «پروردگارا! من یک نفر از آنها را کشته‌ام، می‌ترسم مرا بکشند،

زبان برادرم هارون از من فصیح‌تر است، او را همراه من بفرست تا بیاورم باشد و تصدیقم کند، می‌ترسم تکذیبم کنند.»

فرمود: «با برادرت بازوی تو را قوی می‌کنیم و به شما سلطه و برتری می‌دهیم تا به سبب آیات ما بر شما دست نیابند. شما و پیروانتان پیروزید.»

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيَّنَّتْ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

۳۷

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

۳۸

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

۳۹

وَأَسْتَكَبرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

۴۰

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

۴۱

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ

۴۲

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

۴۳
ر۳۳۸

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

آن گاه که موسی معجزات روشن ما را برای آنها آورد، گفتند: «این جز سحر ساختگی نیست و ما چنین چیزی را از نیاکان خود نشنیده‌ایم.»

موسی گفت: «پروردگار من از حال کسی که هدایت را از جانب او آورده و کسی که سرانجام سرای دیگر از اوست آگاه‌تر است؛ ولی ستمکاران رستگار نخواهند شد.»

فرعون گفت: «ای بزرگان! جز خودم برای شما معبودی نمی‌شناسم. ای هامان آتشی بر گل بیفروز (آجر بپز) و برج بلندی برایم بساز تا بلکه از خدای موسی با خبر شوم، هر چند گمان می‌کنم که او دروغ‌گوست.»

او و لشکریانش به ناحق در زمین سرکشی کردند و پنداشتند نزد ما باز نمی‌گردند،

ما او و لشکریانش را گرفتیم و به دریا انداختیم، بنگر عاقبت ستمکاران چگونه بود؟

آنها را از پیشوایانی قرار داده‌ایم که به آتش دوزخ دعوت می‌کنند و روز رستاخیز یاری نخواهند شد.

در این دنیا لعنتی را به دنبالشان روانه کردیم و روز قیامت از زشت رویانند.

پس از به هلاکت رساندن امتهای پیشین به موسی کتاب دادیم که مایه بصیرت مردم و هدایت و رحمت باشد، شاید متذکر شوند.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا
كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

هنگامی که فرمان نبوت را به موسی دادیم تو در ناحیه
غربی نبودی و حضور نداشتی،

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ
ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا
مُرْسِلِينَ

ولی نسلها آفریدیم که عمر دراز یافتند؛ و در میان مردم
مدین اقامت نداشتی که آیات ما را برای آنها بخوانی ولی ما
بودیم که پیامبرانی می‌فرستادیم.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ
لِئَنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

آن گاه که ندا دادیم تو در ناحیه طور نبودی ولی این از
جانب پروردگار تو رحمتی است تا آن که گروهی را بیم دهی
که قبل از تو هشدار دهنده‌ای برای آنها نیامده بود، شاید
پند گیرند

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ

تا چون به سزای اعمالشان گرفتار عذابی شدند نگویند
«پروردگارا! چرا رسولی برای ما نفرستادی تا آیات تو را
پیروی کنیم و از مؤمنان باشیم؟»

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا
سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ

چون حق از جانب ما برای‌شان آمد گفتند: «چرا نظیر آنچه به
موسی داده شده بود به او داده نشد؟» آیا آنچه را در
گذشته به موسی داده شده انکار نکردند؟ گفتند: «این دو
افسون تأیید کننده یکدیگرند.» و گفتند: «ما به اینها ایمان
نمی‌آوریم.»

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو: «اگر راست می‌گویید کتابی هدایت کننده‌تر از این دو
از جانب خدا بیاورید تا من از آن پیروی کنم.»

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ
أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

اگر پیشنهادت را نپذیرند بدان فقط پیرو هوسهای خود
هستند و گمراه‌تر از آن کس که هوای نفس خویش را بدون
هدایت الهی پیروی می‌کند کیست؟ مسلماً خداوند
ستمکاران را هدایت نمی‌کند.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

ما این گفتار را یکی بعد از دیگری به آنها رساندیم تا متذکر شوند.

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

کسانی که پیش از آن کتابشان داده‌ایم به این نیز ایمان می‌آورند،

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ۚ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا ۖ إِنَّا كُنَّا
مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

و چون بر آنها خوانده شد، گفتند: «به آن ایمان آوردیم، زیرا حق است که از جانب پروردگارمان آمده است و ما پیش از آن تسلیم بوده‌ایم.»

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

آنها کسانی هستند که در برابر صبوریشان دو بار پاداش می‌یابند و با نیکیها بدیها را دفع می‌کنند و از آنچه به آنها روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ
أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

و چون سخن بیهوده‌ای بشنوند از آن اعراض می‌کنند و می‌گویند: «اعمال ما مربوط به خودمان است و کردار شما از آن خودتان» سلام بر شما، ما خواستار جاهلان نیستیم.

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

تو هر کس را که بخواهی نمی‌توانی هدایت کنی ولی خداوند هر که را بخواهد هدایت می‌کند و او از هدایت شدگان آگاه‌تر است.

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضِنَا ۖ أَو لَمْ
نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا
مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

گفتند: «اگر به همراه تو پا در راه هدایت بگذاریم از سرزمین خودمان آواره خواهیم شد.» مگر در حرم امنی جایشان ندادیم تا به این مکان انواع میوه‌ها را که روزیشان کردیم بیاورند و لیکن بیشتر آنها نمی‌دانند.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ
لَمْ تُمْسِكْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ

چه قریه‌های بسیاری که بر اثر فزونی نعمت سرمست و مغرور شده بودند، هلاکشان کردیم و این خانه‌های آنهاست که پس از آنها جز اندکی در آن سکونت نکردند و ما وارث آنها بودیم.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا
ظَالِمُونَ

پروردگار تو نابود کننده این قریه‌ها نبود مگر بعد از آن که رسولی به مرکز آنها بفرستد که آیات ما را بر آنان بخواند و ما هرگز قریه‌ها را نابود نکردیم مگر آن که اهلای آن ستمکار بودند.

وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۶۱
رو ۳۴۰

أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

۶۲

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

۶۳

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ ۖ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

۶۴

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ

۶۵

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ

۶۶

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ

۶۷

فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ

۶۸

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۚ سُبْحَنَ اللّٰهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

۶۹

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

۷۰

وَهُوَ اللّٰهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۖ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

آنچه به شما داده شده متاع زندگی دنیا و زینت آن است و آنچه نزد خداست بهتر و پایدارتر است، چرا نمی‌اندیشید؟

آیا کسی که او را وعده نیک داده‌ایم و به آن خواهد رسید همانند کسی است که بهره‌مندی زندگی دنیا را به او داده‌ایم ولی در روز قیامت بازخواست می‌شود؟

روزی که خدا آنها را ندا کند و بگوید: «شریکانی را که برای من می‌پنداشتید کجا هستند؟»

آنان که عذابشان مسلم و فرمان آن داده شده است گویند: «پروردگارا اینها هستند کسانی که گمراهشان کرده‌ایم همانگونه که خودمان گمراه شدیم، ما به تو رو می‌آوریم و از آنها بی‌زاری می‌جوییم که ما را نمی‌پرستیدند.»

گفته شود: «معبودهایتان را که شریک خدا می‌پنداشتید بخوانید.» ولی جوابی به ایشان ندهند و چون عذاب را ببینند آرزو کنند کاش هدایت یافته بودند.

روزی که خدا ندایشان دهد و گوید: رسولان را چه پاسخی دادید.

در آن هنگام خبرها بر آنها مستور شود و از یکدیگر نپرسند.

اما هر کس که توبه کرد و ایمان آورد و عمل شایسته انجام داد، چه بسا از رستگاران باشد.

پروردگار تو هر چه بخواهد می‌آفریند و انتخاب و اختیار به دست آنها نیست، خداوند منزّه و برتر است از شریکهایی که برای او قرار می‌دهند.

پروردگار تو می‌داند آنچه در سینه‌هایشان پنهان دارند یا آشکار کرده‌اند.

او خدایی است که جز او معبودی نیست، در این جهان و جهان دیگر سپاس او راست؛ حکم، حکم اوست و همه شما به سوی او باز می‌گردید.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَا تَسْمَعُونَ

۷۲

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ
أَوْ لَا تُبْصِرُونَ

۷۳

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۷۴

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

۷۵

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا
أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۷۶

حزب
۱۵۸
ر ۳۴۱

إِنَّ قُرُونًا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ^ط وَعَاتَيْنَهُ مِنْ
الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِيَ الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ
لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ^ط إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

۷۷

وَأَتَّبَعْ فِيمَا ءَاتَاكَ اللَّهُ الْدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ^ط وَلَا تَبْغِ
الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ^ط إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

بگو: «چه تصور می‌کنید اگر خدا شب را برای شما تا روز
قیامت پایدار سازد؟ کدام معبود جز خدا می‌تواند روشنی
برایتان بیاورد، آیا نمی‌شنوید؟»

بگو: «چه تصور می‌کنید اگر خدا روز را تا قیامت ادامه
دهد، غیر از خدا کدام معبود می‌تواند شب را برای شما
بیاورد که در آن بیارامید، آیا نمی‌بینید؟»

از رحمت خویش شب و روز را برای شما قرارداد تا در آن
بیارامید و از فضل خدا (در طلب روزی) تلاش کنید باشد
که شاکر باشید..»

روزی که آنها را ندا کند و بگوید کجایند شریکانی که برای
من می‌پنداشتید؟

از هر امتی گواهی برگزینیم و بگوییم دلیل خود را بیاورید،
آن گاه بدانند که حق از آن خداست و افتراهایی که
می‌باfterند نابود شدنی‌ست.

قارون از قوم موسی بود که بر آنها ستم کرد. آن قدر به او
گنج داده بودیم که کلیدهایش را گروهی نیرومند به
دشواری حمل می‌کردند، هنگامی که قومش به او گفتند:
«شادی نکن که خدا شادی کنندگان را دوست ندارد.»

در آنچه خدا به تو داده سرای آخرت را جستجو کن و
بهره‌ات را از دنیا از یاد مبر و همانگونه که خدا به تو نیکی
کرده است نیکی کن و هرگز در زمین فساد مکن که خدا
مفسدان را دوست ندارد.»

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

۷۹

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

۸۰

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ

۸۱

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

۸۲

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأُمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

۸۳

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

۸۴

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِمَّا مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

گفت: «این اموال را به مدد علمی که داشتیم به دست آورده‌ام.» آیا نمی‌دانست که خدا پیش از او اقوامی را هلاک کرد که از او نیرومندتر و ثروتمندتر بودند و از گناه بدکاران پرس و جو نمی‌شود.

با آرایش تمام در برابر قومش حضور یافت، خواستاران زندگی دنیا گفتند: «کاش نظیر آنچه به قارون داده شده است ما نیز داشتیم چرا که او نصیب بزرگی برده است.»

عالمان گفتند: «وای بر شما! ثواب الهی برای ایمان آوردگان و نیکوکاران بهتر است، اما جز صابران بدان نخواهند رسید.»

پس آن گاه ما او و خانه‌اش را در زمین فرو بردیم و در برابر خدا هیچ کس را نداشت که یاریش کند. و او نباید یاری می‌شد.

آنان که دیروز آرزو می‌کردند به جای او باشند می‌گفتند: «وای بر ما گویی خدا روزی هر کس از بندگان را خواهد فراوان دهد یا تنگ گیرد، اگر خدا بر ما منت نهد بود ما را نیز به قعر زمین فرو می‌برد. ای وای گویی کافران هرگز رستگار نمی‌شوند.»

سرای آخرت فقط برای کسانی است که در زمین برتری طلب نیستند و نمی‌خواهند فساد کنند و سرانجام نیک از آن پرهیزگاران است.

برای هر کس که عملی نیک انجام دهد پاداشی بهتر از آن است و آنان که مرتکب عمل بدی شده‌اند کیفری جز به اندازه اعمالشان نخواهند داشت.

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَّبِّي
أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ
رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ ءَايَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ
إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ
هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و معبود دیگری را با خدا مخوان که هیچ معبودی جز او نیست. همه چیز جز ذات پاک او نابود می‌شود؛ حکم، حکم اوست و همه به سوی او بازمی‌گردید.

امید نداشتی این کتاب بر تو نازل شود جز این که رحمت پروردگارت بود، بنا بر این نباید پشتیبان کافران باشی.

نگذار تو را از آیات خداوند بعد از آن که بر تو نازل شد بازدارند، به سوی پروردگارت دعوت کن و از مشرکان مباش

۲۹. عنكبوت	العُنْكَبُوتُ: عنكبوت	مکی	۹ آیه	۹ صفحه
------------	-----------------------	-----	-------	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الف. لام. میم.

آیا مردم را گمان این است که چون بگویند «ایمان آوردیم» رهایشان می‌کنند و دیگر نمی‌آزمایند؟

أَحْسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَن يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

ما پیشینیانشان را آزمودیم تا خدا راستگویان و دروغگویان را معلوم کند.

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ

آیا بدکرداران گمان داشتند که از ما می‌گیرزند؟ چه بد داوری می‌کنند.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَن يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

هر کس به دیدار خدا امید دارد به راستی که وعده خدا خواهد آمد و او شنوای داناست.

مَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

و هر کس بکوشد برای خود می‌کوشد زیرا خدا از جهانیان بی‌نیاز است.

وَمَن جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، گناهانشان را می‌زداییم و بهتر از کردار خوبشان پاداش می‌دهیم.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ إِلَىٰ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

انسان را به نیکویی کردن به پدر و مادر سفارش کردیم و اگر آن دو سعی کردند چیزی را که به آن واقف نیستی شریک من قرار دهی اطاعت نکن، بازگشت شما به سوی من است و شما را از کردارتان آگاه خواهم کرد

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

و مؤمنان ملاحکار را در زمره شایستگان قرار دادیم.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ۖ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

بعضی از مردم گویند به خدا ایمان آوردیم و چون در راه خدا مورد آزار قرار گیرند فتنه مردم را مانند عذاب خدا می‌پندارند و اگر مددی از جانب پروردگارت برسد می‌گویند ما نیز با شما بودیم، آیا خداوند به آنچه در دلهای مردم جهان می‌گذرد آگاه‌تر نیست؟

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

البته خدا مؤمنان و منافقان را می‌شناسد.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِّن شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ

کافران به مؤمنان گفتند: «از ما پیروی کنید. گناهانتان بر گردن ما.» آنها دروغ می‌گویند، هرگز بار گناهان کسی را بر گردن نخواهند گرفت.

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْثَقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ ۖ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

بلکه بار سنگین گناهان خود و بار گران دیگران بر دوش آنها خواهد بود و در روز قیامت به خاطر دروغهایی که به هم می‌بافتند بازخواست خواهند شد.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

نوح را به سوی قومش فرستادیم. او نهمصد و پنجاه سال در میان مردمی زیست که چون ستمگر بودند طوفان به کامشان درکشید.

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

او و کسانی را که در کشتی بودند نجات دادیم و آن را عبرتی برای جهانیان قرار دادیم.

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ابراهیم (را فرستادیم) چون به قومش گفت: «خدا را بپرستید و از او بترسید، که اگر بدانید این برایتان بهتر است.

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُوَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

شما به جای خدا بتها را می‌پرستید و دروغ بزرگی می‌سازید، به راستی آنچه را غیر خدا می‌پرستید قادر به روزی دادن به شما نیستند، پس روزی را از خدا طلب کنید و او را بپرستید و شکرش را به جای آورید که به سوی او باز خواهید گشت،

وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ

اگر تکذیب کنید- چنان که امتهای پیش از شما هم تکذیب کردند- وظیفه پیامبر چیزی جز تبلیغ آشکار نیست.»

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُوَ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

چرا تصور نکردند که خدا چگونه آفرینش را آغاز می‌کند و سپس باز می‌گرداند، به راستی این کار بر خدا آسان است.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو: «در زمین بگردید و بنگرید که چگونه آفرینش را آغاز کرد، باز خدا قیامت را پدید می‌آورد، زیرا خداوند بر هر چیز قادر است.

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ

هر کس را بخواهد عذاب می‌کند و هر که را بخواهد مورد رحمت قرار می‌دهد و به سوی او باز می‌گردید.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

نه در زمین و نه در آسمان قادر نیستید بر خدا چیره شوید و برای شما جز او کارساز و یاور نیست.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

آنان که به آیات خدا و دیدار او ایمان ندارند از رحمت من نومید هستند و برای‌شان عذاب دردناکی است.»

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

جواب قوم ابراهیم چیزی جز این نبود که گفتند او را بکشید یا بسوزانید ولی خدا او را از آتش نجات داد، به راستی در این ماجرا برای مؤمنان عبرت‌هاست.

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ
وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ
تَّصْرِينٍ

گفت: «شما غیر از خدا بتهایی را برای خود برگزیده‌اید که در زندگی دنیا میان شما مایه دوستی و محبت باشد ولی در روز قیامت منکر یکدیگر می‌شوید و یکدیگر را لعن می‌کنید، جایگاهتان در آتش است و هیچ یار و یآوری نخواهید داشت.»

فَقَامَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

لوط به او ایمان آورد و ابراهیم گفت من به سوی پروردگارم می‌روم که او نیرومند فرزانه است.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ وَعَاطَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ

ما اسحاق و یعقوب را به او بخشیدیم و به فرزندان او نبوت و کتاب دادیم و در دنیا پاداشش را عطا کردیم و در آخرت از صالحان است.

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

چون لوط به قومش گفت: «شما کار بسیار ناپسندی انجام می‌دهید- کاری که قبل از شما هیچ کس در جهان انجام نداده است-

أَنتُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي
نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

چرا گرد مردان می‌گردید و راه را می‌برید و در مجامع خود به کارهای نکوهیده اقدام می‌کنید؟» جواب قوم او جز این نبود که گفتند: «اگر راست می‌گویی عذاب خدا را برای ما بیاور.»

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ

گفت: «پروردگار! مرا در مقابل گروه مفسدان یاری کن.»

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ

هنگامی که فرستادگان ما ابراهیم را مژده آوردند که مردم
این قریه را که مردمی ستمگرند، هلاک خواهیم کرد.

۳۲

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهُ
وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

گفت: «لوط هم در آنجاست.» گفتند: «ما بهتر می‌دانیم چه
کسانی آنجا هستند. ما او و خانواده‌اش را نجات می‌دهیم،
جز همسرش را که باقی خواهد ماند.»

۳۳

وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ ۖ وَقَبِيلُهُمْ
ذَرَعًا ۖ وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

چون فرستادگان ما نزد لوط آمدند اندوهگین و دلتنگ شد،
گفتند: «تترس و غمگین مباش ما تو و خاندانت را نجات
خواهیم داد جز همسرت را که همانجا باقی خواهد ماند.

۳۴

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ ۖ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ

بر اهل این قریه به خاطر فسقشان عذابی از آسمان فرو
خواهیم ریخت.»

۳۵

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

از آن قریه عبرت روشنی برای خردمندان باقی گذاشتیم.

۳۶

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا
الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

برادرشان شعیب را به مدین فرستادیم. گفت: «ای قوم
من! خدا را بپرستید و به روز قیامت امیدوار باشید و در
زمین فساد نکنید.»

۳۷

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ

چون او را تکذیب کردند زلزله آنها را فرو گرفت و در
خانه‌های خود به رو افتادند و مردند.

۳۸

وَعَادًا وَثُمُودًا ۚ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّن مَّسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمْ
الشَّيْطَانُ أَغْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا
مُسْتَبْصِرِينَ

قوم عاد و ثمود را نیز هلاک کردیم که سکونتگاههای آنها
برایتان آشکار است، شیطان اعمال آنها را در نظرشان
بیاراست و با این که بصیرت داشتند آنها را از راه
بازداشت.

وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ^ط وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ

موسی معجزاتی را برای قارون و فرعون و هامن آورد، اما آنها در زمین سرکشی می‌کردند ولی نتوانستند از خدا بگریزند،

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ^ط فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا^ج وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

ما هر کدام را به گناهش گرفتیم: بر بعضی از آنها تندبادی را روانه کردیم و بعضی را فریاد مرگبار فرو گرفت و بعضی را در زمین فرو بردیم و بعضی را غرق کردیم، خداوند به آنها ستم نکرد بلکه آنها به خود ستم کردند.

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
أَتَّخَذَتْ بَيْتًا^ط وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ

مثل کسانی که غیر خدا را به دوستی برگزینند همچون خانه‌ای است که عنکبوت بسازد، و اگر می‌دانستند، سست‌ترین خانه‌ها خانه عنکبوت است.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ^ط مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

به طور یقین آنچه را غیر از خدا می‌خوانند او می‌داند و او نیرومند فرزانه است.

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ^ط وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ

این مثلها را برای مردم می‌زنیم و جز عالمان آن را در نمی‌یابند.

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ

خداوند آسمانها و زمین را به راستی آفرید و مسلما در این عبرتی برای مؤمنان است.

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ^ط إِنَّ الصَّلَاةَ
تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ^ط وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ^ط وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

آنچه را از این کتاب بر تو وحی شده است تلاوت کن و نماز را برپا دار که نماز شما را از کارهای زشت و ناروا باز می‌دارد و ذکر خدا بزرگتر است و او می‌داند که شما چه می‌کنید.

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

با اهل کتاب جز به نیکوترین وجه مجادله نکنید مگر با آنهایی که ستم کرده‌اند و بگویید: «به آنچه بر ما و شما نازل شده ایمان داریم، معبود ما و شما یکی است و در برابر او تسلیم هستیم.»

وَكَذَلِكَ أُنْزِلَ إِلَيْكَ الْكِتَابُ فَلِلَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

اینگونه کتاب را بر تو نازل کردیم و اهل کتاب به آن ایمان می‌آورند و نیز کسانی از این گروه ایمان می‌آورند و جز کافران آیات ما را انکار نمی‌کنند.

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لِآرْتَابِ الْمُبْطِلُونَ

تو پیش از این کتاب خواندن و نوشتن نمی‌دانستی و گر نه اهل باطل به شک می‌افتادند

بَلْ هُوَ ءَايَةٌ بَيِّنَةٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

بلکه قرآن آیات روشنی است در سینه عالمان، و آیات ما را جز ستمکاران انکار نمی‌کنند.

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

گفتند: «چرا آیاتی از سوی پروردگارش بر او نازل نشده است؟» بگو: «آیات نزد خداست و من تنها هشدار دهنده آشکاری هستم.»

أَوْ لَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا آنان را بسنده نیست که این کتاب را بر تو نازل کردیم تا بر آنها تلاوت شود، به راستی در این کتاب برای مؤمنان رحمت و اندرز است.

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيِّنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

بگو: «گواهی خدا میان من و شما بس است، و آنچه را در آسمانها و زمین است می‌داند، معتقدان به باطل و انکارکنندگان خدا زیانکارانند.»

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۵۴

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

۵۵

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۵۶

يَعِبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ

۵۷

كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

۵۸

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

۵۹

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۶۰

وَكَايْنٍ مِنَ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۶۱

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

۶۲

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۶۳

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنَ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

آنها با شتاب از تو عذاب طلب می‌کنند و اگر موعد مقرری تعیین نشده بود بر آنها عذاب می‌آمد و ناگهان و بی‌خبر نازل می‌شد.

آنها با شتاب از تو عذاب می‌طلبند، حال آن که جهنم بر کافران احاطه دارد.

روزی که عذاب از بالا و پایین آنها را در بر می‌گیرد می‌فرماید: «حاصل عملتان را بچشید.

ای بندگان مؤمن من زمین من وسیع است، تنها مرا بپرستید.

همه کس مرگ را می‌چشد و سپس به سوی ما باز می‌گردید.

کسانی را که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند در غرفه‌های بهشت جای می‌دهیم که زیر آن جویها روان است و جاودانه در آن خواهند ماند» پاداش عمل کنندگان چه خوبست،

آنان که شکیبایی ورزیدند و بر پروردگار خود توکل کردند.

چه بسیار جنبندگانی که نمی‌توانند روزی خود را برگیرند و خداوند آنها و شما را روزی می‌دهد و او شنوای داناست.

اگر از آنان بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را آفرید و خورشید و ماه را رام کرد خواهند گفت: «خدا». پس چگونه منحرف می‌شوند؟

خداوند روزی هر یک از بندگان را که بخواهد فراوان می‌کند یا بر آنان تنگ می‌گیرد، زیرا خداوند به همه چیز داناست.

همچنین اگر از آنها بپرسی چه کسی از آسمان آب را فرو فرستاد و با آن زمین مرده را احیا کرد، خواهند گفت: «خدا». بگو: «آری سپاس خدای راست.» اما بیشتر آنها در نمی‌یابند.

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا
نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيَتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُۥ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ
الْمُحْسِنِينَ

۶۵

۶۶

۶۷

۶۸

۶۹

۱
حزب
۱۶۲
۳۴۹ر

۲

۳

۴

۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

غُلِبَتِ الرُّومُ

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۖ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ
يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

الف. لام. میم.

نزدیک این سرزمین رومیان مغلوب شدند

و بعد از مغلوب شدن دیری نخواهد گذشت که در ظرف چند
سال غلبه خواهند کرد.

قبل و بعد از پیروزی، فرمان خدا راست و در آن روز
مؤمنان به یاری خدا شادمان خواهند شد،

و او هر که را بخواهد یاری می‌کند و او نیرومند مهربان
است.

زندگی دنیا جز بازیچه و سرگرمی نیست. اگر بدانند زندگی
واقعی سرای دیگر است،

هنگامی که بر کشتی نشستند با اخلاص خدا را خواندند و
چون آنان را به سلامت به خشکی رساندیم باز شرک
آوردند،

تا آنچه را به آنها دادیم کفران کنند و چندی بهره گیرند و به
زودی خواهند دانست.

آیا ندیدند که ما حرمی امن قرار دادیم در حالی که مردم از
اطراف آن ربوده می‌شوند، چرا به باطل ایمان می‌آورند و
نعمت خدا را کفران می‌کنند.

کیست ستمکارتر از آن که بر خدا دروغ ببندد یا وقتی که
حق به سوی او آمد تکذیب کند، مگر جایگاه کافران دوزخ
نیست؟

کسانی را که در راه ما مجاهدت کنند به راههای خویش
راهنمایی خواهیم کرد، و خداوند با نیکوکاران است.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفِلُونَ

أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَفِرُونَ

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

ثُمَّ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ أُسَاءُوا السُّوْأَىٰ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاتٌ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِّدُ يَتَفَرَّقُونَ

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ

خداوند چنین وعده داده است و او در وعده خویش خلاف نمی‌کند ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.

آنان فقط به ظاهر زندگی دنیا واقف و از آخرت غافلند.

آیا با خود نیندیشیده‌اند که خدا آسمانها و زمین و آنچه را میان آنهاست جز به حق و تا مدتی محدود نیافریده است؟ ولی بیشتر مردم دیدار پروردگارشان را منکرند.

چرا در زمین نمی‌گردند تا ببینند سرانجام آنان که قبل از آنها بودند چگونه شد؛ آنها که توان بیشتری داشتند و در زمین دگرگونی به وجود آوردند و باعث آبادانیش شدند و رسولان با دلایل روشنگری بر آنها آمدند، خداوند بر آنها ظلمی نیاورد بلکه آنها به خود ستم کردند.

سرانجام بدکرداران بدتر شد زیرا آیات خدا را تکذیب کردند و آن را به مسخره گرفتند.

خداوند آفرینش را آغاز می‌کند و سپس آن را باز می‌گرداند و آن گاه به سوی او باز می‌گردید.

روزی که قیامت برپا شود، گناهکاران به ناامیدی فرو شوند

و هیچ بتی شفیع آنها نمی‌شود و دیگر به بت‌هایشان باور نخواهند داشت،

در آن روز که قیامت برپا می‌شود از یکدیگر جدا می‌شوند.

اما مؤمنان نیکوکار در باغی شادمان و مسرور خواهند بود.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

فَسُبْحَنَّ اللَّهَ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
تَنْتَشِرُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافَ
الْسِّنَتِكُمْ وَالْوَنُكُمَّ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ
فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنْ
السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

اما آنهایی که به آیات ما و دیدار آخرت کافر شدند در عذاب
الهی احضار شوند.

آن گاه که به شب در رسید و آن دم که به صبح در آید خدا
را ستایش کنید،

در آسمانها و زمین و در پسینگاه و به هنگام نیمروز سپاس
او راست،

زنده را از مرده و مرده را از زنده بر می‌آورد و زمین مرده
را زنده می‌کند و همین گونه برانگیخته می‌شوید.

از نشانه‌های قدرت اوست که شما را از خاک آفرید، پس آن
گاه به صورت انسان در آمدید و پراکنده شدید.

از نشانه‌های قدرت اوست که همسرانی از جنس خودتان
برایتان آفرید تا به آنها آرام گیرید و در میانتان دوستی و
مهربانی به وجود آورد، به راستی که این عبرتی است برای
آنان که می‌اندیشند.

از نشانه‌های قدرت او آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف
زبانها و رنگهای شماس‌ت، به راستی که این عبرتی است برای
دانایان.

از نشانه‌هایش خفتتان است به شب و روز و بهره جستن از
فضل او که این عبرتی است برای آنان که گوش شنوا
دارند.

از نشانه‌های قدرت اوست که برق را برای بیم و امید به
شما نشان می‌دهد و از آسمان آبی فرو می‌فروستد و به آن
زمین مرده را زنده می‌کند، به راستی که این عبرتی است
برای گروهی که می‌اندیشند.

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانُونٍ

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ ۖ هَلْ لَّكُم مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا ۚ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

از نشانه‌های قدرت اوست که آسمان و زمین به فرمانش برپاست، سپس هنگامی که شما را از زمین فرا می‌خواند ناگهان خارج می‌شوید.

هر که در آسمان و زمین است از آن اوست و همگی فرمانبردار او هستند.

اوست که آفرینش را آغاز کرد و سپس آن را باز می‌گرداند که برایش آسانتر است و برترین توصیف در آسمانها و زمین از آن اوست و او نیرومند فرزانه است.

خداوند برای شما از خودتان مثلی می‌زند: آیا بردگان شما در آنچه روزیتان کرده‌ایم با شما شریک هستند تا در مال با شما برابر باشند و همانگونه که شما از یکدیگر بیم دارید از آنها هم بیم داشته باشید؟ این چنین آیات را برای خردمندان بیان می‌کنیم.

آری ستمکاران از هوی و هوس خود بدون علم و آگاهی پیروی می‌کنند و چه کسی قادر است آنهایی را که خدا گمراه کرده است هدایت کند؟ و برای آنها هیچ یار و یابوری نخواهد بود.

با یکتا پرستی روی به دین آور، این آفرینشی است که خدا مردم را به آن شیوه آفرید، تغییری در آفرینش خدا نیست، این است آیین استوار و لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند.

به سویش بیاوید و از او بترسید و نماز را برپا دارید و از مشرکان نباشید.

از کسانی که در دینشان فرقه فرقه شدند و هر فرقه‌ای به آنچه داشت دلخوش بود.

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا
أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَايَةٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

فَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَا ءَاتَيْتُمْ مِّن رَّبًّا لَّيْرُبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ
اللَّهِ وَمَا ءَاتَيْتُمْ مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُضْعِفُونَ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَفْعَلُ مِثْلَ ذَلِكَ مِّن
شَيْءٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ
لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

چون زبانی به مردم برسد پروردگارشان را بخوانند و به
درگاه او توبه کنند و چون رحمت خویش را به آنها بچشاند
آن گاه گروهی از آنها به پروردگارشان شرک می‌آورند

تا به آنچه آنها را داده‌ایم کفران کنند، اکنون بهره گیرید که
به زودی خواهید دانست.

آیا دلیل محکمی برای آنها نازل کردیم تا از چیزی که با خدا
شریک می‌سازند سخن بگویند.

هنگامی که رحمتی به مردم بچشانیم به آن شاد می‌شوند و
اگر به خاطر اعمالی که انجام داده‌اند مصیبتی به آنها برسد
ناگاه مأیوس می‌شوند.

آیا ندیدند که خداوند روزی هر کس را بخواهد گشایش
دهد یا تنگ گیرد؟ به راستی در این امر برای گروهی که
ایمان می‌آورند، عبرت‌هاست.

حق خویشاوند و مسکین و در راه مانده را بده، این برای
کسانی که طالب خشنودی خدا هستند بهتر است و آنها
رستگارند.

آنچه ربا می‌دهید تا اموال مردم افزایش یابد نزد خدا
افزایشی در کار نیست، ولی با زکاتی که در طلب خشنودی
خدا می‌دهید فزونی حاصل می‌آید.

خداست آن که شما را آفرید و روزی داد و می‌میراند و باز
زنده می‌کند، آیا کسانی را که شریک خدا می‌سازید
می‌توانند از این گونه کارها انجام دهند؟ منزه و برتر است
از آنچه شریک او قرار می‌دهند.

به سبب اعمال مردم، در برّ و بحر فساد آشکار شد تا جزای
بخشی از اعمالی را که انجام داده‌اند به آنها بچشاند شاید
باز گردند.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلَ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ

فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَیِّمِ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ یَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُو مِن اللَّهِ یَوْمَئِذٍ یَصَّدَّعُونَ

مَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَن عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنفُسِهِمْ یَمْهَدُونَ

لِیَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ لَا یُحِبُّ الْکَافِرِينَ

وَمِنَ ءَايَاتِهِ ۚ أَن یُرْسِلَ الرِّیَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِیَذِیْقَکُم مِّن رَّحْمَتِهِ ۚ وَلِتَجْرِیَ الْفُلُکُ بِأَمْرِهِ ۚ وَلِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّکُم تَشْکُرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَیِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا ۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَیْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُ الَّذِی یُرْسِلُ الرِّیَحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فِیْبَسُطُهُو فِی السَّمَآءِ کَیْفَ یَشَآءُ وَیَجْعَلُهُو کِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ یَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ فَاِذَا أَصَابَ بِهِ ۚ مَن یَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ اِذَا هُمْ یَسْتَبْشِرُونَ

وَإِن كَانُوا مِن قَبْلِ أَن یُنَزَّلَ عَلَیْهِم مِّن قَبْلِهِ ۚ لَمُبْلِسِينَ

فَانْظُرْ اِلَیْ ءَاثِرِ رَحْمَتِ اللَّهِ کَیْفَ یُحِی الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحِی الْمَوْتِ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ

بگو: «در زمین بگردید تا ببینید عاقبت گذشتگان، که بیشترشان مشرک بودند، چگونه بود.»

به آیین استوار روی آور پیش از آن که روزی فرا رسد که آن را بازگشتی از جانب خداوند نیست، در آن روز مردم دو گروه شوند.

کسی که کفر ورزد، کیفرش بر خود اوست، و آن که نیکوکار باشد سود خود را مهیا کرده است.

تا (خداوند) مؤمنان درستکار را از فضل خود پاداش دهد، به راستی که او کافران را دوست ندارد.

از نشانه‌های قدرت او این است که بادهای مژده دهنده را می‌فرستد تا شما را از رحمت خود بپشاند و کشتیها به فرمانش روان باشند و از فضل او روزی خود را بجوید شاید شکرگزاریید.

پیش از تو پیامبرانی را بر قومشان فرستادیم که دلایل روشنی به آنان عرضه کردند. آن گاه از مجرمان انتقام گرفتیم و ما عهده‌دار یاری مؤمنان بودیم.

خداست که باده‌ها را برای به حرکت درآوردن ابرها می‌فرستد و بعد آن را در آسمان آن گونه که بخواهد می‌گستراند و پاره پاره می‌کند و می‌بینی که دانه‌های باران از لابلای آن خارج می‌شود تا به هر کس از بندگان‌ش که بخواهد فرو ریزد و شادمان شوند،

هر چند پیش از آن که بر آنان نازل شود مایوس بودند.

به آثار رحمت خدا بنگر که چگونه زمین مرده را زنده می‌کند، به طور یقین چنین خدایی زندگی بخش مردگان است و بر هر کاری تواناست.

وَلَيْنِ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ

فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
مُدْبِرِينَ

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَى عَنْ ضَلَّاتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِئُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ
إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ
جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ

اگر بادی بفرستیم که ببینند کاشته‌هایشان را زرد می‌کند
راه کفران پیش می‌گیرند.

تو نمی‌توانی صدای خود را به مردگان بشنوانی و سخت را
به کرانی که رو می‌گردانند بشنوانی،

و نیز نمی‌توانی هدایت کننده نابینایان از گمراهی باشی. تو
نمی‌توانی بشنوانی جز به آنان که به نشانه‌های ما ایمان
دارند و خود مطیعند.

خداست که آفریده‌های ضعیف چون شما را آفرید و پس از
ناتوانی نیرو بخشید و پس از نیرومندی ناتوانی و پیری را
قرار داد، هر چه بخواهد می‌آفریند و او دانای تواناست.

روزی که قیامت برپا شود گنهکاران سوگند یاد می‌کنند که
جز ساعتی درنگ نداشته‌اند. آری این چنین از درک حقیقت
محروم می‌شوند.

عالمان مؤمن می‌گویند: «شما به فرمان خدا تا روز قیامت
درنگ کردید و اکنون روز رستاخیز است ولی شما
نمی‌دانستید.»

در آن روز پوزش ستمکاران سودی ندارد و توبه آنان
پذیرفته نخواهد شد.

ما در این قرآن برای مردم هر گونه مثلی آوردیم و اگر
آیه‌ای برای آنها بیاوری، کافران خواهند گفت: «شما یاهو
گویانی بیش نیستید.»

خداوند اینگونه بر دلهای نادانان مهر می‌زند.

پس صبر پیشه کن که وعده خدا حق است و هرگز آنان که
ایمان ندارند تو را سبکسر نگردانند.

۱
۳۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الف. لام. میم.

۲

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

این آیات کتاب استوار است،

۳

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

نیکوکاران را هدایت و رحمت است؛

۴

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ

برپا دارندگان نماز و دهندگان زکات و یقین کنندگان به آخرت-

۵

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

که در طریق هدایت پروردگارشان هستند- رستگارند.

۶

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

بعضی از مردم خریدار سخنان بیهوده‌اند تا به نادانی مردمان را از راه خدا گمراه کنند و آیات را به استهزاء گیرند، عذاب خوار کننده‌ای نیز نصیب آنهاست.

۷

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا
كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

آن گاه که آیات ما بر او خوانده شود با خودپسندی چنان روی برتابد که گویی آن را نشنیده است یا گویی گوشه‌ایش سنگین است. او را به عذاب دردناک بشارت ده.

۸

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

نصیب مؤمنان نیکوکار باغهای پر نعمت است

۹

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

که جاودانه در آن بمانند- وعده خدا راست است و او توانمند فرزانه است.

۱۰

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ
رَوْسًى أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنزَلْنَا مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

آسمانها را بدون ستونی که ببینید آفرید و بر روی زمین کوهها افکند تا شما را نلرزاند و از هر جنبنده‌ای در آن بپراکند و از آسمان آبی نازل کردیم و گیاهان نیکوی گونه‌گون در آن برویانیدیم.

۱۱

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۚ بَلِ
الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

این آفرینش خداست، پس به من نشان بدهید آنها که غیر او هستند چه آفریده‌اند؛ بلکه ستمکاران در گمراهی آشکاری هستند.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ
فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

۱۳

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ ۖ يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ
الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

۱۴

وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ
وَفِصْلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ

۱۵

وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَن تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا
تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبُكُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ
أَنَابَ إِلَيَّ ۖ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

۱۶

يَبْنَىٰ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ

۱۷

يَبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

۱۸

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّ
اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

۱۹

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ ۖ وَأَغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۖ إِنَّ أَنْكَرَ
الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

لقمان را فرزانی دادیم: «شکر خدا را به جای آور که هر
کس شکر کند، به سود خود سپاس گفته است و آن کس که
کفران کند، خدا بی‌نیاز و ستوده است.»

هنگامی که لقمان فرزندش را پند داد، گفت: «ای پسرک
من! چیزی را شریک خدا قرار نده که شرک ستم بزرگی
است.»

به انسان سفارش پدر و مادرش را کردیم. مادر به او حامله
شد و هر روز ناتوان‌تر می‌شد و پس از دو سال او را از
شیر بازگرفت و سفارش کردیم که باید سپاسگزار من و
پدر و مادرت باشی که بازگشت به سوی من است.

اگر آن دو بکوشند که ندانسته چیزی را شریک من قرار
دهی اطاعتشان مکن ولی در دنیا با آنها به شایستگی رفتار
کن و پیرو راه کسانی باش که به سوی من آمده‌اند، بازگشت
همه به سوی من است و من شما را از اعمالتان آگاه می‌کنم.

ای پسرک من. اگر عملی به اندازه دانه خردل در درون
سنگی یا در آسمانها یا در زمین باشد خداوند به حسابش
می‌آورد زیرا خدا دقیق و آگاه است.

ای پسرک من. نماز را برپا دار و امر به معروف و نهی از
منکر کن و در برابر مصائبی که بر تو می‌رسد شکیبا باش که
این از کارهای سترگ است،

و با بی‌اعتنایی از مردم روی مگردان و با غرور بر زمین راه
مرو که خداوند خودپسندان را دوست ندارد

و در راه رفتن اعتدال را رعایت کن و صدایت را بلند مکن
زیرا ناخوشایندترین صداها صدای خران است.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ
مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا
عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَٰوْكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ
السَّعِيرِ

وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۖ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۖ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم
بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ

وَلَٰئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

وَلَوْ أَتَمَّا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمَ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن
بَعْدِهِ ۖ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

مَّا خَلَقُكُمْ وَلَا بَعَثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ

آیا ندیدید که خداوند آنچه را در آسمانها و زمین است رام
شما کرد و نعمتهای آشکار و نهانش را بر شما ارزانی داشت؛
ولی بعضی از مردم بدون علم و راهنما و کتاب روشنگری در
باره خدا مجادله میکنند

و چون به آنها گفته شود آنچه را خدا نازل کرده پیروی
کنید، گویند: «نه! ما از آیین نیاکان خود پیروی می‌کنیم،
حتی اگر شیطان آنها را به عذاب سوزان فرا خوانده باشد؟»

کسی که روی تسلیم به درگاه خدا آورد و نیکوکار باشد به
دستاویز محکمی چنگ زده است و سرانجام کارها به سوی
خداست.

کسی که کفر ورزد، کفرش تو را غمگین نکند، بازگشت همه
به سوی ماست و ما آنها را از اعمالی که انجام داده‌اند آگاه
خواهیم کرد، زیرا خدا به اسرار دلها آگاه است.

پس از آن که اندکی کامیابشان کردیم به عذاب سختی
گرفتارشان می‌کنیم

و اگر از آنها بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را آفرید،
خواهند گفت: خدا. بگو: سپاس خدا را. ولی اکثر آنها
نمی‌دانند.

آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست و خداوند
بی‌نیاز و ستوده است.

اگر درختان روی زمین قلم و هفت دریا مرکب شود کلمات
الهی پایان‌پذیر نیست. به راستی که خدا نیرومند فرزانه
است.

آفریدن و برانگیختن همه شما همانند زنده کردن یک نفر
بیش نیست، به راستی که خدا شنوای بیناست.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

آیا ندیدی که خدا شب را به روز و روز را به شب می‌آورد و خورشید و ماه را در اختیار دارد که هر یک تا زمانی معین در حرکت است، و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطْلُ
وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

اینها از آن است که خداوند حق است و آنچه را غیر از او می‌خوانند باطل است و خداوند بلند مرتبه و بزرگوار است.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ
مِّنْ ءَايَاتِهِۦ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

آیا ندیده‌ای که کشتی به لطف و احسان خدا در دریا حرکت می‌کند تا گوشه‌ای از آیات خود را به شما نشان بدهد که در آن نشانه‌هایی برای شکیبایان شاکر وجود دارد.

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ

هنگامی که موج همچون سایه آنها را بپوشاند و با اخلاص در دین، خدا را بخوانند و چون آنها را با رساندن به خشکی نجات دهد بعضی از آنها ثابت می‌مانند و آیات ما را جز حيله‌گران و ناسپاسان انکار نمی‌کنند.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
عَن وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَن وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ
الْغُرُورُ

ای مردم از پروردگار خود بترسید و از روزی که هیچ پدری کیفر فرزند را به عهده نگیرد و هیچ فرزندی کیفر پدر را عهده‌دار نشود پروا کنید. به راستی وعده خدا حق است، پس زندگی دنیا شما را نفریبد و شیطان فریبکار به (کرم) خدا مغرورتان نکند.

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي
نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

خدا از وقت قیامت با خبر است و او باران را نازل می‌کند و آنچه را در رحمهاست می‌داند و کسی نمی‌داند فردا چه به دست می‌آورد و هیچ کس نمی‌داند در کدام دیار می‌میرد، به طور یقین خداوند دانای آگاه است.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الم	۳۵۸ ر
۲	تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ	
۳	أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ	
۴	اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ	
۵	يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ	
۶	ذَٰلِكَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	
۷	الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۖ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ	
۸	ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ	
۹	ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ ۚ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ	
۱۰	وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ	
۱۱	قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ	حزب ۱۶۶

الف. لام. میم.

ارسال این کتاب که تردیدی در آن نیست از جانب پروردگار جهانیان است،

ولی آنها می‌گویند آن را به دروغ بافته است، بلکه آن حق است و از جانب پروردگار توست تا گروهی را هشدار دهی که پیش از تو بیم رسانی برای‌شان نیامده است، شاید هدایت شوند.

خداست که آسمانها و زمین و آنچه را میان آنهاست در شش روز آفرید و آن گاه بر عرش استیلا یافت، جز او شما را کارساز و شفיעی نیست چرا به خود نمی‌آیید؟

امور زمین را از آسمان تدبیر می‌کند و آن گاه در روزی که به حساب شما هزار سال است به جانب او بالا می‌رود.

او دانای پنهان و آشکار و نیرومند مهربان است.

آن که هر چیز را نیکو آفرید و آفرینش آدمیان را از گل آغازید،

سپس نسل او را از عصاره آب ناچیز به وجود آورد

و آن گاه اندام او را متوازن ساخت و از روح خود در او دمید و برای شما گوش و چشم و دل تدارک دید، اما کمتر سپاس به جای می‌آورید.

گفتند: «آیا وقتی در زمین ناپدید شدیم از نو آفرینش خواهیم یافت؟» ولی آنها دیدار پروردگارشان را انکار می‌کنند.

بگو: «فرشته مرگ که بر شما گماشته شده جاتان را می‌گیرد و بعد به سوی پروردگارتان باز می‌گردید.»

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا
أَبْصِرْنَا وَاسْمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

۱۳

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

۱۴

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

۱۵
سجده
واجب

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝

۱۶

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

۱۷

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۸

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ

۱۹

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ
نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۲۰

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا
مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ ۖ الَّذِينَ
كُنتُمْ بِهِءُ تَكْذِبُونَ

اگر شاهد زمانی باشی که مجرمان در پیشگاه پروردگارشان
سر به زیر افکنده‌اند. – «پروردگارا! دیدیم و شنیدیم، ما را
باز گردان تا کار شایسته انجام دهیم که اکنون به یقین
رسیده‌ایم.»

– اگر اراده می‌کردیم هدایت هر کس را که می‌خواستیم به
او ارزانی می‌داشتیم ولی وعده من حق است که دوزخ را از
جن و انس پر می‌کنم.

– بچشید به کیفر آن که دیدار امروزتان را از یاد بردید، ما
نیز فراموشتان کردیم و به سزای کردارتان عذاب ابدی را
بچشید.

تنها کسانی به آیات ما ایمان می‌آورند که وقتی بر آنها
خوانده شود سجده‌کنان به رو در افتند و تسبیح و سپاس
پروردگارشان را به جا آورند و تکبر نکنند؛.

پهلوی از بستر خواب برگیرند و با بیم و امید پروردگارشان را
بخوانند و از آنچه روزیشان داده‌ایم انفاق کنند.

هیچ کس نمی‌داند چه پاداشها (ی مهمی) که روشنی بخش
دیدگان است برای آنها اندوخته شده است و این پاداش
اعمالی است که انجام داده‌اند.

آیا مؤمن مانند فاسق است؟ هرگز یکسان نخواهد بود.

اما مؤمنان نیکوکار را به پاداش کردارشان باغبانی است.

اما منزلگاه فاسقان آتش است، هر وقت بخواهند از آن
خارج شوند به آنجا بازگردانده می‌شوند و به آنها گفته شود
بچشید عذاب آتشی که آن را انکار می‌کردید.

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

۲۲

وَمَن أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ

۲۳
ره ۳۶

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّنْ
لِّقَائِهِ ۖ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ

۲۴

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
يُوقِنُونَ

۲۵

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ

۲۶

أَوْ لَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا يَسْمَعُونَ

۲۷

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ
زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ

۲۸

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۲۹

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ

۳۵

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ ۖ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ

و قبل از عذاب آخرت عذاب دنیا را به آنها می‌چشانیم،
شاید باز گردند.

کیست ستمکارتر از آن کسی که به آیات پروردگار او را پند
دهند ولی اعراض کند؟ ما از مجرمان انتقام خواهیم گرفت.

به موسی کتاب دادیم و از دیدار او در شک مباش، و ما آن
را راهنمای بنی اسرائیل قرار دادیم،

و پیشوایانی از آنها برگزیدیم که چون صبور بودند و به
آیات ما یقین داشتند به فرمان ما هدایت می‌کردند.

مسلم‌ا پروردگار تو روز قیامت در آنچه اختلاف داشتند در
میانشان داوری خواهد کرد.

آیا پی نبردند که پیش از این چه نسل‌های بسیاری را هلاک
کردیم و اینان در خانه‌های آنان می‌گذرند، به راستی در آن
عبرت‌هاست چرا نمی‌شنوند؟

آیا ندیدی که ما آب را به زمین خشک می‌رانیم و به وسیله
آن حاصلی می‌رویانیم که هم چارپایانشان از آن می‌خورند و
هم خودشان تغذیه می‌کنند، چرا نمی‌بینید؟

و می‌گویند: «اگر راست می‌گویید این پیروزی چه زمانی فرا
می‌رسد؟»

بگو: «روز پیروزی ایمان آوردن کافران سودی نخواهد
داشت و به آنها مهلتی داده نمی‌شود.»

پس از آنها روی بگردان و منتظر باش که آنها نیز منتظرند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۚ وَأُولَٰؤُاْ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُم مَّعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

ای پیامبر از خدا بترس و از کافران و منافقان اطاعت نکن، زیرا خداوند دانای فرزانه است.

پیرو چیزی باش که از جانب پروردگارت به تو وحی می‌شود، زیرا خداوند به کردارتان آگاه است.

بر خدا توکل کن زیرا کارسازی را بسنده است.

خداوند دو قلب در درون هیچ مردی قرار نداده است و نیز همسران ظاهر کرده شما را مادرانتان قرار نداده است و پسر خوانده‌های شما را فرزندانان نکرده است، این حرفی است که به زبان می‌گویید، خداوند حق می‌گوید و به راه راست هدایت می‌کند.

آنها را به نام پدرانشان بخوانید که نزد خدا منصفانه‌تر است و اگر پدرانشان را نمی‌شناسید برادران دینی و دوستان شما هستند، اگر قبلاً خطایی کرده‌اید بر شما گناهی نیست مگر در آنچه دلتان بر آن عمد دارد. و خدا آمرزنده مهربان است.

پیامبر نسبت به مؤمنان از خودشان سزاوارتر است و همسران او مادران مؤمنان هستند و در کتاب خدا خویشاوندان نسبی از مؤمنان و مهاجران به یکدیگر سزاوارترند مگر این که به دوستانتان نیکی کنید، که این حکم در کتاب خدا نوشته شده است.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۚ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا

۸

لَيَسْئَلَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

۹
۳۶۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

۱۰

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا

۱۱

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

۱۲

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُٓ إِلَّا غُرُورًا

۱۳

وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَعِذُّنَ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۖ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا

۱۴

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَفْطَارِهَا ثُمَّ سُلِیُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا

۱۵

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤْلُونَ إِلَّا دُبُرَ ۚ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

چون از پیامبران پیمان گرفتیم و از تو، نوح، ابراهیم، موسی و عیسی پسر مریم و از همه آنها پیمان محکمی گرفتیم.

تا سرانجام از صدق راستگویان بپرسد و برای کافران عذاب دردناکی مهیا کرده است.

ای مؤمنان نعمتی را که خدا به شما داده است به یاد آورید. آن گاه که لشکریانی نزد شما آمدند ما طوفان و لشکری که نمی‌دیدید بر آنها فرستادیم و خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست.

آن گاه که از بالا و پایین به شما حمله بردند و آن دم که چشمها خیره شد و جانها به گلو رسید و گمانهای گوناگونی به خدا بردید،

در آنجا مؤمنان آزمایش شدند و به سختی تکان خوردند،

چون منافقان و بیماردلان می‌گفتند خدا و پیامبرش جز فریب به ما وعده‌ای نداده‌اند

و نیز هنگامی که گروهی از آنها گفتند «ای یثربیان اینجا جای ماندن شما نیست، برگردید.» گروهی از آنها از پیامبر اجازه می‌خواستند و می‌گفتند خانه‌های ما بی‌محافظ است، در حالی که بی‌محافظ نبود و می‌خواستند فرار کنند

و اگر از اطراف شهر آنان را محاصره و پیشنهاد بازگشت به کفر و شرک می‌کردند بی‌درنگ می‌پذیرفتند.

حال آن که آنها پیش از این با خدا پیمان بسته بودند که به دشمن پشت نکنند و خدا از پیمان خود بازخواست خواهد کرد.

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ
وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ
إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ
تَدَوُّرًا أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ
الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَٰئِكَ
لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ
أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا
فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا
اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَنًا
وَتَسْلِيمًا

بگو: «فرار از مرگ و کشته شدن به حالتان مفید نیست و
در این صورت بهره‌مندی شما جز مدت کوتاهی نخواهد
پایید.»

بگو: «اگر خدا خواستار مصیبت یا رحمتی برای شما باشد چه
کسی در برابر اراده او حفظتان می‌کند و غیر از خدا دوست
و مدد کاری نخواهید یافت.»

خداوند به خوبی کسانی که مردم را از جنگ باز می‌داشتند و
کسانی را که به برادران خود می‌گفتند به سوی ما بیاوید و
جز اندکی به کارزار نمی‌آیند، می‌شناسد.

آنها به شما بخل می‌ورزند و در زمان ترس آنها را می‌بینی که
نگاهت می‌کنند و دیدگانشان می‌گردد مثل این که از
سکرات مرگ بیهوش شده‌اند، اما وقتی ترس برطرف شد، با
زبان تند از حرص مال (غنایم) شما را می‌رنجانند، آنها ایمان
نیاورده‌اند و خداوند اعمالشان را تباه کرده است و این کار
بر خدا آسان است.

آنها گمان می‌کردند که احزاب نرفته‌اند و اگر بازگشتی در
کار باشد دوست دارند به میان اعراب بازگردند و از اخبار
شما جویا شوند و اگر در میان شما باشند جز عده کمی به
جنگ نپردازند.

به طور یقین زندگی رسول خدا برای شما و آنان که به خدا و
روز قیامت امیدوارند، و خدا را بسیار یاد می‌کنند، سرمشق
نیکی‌ی بود.

مؤمنان با دیدن احزاب گفتند: «این همان است که خدا و
رسولش به ما وعده داده‌اند و گفته خدا و رسولش راست
بود.» و این امر جز بر ایمان و تسلیمشان نیفزود.

مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجُلٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

لَيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْدارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا

يَنْسَاءَ النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ يُضَعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

در میان مؤمنان مردمانی هستند که بر پیمان با خدا صادقانه وفادار ماندند. بعضی پیمان خود را به آخر رساندند و عده‌ای در انتظارند و هرگز تغییر و تبدیلی در عهد و پیمان خود نداده‌اند

تا خدا پاداش صدق راستگویان را بدهد و اگر بخواهد منافقان را عذاب کند یا توبه آنها را بپذیرد؛ زیرا خداوند آمرزنده مهربان است.

خداوند کافران را خشناک و ناامید بازگرداند. خداوند مؤمنان را از جنگ بی‌نیاز کرد. خداوند مقتدر نیرومند است.

گروهی از اهل کتاب را که از آنها حمایت کردند از قلعه‌های محمشان پایین کشید و در دلشان وحشت انداخت و شما گروهی از آنها را به قتل رساندید و گروهی را اسیر کردید.

خدا زمین و خانه و اموالشان و نیز زمینی را که گام در آن نهاده بودید به شما واگذاشت، که خداوند بر هر کاری تواناست.

ای پیامبر! به همسرانت بگو: «اگر طالب زندگی دنیا و زینت آن هستید بیایید تا از آن برخوردارتان کنم و شما را به طرز نیکویی رها سازم؛

و اگر خدا و رسولش و سرای آخرت را بخواهید به راستی خداوند برای نیکوکارانتان پاداش بزرگی آماده کرده است.»

– ای زنان پیامبر! هر کدام از شما که مرتکب کار ناروای آشکاری شود عذابش دو برابر است و این بر خدا آسان است.

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا
أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا

۳۲

يَنْسَاءَ اللَّيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا
تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا
مَّعْرُوفًا

۳۳

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ
وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا

۳۴

وَأذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

۳۵

ر۳۶۵

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

از میان شما هر کس مطیع خدا و رسولش باشد و عملی
شایسته انجام دهد پاداش او را دو چندان عطا می‌کنیم و
روزی نیکویی برایش آماده کرده‌ایم.

– ای زنان پیامبر! شما مانند زنان دیگر نیستید، اگر
پرهیزگار باشید نرم و نازک سخن نگویید تا بیماردلان به
طمع افتند، پسندیده سخن بگویید

و در خانه‌هایتان بمانید و به شیوه جاهلیت پیشین (با
زینت‌های خود) ظاهر نشوید و نماز را بر پا دارید و زکات
بدهید و خدا و رسولش را اطاعت کنید. خداوند می‌خواهد
پلیدی را از شما اهل بیت دور کند و چنان که باید و شاید
شما را پاک سازد.

از آیات خدا و حکمتی که در خانه‌های شما خوانده می‌شود به
یاد داشته باشید، زیرا خداوند دقیق آگاه است.

خداوند برای مردان و زنان مسلمان، مردان و زنان با ایمان،
مردان و زنان فرمانبردار، مردان و زنان راستگو، مردان و
زنان شکیبا، مردان و زنان فروتن، مردان و زنان صدقه
دهنده، مردان و زنان روزه‌دار، مردان و زنانی که حافظ
شرمگاهشان هستند و مردان و زنانی که بسیار یاد خدا
می‌کنند، آمرزش و پاداش بزرگی آماده کرده است.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ^ق وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ^ط فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

۳۷

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ^ص سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ^ج وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا

۳۸

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ^ق وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

۳۹

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ^ق وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

۴۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

۴۱
۳۶۶

وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

۴۲

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

۴۳

هیچ مرد و زن با ایمانی در کاری که خدا و رسولش حکم کنند از خود از خود اختیاری ندارد و هر کس فرمانبردار خدا و رسولش نباشد به سختی در گمراهی افتاده است

و تو به کسی که خداوند به او نعمت داده و تو نیز نعمتش دادی گفتی همسرت را برای خودت نگاهدار و از خدا بترس. و آنچه را در دل پنهان داشتی خدا آشکار ساخت و تو از مخالفت مردم ترسیدی با این که سزاوار بود از خدا بترسی. چون زید از همسرش کام گرفت، ما او را به نکاح تو درآوردیم تا مؤمنان در نکاح همسران پسر خوانده خود اگر از آنها کام گرفتند بر خود گناهی نپندارند که فرمان خدا انجام شده است.

در آنچه خدا بر پیامبر حلال کرده بر او گناهی نیست، همانطور که خدا برای پیامبران پیشین چنین سستی نهاده بود و فرمان خدا حساب شده و دقیق است.

آنان که رسالت خدا را ابلاغ می‌کنند، جز خدا از کسی نمی‌ترسند، خدا برای حسابگری (اعمالشان) کافی است.

محمد پدر هیچ یک از مردان شما نیست لکن رسول خدا و آخرین پیامبر است و خداوند به هر چیز آگاه است.

ای مؤمنان ذکر خدا را بسیار بگویید،

بامدادان و شبانگاهان او را تسبیح گویید،

او به همراه فرشتگانش بر شما درود می‌فرستد تا شما را از تاریکی به روشنی بیرون برند، زیرا خدا با مؤمنان مهربان است.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

۴۵

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

۴۶

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

۴۷

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا

۴۸

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

۴۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

۵۰

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

روزی که با او دیدار کنند تحیتشان سلام است و پاداش ارجمندی برای آنها آماده کرده است.

– ای پیامبر! ما تو را گواه و بشارت دهنده و هشدار دهنده فرستادیم

که به فرمان خدا به سوی او دعوت کنی و چراغی روشنی بخش باشی.

مؤمنان را بشارت ده که خدا را بر آنان فضل بزرگی است

و از کافران و منافقان اطاعت نکن و از آزارشان درگذر و بر خدا توکل کن که کارسازی و حمایت او کافی است.

– ای مؤمنان! هنگامی که با زنان با ایمان ازدواج کردید و قبل از همبستر شدن طلاقشان دادید شما را بر آنها عده‌ای نیست که به سرآورند، متاعی به آنها بدهید و به نیکی رهایشان کنید.

– ای پیامبر! ما همسرانی را که مهرشان را پرداخته‌ای و کنیزانی که خدا به غنیمت نصیب کرده است و دختر عمو، دختر عمه، دختر دایی و دختر خاله‌هایت را که با تو مهاجرت کرده‌اند برای تو حلال کردیم، و همچنین هر زن با ایمانی که خود را به پیامبر ببخشد به شرط آن که پیامبر بخواهد با او ازدواج کند، این حکم مخصوص توست نه سایر مؤمنان. ما می‌دانیم برای آنها در باره همسران و کنیزانشان چه حکمی مقرر کرده‌ایم تا مشکلی برای تو نباشد و خداوند آمرزنده مهربان است.

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُصَوِّ إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ
أَبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ
أَعْيُنُهُمْ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ
لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبْظِرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِنِينَ لِحَدِيثٍ
إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

نوبت هر یک از همسرانت را که بخواهی به تأخیر انداز و
هر کدام را خواستی نزد خود بیاور و اگر بعضی از آنها را که
برکنار کرده‌ای بخواهی نزد خود آوری گناهی بر تو نیست،
این گزینش برای خوشدلی آنهاست که غمگین نشوند و از
آنچه در اختیار همه آنها گذاشتی خشنود گردند و خداوند
آنچه را که در قلوب شماست می‌داند و او دانای بردبار
است.

بعد از این هیچ زنی بر تو حلال نیست و نمی‌توانی زنی به
جای آنها اختیار کنی هر چند حسنش خوشایند تو واقع شود
مگر کنیزی که او را به غنیمت مالک شوی، خداوند مراقب
همه چیز است.

– ای مؤمنان! به خانه‌های پیامبر داخل نشوید مگر آن که
شما را به غذایی دعوت کند، بی‌آن که منتظر آماده شدن آن
باشید. ما دام که دعوت شدید داخل شوید و پس از غذا
خوردن پراکنده شوید و سرگرم صحبت نشوید که پیامبر از
این رفتار ناراحت می‌شود ولی از شما شرم می‌کند، اما خدا
از بیان حق شرم ندارد و اگر از همسران پیامبر چیزی
خواستید از پس پرده بخواهید، این کار دل شما و آنها را
پاکتر می‌دارد و شما حق آزار رسول خدا را ندارید و پس از
او هرگز نباید همسران او را به نکاح خود درآورید که این
کار نزد خدا گران می‌آید.

اگر چیزی را آشکار یا پنهان کنید خداوند از همه چیز آگاه
است.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِيْ ءَابَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ
وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۚ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدًا

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا
فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابٍ ۚ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذَيْنَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ
فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا

مَلْعُونِينَ ۖ أَيْنَمَا تُقِفُوا أَخَذُوا وَقَتِلُوا تَقْتِيلًا

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ
تَبْدِيلًا

زنان را گناهی نیست اگر در نزد پدر، پسر، برادر، برادر
زاده، خواهر زاده، زنان مسلمان و یا مملوکان خود بدون
حجاب باشند، از خدا بترسید که او بر هر چیز ناظر است.

خداوند و فرشتگانش بر پیامبر درود می‌فرستند، ای
مؤمنان بر او درود بفرستید و سلام کنید (و تسلیم او
باشید)

خداوند کسانی را که خدا و پیامبرش را آزار می‌دهند در
دنیا و آخرت از رحمت خود دور خواهد کرد و عذاب خوار
کننده‌ای برای‌شان آماده کرده است

و نیز کسانی که، بی‌گناه، باعث آزار مردان و زنان با ایمان
شوند مرتکب تهمت و گناه آشکاری شده‌اند.

ای پیامبر! به همسران و دخترانت و زنان باایمان بگو
روسی بر سر ببندند، این کار بهتر از این است که شناخته
شوند و نیز مورد آزار قرار نگیرند، خداوند آمرزنده مهربان
است.

اگر منافقان و بیماردلان و شایعه پراکنان مدینه از کار خود
باز نایستند تو را بر آنها پیروزی می‌دهیم تا از آن پس جز
اندکی با تو در شهر نباشند،

اینان طرد شدگانند هر کجا یافته شوند باید دستگیر و به
شدت از میان برداشته شوند.

این سنت خدا در میان گذشتگان بود و در سنت خدا
تغییری به وجود نخواهد آمد.

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيَّتْنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَنُ ۚ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

مردم در باره قیامت از تو می‌پرسند، بگو: «فقط خدا به آن عالم است.» تو چه میدانی شاید قیامت نزدیک باشد.

خداوند کافران را لعنت کرده و آتشی سوزان برای آنها آماده کرده است

که جاودانه در آن بمانند و دوست و یآوری نخواهند یافت.

روزی که چهره‌هایشان در آتش دگرگون شود خواهند گفت: «کاش به اطاعت خدا و رسول گردن نهاده بودیم.»

و گفتند: «پروردگارا! از سروران و بزرگان خود اطاعت کردیم و آنها ما را گمراه کردند.

پروردگارا! عذابشان را دوچندان کن و به لعنت بزرگی گرفتارشان ساز.»

ای مؤمنان مانند کسانی نباشید که موسی را آزار دادند، خداوند او را از آنچه گفته بودند مبرا ساخت و نزد خدا آبرومند بود.

ای مؤمنان از خدا بترسید و به صواب سخن بگویید؛

تا خداوند اعمالتان را اصلاح کند و گناهانتان را بیامزد، هر کس از خدا و رسولش اطاعت کند به کامیابی عظیمی نائل شده است.

این امانت را بر آسمانها و زمین و کوه‌ها عرضه داشتیم، از تحمل آن سرباز زدند و ترسیدند، اما انسان آن را بر عهده گرفت، به راستی که او ستمکار و نادان بود.

تا خدا مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را عذاب کند و توبه مردان و زنان با ایمان را بپذیرد که خدا آمرزنده مهربان است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

۱
ره ۳۷۵

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

۲

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ^ط قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
لَتَأْتِيََنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ^ط لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي
السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

۳

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

۴

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن
رَّجْزٍ أَلِيمٌ

۵

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ
الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

۶

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا
مُرِّتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ

۷

سپاس خدایی را که آنچه در آسمانها و زمین است از آن
اوست و سپاس آن جهان نیز او راست که فرزانه‌ای آگاه
است.

آنچه را که در زمین فرو می‌رود و آنچه را که از آن برمی‌آید
و هر چه را که از آسمان می‌آید و آنچه را که به آسمان بر
می‌شود، می‌داند و او مهربان آمرزنده است.

کافران گفتند: «قیامت برای ما نخواهد آمد.» بگو: «آری، به
پروردگارم، آن دانای غیب سوگند که به سراغ شما نیز
خواهد آمد، به اندازه ذره‌ای در آسمانها و زمین از خدا
پنهان نیست- نه ناچیزتر یا بزرگتر از آن- جز آن که در
کتاب مبین آمده است،

تا ایمان آوردگان نیکو کار را پاداش دهد، که آمرزش و رزق
نیکویی برای آنهاست.»

آنان که به آیات ما تاختند و گمان کردند که از ما گریزشان
هست عذاب دردآوری خواهند داشت.

برخورداران از دانش می‌دانند آنچه از جانب پروردگارت بر
تو نازل شده است حق است و به راه توانمند ستوده
هدایت می‌کند.

کافران گفتند: آیا مردی را به شما نشان بدهیم که خبر
می‌دهد هنگامی که سخت از هم متلاشی شدید دوباره
آفریده خواهید شد؟

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِن نَّشَأْ نُخَسِّفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ
كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يٰجِبَالُ أُوبِیْ مَعَهُ وَالطَّيْرُ
وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ

أَنِ اعْمَلْ سَبِغَتْ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ
عَيْنَ الْقَظْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ
وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجِفَانٍ
كَالْجُؤَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتْ أَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ
مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةٌ
أَلَّا تَرْضَىٰ تَأْكُلُ مِنْسَأَتُهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَن لَّوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ الْعَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

آیا بر خدا دروغ می‌بندد یا دیوانه است؟ نه، آنان که به آخرت ایمان نمی‌آورند در عذاب و گمراهی دور و درازی هستند.

مگر به پیش رو و پشت سر خود و آسمان و زمین نگاه نمی‌کنند؟ اگر بخواهیم آنها را در زمین فرو می‌بریم یا تکه‌ای از آسمان را بر سرشان می‌افکنیم و در این عبرتی است برای بنده‌ای که به خدا باز می‌گردد.

داوود را از جانب خود فضیلتی دادیم:– ای کوه‌ها و ای پرندگان! با او هم آواز شوید. و آهن را برایش نرم کردیم:

– زره‌های بلند بساز و در بافتن اندازه نگهدار و به گرد کارهای شایسته بگردید که من به کارهایتان بصیرم.

باد را رام سلیمان کردیم که بامدادان راه یک ماهه را طی می‌کرد و شبانگاه نیز راه یک ماهه را. چشمه مس را برایش روان ساختیم و به فرمان پروردگار گروهی از دیوها برایش کار می‌کردند و هر کدام که سر از فرمان می‌پیچید عذاب سوزانی به او می‌چشانیدیم.

هر چه می‌خواست برایش می‌ساختند، از معبد، مجسمه، کاسه‌هایی چون حوض و دیگهای ثابت:– ای خاندان داوود سپاسگزاری کنید، که اندکی از بندگان من شکر گزارند.

چون مرگ را بر او مقرر داشتیم مردمان را از مرگش آگاهی نداد مگر جنبنده‌ای از زمین که عصای او را جوید، چون فرو افتاد دیوها دریافتند که اگر از غیب آگاه بودند در آن عذاب خوار کننده گرفتار نمی‌شدند.

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ

فَاعْرِضُوا ۚ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِیْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ ۚ وَشِئْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ

ذَٰلِكَ جَزَیْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۖ وَهَلْ نُجْزِیْ إِلَّا الْكَفُورَ

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً
وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۚ سِيرُوا فِيهَا لَيَالٍ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرَّقٍ ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ ۖ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ ۚ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۚ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
حَفِیْظٌ

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكَ
وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ

در دیار سبا دو باغ در یمن و یسار مردم را عبرت بود.. از
روزی پروردگارتان بخورید و شکر او را به جا آورید، شهری
نیکو و پروردگاری آمرزنده.

آنها روی گرداندند و ما نیز سیل ویرانگر را بر آنها
فرستادیم و دو باغشان را به تلخستان شور گز و اندکی
سدر مبدل ساختیم.

این ناسپاسان را چنین جزا دادیم، آیا جز ناسپاسان را
مجازات می‌کنیم؟

میان آنها و قریه‌هایی که برکت داده بودیم قریه‌هایی آباد و
به هم پیوسته پدید آوردیم:– شب و روز با امنیت کامل
سفر کنید.

گفتند: «پروردگار! بین منزلگاههای ما فاصله بینداز.» آنها
به خود ستم کردند و ما آنها را افسانه روزگار قرار دادیم و
سخت پراکنده‌شان کردیم. در این داستان عبرتهاست برای
شکیبایان شکرگزار.

شیطان در باره آنها درست فکر کرده بود و او را، جز گروه
اندکی از مؤمنان، پیروی کردند

و او بر آنها سلطه نداشت جز آن که می‌خواستیم معلوم
بداریم چه کسانی به آخرت ایمان دارند و چه کسانی در
شک هستند و پروردگار تو نگهبان همه چیز است.

بگو: «آنهايي را که به جز خدا پنداشته‌اید بخوانید، مالک
ذره‌ای در آسمانها و زمین نیستند و در آن دو شرکتي
نداشته‌اند و او را در آفرینش یاری نکرده‌اند.»

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ
عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ
إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ
الْعَلِيمُ

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَّكُمْ مَّيْعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَخِيرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا
تَسْتَقْدِمُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ
يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

شفاعت در پیشگاه خدا سودمند نخواهد افتاد مگر برای
آنان که خود او اجازه دهد. چون اضطراب از دلهاشان
برطرف شود گویند: «پروردگارتان چه گفت؟» پاسخ دهند:
«حق، و او بلند مرتبه بزرگوار است.»

بپرس: «چه کسی از آسمانها و زمین شما را روزی می‌دهد؟»
بگو: خدا. شک نیست که ما یا شما در طریق هدایت یا
گمراهی آشکار هستیم.

بگو: «به خاطر گناهی که ما مرتکب شده‌ایم، شما را
بازخواست نمی‌کنند و ما نیز پاسخگوی اعمال شما نیستیم.»

بگو: «پروردگار ما همه ما و شما را گرد می‌آورد، پس آن گاه
در میان ما به حق داوری می‌کند، زیرا او حکم کننده
داناست.»

بگو: «آنهايي را که شريك خدا پنداشتيد به من نشان
بدهيد، چنين نيست، بلکه خدا نیرومند فرزانه است.»

ما تو را جز برای بشارت و بیم دادن به همگی مردم
نفرستادیم ولی بسیاری از مردم نمی‌دانند.

می‌گویند: «اگر راست می‌گویید این وعده چه وقت فرا
می‌رسد؟»

بگو: «آن روز که میعاد شماست، ساعتی به پس یا به پیش
نخواهید افتاد.»

کافران گفتند: «ما هرگز به این قرآن و کتابهای پیش از آن
ایمان نمی‌آوریم.» اگر روزی که ستمکاران را در پیشگاه
پروردگار باز داشته‌اند مشاهده کنی که چگونه با یکدیگر به
خصومت و گفتگو برخاسته‌اند، مستضعفان به مستکبران
گویند: اگر شما نبودید ما ایمان آورده بودیم.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ ۚ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ

مستکبران به مستضعفان پاسخ دهند: مگر وقتی شما را به هدایت فرا خواندند ما شما را باز داشتیم؟ شما خود گناهکار بودید.

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُؤُنَا آدَاءً
وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ ۖ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي
أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

مستضعفان به مستکبران گویند: «نه، حیل‌های شب و روز شما (در کار بود،) آن گاه که ما را وادار کردید به خدای یکتا کافر شویم و برایش همتیانی قرار دهیم.» چون عذاب را ببینند اظهار ندامت کنند و ما غلها بر گردن کافران بگذاریم، آیا جز در برابر کردارشان مجازات می‌شوند؟

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِءٍ كَافِرُونَ

ما به هیچ قریه‌ای هشدار دهنده‌ای نفرستادیم مگر آن که توانگران عیاشش گفتند: «ما به آنچه آورده‌ای ایمان نمی‌آوریم،»

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

و همچنین گفتند: «اموال و اولاد ما بیشتر است و ما مجازات نخواهیم شد.»

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

بگو: «پروردگار من است که روزی هر کس را بخواهد افزون و کم می‌کند ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ
إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الْوَعْدِ
بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ

اموال و اولادتان باعث تقرب شما به ما نیست، مگر ایمان آوردگان نیکوکار که پاداش آنها دو برابر اعمالی است که انجام داده‌اند و در غرفه‌ها در امان هستند.»

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُخْضَرُونَ

آنان که به آیات ما می‌تازند و می‌کوشند ما را به ستوه آورند، آماج عذاب هستند.

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَيَقْدِرُ لَهُ
وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

بگو: «پروردگار من روزی هر کس از بندگان را که بخواهد افزون می‌دارد یا او را به تنگی می‌اندازد و اگر چیزی انفاق کنید عوض آن را خواهد داد و او بهترین روزی دهندگان است.»

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
الْحِنِّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ
لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا
هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

وَمَا ءَاتَيْنَاهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ
مِنْ نَّذِيرٍ

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا ءَاتَيْنَاهُمْ
فَكَذَّبُوا رَسُولِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْنَىٰ وَفُرَدَىٰ ثُمَّ
تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ
بَيْنَ يَدَيِّ عَذَابٍ شَدِيدٍ

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ

روزی که همه را گرد آورد، به فرشتگان می‌گوید: «آیا اینان بودند که شما را می‌پرستیدند؟»

خواهند گفت: «تو منزهی، تو ولیّ ما هستی، نه آنها، اینان تنها را می‌پرستیدند و بسیاری به آنها ایمان داشتند.»

در آن روز هیچ کس نخواهد توانست به دیگری سود و زیانی برساند و به ستمکاران خواهیم گفت: «بپشید عذاب آتشی را که تکذیبش می‌کردید.»

چون آیات واضح ما بر آنها خوانده شد گفتند: «این مردی است که می‌خواهد شما را از آنچه نیاکاتان می‌پرستیدند باز دارد» و نیز گفتند: «این جز دروغی نیست که به هم بافته شده است.» و کافران چون سخن حق بر آنها نازل شد گفتند: «این قرآن جز سحر آشکاری نیست.»

پیش از این کتابی به آنها نداده‌ایم که آن را بخوانند و پیش از تو نیز بیم دهنده‌ای بر آنها نفرستاده‌ایم.

و کسانی که قبل از آنها بودند تکذیب کردند و اینها به یک دهم آنچه به آنها داده بودیم نرسیده‌اند، با این حال رسولان مرا تکذیب کردند، پس مجازات من چه سخت بود.

بگو: «من شما را فقط به یک چیز اندرز می‌دهم و آن این که برای خدا دوگان دوگان یا یگان یگان بپاخیزید، آن گاه بیندیشید تا بدانید که دوست شما دیوانه نیست. او بیم رسانی است که شما را پیشاپیش از عذابی شدید هشدار می‌دهد.»

بگو: «هر مزدی که من از شما خواسته‌ام، برای خودتان؛ پاداش من فقط بر عهده خداست، اوست که بر هر کاری ناظر است.»

بگو: «پروردگار من الهام بخش راستی و دانای نهان است.»

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ

۵۰

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۖ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ

۵۱

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

۵۲

وَقَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ۚ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

۵۳

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ ۚ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

۵۴

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ

۳۵. فاطر

فَاطِرُ: فاطر

مکی

۴۵ آیه

۷ صفحه

۱
۳۷۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّى وَثَلَثَ وَرُبَعٌ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۲

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ ۖ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۳

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۖ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ

بگو: «حق آمد و باطل نه چیزی آورد و نه سامان خواهد گرفت.»

بگو: «اگر من گمراه شوم خود زیان کرده‌ام و اگر هدایت یابم به خاطر چیزی است که پروردگارم به من وحی می‌کند، او شنوای نزدیک است.»

اگر ببینی آن دم که بترسند و رهایی‌شان میسر نباشد و از مکان نزدیکی گرفته شوند،

گویند: «ایمان آوردیم ولی چگونه می‌توانند از فاصله دور به آن دست یابند.»

پیش از این به او کافر شدند و از دور به او تهمت زدند.

میان آنها و آرزوهایشان جدایی افتاد، همانطور که از پیش با امثال آنها که در شک و تردید بودند، عمل شد.

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

۵

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

۶

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

۷

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

۸
۳۷۷

أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوْءُ عَمَلِهِۦ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّا اللَّهُ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

۹

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَٰلِكَ النُّشُورُ

۱۰

مَن كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبُورُ

۱۱

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِۦ وَمَا يُعَمِّرُ مِن مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمرِهِۦ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

اگر تو را تکذیب کرده‌اند پیامبران پیش از تو نیز تکذیب شده‌اند و همه کارها به خدا باز می‌گردد.

ای مردم! وعده خدا حق است. مبدا زندگی دنیا فریبتان دهد و مبدا (شیطان) فریب دهنده، شما را به (کرم) خدا مغرور گرداند.

مسلم‌ا شیطان دشمن شماست شما هم او را دشمن بدانید، او پیروانش را به راهی می‌خواند که سرانجام اهل دوزخ شوند.

کافران را عذابی سخت و مؤمنان نیکوکار را آمرزش و اجر بزرگی است.

آیا آن که کردار بدش در نظرش آراسته شده و نیکویش پندارد (همانند کسی است که چنین نیست)، در حقیقت خدا هر که را بخواهد گمراه و هر که را بخواهد هدایت می‌کند، بنا بر این جان خود را در تأسف به خاطر آنها از دست نده که خداوند به کردارشان آگاه است.

خداست که باده‌ا را بفرستد تا ابر را برانگیزند. آن را به سرزمینهای مرده برانیم و زمین مرده را به آن زنده کنیم، رستاخیز هم بدینگونه است.

آن که خواهان عزت باشد (بداند که) تمامی عزت از آن خداست. سخن خوش و پاک به سوی او بالا می‌رود و کردار نیک آن را بالا می‌برد و نیرنگبازان را عذاب سختی است و مکرشان نیز نابود می‌شود.

خداوند شما را ابتدا از خاک و سپس از نطفه آفرید. آن گاه جفتهای یکدیگر قرارتان داد و هیچ ماده‌ای باردار نمی‌شود و نمی‌زاید مگر به علم او، و عمر هیچ سالخورده‌ای دراز نمی‌شود و از عمر کسی کاهش نمی‌یابد مگر آن که در کتابی نوشته شده باشد و چنین کارهایی بر خدا آسان است.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۳۵: فاطر
۱۲
/۴۵

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

۱۳

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بِشْرِكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

۱۴

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

۱۵ حزب
۱۷۵
۳۷۸

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

۱۶

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بَعِزٍ

۱۷

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يُخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

۱۸

آن دو دریا یکسان نیست: یکی آبش شیرین و خوشگوار و آن یکی شور و تلخ است و از هر دو گوشت تازه می‌خورید و از آنها پیرایه‌ها بیرون می‌آورید که می‌پوشید و کشتی را در آن می‌بینید که در طلب روزی آب را می‌شکافد و پیش می‌رود، تا سپاسگزار باشید.

شب را به روز و روز را به شب داخل کند و خورشید و ماه را رام کرد که هر یک تا زمانی معین در حرکتند، این است خدایی که پروردگار شماست، فرمانروایی از آن اوست و جز او چیزهایی را که می‌خوانید مالک پوست نازک هسته خرمایی هم نیستند.

اگر آنها را بخوانید صدایتان را نمی‌شنوند و اگر بشنوند به شما پاسخ نمی‌گویند و در روز قیامت شرک شما را انکار می‌کنند و هیچ کس همچون خدای آگاه خبردارت نمی‌کند.

ای مردم! همه نیازمند خدا هستید، تنها خدا بی‌نیاز ستوده است.

اگر بخواهد شما را می‌برد و خلق تازه‌ای می‌آورد

و این کار بر خدا دشوار نیست.

هیچ کس بار گناه دیگری را بر دوش نمی‌کشد و اگر گرانباری برای حمل گناه خود دیگری را فرا خواند، چیزی از آن بر دوش نخواهد گرفت هر چند از خویشان او باشد، تو فقط کسانی را هشدار می‌دهی که در نهان از پروردگارشان می‌ترسند و نماز می‌گزارند. هر کس پاکی ورزد به سود خویش پاکیزه شده است و سرانجام همه به سوی خداست.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

۲۰

وَلَا الظُّلُمْتُ وَلَا النُّورُ

۲۱

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحُرُورُ

۲۲

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ^ط
وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ

۲۳

إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ

۲۴

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّن أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا^ط
فِيهَا نَذِيرٌ

۲۵

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ^ط
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

۲۶

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ^ط

۲۷
۳۷۹

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ^ط
مُّتَخِلِفًا أَلْوَنُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ^ط
أَلْوَنُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ

۲۸

وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَمِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا^ط
يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

۲۹

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا^ط
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرِجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ

۳۰

لِيُؤْفِقَهُمُ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

نابینا و بینا برابر نیستند،

و نیز تاریکی و روشنی

و همچنین سایه و آفتاب،

و زندگان و مردگان نیز یکسان نیستند. خداوند هر کس را
بخواهد می‌شنواند و تو نمی‌توانی سخت را به در گور
خفتگان بشنوانی،

تو هشدار دهنده‌ای بیش نیستی.

ما تو را مژده دهنده و هشدار دهنده‌ای به حق فرستادیم و
هیچ امتی نیست جز این که در میانشان هشدار دهنده‌ای
بوده است.

چنانچه تو را تکذیب کنند پیشینیان نیز پیامبرانشان را که
با معجزه‌ها و نوشته‌ها و کتاب روشنایی بخش به میانشان
آمده بودند تکذیب کرده‌اند.

آن گاه کافران را گرفتیم، پس عقوبت من چگونه بود.

آیا ندیدی که خداوند از آسمان آبی نازل کرد که بدان
میوه‌های رنگارنگ رویاندیم و از کوه‌ها نیز جاده‌هایی به
رنگ سفید و سرخ با رنگهای گوناگون و به غایت سیاه پدید
آوردیم،

همچنین مردم و جنبندگان و چارپایان رنگارنگ. آری از میان
بندگان خدا تنها دانایان از او می‌ترسند، و خداوند نیرومند
آمرزنده است.

آنان که کتاب خدا را می‌خوانند و نماز می‌گذارند و از آنچه
رویشان داده‌ایم پنهان و آشکار انفاق می‌کنند به تجارتی
دل بسته‌اند که هرگز زیانی در آن نیست.

خدا پاداش آنها را به تمامی بدهد و از فضل خود بر آن
بیفزاید، زیرا آمرزنده شکر پذیر است.

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

آنچه از این کتاب به تو وحی کردیم حق است و تصدیق
کننده کتابهای پیشین می‌باشد و به راستی که خداوند بر
بندگان آگاه و بیناست.

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۖ فَمِنْهُمْ
ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ۖ يُؤْتُونَ
اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

کتاب را به کسانی میراث دادیم که از بندگان برگزیده ما
بودند، لکن بعضی بر خود ستم کردند و عده‌ای راه اعتدال
را برگزیدند و گروهی به فرمان خدا در نیکیها پیشی
گرفتند، این بخشایش بزرگی است.

جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

(آنان به) باغهای جاویدان وارد می‌شوند، در آنجا به
دستبندهای زرین و مروارید آراسته خواهند بود و
لباسشان از حریر است

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شَكُورٌ

و گویند: «سپاس خدایی را که اندوه از ما بگردانید زیرا که
پروردگار ما آمرزنده شکر پذیر است.

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ ۖ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ
وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

– آن که با فضل خود ما را در این سرای که در آن نه رنجی
به ما می‌رسد و نه خستگی، اقامت داد.»

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا
وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ

کافران را آتش دوزخ است. نه فرمان مرگشان صادر شود
که بمیرند و نه از عذابشان کاسته شود، ناسپاسان را چنین
کیفر می‌دهیم.

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ
الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۖ أَوْ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ
وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۖ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ

از درون آتش فریاد می‌زنند: «پروردگارا! ما را بیرون آر تا
کارهای شایسته غیر از آنچه می‌کردیم انجام دهیم.» مگر
آن قدر عمر به شما ندادیم که پند گیرندگان بتوانند پند
بگیرند و هشدار دهنده‌ای نیز برایتان آمد، پس بپشید که
ستمکاران را یآوری نیست.

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

خداوند دانای نهان آسمانها و زمین است و از درون دلها آگاه
است.

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ
كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا مَقْتًا^ط
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا

اوست که شما را در زمین جانشین (پیشینیان) قرار داد.
پس هر کس ناسپاسی کند به زیان خود اوست و کفر
کافران نزد پروردگارشان جز دشمنی چیزی افزون نمی‌کند و
نیز کفرشان جز به خسرانشان نخواهد افزود.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أُرُونِي
مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ
ءَاتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِنِ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

بگو: «معبودهایی را که به جای خدا می‌خوانید به من نشان
بدهید که چه چیزی را در زمین آفریده‌اند یا در آفرینش
آسمانها چه مشارکتی داشته‌اند؟» آیا به آنها کتابی داده‌ایم
که آن را حجت خود کنند؟ لکن ستمکاران جز فریب به
یکدیگر وعده‌ای نمی‌دهند.

إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ
أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

خداوند آسمانها و زمین را برقرار می‌دارد و از زوال حفظ
می‌کند و اگر به زوال گرایند کسی جز او قادر نیست آنها را
حفظ کند به راستی که او بردبار آمرزنده است.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ
أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا
نُفُورًا

آنها به محکمترین سوگندها خدا را یاد کردند که اگر هشدار
دهنده‌ای بیاید از هدایت یافته‌ترین امتها خواهند بود، اما
وقتی هشدار دهنده‌ای برای‌شان آمد جز بر فرارشان چیزی
نیفزود.

أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ
إِلَّا بِأَهْلِيهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

این از روی سرکشی در زمین و نیرنگهای بد بود که جز
دامان نیرنگبازان را نگیرد، آیا جز سستی که بر گذشتگان
رفته است منتظر چیز دیگری هستند؟ در طریق خدا هیچ
تبدیلی نخواهی یافت و در سنت او هیچ تغییری نمی‌یابی.

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ
شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

آیا آنها در زمین نمی‌گردند تا ببینند عاقبت مردمی که پیش
از آنها بوده‌اند و نیروی بیشتری داشتند چگونه شد؟ هیچ
چیز در آسمانها و زمین نیست که خدا را ناتوان سازد زیرا
او دانای تواناست.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

۳۶. یس

یُسّ: یس

مکی

۸۳ آیه

۶ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یس

وَالْقُرْءَانَ الْحَكِيمِ

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

لِشَذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ ءَابَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاتَاهُمْ ۖ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

یا. سین.

سوگند به قرآن حکمت‌آمیز

که تو از پیامبرانی

و در راه راست.

این قرآن از جانب پیروزمندی مهربان نازل شده است

تا مردمی را هشدار دهی که نیاکانشان هشدار را درنیافتند و غافل ماندند.

به راستی وعده خدا در باره بیشتر آنها تحقق یافته است و ایمان نمی‌آورند.

بر گردن آنها تا چانه غلهایی قرار داده‌ایم که سرهایشان را بالا نگاهداشته است،

پیش رو و پشت سرشان دیواری کشیدیم و دیدگانشان را پوشاندیم که نبینند.

هشدار دادن و ندادن تو برای آنها یکسان است، ایمان نمی‌آورند.

تو فقط کسی را هشدار می‌دهی که پیرو قرآن باشد و در نهان از خدای رحمان بترسد، چنین کسی را به آمرزش و پاداش نیکو بشارت ده.

ما مردگان را زنده می‌کنیم و اعمالی را که پیش از این کرده‌اند و آثارشان را می‌نویسیم و هر چیزی را در «کتاب مبین» شمار کرده‌ایم.

وَأَصْرِبُ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَبَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

۱۴

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ

۱۵

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ

۱۶

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ

۱۷

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۱۸

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۹

قَالُوا طَيَّرِكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

۲۰

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

۲۱

اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

۲۲

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۳

عَأْتِخِذْ مِنْ دُونِهِ ۚ ءَالِهَةٌ إِنْ يُرَدِّنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ

۲۴

إِنِّي إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۲۵

إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ

۲۶

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۖ قَالَ يَلِيَّتْ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

۲۷

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ

داستان مردم آن دیار را که رسولان بدانجا آمدند برای‌شان مثال بزن،

آن گاه که دو تن را به نزدشان فرستادیم، آنها را تکذیب کردند، سپس با فرستادن سومی تقویتشان کردیم. گفتند: «ما پیام‌آوران شما هستیم.»

(در پاسخشان) گفتند: «شما انسانهایی چون ما هستید و خدای رحمان چیزی نفرستاده است و شما دروغ می‌گویید.»

گفتند: «پروردگاران می‌داند که ما به سوی شما فرستاده شده‌ایم.

وظیفه ما جز این نیست که پیامش را به وضوح برسانیم.»

(در پاسخشان) گفتند: «شما را به فال بد گرفته‌ایم، اگر دست بردارید سنگسارتان خواهیم کرد و از ما عذاب دردناکی به شما خواهد رسید.»

گفتند: «اگر توجه کنید شومی از خود شماست، چرا که مردمی اسرافکارید.»

مردی دوان دوان از دور دست شهر آمد و گفت: «ای قوم من! رسولان را پیروی کنید.

پیرو کسانی باشید که از شما مزدی طلب نمی‌کنند و خودشان هدایت شده‌اند.

چرا پرستش نکنم کسی را که مرا آفرید و همه به سوی او باز می‌گردید.

آیا غیر از او معبودهایی را برگزینم که اگر خدای رحمان بخواهد به من زبانی برساند، شفاعتشان کمترین فایده‌ای برایم ندارد و نجاتم نخواهند داد؟

اگر چنین کنم در گمراهی آشکار باشم

سخن مرا بشنوید که به پروردگارتان ایمان آوردم.»

گفته شد: «به بهشت درآ.» گفت: «کاش قوم من می‌دانستند

که پروردگارم مرا آمرزید و از گرامی شدگان قرار داد.»

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنۢ بَعْدِهِ مِن جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

۲۹

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خُمِدُونَ

۳۰

يَحْسِرَةً عَلَىٰ الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ

۳۱

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

۳۲

وَإِن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ

۳۳

۳۸۳

وَعَايَهُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

۳۴

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

۳۵

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِۦ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

۳۶

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

۳۷

وَعَايَةُ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

۳۸

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

۳۹

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

۴۰

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

از آن پس بر قوم او هیچ لشکری از آسمان نفرستادیم و نخواستیم که بفرستیم.

فقط یک بانگ مرگبار بود که به ناگاه خاموش شدند.

افسوس بر این بندگان که هر رسولی برای هدایتشان آمد جز مسخره کردن او کاری نکردند،

مگر ندیدند که چه مردمی را پیش از آنها هلاک کردیم و دیگر به نزدشان باز نمی‌گردند؟

همه آنها نزد ما حاضر می‌شوند.

برایشان عبرتی است که زمین مرده را زنده کردیم و دانه‌ای که می‌خورند از آن بیرون آوردیم

و در آن باغهایی از درختان خرما و انگور پدید آوردیم و چشمه‌ها روان ساختیم

تا از میوه آن و نه از دسترنج خود بخورند پس چرا سپاس نمی‌گویند؟

منزه است آن که همه جفتها را آفرید، چه از روییدنیهای زمین و چه از ذات خودشان و چه از چیزهایی که نمی‌دانند.

شب نیز برای‌شان عبرتی است: آن گاه که روز را از آن برمی‌کشیم و ناگاه همه در تاریکی فرو می‌روند

و خورشید که پیوسته بر مدارش روان است، این تقدیر قادری داناست

و نیز ماه را در منزلگاههایی قرار دادیم تا چون شاخه خشک خرما نازک شود.

نه خورشید سزاوار این است که به ماه برسد و نه شب را توان که به روز پیشی گیرد و همه بر مدار خود روانند.

وَعَايَةُ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

۴۲

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

۴۳

وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ

۴۴

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

۴۵

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۴۶

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ ءَايَةٍ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

۴۷

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُۥٓ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

۴۸

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۴۹

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

۵۰

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

۵۱
۳۸۴

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

۵۲

قَالُوا يَوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا^٢ هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

۵۳

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

۵۴

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

عبرت دیگر برای آنها این که فرزندانشان را بر کشتی پر بار سوار کردیم

و مرکبهای دیگری مانند آن برای‌شان آفریدیم که سوار شوند

و اگر بخواهیم قادریم همه را غرق کنیم؛ آن گونه که نه فریاد رسی داشته باشند و نه راه نجاتی پیدا کنند،

مگر آن که رحمت آوریم و تا هنگام مرگ آنان را برخوردار سازیم

هنگامی که به آنها گفته شود از آنچه پیش رو دارید یا پشت سر می‌گذارید بترسید، شاید مشمول رحمت شوید

و هیچ آیه‌ای از آیات پروردگار برای‌شان نیاید جز آن که از آن روی بگردانند.

چون به آنها گفته شود: از آنچه خدا روزیتان کرده است انفاق کنید، کافران به مؤمنان گویند: «آیا ما به کسانی طعام بدهیم که اگر خدا می‌خواست خودش آنها را اطعام می‌کرد؟» شما در گمراهی آشکاری هستید.

می‌گویند: «اگر راست می‌گویید این وعده کی خواهد بود؟»

اینان یک بانگ مرگبار را انتظار می‌کشند تا هنگامی که سرگرم جدال هستند آنها را در خود بگیرد

و در آن دم نه فرصت وصیت دارند و نه قادرند نزد کسان خود بازگردند

و به محض آن که در صور دمیده شود فی الفور از قبرها بیرون می‌آیند و شتابان به سوی پروردگارشان می‌روند

و می‌گویند: «وای بر ما! چه کسی ما را از خوابگاهمان برانگیخت؟» این همان وعده خدای رحمان است و رسولان همه راست گفتند.

جز بانگی مرگبار نخواهد بود، و سپس همه نزد ما حاضر می‌شوند.

آن روز به کسی ستم نمی‌شود و جز همانند کاری که کرده‌اید پاداش نمی‌یابید.

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ

۵۶ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَكِونَ

۵۷ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَّا يَدْعُونَ

۵۸ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ

۵۹ وَامْتَرُواْ الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

۶۰ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىٰ ءَادَمُ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ ۖ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

۶۱ وَأَنِ اعْبُدُونِىَ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

۶۲ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

۶۳ هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

۶۴ أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

۶۵ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۶۶ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ

۶۷ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ

۶۸ وَمَن تُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

۶۹ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُٗٓ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ

۷۰ لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

بهشتیان در آن روز به شادمانی مشغولند.

آنها و همسرانشان در سایه سار بر تختها تکیه زده‌اند.

در آنجا میوه‌ای در اختیار دارند و هر چه بخواهند آماده است.

و سلامی که سخن پروردگار مهربان است.

– ای گنهکاران امروز جدا شوید.

ای فرزندان آدم! آیا با شما پیمان نیستم که شیطان را نپرستید که او دشمن آشکار شماست

و مرا بپرستید که راه راست این است.

چرا نیندیشیدید تا بسیاری از شما را گمراه کرد؟

این همان دوزخی است که به شما وعده دادند،

به سزای کفری که ورزیده‌اید امروز به آن درآیید.

امروز است که بر دهانشان مهر می‌زنیم و دستهایشان با ما سخن می‌گویند و پاهایشان شهادت می‌دهند که چه کرده‌اند

و اگر خواهیم چشمانشان را کور می‌کنیم. پس شتابان آهنگ راه می‌کنند، اما کجا را می‌توانند ببینند؟

و اگر خواهیم درجا مسخشان می‌کنیم تا نتوانند قدم از قدم بردارند و به عقب بازنگردند.

هر کس را که عمر دراز دهیم در آفرینش دگرگونش کنیم، چرا نمی‌اندیشید؟

به او شعر نیاموخته‌ایم و شعر شایسته او نیست، این کتاب جز اندرز و قرآن روشنگری نیست.

تا زندگان را بیم دهد و سخن حق بر کافران ثابت شود.

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
مَلِكُونَ

۷۲

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

۷۳

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

۷۴

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ

۷۵

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ

۷۶

فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّآ نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

۷۷

أَوْ لَمْ يَرَ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُّبِينٌ

۷۸

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظَمَ وَهِيَ
رَمِيمٌ

۷۹

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

۸۰

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِّنْهُ
تُوقَدُونَ

۸۱

أَوْ لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن
يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

۸۲

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُن فَيَكُونُ

۸۳

فَسُبْحَنَّ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

آیا ندیدند که با قدرت خود چارپایان را برای‌شان آفریدیم
که مالکشان شوند،

آنها را رامشان کردیم که هم بر آنها سوار می‌شوند و هم از
آن می‌خورند

و از آنها سود می‌برند و از شیرشان می‌نوشند. چرا سپاس
نمی‌گویند؟

آنها غیر از خدا معبودهایی برای خود برگزیدند، بدان امید
که یاری بخششان باشند.

آنها قادر به یاری دادنشان نیستند ولی همانند سپاهییانی در
خدمت آنها آماده‌اند.

بنا بر این گفتار آنها اندوهگینت نکند، ما آنچه را نهان یا
آشکار می‌دارند می‌دانیم.

آیا آدمی نمی‌داند که او را از نطفه آفریده‌ایم که اکنون
دشمنی آشکار است،

در حالی که آفرینش خود را از یاد برده است برای ما مثل
می‌زند و می‌گوید: «چه کسی این استخوانهای پوسیده را
زنده می‌کند؟»

بگو: «همان کسی که در آغاز آن را آفرید زنده‌اش می‌کند و
او بر هر آفرینشی داناست.

همان کسی که از درخت سبز برایتان آتش پدید آورد و شما
از آن آتش می‌افروزید.»

آیا کسی که آسمانها و زمین را آفریده است نمی‌تواند مانند
آنها را بیافریند؟ چرا! زیرا که او آفریننده‌ای داناست.

چون بخواهد چیزی را بیافریند فرمانی که می‌دهد این است
که می‌گوید: «موجود شو» و (بی‌درنگ) موجود می‌شود.

منزه است آن خدایی که ملکوت همه چیز او راست و همه
به سوی او بازگردانده می‌شوید.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	سوگند به صف آرایان
۳۸۶ ر منزل ۶	وَالصَّافَّاتِ صَفًّا	
۲	فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا	و باز دارندگان باز دارنده
۳	فَالتَّلِيلَاتِ ذِكْرًا	و تلاوت کنندگان ذکر
۴	إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ	که معبود شما مسلما یکتاست:
۵	رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ	پروردگار آسمانها و زمین و هر چه میان آنهاست و پروردگار مشرقها.
۶	إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ	نزدیکترین آسمان را به زیور ستارگان بیاراستیم
۷	وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ	و از شیاطین متمرّد حفظ کردیم
۸	لَّا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ	تا سخن ساکنان عالم بالا را نشنوند و از هر سو رانده شوند
۹	دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ	که دور گردند و برای آنها عذاب ابدی است،
۱۰	إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ	مگر آن (شیطان) که چیزی (به استراق سمع) بریابد که ناگاه شهاب ثاقب دنبالش کند.
۱۱	فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنِ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ طِينٍ لَّا زَبٍ	از آنها بپرس که آیا آفرینش آنها دشوارتر است یا آنچه ما آفریدیم. ما آنها را از گل چسبناک آفریده‌ایم،
۱۲	بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ	آری، تو در شگفت شدی و آنها مسخره کردند
۱۳	وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ	و چون آنها را پند دهی نپذیرند
۱۴	وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ	و چون معجزه‌ای ببینند مسخره کنند
۱۵	وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ	و گویند: «این جز جادویی آشکار نیست.
۱۶	أَعِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ	چگونه وقتی مردیم و خاک و استخوان شدیم باز زنده خواهیم شد،
۱۷	أَوْ عَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ	یا نیاکانمان نیز.»
۱۸	قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ	بگو: «آری، شما خوار و درمانده می‌شوید.»
۱۹	فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ	فقط با یک بانگ به ناگاه می‌نگرند
۲۰	وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ	و می‌گویند: «وای بر ما این روز جزاست.»
۲۱	هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تُكَذِّبُونَ	این همان روز داوری است که دروغش می‌پنداشتید.
۲۲ حزب ۱۷۹ ۳۸۷ ر	أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ	ستمکاران و همردیفان و معبودهایشان را گرد آورید و آنچه را
۲۳	مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ	غیر از خدا پرستیده‌اند همه را به راه جهنم هدایت کنید.
۲۴	وَقَفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ	و آنها را نگاهدارید که باید بازخواست شوند.

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصِرُونَ

چرا یکدیگر را یاری نمی‌دهید؟

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ

آری امروز همه تسلیم هستید.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

آنها سؤال‌کنان رو به یکدیگر کنند،

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

گویند: «شما بودید که از طریق خیرخواهی بر ما وارد شدید.»

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

(در پاسخشان) گویند: «شما ایمان نیاورده بودید.

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍۭ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِينَ

ما هیچ سلطه‌ای بر شما نداشتیم لکن خود شما مردمانی سرکش بودید.

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذٰٓئِقُونَ

فرمان پروردگارمان بر ما ثابت شد، اکنون باید بچشیم

فَاَعْوَيْنٰكُمْۙ اِنَّا كُنَّا غٰوِينَ

که خود گمراه بودیم و شما را نیز گمراه کردیم.»

فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍۭ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

در آن روز همه آنها در عذاب شریکند.

اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

ما با مجرمان چنین خواهیم کرد.

اِنَّهُمْ كَانُوْۤا اِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُوْنَ

هنگامی که به آنها گفته می‌شد جز خدای یکتا معبودی نیست سرکشی می‌کردند

وَيَقُولُوْنَ اٰیِنَا لَتَارِكُوْۤا ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍۭ مَّجْنُوْنٍ

و می‌گفتند: «آیا به خاطر شاعری دیوانه معبودهایمان را رها کنیم؟»

بَلْ جَآءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ

لکن او حق را آورد و رسولان را تصدیق کرد.

اِنَّكُمْ لَذٰٓئِقُوْۤا الْعَذَابِ الْاَلِيمِ

به طور مسلم شما عذاب دردناک را خواهید چشید

وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ

و جز در برابر اعمالتان کیفر نخواهید شد.

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ

مگر بندگان مخلص خدا

اُوْلٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُوْمٌ

که آنها را رزقی معین است

فَوَاكِهَۭ وَهُمْ مُكْرَمُونَ

از میوه‌های گوناگون؛ و آنان گرامی داشتگانشند،

فِي جَنَّٰتِ النَّعِيمِ

در باغهای پر نعمت،

عَلٰٓى سُرُرٍۭ مُّتَقَبِلِينَ

بر تختهای رو به یکدیگر،

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاۡسٍۭ مِّنۢ مَّعِيۡنٍۭ

با جامهای لبالب از شراب بر گرداگرد آنان به گردش درآورند،

بَيۡضَآءَ لَذَّةٍۭ لِّلشَّارِبِينَ

سفید است و برای نوشندگان گواراست،

لَا فِيهَا غَوۡلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنۡزَفُونَ

نه فسادی در آن است و نه از آن مست می‌شوند.

وَعِنۡدَهُمْ قَاصِرٰتُۭ الطَّرَفِ عِيۡنٌ

زنانی شوهر دوست و چشم درشت (همدم آنها هستند)

كَأَنَّهُنَّ بَيۡضٌ مَّكۡنُوۡنٌ

آنها چون تخم مرغهای سر بسته‌اند،

فَاقۡبَلَ بَعْضُهُمۡ عَلٰٓى بَعْضٍ يَتَسَآءَلُوۡنَ

رو به یکدیگر کنند و از هم می‌پرسند.

قَالَ قَآٓئِلٌ مِّنۡهُمۡ اِنِّیۡ كَانَ لِیۡ قَرِیۡنٌ

یکی از آنها گوید: «مرا همنشینی بود

يَقُولُ أَعِنَّكَ لِمَنِ الْمُصَدِّقِينَ

که می‌گفت آیا واقعا تو باور می‌کنی

أَعِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَدِينُونَ

وقتی که مردیم و خاک و استخوان شدیم، کیفرمان می‌دهند؟»

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ

بگو: «آیا می‌توانید نظاره کنید؟»

فَاطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ

آن گاه چشم گرداند و ناگاه او را در میان دوزخ ببیند،

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لَتُرْدِينَ

گوید: «به خدا سوگند که نزدیک بود مرا به هلاکت افکنی

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

و اگر نعمت پروردگارم نبود از حاضران (در دوزخ) بودم،

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ

گویی که ما نخواهیم مرد.

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

جز همان مرگ نخستین، و دیگر ما را عذاب نخواهند کرد..»

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

به راستی این رستگاری بزرگی است.

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ

عاملان باید برای چنین پاداشی عمل کنند.

أَذَلَّكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزُّقُومِ

آیا این (نعمتها) بهتر است یا درخت زقوم؟

إِنَّا جَعَلْنَهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

ما آن را برای ابتلای ستمکاران به وجود آوردیم،

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ

به راستی درختی است که از قعر جهنم می‌روید،

طُلِعَهَا كَاثَّةٌ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ

میوه‌اش همچون سر شیاطین است،

فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا فَمَالٌوْنَ مِنْهَا الْبُطُونُ

دوزخیان از آن می‌خورند و شکم انباشته می‌کنند،

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ

سپس روی آن آب جوشان می‌نوشند

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ

و به آن جهنم بر می‌گردند.

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا عِبَاءَهُمْ ضَالِّينَ

چرا که آنها نیاکان خود را گمراه یافتند

فَهُمْ عَلَىٰ عَآثِرِهِمْ يُهْرَعُونَ

و شتابان به دنبال آنها می‌روند

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ

و پیش از آنها اکثر پیشینیان گمراه بودند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنْذِرِينَ

و ما هشدار دهندگانی به میانشان فرستادیم.

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ

بنگر سرانجام هشدار یافتگان چگونه بود،

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

جز بندگان مخلص خدا.

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوحَ فَلَئِمَّ الْمُجِيبُونَ

به طور یقین نوح ما را ندا داد و ما چه نیکو اجابت کردیم،

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

او و خاندانش را از اندوه بزرگ نجات دادیم

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ

و فرزندانش را باقی گذاشتیم

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و نام نیک او را در میان آیندگان استمرار بخشیدیم،

سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعِلْمِينَ

در میان جهانیان سلام بر نوح باد،

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم،

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

او از بندگان مؤمن ما بود.

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ

سپس دیگران را غرق کردیم.

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ

ابراهیم از پیروان او بود

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

که با دلی درست به پروردگارش رو آورد.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

چون به پدر و قومش گفت: «چه چیز را می‌پرستید؟

أَيْفَاكَ ءَالِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

آیا به جای خدای یکتا، معبودهای دروغین را می‌خواهید،

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

در باره پروردگار جهانیان چه می‌اندیشید؟»

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي التُّجُومِ

به ستارگان نگاهی کرد

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

و گفت: «من بیمارم.»

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

از او رو برتافتند و به او پشت کردند،

فَرَاغَ إِلَى ءَالِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

پنهانی نزد معبودان آنها رفت و گفت: «چرا چیزی نمی‌خورید؟

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ

چرا سخن نمی‌گویید؟»

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

پس آن گاه ضربه محکمی با دست بر آنها زد.

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ

آنها شتابان نزد او رفتند،

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ

گفت: «آیا چیزهایی را می‌پرستید که خود تراشیده‌اید؟

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

خداوند، شما و آنچه را می‌سازید آفریده است.»

قَالُوا أَبْنَاؤُا لَهُ بُنِينًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

گفتند: «بنایی برایش بسازید و او را از فراز آن در آتش اندازید.»

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ

در حق او بد سگالی کردند و ما نیز آنها را زیر دست کردیم.

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ

گفت: «من به سوی پروردگارم می‌روم، او مرا راهنمایی خواهد کرد.

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

پروردگارا! مرا فرزندی صالح عطا کن.»

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

ما او را به پسری بردبار بشارت دادیم.

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَى قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي

أَذْبُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَنَابِتٍ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ

سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

هنگامی که همدست و همپای او شد، گفت: «ای پسرک من! در خواب دیدم که تو را قربانی می‌کنم، بین نظرت چیست؟» (در پاسخ) گفت: «ای پدر! به آنچه مأمور شده‌ای اقدام کن، اگر خدا بخواهد مرا از صابران خواهی یافت.»

هنگامی که هر دو تسلیم شدند و او را به رو درافکند،

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

ما ندایش دادیم: «ای ابراهیم!

وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ

خوابت را به حقیقت رساندی، ما بدینگونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّعْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

به راستی این آزمایشی آشکارا بود.»

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

او را به ذبح بزرگی فدا دادیم

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

و نام نیک او را برای آیندگان باقی گذاشتیم،

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

سلام بر ابراهیم.

سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

این چنین نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

او از بندگان مؤمن ما بود،

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

او را به اسحاق، پیامبری شایسته، بشارت دادیم.

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

او و اسحاق را برکت دادیم و از میان فرزندان آنها افرادی نیکوکار بودند و افرادی آشکارا بر خود ستم کردند.

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ

به موسی و هارون نعمت دادیم.

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

آن دو و قومشان را از اندوه بزرگی نجات دادیم

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و یاریشان کردیم تا پیروز شدند

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

و کتابی واضح به آنها دادیم

وَعَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ

و به راه راست هدایتشان کردیم

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

و نام نیکشان را در میان آیندگان باقی گذاشتیم،

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ

سلام بر موسی و هارون.

سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

ما بدینگونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

آن دو از بندگان مؤمن ما بودند.

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

الیاس هم از رسولان بود.

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

هنگامی که به قومش گفت: «چرا پروا نمی‌کنید؟

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ

چرا بهترین آفرینندگان را وا می‌گذارید و «بعل» را می‌خوانید؟

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ

پروردگار شما و پروردگار نیاکاتان خداست.»

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

آنها او را تکذیب کردند و سرانجام احضار خواهند شد،

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

مگر بندگان مخلص خدا،

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

ما نام نیک او را در میان آیندگان باقی گذاشتیم.

سَلَّمَ عَلَىٰ إِيَّاسِينَ

سلام بر آل یاسین

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

ما نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم.

إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

او از بندگان مؤمن ما بود.

وَإِنَّ لُوطًا لِّمِنَ الْمُرْسَلِينَ

لوط هم از رسولان بود،

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ

او و خاندانش را نجات دادیم،

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِينَ

جز یک پیر زن که باقی ماند.

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ

سپس دیگران را هلاک کردیم،

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ

شما صبح و شب بر آنها می‌گذرید،

وَبِالْأَيْلَافِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

چرا نمی‌اندیشید؟

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

یونس هم از رسولان بود.

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ

هنگامی که به آن کشتی انباشته گریخت،

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

قرعه زدند و او مغلوب شد

فَالْتَقَمَهُ الْخَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

و ماهی عظیم او را بلعید و او در خور سرزنش بود

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

و اگر تسبیح نمی‌گفت

لَلَيْثِ فِي بَطْنِهِۦٓ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

تا روز قیامت در شکم ماهی می‌ماند،

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ

پس او را بیمار به خشکی انداختیم

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَّقُوطِينَ

و بوته کدویی بر فرازش رویاندیم

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ

و او را به رسالت بر صد هزار نفر یا بیشتر فرستادیم،

فَعَامَتُوا فَمَتَّعْنَاهُمُ إِلَىٰ حِينٍ

آنها ایمان آوردند و یک چند از نعمتها بهره‌مندشان کردیم.

فَاسْتَفْتِهِمَ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ

از آنها بپرس: «آیا دختران از پروردگار تو باشند و پسران از آنها.»

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

آیا دیدند که ما فرشتگان را دختر آفریدیم؟

أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ

بدان، آنها که می‌گویند

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

خدا صاحب فرزند است بهتان می‌زنند.

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

آیا دختران را بر پسران ترجیح داد؟

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

شما چگونه حکم می‌کنید.

۱۵۵ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

چرا نمی‌اندیشید؟

۱۵۶ أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ

یا بر ادعای خود دلیل روشنی دارید.

۱۵۷ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

اگر راست می‌گویید کتابتان را بیاورید.

۱۵۸ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

آنها میان خدا و جَنّیانِ نسبتی قرار دادند، جنیان هم می‌دانند که احضار می‌شوند.

۱۵۹ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

خداوند از وصفی که می‌کنند منزّه است.

۱۶۰ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

مگر بندگان مخلص خدا.

۱۶۱ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ

شما و چیزهایی که می‌پرستید

۱۶۲ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَتِنِينَ

توانستید آنها را گمراه کنید،

۱۶۳ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ

مگر کسی که راهی جهنم باشد

۱۶۴ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ

و هیچ کس از ما نیست مگر آن که مقام معلومی دارد.

۱۶۵ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ

ما به صف ایستاده‌ایم

۱۶۶ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ

و همگی او را تسبیح می‌گوییم.

۱۶۷ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ

با آن که می‌گویند:

۱۶۸ لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ

چنانچه از کتب پیشینیان نزد ما بود،

۱۶۹ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

ما از بندگان مخلص خدا بودیم

۱۷۰ فَكَفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

لکن آنها به آن کتاب کافر شدند و به زودی خواهند فهمید.

۱۷۱ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

مسلم‌ا فرمان ما در باره بندگان‌ی که آنها را به رسالت می‌فرستیم قبلا صادر شده است

۱۷۲ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

که آنها یاری شدگانند

۱۷۳ وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

و لشکر ما پیروزند.

۱۷۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

پس تا مدتی از آنها روی برگردان.

۱۷۵ وَأَبْصَرَهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

آنها را ببین، آنها هم به زودی خواهند دید.

۱۷۶ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

چرا آنها برای دیدن عذاب ما شتاب دارند؟

۱۷۷ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

چون عذاب بر پیرامون دیارشان نازل شود، بامداد هشدار یافتگان چه بد باشد.

۱۷۸ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

تا مدتی از آنها روی برگردان.

۱۷۹ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

آنها را ببین، آنها هم به زودی خواهند دید.

۱۸۰ سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

پروردگارت که صاحب عزت است از آنچه در وصفش بگویند منزّه است.

۱۸۱ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

و سلام بر رسولان.

۱۸۲ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سپاس پروردگار جهانیان راست.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ	ص سوگند به قرآن آکنده از اندرز
۲	بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ	که کافران هم چنان در سرکشی و نفاقند.
۳	كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَّلَاتَ حِينٍ مَنَاصِ	چه بسیار مردمانی که پیش از آنها هلاکشان کردیم؛ فریاد می‌زدند ولی گریزگاهی نبود.
۴	وَعَجِبُوا أَن جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ ۖ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ	به شگفت آمدند که چرا هشدار دهنده‌ای از میان خودشان بر آنها فرستاده شد؛ و کافران گفتند: «این جادوگری کذاب است
۵	أَجْعَلِ الْأِلَٰهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا ۚ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ	آیا همه معبودها را یک معبود کرده است؟ واقعا عجیب است.»
۶	وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ	بزرگانشان راهی شدند و گفتند: «بروید و بر پرستش خدایاتان پایدار باشید که مطلوب همه این است.
۷	مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْأَمَلَةِ ۖ الْآخِرَةُ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُتِلَٰقٌ	ما چنین سخنی از کیش دیگر نشنیده‌ایم و این جز دروغ چیزی نیست.
۸	أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي ۚ بَلْ لَّمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ	راستی چرا از میان همه ما قرآن بر او نازل شده است؟» بلکه آنان از قرآن من تردید دارند و هنوز عذاب مرا نچشیده‌اند
۹	أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ	و یا گنجهای رحمت پروردگار پیروزمند بخشنده‌ات نزد آنهاست؟
۱۰	أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ	یا فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه میانشان است به آنها تعلق دارد؟ پس با هر وسیله‌ای بالا روند.
۱۱	جُنُدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ	لشکر شکست خورده احزاب آنجاست.
۱۲	كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ	قبل از آنها قوم نوح و عاد و فرعون سپاهدار به تکذیب برخاستند
۱۳	وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَبُ لُيْكَةِ ۚ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ	و نیز قوم ثمود و لوط و مردم «ایکه» از احزاب بودند.
۱۴	إِن كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ	اینان بودند که رسولان را تکذیب کردند و عقوبت من تحقق یافت.
۱۵	وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ	اینها جز بانگی مرگبار و بی‌بازگشت را انتظار ندارند
۱۶	وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ	و گفتند: «پروردگارا! پیش از فرا رسیدن روز حساب نامه اعمال ما را بده.»

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ ۖ إِنَّهُ
وَءَوَّابٌ

۱۸

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

۱۹

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهِ وَأَوَّابٌ

۲۰

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ ۖ وَعَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ

۲۱
حزب
۱۸۲

وَهَلْ أَتَاكَ نَبُوءُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ
بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ

۲۳

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةً وَاحِدَةً
فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ

۲۴
سجده
مستحب

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ
فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ ۖ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۝

۲۵

فَغَفَرْنَا لَهُ ۖ ذَٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّعَآبٍ

۲۶

يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ
إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا
نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

بر گفته‌هایشان شکبیا باش و از بنده ما داوود نیرومند
یادآور که همواره به درگاه ما روی می‌آورد.

ما کوه‌ها را رام کردیم که شامگاهان و صبحگاهان با او
تسبیح می‌کردند.

پرنندگان بر او گرد می‌آمدند و به جانب او باز می‌گشتند.

فرمانروایی او را استوار کردیم و فرزانیگی و نفوذ کلام به او
بخشیدیم.

آیا خبر مدعیانی که از دیوار محراب بالا می‌رفتند به تو
رسیده است؟

زمانی که بر او وارد شدند داوود از آنها ترسید. گفتند:
«تترس، ما دو نفر مدعی هستیم که یکی بر دیگری ستم
کرده است. اینک میان ما به حق داوری کن و از راه حق
منحرف نشو و ما را به راه راست راهنمایی کن.

این برادر من، نود و نه میش دارد و من یک میش دارم. او
می‌گوید آن یکی را هم به من واگذار، و به من زور
می‌گوید.»

(داوود) گفت: «او با درخواست یک میش تو که آن را به
میشهای خودش بیفزاید بر تو ستم کرده است و بیشتر
شریکان، به یکدیگر ستم روا می‌دارند مگر آنان که از
مؤمنان نیکوکار باشند که آنها نیز اندکند.» داوود دانست
که ما او را امتحان کرده‌ایم آن گاه از پروردگارش آمرزش
خواست و سر خم کرد و به رو درافتاد و توبه کرد

و ما او را بخشیدیم و او را به درگاه ما تقرب و بازگشتی
نیکوست.

– ای داوود! ما تو را در زمین جانشین قرار دادیم. در میان
مردم با انصاف داوری کن و از هوای نفس پیروی نکن که تو
را از راه خدا منحرف می‌کند. کسانی که از راه خدا گمراه
شدند، چون روز حساب را فراموش کردند عذاب سختی در
پیش دارند.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

۲۸

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفَجَّارِ

۲۹

كِتَبٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا ءَايَاتِهِ ۖ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

۳۰

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

۳۱

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفِنتُ الْحِيَادُ

۳۲

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ

۳۳

رُدُّوهَا عَلَيَّ فَفَطِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

۳۴

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ

۳۵

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

۳۶

فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ

۳۷

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ

۳۸

وَعَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

۳۹

هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

۴۰

وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ

۴۱

۳۹۴ ر

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ ۖ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

۴۲

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۖ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

آسمان و زمین و آنچه میان آنهاست بیهوده نیافریده‌ایم. این گمان کافران است، وای بر کافران از آتش دوزخ.

آیا مؤمنان نیکوکار را مانند مفسدان در زمین قرار می‌دهیم یا پرهیزگاران را مانند نابکاران؟

کتابی است مبارک که بر تو نازل کردیم تا در آیاتش بیندیشند و خردمندان پند گیرند.

سلیمان را به داوود عطا کردیم، چه بنده خوبی! همواره روی به درگاه ما داشت.

چون غروبگاهان اسبان چابک و تیز رو بر او عرضه شد،

گفت: «من دوستی اسبان را به یاد پروردگارم برگزیدم تا آن گاه که آفتاب در پرده نهان شد،

آن اسبان را نزد من بازگردانید» سپس به مسح ساقها و گردن آنها پرداخت.

ما سلیمان را با افکندن جسدی بر تختش آزمودیم، آن گاه رو به درگاه خدا آورد

و گفت: «پروردگارا! مرا ببخش و سلطنتی به من عطا فرما که پس از من کسی را سزاوار نباشد که تو بخشاینده‌ای.»

ما باد را رام او کردیم تا هر کجا خواست به نرمی با فرمان او برود

و نیز دیوان بتّا و غوّاص

و گروه دیگری را که همه در غل و زنجیر بودند.

این عطای ماست بدون حساب، می‌خواهی آن را ببخش و می‌خواهی نگه‌دار.

او را نزد ما تقرب و بازگشتی نیکوست.

بنده ما ایوب را به یادآور که پروردگارش را ندا داد که شیطان مرا به رنج و عذاب افکنده است.

– پای خویش بر زمین بکوب؛ این چشمه‌ای است برای شست و شو، سرد و آشامیدنی.

وَوَهَبْنَا لَهُٗٓ أَهْلَهُۥٓ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرَىٰ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

۴۴

وَحُذِّ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِۦ وَلَا تَحْنُثْ ۖ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُٗٓ أَوَّابٌ

۴۵

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ ۖ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَرِ

۴۶

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ

۴۷

وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ

۴۸

وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ

۴۹

هَٰذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّآبٍ

۵۰

جَنَّتِ عَدْنٍ مَّفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ

۵۱

مُتَكِّينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

۵۲
حزب
۱۸۳

وَعِنْدَهُمْ قَصِرَاتُ الزُّرُفِ أَتْرَابٍ

۵۳

هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لَيَوْمٍ أُحْصَابٍ

۵۴

إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُۥ مِن تَفَادٍ

۵۵

هَٰذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَآبٍ

۵۶

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَبْسُ الْمِهَادُ

۵۷

هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ

۵۸

وَعَاخِرُ مِن شَكْلِهِۦٓ أَزْوَاجٌ

۵۹

هَٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۖ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

۶۰

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ۖ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَيَبْسُ الْقَرَارُ

۶۱

قَالُوا رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

خانواده او و همانند آنها را به او عطا کردیم که رحمتی از ما و اندرزی برای خردمندان است.

– دسته‌ای از شاخه‌های باریک به دست گیر و با آن بزن و سوگند خود را مشکن. ما او را شکيبا يافتيم، چه بنده خوبی، همواره روی به درگاه ما داشت.

ابراهيم و اسحاق و يعقوب بندگان قدرتمند و بصير ما را به ياد آور.

به آنها خصلت ويژه‌ای بخشيديم تا ياد قيامت کنند

و آنها نزد ما برگزيدهگان و نيکانند.

اسماعيل و يسع و ذو الكفل را به ياد آور که همه از نيکانند.

این قرآن پندی است و برای نیکوکاران منزلگاهی نیکوست:

باغهایی جاویدان که درهایش به روی آنان باز است.

در آنجا تکیه زده‌اند و میوه فراوان و نوشیدنی که طالبند در اختیارشان است.

زنانی همسال که تنها به شوی خود نظر دارند نزد آنهاست.

این است چیزهایی که برای روز حساب به شما وعده داده‌اند.

این رزق ماست که پایانی ندارد.

طغیانگران را بدترین بازگشتها باشد.

به جهنم می‌روند که بد جایگاهی است.

آنجاست که باید آب جوشان و چرک و خونابه

و عذابهای گوناگون را بچشند.

این گروه انبوهی است که با شما وارد می‌شوند و آمدنشان خوش مباد که آنها داخل شدگان به آتش هستند.

گویند: «نه، شما را خوشامد مباد که این عذاب را پیشاپیش برای ما آماده کرده‌اید، چه بد جایگاهی است.»

گویند: «پروردگارا! عذاب هر کس که این عذاب را پیشاپیش برای ما فراهم کرده است، در آتش دو چندان کن.»

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ

أَتَخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنِ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

۶۵
۳۹۵۲

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

قُلْ هُوَ نَبَوُّا عَظِيمٌ

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ

إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي خَلِیْقٌ بَشَرًا مِّن طِیْنٍ

فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُۥ سَاجِدِينَ

فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

إِلَّا إِبْلِيسَ اُسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ

قَالَ يٰٓإِبْلِیْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِیَدَیْٖ ط
اُسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعٰلِیْنَ

قَالَ اَنَا خَیْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِيْ مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِیْنٍ

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِیْمٌ

وَإِنَّ عَلَیْكَ لَعْنَتِیْ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ

اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا اُغْوِیَنَّهُمْ اَجْمَعِیْنَ

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِیْنَ

گویند: «چرا مردمانی را که از اشرار می‌شمردیم

و مسخره‌شان می‌کردیم نمی‌بینیم؟ آیا از نظر دور مانده‌اند؟»

منازعه دوزخیان یک واقعیت است.

بگو: «من فقط هشدار دهنده‌ای هستم و هیچ معبودی جز خدای یکتای قهار نیست.

پروردگار آسمانها و زمین و هر چه میان آنهاست که پیروزمند آمرزنده است.»

بگو: «این همان خبر بزرگ است

که شما از آن روی گردانید.»

هنگامی که ساکنان عالم بالا با یکدیگر جدال می‌کردند، من از آن بی‌خبر بودم.

بر من وحی نمی‌شود جز این که هشدار دهنده‌ای روشنگر هستم.

چون پروردگارت به فرشتگان فرمود: «من انسانی را از گل می‌آفرینم

و هنگامی که درستش کردم و از روح خود در آن دمیدم همگی سجده‌اش کنید.»

آن گاه همه فرشتگان سجده کردند

جز ابلیس که کبر ورزید و کافر شد.

فرمود: «ای ابلیس! چه چیز تو را از سجده کردن بر چیزی که من آن را با قدرت خود آفریده‌ام مانع شد، آیا کبر ورزیدی یا برتر بودی؟»

گفت: «من از او بهترم! مرا از آتش آفریده‌ای و او را از گل.»

فرمود: «از اینجا خارج شو که رانده شدی

و تا روز قیامت به لعنت من گرفتار باشی.»

گفت: «پروردگار! تا روزی که برانگیخته شوند به من مهلت بده.»

فرمود: «به تو مهلت دادیم.

تا روز و زمان معلوم.»

گفت: به عزت سوگند که همه‌شان را گمراه خواهم کرد،

جز بندگان مخلصت را.

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ

فرمود: «حق مراست و به حق می‌گویم

۸۵

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

که جهنم را از تو و پیروانت پر خواهم کرد.»

۸۶

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

بگو: «من از شما پاداش طلب نمی‌کنم و از کسانی نیستم که به دروغ چیزی بر خود می‌بندند.

۸۷

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

این قرآن جز پند و اندرزى برای جهانیان نیست.»

۸۸

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

بعد از این از خبر آن آگاه خواهید شد.

۳۹. زمر

الرُّمَر: گروه‌ها

مکی

۷۵ آیه

۱۰ صفحه

۱
۳۹۶ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۲

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ
الدِّينَ

ما این کتاب را به راستی بر تو نازل کردیم. خدا را بپرست و دین خود را برای او خالص کن.

۳

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا
نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ

آگاه باش که دین خالص از آن خداست و آنان که غیر از او دیگری را معبود خود گرفتند: «که بدین منظور اینها را می‌پرستیم تا ما را به خدا نزدیک کنند.» خداوند در اختلاف میان آنها داوری خواهد کرد، خداوند دروغگویان ناسپاس را هدایت نمی‌کند.

۴

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
سُبْحَانَهُ ۚ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

اگر خدا می‌خواست فرزندی بگیرد آنچه را می‌خواست از میان مخلوقاتش برمی‌گزید، او منزّه است، او خداوند یکتای قهار است.

۵

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ ۖ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ
يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّورُ

آسمانها و زمین را به حق آفرید، شب را به روز درآورد و روز را به شب و خورشید و ماه را رام کرد و هر کدام تا زمانی معین در حرکتند، آگاه باش که او پیروزمند بخشنده است.

خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ
لَكُمْ مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ
أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ
أَلَلَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ
أُنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ
مِن أَصْحَابِ النَّارِ

أَمَّنْ هُوَ قَنِيتُ عَائَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْأَخِرَةَ
وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

قُلْ يَٰعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ
أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

او شما را از یک تن آفرید و همسر او را از جنس خودش.
از چارپایان برایتان هشت جفت پدید آورد و شما را در
شکم مادرانتان در تاریکی سه گانه مرحله به مرحله آفرید،
این خدا پروردگار شماست که فرمانروایی از آن اوست و جز
او معبودی نیست، پس به کجا رو می‌آورید؟

اگر ناسپاسی کنید خداوند بی‌نیاز است و ناسپاسی را برای
بندگان نمی‌پسندد؛ و اگر سپاسگزاری کنید، آن را بر شما
می‌پسندد. هیچ کس بار گناه دیگری را بر دوش نمی‌کشد؛
آن گاه به نزد پروردگارتان باز می‌گردید و همه شما را از
کردارتان آگاه می‌کند، که او به اسرار دلها آگاه است.

چون گزندى به آدمى برسد پروردگارش را مى‌خواند و به او
روى مى‌آورد و چون نعمتى به او عطا شد خدایی را که پیش
از آن مى‌خواند از یاد مى‌برد و همتایانی برای خدا قائل
می‌شود تا مردم را از راه او گمراه کند. بگو: «اندکی از کفر
خود بهره‌مند شو که از دوزخیان خواهی بود.»

آیا کسی که در ساعات شب در حال سجود و قیام به عبادت
خدا پردازد و از آخرت بیمناک و به رحمت پروردگارش
امیدوار است (با کسی که چنین نیست برابر است؟) بگو آیا
دانایان و نادانان برابرند؟ تنها خردمندان پند می‌پذیرند.

بگو: «ای بندگان مؤمن، از پروردگارتان بترسید و برای
نیکوکاران در این دنیا پاداشی نیکوست و زمین خدا پهناور
است، فقط پاداش شکیبایان است که بدون حساب داده
می‌شود.»

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

و مأمورم نخستین مسلمان باشم.»

۱۲ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

۱۳ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

۱۴ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

۱۵ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۚ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

۱۶ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ ۚ عِبَادَهُ يَعْبَادُ فَاَتَّقُوا

۱۷ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ

۱۸ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ

۱۹ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ

۲۰ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرُفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرُفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ

۲۱ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ

بگو: «من مأمور شده‌ام که خدا را بپرستم و برای او در دین اخلاص ورزم

بگو: «چنانچه سر به فرمان پروردگارم نداشته باشم از عذاب روز بزرگ می‌ترسم.»

بگو: «من خدا را می‌پرستم و برای او در دین اخلاص می‌ورزم.

شما غیر از او هر چه را خواستید بپرستید.» بگو: «کسانی که خود و خاندانشان را در روز قیامت مغبون می‌کنند، زیانکارند». آگاه باش که این زبانی آشکار است.

آنها را از فراز و فرود طبقات آتش است و این چیزی است که خدا بندگان را از آن می‌ترساند. ای بندگان من از من بترسید.

بشارت بر آنان که پرستش طاغوت را وانهادند و به خدا روی آوردند، پس بندگان مرا بشارت ده.

آنان که گفته‌ها را می‌شنوند و از بهترین آن پیروی می‌کنند، همانها هستند که خدا هدایتشان کرده است و آنها خردمندانند.

آیا آن کس را که فرمان عذاب برای او قطعی شده است می‌توانی از آتش نجات دهی؟

لکن برای آنان که از خدا می‌ترسند غرفه‌هایی بر فراز یکدیگر بنا شده و جوی‌ها از زیر آن روان است، این وعده خداست و او خلف وعده نمی‌کند.

مگر ندیدی که خداوند از آسمان آبی را نازل کرد و آن را به صورت چشمه‌سارها در زمین به جریان درآورد و آن گاه با آن رویدنیهای رنگارنگ رویاند و سپس خشک می‌شوند، و می‌بینی که زرد شده‌اند، آن گاه خردشان می‌کند. به راستی در این ماجرا پندی است برای خردمندان.

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِۦٓ
فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِّهًا مِّثْلَىٰ مِّثَالٍ تَتَقَشَّرُ
مِنْهُ جُلُودٌ لِّأَظْفَارِ الْيَتَامَىٰ يَخْرِشُونَ رُبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِۦ مَنِ يَشَآءُ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

أَفَمَنْ يَتَّبِعِ بَوَاجِهُهُ سُوٓءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ
لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَتْهُمْ أَلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا
يَشْعُرُونَ

فَآذَقَهُمُ اللَّهُ الْحِزْيَ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَآءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا
سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

به راستی کسی که خدا دل او را به روی اسلام گشوده است
و در پرتو نور پروردگارش قرار داد (همانند کسی است که
چنین نیست؟). وای بر آنان که در برابر یاد خدا سخت دل
هستند، آنها آشکارا گمراهند.

خدا بهترین سخن را نازل کرده است، کتابی که آیات آن
مکرر و همانند است و از تلاوت آن پوست بر تن کسانی که
از پروردگارشان می‌ترسند به لرزه درآید و با یادآوری نام
خداست که پوست و دلشان آرام گیرد، این راه خداست که
هر کس را بخواهد به آن رهنمون می‌کند و هر که را خدا
گمراه سازد راهنمایی نخواهد داشت.

آیا آن کس که در روز قیامت عذاب دشوار را با چهره خود
برطرف می‌کند (با آسودگان بهشت برابر است؟) به
ستمکاران گفته شود: «بچشید کیفر کارهایتان را.»

پیشینیانشان تکذیب کردند و از جایی که نمی‌دانستند
عذاب بر سرشان نازل شد،

خداوند در زندگی دنیا طعم رسوایی را به آنان چشاند و اگر
بفهمند عذاب آخرت بزرگتر است.

ما در این قرآن برای مردم هر گونه مثلی آوردیم، باشد که
پند گیرند.

قرآنی عربی و بی‌انحراف که پروا کنند.

خداوند مردی را مثل می‌آورد که به چند شریک تعلق دارد
و آنها بر سر او اختلاف دارند و مردی را که تنها به یک نفر
تعلق دارد. آیا این دو یکسانند؟ سپاس خدای راست، لکن
اغلب نمی‌دانند.

تو می‌میری و آنها نیز خواهند مرد.

سپس شما روز قیامت نزد پروردگارتان مخاصمه می‌کنید.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُۥٓ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

۳۳

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِۦٓ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

۳۴

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

۳۵

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

۳۶

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُۥ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

۳۷

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ

۳۸

وَلَٰئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ ۚ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ ۚ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

۳۹

قُلْ يَتَقَوِّمُ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

۴۰

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

ستمکارتر از کسی که بر خدا دروغ ببندد و سخن راستی را که بر او آمده است تکذیب کند کیست؟ مگر جایگاه کافران جهنم نیست؟

آن کس که سخن راست را آورد و آن را تصدیق کرد، از پرهیزگاران است

که هر چه خواهند نزد پروردگارشان آماده است، این است پاداش نیکوکاران.

تا خداوند بدترین اعمالی را که انجام داده‌اند محو کند و بهتر از آنچه انجام داده‌اند پاداش دهد.

آیا خدا بنده‌اش را کفایت نمی‌کند که تو را از غیر خدا می‌ترسانند؟ هر کس را که خدا گمراه کند هیچ راهنمایی ندارد

و هیچ کس نمی‌تواند کسی را که خدا راهنمایی کرده است گمراه کند، آیا خدا نیرومند انتقام گیر نیست؟

اگر از آنها بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را آفریده است خواهند گفت: خدا. بگو: «هیچ فکر کرده‌اید که اگر خدا خواستار رنجی برای من باشد آیا آنها که جز خدا مورد پرستش شما هستند می‌توانند آن را برطرف سازند؟ یا اگر رحمتی برای من اراده کند می‌توانند آن را از من بازدارند؟» بگو: «برای من خدا کافی است، که توکل کنندگان بر او توکل می‌کنند.»

بگو: «ای قوم من! هر چه می‌توانید بکنید، من نیز به کار خود می‌پردازم و به زودی خواهید دانست.

که چه کسی به عذاب خوار کننده گرفتار می‌آید و یا عذاب ابدی بر چه کسی وارد می‌شود.»

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

أَمْ أُتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أُولَؤُكَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا ۖ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فُتَدُوا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

ما این کتاب را برای مردم به حق بر تو نازل کردیم، پس هر کس هدایت شود به سود خود اوست و هر کس که گمراه شود تنها به زیان خودش خواهد بود و تو نگهبان آنها نیستی.

خدا جان کسان را می‌گیرد آن گاه که زمانش برسد و جان آنها که خفته‌اند و نه مرده، و آن را که مرگ بر او مقرر شده است نگاه می‌دارد و آن دیگری را تا مدتی معین باز پس می‌فرستد. این کار از دلایل قدرت خدا برای متفکران است.

یا شاید غیر خدا را شیعیان خود برگزیده‌اند؟ بگو: حتی اگر مالک چیزی نباشند و چیزی را درک نکنند.

بگو: «شفاعت از آن خداست، فرمانروایی آسمانها و زمین او راست و به نزد او باز می‌گردید»

و چون خدا به یگانگی یاد شود دل‌های کسانی که به آخرت ایمان نیاورده‌اند بیزار شود و چون از معبودهای دیگر یاد شود شادمان می‌شوند.

بگو: «خداوند! ای آفریننده آسمانها و زمین و دانای نهان و آشکار، تویی که به اختلاف میان بندگان داورى خواهی کرد.»

اگر تمام چیزهای روی زمین و همانند آن به ستمکاران تعلق داشته باشد، همه را برای رهایی خود از عذاب روز قیامت بدهند؛ برای آنها از خدا چیزهایی آشکار می‌شود که هرگز گمان نمی‌کردند.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِۦ
يَسْتَهْزِءُونَ

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ
إِنَّمَا أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍۭ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ
سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ
رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرْتَنِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ
وَإِنْ كُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِينَ

نتیجه اعمال بد آنها بود که برای‌شان آشکار شد و چیزهایی
که مورد تمسخرشان واقع می‌شد گرداگردشان را گرفت.

چون به انسان زبانی برسد ما را می‌خواند و چون نعمتی به
او عطا کنیم بگوید: «به سبب دانایی خودم این نعمت نصیبم
شد.» اما این آزمایشی است ولی بیشترشان نمی‌دانند.

پیشینیانشان هم همین سخن را گفتند، ولی آنچه به دست
آوردند بی‌نیازشان نکرد.

اعمال بد آنها دامنگیرشان شد و ستمکاران این مردم نیز به
زودی گرفتار عقوبت اعمالشان خواهند شد و راه گریزی
نیست.

مگر نمی‌دانند که خدا در روزی هر کس که بخواهد گشایش
و تنگنا پدید می‌آورد؟ مسلما در این عبرتهاست برای مردمی
که ایمان می‌آورند.

بگو: «ای بندگان من که به زیان خودتان اسراف کرده‌اید، از
رحمت من ناامید نشوید.» زیرا خدا تمام گناهان را
می‌آمرزد، او آمرزنده مهربان است.

پیش از آن که عذاب دامتان را بگیرد و یآوری نداشته
باشید به درگاه خدای خود روی آورید و تسلیم او شوید

و پیش از آن که ناگهان و بی‌خبر عذاب به سراغتان بیاید از
نیکوترین چیزی که از جانب پروردگار بر شما نازل شده
است پیروی کنید،

تا کسی نگوید: «افسوس که در کار خدا قصور ورزیدم و
مسخره می‌کردم.»

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

۵۸

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ

۵۹

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ ءَايَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ
الْكَافِرِينَ

۶۰

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ
أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

۶۱

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا
هُم يَحْزَنُونَ

۶۲

اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

۶۳

لَهُۥ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

۶۴

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ تُأْمُرُونَنِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ

۶۵

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ
لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

۶۶

بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

۶۷

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۚ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ ۚ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِّيَمِينِهِ ۚ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ
عَمَّا يُشْرِكُونَ

یا بگوید: «اگر خدا مرا هدایت کرده بود از پرهیزگاران
بودم.»

یا به هنگام دیدن عذاب بگوید: «اگر بار دیگر باز می‌گشتم
از نیکوکاران می‌شدم.»

آری، به راستی آیات من برایت آمد و تو آن را دروغ
شمردی و تکبر ورزیدی و کافر بودی.

روز قیامت آنان را که به خدا دروغ بسته‌اند، روسیاه
خواهی دید، مگر جای متکبران جهنم نیست؟

خدا پرهیزگاران را به خاطر ایمانشان نجات می‌دهد و به آنها
عذاب نمی‌رسد و غمگین نخواهند شد.

خداوند آفریدگار همه چیز و نگهبان هر چیز است.

کلید آسمانها و زمین از آن اوست و آنان که به آیات خدا
کافر شدند زیانکارانند.

بگو: «ای نادانان، آیا به من فرمان می‌دهید که غیر خدا را
عبادت کنم؟»

– به تو و آنان که پیش از تو بودند وحی شد که اگر شرک
آوری اعمالت نابود می‌شود و از زیانکاران خواهی بود.

خدا را عبادت کن و شکرگزار او باش.

آنان خدا را به شایستگی نشناختند و در روز قیامت زمین
در قبضه او و آسمانهای درهم پیچیده در ید قدرت اوست
که منزّه است و از آنچه شریکش می‌پندارند برتر است.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

در صور که دمیده شود، آسمانیان و زمینیان بیهوش می‌شوند مگر آنها که خدا بخواهد و چون بار دیگر در آن دمیده شود ناگهان به پا خیزند و درنگرند

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و زمین به نور پروردگارش روشن شود و نامه اعمال را در میان بگذارند و پیامبران و گواهان را بیاورند و در میان آنها به حق داوری شود و بر کسی ستم نخواهد شد

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ

به هر کس معادل کردارش داده شود، او به اعمال انجام شده آگاهتر است

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ

و کافران گروه گروه به جهنم رانده شوند، وقتی به دوزخ برسند درهای آن باز شود و مأموران دوزخ به آنان گویند: «مگر از خودتان رسولانی برایتان نیامد تا آیات پروردگارتان را برایتان بخوانند و از دیدار این روز بیم دهند؟» گویند: «آری.» لکن دیگر فرمان عذاب بر کافران مسلم شده است.

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ

گفته شود: «از درهای جهنم داخل شوید و برای همیشه در آن بمانید، متکبران را چه بد جایگاهی است.»

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

آنان که از پروردگارشان ترسیده‌اند گروه گروه به بهشت برده شوند و چون بدانجا رسند درهایش گشوده شود و نگهبانان بهشت به آنها گویند: «سلام بر شما، خوش باشید. به بهشت جاودانه داخل شوید.»

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

گویند: «سپاس خدای را که وعده‌اش به ما راست بود و زمین را میراث ما قرار داد و در هر جای بهشت که خواهیم سکنا می‌گزینیم.» چه پاداش نیکویی است برای عمل کنندگان.

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۴۰. غافر

غَافِرٌ: آمرزنده

مکی

۸۵ آیه

۱۰ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمِّ

ح. میم.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

مَا يُجَدِّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبَلَدِ

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرُسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

و فرشتگان را بینی که بر گرد عرش حلقه زده‌اند و به ستایش خدای خود تسبیح می‌گویند و در میان آنها به حق داوری کنند و گفته شود: «سپاس خدایی را که پروردگار جهانیان است.»

نزول این کتاب از جانب خدای نیرومند داناست

که آمرزنده گناه، پذیرنده توبه، سخت عقوبت و منعم است. هیچ معبودی جز او نیست و بازگشت به سوی اوست.

جز کافران در آیات خدا جدال نمی‌کنند، مبدا کرّ و فرشان در شهر تو را فریب دهد.

پیش از آنها قوم نوح و گروه‌هایی که در پی آنان بودند پیامبرانشان را تکذیب کردند و هر امتی به دستگیری پیامبرش همت گماشت و به باطل جدال کرد تا حق را از میان بردارد، اما من آنها را فرو گرفتم پس عقوبت من چگونه بود؟

بدینگونه فرمان پروردگارت بر کافران مسلم شد که آنها اهل آتشند.

حاملان عرش و آنان که بر گرد آن هستند به ستایش پروردگارشان تسبیح می‌گویند و به او ایمان دارند و برای مؤمنان آمرزش طلب می‌کنند: «پروردگارا! رحمت و علم تو بر همه چیز احاطه دارد، پس آنان را که توبه کرده‌اند و پیرو راه تو شدند ببخش و پیامرز و از عذاب جهنم حفظ کن.»

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
عِبَادِهِمْ وَأَرْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۹

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ
وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۱۰
۴۰۵۲

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ

۱۱

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتُنْتِنَ إِثْمَنَا وَتُكَفِّرُنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ

۱۲

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ
بِهِ تَوَمَّنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ

۱۳

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا
وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ

۱۴

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

۱۵

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

۱۶

يَوْمَ هُمْ بَرْزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ
الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

پروردگارا! آنها و نیاکان و همسران و فرزندان صالح آنها را
در باغهای جاویدی که وعده داده‌ای وارد کن که تو نیرومند
فرزانه‌ای

و آنان را از بدیها نگاهدار که هر که را امروز از بدیها
محفوظ داری به او رحم آورده‌ای که این همان رستگاری
بزرگ است.

کافران را ندا دهند که دشمنی خدا سخت‌تر از دشمنی شما
نسبت به خودتان است که به ایمان دعوت می‌شدید و انکار
می‌کردید.

گویند: «پروردگارا! ما را دو بار میراندی و دو بار زنده
کردی، اینک به گناهان خود اعتراف داریم آیا راهی برای
خروج وجود دارد؟»

– این عذاب بدان سبب است که چون خدا به یگانگی
خوانده می‌شد انکار می‌کردید و اگر برای او شریکی قرار
میدادند ایمان می‌آوردید، اینک داوری از آن خداوند بلند
مرتبه بزرگ است.

اوست که آیاتش را به شما نشان داد و روزیتان را از
آسمان فرستاد، تنها کسی پند می‌گیرد که روی به خدا
آورده باشد.

خدا را با ایمان خالص بخوانید، اگر چه کافران را خوش
نیاید،

فرا برنده درجات، صاحب عرش که وحی را به فرمان خود به
هر یک از بندگان که بخواهد القا می‌کند تا مردم را از روز
قیامت بترساند.

آن روز که همگان آشکار شوند چیزی از آنها بر خدا پوشیده
نخواهد ماند، در آن روز فرمانروایی از آن کیست؟– از آن
خداوند یکتای قهار.

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ

۱۸

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمٍ
مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

۱۹

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

۲۰

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

۲۱

حزب
۱۸۸
۴۰۶۹

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

۲۲

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۲۳

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ

۲۴

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقُرُونِ فَقَالُوا سَحِرٌ كَذَّابٌ

۲۵

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ

در آن روز هر کس در برابر اعمالش جزا می‌بیند، در آن روز
ستمی وجود ندارد، به راستی خدا زود شمار است.

آنها را از روز قیامت بترسان. آن گاه که جانها به لب آید و
اندوه خود فروخورند، ستمکاران را نه دوستی وجود دارد و
نه شفيعی که شفاعتش پذیرفته شود.

خدا خیانتکاری دیدگان و آنچه را دلها نهان داشته‌اند
می‌داند.

خدا به راستی داوری می‌کند. کسانی که غیر او خوانده
می‌شوند هیچ داوری نتوانند، زیرا خدا شنوای بیناست.

آیا در زمین سیر نمی‌کنند تا ببینند عاقبت پیشینیانشان
چگونه بود؟ توانایی آنها و آثاری که در زمین پدید آوردند
بیشتر از آنها بود، خدا آنها را به گناهشان فرو گرفت و برای
آنان در برابر عذابش مدافعی وجود ندارد.

این به خاطر آن بود که پیامبران‌شان به سوی آنها با دلایل
روشن آمدند ولی ایشان را انکار کردند و خدا هم آنان را
فرو گرفت، زیرا خداوند نیرومند سخت کیفر است.

ما موسی را با آیات خود و دلایل روشن

به سوی فرعون، هامان و قارون فرستادیم و آنها گفتند:
«جادوگری دروغگوست.»

چون از جانب ما حق را عرضه کرد، گفتند: «پسران کسانی
را که به او ایمان آورده‌اند بکشید و زنان‌شان را زنده
بگذارید.» و نیرنگ کافران جز در گمراهی نیست.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ وَإِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ

فرعون گفت: «بگذارید موسی را بکشم و او پروردگارش را بخواند، می‌ترسم دیتان را دگرگون کند یا در این سرزمین فساد انگیزد.»

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا
يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ

موسی گفت: «من از متکبرانی که به روز حساب ایمان نمی‌آورند به پروردگار خود و پروردگار شما پناه می‌برم.»

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ
رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ
رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا
يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

مرد مؤمنی از فرعونیان که ایمانش را پنهان می‌داشت گفت: «آیا می‌خواهید مردی را بکشید که می‌گوید پروردگار من خدای یکتاست و دلیلهای روشنی از جانب پروردگارتان آورده است، اگر دروغ می‌گوید دروغش به گردن خود اوست و اگر راست می‌گوید پاره‌ای از وعده‌هایی که داده است به شما خواهد رسید، به راستی که خدا اسرافکار دروغگو را هدایت نمی‌کند.»

يَقَوْمَ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا
مِنْ بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا
أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ

ای قوم من! امروز فرمانروایی از آن شماست و در این سرزمین پیروزید ولی اگر عذاب خدا بر ما نازل شود چه کسی ما را یاری خواهد کرد؟» فرعون گفت: «من شما را جز به راهی که مصلحت می‌بینم و جز به راه صواب راهنمایی نمی‌کنم.»

وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ
الْأَحْزَابِ

آن کس که ایمان آورده بود گفت: «ای قوم من! من از عذابی همچون روز احزاب بر شما بیمناکم.»

مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا
اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ

همانند قوم نوح، عاد، ثمود و کسانی که بعد از آنها بودند، حال آن که خدا خواستار ستم بر بندگان نیست.

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ

ای قوم من! من بر شما از روزی بیمناکم که یکدیگر را بخوانند،

يَوْمَ تُنْزَلُونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

همان روز که روی می‌گردانید و می‌گریزید، در برابر خدا پناهگاهی برایتان وجود ندارد. هر کس را خدا گمراه کند راهنمایی نخواهد داشت.»

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
شَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ^ط حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ
اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ

یوسف پیش از این با دلایل روشن بر شما مبعوث شد و شما از آنچه آورده بود پیوسته در شک بودید تا زمانی که از دنیا رفت، گفتید: «خداوند پس از او رسول دیگری را نخواهد فرستاد»، خداوند اسرافکار شکاک را اینگونه گمراه می‌سازد.

۳۵

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَبُرَ
مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

آنان که بدون دلیل در آیات خدا جدل می‌کنند، کارشان نزد خدا و مؤمنان سخت ناپسند است، خداوند اینگونه بر دل متکبران جبار مهر می‌نهد.

۳۶

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْلِكُنِ ابْنُ لِي صِرَاحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ

فرعون گفت: «ای هامان! برای من کوشک بلندی بساز تا از طریق آن بر آسمانها راه یابم،

۳۷

أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
كَذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ
السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ

و از خدای موسی آگاهی یابم؛ هر چند گمان می‌کنم او دروغگو باشد.» بدینگونه کردار زشت فرعون در نظرش آراسته شد و از راه باز ماند. نیرنگ فرعون راه به جایی نبرد.

۳۸
۴۰۸۹

وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَتَّبِعُونَ آهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

مرد مؤمن گفت: «ای قوم من! از من پیروی کنید تا شما را به راه صواب راهنمایی کنم.

۳۹

يَقَوْمُ إِنَّمَا هَذِهِ الدُّنْيَا مَتَعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ

ای قوم من! زندگی دنیوی برخورداری اندکی است و آخرت سرای همیشگی.

۴۰

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

هر کس مرتکب کار بدی شود جز همانند آن کیفر نیابد و هر مرد و زن باایمان نیکوکاری به بهشت وارد شود و بی‌حساب به او روزی دهند.

وَيَقُومَ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ

۴۲

تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ

۴۳

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا
فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ
النَّارِ

۴۴

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوضُ أُمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

۴۵

فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكُرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ
الْعَذَابِ

۴۶

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

۴۷

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ

۴۸

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ
الْعِبَادِ

۴۹

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخِزْنَةِ جَهَنَّمَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ
عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ

ای قوم من! چیست که من شما را به نجات می‌خوانم و شما
مرا به آتش می‌خوانید؟

مرا دعوت می‌کنید که به خدا کافر شوم و چیزی را که
نمی‌شناسم شریک او قرار دهم، در حالی که من شما را به
خداوند نیرومند آمرزنده دعوت می‌کنم.

قطعا آنچه مرا به آن می‌خوانید دعوتش نه قابلیت دنیایی
دارد و نه اخروی و حال آن که بازگشت ما به سوی خداست
و اسرافکاران از اهل آتش هستند،

آنچه را به شما می‌گویم به زودی به یاد خواهید آورد، من
کار خود را به خدا واگذار کردم که او به بندگان‌ش بصیر
است.»

خداوند او را از آسیب نیرنگهای آنها حفظ کرد و بدترین
عذابها فرعونیان را در میان گرفت،

آتش دوزخ در بامدادان و شامگاهان بر آنها عرضه شود و
روزی که قیامت برپا شود: «فرعونیان را در سخت‌ترین
عذابها وارد کنید.»

چون در آتش با یکدیگر به مجادله برخیزند مستضعفان به
مستکبران گویند: «ما پیرو شما بودیم، آیا می‌توانید اندکی
از این آتش را که نصیب ما شده است پذیرا شوید؟»

مستکبران گویند: «ما همگی در آتشیم و خداست که میان
بندگانش داوری کرده است.»

آنان که در آتشند به نگهبانان جهنم می‌گویند: «از
پروردگارتان بخواهید تا یک روز از عذاب ما بکاهد.»

قَالُوا أَوْ لَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا
فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ
الْأَشْهَادُ

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ
الدَّارِ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ
فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ

گفتند: «مگر رسولان شما با دلایل روشن نزد شما
نیامدند؟» (در پاسخ) گفتند: «آری.» گفتند: «پس دعا کنید
که دعای کافران جز در گمراهی نیست.»

– ما رسولان خود و مؤمنان را در زندگی دنیا و روزی که
گواهان برخیزند یاری می‌کنیم.

روزی که پوزش ستمگران سودی ندهد، لعنت و سرای بد
برای آنهاست.

موسی را هدایت عطا کردیم و بنی اسرائیل را وارثان کتاب
قرار دادیم.

کتابی که خود هدایت است و برای خردمندان اندرز.

صبر کن که وعده خدا حق است و برای گناهت آمرزش
بخواه و هر شامگاه و بامداد به ستایش پروردگارت تسبیح
بگوی.

آنان که بدون دلیل در آیات خدا جدل می‌کنند در دلشان
جز تکبر نیست و به آن نخواهند رسید، بنا بر این به خدا
پناه ببر که او شنوای بیناست.

آفرینش آسمانها و زمین از آفرینش مردم بزرگتر است ولی
بیشتر مردم نمی‌دانند.

نه بینا و نابینا برابرنند و نه مؤمنان صالح و بدکاران، چه
اندک پند می‌پذیرید.

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآذَنُوا تُؤَفَّكَونَ

كَذَٰلِكَ يُؤَفِّكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

مسلمای قیامت می‌آید و تردیدی در آن نیست ولی بسیاری از مردم ایمان نمی‌آورند.

پروردگارتان فرمود: «مرا بخوانید تا به شما پاسخ بگویم، کسانی که در پرستش من کبر می‌ورزند به زودی با خواری به جهنم وارد می‌شوند.»

خداست که شب را برای آرامیدتان قرار داد و روز را روشنی بخش، زیرا خدا فضل خویش را به مردم ارزانی می‌دارد ولی بیشتر مردم سپاسگزار نیستند.

این است خدا، پروردگار شما و آفریننده همه موجودات، معبودی جز او نیست پس به کجا روی می‌گردانید؟

اینگونه است که انکار کنندگان از آیات خدا روی می‌گردانند.

خداست که زمین را برای شما جایگاه قرار داد و آسمان را چون بنایی برافراشت و شما را صورت بخشید و صورتهایتان را نیکو ساخت و از چیزهای پاکیزه و خوش به شما روزی داد، این است خدا پروردگار شما، پس منزه است خدا پروردگار عالمیان،

او زنده است، معبودی جز او نیست، بنا بر این او را بخوانید و در دین او اخلاص ورزید؛ سپاس خدایی راست که پروردگار عالمیان است.

بگو: «من نهی شده‌ام از این که چیزهایی را پرستش کنم که شما غیر از خدا می‌خوانید، زیرا دلایل روشنی از جانب پروردگارم برای من آمده است و مأمورم در برابر پروردگار عالمیان تسلیم باشم.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِّتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِّتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفَّىٰ مِن قَبْلٍ^ط وَلِّتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

۶۸

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ^ط فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ وَكُن فَيَكُونُ

۶۹
را ۴۱

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ أَنِّي يُصْرَفُونَ

۷۰

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ^ط رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

۷۱

إِذِ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ

۷۲

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

۷۳

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيُّنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ

۷۴

مِن دُونِ اللَّهِ^ط قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمَّ نَكُنْ نَدْعُوا مِن قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

۷۵

ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

۷۶

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا^ط فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ

۷۷

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ^ط فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

اوست که شما را از خاک آفرید، سپس از نطفه، آن گاه از خون بسته و بعد از آن به صورت طفلی شما را بیرون می‌فرستد تا به کمال نیرو برسید و پس از آن پیر شوید و برخی از شما پیش از رسیدن به پیری می‌میرید، و بعضی به اجل معین می‌رسید، و شاید بیندیشید.»

اوست که زنده می‌کند و می‌میراند و چون کاری را اراده کند می‌گوید: «موجود شو، (بی‌درنگ) موجود می‌شود.»

آیا ندیدی آنهایی که در آیات ما مجادله می‌کنند چگونه منحرف می‌شوند؟

آنان که کتاب و آنچه را که به رسولان خودمان فرستادیم تکذیب کردند، به زودی خواهند فهمید،

آن گاه که با غلها و زنجیرها به گردن

در آب جوشان کشیده شوند و بعد به آتش افروخته درآیند

و چون به آنها گفته شود: «آنچه را شریکان خدا می‌پنداشتید کجا هستند؟»

گویند: «آنها را از دست داده‌ایم بلکه پیش از این چیزی را عبادت نمی‌کردیم.» اینگونه خدا کافران را گمراه می‌کند.

بدان سبب که به ناحق در زمین شادی کردید و مغرور و مست به شادمانی پرداختید

از درهای جهنم وارد شوید و جاودانه در آن بمانید و جایگاه متکبران چه بد است.

پس شکبیا باش که وعده خدا حق است چه قسمتی از آن چیزهایی را که به آنها وعده داده‌ایم به تو نشان می‌دهیم چه تو را بمیرانیم بازگشتشان به سوی ماست.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۚ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

۴۰:
غافر
۷۸
/۸۵

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

۷۹
۴۱۲

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

۸۰

وَيُرِيكُمُ آيَاتِهِ ۖ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ

۸۱

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۸۲

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُم مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۸۳

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ

۸۴

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ

۸۵

پیش از تو رسولانی فرستادیم، سرگذشت بعضی از آنها را برای تو بازگو کردیم و گروهی را نگفتیم. هیچ رسولی جز به اذن خدا نمی‌تواند آیه‌ای بیاورد و چون فرمان خدا در رسد به حق دآوری شود. در آن هنگام آنان که بر باطل بودند زیان خواهند کرد.

خداست که چارپایان را برای شما آفرید تا بر بعضی سوار شوید و از بعضی تغذیه کنید

و شما را در آن منافی است تا به وسیله آنها به مقصدی که می‌خواهید برسید و بر آنها و نیز بر کشتی سوار شوید.

او آیاتش را به شما نشان می‌دهد، بنا بر این کدامین آیتش را انکار می‌کنید؟

چرا آنها در زمین نمی‌گردند تا عاقبت پیشینیانشان را ببینند که هم نفراتشان از اینها بیشتر و هم قدرت و آثارشان در زمین فزوتتر بود، آنچه را به دست آوردند نتوانست ببنیازشان کند

و چون رسولانشان با دلایل روشن به نزدشان آمدند، به دانش خود دلخوش بودند تا آن چیزی که مسخره‌اش می‌کردند آنها را در میان گرفت

و چون عذاب ما را دیدند، گفتند: «به خدای یکتا ایمان آوردیم و به معبودهایی که آنها را شریک او می‌شمردیم کافر شدیم.»

اما هنگامی که عذاب ما را مشاهده کردند ایمان آوردنشان سودی نبخشید. سنت خدا در میان بندگان چنان بود و کافران در آن روز زیان کردند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حم

۱
۴۱۳

ح. میم.

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲

این نازل شده از جانب بخشاینده مهربان،

كِتَابٌ فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ وَ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۳

کتابی است که آیاتش به وضوح بیان شده است، قرآنی
عربی برای دانایان.

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

۴

بشارت آور و هشدار دهنده است. اغلب آنها روی
گردانده‌اند و نمی‌شنوند.

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي ءَاذَانِنَا وَقْرٌ
وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ

۵

گفتند: «دل‌های ما بر چیزی که به آن دعوت‌مان می‌کنی
پوشیده و گوش‌هایمان سنگین است و میان ما و تو حایلی
وجود دارد. پس تو به کار خود مشغول باش و ما نیز به کار
خود می‌پردازیم.»

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ
وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۚ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ

۶

بگو: «من فقط یک انسانم، درست مانند شما، به من وحی
شده است که معبود شما یگانه است، به او روی آورید و از
او طلب آمرزش کنید، وای بر مشرکان:

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

۷

آنان که زکات نمی‌دهند و به آخرت ایمان ندارند،

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

۸

مسلمانا برای مؤمنان نیکوکار پاداشی است بی‌پایان.»

قُلْ أَنتَ كُمُ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ
وَتَجْعَلُونَ لَهُ ءَٰنْدَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

۹
حزب
۱۹۱
۴۱۴

بگو، آیا شما به آن که زمین را در دو روز آفریده است کافر
می‌شوید و همتایانی برای او قائل می‌شوید؟ او پروردگار
جهانیان است،

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِّن فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا
أَقْوَتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ

۱۰

بر زمین کوه‌ها را برافراشت و آن را پر برکت قرار داد و در
چهار روز رزق همه را برای خواستاران یکسان معین فرمود،

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ
اِئْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ

۱۱

سپس آهنگ آسمان کرد که آن دودی بود، پس به آسمان و
زمین فرمود: خواه و ناخواه بیایید، گفتند: «فرمانبردار
آمدیم.»

فَقَضَلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِءٍ كَافِرُونَ

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

بعد هفت آسمان را در دو روز پدید آورد و کار هر آسمان را به آن وحی کرد. – و پایین‌ترین آسمان را به چراغهایی بیاراستیم و نگاهداشتیم. این است تدبیر آن توانمند دانا.

اگر روی گرداندند، بگو: «شما را به صاعقه‌ای همانند صاعقه عاد و ثمود بیم می‌دهم.»

چون رسولانشان – هم در عصر خودشان هم پس از ایشان – به سوی آنها آمدند که جز خدا را نپرستید، گفتند: «اگر پروردگار ما می‌خواست فرشتگان را نازل می‌کرد. لذا ما به آنچه شما به آن مبعوث شده‌اید، ایمان نمی‌آوریم.»

لکن عادیان به ناحق در زمین گردنکشی کردند و گفتند: «چه کسی از ما نیرومندتر است؟» آیا ندیدند که خدای آفریننده آنها نیرومندتر از آنان است. چگونه آیات ما را انکار می‌کردند؟

ما تندبادی سخت در روزهایی شوم بر آنها فرستادیم تا عذاب ذلت را در زندگی دنیا به آنها بچشانیم و اما عذاب آخرت ذلت‌بارتر است و آنها یاری نمی‌شوند.

اما ثمودیان را هدایت کردیم ولی آنان به ناپییبایی بیشتر از هدایت تمایل داشتند تا به خاطر کردارشان صاعقه عذاب خوار کننده‌ای آنها را در میان گرفت

و مؤمنان پرهیزگار را نجات دادیم.

روزی که دشمنان خدا را برای راندن به سوی آتش گرد آوردند و آنها بازداشت شوند

و آن گاه که به آتش برسند گوش و چشم و پوستشان علیه آنها و بر کردارشان گواهی دهند

وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۲

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنْنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

۲۳

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنْنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

۲۴

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ

۲۵
حزب
۱۹۲

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّيْنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّرٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

۲۶
۴۱۶ر

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ

۲۷

فَلَنُذِيقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

۲۸

ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

۲۹

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلَلْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ

آنها به پوستهای خود گویند: «چرا علیه ما گواهی دادید؟» پاسخ دهند: «خدایی که هر موجودی را به سخن درآورده و نخستین بار شما را آفرید ما را گویا ساخته است و بازگشتتان به سوی اوست.»

گمان شما این نبود که گوش و چشم و پوستتان علیه شما گواهی دهند، بلکه خدا را به غالب اعمالی که انجام می‌دادید بی‌خبر می‌دانستید و آنها را نهان نمی‌داشتید.

این پنداری بود که به پروردگارتان داشتید که هلاکتان کرد و در شمار زیانکاران قرار گرفتید.

اگر صبر کنند جایشان آتش است و اگر درخواست عفو دهند مورد عفو قرار نگیرند.

ما برای‌شان همنشینانی قرار دادیم و آنها حال و آینده را در نظرشان بیاراستند، و وعده عذاب همانند پیشینیانشان از جن و انس بر آنها تحقق یافت. زیرا به طور حتم زیانکار بودند.

کافران گفتند: «به این قرآن گوش فرا ندهید و سخن بیهوده در آن وارد کنید تا پیروز شوید.»

کافران را به طور مسلم عذابی سخت می‌چشانیم و آنها را بدتر از کردارشان پاداش می‌دهیم.

کیفر دشمنان خدا آتش است که در آن سرایی جاوید دارند، کیفری است در برابر انکار آیات ما.

کافران گفتند: «پروردگارا! آن دو جن و انس که گمراهمان کردند به ما نشان بده که آنها را زیر پای خود بگذاریم تا خوار شوند.»

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
تُعَدُّونَ

نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا
مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ

۳۱

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ

۳۲

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

۳۳
۴۱۷ر

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

۳۴

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ
عَظِيمٍ

۳۵

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۳۶

وَمِنْ ءَايَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا
لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

۳۷

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۝

۳۸
سجده
واجب

بر آنان که گفتند پروردگار ما خدای یکتاست و بر آن پای
فشردند، فرشتگان نازل می‌شوند که «تترسید و غمگین
نباشید شما را به بهشتی که وعده شده است بشارت باد.

ما در زندگی دنیا و آخرت دوستان شما هستیم، هر چه
بخواهید و دوست داشته باشید در آنجا برای شما فراهم
است.

دهشی است از جانب آمرزنده مهربان.»

کیست که گفتارش نیکوتر از سخن کسی است که به سوی
خدا دعوت می‌کند و کار شایسته انجام می‌دهد و می‌گوید:
من از مسلمانان هستم؟

خوبی و بدی برابر نیست، همیشه به نیکوترین وجه پاسخ ده
تا کسی که میان تو و او دشمنی است همچون دوست
صمیمی شود.

کسی که از این برخوردار نمی‌شود مگر شکیبایان و آنان که
از ایمان بهره‌ای بزرگ داشته باشند

و اگر از سوی شیطان وسوسه‌ای دچارت شد به خدا پناه ببر
که او شنوای داناست.

از نشانه‌های قدرت او شب و روز و خورشید و ماه است. به
خورشید و ماه سجده نکنید. به خدایی که آنها را آفریده
است سجده کنید، اگر او را می‌پرستید.

چنانچه تکبر کنند، آنان که نزد پروردگار تو هستند بدون
خستگی و ملال شب و روز تسبیح او می‌گویند.

وَمِنْ ءَايَاتِهِۦٓ أَنَّا نُنَزِّلُ الْغَيْثَ فَنُخْرِجُ بِهِ شَجَرًا مِّنْ لَّدُنَّا يَظْهَرُ بِهِ نِظَازُ الْمَوْتِ وَنُفُوسُ الْبَرِّ وَنُفُوسُ الْكَافِرِ
وَمِنْ ءَايَاتِهِۦٓ أَنَّا نُنَزِّلُ الْغَيْثَ فَنُخْرِجُ بِهِ شَجَرًا مِّنْ لَّدُنَّا يَظْهَرُ بِهِ نِظَازُ الْمَوْتِ وَنُفُوسُ الْبَرِّ وَنُفُوسُ الْكَافِرِ

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي ءَايَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَن يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَن يَأْتِي ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أُعْمِلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ

لَا يَأْتِيهِ الْبَطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِۦٓ تَنْزِيلُ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُۥٓ ءَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَادَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًّٓ أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ

مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِۦٓ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ

از نشانه‌های قدرت او این است که زمین را خشک و بی‌گیاه بینی و چون آب را بر آن بفرستم به جنبش درآید و برویاند، کسی که آن را زنده می‌کند مردگان را نیز زنده می‌کند، زیرا که او بر هر چیز قادر است.

آنان که آیات ما را انکار کنند بر ما پوشیده نخواهد ماند. آیا کسی که به آتش افکنده شود بهتر است یا آن که روز قیامت با نهایت امنیت به محشر درآید؟ هر کاری که می‌خواهید بکنید زیرا او به اعمالتان بیناست.

آنان که به قرآن پس از آن که برای هدایتشان آمد کافر شدند بدانند این کتابی است گرامی.

نه باطل گذشته به آن دست یابد و نه آینده چرا که از جانب فرزانه‌ای ستوده نازل شده است.

هر چه در باره تو می‌گویند در باره رسولان پیش از تو نیز گفته‌اند، پروردگار تو هم آمرزنده است و هم صاحب عقابی دردانگیز

اگر قرآن را جز به عربی می‌فرستادیم می‌گفتند: «چرا آیاتش به وضوح بیان نشده است؟ کتابی غیر عربی و پیامبری عرب؟» بگو، این کتاب برای ایمان آوردگان هدایت و شفاست و گوشه‌ای آنان که ایمان نیاورند سنگین است و به آن کتاب بصیرت ندارند، آنان همچون کسانی هستند که گویی از راه دور ندایشان می‌دهند.

به موسی کتاب دادیم و در آن اختلاف شد که اگر سخن پروردگارت از پیش نبود در میان آنها داوری می‌شد و مسلما آنها در باره آن در شکند.

آن کس که کاری شایسته کند به سود خود اوست و هر کس بدی کند به خویشتن بدی کرده است و پروردگار تو هرگز به بندگان ستم روا ندارد.

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا ءَاذَنكَ مِمَّا مَنِئِمَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَكْفُلُ كُلٌ مِّنْ آلِهِ يَوْمَ يَعْلَمُونَ

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِّنْ حَافِظٍ

لَا يَسْمَعُ الْإِنسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ

وَلَيْنَ أَذْقَنَهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لِلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَا بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

سَرُّهُمْ ءَايَتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّنَ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ؕ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ

۴۸

۴۹

۵۰

۵۱

۵۲

۵۳

۵۴

علم به قیامت را تنها خدا دارد و هیچ میوه‌ای از غلافش بیرون نمی‌آید و هیچ ماده‌ای باردار نمی‌شود و نمی‌زاید مگر به علم و آگاهی او. روزی که آنها را ندا دهد که شریکان من کجایند؟ گویند: «ما بدرگاه تو اعلام کردیم که از ما کسی بر شرک گواهی نمی‌دهد.»

آنچه را پیش از این می‌خواندند نابود شد و دریافتند که راه گریزی ندارند.

انسان از تقاضای خیر خسته نمی‌شود و چون بدی به او برسد مأیوس و ناامید می‌شود،

اگر پس از محنتی که به او رسیده است رحمتی به او بچشانیم می‌گوید: «این حق من است و گمان نمی‌کنم قیامتی برپا شود و اگر هم به سوی پروردگارم باز گردم آنچه برای من نیکوتر است، نزد اوست.» آن گاه کافران را به کردارشان آگاه خواهیم کرد و عذابی سخت به آنها می‌چشانیم.

هر گاه نعمتی به آدمی عطا کنیم روی بگرداند و متکبرانه از حق دور شود و اگر شری به او برسد دعا و تقاضایش افزون می‌شود.

بگو: «به من خبر دهید اگر این قرآن از جانب خدا بود و شما به آن ایمان نیاوردید، گمراه‌تر از کسی که با آن مخالفت کند کیست؟»

به زودی نشانه‌های خود را در آفاق و در وجود خودشان به آنها نشان خواهیم داد تا آشکار شود که او حق است. آیا گواهی پروردگارت بر همه چیز کفایت نمی‌کند؟

آگاه باش که آنها نسبت به دیدار پروردگارشان شک دارند و بدان که او بر همه موجودات احاطه دارد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
۴۱۹

حَمَّ

ح. میم.

عَسَقَ

۲

عین. سین. قاف.

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ

۳

الْحَكِيمُ

خداوند نیرومند فرزانه به تو و آنان که پیش از تو بودند چنین وحی می‌کند:

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

۴

هر چه در آسمانها و زمین است از آن اوست و او بلند مرتبه بزرگوار است.

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ

۵

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

نزدیک است که آسمانها بر فراز یکدیگر شکافته شوند و فرشتگان به ستایش پروردگارشان تسبیح گویند و برای زمینیان آمرزش طلبند، آگاه باش که خداوند آمرزنده مهربان است.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِیْظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا

۶

أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

خداوند مراقب کسانی است که غیر خدا را به دوستی گرفتند، تو کارساز آنها نیستی

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ

۷

حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ

وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

و این چنین قرآنی عربی بر تو وحی کردیم تا (اهل) مکه و پیرامون آن را هشدار دهی و آنان را از روز قیامت که تردیدی در آن نیست بترسانی که گروهی در بهشت و گروهی در آتش سوزانند.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ

۸

فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

اگر خدا می‌خواست همه مردم را به صورت یک امت در می‌آورد، ولی خدا هر کس را بخواهد به رحمت خود در می‌آورد و ستمکاران را یار و یابوری نیست.

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۖ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي

۹

الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

چگونه غیر خدا را به دوستی برگزیدند- دوست حقیقی خداست، همو که مردگان را زنده می‌کند و به هر کاری تواناست.

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ ۖ فَحُكْمُهُ ۖ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ

۱۰
۴۲۰

رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

داوری هر چیز که در آن اختلاف کنید با خداست، این خدا پروردگار من است، بر او توکل کرده‌ام و به او باز می‌گردم.

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّفَقَضَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمُ لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمُ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

او که آفریننده آسمانها و زمین است، همسران شما را از جنس خودتان قرار داد و نیز جفت‌هایی برای چارپایان. بدین وسیله عده شما را افزون می‌کند. هیچ چیز همانند او نیست که او شنوای بیناست.

کلید آسمانها و زمین از آن اوست. روزی هر که را بخواهد فراخ می‌کند یا تنگ می‌گیرد چرا که او بر هر چیز داناست.

آیینی را برای شما مقرر داشت که نوح را بدان سفارش کرد و آنچه را به تو وحی کردیم به ابراهیم و موسی و عیسی سفارش کردیم که دین را برپا دارید و در آن تفرقه نیندازید، آنچه را بدان دعوت می‌کنید بر مشرکان گران است. خدا هر که را بخواهد بر می‌گزیند و کسی را که به سوی او باز گردد هدایت می‌کند.

آنها پراکنده نشدند مگر پس از پی بردن به حقیقت و از روی حسادت با یکدیگر. اگر پیش از این از جانب پروردگارت فرمانی در کار نبود که آنها را تا زمانی معین مهلت داده است، داوری صورت گرفته بود. و به راستی کسانی که بعد از آنها وارث کتاب شده‌اند در باره آن به شدت شکاک و بدبینند،

پس به آن دعوت کن و همانگونه که مأمور شده‌ای پایدار باش و از هوا و هوس آنان پیروی مکن و بگو: «به کتابهایی که خدا نازل کرده است ایمان دارم و مأمورم در میان شما به عدالت رفتار کنم، خداوند پروردگار ما و شماست، اعمال ما از آن ما و اعمال شما از آن شماست. خصومتی در میان ما و شما نیست. خداوند ما را در یک جا گرد می‌آورد و بازگشت به سوی اوست.»

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا أُسْتُجِيبَ لَهُمْ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

دلیل کسانی که بعد از پذیرفتن دعوت خدا راجع به آن جدال کنند، نزد پروردگارشان باطل است و غضب و عذاب سختی برای آنهاست.

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

خداست که کتاب و میزان را به حق نازل کرده است، تو چه میدانی، شاید قیامت نزدیک باشد.

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

آنان که قیامت را باور ندارند، در رسیدن آن شتاب می‌کنند و آنان که ایمان آورده‌اند از آن بیمناکند و می‌دانند که حق است، آگاه باش آنان که در باره قیامت جدال می‌کنند در گمراهی دور و دراز هستند،

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

خدا با بندگانش مهربان است، هر کس را بخواهد روزی می‌دهد و او توانا و نیرومند است.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

هر کس خواستار پاداش آخرت باشد به پاداش او بیفزاییم و هر کس خواستار پاداش دنیا باشد از آن نصیبش دهیم ولی در آخرت نصیبی ندارد.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

آیا مشرکان دارای معبودهایی هستند که بدون اجازه خدا آیینی برای آنها آورده‌اند؟ و اگر حکم سابق الهی (در تأخیر عذابشان) نبود در میانشان داوری می‌شد و ستمکاران را عذابی است دردناک.

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَقَعُ بِهِمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

ستمکاران را از اعمالشان بیمناک خواهی دید، و به کیفر خود خواهند رسید ولی مؤمنان نیکوکار در باغهای بهشتند و هر چه بخواهند نزد پروردگارشان برای آنها مهیاست و این همان بخشندگی بزرگ است.

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشِإِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَعَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِّنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

این همان چیزی است که خدا بندگان مؤمن نیکوکارش را به آن مژده می‌دهد. بگو: «من در ازای رسالتم پاداشی جز محبت خویشاوندی از شما طلب نمی‌کنم و هر کس کار نیکی انجام دهد بر نیکیش می‌افزایم، زیرا خدا آمرزنده شکر پذیر است.»

یا می‌گویند بر خدا دروغ بسته است؟ اگر بخواهد بر دل تو مهر می‌زند و باطل را محو می‌کند و با کلمات خویش به حق ثبات می‌بخشد چرا که او به اسرار دلها آگاه است،

اوست که توبه بندگان‌ش را می‌پذیرد و گناهان را می‌بخشد و از کردارتان آگاه است.

دعای مؤمنان نیکوکار را اجابت می‌کند و از کرم خویش به آنان افزوتر می‌دهد و کافران را به عذاب شدیدی گرفتار می‌سازد.

اگر خدا روزی بندگان‌ش را افزون کند در روی زمین به ستم برمی‌خیزند، لکن به اندازه‌ای که بخواهد روزی می‌دهد. زیرا او بر بندگان خود آگاه و بیناست.

اوست که باران را بعد از ناامید شدن آنها نازل می‌کند و رحمت خود را می‌گستراند و او سرور و ستوده است.

از نشانه‌های قدرت او آفرینش آسمانها و زمین و پراکندن جنندگان در آن دو است و هر وقت اراده کند قادر به گرد آوردن آنها نیز هست

و هر مصیبتی که به شما برسد در برابر کارهایی است که انجام داده‌اید و بسیاری را نیز عفو می‌کند

و شما را در روی زمین گریزگاهی نیست و غیر خدا یار و یآوری ندارید.

وَمِنْ ءَايَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

۳۳

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِۦ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

۳۴

أَوْ يُوقَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ

۳۵

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِنَا مَا لَهُمْ مِّن مَّحِيصٍ

۳۶

فَمَا أُوتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ فَمَتَّعِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۳۷

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

۳۸

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

۳۹

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ

۴۰

وَجَزَآءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۖ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ ۚ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

۴۱

وَلَمَنِ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ ۚ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّن سَبِيلٍ

۴۲

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۴۳

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

۴۴

۴۲۳

وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ ۖ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ

از نشانه‌های قدرت او کشتیهایی است همچون کوه که بر دریا روانند.

اگر بخواهد باد را از حرکت باز می‌دارد تا در دریا از حرکت باز مانند، به راستی در این نشانه‌هایی است برای شکیبایان شکرگزار،

یا آنها را به خاطر اعمالشان غرق می‌کند و نیز بسیاری را می‌بخشد.

جدل‌کنندگان در آیات ما بدانند گریزگاهی ندارند.

آنچه به شما داده شده کالای زندگی دنیاست و آنچه نزد خداست برای مؤمنانی که به پروردگارشان توکل می‌کنند بهتر و پایدارتر است

و آنان که از گناهان بزرگ و زشتیها دوری می‌گزینند و چون به خشم آیند از آن در می‌گذرند

و آنان که دعوت پروردگارشان را گردن می‌نهند و نماز به جای می‌آورند و کارشان به مشورت انجام می‌گیرد و از روزیشان انفاق می‌کنند.

و کسانی که در مقابل ستمی که به آنها برسد انتقام گیرند،

هر بدی را مجازاتی است همانند آن و هر کس ببخشد و راه آشتی در پیش گیرد مزدش با خداست زیرا که او ستمکاران را دوست ندارد

و هر کس در مقابل ستمی که بر او رفته است انتقام بگیرد ایرادی بر او نیست.

کسانی باید ملامت شوند که به مردم ستم می‌کنند و به ناحق در زمین ستم روا می‌دارند، عقوبت دردناکی برای آنهاست

و شکیبایی و گذشت از کارهای سترگ است

و کسی که خدا او را به گمراهی واگذارد بعد از خدا هیچ دوستی نخواهد داشت و ستمگران را خواهی دید که چون عذاب را مشاهده کنند می‌گویند: «آیا راه بازگشتی وجود دارد؟»

وَتَرَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ
طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي
عَذَابٍ مُّقِيمٍ

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۖ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ

أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ ۚ مِنْ
اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۖ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا
الْبَلَعُ ۖ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرَحَ بِهَا ۖ وَإِنْ
تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةٌ يَّمَّا قَدَمَتِ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ يَهْبُ لِمَنْ
يَشَاءُ إِنِّثَا وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ الدُّكُورُ

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثَا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ
عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ
حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ ۚ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ

آنها را خواهی دید که بر آتش عرضه شوند و خوار و
خاضعانه زیر چشمی نگاه می‌کنند و مؤمنان می‌گویند:
«زیانکاران کسانی هستند که در روز قیامت خود و
کسانشان زیان دیده‌اند.» آگاه باش که ستمکاران به عذاب
ابدی گرفتارند

و در برابر خدا یارانی ندارند که یاریشان کنند و کسی را که
خدا گمراه سازد هیچ راه نجاتی ندارد.

پیش از فرا رسیدن روزی که از جانب خدا راه بازگشتی در
آن نیست پروردگارتان را اجابت کنید. در آن روز نه پناهی
خواهید داشت و نه مدافعی.

اگر اعراض کنند، تو را حافظ آنها قرار نداده‌ایم، وظیفه تو
فقط ابلاغ رسالت است و ما چون از رحمت خود به انسان
بچشانیم شادمان شود و اگر به خاطر اعمالی که انجام
داده‌اند بلایی به آنها برسد ناسپاس خواهند بود.

فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست، هر چه را
بخواهد می‌آفریند و به هر کس بخواهد دختر عطا می‌کند و
به هر که بخواهد پسر

و یا پسر و دختر را با هم می‌دهد و هر کس را که اراده‌اش
قرار گیرد عقیم می‌کند، زیرا که او دانای قادر است.

هیچ بشری را نرسد که خدا با او سخن بگوید مگر با وحی یا
از پس پرده یا رسولی بفرستد که به فرمان خود هر چه
بخواهد به او وحی کند، زیرا که او بلند مرتبه فرزانه است.

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا
الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِٓ مَن
نَّشَاءُ مِّنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ أَلَا
إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

۴۳. زخرف

الزُّخْرُف: زینت

مکی

۸۹ آیه

۷ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حم

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِٓ يَسْتَهْزِءُونَ

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

وَلَمَّا سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ
خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

حا. میم.

سوگند به کتاب روشنگر

که ما آن را قرآنی عربی قرار دادیم، باشد که دریابید.

و به راستی اصل کتاب نزد ماست که ارجمند و حکمت‌آمیز
است.

آیا چون شما قومی اسرافکارید قرآن را از شما بگیریم؟

چه بسیار پیامبرانی که به میان پیشینیان فرستادیم.

ولی هیچ پیامبری به سویشان نیامد مگر این که مسخره‌اش
کردند.

ما نیرومندترین آنها را هلاک کردیم و وصف پیشینیان
گذشت.

اگر از آنها بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را آفریده است،
خواهند گفت: آنها را پیروزمندی دانا آفریده است.

او همان کسی است که زمین را بسترتان قرار داد و در آن
برای شما راهها پدید آورد تا هدایت یابید

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا
كَذَلِكَ نُخْرِجُونَ

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ
وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ
عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ
مُقْرِنِينَ

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ

أَمْ أُتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

أَوْ مَنْ يُنْشَأُ فِي الْحُلِيِّهِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ

وَجَعَلُوا أَلَمَلِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا
خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ^ط مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ
عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

أَمْ ءَاتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءَاثَرِهِمْ
مُّهْتَدُونَ

و آن که از آسمان آب کافی فرستاد که زمین موات را بدان
زنده کردیم، اینچنین (پس از مرگ) از آن خارج می‌شوید،

و همان کسی که همه اصناف را آفرید و برای شما از کشتی
و چارپایان مرکبها قرار داد که سوار شوید

و بر پشتشان قرار گیرید، پس نعمت پروردگارتان را به یاد
آورید و بگویید: «منزه است آن کس که اینها را رام کرد که
ما را توان آن نبود

و ما به سوی پروردگارمان باز می‌گردیم.»

برای خدا از میان بندگانش فرزندی قرار دادند، به راستی
که انسان آشکارا ناسپاس است.

آیا از میان مخلوقاتش دختران را برای خود برگزیده است و
پسران را برای شما؟

چون به یکی از مشرکان مژده تولد چیزی را دهند که به
خدای رحمان نسبت داده‌اند، چهره‌اش سیاه گردد و خشم
خود فرو برد.

آیا آن که در پیرایه پروریده آید و در پیکار نمودی ندارد
(از آن خداست)

و فرشتگان را که بندگان خدای رحمان هستند، مادیگان
پندارند، مگر به هنگام آفرینش آنها حضور داشته‌اند؟ به
زودی شهادتشان نوشته خواهد شد و از آن بازخواست
می‌شوند.

گفتند: «اگر خدای رحمان اراده می‌کرد ما پرستنده آنها
نمی‌شدیم.» به این امر نیز علمی ندارند و جز دروغ
نمی‌گویند.

مگر پیش از قرآن کتابی برای‌شان فرستادیم که به آن
تمسک می‌جویند؟

اما آنها گفتند: «ما نیاکان خود را بر آیینی یافتیم و از آنها
پیروی می‌کنیم.»

وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءَاثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ ۖ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِءَ كَافِرُونَ

فَأَتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ ۚ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِءَ كَافِرُونَ

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْءَانُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۚ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ۖ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

بدین‌سان در هیچ قریه‌ای پیش از تو هشدار دهنده‌ای نفرستادیم مگر این که متنعمانش گفتند: «ما بر آیینی هستیم که نیاکان خود را بر آن یافتیم.»

گفت: «حتی اگر هدایت‌کننده‌تر از آنچه نیاکاتان را بر آن یافتید بیاورم؟» گفتند: «ما به آیینی که آورده‌اید ایمان نداریم.»

بنا بر این از آنها انتقام گرفتیم. ببین سرانجام تکذیب‌کنندگان چگونه بود.

چون ابراهیم به پدر و قومش گفت: «من از معبودان شما بیزارم،

مگر آن کس که مرا آفرید و به زودی هدایتم خواهد کرد.»

این سخن (توحید) را در نسل خود قرار داد، باشد که به خدا باز گردند.

آری آنان و نیاکانشان را بهره‌مند کردیم تا حق و فرستاده‌روشنگری برای‌شان آمد

و چون حق برای‌شان آمد گفتند: «این جادوست و ما به آن ایمان نمی‌آوریم.»

گفتند: «چرا این قرآن بر مرد بزرگی از این دو شهر نازل نشده است؟

مگر آنها قسمت‌کننده رحمت پروردگارت هستند؟» حال آن که ما معاش آنها را در زندگی دنیا میانشان تقسیم کردیم و درجات بعضی را بالاتر از دیگران قرار دادیم تا بعضی از آنان بعضی دیگر را به خدمت گیرند و رحمت پروردگارت از آنچه آنها به دست می‌آورند بهتر است.

اگر چنین نبود که همه مردم یک امت می‌شدند، سقف خانه منکران خدای رحمان را از نقره و برای بالا رفتن آن نردبانهایی می‌نهادیم،

وَلِيُؤْتِيَهُمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ

۳۵

وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ

۳۶

۴۲۷ر

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

۳۷

وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

۳۸

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

۳۹

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْكُم فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

۴۰

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۴۱

فَأِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ

۴۲

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ

۴۳

فَأَسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

۴۴

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

۴۵

وَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ

۴۶

۴۲۸ر

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيهِ ۖ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۴۷

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

و برای خانه‌هایشان درهایی فراهم می‌آوردیم و تختهای زرین که بر آنها تکیه زنند

و تمام اینها کالای زندگی دنیاست و سرای آخرت نزد پروردگارت برای پرهیزگاران است.

هر کس از یاد خدای رحمان دل بگرداند او را به شیطان وا می‌گذاریم که همواره همراهش باشد.

و شیاطین آنها را از راه خدا باز می‌دارند و آنها گمان می‌کنند که هدایت یافته‌اند.

به هنگام حضور در نزد ما می‌گوید: «ای کاش میان من و تو از شرق تا غرب فاصله بود و تو چه همراه بدی بودی.»

چون ستم کرده‌اید، (پشیمانی) امروز هرگز سودتان ندهد و شما در عذاب شریکید.

آیا می‌توانی سخنی را به گوش کران برسانی، یا کوران و آنهایی را که در ضلالت هستند هدایت کنی؟

و اگر تو را ببریم بی‌تردید از آنها انتقام می‌گیریم

یا عذابی که به آنها وعده داده‌ایم به تو نشان می‌دهیم زیرا که قادر به چنین کاری هستیم.

پس چیزی را که به تو وحی شده است به جد بگیر که بر راه راست قرار داری

و این قرآن برای تو و قومت تذکری است و به زودی بازخواست خواهید شد.

از رسولانی که پیش از تو فرستادیم بپرس که آیا غیر از خدای رحمان دیگری را برای پرستش آنها قرار دادیم؟

ما موسی را با آیات خود بر فرعون و درباریان‌ش فرستادیم و گفت: «من فرستاده پروردگار عالمیان هستم.»

هنگامی که آیات ما را به آنها عرضه داشت ناگاه همه از آن خندیدند.

وَمَا نُرِيهِمْ مِّنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

۴۹

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ

۵۰

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

۵۱

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَبْقَوْمُ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ

۵۲

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

۵۳

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ

۵۴

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ ۖ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَٰسِقِينَ

۵۵

فَلَمَّا ءَاسَفُونَا اُنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

۵۶

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ

۵۷
حزب
۱۹۸
۴۲۹۲

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ

۵۸

وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ

۵۹

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ

۶۰

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلٰٓئِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ

حال آن که هر معجزه‌ای که به آنها نشان دادیم از معجزه دیگر مهمتر بود، آن گاه همه را به عذاب گرفتار کردیم باشد که باز گردند.

گفتند: «ای جادوگر، پروردگارت را با عهدی که با تو کرده است برای ما بخوان تا هدایت شویم.»

چون عذاب را از آنها برداشتیم پیمان خود را شکستند.

فرعون در میان قومش ندا داد و گفت: «ای قوم من! آیا فرمانروایی مصر و این نهرها که به فرمان من روان است از آن من نیست، مگر نمی‌بینید؟

آیا من بهترم یا این درمانده‌ای که نمی‌تواند درست سخن بگوید؟

چرا دستبندهای زرین به او داده نشده و چرا فرشتگان همراهیش نمی‌کنند؟»

او با تحمیق قوم خود آنها را به اطاعت وا داشت، زیرا مردمی تبهکار بودند

و چون ما را به خشم آوردند از آنها انتقام گرفتیم و همه را غرق کردیم

و آنان را در شمار گذشتگان و عبرت آیندگان قرار دادیم.

چون مثل پسر مریم زده شد به ناگاه قوم تو خندیدند

و گفتند: «آیا خدایان ما بهترند یا او؟» آنها این مثل را جز برای جدال با تو نزدند، آنان مردمی ستیزه جویند.

او بنده‌ای بیش نبود که ما با عطای نعمت خود او را عبرت بنی اسرائیل گردانديم.

اگر می‌خواستیم به جای شما فرشتگانی به وجود می‌آوردیم تا در روی زمین جانشین شما باشند

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌۭ

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمِ ٱلْأَلِيمِ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

ٱلْأَخِلَآءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا ٱلْمُتَّقِينَ

يَعْبَادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ

أَدْخُلُوا ٱلْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ ٱلْأَنفُسُ وَتَلَذُّ ٱلْأَعْيُنُ ۖ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَتِلْكَ ٱلْجَنَّةُ ٱلَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ

و او نشانه قیامت است، هرگز در آن شک نکنید و از من پیروی کنید که این راه راست است.

شیطان شما را باز ندارد که او دشمن آشکار شماست.

چون عیسی دلایل روشن خود را آورد، گفت: «من برای شما حکمت آورده‌ام تا چیزهایی را که در آن اختلاف دارید برایتان بیان کنم، پس، از خدا بترسید و از من اطاعت کنید.

به راستی خدا پروردگار من و شماست، او را بپرستید که راه راست همین است.

گروه‌هایی از آنها اختلاف کردند، وای بر ستمکاران از عذاب روز دردناک.

آیا جز قیامت را انتظار می‌کشند که ناگاه و بی‌خبر به سراغشان بیاید.

در آن روز دوستان دشمن یکدیگرند جز پرهیزگاران.

ای بندگان من، در آن روز نه ترسی خواهید داشت و نه اندوهگین می‌شوید.

آنان که به آیات ما ایمان آورده و مسلمان بودند:

– شما و همسرانتان با شادمانی به بهشت وارد شوید.

قدح‌های زرین و سبوهایی را در میانشان می‌گردانند که تمنای دل در آن است و دیده از آن لذت می‌برد و شما در آن همیشه خواهید بود:

– این همان بهشتی است که به پاداش اعمالی که انجام داده‌اید آن را به ارث برده‌اید.

در آنجا برای شما میوه‌های فراوانی است که از آن می‌خورید.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

گناهکاران در عذاب جهنم جاودانند.

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

عذابشان کاهش نمی‌یابد و در آنجا از همه چیز ناامیدند.

وَمَا ظَلَمْنَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

ما به آنها ستم نکرده‌ایم بلکه خودشان ستمکار بودند.

وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِثُونَ

فریاد برآوردند که ای مالک، کاش پروردگار تو مرگ ما را برساند. می‌گوید: «شما در اینجا ماندنی هستید.»

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

ما حق را برای شما آوردیم ولی بیشترتان از حق کراحت داشتید.

أَمْ أَبْرِمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ

لکن آنها تصمیم قاطع به توطئه گرفتند، ما نیز اراده قاطعی داریم.

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۚ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ

یا می‌پندارند که ما راز و نجوایشان را نمی‌شنویم. آری، رسولان ما نزد آنهاست و می‌نویسند.

يَكْتُتُونَ

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبْدِينَ

بگو: «اگر خدای رحمان را فرزندی بود من از نخستین پرستندگانش بودم.»

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

پروردگار آسمانها و زمین و پروردگار عرش از توصیفی که آنها می‌کنند منزّه است.

فَذَرَهُمْ يَخْضَوْنَ وَيَلْعَبُونَ حَتَّىٰ يَلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

آنها را رها کن تا در باطل غوطه خورند و به بازیچه سرگرم باشند، تا روزی را که به آنها وعده شده است ببینند.

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ

او کسی است که در آسمان و زمین معبود است و او فرزانه داناست.

الْعَلِيمُ

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

بزرگواری خدایی که فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست از آن اوست و آگاهی از زمان بر پا شدن قیامت او راست و به سوی او باز می‌گردید.

وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ

آنانی را که غیر از او می‌خوانند قادر به شفاعت نیستند، مگر کسانی که به حق شهادت دادند و به خوبی می‌دانند

بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

و اگر از آنها بپرسی چه کسی آنها را آفریده است پاسخ دهند: «خدا.» پس چرا از حق روی می‌گردانند.

وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

گفتار او این بود: «پروردگارا! اینان مردمی هستند که ایمان نمی‌آورند.»

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

پس از آنها درگذر و بگو به سلامت، به زودی خواهند دانست.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	ح. میم.
۲	وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ	سوگند به کتاب روشنگر
۳	إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَرَّكََةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ	که ما آن را در شبی فرخنده نازل کردیم، که ما هشدار دهنده بوده‌ایم.
۴	فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ	در آن شب هر فرمانی به حکمتی صادر می‌شود،
۵	أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ	فرمانی از جانب ما که فرستنده‌اش بودیم،
۶	رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	رحمتی است از جانب پروردگارت که او شنوای داناست.
۷	رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ	پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست، اگر یقین دارید،
۸	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ عَابَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ	معبودی جز او نیست، زنده می‌کند و می‌میراند، پروردگار شما و پروردگار نیاکان شماست.
۹	بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ	لکن آنها در شک دست و پا می‌زنند.
۱۰	فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ	منتظر روزی باش که آشکارا آسمان دودی بیاورد
۱۱	يَغْشى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ	که مردم را فرا گیرد، این عذاب دردناکی است.
۱۲	رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ	– پروردگارا، این عذاب را از ما برطرف کن که ما ایمان آورده‌ایم.
۱۳	أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ	کجا پند می‌پذیرند در حالی که رسولی آشکار برای‌شان آمد
۱۴	ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ	و باز از او روی گردانیدند و گفتند: «دیوانه‌ای است تعلیم یافته.»
۱۵	إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ	ما اندکی عذاب را برطرف می‌کنیم و شما باز بر می‌گردید.
۱۶	يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ	آن روز بزرگ که آنها را به عذابی سخت فرو می‌گیریم که ما انتقام گیرنده‌ایم.
۱۷	وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ	ما قبل از آنها فرعونیان را آزمودیم و رسول بزرگواری نزدشان آمد:
۱۸	أَن أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَيَّ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ	– بندگان خدا را به من واگذارید که من برای شما فرستاده امینی هستم،

وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي ءَاتِيكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

۲۵

وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ

۲۱

وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزِلُونِ

۲۲

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ

۲۳

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ

۲۴

وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ

۲۵

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ

۲۶

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

۲۷

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ

۲۸

كَذٰلِكَ ۖ وَأَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا ءَاخِرِينَ

۲۹

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ

۳۵
۴۳۲

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ

۳۱

مِّن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ

۳۲

وَلَقَدْ أَخْتَرْنَاهُم عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِينَ

۳۳

وَعَآتَيْنَهُم مِّنَ الْآيٰتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ

۳۴

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ

۳۵

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ

۳۶

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

۳۷

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ

كَانُوا مُجْرِمِينَ

۳۸

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبٰدِينَ

۳۹

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

بر خدا برتری مجویدد که من برایتان دلیل روشنی آورده‌ام

و اگر بخواهید سنگسارم کنید به خدا پناه می‌برم.

چنانچه به من ایمان نمی‌آورید از من کناره بگیرید.

آن گاه به درگاه پروردگارش عرض کرد که اینها مردمی گناهکارند.

– بندگان مرا شبانه راهی کن که شما را تعقیب می‌کنند.

دریا را آرام واگذار که آن سپاه غرق شدگانند.

چه بسیار باغها و چشمه‌ها

و کشتزارها و قصرهای نیکو که از خود به جا گذاشتند

و نعمتی که از آن برخوردار بودند

و چون چنین بود ما آن را به مردمی دیگر واگذاشتیم.

نه آسمان بر آنها گریست و نه زمین و به آنها مهلتی داده نشد.

بنی اسرائیل را از عذاب ذلت بار

فرعون که مردی برتری جوی اسرافکار بود رهاشدیم،

آگاهانه آنها را بر جهانیان برگزیدیم

و آیاتی به آنها دادیم که آزمایش آشکاری بود.

اینها می‌گویند:

«مرگ ما جز همین مرگ نخستین نیست و دیگر زنده نخواهیم شد،

اگر راست می‌گویید نیاکان ما را بازگردانید.»

آیا آنها بهترند یا قوم تبع و اقوام پیش از او که چون مجرم بودند هلاکشان کردیم.

آسمان و زمین و آنچه را میان آنهاست به بازیچه نیافریده‌ایم،

آن دو را به حق آفریدیم لکن بیشتر آنها نمی‌دانند،

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ

وعده‌گاه همه آنها روز قیامت است،

۴۱

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

۴۲

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنََّّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۴۳

۴۳۳

إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ

۴۴

طَعَامُ الْأَثِيمِ

۴۵

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ

۴۶

كَغَلِي الْحَمِيمِ

۴۷

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ

۴۸

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ

۴۹

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

۵۰

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

۵۱

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ

۵۲

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

۵۳

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ

۵۴

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

۵۵

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ ءَامِنِينَ

۵۶

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ
الْجَحِيمِ

۵۷

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۵۸

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

۵۹

فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ

وعدۀ‌گاه همه آنها روز قیامت است،

روزی که هیچ دوستی برای دوست خود مفید واقع نشود و یاری در میان نخواهد بود،

مگر کسی که مورد رحمت خدا قرار گیرد، زیرا که او نیرومند مهربان است.

مسلمان درخت زقوم

غذای گناهکاران است،

همانند مس گداخته در شکمها می‌جوشد،

جوششی همچون آب جوشان.

– او را بگیرید و به میان دوزخ بکشید

و بر سرش آب جوشان بریزید،

بچش..– تو نیرومند بزرگواری.

این همان چیزی است که در آن شک داشتید.

به راستی پرهیزگاران در مقامی امن هستند،

در باغها و چشمه‌ها،

لباسهایی از حریر نازک و دیبای ضخیم می‌پوشند و در مقابل یکدیگر می‌نشینند،

بدین‌سان زنان سیاه چشم را به همسریشان در می‌آوریم.

بی‌دغدغه هر میوه‌ای را که بخواهند می‌طلبند،

در آنجا مرگ را نمی‌چشند مگر همان مرگ نخستین و خداوند آنها را از عذاب جهنم حفظ کرده است.

این بخشی از جانب پروردگار و رستگاری بزرگی است.

ما قرآن را بر زبان تو آسان کردیم تا پند گیرند.

تو منتظر باش که آنها نیز منتظرند.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	ح. میم.
۲	تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ	این کتاب از جانب خداوند نیرومند فرزانه نازل شده است.
۳	إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ	به یقین در آسمانها و زمین عبرتهایی باشد برای مؤمنان.
۴	وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ ؕ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ	و در آفرینش شما و پراکنده شدن جنبندگان برای اهل یقین عبرتهاست.
۵	وَأَخْتَلَفُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ ؕ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ	آمد و شد شب و روز و رزقی که خدا از آسمان می‌فرستد و به وسیله آن زمین موات را احیا می‌کند و نیز در وزش بادهای خردمندان عبرتهاست.
۶	تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِ ؕ يُؤْمِنُونَ	این آیات خداست که به راستی بر تو تلاوت می‌کنیم، بنا بر این بعد از خدا و آیاتش به چه ایمان می‌آورند؟
۷	وَيُلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ	وای بر دروغگوی گناهکاری
۸	يَسْمَعُ ءَايَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ	که آیات خدا را که بر او تلاوت می‌شود می‌شنود و متکبرانه چنان اصرار دارد که گویی هیچ نشنیده است. او را به عذاب دردناکی بشارت ده.
۹	وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ؕ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ	و اگر چیزی از آیات ما را بداند آن را مسخره می‌کند، برای آنها عذابی خوار کننده است.
۱۰	مِّنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ؕ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ	پشت سرشان جهنم است و آنچه را به دست آورده‌اند و آنان که سوای خدا برگزیده‌اند به حالشان مفید نخواهد بود و عذاب بزرگی برای آنهاست.
۱۱	هَٰذَا هُدًىٰ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ	این قرآن راهنماست و آنان را که به آیات پروردگارشان کافرنند، عذابی به شدت دردآور باشد.
۱۲	اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ ۖ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	خداست که برای شما دریا را رام کرد تا به فرمان او کشتیها در آن روان باشند و شما در طلب معاش برآیید، باشد که سپاسگزار باشید.
۱۳	وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ	آنچه در آسمانها و زمین است از آن اوست که برایتان رام کرد، به راستی در این برای متفکران عبرتهاست.

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۱۵

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

۱۶

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

۱۷

وَعَآتَيْنَاهُم بَيْنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

۱۸

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

۱۹

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُؤُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۖ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

۲۰

هَٰذَا بَصَرٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

۲۱

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أُجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

۲۲
۴۳۶ ر

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

به مؤمنان بگو، کسانی که به روزهای خدا امید ندارند درگذرند تا خدا هر قومی را به اعمالی که مرتکب شده‌اند پاداش دهد.

هر کس کار شایسته‌ای انجام دهد به سود خود اوست و آن که کار بدی مرتکب شود به زیان اوست، همه شما به سوی پروردگارتان باز می‌گردید.

بنی اسرائیل را کتاب و داوری و نبوت بخشیدیم و از پاکیزه‌ها روزیشان کردیم و آنها را بر جهانیان برتری دادیم

و دلایل روشنی از دین به آنها عطا کردیم. آنها اختلاف نکردند مگر بعد از آگاه شدن، از روی حسدی که بین‌شان بود، پروردگارت در اختلافشان روز قیامت داوری خواهد کرد.

آن گاه تو را در راه دین قرار دادیم، از آن پیروی کن و از هوسهای ناآگاهان پیروی نکن.

آنها هرگز از خدا بی‌نیازت نمی‌کنند و ستمکاران دوستدار یکدیگرند و خداوند دوستدار پرهیزگاران است.

این قرآن بصیرتی است برای مردم و هدایت و رحمت گروهی است که یقین دارند.

آیا کسانی که مرتکب بدیها می‌شوند تصور می‌کنند که ما آنها را با کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته انجام داده‌اند برابر می‌گذاریم و زندگی و مرگشان یکسان است؟ چه بد داوری می‌کنند.

خداوند آسمانها و زمین را به حق آفریده است تا هر کس را در برابر کاری که انجام داده است پاداش دهد و به آنها ستمی نخواهد شد.

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتُتْلَا بِلُغَتِنَا وَإِنَّا لَكُنَّمُ صَادِقِينَ

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدِ الْيَحْسَرُ الْمُبْطِلُونَ

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيقِنِينَ

آیا آن کس را دیده‌ای که هوای نفس خویش را معبود خود قرار داد، و خدا او را آگاهانه در گمراهی واگذاشت و بر گوش و دلش مهر نهاد و بر دیدگانش پرده افکند؟ اگر خدا هدایت نکند چه کسی او را هدایت خواهد کرد، چرا پند نمی‌گیرند؟

گفتند: «جز زندگی دنیا چیزی در کار نیست، زندگی می‌کنیم و می‌میریم و جز دهر (طبیعت) هلاکمان نمی‌کند.» آنان بدان علم ندارند و جز در وهم و خیال نیستند.

چون آیات روشن ما بر آنها خوانده شود دلیلی در برابر آن ندارند جز این که بگویند: «اگر راست می‌گویید، نیاکان ما را به زندگی برگردانید.»

بگو: «خدا شما را زنده می‌کند و باز می‌میراند و بار دیگر در روز قیامت— که تردیدی در آن نیست— جمعتان می‌کند ولی غالب مردم نمی‌دانند.»

فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست، روزی که قیامت برپا شود اهل باطل زیان خواهند کرد،

در آن روز هر گروهی را خواهی دید که به زانو درآمده‌اند و هر امتی برای گرفتن نامه اعمالش خوانده شود و در آن روز در برابر آنچه انجام داده‌اید جزا خواهند داد:

«این نامه ماست که به حق بر شما سخن می‌گوید زیرا کارهایی را که می‌کردید می‌نوشتیم.»

پروردگار، مؤمنان نیکوکار را به رحمت خود واصل می‌کند و این رستگاری آشکار است.

– اما کافران! مگر آیات من بر شما خوانده نشد که شما تکبر کردید و مردمی گناهکار بودید؟

و چون گفته می‌شد که وعده خدا راست است و در قیامت شکی نیست، می‌گفتید: «ما نمی‌دانیم قیامت چیست؟» ما فقط گمانی داریم و به یقین نرسیده‌ایم.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِلُكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
وَمَاؤَلِكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن تَنْصِرِينَ

ذَٰلِكُمْ بِأَنكُمُ اتَّخَذْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَغَرَّكُمْ
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ

وَلَهُ الْكِبَرِيَّاءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

ح. میم.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ
مُّسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ
الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۚ أَتُتَوٰنِي بِكِتَابٍ مِّن
قَبْلِ هَٰذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنتُمْ صٰدِقِينَ

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ
إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غٰفِلُونَ

اعمال زشتی که کرده‌اند در نظرشان آشکار شود و آنچه را
مسخره می‌کردند آنها را احاطه کند.

گفته شد: «امروز شما را از یاد بردیم همان طوری که شما
دیدار امروزتان را از یاد برده‌اید، جایتان آتش است و هیچ
یاوری ندارید،

این از آن است که آیات خدا را به مسخره گرفتید و زندگی
دنیا شما را فریفت.» لذا امروز از آن بیرونشان نبرند و هیچ
عذری از آنها نپذیرند.

سپاس خدای را که آفریدگار آسمانها و زمین و پروردگار
عالمیان است،

در آسمانها و زمین بزرگی از آن اوست و او نیرومند فرزانه
است.

این کتاب از جانب خدای نیرومند فرزانه نازل شده است.

آسمانها و زمین و آنچه را میان آنهاست جز به حق و برای
مدتی معین نیافریده‌ایم، و کافران از آنچه بدان بیمشان
دهند روی گردانند.

بگو: «معبودهایی را که جز خدا می‌خوانید، به من نشان
دهید که آیا در زمین چیزی را آفریده‌اند یا در آفرینش
آسمانها شرکت داشته‌اند؟ اگر راست می‌گویید کتابی پیش
از این یا اثری از علم (گذشتگان) برای من بیاورید.»

کیست گمراه‌تر از آن که غیر خدا را می‌خواند که تا روز
قیامت هم از آنها پاسخی دریافت نمی‌کند، بتها از دعای بت
پرستان بی‌خبرند.

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءَ وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

و چون مردم به محشر درآیند معبودها دشمنان آنها و منکران عبادتشان هستند.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

و چون آیات روشن ما بر آنها خوانده شود، کافران در برابر حقّی که برای آنها آمده است، گویند: «این جادویی آشکار است.»

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

یا می‌گویند: «از خود بافته است.» بگو: «اگر آن را از خود بافته باشم شما قادر نیستید از من در برابر خدا حمایت کنید، او بر آنچه شما می‌گویید آگاه‌تر است و شهادت او میان من و شما کافی است و او آمرزنده مهربان است.»

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَىٰ مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

بگو: «من از میان پیامبران، اولین پیامبر نیستم و نمی‌دانم که با من و شما چه خواهد شد، من تنها از چیزی پیروی می‌کنم که به من وحی می‌شود و جز هشدار دهنده آشکاری نیستم.»

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَامَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

بگو: «اگر قرآن از جانب خدا باشد و شما به آن ایمان نیاورید چه می‌کنید- در صورتی که یکی از بنی اسرائیل بدان شهادت داد و ایمان آورد ولی شما تکبر می‌ورزید- خداوند ستمکاران را هدایت نمی‌کند.»

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ

کافران به مؤمنان گفتند: «اگر خیری در آن بود هرگز بر ما پیشدستی نمی‌کردند.» چون به این طریق هدایت نمی‌شوند، می‌گویند: «این یک دروغ کهن است.»

وَمِن قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ

پیش از قرآن کتاب موسی راهنما و رحمت بود و این کتاب تصدیق کننده آن و به زبان عربی است تا ستمکاران را هشدار دهد و نیکوکاران را بشارت.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آنان که گفتند پروردگار ما خداست و آن گاه استقامت کردند، نه ترسی دارند و نه اندوهگین شوند.

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

اینان اهل بهشتند و به پاداش اعمالشان جاودانه در آن باشند.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَفَصَّلَهُ وَفَصَّلَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا
بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ

۴۶:
احقاف
۱۵
/۳۵

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ
عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَدَ الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا
يُوعَدُونَ

۱۶

وَالَّذِي قَالَ لِيَا أُولَٰئِهِ أَفِ لَكُمْ مَا أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ
خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيَلُوكَ ءَامِنُ
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

۱۷

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

۱۸

وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَلُهُمْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ

۱۹

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَتِكُمْ
فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا
كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

۲۰

انسان را به احسان با پدر و مادرش سفارش کردیم. مادر
به زحمت بارش را حمل کند و به دشواری حملش را بر
زمین نهد و دوران آبستنی و شیردادن سی ماه است تا
هنگامی که به رشد برسد و به چهل سالگی در آید، گوید:
«پروردگارا! مرا توفیق ده تا شکر نعمت را که بر من و پدر
و مادرم ارزانی داشته‌ای به جای آورم و اعمال صالحی انجام
دهم که تو را خشنود سازد و فرزندانم را صالح کن که من
تسلیم شده‌ام و به سوی تو بازگشتم.»

آنها کسانی هستند که اعمال نیکشان را می‌پذیرم و از
گناهانشان می‌گذرم و در زمره بهشتیان هستند، این وعده
راستی بود که به آنها داده شده است.

کسی که به پدر و مادرش گفت: اف بر شما! آیا به من وعده
خارج شدن از گور را می‌دهید؟ و حال آن که نسلا پیش از
من گذشته. و آن دو خدا را به یاری طلبند که «وای بر تو!
ایمان بیاور که وعده خدا حق است.» اما او گوید: «اینها
چیزی جز افسانه پیشینیان نیست.»

آنها کسانی هستند که وعده عذاب- همچون امتهایی از جن
و انس که پیش از آنها درگذشتند- برای‌شان محقق شد که
آنها زیانکارانند.

هر یک را درجاتی است مناسب با کاری که کرده‌اند تا خدا
پاداش اعمالشان را بدهد و به آنها ستم نخواهد شد.

روزی که کافران بر آتش عرضه شوند:- «در زندگی دنیا
لذتهایتان را بردید و از آن بهره‌مند شدید، اما امروز به
عذاب خوار کننده- در برابر استکبار ناحق‌تان در زمین و به
سبب گناهانی که انجام داده‌اید- کیفر شوید.»

وَأَذْكُرُ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ
الْثُّدُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَّ عَنْ ءَالِهَتِنَا فَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
وَلَكِنِّي أَرِئُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ
مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

وَلَقَدْ مَكَنَّاهُمْ فِيْمَا إِنْ مَكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا
وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ
وَلَا أَفْعِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءَالِهَةً بَلْ
ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

۴۴۱ ج

۲۸

برادر عادیان را به یادآور که چون قومش را در ریگستانها
هشدار داد- و پیش و بعد از او هشدار دهندگانی آمده
بودند:- که جز خدا را نپرستید و من از عذاب روزی‌گران بر
شما بیمناکم.

گفتند: «آیا آمده‌ای تا ما را از معبودهایمان برگردانی، اگر
راست می‌گویی هر چه به ما وعده داده‌ای بیاور.»

گفت: «فقط خدا می‌داند و من آنچه را که به آن مبعوث
شده‌ام به شما می‌رسانم لکن می‌بینم که مردمی نادان
هستید.»

چون عذاب را به صورت ابری رو به راه وادیهایشان دیدند
گفتند: «این ابری است باران‌زا.» بلکه این همان چیزی
است که در آمدنش شتاب می‌کردید، بادی است با عذابی
دردناک در آن

که به فرمان پروردگارش همه چیز را نابود می‌کند. به چنان
وضعی درآمدند که جز خانه‌هایشان دیده نمی‌شد.- ما
بدینگونه مجرمان را کیفر می‌دهیم.

به آنها قدرتی دادیم که به شما ندادیم و برای آنها گوش و
چشم و دل قرار دادیم، اما گوش و چشم و دل به حالشان
سود نداشت، زیرا آیات خدا را انکار می‌کردند، سرانجام
آنچه را مسخره می‌کردند آنها را در میان گرفت.

ما قریه‌های پیراموتتان را هلاک کردیم و آیات را به
صورت‌های گوناگون بیان داشتیم تا شاید باز گردند،

چرا معبودانی که برای تقرب به خدا برگزیدند، یاریشان
نکردند؟ بلکه از نظرشان گم شدند، این است دروغشان و
آنچه را افترا می‌بستند.

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ

در آن هنگام تنی چند از جنیان را نزد تو روانه کردیم که قرآن بشنوند. چون نزد او رسیدند گفتند: «خاموش باشید.» و چون به پایان رسید همچون هشدار دهندگانی به سوی قومشان بازگشتند.

قَالُوا يَاقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ

و گفتند: «ای مردم! ما شنیدیم کتابی بعد از موسی نازل شده است که کتابهای پیشین را تصدیق می‌کند و هدایت کننده به سوی حق و راه راست است.

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ ۚ يَعْفِرْ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

ای مردم! به دعوت کننده خدا پاسخ گوید و به او ایمان آورید تا گناهاتتان را ببامزد و شما را از عذابی دردناک در امان دارد.

وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

هر کس دعوت کننده خدا را پاسخ نگوید هرگز نمی‌تواند در زمین بگریزد و غیر از خدا برای او یآوری نیست.» و آنان آشکارا در گمراهی هستند.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۚ بَلَىٰ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا نمی‌بینند که خدای آفریننده آسمانها و زمین که در آفرینش آنها ناتوان نشد، قادر است مردگان را زنده کند. آری او بر هر کاری قادر است.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

روزی که کافران به آتش عرضه شوند: «آیا این حق نیست؟» گویند: «به پروردگارمان سوگند که هست.» گوید: «به خاطر کفری که می‌ورزیدید عذاب را بچشید.»

فَاصْبِرْ ۚ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ ۚ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ ۚ بَلَّغٌ فَمَلَّ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ

بنا بر این صبر کن هم چنان که پیامبران اولو العزم صبر کردند و برایشان شتاب نکن، هنگامی که وعده‌ای را که به آنها داده شده است ببینند، گویی جز ساعتی از روز را درنگ نکرده‌اند، این ابلاغی است، آیا جز نافرمانان هلاک می‌شوند؟

۱
۴۴۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ

۲

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ

۳

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ

۴

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَتَخْتَمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فِيمَا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ ط وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرْنَا مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَلَهُمْ

۵

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ

۶

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ

۷

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

۸

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ

۹

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ

۱۰
حزب
۲۰۳

أَقَلَّمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ط دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا

۱۱

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَىٰ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَىٰ لَهُمْ

(خداوند) اعمال کافرانی که مردم را از راه خدا بازداشتند نابود کرد.

کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته انجام داده‌اند و به آنچه به حق از جانب پروردگارشان بر محمد نازل شده است ایمان آورده‌اند، خداوند گناهانشان را ببوشاند و کارشان را اصلاح کند

زیرا کافران از باطل پیروی کردند و مؤمنان حق را که از جانب پروردگارشان آمده است، خداوند اینگونه برای مردم مثل می‌زند.

چون با کافران روبرو شدید گردنشان را بزنید تا از طریق خونریزی بسیار دشمن را از پا درآورید. اسیران را محکم ببندید و بعد از آن که بار سنگین جنگ بر زمین نهاده شد با منت آرادشان کنید یا فدیة بگیرید، حکم این است. اگر خدا می‌خواست از آنها انتقام می‌گرفت لکن شما را با یکدیگر می‌آزماید، اعمال کشته‌شدگان در راه خدا را هرگز نابود نمی‌کند.

به زودی آنها را هدایت کند و کارشان را به صلاح درآورد

و به بهشتی که برای‌شان بیان داشته است واردشان کند.

ای مؤمنان اگر خدا را یاری کنید شما را یاری خواهد کرد و گامهایتان را استوار کند،

نگونسار باد آنان که کافر شدند. خداوند اعمالشان را باطل کند،

زیرا آنها چیزی را که خدا نازل کرده است ناخوش داشتند و خدا نیز اعمالشان را نابود کرد.

آیا سیر آفاق نکردند تا بنگرند عاقبت کسانی که قبل از آنها می‌زیستند چگونه بود؟ خداوند آنها را هلاک کرد و کافران نظیر آن را خواهند داشت.

بدین خاطر خداوند یاور کسانی است که ایمان دارند و کافران یآوری ندارند.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ
وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

۱۳

وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ
أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ

۱۴

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

۱۵

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ
ءَاسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ
لِّلشَّرِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ
الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَن هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا
مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

۱۶

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

۱۷

وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

۱۸

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ
أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ

۱۹

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ

خداوند کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته
کنند به باغهایی وارد خواهد کرد که جویها در آن روان
است، ولی بهره کافران زندگی و خوردن چون چارپایان است
و در آتش جایگاه دارند.

چه بسیار شهرهایی که مردمانشان نیرومندتر از شهری
بودند که تو را از آن راندند و ما هلاکشان کردیم و یآوری
نداشتند.

آیا کسی که از جانب پروردگارت دلیل روشنی دارد با کسی
که کردار بد او در نظرش جلوه کرده است و از هوای نفس
پیروی می‌کند برابر است؟

وصف بهشتی که به پرهیزگاران وعده داده شده چنین است
که در آن نهرهایی وجود دارد از آب زلال و نهرهایی از شیر
که طعم آن دگرگون نمی‌شود و نهرهایی از شراب که مایه
لذت نوشندگان است و نهرهایی از عسل مصفی، در آنجا هر
گونه میوه‌ای مهیا و آمرزشی از جانب پروردگارشان است؛
(آیا بهشتیان) همانند کسانی هستند که همیشه در آتشند
و از آب جوشان بیاشامند که روده‌هایشان را متلاشی کند.

گروهی از آنها به تو گوش می‌سپارند تا وقتی از نزدت
رفتند، به دانشمندان بگویند که این مرد چه می‌گفت؟ آنان
کسانی هستند که خداوند بر دل‌هایشان مهر نهاده است و از
هوای نفس پیروی کرده‌اند.

خداوند بر هدایت هدایت یافتگان می‌افزاید و به آنان
پرهیزگاری عطا می‌فرماید.

گویی جز این انتظار ندارند که ناگهان قیامت برپا شود و حال
آن که نشانه‌هایش آمده است و چون فرا رسد پند گرفتن
مفید واقع نخواهد شد.

بنا بر این بدان که جز خدا معبودی نیست و برای گناه خود و
مردان و زنان با ایمان آمرزش طلب کن که خداوند محل
حرکت و قرارگاه شما را می‌داند.

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُم

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

إِنَّ الَّذِينَ أُرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ وَفَاحَبَطَ أَعْمَلَهُمْ

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَنَهُمْ

مؤمنان می‌گویند چرا سوره‌ای نازل نمی‌شود و چون سوره‌ای از محک‌مات نازل شود که در آن از جنگ سخن رفته باشد، بیمار‌دلان را چونان کسانی بینی که در بیهوشی مرگ نگاهت می‌کنند.

پس فرمانبرداری و گفتار نیکو برای‌شان شایسته‌تر است و چون به جنگ تصمیم گرفته شد، اگر با خدا صادق باشند برای‌شان بهتر است.

آیا امیدوارید که با فراهم آمدن حکومت در زمین به فساد برخیزید و قطع رحم کنید؟

اینان کسانی هستند که خدا لعنتشان کرده و گوشه‌ایشان را کر و چشمانشان را کور ساخته است.

آیا در قرآن اندیشه نمی‌کنند یا بر دلهایشان قفل‌هاست؟

شیطان اعمال کسانی را که بعد از آشکار شدن راه هدایت مرتد شدند در نظرشان بیاراست و در گمراهی نگاهشان داشت.

ارتداد آنها این بود که به کسانی که نسبت به آیات خدا کراهت داشتند گفتند: «ما در پاره‌ای از کارها از شما پیروی می‌کنیم.» خداوند اسرار آنها را می‌داند.

چگونه خواهند بود آن گاه که فرشتگان قبض روحشان کنند بر چهره‌ها و پشتشان می‌زنند

و این بدان سبب است که از آنچه خدا را به خشم می‌آورد پیروی کردند و از خشنودیش کراهت داشتند و او نیز اعمالشان را نابود کرد.

آیا بیمار‌دلان گمان کردند که خدا کینه‌هایشان را ظاهر نخواهد کرد؟

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

۳۱

وَلَتَبْلُوتَنَّهُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ
وَنَبْلُؤَ أَخْبَارَكُمْ

۳۲

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
وَسَيَحِيطُ أَعْمَالُهُمْ

۳۳

حزب
۲۰۴

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا
تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

۳۴

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

۳۵

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ
وَلَن يَتْرُكُمُ أَعْمَالَكُمْ

۳۶

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ
أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلَكُمْ أَمْوَالَكُمْ

۳۷

إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخُلُوا وَيُخْرِجْ أَصْغَنَكُمْ

۳۸

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ
يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا
يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ

اگر بخواهیم آنها را به تو می‌شناسانیم که آنان را از سیمای و
طرز سخن گفتنشان بشناسی، خداوند به اعمال شما آگاه
است.

همه شما را آزمایش می‌کنیم تا مجاهدان و صابراتان را
معلوم کنیم و اخبار شما را بیازماییم.

کافر شدگانی که دیگران را از راه خدا بازداشتند و بعد از
آشکار شدن راه حق به مخالفت با رسول خدا برخاستند،
هرگز نخواهند توانست زیانی به خدا برسانند و به زودی
اعمالشان را نابود می‌کند.

ای مؤمنان، خدا را اطاعت کنید و مطیع رسول او باشید و
اعمالتان را باطل نکنید.

خداوند هرگز کافر شدگانی را که از راه خدا منع کردند و
در کفر مردند، نخواهد آمرزید.

کوتاهی نکنید و پیشنهاد صلح ندهید که شما برتر هستید و
خدا با شماست و جزای کردارتان را نخواهد کاست.

زندگی دنیا تنها بازیچه و سرگرمی است و اگر ایمان بیاورید
و پرهیزگاری کنید پاداشتان را خواهد داد و از اموال شما
چیزی نمی‌خواهد.

چرا که اگر به اصرار، اموال شما را بخواهد بخل می‌ورزید و
کینه‌هایتان را نشان می‌دهید.

آگاه باشید که شما همان مردمی هستید که به اتفاق در راه
خدا دعوت می‌شدید و بعضی از شما خست نشان می‌دهد،
هر کس بخل ورزد به زیان خود اوست، زیرا خدا بی‌نیاز
است و شما نیازمندید و اگر روی برتابید خداوند مردمی
دیگر به جای شما می‌آورد که همسان شما نخواهند بود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا

ما پیروزی آشکاری برایت پیش آوردیم،

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
وَعَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

تا خدا گناه گذشته و آینده تو را بیامرزد و نعمت خود را بر تو تمام و به راه راست هدایت کند

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا

و خدا یاورت باشد، یاری پیروزمندانه.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا
مَعَ إِيْمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

اوست که بر دلهای مؤمنان آرامش فرستاد تا ایمانشان را بیفزاید که سپاه آسمانها و زمین از آن خداست و خداوند دانای فرزانه است،

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ
عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا

تا مردان و زنان با ایمان را به باغهایی وارد کند که جویباران در آن جاری است و جاودان در آنجا باشند و گناهانشان را ببخشد و این نزد خدا کامیابی بزرگی است

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ
الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنُّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

و نیز مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را که بر خدا بدگمانند عذاب کند، بدا بر حال ایشان، خداوند بر آنها خشم گرفت و از رحمت خود دورشان کرد و جهنم را برای آنها آماده ساخته و چه بد سرانجامی است.

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

سپاه آسمانها و زمین از آن خداست و او نیرومند فرزانه است.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

ما تو را گواه و بشیر و هشدار دهنده فرستادیم

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا

تا به خدا و رسولش ایمان بیاورید و یاریش کنید و بزرگش شمارید و بامداد و شامگاه او را تسبیح گوید.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

بیعت کنندگان با تو در حقیقت با خدا بیعت می‌کنند و دست
خدا بالای دست آنهاست و هر کس پیمان شکنی کند به
زیان خود اوست و هر کس به پیمانی که با خدا بسته است
وفا کند پاداش عظیمی به او خواهد داد.

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا
وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي
قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا

بازپس ماندگان بادیه نشینان به تو خواهند گفت: «اموال و
کسانمان ما را به خود مشغول داشت، برای ما طلب آموزش
کن» آنها به زبان چیزهایی می‌گویند که در دل ندارند. بگو:
«اگر خدا سود یا زبانی برای شما اراده کند چه کسی قادر
است خلاف آن کاری انجام دهد؟ بلکه خداوند به کردارتان
آگاه است.»

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَّنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ
أَبَدًا وَرُئِيَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْءًا وَكُنْتُمْ
قَوْمًا بُورًا

بلکه گمان بردید رسول خدا و مؤمنان هرگز نزد کسان
خویش باز نخواهند گشت و به این خیال دل خوش کرده
بودید و خیال بدی داشتید و مردمی درخور هلاکت بودید.

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
سَعِيرًا

هر کس به خدا و رسولش ایمان ندارد ما نیز برای کافران
آتشی سوزان مهیا کرده‌ایم.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست و هر که را
بخواهد می‌بخشد و هر که را بخواهد عذاب می‌کند، خداوند
آمرزنده مهربان است.

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا
نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُونَا
كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ
كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا

چون برای گرفتن غنایم حرکت کنید، باز پس ماندگان
خواهند گفت: «بگذارید ما نیز در پی شما بیاییم.» آنها
می‌خواهند کلام خدا را تغییر دهند بگو: «هرگز از پی ما
نیابید، خدا از پیش چنین خبر داده است.» آنها زود خواهند
گفت: «شاید به ما حسادت می‌کنید.» بسا که جز اندکی در
نمی‌یابند.

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولَىٰ بِأُسِّ شَدِيدٍ تَقْتُلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ۖ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ ۚ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ ءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

وَلَوْ قَتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

به باز پس ماندگان عربهای بادیه نشین بگو: «به زودی برای جنگ با مردمی نیرومند فراخوانده شوید که با آنها نبرد کنید یا اسلام بیاورند، اگر اطاعت کنید خداوند پاداش نیکی به شما خواهد داد و اگر مانند گذشته سرپیچی کردید شما را به عذابی دردناک گرفتار کند.

بر نابینا، لنگ و بیمار گناهی نیست و هر کس از خدا و رسولش اطاعت کند او را به باغهایی وارد سازد که جویباران در آن جاری است و هر که سرپیچی کند او را به عذابی دردناک گرفتار کند.»

خداوند از مؤمنانی که زیر درخت با تو بیعت کردند خشنود شد و می‌دانست در دلشان چه می‌گذرد لذا آرامش بر آنها نازل کرد و به فتحی نزدیک

و غنایم بسیاری که به چنگ آورند پاداششان داد که خداوند نیرومندی فرزانه است.

خداوند غنایم فراوانی به شما وعده داده است که به چنگ می‌آورید و این را برای شما زودتر فراهم ساخت و شما را از آسیب مردمان در امان داشت تا عبرتی برای مؤمنان باشد و شما را به راه راست هدایت کند،

و نیز غنایم دیگری که هنوز به آنها دست نیافته‌اید ولی خدا به آن احاطه دارد و او بر هر کاری تواناست.

اگر کافران با شما به پیکار درآیند، پشت می‌کنند و می‌گریزند و دیگر یار و یآوری نخواهند یافت.

این سنت خداست که در گذشته چنین بوده است و در سنت خدا دگرگونی نخواهی یافت.

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّعْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

او بود که در درون مکه شما را بر آنها پیروز کرد و دست شما را از آنها و دست آنها را از شما کوتاه کرد و خدا به کارهایی که می‌کردید آگاه و بیناست.

آنها کسانی هستند که کفر ورزیدند و شما را از مسجد الحرام باز داشتند و نگذاشتند که قربانی به قربانگاهش برسد، و اگر مردان و زنان با ایمانی که آنها را نمی‌شناسید در میانشان وجود نداشت، به آنها آسیب می‌رساندید و مرتکب گناه می‌شدید، خدا هر که را بخواهد مشمول رحمت خود گرداند، اگر از یکدیگر جدا بودند کافرانشان را به عذابی دردناک گرفتار می‌کردیم.

آن گاه که کافران از دل به جاهلیت تعصب نشان دادند خدا نیز آرامش خویش را بر رسول خود و مؤمنان فرو فرستاد و آنها را به کلمه تقوا ملزم کرد که آنان سزاوارتر بودند و اهلیت آن را داشتند و خدا بر هر کاری داناست.

خدا رؤیای رسولش را به حق راست کرد تا بنا بر اراده خدا همه شما در نهایت امنیت سر تراشیده و تقصیر کرده و بدون ترس به مسجد الحرام داخل شوید. او چیزهایی می‌دانست که شما نمی‌دانستید و غیر از آن پیروزی نزدیکی نصیب شما کرده است.

اوست که رسولش را به هدایت و دین حق فرستاد تا آن را بر همه دین‌ها پیروز کند و گواهی خدا کافی است.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ
فَاسْتَعْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

۴۸
فتح
۲۹
/۲۹

محمد رسول خدا و همراهانش در برابر کفار سختگیر و با
یکدیگر مهربانند، آنها را راکع و ساجد بینی که جویای فضل
و خشنودی خدا هستند، بر رخسارشان اثر سجده است که
وصفشان در تورات و انجیل چنین است: همانند کاشته‌ای
که جوانه بزند و محکم شود و برپا بایستد و کشاورزان را به
شگفت و کافران را به خشم آورد. خداوند مؤمنان نیکوکار
را به آمرزش و پاداش بزرگی وعده داده است.

۴۹. حجرات

الحُجُرَات: حجره‌ها

مدنی

۱۸ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱
حزب
۲۰۶
۴۵۰

ای ایمان آوردگان! بر خدا و رسولش پیشی نگیرید و از خدا
بترسید که او شنوای داناست.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن
تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

۲

ای مؤمنان! صدایتان را از صدای پیامبر فراتر نکنید و
همانطور که با یکدیگر بلند سخن می‌گویید با او بلند سخن
نگویید، مبدا بی‌آن که متوجه شوید اعمالتان ضایع شود.

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
أُمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

۳

آنان که نزد رسول خدا آهسته سخن می‌گویند همان کسانی
هستند که خدا دل‌هایشان را به پرهیزگاری آزموده است و
آنها را آمرزش و اجر بزرگی است.

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ

۴

اغلب کسانی که از آن سوی اتاق‌ها صدایت می‌زنند، نادانند.

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

اگر صبر کنند تا به نزدشان بروی برای آنها بهتر خواهد بود و خدا آمرزنده مهربان است.

۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْحِحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَدِمِينَ

ای مؤمنان اگر فاسقی برای شما خبری آورد در باره آن تحقیق کنید، مبادا نادانسته به مردم آسیب برسانید و از کرده خود پشیمان شوید،

۷

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

بدانید رسول خدا در میان شماست، چنانچه در بسیاری از امور تابع فرمان شما باشد به مشقت گرفتار می‌آیید، ولی خدا با محبوب کردن ایمان برای شما آن را در دلتان جلوه داد و کفر و فسق و عصیان را مورد نفرت شما قرار داد، اینان هدایت یافتگانند،

۸

فَضَلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

کرم و احسانی است از جانب خدا که او دانای فرزانه است.

۹

وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

اگر دو گروه از مؤمنان با یکدیگر به جنگ در آیند، میانشان آشتی برقرار کنید و اگر یکی از آن دو بر دیگری تجاوز کند با ستمکار بجنگید تا به فرمان خدا باز آید و چنانچه باز آمد، میان آنها به عدالت صلح برقرار کنید و مجری عدالت باشید که خدا عادلان را دوست دارد.

۱۰

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

مؤمنان برادرند، میان برادرانتان صلح برقرار کنید و از خدا بترسید تا مورد رحمت او واقع شوید.

۱۱

۴۵۱۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّغْلِ بئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

ای مؤمنان! گروهی از مردان نباید گروه دیگر را مسخره کنند چه بسا آنان از اینان بهتر باشند و زنان نیز نباید زنان دیگر را، زیرا چه بسا اینان بهتر باشند. از یکدیگر عیبجویی نکنید و با القاب زشت یکدیگر را نخوانید که پس از ایمان آوردن نام فسق بسیار زشت است و آنان که توبه نمی‌کنند ستمکارند.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِثْمٌ ۖ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بََعْضُكُم بَعْضًا
أُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ
أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا
وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ

قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُل لَّا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ
اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ

ای مؤمنان! از بسیاری گمانها پرهیز کنید، زیرا پاره‌ای از
گمانها گناه است و هرگز در کار پنهانی دیگران کنجکاوی
نکنید و غیبت یکدیگر را روا ندانید؛ آیا در میان شما کسی
هست که دوست داشته باشد گوشت برادر مرده خود را
بخورد؟ البته کراحت دارید، از خدا بترسید که او توبه‌پذیر
مهربان است.

ای مردم! ما شما را از مرد و زنی آفریدیم و شما را دسته‌ها
و قبیله‌ها کردیم تا یکدیگر را بشناسید ولی گرامی‌ترین
شما نزد خدا پرهیزگارترین شماست، خداوند دانای آگاه
است.

عربهای بادیه‌نشین گفتند: «ایمان آوردیم.» بگو: «ایمان
نیاورده‌اید، لکن بگویید اسلام آورده‌ایم و هنوز ایمان به
دلهایتان درنیامده است و اگر مطیع خدا و رسولش باشید از
پاداش اعمالتان کاسته نمی‌شود، زیرا خدا آمرزنده مهربان
است.»

مؤمنان کسانی هستند که پس از ایمان آوردن به خدا و
رسولش دیگر گرفتار شک نشده‌اند و با مال و جان خویش
در راه خدا به جهاد برخاسته‌اند، اینان راستگویانند.

بگو: «آیا می‌خواهید خدا را به آیین خود با خبر کنید؟
خداوند آنچه در آسمانها و زمین است می‌داند و خداوند از
همه چیز آگاه است.»

بر تو منت می‌گذارند که اسلام آورده‌اند، بگو: «به خاطر
اسلام آوردنتان بر من منت نگذارید، اگر درست دریابید
خدا بدان سبب که به ایمان راهنموتان شده است بر شما
منت می‌نهد.

خداوند نهان آسمانها و زمین را می‌داند و به آنچه می‌کنید
بیناست.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

ق سوگند به قرآن مجید.

۲

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ

۳

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

۴

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ

۵

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ

۶

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

۷

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

۸

تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

۹

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

۱۰

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ

۱۱

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ

۱۲

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ

۱۳

وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ

۱۴

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ

۱۵

أَفَعَيَّنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

آنها از این که هشدار دهنده‌ای از میان خودشان آمد در شگفت شدند. کافران گفتند: «این چیزی عجیب است.

آیا پس از مردن و خاک شدن (دوباره زنده می‌شویم؟) این بازگشت از محالات است.»

ما می‌دانیم آنچه را زمین از آنها بکاهد و کتابی که همه چیز در آن محفوظ است نزد ماست.

آن گاه که حق به سراغشان آمد دروغش به حساب آوردند و چنان شد که در کارشان سرگردان ماندند.

مگر آسمان را بر فراز سرشان نمی‌نگرند که چگونه بنایش نهاده‌ایم و آن را آراسته‌ایم بی‌آن که شکافی در آن باشد

و زمین را بگستردیم و کوه‌های بلند در آن بیفکندیم و گیاهان گونه‌گون با طراوت در آن برویاندیم

تا بینش و پندی باشد برای بنده‌ای که به حق رو آورد

و از آسمان آبی پربرکت فرستادیم و بدان باغها و دانه‌های درو شدنی

و نخلهای بلند و خوشه‌های بر هم نهاده

برای رزق بندگان برویاندیم و زمین مرده را زنده کردیم و خروج از گور نیز چنین است.

پیش از آنها قوم نوح و اصحاب رسّ و ثمود تکذیب کردند

و عاد و فرعون و برادران لوط

و اصحاب ایکه و قوم تبّع همگی رسولان را تکذیب کردند و استحقاق وعده عذاب را یافتند.

مگر از آفرینش نخستین عاجز شده‌ایم که آنها از آفرینش جدید تردید دارند؟

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

۱۷

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

۱۸

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

۱۹

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

۲۰

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

۲۱

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

۲۲

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

۲۳

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ

۲۴

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

۲۵

مَّنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ

۲۶

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ

۲۷
حزب
۲۰۸

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

۲۸

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ

۲۹

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

۳۰
ر۴۵۴

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ

۳۱

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

۳۲

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ

۳۳

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ

۳۴

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

۳۵

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ

ما انسان را آفریده‌ایم و از وسوسه‌های نفس او آگاهیم و از رگ گردنش به او نزدیک‌تریم.

چرا که دو فراگیرنده بر جانب راست و چپش نشسته‌اند و اعمالش را فرا می‌گیرند.

کلامی نمی‌گویید مگر آن که مراقبی در کنارش حاضر است

و به راستی سكرات مرگ فرا رسید. این همان چیزی است که از آن گریز داشتی

و در صور دمیده می‌شود، روز وعده‌های عذاب است.

به همراه هر کس که وارد شود سوق دهنده و گواهی است

و تو از این غافل بودی و ما از تو پرده را برداشتیم و امروز چشمانت تیزبین شده است،

قرین او بگوید: «این عمل توست نزد من که آماده‌اش کرده‌ام.

ناسپاسان لجوج را به جهنم دراندازید

– همان بازدارنده خیر، متجاوز و شکاک را.

آن که با خدا معبود دیگری را قرار داده است در عذاب سخت بیندازید.»

همنشین او گوید: «پروردگارا! من او را به سرکشی وادار نکردم، خود او سخت در گمراهی بود.»

فرماید: «در مقابل من مجادله نکنید که پیش از این عذاب را به شما وعده داده بودم.

وعده من تغییرپذیر نیست و هرگز به بندگانم ستم نخواهم کرد».

روزی که به جهنم بگوییم: «آیا پر شده‌ای؟» می‌گوید: «آیا باز هم هست؟»

بهشت را برای پرهیزگاران نزدیک آورند تا دور نباشد.

این همان وعده‌ای است که به هر توبه کننده پرهیزگاری داده شده بود؛

آتهایی که در نهان از خدای رحمان بترسند و با دلی توبه‌کار آمده باشند:

«به سلامت وارد بهشت شوید که این روز جاودانگی است.»

در آنجا هر چه بخواهند هست و از آن بیشتر نزد ما باشد.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُواْ فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ

۳۷

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

۳۸

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ

۳۹

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

۴۰

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ السُّجُودِ

۴۱

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مَن مَّكَانٍ قَرِيبٍ

۴۲

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

۴۳

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ

۴۴

يَوْمَ تَشْقَى الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

۴۵

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ

۵۱. ذاریات

الدَّارِيَّات: بادهای ذره افشان

مکی

۶۰ آیه

۴ صفحه

۱
۴۵۵ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالذَّرِيَّتِ ذُرُوَا

۲

فَالْحَمِلَتِ وَقْرًا

۳

فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا

۴

فَالْمُقْسِمَتِ أُمْرًا

۵

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ

۶

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ

چه بسیار اقوامی که قبل از آنها هلاکشان کردیم– اقوامی که از آنها نیرومندتر بودند و در شهرها سیر کردند، مگر راه نجاتی وجود دارد؟

در این سخن صاحب‌دلان و یا آن را که با حضور خاطر گوش فرا دهد پندی است.

آسمانها و زمین و آنچه را میان آنهاست در شش روز آفریدیم و هیچ خستگی به ما نرسید.

در برابر گفته‌هایشان شکبیا باش و پیش از طلوع و غروب خورشید به ستایش پروردگارت تسبیح گو باش

و نیز در پاره‌ای از شب و بعد از هر سجده به تسبیح او بپرداز.

روزی که منادی از مکانی نزدیک ندا می‌دهد گوش فرا ده.

روزی که همگان صیحه راستین را می‌شنوند، روز خروج است.

زنده می‌کنیم و می‌میرانیم و بازگشت نزد ماست.

روزی که زمین شکافته شود و آنها به شتاب بیرون آیند. این گردآوری برای ما آسان است.

ما به آنچه می‌گویند آگاه‌تریم و تو مأمور نیستی که آنها را به اجبار وادار کنی، آن کس را که از عذاب من می‌ترسد به وسیله قرآن اندرز بده.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ

سوگند به آسمان آراسته به ستارگان

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ

که در گفتار گونه‌گون هستید،

يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أَفِكَ

هر که از حق منحرف شود منحرفش خواسته‌اند.

قَتَلَ الْحَرَّاصُونَ

مرگ بر دروغگویان

الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرَةٍ سَاهُونَ

و آنان که در بی‌خبری و جهل فرو رفته‌اند،

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمَ الدِّينِ

می‌پرسند: «روز جزا کی می‌رسد؟»

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ

روزی است که بر آتش عذاب می‌شوند.

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

– عذاب خود را بچشید، این همان چیزی است که برای آن شتاب داشتید.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

پرهیزگاران در باغها و چشمه‌سارها مستقر شده‌اند

عَاخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ

و آنچه را پروردگارشان ارزانی داشته است، دریافت کرده‌اند، زیرا که آنها پیش از این نیکوکار بودند.

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

آنها اندکی از شب را می‌خفتند

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و سحرگاهان به استغفار می‌آمدند

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

و در اموالشان حقّی برای سائل و محروم منظور داشتند.

وَفِي الْأَرْضِ ءَايَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ

اهل یقین را در زمین

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

و نیز در وجود خودتان عبرت‌هاست، آیا نمی‌بینید؟

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ

و رزق و وعده‌هایی که به شما داده می‌شد در آسمان است.

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ

به پروردگار آسمان و زمین سوگند که آن وعده مانند سخن گفتنتان با یکدیگر واقعی است.

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ

آیا خبر میهمانان گرامی ابراهیم به تو رسیده است؟

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ

آن گاه که بر او وارد شدند گفتند: «سلام.» جواب داد: «سلام، شما را نمی‌شناسم.»

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۖ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ

او نهانی نزد کسانش رفت و گوساله فربه‌ی آورد

فَقَرَّبَهُ ۖ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

و مقابل آنها گذاشت و گفت: «چرا نمی‌خورید؟»

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

او از آنها بیمناک شد، گفتند: «ترس.» و او را به پسری دانا بشارت دادند.

فَاقْبَلَتْ أَمْرَانَهُ ۚ فِي صَرَةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ

همسرش فریادزنان پیش آمد و به صورت خود زد و گفت: «من پیر زنی نازایم.»

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

گفتند: «پروردگار تو این چنین خبر داده است و او فرزانه داناست.»

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

گفت: «ای رسولان به چه کار آمده‌اید؟»

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

گفتند: «ما را به سوی گروه گناهکاران فرستاده‌اند

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ

تا گلین سنگهایی بر آنها ببارانیم،

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ

سنگهایی که از جانب پروردگارت برای اسرافکاران نشان‌گذاری شده است.»

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

همه مؤمنان آنجا را بیرون بردیم

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

و جز یک خانواده با ایمان در آنجا نیافتیم

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

و در آنجا برای کسانی که از عذاب دردناک می‌ترسند نشانه‌ای باقی گذاشتیم

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

و چون موسی را با دلایلی روشن نزد فرعون فرستادیم،

فَتَوَلَّى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

او با تمام قدرت روی گرداند و گفت: «جادوگر است یا دیوانه.»

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ

ما او و سپاهیانش را به دریا انداختیم که مستوجب سرزنش بود،

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ

و نیز هنگامی که بادی بلاخیز بر عادیان فرستادیم

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالْأَرْمِيمِ

به چیزی نوزید که آن را همچون استخوان پوسیده نکرد.

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ

همچنین هنگامی که به ثمودیان گفته شد: «مدتی کوتاه بهره برید،»

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

از فرمان پروردگارشان سرباز زدند و هم چنان نگاه می‌کردند که صاعقه آنها را در میان گرفت.

فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ

آنها توان ایستادن و یارای انتقام نداشتند.

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ

پیش از این، قوم نوح نیز مردمی نابکار بودند.

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ

و ما با قدرت خود آسمان را برافراشتیم؛ در حقیقت تواناییم

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ

و زمین را بگسترديم و چه خوب گستراننده‌ای هستیم.

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

و از هر چیز جفتی آفریدیم شاید توجه پیدا کنید.

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

به سوی خدا بگریزید که من از جانب او هشدار دهنده آشکاری هستم

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

و معبود دیگری با خدا قرار ندهید که من از جانب او هشدار دهنده آشکاری هستم،

كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ
أَوْ مَجْنُونٌ

۵۳ أَتَوَاصَوْا بِهِۦٓ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ

۵۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ

۵۵ وَذَكَرْ فَإِنَّ الدِّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

۵۶ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

۵۷ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا

۵۸ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

۵۹ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا
يَسْتَعْجِلُونَ

۶۰ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

۵۲. طور	الطُّور: کوه طور	مکی	۴۹ آیه	۳ صفحه
---------	------------------	-----	--------	--------

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالطُّورِ

سوگند به کوه طور.

۲ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ

سوگند به کتاب رقم زده شده،

۳ فِي رَقٍ مَّنْشُورٍ

در صحیفه بازگشاده.

۴ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ

سوگند به بیت المعمور

۵ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ

سوگند به سقف برافراشته.

۶ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

سوگند به دریای مالامال

۷ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

که عذاب پروردگارت واقع شدنی است

۸ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ

و آن را مانعی نیست.

۹ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

روزی که آسمان موج شود

۱۰ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا

و کوه‌ها به شتاب روان گردد،

۱۱ فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ

در آن روز، وای بر تکذیب کنندگان،

۱۲ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

آنان که سرگرم کارهای باطل خویشند.

۱۳ يَوْمَ يُدْعُونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً

روزی که آنها را به زور به جانب آتش دوزخ کشند:

۱۴ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

– این است آتشی که انکارش می‌کردید.

بدینگونه بود که بر پیشینیان آنها فرستاده‌ای نیامد مگر این‌که گفتند: «جادوگر است یا دیوانه.»

آیا آنها به یکدیگر سفارش کرده بودند؟ بلکه مردمی طغیانگرند.

از آنها روی بگردان که هرگز در خور ملامت نیستی

و تذکر ده، زیرا تذکر برای مؤمنان سودمند است.

من جن و انس را جز برای عبادت نیافریدم.

هرگز از آنها رزقی نخواستم و نمی‌خواهم مرا اطعام کنند.

خداوند روزی‌رسان و قدرتمند استوار است.

برای ستمکاران سهمی است همانند سهم یارانشان، بنا بر این شتاب نکنید.

وای بر کافران از روزی که به آنها وعده داده شده است.

أَفْسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ

۱۶

أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۱۷

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

۱۸

فَكَهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَلَهُمُ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

۱۹

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۲۰

مُتَكِّينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ

۲۱

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُم مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ

۲۲

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

۲۳

يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيمٌ

۲۴
حزب
۲۱۰

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ

۲۵

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

۲۶

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

۲۷

فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْنَا وَوَقَّنَا عَذَابَ السَّمُومِ

۲۸

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

۲۹
۴۵۹ج

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ

۳۰

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِۦ رَيْبَ الْمُنُونِ

۳۱

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَبِّصِينَ

آیا این جادوست یا نمی‌بینید؟

به آتش درآیید، صبر کنید یا نکنید، برایتان تفاوت نمی‌کند، تنها به کردارتان کیفر دهند.

مسلم‌ا پرهیزگاران در باغها و در نعمتند،

از داده‌های پروردگارشان مسرورند و خداوند آنها را از عذاب دوزخ محفوظ داشته است.

– به خاطر کردارتان بخورید و بیاشامید، گوارایتان باد.

تکیه بر تخته‌ای به هم پیوسته دارند و حوریان را به همسری آنها در آوردیم

و مؤمنان و فرزندانشان را که به پیروی از آنها ایمان آورده‌اند به هم ملحق می‌کنیم و از عمل آنها چیزی نمی‌گاهیم و هر کس در گرو اعمال خویش است

و پیوسته از هر میوه و گوشتی که بخواهند به آنها عطا می‌کنیم.

در آنجا از یکدیگر جام می‌گیرند که در آن نه خطایی باشد و نه گناهی

و پسرانی چون مروارید پنهان در صدف به گردشان می‌گردند،

پرسش‌کنان رو به یکدیگر می‌کنند

و می‌گویند: «ما پیش از این، در میان کسان خود ترسان بودیم.

اما خدا بر ما منت نهاد و از عذاب کشنده حفظمان کرد.

ما پیش از این او را می‌خواندیم که او نیکوکار مهربان است.»

پندشان ده که به لطف پروردگارت نه کاهنی و نه دیوانه.

یا می‌گویند: «شاعری است که مرگش را انتظار می‌کشیم.»

بگو: «انتظار بکشید که من هم انتظار می‌کشم.»

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ

۳۳ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥٓ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ

۳۴ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِۦٓ إِن كَانُوا صَادِقِينَ

۳۵ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ

۳۶ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

۳۷ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُصِيطِرُونَ

۳۸ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِۦ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

۳۹ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ

۴۰ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ

۴۱ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

۴۲ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ

۴۳ أَمْ لَهُمْ إِلٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

۴۴ وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ

۴۵ فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

۴۶ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

۴۷ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۴۸ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ

۴۹ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ النُّجُومِ

آیا خیالات باطل آنها را بر این می‌دارد یا مردمی طغیانگرند؟

یا می‌گویند قرآن را از پیش خود بافته است و باورش نمی‌کنند.

اگر راست می‌گویند سخنی مانند آن بیاورند.

آیا بدون سبب آفریده شده‌اند یا خود خالق خویشند،

یا آسمانها و زمین را آفریده‌اند– بلکه به یقین نرسیده‌اند–

یا گنجهای پروردگارت نزد آنهاست؟ یا بر همه چیز تسلط دارند؟

یا نردبانی دارند که از طریق آن می‌شنوند، اگر چنین است شنونده‌شان دلیل روشنی بیاورد،

یا خدا را دختران و شما را پسران است؟

یا از آنها پاداشی می‌خواهی که زیر بارگران آن بمانند؟

یا اسرار غیب نزد آنهاست که می‌نویسند،

یا می‌خواهند نیرنگ بزنند– اما کافران خود گرفتار مکنند

– یا معبودی غیر خدا دارند؟ خداوند از هر چه شریکش قرار می‌دهند منزّه است.

اگر سقوط قطعه‌ای از آسمان را ببینند می‌گویند: «ابری است متراکم.»

آنها را واگذار تا روز مرگ خود را ببینند،

روزی که نقشه‌هایشان سودی ندارد و از هیچ سو یاری نمی‌شوند

و ستمکاران را غیر از آن نیز عذابی باشد ولی اکثرشان نمی‌دانند.

در برابر حکم پروردگارت شکبیا باش، زیرا تو زیر نظر مایی و چون برخیزی به ستایش پروردگارت تسبیح گوی،

و در پاره‌ای از شب و به هنگام ناپدید شدن ستارگان به تسبیح او بپرداز.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ	سوگند به آن ستاره چون فرود آید.
۲	مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ	یارتان گمراه نیست و کجراهه نرفته است
۳	وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ	و هرگز به هوای نفس سخن نمی‌گوید،
۴	إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ	این نیست جز آنچه به او وحی می‌شود.
۵	عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ	نیرومندی عظیم او را تعلیم داده است،
۶	ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ	نیرومندی که استیلا یافت،
۷	وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ	همو که در افق اعلی حضور داشت.
۸	ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ	آن گاه نزدیک و نزدیکتر آمد
۹	فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ	تا به قدر دو کمان یا کمتر،
۱۰	فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِۦ مَا أَوْحَىٰ	خداوند آنچه را باید به بنده خود وحی کرد.
۱۱	مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ	قلبش آنچه را دید تکذیب نکرد.
۱۲	أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ	چرا در باره آنچه مشاهده کرده است با او مجادله می‌کنید؟
۱۳	وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ	و بار دیگر او را دید،
۱۴	عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ	نزد سدرۃ المنتهی
۱۵	عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ	که نزد آن جایگاه بهشتیان است.
۱۶	إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ	چون درخت سدر را چیزی در خود می‌پوشاند
۱۷	مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ	چشم خطا نکرد و از حد در نگذشت.
۱۸	لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ	او پاره‌ای از نشانه‌های بزرگ پروردگارش را به عیان دید.
۱۹	أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَ وَالْعُرَىٰ	آیا «لات و عزی»
۲۰	وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةِ الْاُخْرَىٰ	و دیگری «منات» را که سومین باشد دیده‌اید؟
۲۱	الْكُمُ الدَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ	آیا شما را نصیب پسر است و او را دختر؟
۲۲	تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ	این تقسیمی غیر عادلانه است.
۲۳	إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ	اینها فقط نامهایی است که شما و نیاکانتان به آنها داده‌اید و خداوند دلیلی بر آن نفرستاده است، آنها فقط از پندارها و هوای نفس پیروی می‌کنند در حالی که هدایت آنها از سوی پروردگارشان آمده است.
۲۴	أَمْ لِلْإِنسَنِ مَا تَمَنَّىٰ	آیا انسان هر چه آرزو کند برایش قابل حصول است؟
۲۵	فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ	دنیا و آخرت از آن خداست.
۲۶	وَكَمْ مِنْ مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ	چه بسیار فرشتگانی که در آسمانها هستند و شفاعتشان سودی ندهد، مگر پس از رضایت و اجازه پروردگار.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُوعْنَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيعًا
الْأُنثَى

۲۸

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا
يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

۲۹

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا

۳۰

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّٰ عَنْ
سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ

۳۱

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا
بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ

۳۲

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ ۚ إِنَّ
رَبَّكَ وَاسِعٌ الْمَغْفِرَةِ ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ
الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ ۖ فَلَا تُزَكُّوْا
أَنْفُسَكُمْ ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ

۳۳
۴۶۲۲

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ

۳۴

وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْثَىٰ

۳۵

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوْ يَرَىٰ

۳۶

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ

۳۷

وَأِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ

۳۸

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

۳۹

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ

۴۰

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ

۴۱

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَىٰ

۴۲

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ

۴۳

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ

۴۴

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا

کسانی که آخرت را باور ندارند فرشتگان را با اسامی دختران می‌نامند.

حال آن که اینان بدان یقین ندارند و تنها از گمان پیروی می‌کنند که گمان برای شناخت حقیقت کافی نیست.

در این صورت از کسی که از ذکر ما روی بگرداند و جز زندگی دنیا را نجوید اعراض کن.

این آخرین حد دانش آنهاست، پروردگار تو بهتر می‌داند چه کسی از طریقش گمراه شده و نیز به هدایت یافتگان داناتر است.

هر چه در آسمانها و زمین است از آن خداست تا بدکاران را به سبب کردارشان کیفر دهد و نیکوکاران را در برابر کردار نیکشان پاداش.

آنان که از گناهان کبیره و اعمال زشت– جز صغیره– دوری کنند بدانند که آمرزش پروردگار تو وسیع است و او نسبت به شما آگاه‌تر است، آن زمان که شما را از زمین پدید آورد و هنگامی که در بطن مادرتان مستور بودید یاد آورد و پاک نمایی نکنید، او پرهیزگاران را بهتر می‌شناسد.

آیا کسی را که از تو اعراض کند دیده‌ای؟

اندکی ببخشد و در انفاق بخل ورزد.

آیا علم غیب دارد و می‌بیند؟

یا از آنچه در کتاب موسی آمده

و نیز ابراهیم وفادار آگاه نشد؟

هیچ کس بار گناه دیگری را بر دوش نمی‌کشد

و این که برای انسان جز آنچه کرده است پاداشی نیست

و به زودی (حاصل) کوشش خود را خواهد دید،

و آن گاه به پاداش کاملتری خواهد رسید

و به طور یقین همه امور به پروردگارت باز می‌گردد،

اوست که می‌خنداند و می‌گریاند

و اوست که می‌میراند و زنده می‌کند

وَأَنَّهُ ۖ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

و اوست که جفتهای نر و ماده را

مِنْ تُطْفَةِ إِذَا تُمْنَىٰ

از نطفه ریخته شده می‌آفریند،

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْأُخْرَىٰ

و بر خداست که بار دیگر زنده کند

وَأَنَّهُ ۖ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ

و اوست که بی‌نیاز کند و روزی دهد.

وَأَنَّهُ ۖ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ

او پروردگار «ستاره شعری» است،

وَأَنَّهُ ۖ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

و اوست که «عاد نخستین» را نابود کرد،

وَتُمُودًا ۖ فَمَا أَبْقَىٰ

و از «ثمود» باقی نگذاشت

وَقَوْمَ نُوحٍ ۖ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَىٰ

و پیش از آنها قوم نوح را نیز که از همه ستمکارتر و سرکش‌تر بودند

وَالْمُوتِفَكَةَ أَهْوَىٰ

و شهرهای زیر و رو شده را نابود کرد

فَغَشَّاهَا مَا عَشَىٰ

و آنها را با عذاب گران پوشاند.

فَبِأَيِّ ءَالٍ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ

به کدامیک از نعمتهای پروردگارت تردید داری؟

هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ

این هشدار دهنده‌ای است از هشدار دهندگان پیشین.

أَزِفَتِ الْأَزِفَةُ

روز قیامت بسیار نزدیک شده است.

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ

هیچ کس جز خدا نمی‌تواند سختیهای آن را برطرف سازد.

أَفَمِن هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ

آیا از این سخن تعجب می‌کنید

وَتَضَحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ

و می‌خندید و نمی‌گریید؟

وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ

و شما غافلانید

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ ۖ وَاعْبُدُوا ۝

پس خدا را سجده کنید و او را بپرستید.

۵۴. قمر

القَمَرُ: ماه

مکی

۵۵ آیه

۴ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رستاخیز نزدیک شد و ماه بشکافت.

أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ ۖ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ

وَإِنْ يَرَوْا ءَايَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

اگر معجزه‌ای ببینند روی بگردانند و گویند: «این جادویی کامل است.»

وَكَذَّبُوا ۖ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ

آنها به تکذیب برخاستند و پیرو هوای نفس شدند و هر کار را سامانی است،

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

مسلم‌ا اخبار هشدار آمیزی که به آنها رسید،

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ ۖ فَمَا تُغْنِ التُّدْرُ

حکمت بالغه الهی است، اما هشدارها سودشان نبخشید.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ

پس، از آنها روی بگردان تا روزی که دعوت کننده‌ای به امر وحشتناکی دعوت کند.

خُشْعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ

۸

مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

۹

حزب
 ۲۱۲

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

۱۰

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ

۱۱

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ

۱۲

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

۱۳

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ

۱۴

تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِّمَن كَانَ كُفِرَ

۱۵

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ

۱۶

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۱۷

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ

۱۸

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۱۹

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَّحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ

۲۰

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ

۲۱

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۲۲

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ

۲۳

۴۶۴ر

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ

۲۴

فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّثَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُۥٓ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

۲۵

أَءُلْقِيَ الدِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ

۲۶

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ

۲۷

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ

آنها با چشمانی فروهشته سر از قبرها برآوردند و همچون ملخهای پراکنده

به سوی دعوت کننده می‌شتابند و کافران گویند: «امروز، روز سختی است.»

پیش از اینها قوم نوح بنده ما را تکذیب کردند و گفتند: «دیوانه است.» و باز داشته شد.

او به درگاه پروردگار عرضه داشت: «من مغلوب شده‌ام، یاریم فرما.»

آن گاه ما درهای آسمان را به سیلابی تند گشودیم

و چشمه‌هایی بر زمین جاری کردیم و برای کاری که مقدر شده بود آنها به هم پیوست،

او را بر مرکبی ساخته شده از تخته و میخ نشاندیم

که با نظر ما روان گردد تا کیفری برای کافران باشد.

ما این ماجرا را به عنوان نشانه‌ای قرار دادیم، آیا پند پذیری وجود دارد.

پس عذاب و هشدارهای من چگونه بود؟

قرآن را برای دریافتن آسان کردیم، آیا پند پذیری هست؟

قوم عاد تکذیب کردند، پس عذاب و هشدارهای من چگونه بود؟

تند باد وحشتناکی در یک روز شوم طولانی بر آنها فرستادیم

که مردم را چونان تنه‌های نخل از ریشه در آمده از جا برکند،

پس عذاب و هشدارهای من چگونه بود؟

قرآن را برای دریافتن آسان کردیم، آیا پندپذیری هست؟

قوم ثمود نیز هشدارها را تکذیب کردند

و گفتند: «آیا از بشری پیروی کنیم که از جنس خودمان است؟ اگر چنین کنیم گمراهیم و دیوانه.

آیا از میان ما تنها بر او وحی نازل شده؟ نه. او دروغگوی هوسبازی است.»

– فردا خواهند فهمید که دروغگوی هوسباز کیست.

برای آزمایش آنها شتر را می‌فرستیم، مراقبشان باش و صبر کن

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌّ

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا عَالُ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ

وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ

وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

وَلَقَدْ جَاءَ عَالٌ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكَمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنتَصِرُونَ

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

و به آنها خبر ده که باید آب در میانشان تقسیم شود و هر که باید در نوبت خود حاضر شود.

آنها یکی از یاران خود را صدا زدند، او سلاح برگرفت و شتر را پی کرد،

پس عذاب و هشدارهای من چگونه بود؟

بانگ مرگباری بر آنها فرستادیم که همگی به صورت گیاه خشک خرد شده‌ای درآمدند.

ما قرآن را برای دریافتن آسان کردیم. آیا پندپذیری هست؟

قوم لوط هشدار دهندگان را تکذیب کردند.

شنباد تندی بر آنها فرستادیم جز خاندان لوط که سحرگاهان با احسان خود نجاتشان دادیم.

این نعمتی بود از ناحیه ما، اینگونه کسی را که شکرگزار است پاداش می‌دهیم.

به آنها سختگیری ما را هشدار داد ولی آنها با هشدارها مجادله کردند.

از لوط خواستند میهمانانش را در اختیار آنها قرار دهد ولی ما دیدگان آنها را کور کردیم، پس عذاب و هشدارهای مرا بچشید.

بامدادان عذابی پی‌گیر بر آنها وارد شد،

پس عذاب و هشدارهای مرا بچشید.

قرآن را برای دریافتن آسان کردیم، آیا پندپذیری هست؟

هشدار دهندگان نزد فرعونیان آمدند،

تمامی آیات ما را تکذیب کردند و ما با قدرت کامل آنها را فرو گرفتیم.

آیا کافران شما از آنها بهترند یا در کتابها امان نامه‌ای برایتان است؟

یا می‌گویند: ما جماعتی پیروزی‌م.

به زودی آن جمع شکست خورده روی بگردانند،

بلکه وعده‌گاه آنها قیامت است و قیامت هولناکتر و تلختر است.

به راستی گناهکاران در گمراهی و آتشند.

روزی که به رو در آتش کشیده شوند: بچشید آتش دوزخ را.

همه چیز را به اندازه آفریده‌ایم

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ

و فرمان ما جز یک بار نیست که همچون چشم بر همزدنی است.

۵۱

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَدَّكِرٍ

ما امثال شما را نابود کردیم آیا پند پذیری هست؟

۵۲

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

کرده‌های آنها در نامه اعمالشان است.

۵۳

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ

و هر کار کوچک و بزرگ نوشته شده است.

۵۴

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

به راستی پرهیزکاران در باغها و کنار نه‌رهایند،

۵۵

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ

در مجلسی پسندیده نزد فرمانروایی مقتدر.

۵۵. رحمن	الرَّحْمَنُ : بخشاینده	مدنی	۷۸ آیه	۴ صفحه
----------	------------------------	------	--------	--------

۱
حزب
۲۱۳
ر ۴۶۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّحْمَنُ

خداوند رحمان،

۲

عَلَّمَ الْقُرْآنَ

قرآن را تعلیم داد،

۳

خَلَقَ الْإِنْسَانَ

انسان را آفرید،

۴

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

نطق و بیان را به او آموخت.

۵

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

(سیر) خورشید و ماه حسابی دارد

۶

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

و گیاه و درخت سجده می‌کنند.

۷

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

آسمان را برافراشت و میزان را قرار داد

۸

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

تا در میزان طغیان نکنید.

۹

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

وزن را بر اساس عدل برپا دارید و در میزان کم نگذارید.

۱۰

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ

زمین را برای مردمان نهاد

۱۱

فِيهَا فَكِيهَةٌ وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ

که در آن میوه‌ها و نخلهای خوشه‌دار

۱۲

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

و دانه‌های برگ‌دار و گیاهان خوشبو است،

۱۳

فَبِأَيِّ ءَالٍ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۱۴

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ

انسان را از گل خشکیده چون سفال آفرید

۱۵

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ

و جن را از شعله‌های درهم آتش.

۱۶

فَبِأَيِّ ءَالٍ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب.

۱۸ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۱۹ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

دو دریا را به جریان آورد که با یکدیگر برخورد کنند،

۲۰ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

حایلی میانشان است و در هم نیامیزند.

۲۱ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۲۲ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ

مروارید و مرجان از میان آن دو بیرون می‌آید.

۲۳ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۲۴ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

کشتیهای همچون کوه برای او در دریا روان است.

۲۵ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۲۶ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

هر چه روی زمین است فانی باشد

۲۷ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

و ذات پروردگار جلیل و گرامی توست که باقی ماند.

۲۸ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۲۹ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

زمینیان و آسمانیان نیاز از او خواهند و او هر روز در کاری است.

۳۰ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۳۱ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّهَ الثَّقَلَانِ

ای جن و انس به زودی به حساب شما خواهیم رسید.

۳۲ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید.

۳۳ يَمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ

ای گروه جن و انس اگر می‌توانید از مرزهای آسمانها و زمین بگریزید، بگریزید ولی جز با قدرت و غلبه او قادر نیستید.

۳۴ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۳۵ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنَحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

شعله‌هایی از آتش و دود بر شما فرستاده شود که نتوانید به یاری یکدیگر برخیزید.

۳۶ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۳۷ فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

آن گاه که آسمان بشکافد و سرخ‌گون چون روغن شود.

۳۸ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۳۹ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

در آن روز از گناه هیچ جن و انسی پرسیده نشود.

۴۰ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ

۴۲ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۴۳ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

این جهنمی است که گناهکاران انکار می‌کردند

۴۴ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ

اینک در میان آن و آب سوزان می‌گردند.

۴۵ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۴۶ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ

۴۶۸

دو باغ برای کسی است که از وقوف در پیشگاه پروردگارش بترسد.

۴۷ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۴۸ ذَوَاتًا أَفْنَانٍ

آن دو را انواع درختان است.

۴۹ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۵۰ فِيهِمَا عَيْنَانِ مُجْرِيَانِ

آنها را دو چشمه روان است.

۵۱ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۵۲ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

آنها را از هر میوه‌ای دو نوع است.

۵۳ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۵۴ مُتَّكِيْنَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ

در آنجا بر فرشهایی که آسترشان از دیباست تکیه زنند و میوه باغها در دسترس است.

۵۵ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۵۶ فِيهِنَّ قَلَصِرَاتُ الْظَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

در آنجا زنانی هستند که جز به شوی خود ننگرند و هیچ انس و جنی با آنها در تماس نبوده است.

۵۷ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۵۸ كَانَهُنَّ أَلْيَافُوتٌ وَالْمَرْجَانُ

آن دختران چونان یاقوت و مرجاند.

۵۹ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۶۰ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ

آیا پاداش نکویی جز نکویی است؟

۶۱ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۶۲ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ

غیر از آن دو، دو باغستان دیگر است.

۶۳ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۶۴ مُدْهَمَّاتَانِ

هر دو خرم و سرسبزند.

۶۵ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۶۶ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاحَتَانِ

در آنها دو چشمه جوشان است.

۶۷ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

گناهکاران از چهره‌هایشان شناخته شوند بعد موی جلوی سر و پایشان گرفته شود.

فِيهِمَا فَكِهَةٌ وَنَحْلٌ وَرُمَّانٌ

در آنها میوه و نخل و انار است.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ

در آنها دختران نیکو صورت و سیرتند.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

سیه چشمهایی که در سراپرده‌ها مستورند.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

لَمْ يَطْمِئْنُوا إِنَّهُمۢ بَلَغُوا حُلًّٰلًا

دوشیزگانی که هیچ انس و جنی با آنها در تماس نبوده است.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

مُتَّكِنِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ وَعَبَقَرٍ حِسَانِ

بر بالشهای سبز و بساطهای زیبا لمیده‌اند.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

نام پروردگار بزرگوار و گرامی تو، فرخنده است.

۵۶. واقعه

الْوَاقِعَةُ: پیشامد

مکی

۹۶ آیه

۴ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
حزب
۲۱۴
۴۶۹۹

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

آن گاه که قیامت برپا شود،

لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ

در واقع شدنش دروغی نیست.

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ

گروهی را خوار می‌دارد و گروهی را رفعت می‌بخشد.

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

آن گاه که زمین سخت بلرزد

وُبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا

و کوه‌ها متلاشی شود

فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنبَثًّا

و مانند غباری پراکنده گردد،

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً

شما به سه گروه تقسیم شوید:

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

اول گروه خوشبختان، چه گروه خوشبختی.

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

و دیگر گروه تیره‌روزان، چه گروه تیره‌روزی.

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

پیشگامان پیشرو،

أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

آنها مقربانند،

فِي جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

و در باغهای پر نعمت،

ثَلَاثَةٌ مِنْ الْأُولَىٰ

گروهی از پیشینیان

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

وقلیلی از متاخران

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ

بر تختهای مرصع رو

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا تُتَقَبَّلُونَ

به روی هم به آن تکیه زده

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ

لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ

وَفَكَهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

وَحُورٌ عِينٌ

كَأَمْثَلِ اللَّوْلُوعِ الْمَكُونِ

جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ

وَضَلٍّ مَّمدُودٍ

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

وَفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ

لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

وَفُرْشٍ مَّرْفُوعَةٍ

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

عُرْبًا أَثَرَابًا

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ

وَتِلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

وَضَلٍّ مِّن يَحْمُومٍ

لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْحَنَثِ الْعَظِيمِ

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

أَوْ عَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

وَنُوجِوَانان جاودانی

با قدحها و ابريقتها و جامههایی از شراب ناب گرداگرد آنها می‌گردند.

شرابی که دردرسریش در پی نباشد و از خود بیخود نمی‌کند.

و هر میوه‌ای که برگزینند

و گوشت هر پرنده‌ای که بدان میل کنند

و حوران سیه چشم

چونان مروارید در صدف پنهان،

پاداشی است در برابر اعمالی که انجام داده‌اند.

نه سخن لغو و بیهوده‌ای شنوند و نه گفتار گناه آلود،

تنها سلام و تحیت (شنوند)

و گروه خوشبختان، چه گروه خوشبختی.

در زیر سدر بی‌خار،

موز پر بار،

سایه گسترده،

آب روان

و میوه فراوان

که نه به پایان رسد و نه کسی را از آن بازدارند.

زنان گرانقدر

ما آنان را آفریدیم– به آفرینشی جدید–

و دوشیزه قرارشان دادیم

شوهر دوستان همسال

برای گروه دست راست (خوشبختان)

گروهی از پیشینیان است

و عده‌ای از متاخران.

و گروه دست چپ (اهل شقاوت) چه گروه بد یمنی.

در حرارت سوزان و آب جوشان،

در سایه دودهای متراکم،

نه سرد و نه خوش،

آنها پیش از این در ناز و نعمت بودند

و بر گناه بزرگ اصرار داشتند.

می‌گفتند: «آیا وقتی مردیم و خاک و استخوان شدیم باز هم برانگیخته خواهیم شد

و نیز نیاکان گذشته ما؟»

بگو: «گذشتگان و آیندگان

همگی در ميعاد معلوم گرد آیند.

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ

آن گاه شما ای گمراهان تکذیب کننده

۵۲ لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ

از درخت زقوم خواهید خورد

۵۳ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

و شکمها را از آن بیابارید

۵۴ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

و در پی آن آب جوشان بنوشید؛

۵۵ فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ

چونان اشتران تشنه‌ای که می‌آشامند..»

۵۶ هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

این است پذیرایی از آنها در روز قیامت.

۵۷ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

ما شما را آفریدیم، پس چرا تصدیق نمی‌کنید؟

۵۸ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

آیا نطفه‌ای را که می‌ریزند در نظر دارید؟

۵۹ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

آیا شما آن را خلق کرده‌اید یا ما آفریدگارش هستیم؟

۶۰ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

بر شما مرگ را مقدر کردیم و ناتوان از آن نیستیم

۶۱ عَلَىٰ أَن تُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

که مانند شما را به جایتان بیاوریم و شما را به هیأتی که آن را نمی‌دانید باز آفرینیم

۶۲ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

شما آفرینش نخستین را دانسته‌اید پس چرا پند نمی‌گیرید؟

۶۳ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

آیا درباره چیزی که می‌کارید اندیشیده‌اید؟

۶۴ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

آیا شما آن را می‌رویانید یا ما؟

۶۵ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

اگر بخواهیم، آن را به کاه درهم کوبیده‌ای تبدیل کنیم که تعجب کنید.

۶۶ إِنَّا لَمُعْرِضُونَ

(بگوئید) ما زیان کرده‌ایم،

۶۷ بَلْ نَحْنُ مُحْرَقُونَ

و بکلی محرومیم.

۶۸ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

آیا آبی را که می‌نوشید دیده‌اید؟

۶۹ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ

آیا شما آن را از ابر فرو فرستادید یا ما؟

۷۰ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

اگر بخواهیم آن را تلخ قرار می‌دهیم. پس چرا شکر نمی‌کنید؟

۷۱ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

آیا آتشی را که می‌افروزید دیده‌اید؟

۷۲ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ

آیا شما درخت آن را آفریدید یا ما؟

۷۳ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ

ما آن را یادآوری و وسیله زندگی برای مسافران قرار دادیم.

۷۴ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس به نام پروردگار بزرگ خود تسبیح گوی.

۷۵ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

سوگند به جایگاه ستارگان،

۷۶ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

اگر بدانید این سوگند بزرگی است.

إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ

این قرآنی است کریم

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

در لوح محفوظ

لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

و جز پاکان به آن دست نیابند.

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

از جانب پروردگار جهانیان نازل شده است.

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ

آیا نسبت به این کلام خدعه می‌کنید

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ

و بهره خود را دروغ به حساب می‌آورید؟

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ

پس چرا هنگامی که جان به گلوگاه می‌رسد

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

و شما در حال نگاه کردنید

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

و ما به او نزدیکتر از شما هستیم ولی شما نمی‌بینید

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

– چنانچه روز جزا را باور ندارید

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

اگر راست می‌گویید او را باز گردانید.

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

اما اگر از مقربان باشد

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٍ

در آسایش و از نعمتهای بهشت متنعم است.

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

اما اگر از گروه خوشبختان بود

فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

پس سلام بر تو باد از گروه خوشبختان

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ

اما اگر از تکذیب کنندگان گمراه باشد

فَنَزَّلُ مِنَ حَمِيمٍ

در ورود به دوزخ با آب جوشان

وَتَصْلِيَةٌ جَحِيمٍ

از او پذیرایی شود.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

این همان حقیقت یقین است،

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی.

۵۷. حدید

الحَدِيد: آهن

مدنی

۲۹ آیه

۵ صفحه

۱
۴۷۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۲

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي ۖ وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۳

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

آنچه در آسمانها و زمین است تسبیح گوی خدای توانمند فرزانه است.

فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست، زنده می‌کند و می‌میراند؛ او بر هر چیز تواناست.

او آغاز و انجام و آشکار و نهان است و بر هر چیز داناست.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَّنْ أَنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَّتِكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِن بَعْدُ وَقَتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

مَّن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۚ وَلَهُ ۖ أَجْرٌ كَرِيمٌ

اوست که آسمانها و زمین را در شش روز آفرید، و بر عرش استیلا یافت. آنچه را بر زمین فرو رود و آنچه را از زمین برون آید و آنچه را از آسمان نازل شود و آنچه را بر آسمان بالا رود می‌داند. هر کجا باشید با شماست و خداوند به کردارتان واقف است.

فرمانروایی آسمانها و زمین خدا راست و همه کارها به او باز می‌گردد.

شب را به روز و روز را به شب در می‌آورد، او به آنچه در سینه‌هاست داناست.

به خدا و رسولش ایمان بیاورید و از آنچه شما را در آن وارث پیشینان قرار داده است انفاق کنید و آنان که از میان شما ایمان آورده و انفاق کرده‌اند اجر بزرگی دارند.

چه چیز مانع شد که به خدا ایمان بیاورید در حالی که پیامبر شما را به ایمان آوردن به پروردگارتان خواند، اگر باور دارید از شما پیمان گرفته است.

اوست که آیات بینات بر بنده‌اش نازل می‌کند تا شما را از تاریکیها برهاند و به نور ببرد، زیرا خدا نسبت به شما رؤوف و مهربان است.

پس چرا در راه خدا انفاق نمی‌کنید در حالی که میراث آسمانها و زمین از آن خداست، کسانی که قبل از پیروزی انفاق کردند و به پیکار تن دادند با دیگران یکسان نیستند، آنها از کسانی که بعد از پیروزی انفاق کردند و به کارزار رو آوردند، مقامشان والاتر است. خداوند همه را وعده نیک داده است و او به کردارتان آگاه است.

کیست که خدا را وام نیکو دهد تا خداوند آن را دو چندان به او باز گرداند که برایش پاداش ارجمندی است.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بِشْرُكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انْظُرُونَا
نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُو بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ
مِنْ قَبْلِ الْعَذَابِ

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّى جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مَأْوَاكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ
مِنْ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

إِنَّ الْمَصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

روزی که مردان و زنان با ایمان را بنگری که نور آنها پیشاپیش و در سمت راستشان به سرعت حرکت کند، در آن روز شما را به باغهایی بشارت باد که در آن نهرها جاری است و جاودانه در آن خواهید ماند، این پیروزی بزرگی است.

روزی که مردان و زنان منافق به مؤمنان می‌گویند: «بر ما نظر کنید تا از نور شما مستفیض شویم»، گفته شود: «به عقب باز گردید و کسب نور کنید.» در این هنگام دیواری میان آنها برآرند که دری دارد؛ درونش رحمت و برونش عذاب.

آنها را صدا زنند که مگر با شما نبودیم؟ گویند: «آری!» ولی شما خودتان را فریفتید و منتظر ماندید و شک آوردید و آرزوها فریبتان داد تا فرمان خدا در رسید و شیطان شما را در برابر خدا فریب داد،

پس امروز نه از شما غرامت پذیرفته می‌شود و نه از کافران و جایگاه شما آتش است که شایسته شماست و چه بد جایگاهی است.

آیا وقت آن نرسیده است که دلهای مؤمنان در برابر ذکر خدا و آنچه از حق نازل شده است خاضع گردد؟ و مانند کسانی نباشند که پیش از این به آنها کتاب داده شد و پس از زمانی طولانی که بر آنها گذشت قلبهایشان سخت شد و بیشترشان فاسق شدند.

بدانید که خداوند زمین مرده را زنده می‌کند ما آیات را برای شما بیان کردیم باشد که بیندیشید.

مردان و زنان صدقه دهنده‌ای که به خدا وام نیکو دهند برای‌شان افزون شود و پاداش ارجمندی دارند.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُۙوْنَ
وَالشُّهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوْا
وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيْمِ

ایمان آوردگان به خدا و رسولانش همان راستگویانند؛ و شهیدان نزد پروردگارشان دارنده پاداش و نور خویشند. کافر شدگان و تکذیب کنندگان آیات ما دوزخیانند.

اَعْلَمُوْا اَنَّما الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وِزِيْنَةٌ وَتَفَاخُرٌ
بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ
اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ
حُطَّلًا وَّفِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ
وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَعُ الْعُرُوْرِ

بدانید که زندگی دنیا بازیچه و سرگرمی، تجمل و تفاخر در میان خودتان و افزون طلبی در اموال و فرزندان است. همانند بارانی که روییدنیهایش کشاورزان را به شگفت می‌آورد و آن گاه بخشکد به گونه‌ای که آن را زرد بینی و سپس خرد شود و در آخرت عذاب شدید است یا آمرزش الهی و رضای او. و زندگی دنیا چیزی جز سرمایه فریب نیست.

سَابِقُوْا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦٓ ذٰلِكَ
فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ

برای رسیدن به آمرزش پروردگارتان و بهشتی که به پهناوری آسمان و زمین است بر یکدیگر پیشدستی کنید که آن برای کسانی آماده شده است که به خدا و رسولش ایمان آورده‌اند. این فضل الهی است به هر کس بخواهد می‌دهد و خداوند صاحب فضل عظیم است.

مَا اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِىْ اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِى
كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّبْرَآهَا اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ

هیچ مصیبتی در زمین و در وجود شما روی نخواهد داد مگر آن که قبل از پیدایش در کتابی (لوح محفوظ) رقم خورده باشد، مسلماً این کار بر خدا آسان است.

لِكَيْلًا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْا بِمَاۤ اٰتٰكُمْ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ

تا به خاطر چیزی که از دستتان رفته است افسوس نخورید و برای آنچه به شما داده است شادمان نشوید. و خداوند خودپسند فخر فروش را دوست ندارد

الَّذِيْنَ يَبْخُلُوْنَ وَيَأْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَاِنَّ
اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ

و آنان را که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل می‌خوانند، و هر کس روی بگرداند (بداند که) خدا بی‌نیاز و شایسته ستایش است.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۖ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

۵۷:
حدید
۲۵
/۲۹

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ ۖ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

۲۶
۴۷۵ر

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عَائِثِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ ۖ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً ۚ وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

۲۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَعَامِنُوا بِرَسُولِهِ ۙ يُؤْتِكُمْ
كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ ۙ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ ۙ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

۲۸

لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ
اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۲۹

ما رسولان خود را با دلایل روشن فرستادیم و به همراه آنها
کتاب و میزان نازل کردیم تا مردم به داد برخیزند؛ آهن را
آفریدیم که در آن نیروی سخت و منافعی برای مردم وجود
دارد، تا خدای نادیده معلوم دارد چه کسی او و رسولانش را
یاری می‌کند، مسلما خدا نیرومند قادر است.

نوح و ابراهیم را فرستادیم و در دودمان آنها نبوت و کتاب
نهادیم، بعضی از آنان هدایت شدند و بسیاری از آنها
گناهکار ماندند.

آن گاه از پی آنها رسولان دیگر خود را فرستادیم و بعد از
آنان عیسی پسر مریم را آوردیم و انجیل را به او عطا کردیم
و در دل کسانی که از او پیروی کردند رأفت و رحمت نهادیم
ولی رهبانیتی که به بدعت آوردند، ما بر آنها مقرر نداشته
بودیم، گر چه هدفشان جلب خشنودی خدا بود، ولی حق آن
را رعایت نکردند، لذا ما به آنان که ایمان آوردند پاداش
دادیم ولی بسیاری از آنها فاسقند.

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا بترسید و به رسولش
ایمان بیاورید تا از رحمتش شما را دو بهره ببخشد و برای
شما نوری قرار دهد که با آن راه بجویید و گناهان شما را
بیامزد که خداوند آمرزنده مهربان است.

تا اهل کتاب بدانند که قادر بر چیزی از فضل خدا نیستند و
فضل و رحمت به دست اوست به هر کس بخواهد می‌دهد و
خداوند دارای فضل بزرگ است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنُسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

خداوند سخنان زنی را که در باره شوهرش با تو مجادله می‌کرد و به خدا شکایت می‌برد شنید، خداوند گفتگوی شما را می‌شنید، خداوند شنوای بیناست.

آنان که زنانشان را ظاهر کنند زنان آنها مادرشان نشوند؛ مادرانشان فقط کسانی هستند که آنها را زاییده‌اند، آنها سخنی ناپسند و دروغ می‌گویند، خداوند بخشنده آمرزنده است.

کسانی که زنانشان را ظاهر کنند و سپس از گفته خود بازگردند باید پیش از آمیزش جنسی برده‌ای را آزاد کنند. این حکمی است که شما را به آن متنبه می‌کند و خداوند به کردارتان آگاه است.

کسی که نیافت، پیش از آمیزش جنسی دو ماه پی در پی روزه بگیرد و اگر نتوانست شصت مسکین را اطعام کند، این حکم بدان سبب است که به خدا و رسولش ایمان بیاورید، این است حدود الهی و برای کافران عذاب دردناکی است.

کسانی که با خدا و رسولش دشمنی کنند خوار شوند همانگونه که پیشینیان آنها خوار شدند، ما آیات روشنی نازل کردیم و برای کافران عذاب خوار کننده‌ای است.

روزی که خدا همگان را برانگیزد، از اعمالی که انجام داده‌اند و آن را از یاد برده‌اند و خدا آن را ضبط کرده است، آگاهشان سازد، خداوند بر هر چیزی شاهد است.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط مَا
يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ
سَادِسُهُمْ وَلَا أَذْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ
مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

۸

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا
عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ ط وَإِذَا
جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ
لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا ط
فَبِئْسَ الْمَصِيرُ

۹

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى ط
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

۱۰

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ
بضَّارِهِمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۱

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ
فَأَفْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ط وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا
يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

مگر ندیدی که خداوند آنچه را در آسمانها و زمین است
میداند. هیچ نجوایی میان سه نفر نیست که او چهارمین
آنها نباشد و پنج نفری نیست مگر این که خدا ششمین آنها
باشد، نه کمتر از آن و نه بیشتر مگر این که خدا هر کجا که
باشند همراهشان است و روز قیامت آنها را از اعمالشان
آگاه سازد، زیرا خداوند به هر چیز داناست.

مگر ندیدی کسانی را که از نجوا نهی شدند باز بدان
بازگشتند و بر گناه و عداوت و نافرمانی رسول خدا به نجوا
پرداختند و چون نزد تو آیند تو را درودی گویند که خدایت
آن را نگفته است و در دل می‌گویند چرا خدا ما را به کفر
گفته‌هایمان عذاب نمی‌کند؟ جهنم برای آنها کافی است و به
آن وارد می‌شوند که بد جایگاهی است.

ای مؤمنان چون با یکدیگر نجوا می‌کنید به گناه و عداوت و
نافرمانی رسول خدا نجوا نکنید، به نیکی و پرهیزکاری نجوا
کنید و از خدایی بترسید که در پیشگاه او محشور خواهید
شد.

نجوا مسلماً کار شیطان است که می‌خواهد مؤمنان را محزون
کند ولی جز به اذن خدا نمی‌تواند ضرری به آنها برساند. بنا
بر این مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند.

ای مؤمنان هنگامی که در مجالس از شما خواسته شود که جا
باز کنید، این کار را بکنید تا خدا در کار شما گشایش آورد و
چون گفته شود برخیزید، قیام کنید. خداوند مقام ایمان
آوردگان و دانشمندان را بالا می‌برد، خداوند به کردارتان
آگاه است.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ
نَجْوٰكُمۡ صَدَقَۃٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُۚ فَإِن لَّمۡ تَجِدُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰكُمۡ صَدَقَتِۚ فَإِذْ لَّمۡ
تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيَّكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَءَاتُوا الزَّكٰوةَ
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِم مَّا هُمْ
مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمۡ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَتَّخِذُوا أَيْمَنَهُمۡ جُتَاۗةً فَصُدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمۡ عَذَابٌ
مُّهِينٌ

لَّن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمۡ وَلَا أَوْلَدُهُم مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُۥٓ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمۡ عَلَىٰ شَيْءٍ ؕ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَٰذِبُونَ

أَسْتَحْوِذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَأَنسَلُهُمۡ ذِكْرَ اللَّهِ ۖ أُولَٰئِكَ
حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ۖ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

ای مؤمنان چون خواستید با رسول خدا نجوا کنید پیش از
آن صدقه بدهید، این کار برای شما بهتر و منزه‌تر است و
اگر نیابید خدا آمرزنده مهربان است.

آیا ترسیدید که پیش از نجوا کردن صدقه دهید؟ حال که
این چنین نکرده‌اید. خداوند توبه شما را می‌پذیرد. پس
برپا دارنده نماز و پردازنده زکات و اطاعت کننده خدا و
پیامبرش باشید و خداوند به اعمال شما آگاه است.

آیا ندیدی کسانی را که با قوم مغضوب خدا دوستی کردند؟
اینها نه از شما هستند و نه از آنان. آنها دانسته سوگند
دروغ یاد می‌کنند.

خداوند عذاب سختی برای آنها مهیا کرده است، زیرا آنها
زشت کردارند.

آنها سوگندهای خود را سپری قرار دادند و مردم را از راه
خدا بازداشتند، لذا برای آنها عذاب خوار کننده‌ای است.

اموال و فرزندانشان به هیچ وجه آنها را از عذاب الهی حفظ
نمی‌کند. آنها از دوزخیانند و جاودانه در آن می‌مانند.

روزی که خدا همه آنها را برانگیزد، برای خدا نیز سوگند یاد
کنند همانگونه که برای شما یاد کردند و گمان کنند که کاری
از پیش خواهند برد، بدانید که آنها دروغگویانند.

شیطان بر آنها چیره شد و یاد خدا را از خاطرشان برد، آنها
حزب شیطانند، بدانید که حزب شیطان زیانکارانند.

کسانی که با خدا و رسولش مخالفت کنند، خوارترین
مردمانند.

خداوند چنین مقرر داشته است: «من و رسولانم پیروز
می‌شویم.» زیرا خدا نیرومند شکست ناپذیر است.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ
عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ
بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ
اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۵۸
مجادله
۲۲
/۲۲

۴ صفحه

۲۴ آیه

مدنی

الحشر: گردآمدن

۵۹. حشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

۱
۴۷۹

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنْهُمْ
مَّانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ
يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ
بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يٰأُولِيَ الْأَبْصَارِ

۲

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

۳

مردمی که به خدا و روز قیامت ایمان دارند هرگز نخواهی دید که با دشمنان خدا و رسولش دوستی کنند هر چند پدران یا فرزندان یا برادران یا خویشاوندان آنها باشند، آنها کسانی هستند که خدا ایمان را بر صحیفه دلشان نوشته است و به روحی از جانب خود تأییدشان کرده است، و آنها را به باغهایی وارد کند که جویباران در آن جاری است و جاودانه در آن خواهند ماند، خداوند از آنها خشنود است و آنها نیز از خدا خشنود باشند، آنها حزب خدا هستند، آگاه باش که حزب خدا رستگاراند.

هر چه در آسمانها و زمین است تسبیحگوی خدایند که او توانمند فرزانه است.

اوست که کافرشدگان اهل کتاب را با نخستین برخورد از خانه‌هایشان راند و شما رانده شدن آنها را گمان نمی‌کردید و آنها نیز گمان داشتند که دژهای محکم آنها از عذاب الهی مصونشان خواهد داشت، اما خداوند از جایی که گمان نمی‌کردند به سراغشان آمد و در دلشان ترس و وحشت افکند به گونه‌ای که خانه‌هایشان را با دست خود و دست مؤمنان ویران کردند، پس ای صاحب نظران عبرت بگیرید.

اگر خدا مقرر نداشته بود که آنها بیرون روند در دنیا معذبشان می‌کرد و نصیب آنها در آخرت عذاب آتش است؛

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَن يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

۵

مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ
اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفٰسِقِينَ

۶

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِّنْ
خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۷

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَىٰ لَا
يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا ءَاتَاكُمُ الرَّسُولُ
فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

۸

لِّلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ
أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ

۹

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَن هَٰجَرَ
إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَن يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

این بدان جهت است که آنان با خدا و فرستاده‌اش مخالفت کردند و هر کس با خدا مخالفت کند (بداند که) خدا سختگیر است.

هر درخت خرمایی که بریدید و یا آن را بر ریشه‌اش واگذارید به فرمان خدا بود تا فاسقان خوار شوند.

چیزی که خدا از آنها به رسولش غنیمت داد، نه اسبی بر آن تاختید نه شتری، ولی رسولانش را بر هر کس بخواهد مسلط می‌سازد و خدا بر هر چیز تواناست.

آنچه خدا از اموال چنین آبادیهایی به رسولش غنیمت داد از آن خدا و رسول، خویشاوندان، یتیمان، تهیدستان و به راه ماندگان است تا در میان ثروتمندان شما دست به دست نشود، آنچه را رسول خدا به شما داد بگیرید و از آنچه نهی کرده است خودداری کنید و از خدا بترسید که عذاب او بسیار سخت است.

(از غنایم سهمی) از آن فقرای مهاجر است که از خانه و اموالشان بیرون رانده شدند، آنها در پی فضل و خشنودی خدا هستند که خدا و رسولش را یاری می‌کنند، آنها در حقیقت راستگویانند.

آنان که پیش از مهاجران در دیار خود بوده و ایمان آورده بودند، کسانی را که به سویشان هجرت کنند دوست دارند و در دل خود حسدی از آنچه به مهاجران داده شود احساس نمی‌کنند و آنان را بر خود مقدم می‌دارند هر چند خود فقیر باشند، کسانی که از بخل خویش برکنار مانده باشند رستگارند

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا
نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولُنَّ أَلَا دَبَرْتُمْ لَّا يَنْصُرُونَ

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

لَا يَقْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ
جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ
إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

– کسانی که پس از آنها آمدند و می‌گفتند: «پروردگارا! ما و
برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفته‌اند ببامرز و در
دلهایمان نسبت به مؤمنان کینه قرار نده. پروردگارا! تو
رؤوف و مهربانی.»

آیا منافقان را ندیدی که پیوسته به برادران کافر اهل
کتابشان می‌گفتند: «هر گاه شما را بیرون کنند ما نیز با شما
خواهیم بود و هرگز به زیان شما از هیچ کس اطاعت
نخواهیم کرد و اگر با شما پیکار کنند، یا©ن خواهیم کرد.»
خدا شاهد است که آنها دروغگویانند.

اگر آنان را نفی بلد کنند با آنها خارج نمی‌شوند و اگر با آنها
بجنگند یاریشان ندهند و اگر هم یاریشان کنند پشت به
میدان کرده بگیریزند و یاری نبینند،

وحشت آنها از شما بیش از ترسشان از خداست زیرا آنها
گروهی نادانند.

آنها هرگز با شما نمی‌جنگند جز در دژهای محکم یا از پس
دیوار. نزاع بین خودشان سخت است، اما تو آنها را متحد
می‌پنداری در صورتی که دلهایشان سخت متفرق است زیرا
قومی نادانند،

مانند کسانی که چندی پیش از آنها عاقبت کار بدشان را
چشیدند و برای آنها عذاب دردناکی است،

همچون شیطان که به انسان گفت: «کافر شو.» و چون کافر
شد گفت: «من از تو بیزارم، من از خداوندی که پروردگار
عالمیان است بیم دارم.»

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
هُمْ الْفَاسِقُونَ

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ الْفَائِزُونَ

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا
مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

سرانجام کارشان آتش است و تا ابد در آن بمانند، این
است کیفر ستمکاران.

ای مؤمنان از خدا بترسید، هر کس باید بنگرد که برای
فردایش چه پیش فرستاده است و از خدا بترسید که
خداوند از کردارتان آگاه است.

همچون کسانی نباشید که خدا را از یاد بردند و خدا نیز به
خود فراموشی رفتارشان کرد و آنها نافرمانند.

هرگز دوزخیان و بهشتیان یکسان نیستند، بهشتیان
رستگارند.

اگر این قرآن را بر کوهی نازل می‌کردیم می‌دیدید که در
برابرش به خشوع درمی‌آید و از ترس خدا می‌شکافد. این
مثله را برای مردم می‌آوریم باشد که بیندیشند.

او خدایی است که جز او معبودی نیست، از نهان و آشکار
آگاه است و بخشنده مهربان است.

او خدایی است که جز او معبودی نیست، فرمانروا، منزّه،
ایمنی بخش، گواه، پیروزمند و شایسته بزرگی و بی‌انبار.

او خدایی است هستی بخش، به وجود آورنده، نقش بند
هستی و دارنده نیکوترین نامها که آنچه در آسمانها و زمین
است تسبیح‌گوی او هستند و او پیروزمند فرزانه است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ
يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ
إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ
يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱
۴۸۲

إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

۲

لَنْ تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۳

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ
قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ
أَبَدًا حَتَّى تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَا اسْتَعْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

۴

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۵

ای مؤمنان! دشمنان من و دشمنان خودتان را به دوستی
نگیرید که با آنها طرح دوستی افکنید، در صورتی که آنان
حق را که بر شما آمده است انکار کردند و رسول خدا و
شما را به خاطر ایمان آوردن به خدا که پروردگارتان است
به آوارگی کشاندند. اگر برای جهاد در راه من و برای
خشنودی من خروج کرده‌اید (نباید در نهان با آنها پیوند
دوستی برقرار کنید) چرا که من به اسرار نهان و اعمال
آشکار شما آگاه‌ترم. هر کس از شما دست به چنین کاری
بزند راه راست را وانهاده و گمراه شده است.

اگر بر شما سلطه یابند باز دشمنانتان خواهند بود و با دست
و زبان به آزارتان می‌کوشند و مایلند شما باز هم به کفر
بازگردید.

روز قیامت بستگان و فرزندان شما به حالتان سودی
نخواهند داشت و خداوند شما را از هم جدا خواهد کرد و
خدا به آنچه انجام می‌دهید بیناست.

ابراهیم و یارانش سرمشق خوبی برای شما بودند، آن گاه
که به قوم خود گفتند: «ما از شما و چیزی که به جای خدا
می‌پرستید بیزاریم و به شما کفر می‌ورزیم، همیشه میان ما
و شما تا زمانی که به خدای یگانه ایمان نیاورده‌اید کینه و
دشمنی خواهد بود.» غیر از سخن ابراهیم با پدرش که
گفت: «من برای تو از خدا طلب آمرزش می‌کنم و جز این
نمی‌توانم در برابر خدا برای تو کاری انجام دهم.»
پروردگارا! بر تو توکل کردیم و به درگاه تو رو آوردیم و
بازگشت همه به سوی توست.

پروردگارا! ما را دستخوش فتنه کافران قرار مده و ما را
بیمارز، پروردگارا! تو پیروزمند فرزانه‌ای.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ

وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ

مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ

يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ

يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ

وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن

تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ

فَأَمْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۚ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ

مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا

هُم يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ مَّآ أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن

تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ

الْكُوفَارِ وَسْئَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْئَلُوا مَا أَنْفَقُوا ۚ ذَٰلِكُمْ

حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ

فَعَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِءٍ مُُّؤْمِنُونَ

زندگی آنها برای شما و کسانی که از خدا و روز قیامت بیم دارند سرمشق خوبی است، هر کس روی بگرداند خداوند بی‌نیاز و ستوده است.

شاید خدا میان شما و دشمنانتان پیوند محبت برقرار کند و خداوند توانا و آمرزنده مهربان است.

خدا شما را از دوستی کسانی که در امر دین با شما پیکار نکردند و شما را از دیارتان نرانند منع نمی‌کند که از آنها بی‌زاری جویید بلکه می‌خواهد به عدالت با آنان رفتار کنید، خدا عادلان را دوست دارد.

فقط شما را از دوستی کسانی منع می‌کند که در کار دین با شما پیکار کردند و شما را از خانه‌هایتان راندند یا در نفی بلد کردنتان همدست شدند تا آنها را دوست خود قرار ندهید، هر کس با آنها دوستی کند ستمکار است.

ای مؤمنان، چون زنان مؤمنی که مهاجرت کرده‌اند به نزد شما آمدند آنها را بیازمایید خداوند به ایمان آنها آگاه‌تر است، اگر آنها را باایمان دانستید به سوی کافران بازشان نگردانید زیرا هیچ یک از آنها به دیگری حلال نیست ولی آنچه را کافران خرج کرده‌اند به آنها بدهید، و ازدواج شما با آنها در صورتی که مهریه‌شان را بدهید ایرادی نیست، اگر زنان شما مرتد شدند آنچه را خرج کرده‌اید از کافران بخواهید، همانطور که آنها حق دارند مهر زنانشان را که از آنها جدا شده‌اند از شما مطالبه کنند. این حکم خداست که بین شما حکم می‌کند و خداوند دانای فرزانه است.

اگر یکی از همسران شما به سوی کافران رفت و شما در مقام انتقام برآمدید به مردانی که همسرانشان رفته‌اند معادل آنچه را پرداخته‌اند به آنها بدهید و از خدایی که همه به او ایمان دارید بترسید.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

۱۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَيسُّوْا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَيسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

۶۱. صف الصَّف: صف مدنی ۱۴ آیه ۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۱
۴۸۴ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

۲

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

۳

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَرَّصُوصٌ

۴

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَقُومُ لِمَ تُؤْذُونِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

۵

ای پیامبر هنگامی که زنان با ایمان نزد تو آمدند و با تو بیعت کردند که هرگز به خدا شرک نورزند، دزدی نکنند، آلوده زنا نشوند، فرزندان خود را نکشند، و فرزندان خودشان را جز به شوهرانشان نسبت ندهند، و در هیچ کار شایسته‌ای نافرمانی تو را نکنند، با آنها بیعت کن و از درگاه خداوند برای‌شان آمرزش بطلب که خداوند آمرزنده مهربان است.

ای مؤمنان با قومی که مورد غضب خدا قرار گرفته‌اند دوستی نکنید، آنها از آخرت مایوسند، همانطور که کافران از رستخیز مردگان مایوس هستند.

آنچه در آسمانها و زمین است تسبیح‌گوی خدایند که او پیروزمند فرزانه است.

ای مؤمنان! چرا سخنی بر زبان می‌آورید که به آن عمل نمی‌کنید؟

نزد خداوند سخت ناخوش است که سخنی بگویید و به آن عمل نکنید.

خداوند کسانی را که چون بنیانی آهنین در راهش پیکار می‌کنند دوست دارد.

چون موسی به قومش گفت: «ای قوم من! چرا مرا می‌آزارید با این که می‌دانید من فرستاده خدا به سوی شما هستم؟» و چون منحرف شدند خدا نیز دل‌هایشان را منحرف کرد، خداوند فاسقان را هدایت نمی‌کند.

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اُسْمُهُ اأَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ اَلْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى اَلْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي اَلْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ اَلْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ اَلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى اَلدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ اَلْمُشْرِكُونَ

يَأَيُّهَا اَلَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا اَلْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ اَلْفَوْزُ اَلْعَظِيمُ

وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا ۖ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۖ وَبَشِيرِ اَلْمُؤْمِنِينَ

يَأَيُّهَا اَلَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ اَلْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَءَامَنْتَ طَآئِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرْتَ طَآئِفَةٌ ۖ فَأَيَّدَنا اَلَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوا ظَٰلِرِينَ

۷

۸

۹

۱۰
۴۸۵ر

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

هنگامی که عیسی پسر مریم گفت: «ای بنی اسرائیل من که فرستاده خدا به سوی شما هستم توراتی را که نزد من است تصدیق می‌کنم و نیز بشارت دهنده رسولی هستم که بعد از من می‌آید، و نامش احمد است.» هنگامی که معجزه‌ها آورد گفتند: «این جادوی آشکار است.»

ستمکارتر از آن که به اسلام خوانده شود و بر خدا دروغ ببندد کیست؟ خداوند ستمکاران را هدایت نمی‌کند.

آنها می‌خواهند نور خدا را با دهان خود خاموش کنند ولی خدا کامل کننده نور خویش است هر چند کافران خوش نداشته باشند.

اوست که رسول خود را به هدایت و دین حق فرستاد تا آن را بر همه ادیان چیره کند، هر چند مشرکان کراهت داشته باشند.

ای مؤمنان! آیا شما را به معامله‌ای راهنمایی کنم که از عذاب دردناک نجاتتان دهد؟

به خدا و فرستاده‌اش ایمان بیاورید و با اموال و جان خویش در راه خدا جهاد کنید، اگر بدانید برای شما بهتر است.

خداوند گناهانتان را می‌بخشد و شما را به باغهایی وارد می‌کند که نهرها در آن جاری است و در خانه‌های پاک بهشتی جای می‌دهد، این رستگاری بزرگی است.

نعمت دیگری را که خواهانش هستید یاری و پیروزی نزدیک از جانب خداست. مؤمنان را بشارت ده.

ای مؤمنان! یاوران خدا باشید، همانطور که عیسی پسر مریم به حواریون گفت: «یاوران من در راه خدا کیانتد؟» حواریون گفتند: «ما یاوران خدا هستیم.» گروهی از بنی اسرائیل ایمان آوردند و گروهی کافر شدند. ما مؤمنان را در برابر دشمنانشان تأیید کردیم و سرانجام بر آنها پیروز شدند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ
الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۱
حزب
۲۲۱
۴۸۶ ر

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

۲

وَعَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۳

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۴

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ
يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

۵

قُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۶

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ

۷

قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ
تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

۸

آنچه در آسمانها و زمین است تسبیح‌گوی خداوند فرمانروای
منزه پیروزمند فرزانه است.

هموست که رسولی از میان قوم بی‌کتاب برانگیخت تا
آیاتش را بر آنها بخواند و منزهشان دارد و کتاب و حکمت
بر آنها بیاموزد، اگر چه پیش از آن در گمراهی آشکار بودند.

او بر گروه دیگری برانگیخته شد که هنوز به آنها
نیپوسته‌اند، او پیروزمند فرزانه است.

این فضل خداست که به هر کس بخواهد می‌بخشد و
خداوند کرمی بزرگ دارد.

مثل کسانی که به تورات مکلف شدند ولی به آن عمل
نکردند همچون خری است که کتابهایی را حمل کند، چقدر
بد است مثل قومی که آیات خدا را تکذیب کردند. خداوند
ستمکاران را هدایت نمی‌کند.

بگو: «ای یهود اگر گمان دارید که شما دوستان خدایید و نه
مردم دیگر، آرزوی مرگ کنید اگر راست می‌گویید.»

ولی آنها به خاطر اعمالی که از پیش مرتکب شده‌اند هرگز
آرزوی مرگ نخواهند کرد و خدا به ستمکاران آگاه است.

بگو: «آن مرگی که از آن فرار می‌کنید، سرانجام به شما
خواهد رسید و بعد به سوی کسی که دانای نهای و آشکار
است بازگردانده می‌شوید و شما را از آنچه انجام داده‌اید
آگاه خواهد کرد.»

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۰

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۱

وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

۲ صفحه

۱۱ آیه

مدنی

الْمُنَافِقُونَ: منافقان

۶۳. منافقون

۱
۴۸۸ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ

۲

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۳

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

۴
حزب
۲۲۲

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسْنَدَةٌ يُحَسِّبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَىٰ يُؤْفَكُونَ

ای مؤمنان! وقتی اذان نماز جمعه گفته شد به ذکر خدا بشتابید و خرید و فروش را واگذارید، اگر بدانید این برای شما بهتر است.

و چون نماز پایان یافت در زمین متفرق شوید و از فضل خدا (روزی) را طلب کنید و بسیار خدا را به یاد آورید تا رستگار شوید.

آن گاه که معامله یا سرگرمی‌ای ببینند پراکنده شده و به سوی آن می‌شتابند و تو را ایستاده واگذارند بگو آنچه نزد خداست بهتر از سرگرمی و تجارت است. خداوند بهترین روزی دهندگان است.

آن گاه که منافقان نزد تو آمدند، گفتند: «شهادت می‌دهیم که تو فرستاده خدایی». خدا می‌داند که تو فرستاده‌اش هستی ولی خداوند گواهی می‌دهد که منافقان دروغگو هستند،

آنها سوگندهایشان را سپر کردند تا مردم را از راه خدا بازدارند، آنها کار ناشایستی انجام می‌دهند

چرا که پس از ایمان آوردن باز کافر شدند، به این خاطر بر دل‌هایشان مهر نهاده شد که به درک درستی نرسند.

هنگامی که آنها را ببینی پیکرشان تو را به شگفت آورد و اگر سخن گویند به سخنان گوش دهی، گویی چوبهای تکیه زده به دیوارند و هر بانگی را علیه خود پندارند، آنها دشمن تو هستند از آنان دوری کن. خدا آنها را بکشد چگونه از حق منحرف می‌شوند،

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأْ رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

چون به آنها گفته شود بیايید تا فرستاده خدا برایتان استغفار کند سرگردانند و می‌بینی که اعراض می‌کنند و تکبر می‌ورزند.

۶

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

تفاوت نکند که برای‌شان استغفار کنی یا نکنی، خداوند هرگز آنها را نخواهد بخشید زیرا خدا فاسقان را هدایت نمی‌کند:

۷

هُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا ۖ وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ

آنها کسانی هستند که می‌گویند به آنان که نزد رسول خداوند چیزی ندهید تا پراکنده شوند و حال آن که خزائن آسمانها و زمین از آن خداست ولی منافقان نمی‌دانند.

۸

يَقُولُونَ لَيْنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ ۚ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آنها می‌گویند: «اگر به مدینه بازگردیم عزت یافتگان، خوارشدگان را بیرون می‌کنند.» در حالی که عزت از آن خدا و فرستاده او و مؤمنان است ولی منافقان این را نمی‌دانند.

۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ای مؤمنان! اموال و فرزندان شما را از یاد خدا غافل نکند، هر کس چنین کند زیانکار است.

۱۰

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ

از آنچه روزیتان کرده‌ایم انفاق کنید، پیش از آن که مرگ یکی از شما برسد و بگوید: «پروردگارا! اگر اندکی مرا به تأخیر بیندازی صدقه بدهم و از شایستگان باشم.»

۱۱

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

خداوند هرگز مرگ کسی را که اجلش رسیده است به تأخیر نمی‌اندازد و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱
۴۹۰

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۳

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۴

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ
أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۵

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ
يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

۶

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ
لَتُنَبَّيُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

۷

فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْثُورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

۸

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۹

آنچه در آسمانها و زمین است تسبیح‌گوی خدایند که فرمانروایی و سپاس او راست و او بر همه چیز تواناست.

اوست که آفریدتان، گروهی از شما کافرند و عده‌ای مؤمن، خداوند به کردارتان واقف است.

به راستی آسمانها و زمین را آفرید و به زیباترین شکل تصویرتان کرد و بازگشت به سوی اوست،

آنچه را در آسمانها و زمین است می‌داند و از آشکار و نهانتان با خبر است و خداوند از آنچه در دلهاست آگاه است.

آیا خبر پیشینیان که کافر شدند به شما نرسید که کیفر کار خود را چشیدند و عذاب دردناکی آنها راست؟

و این کیفر آن بود که چون رسولانشان دلایل واضح برای آنها آوردند گفتند: «آیا بشری می‌خواهد ما را هدایت کند؟» به این ترتیب کافر شدند و روی برتافتند. خداوند بی‌نیاز و شایسته ستایش است.

کافران گمان بردند که هرگز برانگیخته نخواهند شد. بگو: «آری، سوگند به پروردگارم که همه شما برانگیخته خواهید شد و خبر آنچه را مرتکب شده‌اید به شما می‌دهند، این کار برای خدا آسان است.»

به خدا و رسول او و نوری که نازل کرده‌ایم ایمان بیاورید که خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است.

آن روز که شما را گرد آورد، روز مغبونی است. هر کس که به خدا ایمان آورده و کارهای شایسته کرده باشد گناهانش بخشیده شود و او را به باغهایی وارد کند که جویباران در آن جاری است و جاودانه در آن خواهد ماند، این رستگاری بزرگ است.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ
قَلْبَهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى
رَسُولِنَا الْمُبَالِغُ الْمُبِينُ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا
لِّأَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ

عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

اما کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند
جاودانه در آتش دوزخ می‌مانند و سرانجام آنها بد است.

جز به اذن خدا هیچ مصیبتی رخ نمی‌دهد، هر کس به خدا
ایمان آورد پروردگار قلبش را هدایت می‌کند، خداوند بر
هر چیز داناست.

خدا را اطاعت کنید و پیامبر را گردن نهید و اگر روی
بگردانید رسول ما جز ابلاغ آشکار وظیفه‌ای ندارد،

خدا کسی است که هیچ معبودی جز او نیست و مؤمنان باید
بر او توکل کنند.

ای مؤمنان بعضی از همسران و فرزندان شما دشمنتان
هستند، از آنها بر حذر باشید ولی عفو و اغماض کنید و
بخشید، مسلما خداوند آمرزنده مهربان است.

اموال و فرزندانان مایه آزمایش هستند و پاداش بزرگ
نزد خداست.

تا جایی که می‌توانید تقوای الهی پیشه سازید، بشنوید،
مطیع باشید و انفاق کنید که برایتان بهتر است و کسی که
از بخل و حرص خود برکنار مانده باشد رستگار است.

اگر به خدا وامی نیکو دهید آن را برایتان افزون کند و شما
را بیامرزد، خداوند شکور و بردبار است.

او دانای آشکار و نهان و پیرومند فرزانه است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

۱
حزب
۲۳
۴۹۲

فَإِذَا بَلَغَنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوَعِّظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

۲

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

۳

وَاللَّيِّ يَسِّنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّيِّ لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

۴

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

۵

ای پیامبر! هر گاه زنان را طلاق دهید در زمان پاکیشان طلاق گویند و حساب عده را نگه دارید و از خدایی که پروردگار شماست بترسید، نه شما آنها را از خانه‌هایشان بیرون کنید و نه آنها بیرون روند مگر آن که کار قبیح آشکاری انجام دهند، این حدود الهی است. هر کس از حدود خدا تجاوز کند به خود ستم کرده است. تو نمی‌دانی امید است خدا از آن پس وضع تازه‌ای فراهم آورد.

وقتی عده آنها به سر رسید یا به شایستگی نگاهشان دارید، یا به شایستگی از آنها جدا شوید و دو مرد عادل از نزدیکانتان را گواه بگیرید، و شهادت را برای خدا برپا دارید، این چیزی است که به ایمان آوردگان به خدا و روز قیامت گوشزد می‌شود. هر کس از خدا بترسد خداوند راه نجاتی پیش پای او می‌گذارد

و او را از جایی که گمان ندارد روزی می‌رساند، هر کس به خدا توکل کند خدا او را کافی است. خداوند در انجام فرمان خود پایدار است و برای هر چیزی اندازه‌ای قرار داده است.

زنانی که از عادت ماهانه محرومند- اگر در وضع آنها شک دارید- و نیز آنها که حیض نشده‌اند عده‌شان سه ماه است. عده زنان باردار تا زمان فارغ شدن است، هر کس از خدا بترسد خداوند کار را بر او آسان گیرد.

این فرمان خداست که بر شما نازل شده است و هر کس تقوای الهی پیشه سازد خداوند گناهانش را می‌آمرزد و پاداش او را افزون می‌گرداند.

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وَّجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَٰئِكَ حَمَلَ فَاَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأُتِمُّوا بِبَيْنِكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاسَرْتُم فَاسْتَرْضِعْ لَهُنَّ أُخْرَىٰ

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ ۖ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا ءَاتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا ءَاتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۖ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكَرًا

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَٰأُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

زنان را حتی المقدور در جایی که خودتان ساکن هستید سکونت دهید و آزارشان ندهید تا عرصه را بر آنها تنگ نکرده باشید و اگر باردار باشند مخارج آنها را بدهید تا وضع حمل کنند و اگر فرزندی از برای شما شیر دهند مزدشان را بدهید و با مشورت و مسالمت به خوبی آن را انجام دهید، اگر به توافق نرسیدید زن دیگری شیردادن بچه را بر عهده بگیرد.

ثروتمند باید از ثروت خود انفاق کند و تنگدست به همان اندازه که خدا به او داده است، خدا هیچ کس را جز به آنچه توانایی داده است مکلف نمی‌کند، خداوند به زودی بعد از سختی آسانی را پیش آورد.

چه بسیار آبادیها که از فرمان خدا و رسولانش سرپیچی کردند و ما به دقت حساب آنها را رسیدیم و به سختی عذابشان کردیم.

آنها عقوبت کار خود را دیدند که سرانجامش زیان بود.

خداوند عذاب سختی برای آنها مهیا کرد. ای خردمندانی که ایمان آورده‌اید از خدا بترسید. خداوند قرآن را برای شما نازل کرد

و رسولی فرستاد که آیات واضح الهی را برای شما بخواند تا مؤمنان نیکوکار را از تاریکیها به سوی روشنایی ببرد. هر کس به خدا ایمان آورد و عمل صالح انجام دهد او را به باغهایی وارد کند که جویباران در آن جاری است و جاودانه در آن بماند، خداوند روزیش را نیکو گرداند.

خداوند کسی است که هفت آسمان را آفرید و زمین را نیز مانند آن، فرمان او در میان آنها نازل می‌شود تا بدانید که خدا بر هر چیز تواناست و مسلما علم او به همه چیز احاطه دارد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ
أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ
وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَتْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ
الْخَبِيرُ

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ
بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ

عَسَى رَبُّهُوَ أَنْ يُلْقِيَهُمْ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكُمْ
مُّسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَتَّبِعْنَ عِبَادَاتٍ سَابِحَاتٍ
تَحْبِبْنَ وَأَبْكَارًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ
اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ای پیامبر! چرا آن را که خدا بر تو حلال کرده است به خاطر
خشنودی همسرانت به خود حرام کرده‌ای. خداوند آمرزنده
مهربان است.

خداوند گشودن سوگندهایتان را برای شما مقرر داشته
است. خداوند دوستدار شما و دانای فرزانه است.

هنگامی که پیامبر رازش را به یکی از همسرانش اظهار
داشت او نیز به دیگری فاش ساخت، خداوند پیامبرش را از
آن آگاه کرد. پیامبر قسمتی از آن راز را بر او بیان داشت و
از قسمت دیگر خودداری کرد. در این موقع زن پرسید:
«چه کسی تو را از این راز آگاه ساخت؟» فرمود: «خداوند
دانای آگاه مرا مطلع کرد.

اگر شما دو نفر به درگاه خدا توبه کنید مسلماً دل‌هایتان به او
میل کند و اگر بر ضدش متفق شوید خداوند دوستدار
اوست و جبرئیل و صالح مؤمنان و فرشتگان از پی آن
پشتیبان او هستند.

اگر شما را طلاق دهد شاید پروردگارش به جای شما
همسرانی بهتر و مسلمان، باایمان، فرمانبردار، توبه کننده،
عبادت کننده، روزه‌دار، بیوه و یا دوشیزه برای او مقرر
دارد.»

ای مؤمنان! خود و خویشانتان را از آتشی که هیمة آن مردم
و سنگهاست حفظ کنید، آتشی که فرشتگان گمارده شده بر
آن خشن و سخت گیرند و هرگز در اجرای فرمان خدا
نافرمانی نمی‌کنند و هر چه دستور یافته‌اند به اجرا در
می‌آورند.

ای کافران! به عذرخواهی برنخیزید که امروز اعمالتان را
پاداش می‌دهند.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای مؤمنان! با اخلاص کامل توبه کنید، باشد که پروردگار گناهان شما را ببخشد و به باغهایی واردتان کند که جویباران در آن جاری است. روزی که خداوند، پیامبر و گرویدگان به او را فرو نگذارد و نورشان پیشاپیش و طرف راستشان به حرکت درآید خواهند گفت: «پروردگارا، نور ما را کامل کن و ما را ببخش که تو بر هر کار توانایی.»

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

ای پیامبر! با کفار و منافقان پیکار کن و بر آنها سخت بگیر، جایگاه آنها دوزخ است که بد جایگاهی است.

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ

خداوند برای کافران، همسر نوح و همسر لوط را مثال آورد که تحت سرپرستی دو بنده صالح ما بودند و چون به آنها خیانت کردند، پیوندشان با آن دو سودی برایشان نداشت. به آنها گفته شد: «با دیگران به آتش دوزخ درآیند.»

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

خداوند برای مؤمنان مثلی زد: هنگامی که همسر فرعون گفت پروردگارا نزد خودت در بهشت خانه‌ای برای ما بساز و مرا از فرعون و کردار او نجات بده و از قوم ستمگر رهایی بخش

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُّوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ فِيهَا الْفَاتِحَاتُ

و نیز مریم دختران عمران که دامن منزه داشت و ما از روح خود در آن دمیدیم، او کلمات پروردگار و کتابهایش را تصدیق کرد و از فرمانبران بود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي يَدِيَهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بزرگوار است خداوندی که فرمانروایی جهان هستی به دست قدرت اوست و بر همه چیز تواناست.

۲

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

همان که مرگ و زندگی را بیافرید تا شما را بیازماید که کرا اعمال بهتر است و او مقتدر آمرزنده است.

۳

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَقْوٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِن فُطُورٍ

آن که هفت آسمان را بر یکدیگر آفرید. در آفرینش خدای رحمان خلل نمی‌بینی، چشم بگردان! آیا نقصانی می‌بینی؟

۴

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ

بار دیگر نظر بگردان تا نگاهت خیره و ناتوان به نزد تو بازگردد.

۵

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

– آسمان دنیا را به چراغها آراستیم و آن را برای راندن شیطان قرار دادیم و برای آنها عذاب آتش را آماده ساختیم.

۶

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

عذاب دوزخ برای کسانی است که به پروردگارشان کافر شدند و چه بد جایگاهی است.

۷

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ

چون در آن انداخته شوند صدای جوششی وحشتناک از آن می‌شنوند

۸

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

که از شدت خشم نزدیک به پاره شدن است، هر وقت عده‌ای در آن انداخته شوند نگهبانان دوزخ به آنها گویند: «هشدار دهنده‌ای به سراغ شما نیامد؟»

۹

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

گویند: «چرا، تذکار دهنده آمد ولی ما تکذیبش کردیم و گفتیم خدا چیزی نازل نکرده است و شما در گمراهی عظیمی هستید.»

۱۰

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

گویند: «اگر شنیده بودیم یا فکر می‌کردیم از دوزخیان نبودیم.»

۱۱

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

آنها به گناه خود معترفند، بدا به حال دوزخیان.

۱۲

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

کسانی که در نهان از پروردگارشان می‌ترسند از آمرزش بهره بزرگی دارند.

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۚ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

ءَأَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
تَمُورُ

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيفَ كَانَ نَكِيرِ

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتٍ وَيقْبِضْنَ ۚ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُم مِّن دُونِ
الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَّجُّوا فِي
عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ ۖ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ إِنَّمَا أَعْلِمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

چه گفتار خود را پنهان دارید چه آشکار خداوند به اسرار
دلها آگاه است.

مگر می‌شود که آفریدگار از آفریده‌هایش آگاه نباشد؟ او
دقیق و آگاه است.

اوست که زمین را رام شما کرد، در اکناف آن بگردید و
روزی او را بخورید و بازگشت همه به سوی اوست.

آیا خود را از حاکم آسمان در امان می‌دانید که به گاه
لرزیدن زمین شما را به کامش فرو برد؟

یا خود را از کسی که در آسمان است در امان می‌دانید که
تندباد آکنده از سنگریزه بر شما فرستد و به زودی
درخواهید یافت که تهدیدهای من چگونه است.

برای پیشینیانشان که به انکار برخاستند عقوبت من چگونه
بود؟

آیا پرندگان را بر فراز سرشان ندیدند که بال می‌زنند، جز
خدای رحمان کسی نگاهشان نمی‌دارد زیرا او بر همه چیز
بیناست.

آیا سپاه مددکاری در برابر خدا دارید که یا©ن کند؟ کافران
جز غرورشان چیزی ندارند.

اگر خدا روزی خود را از شما باز ستاند، آن کس که روزیتان
دهد کیست؟ ولی آنها به عناد سرباز زنند.

آیا کسی که به رو درافتاده حرکت می‌کند به هدایت
نزدیکتر است یا آن که ایستاده در راه راست قدم
برمی‌دارد؟

بگو: «اوست که آفریدتان و چشم و گوش و دل برایتان
قرار داد، چه اندک سپاس می‌گزارید.»

بگو: «اوست که شما را در زمین پراکند و به سوی او باز
می‌گردید.»

می‌گویند: «اگر راست می‌گویید این وعده چه زمانی است؟»

بگو: «فقط خدا می‌داند و من فقط هشدار دهنده آشکار
هستم.»

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖء تَدْعُونَ

۲۸

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ أَهْلَكَنِیَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

۲۹

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَامِنًا بِهِء وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۳۰

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَآءٍ مَّعِينٍ

۶۸. قلم	القَلَمُ: قلم	مکی	۵۲ آیه	۳ صفحه
---------	---------------	-----	--------	--------

۱
حزب
۲۲۶
۴۹۸ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

۲

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

۳

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ

۴

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

۵

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ

۶

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ

۷

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

۸

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

۹

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

۱۰

وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ

۱۱

هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بَنِيمٍ

۱۲

مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

۱۳

عُتْلٍ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ

۱۴

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ

۱۵

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

کافران چون آن را از نزدیک ببینند، چهره‌شان کریه گردد و به آنها گفته شود این همان چیزی است که خواستارش بودید.

بگو: «اگر خداوند من و همراهانم را هلاک گرداند یا رحمت کند، چه کسی کافران را از عذاب دردناک پناه می‌دهد.»

بگو: «او خدای رحمان است، به او ایمان آوردیم و بر او توکل کردیم، به زودی خواهید دانست چه کسی در گمراهی آشکار است.»

بگو: «به من خبر دهید که اگر آب شما فرو رود چه کسی آب روان در اختیارتان می‌گذارد؟»

ن. سوگند به قلم و آنچه می‌نویسند.

به لطف و رحمت پروردگارت تو مجنون نیستی

و تو را پاداشی بی‌پایان است

که شگرف اخلاقی داری

و به زودی خواهی دید و آنها نیز خواهند دید

که کدامین از شما دیوانه است،

پروردگار تو بهتر می‌داند که راه گم کرده کیست و هدایت یافتگان کیانند.

پس به تکذیب کنندگان گردن مده.

آنها مدارایت را دوست دارند تا در برابرت انعطاف نشان دهند.

از سوگند گوی پست،

ژاژخواه و نمام،

مانع خیر، متجاوز، گناهکار،

کینه‌توز و رسوا اطاعت نکن

اگر چه ثروت و فرزندان بسیار داشته باشد.

آن گاه که آیات ما را بر او بخوانند، خواهد گفت: «افسانه‌های گذشتگان است.»

سَنَسِمُهُ وَ عَلَى الْخَرْطُومِ

به زودی بر بینیش داغ گذاریم.

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

۱۷

وَلَا يَسْتَتْنُونَ

۱۸

فَطَافَ عَلَيْهَا طَافٍ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

۱۹

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

۲۰

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ

۲۱

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ

۲۲

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

۲۳

أَن لَّا يَدْخُلْنَهَا أَلْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ

۲۴

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرٍِّ قَدِيرِينَ

۲۵

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَّالُّونَ

۲۶

بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ

۲۷

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

۲۸

قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

۲۹

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ

۳۰

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِغِينَ

۳۱

عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ

۳۲

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۚ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۳۳

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ

۳۴
 ۴۹۹

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

۳۵

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

۳۶

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

۳۷

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ

۳۸

أَمْ لَكُمْ أَيْمَنُ عَلَيْنَا بَلِغَةُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ

۳۹

سَلَامٌ أَيُّْهُمْ بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ

۴۰

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ

۴۱

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

۴۲

ما آزمایششان کردیم، آن گونه که باغداران را آزمودیم، آن گاه سوگند یاد کردند که مباحگاهان میوه‌های باغ را بچینند،

ولی ان شاء الله نگفتند،

در گرما گرم خواب عذابی فراگیر باغ را درهم پیچید

و آن (باغ سبز و خرم) خشکستانی بی‌بر شد.

مباحگاهان یکدیگر را ندا دادند

که اگر قصد چیدن میوه را دارید به کشتزارهایتان رو کنید،

و به حرکت درآمدند و آهسته می‌گفتند:

«امروز نگذاریم که یک فقیر هم بر شما وارد شود.»

بامدادان با قدرت تمام به قصد جلوگیری از بینوایان قیام کردند.

و هنگام برخورد با آن وضع گفتند: «ما راه گم کرده‌ایم؛

نه، بلکه محرومانیم.»

عاقلترینشان گفت: «مگر نگفتم چرا تسبیح خدا نمی‌گویید؟»

گفتند: «پروردگار ما منزّه است و بی‌تردید ما خطا کاریم.»

و رو به هم به ملامت گفتند:

«وای بر ما که خطا کردیم.

شاید پروردگارمان در عوض چیز بهتری به ما بدهد. ما دل به خدا بسته داریم.»

عذاب چنین است، اگر بدانید عذاب آخرت عظیم‌تر است.

پرهیزگاران را نزد پروردگارشان باغهای پر نعمت است.

آیا مسلمانان را همانند خطاکاران قرار دهیم؟

چه شده؟ چگونه داورى می‌کنید؟

مگر کتابی دارید که در آن می‌خوانید؟

و هر چه بخواهید در آن می‌یابید.

یا با ما پیمانی بسته‌اید که تا روز قیامت دوام دارد؟ که به هر چه حکم کنید حق با شما باشد.

از آنها بپرس کدامین کس در برابر آن متعهد است،

و یا شریکانی دارند. اگر راست می‌گویند شریکان خویش را بیاورند.

روزی که کار بالا گیرد و به سجده خوانده شوند و نتوانند،

خَشِعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ

لَوْلَا أَن تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَفَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

دیدگانشان فرو افتاده و زبونی وجودشان را دربرگیرد و پیش از آن سالم بودند که به سجده خوانده می‌شدند

و اکنون مرا به تکذیب کننده این سخن واگذار. به زودی آنها را از راهی که نمی‌دانند فرو گیریمشان

و مهلتشان خواهم داد که مکر من استوارتر است.

مگر از آنها مزدی می‌خواهی که برای‌شان گران است

یا به مکنونات غیبی واقفند و آن را می‌نویسند؟

پس در برابر فرمان پروردگارت شکیبیا باش و چون صاحب ماهی مباحش که در حال غم و اندوه خدا را خواند.

اگر رحمت خدا شامل حالش نمی‌شد از سرزنش شدگان بود و رانده می‌شد

ولی خدا او را برگزید و از شایستگانش قرار داد.

چون کافران آیات الهی را شنیدند چیزی نمانده بود که تو را چشم زخم بزنند و می‌گفتند او دیوانه است

در حالی که قرآن جز پندی برای جهانیان نیست.

۶۹. حاقه	الحَاقَّةُ: حتمی	مکی	۵۲ آیه	۳ صفحه
----------	------------------	-----	--------	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَاقَّةُ

مَا الْحَاقَّةُ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاعِيَةِ

وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ مُخْلِ خَاوِيَةٍ

فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ

و هفت شب و هشت روز لا ینقطع بر آنها مسلط بود که آن قوم را از پا افتاده دیدی و همچون تنه پوسیده تو خالی درختان خرما بر زمین افتادند.

آیا از آنها کسی را می‌بینی که باقی مانده باشد؟

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَتُ بِالْخَاطِئَةِ

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُنْذُنٌ وَعِيَةٌ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِيمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ هَآؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَةَ

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حِسَابِيَةَ

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَةَ

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَةَ

يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ

هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

فرعون و پیشینیان او و نیز ساکنان خطاکار شهرهای زیر و رو شده

فرستاده پروردگارشان را گردن ننهاندند و خدا به عذاب سختی گرفتارشان کرد.

هنگامی که آب طغیان کرد بر کشتی نساندیمتان

که پندی به شما داده باشیم و گوشهای شنوا از یادش نبرند.

آن گاه که یک بار نفخه صور برآید

و زمین و کوه‌ها از جا کنده شود و یکباره در هم بریزد،

در آن روز که حادثه فراز آید

و آسمان شکافته شود و پایداری از دست بدهد،

فرشتگان گرداگرد آسمان درآیند و هشت فرشته عرش پروردگارت را برافراشته می‌دارند.

در آن روز همگی به پیشگاه خدا عرضه شوید و از کارهای شما چیزی پنهان نخواهد ماند.

اما کسی که نامه عمل او را به دست راستش دهند، گوید: «بیایید نامه عمل مرا بخوانید

که یقین داشتم که حساب اعمالم را خواهم دید.»

او را زندگی رضایتبخشی خواهد بود،

در بهشتی برین

که میوه‌هایش دستیاب است.

بخورید و بیاشامید و به خاطر اعمال روزهای گذشته‌تان گوارایتان باد.

ولی کسی که نامه اعمال را به دست چپش دهند گوید: «کاش نامه عمل من داده نمی‌شد

و نمی‌دانستم حسابم چیست،

ای کاش مرگ پایان کار بود.

مال و منالم مرا بی‌نیاز نکرد

و قدرتم نیز از دست رفت.»

– او را بگیرید و به زنجیر بکشید

و به دوزخ بیفکنید

و با زنجیر هفتاد ذراعی بسته‌اش دارید،

زیرا به خدای بزرگ ایمان نیاورد

و به اطعام مستمندان ترغیب نمی‌کرد،

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ

پس امروز این جا یار مهربانی ندارد

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ

و طعامش چیزی جز چرک و خون نیست

لَا يَأْكُلُهُوَ إِلَّا الْخَطِئُونَ

– غذایی که جز خطاکاران خورنده‌ای ندارد.

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ

پس سوگند به دیده‌ها

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ

و نادیده‌ها

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

که بی‌تردید این قرآن کلام رسول بزرگوار است

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ

نه گفتار یک شاعر. اندکی ایمان می‌آورید

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ

و گفته کاهن نیز نیست لیکن اندکی از شما پند می‌گیرید،

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

بلکه آن از جانب پروردگار جهان هستی نازل شده است.

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ

اگر از طرف خود سخنانی درست کرده و به ما ببندد

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

ما هم با قدرت او را بگیریم

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

و شاهرگش را قطع کنیم.

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

و کسی از شما نمی‌تواند در این میان مانع شود.

وَإِنَّهُ لَتَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ

مسلم‌ا این قرآن پندی است برای پرهیزگاران

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ

با این که می‌دانیم عده‌ای آن را تکذیب می‌کنید.

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

این قرآن مایه حسرت و ندامت کافران

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

و حق و یقین است

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس به نام پروردگار بزرگوارت تسبیح گوی.

۷۰. معارج

المَعَارِج: درجات

مکی

۴۴ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پرسنده‌ای از عذاب قیامت پرسید

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

که برای کافران است و کسی نمی‌تواند از آن جلوگیری کند

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

که از خدای مالک آسمانهاست.

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ

فرشتگان و روح در روزی که به درازای پنجاه هزار سال است به سویش بالا می‌روند.

أَلْفِ سَنَةٍ

فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

پس به نیکویی صبر پیشه کن،

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ وَبَعِيدًا

که آنها بعیدش می‌بینند

وَنَرْنَهُ قَرِيبًا

و ما نزدیک.

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

روزی که آسمان چونان فلز گداخته

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

و کوه‌ها همچون پشم رنگین متلاشی شود

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

و با آن که یار از یار نپرسد

يُبْصِرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِهِمْ
بَبَنِيهِ

۱۲ وَصَلَحِبَّتِهِ وَأَخِيهِ

و همسر و برادر

۱۳ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوِيهِ

و خویشانی که پناهش دادند

۱۴ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

و همه زمینیان را در برابر عذاب آن روز عوض دهد تا نجات یابد

۱۵ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلَى

اما چنین نیست، آن شعله‌ها سوزان است،

۱۶ نَزَاعَةً لِلشَّوَى

پوست سر را برکند

۱۷ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى

و مخالف و معاند

۱۸ وَجَمَعَ فَأَوْعَى

و مال اندوز را بخواند.

۱۹ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

انسان، کم طاقت آفریده شده است.

۲۰ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

هنگامی که بدی به او برسد بیتابی کند

۲۱ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

و چون خیری به او رو آورد بازدارنده باشد

۲۲ إِلَّا الْمُصَلِّينَ

مگر نمازگزاران

۲۳ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

که پیوسته نماز گزارند

۲۴ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ

و آنهایی که در اموالشان حق معلومی

۲۵ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

برای سائلان و محرومان معین شده است.

۲۶ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيِّمَ الدِّينِ

کسانی که به روز جزا ایمان دارند

۲۷ وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

و از عذاب پروردگارشان می‌ترسند

۲۸ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ

زیرا خود را از عذاب پروردگار در امان نمی‌دانند.

۲۹ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْرُوجِهِمْ حَافِظُونَ

کسانی که شرمگاه خود را حفظ می‌کنند،

۳۰ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ

جز بر همسران و کنیزان خود که در این باره ملامتی برایشان نیست.

۳۱ فَمَنْ أَتَّبَعِي وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

هر کس غیر از این را بخواهد متجاوز است،

۳۲ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

و امتداداران و حافظان پیمان

۳۳ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

و شهادت دهندگان به حق

۳۴ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و آنان که بر نمازشان مراقبت دارند

۳۵ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّتٍ مُّكْرَمُونَ

اینان در باغهای بهشت گرامی و محترمند.

۳۶ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ

چه شد که کافران به سوی تو می‌شتابند

۳۷ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ

و از یمین و یسار پراکنده می‌شوند

۳۸ أَيْطَمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

آیا هر کدام از آنها طمع دارد که در بهشت پر نعمت وارد شود؟

۳۹ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ

چنین نیست، ما آنها را از آنچه خودشان می‌دانند آفریدیم.

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

فَذَرَهُمْ يَخْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

۷۱. نوح	نُوح: نوح	مکی	۲۸ آیه	۲ صفحه
---------	-----------	-----	--------	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ يَقُومُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْبِعَهُمْ فِيٰٓءَاذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

به پروردگار شرق و غرب سوگند که می‌توانیم

به جای آنها افرادی بهتر بیاوریم و کسی بر ما پیشی نخواهد گرفت،

به حال خود رهایشان کن که سر به هوا بمانند تا به روزی که به آنها وعده داده شده است برسند.

روزی که به سرعت از گورها بیرون آیند، چنان که گویی به سوی بتهایشان می‌شتابند،

در حالی که چشمانشان خیره شده و ذلت و خواری سرپایشان را پوشانده است. این همان روزی است که به آنها وعده داده می‌شد.

نوح را به سوی قومش فرستادیم:-- پیش از آن که عذاب دردناکی به سراغ قومت برود آنها را بترسان.

گفت: «ای قوم من! من برای شما هشدار دهنده آشکاری هستم،

خدا را بپرستید و از مخالفت او بر حذر باشید و مرا اطاعت کنید

تا گناهانتان را بپامزد و تا وقت معین شما را مهلت دهد، اگر بدانید وقتی اجل الهی فرا رسد تأخیری نخواهد داشت.»

گفت: «پروردگار! من شب و روز قوم خود را دعوت کردم،

ولی دعوت من جز بر فرارشان نیفزود.

هر وقت دعوتشان کردم تا از آنها درگذری انگشت در گوش فرو کردند و جامه بر سر کشیدند و سماجت و گردنکشی و تکبر کردند.

گاهی به صدای بلند

و زمانی علنی و گاه پنهانی به دعوتشان پرداختم.

به آنها گفتم: «از پروردگارتان طلب آمرزش کنید که او آمرزنده است،

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

تا از آسمان باران پی در پی برایتان بفرستد

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ أَنْهَارًا

۱۲

چرا شما از عظمت الهی نمی‌ترسید؟

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا

۱۳

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا

۱۴

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا

۱۵

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا

۱۶

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

۱۷

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

۱۸

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا

۱۹

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا

۲۰

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا

۲۱ ر‌ه‌۵۰

وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَّارًا

۲۲

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

۲۳

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا

۲۴

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

۲۵

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

۲۶

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

۲۷

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

۲۸

مگر نمی‌بینید چگونه خداوند هفت آسمان را بر فراز یکدیگر آفرید؟

و ماه را در میان آسمان مایه روشنایی و خورشید را چراغ (فروزانی) قرار داده است.

خداوند که شما را همچون گیاهی از زمین رویاند

سپس به همان زمین بازتان می‌گرداند و دیگر بار بیروتتان می‌آورد.

خداوند زمین را برای شما بگسترده

تا از راههای پهناور آن رفت و آمد کنید.»

نوح گفت: «پروردگار! آنها مرا نافرمانی کردند و پیرو کسی شدند که مال و فرزندش چیزی جز خسارت بر او نیفزوده است.»

بزرگترین نیرنگها را به کار بردند،

و گفتند: «از معبودان خود دست برندارید، مخصوصا «ودّ» و «سواع» و «یغوث» و «یعوق» و «نسر» را رها نکنید.»

بسیاری را گمراه کردند، و جز گمراهی بر ستمکاران نیفزاد،

و به کیفر گناهانشان غرق شدند و به آتش درافتادند و در برابر خدا یابوری برای خود نیافتند.

نوح گفت: «پروردگار! دیّاری از کافران را روی زمین باقی نگذار،

زیرا اگر کسی را باقی گذاری بندگان را گمراه می‌کند و جز نسلی بدکار و ناسپاس به وجود نیاورد.

پروردگار! من و پدر و مادرم و هر که را باایمان به خانه من وارد می‌شود و مردان و زنان باایمان را بیامرز و ستمکاران را جز به هلاکتشان نیفزاد.»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا

۲

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَن تُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

۳

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

۴

وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

۵

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ تَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

۶

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

۷

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

۸

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا

۹

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِّلسَّمِ ۖ فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا

۱۰

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ يَمَنٍ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

۱۱

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ ۖ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا

۱۲

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا

۱۳

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ۖ فَمَن يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

بگو گروهی از جنیان به سخنانی که به من وحی شده است گوش فرا دادند و گفتند: «ما قرآنی بی‌عیب شنیدیم

که به راه راست هدایت می‌کرد، و ما به آن ایمان آوردیم و هرگز کسی را با پروردگارمان شریک قرار نمی‌دهیم،

زیرا پروردگار ما در بزرگی و عظمت برتر است، او هرگز برای خود همسر و فرزندی انتخاب نکرده است،

در حقیقت بی‌خرد ما پیوسته سخنان ناروایی در باره خدا می‌گفت،

ما چنین می‌پنداشتیم که هرگز جن و انس بر خدا دروغ نمی‌بندند.

از میان آدمیان به مردانی از جنیان پناه می‌بردند و آنها سبب افزایش گمراهی و طغیانشان می‌شدند.

آنها همانگونه که شما گمان می‌کردید پنداشتند که خدا هیچ کس را دو بار زنده نمی‌کند:

ما آسمان را جستجو کردیم و آن را پر از محافظان نیرومند و شهاب آتشبار یافتیم.

ما در محلی برای گوش دادن می‌نشستیم، اما هر کس گوش نشیند شهاب آتشبار را در کمین خود خواهد یافت.

ما نمی‌دانیم آیا برای زمینیان شری خواسته شده یا پروردگارشان خیر و صلاح آنها را خواسته است،

در میان ما صالحان و نامالحان وجود دارند، ما گروه‌های یک دستی نبودیم.

ما چنین فهمیدیم که هرگز نمی‌توانیم در روی زمین بر قدرت خدا غلبه کنیم و از حیطة اقتدارش بگریزیم.

ما چون آیات را شنیدیم به او ایمان آوردیم، هر کس به پروردگار خود ایمان بیاورد نه از نقصان می‌ترسد نه از ظلم.

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

۱۵ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

۱۶ وَالْوِاسْتَقْمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً غَدَقًا

۱۷ لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

۱۸ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

۱۹ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا

۲۰ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

۲۱ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

۲۲ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

۲۳ إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

۲۴ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْأَلُونَ مَنْ أضعفُ ناصِرًا وَأَقْلُ عَدَدًا

۲۵ قُلْ إِنْ أَدْرِيَ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

۲۶ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا

۲۷ إِلَّا مَنْ أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

۲۸ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

گروهی از ما مسلمانند و گروهی گمراه. هر کس اسلام آورد راه رستگاری را برگزیده است،

اما گمراهان هیمه دوزخند.

اگر پایداری کنند، به آب فراوان سیرابشان می‌کنیم،

تا آزموده باشیمشان و هر که از یاد پروردگارش دل بگرداند به عذاب شدیدی گرفتار شود

و این که مساجد از آن خداست و کسی را با خدا نخوانید،

و چون بنده خدا قیام کرد تا خدا را بخواند نزدیک بود سر هم فرو ریزند،

بگو: «فقط پروردگارم را می‌خوانم و کسی را شریک او قرار نمی‌دهم.»

بگو: «من مالک و قادر بر سود و زیان شما نیستم.»

بگو: هیچ کس مرا از عقوبت خدا پناه نخواهد داد و غیر از او هرگز پناهی نخواهم یافت

مگر رساندن پیام خدا و انجام رسالتهایش. آتش دوزخ از آن کسی است که خدا و رسولش را نافرمانی کند و جاودانه در آن بماند.

هنگامی که وعده‌ها را برآورده ببینند، خواهند دانست چه کسی را یاران ناتوان‌تر است وعده‌اش کمتر.

بگو: «نمی‌دانم زمان انجام وعده نزدیک است یا پروردگارم زمانی دور برای آن قرار داده است.»

دانای غیب کسی را بر غیب خود آگاه نمی‌کند

مگر رسولی را که برگزیند و بی‌تردید از پیش رو و پشت سرش مراقیبی می‌گمارد

تا بداند رسالتهای پروردگارشان را ابلاغ کرده‌اند، خداوند به آنچه نزد رسولان است احاطه دارد و عدد هر چیز را شمارش کرده است.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ	ای جامه بر خود پیچیده،
۲	قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا	پاره‌ای از شب را بپاخیز،
۳	نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا	نیمی از شب اندکی کمتر یا بیشتر،
۴	أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا	و قرآن را آرام و واضح بخوان،
۵	إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا	ما به زودی سخنی گران بر تو نازل خواهیم کرد.
۶	إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا	مسلم‌ا شب‌خیزی دشوار است و برای گفتار بهتر
۷	إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا	که در روز آمد و شدی دراز داری.
۸	وَإِذْ كَرِهَ اللَّهُ مُبَاهَاةَ رَبِّكَ وَتَبَوَّأَ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا	نام پروردگارت را بخوان و تنها به او دل ببند
۹	رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا	– آفریدگار شرق و غرب که معبودی جز او نیست، او را کارساز خویش برگزین
۱۰	وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْجِرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا	و در برابر آنچه می‌گویند شکیبا باش و به شایستگی از آنها دوری کن.
۱۱	وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهْلَهُمْ قَلِيلًا	مرا با تکذیب‌کنندگان منعم واگذار و کمی مهلتشان بده
۱۲	إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا	که آنها را نزد ما قید و بندهای گران و دوزخ
۱۳	وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا	و غذایی گلوگیر و عذابی دردناک است،
۱۴	يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا	روزی که زمین و کوه‌ها به لرزه درآید و کوه‌ها همچون توده شن نرم شود.
۱۵	إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا	و بی‌تردید ما پیامبری به سوی شما فرستادیم که گواhtان است همانطور که رسولی به سوی فرعون فرستادیم.
۱۶	فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذَاً وَبِيلًا	فرعون به نافرمانی آن رسول برخاست و ما به شدت مجازاتش کردیم.
۱۷	فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا	اگر کافر شوید چگونه در روزی که کودکان را پیر می‌کند در امان مانید؟
۱۸	السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا	در آن روز آسمان شکافته شود و وعده او تحقق یابد،
۱۹	إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا	این هشدار است و هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش برمی‌گزیند.

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ ۖ وَثُلُثَهُ ۖ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُم ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُم مَّرْضَىٰ وَءَاخِرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَءَاخِرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۷۳:
مزمّل
۲۵
/۲۵
حزب
۲۳۵
۵۰۹ر

۷۴. مدثر	المُذَثِّرُ: جامهٔ خواب به‌خود پیچیده	مکی	۵۶ آیه	۳ صفحه
----------	---------------------------------------	-----	--------	--------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ	ای جامه بر سر کشیده!
۲	فُمْ فَأَنْذِرْ	برخیز و بر حذر دار
۳	وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ	و پروردگارت را بزرگ شمار
۴	وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ	و لباست را پاکیزه دار
۵	وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ	و از پلیدیها دوری کن
۶	وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ	و نعمت مده تا بیشتر ستانی
۷	وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ	و به خاطر پروردگارت شکیبا باش.
۸	فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ	هنگامه دمیده شدن در صور
۹	فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ	روز سختی است
۱۰	عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ	و بر کافران آسان نیست.
۱۱	ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا	آن کس را که به تنهایی آفریدم به من واگذار.
۱۲	وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا	او را مال فراوان دادم.
۱۳	وَبَنِينَ شُهُودًا	و فرزندانی که با اویند
۱۴	وَمَهْدَتُ لَهُو تَمْهِيدًا	و همه امکانی در اختیارش نهادم
۱۵	ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ	و باز هم طمع دارد که افزوتترش دهم.
۱۶	كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَا عَنِيدًا	هرگز، چرا که به آیات ما عناد دارد.
۱۷	سَأَرْهُقُهُ صُعُودًا	به زودی او را خواهیم گرفت،

إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَّرَ

زیرا که او اندیشید و محاسبه کرد،

۱۹ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

مرگ بر او، چگونه حساب کرد.

۲۰ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

باز هم مرگ بر او، چگونه حساب کرد.

۲۱ ثُمَّ نَظَرَ

آن گاه نگاهی افکند،

۲۲ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

بعد چهره درهم کشید و روی ترش کرد.

۲۳ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

سپس روگرداند و متکبرانه گفت:

۲۴ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ

«این جز جادویی که فرا آموخته چیزی نیست،

۲۵ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

و جز گفتار انسان نتواند بود.»

۲۶ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ

به زودی او را به سقر دراندازم.

۲۷ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ

تو نمی‌دانی سقر چیست،

۲۸ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

نه باقی گذارد نه رها کند،

۲۹ لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ

پوست را بسوزاند،

۳۰ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

گماردگانش نوزده نفرند

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ

۳۲ كَلَّا وَالْقَمَرَ

را ۵۱۱

۳۳ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ

سوگند به شب هنگامی که رو بگرداند،

۳۴ وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ

سوگند به بامدادان هنگامی که بدرخشد،

۳۵ إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُوبِ

این یکی از بزرگترین نشانه‌هاست،

۳۶ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ

هشدار است برای آدمیان،

۳۷ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

برای کسی که بخواهد پیشاهنگ باشد یا دنباله‌رو.

۳۸ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

هر کس در گرو اعمال خویش است

۳۹ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ

مگر «اصحاب یمین»

۴۰ فِي جَنَّتٍ يَتَسَاءَلُونَ

که در بهشت با یکدیگر

۴۱ عَنِ الْمُجْرِمِينَ

از گناهکاران می‌پرسند:

۴۲ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ

چه چیز شما را به سقر درآورد؟

۴۳ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِينَ

گویند: «ما از نمازگزاران نبودیم.

۴۴ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ

و مستمند را اطعام نمی‌کردیم.

۴۵ وَكُنَّا نَحْوُزِ مَعَ الْخَاطِئِينَ

با اهل باطل به بطالت می‌گذراندیم.

۴۶ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ

پیوسته روز جزا را تکذیب می‌کردیم

۴۷ حَتَّىٰ أَتَيْنَا الْيَقِينَ

تا مرگمان فرا رسید.»

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفْعَةُ الشَّلَفِيعِينَ

چنین است که شفاعت شفیعان سودشان ندهد.

۴۹ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ

چرا آنها از پند گرفتن گریزانند؟

۵۰ كَانَتْهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ

گویی خران رمیده‌ای هستند

۵۱ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ

که از شیر گریخته‌اند.

۵۲ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنْشَرَةً

آنها را توقع چنین است که برای هر کدام نامه‌ای سرگشاده فرستاده شود.

۵۳ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

لکن چنین نیست که آنها می‌گویند، بلکه آنها از آخرت نمی‌ترسند.

۵۴ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكِّرُهُ

چنین نیست که آنها نمی‌اندیشند، قرآن تذکر و یادآوری است

۵۵ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ

هر کس بخواهد از آن پند می‌گیرد

۵۶ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ

و هیچ کس پند نمی‌گیرد مگر خدا بخواهد، که او اهل تقوا و آموزش است.

۷۵. قیامت

الْفَيَّامَةُ: قیامت

مکی

۴۰ آیه

۲ صفحه

۱

حزب
۲۳۱
۵۱۲ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ

سوگند به روز قیامت.

۲

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

سوگند به نفس ملامتگر.

۳

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُجْمَعَ عِظَامُهُ

آیا انسان گمان می‌کند که استخوانهایش را گرد نخواهیم آورد؟

۴

بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ

آری، قادریم انگشتانش را موزون و مرتب کنیم.

۵

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ

بلکه آدمی می‌خواهد در گناه مداومت داشته باشد،

۶

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ

می‌پرسد روز قیامت کی خواهد بود:

۷

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ

در آن هنگام چشم خیره شود

۸

وَحَسَفَ الْقَمَرُ

و ماه نورش را واگذارد

۹

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

و خورشید و ماه به هم برآیند.

۱۰

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ

در آن روز انسان می‌گوید راه فرار کجاست؟

۱۱

كَلَّا لَا وَزَرَ

هرگز گریزگاهی وجود ندارد.

۱۲

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ

در آن روز قرارگاه به سوی پروردگار تو است

۱۳

يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

و در آن روز انسان را از پیش فرستاده‌ها و بازمانده‌هایش آگاه می‌کند،

۱۴

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ

بلکه انسان به خوبی از خودش آگاه است

۱۵

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ

اگر چه عذرهایی بتراشد.

۱۶

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ

با شتاب زبان به خواندن قرآن حرکت مده،

۱۷

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

چون جمع‌آوری و خواندن آن بر عهده ماست

۱۸

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

و هنگامی که خواندیمش از آن پیروی کن،

۱۹

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

آن گاه بیانش بر عهده ماست.

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

آری، شما دنیا را دوست دارید

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ

و آخرت را وا می‌گذارید؛

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ

در آن روز چهره‌هایی شاداب و مسرور

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ

به سوی پروردگارش می‌نگرد

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

و چهره‌هایی نیز درهم کشیده است،

تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ

یقین کند آسیبی کمرشکن به او می‌رسد.

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ

آری، چون جان به گلو برسد،

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

گفته شود چه کسی نجاتش دهد

وَوَظَنَ أَنَّهُ الْفِرَاقُ

و یقین کند هنگام فراق است

وَالْتَقَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

و ساقها به هم در پیچد.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

در آن روز راندن به سوی پروردگارت خواهد بود،

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ

او نه ایمان آورد و نه نماز گزارد،

وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ

ولی تکذیب کرد و روی گرداند،

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۖ يَتَمَطَّىٰ

آن گاه با تکبر به سوی خانواده‌اش بازگشت،

أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ

وای بر تو، وای بر تو،

ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ

بازهم وای بر تو، وای بر تو.

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

آیا انسان گمان می‌کند به خود رها می‌شود؟

أَلَمْ يَكْ نُطْفَةً مِّنْ مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ

آیا نطفه‌ای از منی نبود که در رحم ریخته شد

ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ

و بعد به صورت خون بسته درآمد و آفرید و موزونش ساخت

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

و او را از دو صنف نر و ماده قرار داد؟

أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ

آیا چنین کسی قادر نیست مردگان را زنده کند؟

۷۶. انسان

الإنسان: انسان

مدنی

۳۱ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَنِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا

روزگاری بر انسان گذشت که چیزی قابل ذکر نبود.

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَعِيدًا بَصِيرًا

انسان را از اختلاط نطفه آفریدیم تا او را بیازماییم و شنوا و بینایش کردیم.

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

راه را به او نشان دادیم، خواه شاکر باشد خواه ناسپاس.

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلََّا وَسْعِيرًا

ما برای کافران غل و زنجیر و آتش سوزان مهیا کرده‌ایم،

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

نیکوکاران از جامی آمیخته به کافور می‌نوشند،

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

يُوفُونَ بِالَّذِرِّ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا

فَوَقَّعْنَاهُمُ اللَّهَ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّعْنَاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا

وَجَزَّيْنَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا

مُتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِثَانِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا

وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مُُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْشُورًا

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوْا أَسَاوِرَ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَلَهُمُ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَائِمًا أَوْ كَفُورًا

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

و بندگان خدا از چشمه‌ای می‌نوشتند که می‌توانند به هر کجا بخواهند جاریش سازند،

آنها به نذر خود وفا می‌کنند و از روزی می‌ترسند که عذابش فراگیر است.

غذا را با این که دوست دارند به فقیر و یتیم و اسیر می‌دهند:

«ما فقط برای خدا به شما غذا می‌دهیم، نه از شما پاداشی می‌خواهیم نه متوقع تشکریم.

ما از روزی بسیار سخت از پروردگارمان می‌ترسیم.»

خداوند از شر آن روز در امانشان می‌دارد و آنان را شادی و سرور می‌بخشد

و در برابر شکیبایی، بهشت و لباسهای حریر بهشتی پاداششان می‌دهد.

در آنجا بر تختها تکیه زنند، نه آفتابی در آنجا می‌بینند و نه سرمایی.

سایه‌هایش بر آنها گسترده و میوه‌هایش در دسترس است

و جامهای سیمین و کاسه‌های بلورین گرداگرد آنها می‌گردانند.

ظرفهای بلورین و سیمین را به اندازه پر کرده‌اند،

در آنجا از جامهایی سیراب می‌شود که با زنجبیل آمیخته باشد.

چشمه‌ای در آنجاست که سلسبیل نام دارد،

گرداگرد آنها نوجوانانی جاودانی می‌گردند و هر گاه آنها را بنگری گمان می‌کنی مروارید پراکنده‌اند

و چون آنجا را مشاهده کنی نعمتها و فرمانروایی عظیمی خواهی یافت.

بر اندامشان لباسهایی از حریر سبز رنگ است که از دیبای ضخیم و به دستبندهایی از نقره آراسته شده‌اند و پروردگارشان شراب پاک به آنها می‌نوشاند.

این پاداش شماسست و از کوششتان قدردانی شده است.

ما قرآن را بر تو نازل کردیم،

به حکم پروردگارت شکبیا باش و از هیچ گنهکار و کافری فرمان نبر.

بامدادان و شبانگاه پروردگارت را بخوان

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَوَسِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا

۲۷ إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا

۲۸ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا

۲۹ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

۳۰ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

۳۱ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

۷۷. مرسلات	المُرْسَلَات: فرستادگان	مکی	۵۰ آیه	۲ صفحه
------------	-------------------------	-----	--------	--------

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

سوگند به فرستاده‌شدگان پی در پی.

۲ فَالْعَصْفِ عَصْفًا

سوگند به فرشتگانی که همچون تندباد می‌روند.

۳ وَالنَّشْرِ نَشْرًا

سوگند به نیکو نشر کنندگان.

۴ فَالْفَرَقِ فَرَقًا

سوگند به تمیز دهندگان.

۵ فَالْمُلْقِي ذِكْرًا

سوگند به آورندگان وحی

۶ عُدْرًا أَوْ نُذْرًا

که جای عذر باقی گذارند یا بیم دهند.

۷ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ

بی‌گمان وعده‌ها واقع شود:

۸ فَإِذَا التَّجُومُ طُمِسَتْ

آن گاه که ستارگان محو شوند

۹ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

و آن گاه که آسمان بشکافد

۱۰ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

و آن گاه که کوه‌ها برکنده شود

۱۱ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِيتَتْ

و آن گاه که رسولان را وقت معین شود.

۱۲ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ

برای چه روزی معین شده،

۱۳ لِيَوْمِ الْفَصْلِ

برای روز داوری.

۱۴ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ

چه دانی روز داوری چیست؟

۱۵ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ اللَّمَّكَذِبِينَ

در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.

۱۶ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ

آیا پیشینیان را هلاک نکردیم

۱۷ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ

و دیگران را در پی آنها خواهیم برد.

۱۸ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

با گنه کاران چنین خواهیم کرد،

۱۹ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ اللَّمَّكَذِبِينَ

در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.

و شبانگاه بر او سجده کن و پاره‌ای دراز از شب را تسبیح بگو.

آنان به زندگی فانی دلخوش می‌دارند و آن روز سخت را پشت گوش می‌اندازند.

ما آنها را آفریدیم و پیوند مفاصلشان را محکم کردیم و هر زمان خواهیم جایشان را به گروه دیگر می‌دهیم.

این یادآوری است، هر کس بخواهد می‌تواند راهی را انتخاب کند که به سوی پروردگارش باشد

و شما چیزی را نمی‌خواهید مگر این که خدا بخواهد زیرا خداوند دانای فرزانه است؛

هر کس را بخواهد به حیطة رحمت خود می‌آورد و برای ستمکاران عذاب دردناکی آماده کرده است.

أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ

آیا شما را از آبی ناچیز نیافریدیم

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

که برای مدتی معین در قرارگاهی استوار قرارش دادیم؟

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ

که برای مدتی معین در قرارگاهی استوار قرارش دادیم؟

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ

ما بر این کار قدرت داشتیم. پس قدرتمند خوبی هستیم،

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

آیا زمین را جابگاه

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا

زندگان و مردگان قرار ندادیم

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسِيَٰ شِخْحَتٍ وَاسْقَيْنَاكُمْ مَّاءً فُرَاتًا

و کوه‌های بسیار بلند بر آن نهادیم و آب گوارایی به شما نوشاندیم.

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.

أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِۦ تُكَذِّبُونَ

به سوی همان چیزی بروید که تکذیبش می‌کردید،

أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثُلُثِ شُعْبٍ

بروید به سوی سایه سه شاخه‌ای که

لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِبِ

نه سایه افکن است و نه گرمی آتش را مانع می‌شود

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

و جرقه‌هایی چون کوشک پرتاب می‌کند،

كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صُفْرٌ

همچون شتران زرد رنگ.

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

امروز روزی است که سخن نمی‌گویند

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

و اجازه عذرخواهی به آنها داده نمی‌شود.

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ

این همان روز داوری است که شما و گذشتگان را در آن گرد آورديم.

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا

اگر نیرنگی دارید آن را به کار گیرید.

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

پرهیزگاران در سایه‌ها و چشمه‌ساراند.

وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ

هر میوه‌ای که خواستند (آماده است):

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

«بخورید و بیاشامید که در برابر اعمالتان گوارایتان باد.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

ما اینگونه پاداش نیکوکاران را می‌دهیم»

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در آن روز وای بر تکذیب کنندگان:

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ

«در این مدت کوتاه، بخورید و استفاده کنید زیرا شما گناهکارید.»

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ

چون به آنها گفته شود رکوع کنید، رکوع نمی‌کنند،

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

بعد از قرآن به کدامین سخن ایمان می‌آورند؟

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	در باره چه چیز از یکدیگر می‌پرسند؟
جزء ۳۰، حزب ۲۳۳ ر ۵۱۸	عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ	
۲	عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ	از خبری بزرگ،
۳	الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ	خبری که در آن اختلاف دارند.
۴	كَلَّا سَيَعْلَمُونَ	چنان نیست که می‌اندیشند. به زودی در خواهند یافت.
۵	ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ	چنین نیست به زودی در خواهند یافت.
۶	أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا	مگر نه اینست که زمین را بستر آسایش
۷	وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا	و کوه‌ها را میخ آن قرار دادیم
۸	وَخَلَقْنٰكُمْ أَزْوَاجًا	و شما را جفت جفت آفریدیم،
۹	وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا	خواب را مایه آسایشتان قرار دادیم
۱۰	وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا	و شب را ستار
۱۱	وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا	و روز را وسیله‌ای که زندگی کنید و معاش؟
۱۲	وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا	و بر فرازتان هفت آسمان استوار برافراشتیم
۱۳	وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا	و چراغی درخشان برافروختیم،
۱۴	وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا	از ابرهای باران‌زا آب پیاپی نازل کردیم
۱۵	لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا	تا دانه و گیاه برویانیم
۱۶	وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا	و باغهای پر درخت.
۱۷	إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا	روز قیامت وعده‌گاه همگان است:
۱۸	يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا	روزی که در صور دمیده شود و گروه گروه به محشر درآیند
۱۹	وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا	و درهای آسمان گشوده شود
۲۰	وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا	و کوه‌ها به حرکت آیند و چونان سراب شوند.
۲۱	إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا	دوزخ کمینگاهی است
۲۲	لِّلظَّالِمِينَ مَعَابًا	برای بازگشت طغیانگران.
۲۳	لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا	زمانی بسیار در آن بمانند،
۲۴	لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا	در آنجا نه گوارا شربی خواهند داشت و نه چیزی که سرد باشد.
۲۵	إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا	جز آبی سوزان و مایعی که چرک و خون است،
۲۶	جَزَاءً وَفَاقًا	این مجازاتی است در خور،
۲۷	إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا	چرا که آنها روز حساب را باور نداشتند
۲۸	وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا	و آیات ما را تکذیب کردند.
۲۹	وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا	ما همه چیز را به شمارش نوشتیم.
۳۰	فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا	اینک بچشید که جز بر رنج و عذابتان نمی‌افزاییم.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا

به راستی نصیب پرهیزگاران کامیابی است،

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا

بوستانها و تاکستانها،

وَكَوَاعِبَ أُنْرَابًا

و دختران نارپستان همسال

وَكَاَسًا دِهَاقًا

و جامهای پیایی لبریز.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا

در آنجا نه سخن یاوه‌ای می‌شنوند و نه کلام بیهوده دروغ،

جَزَاءَ مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا

این پاداش از جانب پروردگار تو است و عطیه‌ای در خور

رَّبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ

۳۷

مِنْهُ خِطَابًا

همان پروردگار آسمانها و زمین و هر چه میان آنهاست، آفریدگار رحمان. هیچ کس را توان جاری کردن کلامی بر زبان نیست،

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ

۳۸

لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

در آن روز که جبرئیل و فرشتگان به صف درآیند، کسی جز به اذن خدای رحمان و سخن حق چیزی نمی‌گوید.

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اخْتِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا

۳۹

پروردگارش می‌برد.

آن روز، حق است. هر کس را که توانی باشد راه به سوی

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ

۴۰

وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

ما شما را از عذابی نزدیک هشدار می‌دهیم که روزی بیاید که انسان آنچه را پیشاپیش به دست خود راهی کرده است می‌بیند و کافر خواهد گفت: «کاش خاک بودم.»

۷۹. نازعات

النَّازِعَاتُ: به قدرت کِشندگان

مکی

۴۶ آیه

۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱

ره۵۲۰

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا

سوگند به فرشتگانی که روح را به شدت از بدنها برمی‌کشند.

وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا

۲

سوگند به فرشتگانی که روح را با مدارا و نشاط جدا می‌سازند.

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا

۳

سوگند به فرشتگانی که شناورند.

فَالسَّيِّقَاتِ سَبَقًا

۴

سوگند به فرشتگانی که در اجرای فرمان الهی بر یکدیگر سبقت می‌گیرند

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا

۵

و امور را به سامان می‌آورند.

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

۶

در آن روز که صدایی ترسناک همه چیز را بلرزاند

تَتَّبِعُهَا الرَّاَدِفَةُ

۷

در پی آن حادثه‌ای دیگر رخ دهد

قُلُوبٌ يَّوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ

۸

که دلها را اضطرابی سخت فرا گیرد

أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ

۹

و چشمها از ترس خیره شوند.

يَقُولُونَ أَيْنَا لِمَردُدُونَ فِي الْخَافِرَةِ

۱۰

گویند: «آیا ما باز هم به زندگی باز می‌گردیم

أَئِذَا كُنَّا عِظَمًا تُخْرَجَةٌ

۱۱

پس از این که به صورت استخوان پوسیده درآمديم؟»

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ

۱۲

می‌گویند: «اگر چنان شود باز هم زیان کرده‌ایم.»

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

۱۳

ولی این بازگشت تنها با یک صدای مهیب واقع می‌شود

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

۱۴

و ناگهان همه بر عرصه محشر ظاهر می‌شوند.

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

۱۵

آیا داستان موسی به تو رسیده است؟

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

۱۷ أَذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

۱۸ فَقُلْ هَلْ لَّكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ

۱۹ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ

۲۰ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ

۲۱ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ

۲۲ ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَىٰ

۲۳ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ

۲۴ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ

۲۵ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

۲۶ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنِ يَخْشَىٰ

۲۷ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا

۵۲۱

۲۸ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا

۲۹ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

۳۰ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا

۳۱ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا

۳۲ وَالْحِبَالَ أَرْسَلَهَا

۳۳ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنعَمِكُمْ

۳۴ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ

۳۵ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ

۳۶ وَبُرِّرَّتِ الْجَحِيمُ لِمَنِ يَرَىٰ

۳۷ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ

۳۸ وَعَآثِرَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا

۳۹ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

۴۰ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

۴۱ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

۴۲ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَلُهَا

۴۳ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا

۴۴ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا

۴۵ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا

۴۶ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا

آن گاه که پروردگارش او را در سرزمین مقدس «طوی» صدا در داد:

«به سوی فرعون برو که طغیان کرده است

و به او بگو آیا می‌خواهی پاک و منزّه شوی،

و تو را به جانب پروردگارت هدایت کنم تا از او بترسی.»

بعد معجزه بزرگ را به او نشان داد.

اما فرعون به تکذیب گردنکشی کرد.

آن گاه روی بگردانید و به کوشش برخاست.

همه را گرد آورد و ندا داد:

«من بزرگترین خدایان شمایم».

پس خداوند او را به عذاب دنیا و آخرت گرفتار کرد.

در این ماجرا برای کسانی که از خدا می‌ترسند عبرتی است.

آیا آفرینش شما سخت‌تر است یا بنای آسمان؟

سقف آن را برافراشت و منظم ساخت،

شبش را تاریک و روزش را روشن گردانید.

آن گاه زمین را بگسترد

آب از آن جوشاند و چراگاه را در آن رویاند

و کوه‌ها را پا برجا و استوار قرار داد،

برای بهره‌مند شدن شما و چارپایانتان.

چون حادثه بزرگ واقع شود

انسان اعمالش را به یاد آورد

و جهنم برای هر کس که ببیند آشکار شود.

آن کس که به طغیان

زندگی دنیا را مقدم داشته

بی‌تردید در دوزخ مقام دارد.

آن کس که از وقوف نزد پروردگارش ترسیده و نفس را از هوی دور داشته باشد

در بهشت مقام یابد.

از تو در باره قیامت سؤال می‌کنند که در چه زمانی واقع می‌شود.

تو را با یادآوری این سخن چه کار؟

سرانجامش با پروردگار توست.

کار تو هشدار دادن کسانی است که از آن می‌ترسند.

چون آن روز را ببینند احساس کنند جز یک شامگاه یا چاشتگاه درنگ نکرده‌اند.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	چهره در هم کشید و روی برتافت.
حزب ۲۳۴ ر ۵۲۲	عَبَسَ وَتَوَلَّى	
۲	أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى	از این که نابینایی به سراغش آمده بود.
۳	وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى	– تو چه می‌دانی، شاید پارسایی باشد،
۴	أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى	یا پند گیرد و آن پند به حال او مفید افتد.
۵	أَمَّا مَنْ أَسْتَعْنَى	اما آن کس که بی‌نیاز و غنی است،
۶	فَإِن تَصَدَّى	تو به او روی می‌آوری
۷	وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّى	در حالی که اگر خود را منزّه نکند تو در قبالش وظیفه‌ای نداری.
۸	وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى	اما از آن که شتابان به سراغ تو می‌آید
۹	وَهُوَ يَخْشَى	و از خدا می‌ترسد
۱۰	فَأَن تَكُنْ تَكْهَى	غافل، هرگز چنین مکن
۱۱	كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ	این تذکر و یادآوری است،
۱۲	فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ	هر کس بخواهد از آن پند گیرد.
۱۳	فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ	در الواح پر ارزشی ثبت است
۱۴	مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ	الواحی منزّه و پاکیزه،
۱۵	بِأَيْدِي سَفَرَةٍ	به دست نویسندگان حق،
۱۶	كِرَامٍ بَرَرَةٍ	بزرگوار و نیکوکار.
۱۷	قَتَلَ الْإِنْسَنُ مَا أَكْفَرَهُ	مرگ بر این انسان، چقدر ناسپاس است؟
۱۸	مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ	از چه چیز آفریدش؟
۱۹	مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ	از نطفه‌ای او را خلق کرد و موزون ساخت
۲۰	ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ	و بعد راه را برایش هموار کرد،
۲۱	ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ	سپس او را بمیراند و در گور پنهان کرد
۲۲	ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ	و آن گاه که بخواهد زنده‌اش کند.
۲۳	كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ	چنین نیست که او می‌پندارد، او هنوز فرمان الهی را اطاعت نکرده است.
۲۴	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَنُ إِلَى طَعَامِهِ	انسان به غذای خویش بنگرد.
۲۵	أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا	ما آب را فرو ریختیم
۲۶	ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَفًّا	و زمین را نیز شکافتیم
۲۷	فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا	و دانه‌های بسیاری از آن رویاندیم
۲۸	وَعِنَبًا وَقَضْبًا	و انگور و سبزی،
۲۹	وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا	زیتون و نخل،
۳۰	وَحَدَائِقَ غُلْبًا	باغهای پر درخت
۳۱	وَفَلَكْهَةً وَآبًا	و میوه و چراگاه
۳۲	مَتَعًا لَّكُمْ وَلِأَنعَمِكُمْ	تا شما و چارپایانتان از آن بهره برید.
۳۳	فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ	در آن روز که آن صدای مهیب برآید،
۳۴	يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ	انسان از برادر، مادر، پدر، همسر و فرزندش فرار می‌کند.
۳۵	وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ	انسان از برادر، مادر، پدر، همسر و فرزندش فرار می‌کند.
۳۶	وَصَلْبَتِهِءِ وَبَنِيهِ	انسان از برادر، مادر، پدر، همسر و فرزندش فرار می‌کند.
۳۷	لِكُلِّ أُمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ	در آن روز هر کس گرفتار خویش است،
۳۸	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ	در آن روز رخسارهایی نورانی،
۳۹	ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ	خندان و مسرور است،
۴۰	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ	و چهره‌هایی که در آن روز غبار آلود
۴۱	تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ	و دود آنها را پوشانده است.
۴۲	أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ	آنان کافران فاجرند.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ	آن گاه که خورشید کدر شود
۲	وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ	و آن گاه که ستارگان بی فروغ شوند
۳	وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ	و آن گاه که کوه‌ها به حرکت در آیند
۴	وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ	و آن گاه که شتران ده ماهه باردار به خود رها شوند
۵	وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ	و آن گاه که وحوش گرد هم آیند،
۶	وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ	و آن گاه که دریاها بر آشوبند
۷	وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ	و آن گاه که تن‌ها قرین شوند،
۸	وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُيِلَتْ	و آن گاه که از دختران زنده بگور سؤال شود:
۹	بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ	«به چه جرمی کشته شدید؟»
۱۰	وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ	و آن گاه که نامه اعمال گشوده شود
۱۱	وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ	و آن گاه که آسمان بشکافد
۱۲	وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ	و آن گاه که دوزخ شعله‌ور گردد
۱۳	وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ	و آن گاه که بهشت نزدیک شود،
۱۴	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ	هر کس خواهد فهمید چه تدارک کرده است.
۱۵	فَلَا أَقْسَمُ بِالْخُنُوسِ	سوگند به ستارگانی که باز می‌گردد
۱۶	الْجَوَارِ الْكُنَّسِ	و حرکت می‌کنند و از دیده‌ها مستور می‌مانند.
۱۷	وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ	سوگند به شب هنگامی که تاریکی را از سر می‌گذراند.
۱۸	وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ	سوگند به صبح هنگامی که بدمد.
۱۹	إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ	این گفتار فرستاده بزرگوار و قدرتمندی است
۲۰	ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ	که در پیشگاه صاحب عرش مقرب
۲۱	مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ	و در آنجا فرمانده و امین است.
۲۲	وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ	همنشین شما دیوانه نیست،
۲۳	وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ	او را به افق روشن مشاهده کرد،
۲۴	وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ	او نسبت به آنچه از طریق وحی دریافت داشته است بخل نمی‌ورزد.
۲۵	وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ	این کلام شیطان مردود نیست،
۲۶	فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ	پس به کجا می‌روید؟
۲۷	إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ	این قرآن جز پند و اندرز برای جهانیان نیست،
۲۸	لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ	برای هر کس از شما که بخواهد راه راست در پیش گیرد؛
۲۹	وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ	و شما نمی‌خواهید مگر آن که پروردگار عالمیان بخواهد.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ	آن گاه که آسمان بشکافد،	۱۹ آیه
۲	وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ	آن گاه که ستارگان فرو ریزند،	
۳	وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ	آن گاه که دریاها روان گردند،	
۴	وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ	آن گاه که قبرها زیر و زبر شوند،	
۵	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ	هر کس در خواهد یافت که چه چیزی را از پیش فرستاده، و چه چیزی را برای بعد گذاشته است.	
۶	يَا أَيُّهَا الْإِنْسَنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ	ای انسان چه باعث شد که در برابر پروردگار کریمت مغرور شوی؟	
۷	الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ	آن که تو را خلق کرد و به تو کمال بخشید و به اعتدال برگزید	
۸	فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ	و به صورتی که خواست ترکیب کرد.	
۹	كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ	چنین نیست، بلکه روز جزا را تکذیب می‌کنید.	
۱۰	وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ	بدون شک نگهبانانی بر شما گمارده شده	
۱۱	كِرَامًا كَتِيبِينَ	که نویسندگان بزرگوار هستند،	
۱۲	يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ	و آنچه را انجام می‌دهید می‌دانند.	
۱۳	إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ	مسلمان نیکوکاران متنعمند	
۱۴	وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ	و بدکاران را جا در دوزخ است	
۱۵	يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ	روز جزا به آن درآیند	
۱۶	وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ	و گریزی‌شان نیست.	
۱۷	وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ	تو چه می‌دانی روز قیامت چیست؟	
۱۸	ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ	باز چه می‌دانی روز قیامت چیست؟	
۱۹	يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ	روزی است که هیچ کس قادر به انجام کاری برای دیگری نیست و در آن روز فرمان خدا راست.	

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ	وای بر کم فروشان	۳۶ آیه
۲	الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ	که چون با پیمانه چیزی از مردم بگیرند تمام بستانند	
۳	وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ	و چون چیزی را پیمانه یا وزن کنند به مردم کم دهند.	
۴	أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ	آیا آنها برانگیخته شدن را باور نمی‌کنند؟	
۵	لِيَوْمٍ عَظِيمٍ	در آن روز بزرگ،	
۶	يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ	روزی که مردم در حضور پروردگار جهانیان می‌ایستند.	

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَّحُوبُونَ

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلِيَيْنَ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلِيُونَ

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مِّحْتَمٍ

خِتَمُهُمْ مِسْكٌَ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ

وَمِرَاجُهُمْ مِنْ تَسْنِيمٍ

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ

وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

چنین نیست، نامه عمل بدکاران در سجین است.

تو نمی‌دانی سجین چیست.

نامه‌ای است نوشته شده.

وای بر انکارکنندگان،

آنان که روز جزا را منکرند

و جز ستمکاران گنهکار آن را تکذیب نمی‌کنند.

چون آیات ما بر او خوانده شود گوید: «افسانه‌های گذشتگان است.»

چنین نیست، بلکه کردارشان بر دلشان زنگار شده است.

آنها در آن روز از پروردگارشان محبوب و محرومند.

آن گاه که آنها را به آتش دوزخ درافکنند

به آنان می‌گویند این همان دوزخی است که آن را تکذیب می‌کردید.

این طور که خیال می‌کنید نیست، نامه عمل نیکوکاران در علیین است.

تو نمی‌دانی علیین چیست.

نامه‌ای است نوشته شده

و مقربان الهی شاهد آندند

مسلمانا نیکوکاران متنعمند

و از فراز تختها بنگرند،

در رخسارشان طراوت را دریابی،

از شراب سر به مهر سیراب می‌شوند،

مهری که بر آن نهاده شده از مشک است، و در این نعمتها مشتاقان بر یکدیگر پیشی گیرند،

این شراب در آمیخته با تسنیم است،

آن چشمه‌ای است که مقربان خدا از آن می‌نوشند.

گنهکاران پیوسته به مؤمنان می‌خندیدند

چون از کنار آنها می‌گذشتند با چشم به هم اشارت می‌کردند

و چون نزد خانواده خود باز می‌گشتند مسرور و خندان بودند

و چون مؤمنان را می‌دیدند می‌گفتند: «اینان گمراه‌انند.»

در صورتی که آنان به مواظبت مؤمنان گماشته نشده بودند.

امروز گاه خندیدن مؤمنان به کافران است

عَلَىٰ الْأَرْيَافِ يَنْظُرُونَ

که نظاره‌گرانند بر تخت‌های مزین

هَلْ تُؤِيبُ الْكَفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

آیا کفار پاداش اعمال خود را گرفتند؟

۸۴. انشقاق	الْإِنْشِقَاقُ: شکافتن	مکی	۲۵ آیه
------------	------------------------	-----	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
حزب
۲۳۶
۵۲۶ر

إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ

آن گاه که آسمان با گردن نهادن به فرمان پروردگارش شکافته شود؛

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

۲

آن گاه که آسمان با گردن نهادن به فرمان پروردگارش شکافته شود؛

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

۳

آن گاه که زمین به اطاعت از پروردگارش باز شود و نهان داشته‌هایش را به کمال بیرون ریزد؛

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

۴

آن گاه که زمین به اطاعت از پروردگارش باز شود و نهان داشته‌هایش را به کمال بیرون ریزد؛

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

۵

آن گاه که زمین به اطاعت از پروردگارش باز شود و نهان داشته‌هایش را به کمال بیرون ریزد؛

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

۶

ای انسان تو برای رسیدن به پروردگارت سعی بسیار داری، و سرانجام به حضورش خواهی رسید.

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَبِيمِينِهِ

۷

آن کس که نامه اعمالش را به دست راستش دهند

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

۸

به آسانی محاسبه را خواهد گذراند

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

۹

و خوشحال و مسرور نزد خانواده‌اش خواهد رفت.

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

۱۰

ولی آن کس که نامه اعمالش را از پشت سر به او بدهند،

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا

۱۱

به زودی فریاد برآورد که ای وای هلاک شدم

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا

۱۲

و در آتش سوزان درآید،

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

۱۳

هموست که در میان خانواده خود شادمان بود

إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يُجُورَ

۱۴

و بازگشت را هرگز گمان نداشت.

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

۱۵

آری! خداوند به احوال و اعمال او آگاه بود.

فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ

۱۶

سوگند به شفق؛

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

۱۷

سوگند به شب و آنچه در اوست؛

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ

۱۸

سوگند به ماه که بدر کامل شود

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ

۱۹

که شما نیز مدام از حالی به حال دیگر می‌شوید،

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۲۰

پس چرا ایمان نمی‌آورند؟

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝

۲۱
سجده
مستحب

و چون قرآن بر آنان خوانده شود سجده نمی‌آورند،

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ

۲۲

بلکه کافران تکذیب می‌کنند،

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

۲۳

خداوند به آنچه در دل نهان دارند آگاه‌تر است.

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۲۴

– آنان را به عذابی دردناک بشارت ده،

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

۲۵

مگر کسانی را که ایمان آورده‌اند و نیکو کردار بوده‌اند که برای آنها پاداشی بی‌پایان است.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ	سوگند به آسمان که دارنده برجهاست؛
۲	وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ	سوگند به روز موعود
۳	وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ	سوگند به شاهد و مشهود
۴	قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ	مرگ بر اصحاب اخدود،
۵	النَّارِ ذَاتِ الْوُوقُودِ	در گودالهایی پر از آتش
۶	إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ	که در کنارش نشسته بودند
۷	وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ	و آنچه را بر مؤمنان می‌رفت تماشا می‌کردند
۸	وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ	و هیچ ایرادی جز ایمان آوردن به خداوند پیروزمند ستوده به آنان نداشتند
۹	الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ	– همان خدایی که فرمانروایی آسمانها و زمین او راست و بر همه چیز گواه است.
۱۰	إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ	عذاب دوزخ و عذاب آتش برای کسانی که مردان و زنان باایمان را شکنجه کردند– سپس توبه نکردند– مهیاست.
۱۱	إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ	برای کسانی که ایمان آوردند و کردار نیکو داشتند باغهایی است که در آن جویباران جاری است، در حقیقت آن رستگاری بزرگی است.
۱۲	إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ	مواخذه و انتقام خدا سخت است،
۱۳	إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ	اوست که آفرینش را آغازید و اوست که باز می‌گرداند
۱۴	وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ	و نیز بسیار آمرزنده مهربان است،
۱۵	ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ	صاحب عرش مجید است
۱۶	فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ	هر چه را اراده کند، به فعل درآورد
۱۷	هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ	آیا داستان سپاهیان به تو رسیده است
۱۸	فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ	– سپاه فرعون و ثمودیان؟
۱۹	بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ	آری کسانی که کافرند به تکذیب می‌پردازند
۲۰	وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِم مَّحِيطٌ	و خداوند به آنها احاطه دارد.
۲۱	بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ	آری این قرآن شریف و بزرگواری است
۲۲	فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ	که در لوح محفوظ نگاشته آمده است.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ	سوگند به آسمان و قسم به طارق.
۲	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ	تو نمی‌دانی که طارق چیست.
۳	النَّجْمُ الثَّاقِبُ	– ستاره درخشانی است.
۴	إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ	هر کس را نگهبانی است.
۵	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ	انسان باید بنگرد که از چه چیز آفریده شده است.
۶	خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ	از آبی جهنده
۷	يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ	که از پشت و سینه بیرون می‌آید.
۸	إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ	خداوند می‌تواند بازش گرداند،
۹	يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ	روزی که نهانها آشکار شود،
۱۰	فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ	هیچ نیرو و یآوری ندارد.
۱۱	وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ	سوگند به آسمان پرباران.
۱۲	وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ	سوگند به زمین پرشکاف.
۱۳	إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ	قرآن گفتاری است حق و ثابت،
۱۴	وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ	نه شوخی.
۱۵	إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا	آنان پیوسته مکر می‌کنند،
۱۶	وَأَكِيدُ كَيْدًا	من نیز مکر می‌کنم،
۱۷	فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُويْدًا	پس اندکی کافران را مهلت ده.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى	نام پروردگار بلند مرتبه‌ات را منزّه دار؛
۲	الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى	آن که آفرید، و درست و استوار ساخت
۳	وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى	و کسی که حد برنهاد و هدایت فرمود،
۴	وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى	آن کس که گیاهان را برویاند
۵	فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى	پس آن گاه خشک و سیاه گردانید،
۶	سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى	به زودی بر تو خواهیم خواند تا فراموش نکنی،
۷	إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى	جز آنچه را خدای داننده آشکار و نهان بخواهد.
۸	وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى	ما تو را راه آسانتری می‌نماییم،
۹	فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى	چنانچه پند مفید افتد پند ده،
۱۰	سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى	خدا ترسان به زودی پند گیرند،
۱۱	وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى	اما بدبخت‌ترین مردم آن باشد که سر بتابد
۱۲	الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى	و او همان است که در آتش بزرگ دوزخ سرنگون خواهد شد
۱۳	ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى	و در آن نه می‌میرد و نه زنده می‌ماند.
۱۴	قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى	کسی که خود را تزکیه کند مسلماً رستگار شود،
۱۵	وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى	و نام پروردگارش را به یاد آورد و نماز برپا دارد.

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

ولی شما زندگی دنیا را ترجیح می‌دهید،

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى

در حالی که آخرت بهتر و پاینده‌تر است.

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى

این در کتابهای پیشینیان ذکر شده است،

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

کتابهای ابراهیم و موسی.

۸۸. غاشیه

الْغَاشِيَّةُ: غاشیه

مکی

۲۶ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
ر ۵۳

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

آیا وصف غاشیه به تو رسیده است؟

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

در آن روز چهره‌های درمانده،

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

رنج کشیده و فرسوده

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً

به آتش سوزان درافتد

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ عَانِيَةٍ

و از چشمه‌های سوزان بنوشانندشان.

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ

طعامی نیست آنان را مگر از خار خشک.

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ جُوعٍ

غذایی که نه آنها را فربه کند، نه گرسنگی را برطرف سازد.

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ

در آن روز چهره‌هایی شاداب و با طراوت باشد

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ

و از اعمالشان خشنود،

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

در بهشت برین هستند

لَّا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً

که در آنجا سخن لغو و بیهوده‌ای نشنوند،

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

چشمه‌هایش جاری،

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ

و تختهای زیبا و بلند،

وَأَكْوَابُ مَوْضُوعَةٌ

و جام‌هایی نهاده در کنار چشمه‌ها،

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ

و بالش و پشتیهای منظم چیده شده

وَزَرَائِبُ مَبْثُوثَةٌ

و فرشهای فاخر گسترده است.

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

آیا شتر را نمی‌بینند چگونه آفریده شده است؟

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

و به آسمان نمی‌نگرند که چگونه برافراشته است،

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

و به کوه‌ها که چگونه در جایشان مستقرند

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

و زمین که چگونه گسترده شده است.

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

پس تذکر ده که تو تذکر دهنده‌ای.

لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ

تو بر آنها مسلط نیستی

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ

مگر کسی که روی بگرداند و کافر شود

فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

که خدا به عذاب بزرگی گرفتارش خواهد کرد.

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ

مسلمان بازگشت آنها به سوی ماست،

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

آن گاه پاداششان با ماست.

۱ را۵۳	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْفَجْرِ	سوگند به سپیده دمان،
۲	وَلَيَالٍ عَشْرٍ	سوگند به شبهای ده گانه،
۳	وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ	سوگند به جفت و طاق،
۴	وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرِ	سوگند به شب، آن گاه که سرآید.
۵	هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ	آیا این سوگندها برای خردمندان کافی است؟
۶	أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ	آیا ندیده‌ای پروردگارت با عادیان چه کرد؟
۷	إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ	با آن شهر پر ستون،
۸	الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبَلَدِ	شهری که نظیرش در هیچ بلادی به وجود نیامده است.
۹	وَتَمُودَ الَّذِي جَابُوا الصَّخَرَ بِالْوَادِ	ثمودیان بودند که صخره‌های عظیم را از دره برمی‌کنندند
۱۰	وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ	و فرعون و قدرتهای نگهدارنده‌اش بود.
۱۱	الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ	آنها که در شهرها طغیان کردند
۱۲	فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ	و فساد فراوانی به بار آوردند.
۱۳	فَصَبَّ عَلَيْهِمُ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ	پروردگارت تازیانه عذاب را بر آنان فرود آورد،
۱۴	إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ	مسلم‌ا پروردگار تو در کمین است.
۱۵	فَأَمَّا الْإِنْسَنُ إِذَا مَا أُنْتَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ	اما انسان هنگامی که خدا او را برای آزمایش گرامی می‌دارد و نعمت می‌بخشد، می‌گوید: «پروردگارم مرا گرامی داشت.»
۱۶	وَأَمَّا إِذَا مَا أُنْتَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ	اما چون او را بیازماید و روزی را بر او تنگ گیرد، می‌گوید: «پروردگارم مرا خوار کرده است.»
۱۷	كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ	چنان نیست که گمان می‌کنید. شما یتیمان را گرامی نمی‌دارید
۱۸	وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ	و یکدیگر را بر اطعام مستمندان تشویق نمی‌کنید
۱۹	وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا	و میراث خوارانید
۲۰	وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا	و به مال و مکنّت دل بسته‌اید،
۲۱	كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا	اما چنین نیست. هنگامی که زمین به سختی درهم کوبیده شود
۲۲	وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا	و فرمان پروردگارت برسد و فرشتگان صف در صف درآیند،
۲۳	وَجِئَاءَ يَوْمَيْهِم بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَنُ وَأَنَّى لَهُ الدِّكْرَى	در آن روز جهنم را حاضر آرند، در آن روز انسان متذکر می‌شود. اما چه فایده که این تذکر به حال او سودی ندارد.

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

يَأْتِيَتْهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

وَادْخُلِي جَنَّتِي

۹۰. بلد	الْبَلَد: شهر	مکی	۲۰ آیه
---------	---------------	-----	--------

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

حزب
۲۳۸
۵۳۲

۲ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

۳ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ

۴ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

۵ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

۶ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا

۷ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

۸ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

۹ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

۱۰ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

۱۱ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

۱۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

۱۳ فَكُ رَقَبَةً

۱۴ أَوْ اطَّعِمْ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

۱۵ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

۱۶ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

۱۷ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا
بِالْمَرْحَمَةِ

۱۸ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

۱۹ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

۲۰ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّوصَدَةٌ

می‌گوید: «ای کاش برای زندگی (زوال ناپذیر) چیزی از
پیش فرستاده بودم.»

در آن روز هیچ کس همانند عذاب او عذاب نکند

و همچون او کسی (گناهکاران را) به بند نکشد.

ای روح با اطمینان

خشنود و پسندیده به سوی پروردگارت بازگرد

و در سلک بندگان من وارد شو

و در بهشت قدم بگذار.

سوگند به این شهر.

شهری که تو ساکنش هستی.

سوگند به پدر و فرزند،

ما انسان را در رنج آفریدیم.

آیا گمانش این است که کسی را توان غلبه بر او نیست؟

می‌گوید: «مال فراوانی را نابود کردم.»

گمان می‌برد کسی او را ندیده است؟

آیا دو چشم به او عطا نکردیم؟

یک زبان و دو لب به او ندادیم؟

به طریق خیر و شر راهنمایش نشدیم؟

باز به عقبه تن درنداد.

تو نمی‌دانی عقبه چیست؟

آزاد کردن بنده است.

یا غذا دادن به

یتیمی از خویشاوندان

یا مستمندی خاک نشین در روز قحطی.

آن گاه از کسانی باشد که به خدا ایمان آوردند و یکدیگر را
به صبر و مهربانی سفارش کرده باشند،

اینان گروه خوشبختانند.

آنان که آیات ما را انکار کردند گروه تیره روزانند

که حلقه‌ای از آتش احاطه‌شان خواهد کرد.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا	سوگند به خورشید و روشنای طالع شدنش،
۲	وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا	سوگند به ماه که پس از آن سر برآورد،
۳	وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّلَهَا	سوگند به روز آن گاه که آن را روشن کند،
۴	وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا	سوگند به شب آن گاه که آن را بپوشاند،
۵	وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا	سوگند به آسمان و آن که برافراشتش،
۶	وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا	سوگند به زمین و گستراننده‌اش،
۷	وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا	سوگند به روح آدمی و آن کس که به اعتدال آن را آفرید
۸	فَالْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا	و خیر و شرش را به او الهام کرد:
۹	قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَكَّهَا	هر کس نفس خود را تزکیه کند رستگار خواهد شد
۱۰	وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا	و آن کس که پلیدش دارد از زینکاران است.
۱۱	كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا	ثمودیان از سر طغیان، (انبیا را) تکذیب کردند
۱۲	إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا	و آن گاه که شقی‌ترین آنها قیام کرد،
۱۳	فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا	رسول خدا به آنان گفت: «ناقه خدا را به آبشخورش واگذارید.»
۱۴	فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا	ولی آنها به تکذیب او برخاستند و شتر را پی کردند و پروردگارشان به سبب گناهی که مرتکب شده بودند آنان را درهم کوبید و دیارشان را با خاک یکسان کرد
۱۵	وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا	او هرگز از عاقبت این کار بیم ندارد.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ	سوگند به شب تاریک آن گاه که جهان را در پرده سیاه بپوشاند،
۲	وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ	سوگند به روز که عالم را روشن کند،
۳	وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ	سوگند به آفریننده ذکور و اناث،
۴	إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ	که کوشش شما پراکنده است.
۵	فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ	آن کس که احسان کند و پرهیزگاری پیش گیرد
۶	وَصَدَقَ بِالْحُسْنَىٰ	و نیکی را گواهی دهد،
۷	فَسَيُسِّرُهُو لِلْيُسْرَىٰ	ما او را در مسیر آسانی قرار خواهیم داد.
۸	وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ	اما بر کسی که بخل و بی‌نیازی ورزد
۹	وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ	و نیکی را دروغ شمرد،
۱۰	فَسَيُسِّرُهُو لِلْعُسْرَىٰ	کار را دشوار کنیم
۱۱	وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ	و چون به هلاکت افتد، اموالش به حال او سودی نخواهد داشت.
۱۲	إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ	البته عهده‌دار راهنمایی ماییم
۱۳	وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ	و اختیار دنیا و آخرت از آن ماست،
۱۴	فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ	شما را از آتش شعله‌ور بیم می‌دهم

که جز تیره‌بخت‌ترین کسان در آن نیفتد.

لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشَقَى

آن کس که آیات ما را تکذیب کرد و روی از آن برتافت،

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى

دیری نخواهد گذشت که پرهیزگارتر از آن دوری می‌کند

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى

آن کس که مالش را بدهد تا پاک شود،

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى

هیچ کس را بر او نعمتی نیست

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى

هر چه کند در طلب رضای پروردگار بلند مرتبه اوست.

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى

البته به زودی خشنود خواهد شد.

وَلَسَوْفَ يَرْضَى

۹۳. ضحی	الضُّحَى: روشنایی روز	مکی	۱۱ آیه
---------	-----------------------	-----	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالضُّحَى

سوگند به روشنایی روز،

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى

سوگند به شب هنگامی که آرام گیرد:

پروردگارت هیچ گاه تو را وانگذاشته و بر تو خشم نگرفته است،

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى

البته عالم آخرت برای تو بهتر از نشئه دنیاست.

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى

پروردگارت به زودی چندان به تو عطا کند که خشنود شوی،

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى

مگر یتیمت نیافت و در پناه خویش جای داد،

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَكَوَى

سرگشته‌ات یافت و به راحت آورد

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى

محتاجت یافت و بی‌نیازت کرد.

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى

– پس یتیم را میازار

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

و با سائل خشونت نکن

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

و از نعمت پروردگارت سخن بگو.

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

۹۴. انشراح	الْشَّرْح: گشایش	مکی	۸ آیه
------------	------------------	-----	-------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

آیا سینه‌ات را برایت نگشودیم؟

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ

و بار سنگینی که می‌خواست پشتت را بشکند

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

از دوش تو برداشتیم؟

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

و بلند آوازه‌ات نکردیم؟

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

پس با هر دشواری آسانی قرین است،

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

البته با هر دشواری آسانی قرین است.

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

پس هنگامی که از کار مهمی فارغ شدی به مهم دیگری بپرداز

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

و به سوی پروردگارت دل سپار.

۹۵. تین	التَّيْنِ: انجیر	مکی	۸ آیه
---------	------------------	-----	-------

۱ ۵۳۷	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ	سوگند به انجیر و زیتون،
۲	وَطُورِ سِينِينَ	سوگند به طور سینا،
۳	وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ	سوگند به این شهر امن:
۴	لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ	– که ما انسان را به نیکوترین صورت و سیرت آفریدیم،
۵	ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ	آن گاه او را به پایین‌ترین مرحله برگرداندیم،
۶	إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ	مگر آنان که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند– که برای آنها پاداش بی‌پایان است.
۷	فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالِّدِينِ	پس چه بر آنت داشت که دین حق را تکذیب کنی؟
۸	أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ	مگر خدا بهترین داوران نیست؟

۹۶. علق	العَلَقُ: خون بسته	مکی	۱۹ آیه
---------	--------------------	-----	--------

۱ ۵۳۸	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ	(قرآن را) به نام پروردگارت– که هستی را آفرید– بخوان،
۲	خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ	همو که انسان را از خون بسته آفرید.
۳	أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ	بخوان که پروردگارت از همه ارجمندتر است،
۴	الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ	همو که با قلم تعلیم داد
۵	عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ	و آنچه را که انسان نمی‌دانست به او آموخت.
۶	كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَىٰ	آری، انسان چون خود را بی‌نیاز بیند سرکشی پیشه کند.
۷	أَن رَّاهُ أَسْتَعْفَىٰ	آری، انسان چون خود را بی‌نیاز بیند سرکشی پیشه کند.
۸	إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ	مسلم‌ا بازگشت همه به سوی پروردگار توست.
۹	أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ	آیا آن کس را دیدی که
۱۰	عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ	چون بنده‌ای نماز می‌گزارد او را باز می‌داشت؟
۱۱	أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ	شاید او در طریق هدایت می‌بود
۱۲	أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ	یا به تقوا و پرهیزگاری دعوت می‌کرد.
۱۳	أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ	آیا انکار یا روی گرداندنش را دیدی؟
۱۴	أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ	آیا نمی‌داند که خدا می‌بیند؟
۱۵	كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ	اگر این از کارش دست برندارد موی جلوی سرش را گرفته و می‌کشیم،
۱۶	نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ	زلفکان دروغگوی خطاکار را.
۱۷	فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ	آن گاه باید همدانش را بخواند.
۱۸	سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ	ما هم مأموران عذاب را خواهیم خواند.
۱۹ سجده واجب	كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝	هرگز از او اطاعت نکن و بر خدا سجده آور و تقرب جوی.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ	آن (قرآن) را در شب قدر نازل کردیم،
۲	وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ	تو چه می‌دانی شب قدر چیست
۳	لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ	شب قدر از هزار ماه برتر است.
۴	تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ	در آن شب فرشتگان و جبرئیل به اذن پروردگارشان برای هر کاری فرود می‌آیند
۵	سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ	آن را تا طلوع فجر رحمت و سلامت باشد.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ	کافران اهل کتاب و مشرکان از دین خود دست بردار نبودند تا برای آنها دلیل روشنی بیاید.
۲	رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً	پیامبری از جانب خدا کتابهای پاک را می‌خواند
۳	فِيهَا كُتِبَ قَيِّمَةٌ	که در آن نوشته‌هایی است استوار،
۴	وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ	ولی اهل کتاب پراکنده نشدند مگر آن گاه که دلیل روشنی برای آنها آمد
۵	وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ	در حالی که دستوری را دریافت نکرده بودند جز این که با کمال خلوص به آیین توحید خدا را پرستش کنند و نماز را برپا دارند و زکات بدهند، این است آیین راستین.
۶	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ	کافران اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخ جاودانه بمانند، آنها بدترین مخلوقند.
۷	إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ	کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، بهترین مخلوقند.

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتْ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ
خَشِيَ رَبَّهُ

۹۹. زلزال	الزَّلْزَلَةُ: زلزله	مدنی	۸ آیه
-----------	----------------------	------	-------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا	آن گاه که زمین به سختی به لرزه درآید
۲	وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا	و بار سنگینش را بیرون نهد،
۳	وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا	انسان بگوید: «زمین را چه روی داده است؟»
۴	يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا	در آن هنگام زمین اخبار خود را بازگو کند،
۵	بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا	چرا که خداوند به او چنین وحی کرده است.
۶	يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ	در آن روز مردم پراکنده از گورها برآیند تا نظاره‌گر اعمالشان باشند،
۷	فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ	هر کس به اندازه ذره‌ای کار نیک کرده باشد پاداش آن را خواهد دید
۸	وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ	و هر کس به اندازه ذره‌ای کار بد کرده باشد کیفر آن را خواهد دید.

۱۰۰. عادیات	الْعَادِيَّاتِ: دوندگان	مکی	۱۱ آیه	۲ صفحه
-------------	-------------------------	-----	--------	--------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْعَدِيَّتِ صُبْحًا	سوگند به اسبان دونده دم زننده
۲	فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا	که به هنگام تاخت، از برخورد سمشان بر سنگ جرقه‌های آتش بجهد
۳	فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا	و با سر زدن صبح بر دشمن یورش برند
۴	فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا	و گرد و غبار برانگیزند
۵	فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا	و سپاه دشمن را در میان گیرند.
۶	إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ	انسان در برابر پروردگارش ناسپاس است
۷	وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ	و خود بر این کفران گواه است
۸	وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ	و علاقه شدیدی به مال دارد.
۹	أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ	آیا نمی‌داند که چون آنچه در گورهاست بیرون شود

پاداش آنها نزد خدا بهشت جاودانه است که جویباران در آن جاری است و همیشه در آن خواهند ماند. خدا از آنها خشنود و آنها هم از خدا راضی هستند، این است پاداش آن که از خدا بترسد.

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

و آنچه در سینه‌هاست آشکار گردد.

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ

در آن روز پروردگارش کاملا به احوال او آگاه است.

۱۰۱ . قارعه	القَارِعَةُ: کوبنده	مکی	۱۱ آیه
-------------	---------------------	-----	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
القَارِعَةُ

۱
۵۴۳

حادثه درهم کوب.

مَا الْقَارِعَةُ

۲

چه حادثه کوبنده‌ای؟

وَمَا أَذْرَنكَ مَا الْقَارِعَةُ

۳

چه دانی حادثه کوبنده چیست؟

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

۴

روزی که مردم پروانه‌وار پراکنده شوند

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

۵

و کوه‌ها (از هیبت آن) به صورت پشم زده شده درآید،

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

۶

آن که کفه عملش سنگین باشد

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

۷

زندگی پسندیده‌ای خواهد داشت:

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

۸

اما آن که عملش را کفه سبک باشد،

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

۹

جا در هاویه دارد.

وَمَا أَذْرَنكَ مَا هِيَهٗ

۱۰

چه دانی هاویه چیست؟

نَارٌ حَامِيَةٌ

۱۱

آتشی سوزان و گدازنده!

۱۰۲ . تکاثر	التَّكَاثُرُ: افتخار به زیادی ثروت	مکی	۸ آیه
-------------	------------------------------------	-----	-------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ

۱
۵۴۴

افتخار فراوانی چنان به خود مشغولتان داشت

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

۲

که به سراغ قبرها رفتید

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

۳

اینگونه نیست که می‌پندارید، دیری نخواهد گذشت که دریابید.

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

۴

باز چنان نیست که می‌پندارید، به زودی در می‌یابید.

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

۵

اینگونه نیست که می‌پندارید

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

۶

اگر علم یقین داشتید، قطعاً جهنم را خواهید دید.

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

۷

آری با چشم یقین خواهید دید.

ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

۸

در آن روز از نعمتهایی که داشتید بازخواست خواهید شد.

۱۰۳ . عصر	العَصْر: روزگار	مکی	۳ آیه
-----------	-----------------	-----	-------

۱ ر۵۴۵	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْعَصْرِ	سوگند به عصر
۲	إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ	که انسان در زیان است،
۳	إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ	مگر کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته انجام داده‌اند و یکدیگر را به راستی و شکیبایی توصیه کرده‌اند.

۱۰۴ . همزه	الْهُمَزَة: عیب‌جو	مکی	۹ آیه
------------	--------------------	-----	-------

۱ ر۵۴۶	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَيُلِّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٌ	وای بر عیب جوی مسخره کننده‌ای
۲	الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ	که مال اندوزد و شماره کند
۳	يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ	و پندارد که اموال جاودانه‌اش می‌دارد.
۴	كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ	چنین نیست که او می‌پندارد، به زودی در «حطمه» پرتاب می‌شود.
۵	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ	نمی‌دانی «حطمه» چیست.
۶	نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ	آتش برافروخته الهی است
۷	الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ	که از دلها سر برکشد.
۸	إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَدَةٌ	برای‌شان آتشی است فرو بسته
۹	فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ	در ستونهای برافراشته.

۱۰۵ . فیل	الْفِيل: فیل	مکی	۵ آیه
-----------	--------------	-----	-------

۱ ر۵۴۷	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ	آیا ندیدی که پروردگارت با اصحاب فیل چه کرد؟
۲	أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ	آیا مکرشان را نقش بر آب نساخت؟
۳	وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ	پرنده‌گانی گروه گروه بر فرازشان فرستاد
۴	تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ	که با سنگی چونان گل خشکیده، آنها را سنگباران کرد
۵	فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ	در نتیجه آنها را به صورت کاه جویده شده درآورد.

۱۰۶ . قريش	قُرَيْشٌ: قريش	مکی	۴ آیه
------------	----------------	-----	-------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ	برای ائتلاف قريش،
۲	إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الْشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ	ائتلافشان در کوچیدنهای زمستانه و تابستانه.
۳	فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ	پروردگار کعبه را باید عبادت کنند،
۴	الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَعَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ	پروردگاری که آنها را آن گاه که گرسنه بودند، طعام داد و از ترس ایمنشان داشت.

۱۰۷ . ماعون	الْمَاعُونُ: ظرف غذا	مکی	۷ آیه
-------------	----------------------	-----	-------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ	آیا آن کس را که منکر روز جزاست دیده‌ای؟
۲	فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ	اوست که یتیم را با خشونت می‌راند
۳	وَلَا يُخْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ	و دیگران را به اطعام بینوایان ترغیب نمی‌کند.
۴	فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ	وای بر چنان نمازگزاران،
۵	الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ	آنان که از نماز غافلند،
۶	الَّذِينَ هُمْ يُرْءَاوْنَ	آنانی که ریا کنند
۷	وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ	و از احسان به دیگران دریغ دارند.

۱۰۸ . کوثر	الْكُوثَرُ: خیر فراوان	مکی	۳ آیه
------------	------------------------	-----	-------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ	نکویبهای بسیارت بخشیده‌ایم،
۲	فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرْ	پس برای پروردگارت نمازگزار و قربانی کن،
۳	إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ	بدون شک دشمنت ابتر است.

۱۰۹ . کافرون	الْكَافِرُونَ: کافران	مکی	۶ آیه
<p>۱ را ۵۵</p> <p>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ يَتَّيِّهَا الْكَافِرُونَ</p>	<p>بگو: «ای کافران</p>		
<p>۲</p> <p>لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ</p>	<p>من نمی‌پرستم آنچه را که شما می‌پرستید</p>		
<p>۳</p> <p>وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ</p>	<p>و نه شما می‌پرستید آنچه را که من می‌پرستم،</p>		
<p>۴</p> <p>وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ</p>	<p>و نه من آنچه را شما پرستش کرده‌اید می‌پرستم</p>		
<p>۵</p> <p>وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ</p>	<p>و نه شما می‌پرستید آنچه را که من می‌پرستم.</p>		
<p>۶</p> <p>لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ</p>	<p>بنا بر این دین شما برای خودتان و دین من برای خودم.</p>		
۱۱۰ . نصر	النَّصْر: یاری	مدنی	۳ آیه

<p>۱ را ۵۵۲</p> <p>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ</p>	<p>چون پیروزی و نصرت خدا فرا رسد</p>		
<p>۲</p> <p>وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا</p>	<p>و مردم را ببینی که گروه گروه به دین خدا درمی‌آیند،</p>		
<p>۳</p> <p>فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا</p>	<p>به ستایش پروردگارت تسبیح‌گوی و از او طلب آمرزش کن، زیرا او توبه‌پذیر است.</p>		

۱۱۱ . مسد	المَسَد: لیف خرما	مکی	۵ آیه
<p>۱ را ۵۵۳</p> <p>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ</p>	<p>دستان ابو لهب زیان کرد و او زیانکار شد.</p>		
<p>۲</p> <p>مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ</p>	<p>مال و منالش او را بی‌نیاز نکرد.</p>		
<p>۳</p> <p>سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ</p>	<p>به زودی آتشی شعله‌ور او را در میان گیرد</p>		
<p>۴</p> <p>وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ</p>	<p>و همسرش هیزه‌کش است</p>		
<p>۵</p> <p>فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ</p>	<p>که طوقی از لیف خرما بر گردن دارد.</p>		

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بگو: او خدای یگانه است.
۵۴ر	قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ	
۲	اللَّهُ الصَّمَدُ	خدا بی‌نیاز است،
۳	لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ	نه فرزندی دارد و نه فرزند کسی است
۴	وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ	و بی‌انبار است.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بگو: به پروردگار بامدادان پناه می‌برم،
۵۵ر	قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ	
۲	مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ	از شر آفریده‌هایش،
۳	وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ	از شر شب تاریک، آن گاه که همه جا را فرا گیرد،
۴	وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ	از شر دمندگان بر گره افسون،
۵	وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ	از شر حسادت حسود.

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بگو: پناه می‌برم به پروردگار مردم،
۵۶ر	قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ	
۲	مَلِكِ النَّاسِ	به فرمانروای مردم،
۳	إِلَهِ النَّاسِ	به خدا و معبود مردم:
۴	مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ	از شرّ وسوسه شیطان،
۵	الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ	همو که مردم را وسوسه در دل اندازد
۶	مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ	– خواه از جن باشد یا انس.